

JOSIP PEČARIĆ:
BISKUP VLADO KOŠIĆ I THOMPSON

Josip Pečarić

**BISKUP VLADO KOŠIĆ I
THOMPSON**

Zagreb, 2025.

KAZALO

UVOD	11
AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.	12
MATEMATIČKA ISTINA	12
I BISKUP KOŠIĆ I THOMPSON	17
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	21
PREDGOVOR	21
HRVATSKA VERTIKALA - BISKUP KOŠIĆ	22
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015, ...	26
AKADEMIK PEČARIĆ: NIŠTA NE MOŽE NA BOLJE BEZ VLASTI KOJA VOLI HRVATSKI NAROD I DRŽAVU	26
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	30
JOSIP STJEPANDIĆ, MENTALNI BLJESAK I TEKSTOVNA OLUJA ZA ISTINU I PRAVDU	30
PISMO PREDSEDNICI RH I PREDSEDNIKU HDZ-A	35
TRILOGIJA BEŠČAŠĆA	38
KAKO SMO OBRANILI KOLINDU	46
PISMO HAZU	48
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	57
SRPSKO-HRVATSKA HRVATSKA	57
O ČETVRTOM STUPU 'MOJE' HRVATSKE: AKO SVI ŠUTE, NE ĆE SISAČKI BISKUP MSGR. VLADO KOŠIĆ	61
DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.	72
PISMO PREDSEDNICI - TKO POTPISUJE?	72
DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.	77
HASANBEGOVIĆ O ZDS	82
ČESTITKA MINISTRU ZNANOSTI NA IZBORU: BRANITELJI I MATEMATIČKE KONFERENCIJE	86

TRIBINA “NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI” U KRAPINI90 STUPOVI MOJE HRVATSKE U SISKU	93
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	97
VLADO KOŠIĆ, NJEGOVE SU PJESME ŠKOLA LJUBAVI PREMA DOMOVINI, VJERI I OBITELJI	97
ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU	99
POLITIKA ŠARAFČIGER	100
THOMPSONOV KONCERT: POGLEDAJTE KAKO JE TO IZGLEDALO JUČER NA ŠALATI	103
NA THOMPSONOVOM KONCERTU GOST IZNENAĐENJA: BISKUP KOŠIĆ KOJI JE OVIME RAZGALIO PUBLIKU!	104
MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.	105
PREDSTAVLJENE KNJIGE “GENERAL PRALJAK” I “THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU” U SISKU	105
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK IV. / S PRIJEZIROM ODBACUJEMO VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2019.	107
OSVRT AKADEMIKA PEČARIĆA: ‘UNIŠTENJEM HRVATSTVA U BIH, LAKŠI ĆE BITI I OBRAČUN S HRVATSKOM’	107
VLADO KOŠIĆ, MARKO LJUBIĆ: „RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI“	112
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	116
MARKO LJUBIĆ, PREDGOVOR	116
PREDSTAVLJANJE KNJIGE U ĐAKOVU	119
VLADO KOŠIĆ, VOLIO BIH KAD BI BILO VIŠE TAKVIH HRABRIH LJUDI KAO ŠTO SU PROSLAVLJENI PJEVAČ MARKO PERKOVIĆ THOMPSON I AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ	122
AKADEMIK PEČARIĆ : “SRBI DIJELE HRVATE NA ‘USTAŠE’ I ‘SRPSKE SLUGE’, A JA NE VOLIM BITI SLUGA!”	125
PISMO PREDSEDNICA AKADEMIKA PEČARIĆA I BISKUPA KOŠIĆA	129
KONFERENCIJA O 70. GODIŠNJICI ŽIVOTA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA – ZAGREB, 5.SRPNJA 2018.	134
BISKUP KOŠIĆ, THOMPSON I NOGOMET	137
AKADEMIK PEČARIĆ SDP-OVOM NAČELNIKU KLARINU: ‘NEVJEROJATNO JE DA VAM SMETA PREDSTAVLJANJE KNJIGE O THOMPSONU- PROVODITE LI MEMORANDUM SANU 2?’	139
BRANITELJI HRVATSKIH VRJEDNOTA141 AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’ – JASNO JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV ZNAČAJ	143
IZJAVA HAZUDD-A	148
ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE) / BISKUP DR. VLADO KOŠIĆ, ZAGREB, 2019.	151
UVODNI TEKST: AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU	151

PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	161
VLAST VEĆ OMALOVAŽAVA DALIĆA I MODRIĆA!	161
JOSIP ŠIMUNIĆ I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	163
NOVO PISMO PREDSJEDNICI	163
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	167
O HRVATSKIM Q1 ČASOPISIMA IZ MATEMATIKE	167
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ : “NIJE LAKO BITI HRVAT U HRVATSKOJ.”	170
JOSIP PEČARIĆ: ‘ONO ŠTO SE SVIH OVIH 10 GODINA NIJE PROMIJENILO JESU STALNI NAPADI NA THOMPSONA I TAJ ‘GROMOGLASNI’ MEDIJSKI MUK’	175
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET“ U KNINU: JE LI BISKUP ŽIVKOVIĆ U VUKOVARU PREDSTAVLJAO MOJU KNJIGU?	178
STJEPAN RAZUM, LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV	182
TREĆI STUP PEČARIĆEVE HRVATSKE’: THOMPSON	186
ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I MNOGIMA OD VAS	190
OPET ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I NE SAMO NJEMU	193
SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA	197
U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI HRVATSKI“	209
MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.	212
UZ NEODRŽANO PREDSTAVLJANJE KNJIGE <i>ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE</i>	212
PRVI STUP MOJE HRVATSKE	215
MATE KOVAČEVIĆ. PEČARIĆEVI STUPOVI HRVATSKE DRŽAVNOSTI, DOM HVIDRA-E, 13. LIPNJA 2019.	220
SESTRA ISTAKNUTOG LJUBITELJA USTAŠTVA JOSIPA PEČARIĆA ZAVIJORILA ŠAHOVNICU U KOTORU NA DAN... ..	224
KRIŽNI PUT HRVATSKOG NARODA	226
KAROLINA VIDOVIĆ KRIŠTO, ZAGREB, 2020.	230
BRANITELJI, BISKUPI I AKADEMICI: PETICIJA PODRŠKE KAROLINI VIDOVIĆ KRIŠTO	230
MIT O JASENOVCU I ZDS	233
KAROLINA VIDOVIĆ KRIŠTO OGLASILA SE UOČI MOŽEBITNE SUDSKE FARSE VEZANE UZ THOMPSONA I ZDS	235
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	236
PISMO PROF. MARUŠIĆU236 ZDRAVKA BOŽIKOV: PREDSTAVLJANJE KNJIGE „MOJIH 100 KNJIGA“ AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA	238
STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020.	241
AKADEMIK PEČARIĆ: NIŠTA NE MOŽE NA BOLJE BEZ VLASTI KOJA VOLI HRVATSKI NAROD I DRŽAVU	241

JOSIP JOVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	245
ZLOČINI NISU ISTI ILI KAKO OD IVA NAPRAVITI JOVU	245
DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020.	248
UVODNI TEKST: PISMO DR. SC. MATU ARTUKOVIĆU	248
RUSKI ZNANSTVENIK U RH, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021. ..	252
LISTE HRVATSKIH I RUSKIH ZNANSTVENIKA 4.	252
DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021. ...	254
UVOD	254
LJETA U TISNOM / DON LAZAR ČIBARIĆ, ZAGREB, 2021.	256
UVOD	256
DOPISIVANJE S LILI BENČIK, DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	268
ZVONIMIR HODAK, I ZATO DANAS IMAMO ALANFORDOVSKI	
SPEKTAKL IZMEĐU PREMIJERA I PREDSEDNIKA DRŽAVE	258
MARIO FILIPI, DRAGOVOLJAC.COM. 2021.	263
BITI HRVAT U CRNOJ GORI	263
DAMIR BOROVIĆ U MOJIM ZAPISIMA, ZAGREB, 2022.	271
PREDSTAVLJENA KNJIGA „NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE“	271
'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA, ZAGREB, 2022.	280
DR STJEPANDIĆ: MARTENS JE PREKRŠIO DOGOVOR I OBJAVIO	
PRLJAVI, NEČASNI I NEZAKONITI PAMFLET PROTIV M. P.	
THOMPSONA, A ONDA KUKAVIČKI MENE OPTUŽIO ZA TO	280
BISKUP KOŠIĆ U ČAVOGLAVAMA: 'PO SVOJOJ HRABROJ OBRANI	
KOJU JE OPJEVAO THOMPSON POSTALE SU SIMBOL	
DOMOVINSKOG RATA'	288
ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022. 289	289
O PREDSTAVLJANJU KNJIGE 'BOJNA ČAVOGLAVE' /	
THOMPSONOFBIJA	289
HRVATSKI RADIO PROGRAM 3 ZZZ FM -19 RUJAN 2021 GOD.	297
FELJTON MR. SC. BLANKE MATKOVIĆ U 'HRVATSKOM TJEDNIKU'	303
GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	309
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE <i>REVIZIONISTI U HRVATSKOJ</i> ..	309
“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	313
GOVOR J. PEČARIĆA U LIVNU	313
A. KAČUNKO I J. PEČARIĆ, HRVATSKA PJESNIKINJA MARIJA	
DUBRAVAC, ZAGREB, 2022.	316

PREDSTAVLJANJE KNJIGE MARIJA FILIPIJA NIKOLA TESLA ISPOD <i>PAUČINE</i> U SISKU	316
UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	324
JOSIP PEČARIĆ, KUZMINA HRVATSKA	324
VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISAČKOJ BISKUPIJI	336
BISKUP PROF. DR. SC. VALENTIN POZAIĆ – DRUGA KNJIGA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	340
NAPUSTIO NAS JE VELIKI HRVATSKI BISKUP VALENTIN POZAIĆ	340
Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	344
ŠTO ĆE SE DOGODITI AKO GRAD VUKOVAR NE POSTUPI PO KOMANDI 'ČASNOG' SUDA?	344
A.KAĆUNKO, J. PEČARIĆ, BISKUP DR. SC. MILE BOGOVIĆ, ZAGREB, 2023.	348
ZAHVALA	348
MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	351
PISMO PREDSEDNICIMA 13.	351
PRIZNAJTE HRVATSKU PRAVOSLAVNU CRKVU!, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	357
PRIZNAJTE HRVATSKU PRAVOSLAVNU CRKVU!	357
MOJA ANKICA, ZAGREB, 2023.	361
MOJA ANKICA 3.	361
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	384

UVOD

Ovo je doista neobična knjiga – knjiga koja govori o dva stupa moje Hrvatske.

O čemu se radi?

Moje publicističke knjige je poznati književnik i kolumnist dr. sc. Damir Pešorda nazvao „Pečarićeva Hrvatska“. Profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić konstatirao je kako su četiri stupa te moje Hrvatske: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, da bi kasnije uz Darija Kordića zajedno dodali i generala Slobodana Praljka.

Znamo da su sve vlasti i veći dio oporbe poslije smrti Utemeljitelja RH, dakle od 2000. od kada su na vlasti ponizno izvršavali naloge svjetskih moćnika koji nisu željeli RH.

Na udaru su im posebno bili stupovi moje Hrvatske. Napadi na Thompsona zapravo je hrvatska priča o Davidu i Golijatu jer je na kraju kao pobjednik izašao Thompson, zato je on po profesoru Tokiću treći stup moje Hrvatske. Napadan je naravno i biskup Košić, za koga mi je pokojni biskup Valentin Pozaić i rekao da je HRVATSKI biskup. To mi je rekao i zato što je on od svih biskupa stalno i uporno branio Thompsona prepoznavši da su napadi na Thompsona napadi na Domovinski rat i RH.

Zato bi u seriji knjiga o uglednim Hrvatima koji su branili Thompsona, a na taj način i Domovinski rat i RH trebala prva biti o HRVATSKOM biskupu. Ali kako on ne voli da se piše o njemu ova knjiga dolazi poslije knjiga:

J. Pečarić, Prof. dr. sc. don Josip Čorić!, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/josipcoric.pdf>

J. Pečarić, Davorin Karačić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/karacic.pdf>

J. Pečarić, Marijačić i Thompson u mojim zapisima, dragovoljac.com., 2025.:

<http://www.dragovoljac.com/pecaric/marijacicthompson.pdf>

J. Pečarić, Josip Stjepandić i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/stjepandicithompson.pdf>

Knjiga je sastavljena od tekstova iz mojih knjiga u kojima se spominje ili im je autor sam biskup.

Akademik Josip Pečarić

‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.

MATEMATIČKA ISTINA

Predgovor knjizi akademika Josipa Pečarića: *Ako voliš Hrvatsku svoju*

Akademik Josip Pečarić je čovjek s mnogo talenata i izvanredne energije ali i organizacijskih sposobnosti. On je hrvatski znanstvenik kojemu su radovi najviše objavljivani u znanstvenim časopisima u svijetu. Jedan je od vodećih svjetskih matematičara, a u njegovu se čast organiziraju velike međunarodne znanstvene konferencije. Njegovo je područje djelovanja cijeli svijet, tako da pored svih svojih obveza stigne i predavati u dalekom Pakistanu i tamo "proizvoditi" doktore matematike.

Mislim da je akademik Josip Pečarić jedinstvena pojava i osobnost u znanstvenom svijetu. Jer, iako je najpoznatiji hrvatski matematičar i znanstvenik, on je istodobno i jedan od najplodnijih hrvatskih publicista. Godišnje objavljuje dvije knjige u kojima piše o svojoj Hrvatskoj koju beskrajno ljubi, o problemima i dostignućima. Nema događaja za nacionalne interese kojega Pečarić ne komentira i o kojem ne piše. Vrlo je kritičan i u ruci ima pravi duhovni mač kojim udara bez milosti po petoj koloni i neprijateljima hrvatskog naroda. Organizirao je mnoge peticije, znači nije samo znanstvenik individualac, nego je i sjajan motivator i organizator, koji pokušava pokrenuti uspavanu hrvatsku elitu kako bi shvatila da u sudbinskim danima borbe za sudbinu hrvatskog naroda nema pravo šutjeti i žmiriti na zlo protuhrvatske politike koja se širi i jača. Više puta sam zajedno sa akademikom Pečarićem pokretao neke društvene akcije i peticije te smo se zajedno borili za istinu o Domovinskom ratu, suprotstavljali smo se krivotvorinama, suprotstavljali smo se petoj hrvatskoj koloni, branili smo istinu o teškoj sudbini Hrvata u Bosni i Hercegovini i njihovoj borbi. Borili smo se protiv nepravdi Haaškog suda, a što je po mom mišljenju najznačajnije, branili smo hrvatske heroje od groznih napada i krivotvorina. O toj borbi akademik Josip Pečarić razlikuje se od svih nas drugih koji se borimo za iste ciljeve kao i on. On je matematičar i za njega nema kompromisa, za njega je dva i dva četiri i ne može biti ni tri ni pet. Tom matematičkom logikom on se kao jedan od vodećih hrvatskih publicista u svojim tekstovima, esejima, kolumnama i knjigama služi matematičkom metodom. Nije spreman na trule kompromise, nije spremna prešutjeti istinu ma koliko ona gorka bila. Ponekad sam i sam bio malo začuđen pa i uplašen misleći da pretjeruje u nekim svojim reakcijama. On je vrlo argumentirano Haaški su nazvao zločinačkim Haaškim sudom. Mislim da je bio u pravu. Uvijek kaže punu istinu, ništa ne prešućuje, ne taktizira

i zato ima mnogo neprijatelja. Zato nije čudno da glavni mediji u Hrvatskoj prešućuju značajne konferencije u njegovu čast. Nije slučajno što akademik Josip Pečarić faktično nema pristupa hrvatskoj televiziji i hrvatskom radiju, što nema velikih intervjuua koje je zaslužio u glavnim hrvatskim medijima, što nema prikaza njegovih knjiga. Oni koje on s pravom kritizira imaju strategiju kritizirati, prešutjeti i ignorirati njegov lik i djelo. Mi znanstvenici politolozi i sociolozi često smo skloni relativiziranju određenih događaja, procesa i pojava, spremni smo na određene kompromise. Za razliku od nas, Pečarić uvijek kaže bobu bob a popu pop, bez obzira na posljedice za njega i njegovo djelo. Zato je on izuzetna osobnost, izuzetna pojava u hrvatskom znanstvenom, političkom i društvenom životu. Veliki je domoljub, traži i bori se da hrvatski narod za svoje vođe izabere domoljube, ljude koji vole Hrvatsku, koji ju ne mrze, koji ju ne podcjenjuju, koji ju ne vrijeđaju kako to rade Stjepan Mesić, Ivo Josipović, Zoran Milanović, Vesna Pusić, Milorad Pupovac i drugi. Zato je njegovo oštro pero i u ovoj knjizi sjajno seciralo djelovanje sadašnje hrvatske nenarodne vlasti, odnosno zašto je potrebno razbuditi hrvatski narod kako bi izašao na izbore i promijenio nenarodnu vlast. Za Pečarića je to uvjet izlaska iz krize.

U Pečarićevom društvenom djelovanju značajno mjesto zauzima borba za iznošenje istine o hrvatskim domoljubima, o hrvatskim herojima koji se sustavno sotoniziraju i napadaju upravo zato što vole svoj hrvatski narod, što su se žrtvovali za svoj hrvatski narod ali i zato što hrvatski narod njih voli. Pečarić polazi od stajališta da je izuzetno značajno za prošlost, sadašnjost i budućnost hrvatskog naroda obraniti istinu o našim velikanima, osobito o dr. Franji Tuđmanu. On spada u grupu od tridesetak intelektualaca koji su, okupljeni uz prof. dr. Miroslava Tuđmana, iz godine u godinu govorili istinu o Franji Tuđmanu, suprotstavljali se krivotvorinama i procesima detuđmanizacije. Dakle, stalna tema Pečarićevog djelovanja i njegovih knjiga jest prvi hrvatski predsjednik Franjo Tuđman. I u ovoj Pečarić vrlo oštro i argumentirano pokazuje svu bijedu Tuđmanovih protivnika i argumentirano odgovara na njihovo protuhrvatsko djelovanje. On spada u one ljude koji je godinama podržavao hrvatskog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona, koji se suprotstavio njegovoj sotonizaciji, koji je borio protiv zabrane njegovog nastupanja u Puli i drugdje. U svojim sjajnim tekstovima pokazao je svu bijedu kritičara Marka Perkovića Thompsona, pokazao je i dokazao je da ga napadaju zbog njegove popularnosti, zbog toga što ga hrvatski narod voli a posebno zbog toga što Thompson svojim pjevanjem budi emocija i ljubav prema hrvatskoj domovini i hrvatskom narodu, osobito prema Hrvatima u Bosni i Hercegovini, koji su ugroženi, čiji se opstanak dovodi u pitanje. Bio je inicijator objavljivanja knjige članaka i političkih eseja hrvatskih intelektualaca koji su govorili istinu o Marku Perkoviću Thompsonu kao čovjeku ljubavi, a ne mržnje. Sjećam se s kakvim oduševljenjem smo dočekani na promociji knjige u Puli, istoj Puli u kojoj Marku Perkoviću Thompsonu ne dopuštaju pjevati u Areni. I u ovoj knjizi ima niz sjajnih analiza o Marku Perkoviću Thompsonu, kroz koje akademik Pečarić razobličuje petu hrvatsku kolonu i djelovanje nenarodne vlasti.

Znatan dio knjige posvećen je hrvatskom mučeniku i heroju Dariju Kordiću. U prvom dijelu knjige, pod naslovom "Dario Kordić", akademik Pečarić konstatira da je on svojim životom i djelom moralna veličina koja je svojom čvrstinom porazila one koji su ga nepravedno osudili i one koji ga pokušavaju progoniti kao navodnog ratnog zločinca i ubojicu do kraja njegovog života. Pečarić posebno ističe da je, za razliku od mnogih drugih, Dario Kordić izuzetna moralna veličina, jer je odbio optuživanjem drugih skinuti krivnju sa sebe. Dario Kordić odbio je ponudu da optuži Tuđmana i Šuška za ono za što su njega

lažno optuživali i da se nagodi sa sudom. Dakle, odbio je optužiti druge kako bi skinuo optužnicu sa sebe. I tu je veličina Darija Kordića o kojoj akademik Pečarić opširno piše. On pokazuje i dokazuje da je Dario Kordić bio ponosan što se borio za iste ideale s Tuđmanom i Šuškom te da mu nije padalo na pamet pokušati ih optužiti. Kordić je smatrao da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti. Na isti način se ponašao i drugi hrvatski heroj kojem još uvijek sude, Slobodan Praljak, koji je odbio bilo kakvu nagodbu i optuživanje Franje Tuđmana, rekavši da je Franjo Tuđman stvorio Republiku Hrvatsku i spasio Bosnu i Hercegovinu te da bi bilo sramotno prihvatiti bilo kakvu trulu nagodbu sa sudom kojemu je ustvari i bio cilj da suđenjem Kordiću, Praljku i drugima optuži Franju Tuđmana, državno i vojno vodstvo Hrvatske kao udruženi zločinački pokret kako bi se Hrvatska mogla optužiti da je nastala na zločinu.

Dakle, Dario Kordić je jedna od središnjih osoba ove nove Pečarićeve knjige. Kroz sudbinu Darija Kordića Pečarić prikazuje političke borbe u Hrvatskoj, djelovanje pete kolone ali i hrvatske nenarodne vlasti. Pečarić smatra da je borba za istinu o Dariju Kordiću presudna za našu budućnost. On smatra, s pravom, da je potrebno angažirati svjetske pravne eksperte koji bi znanstveno dokazali neodrživost Kordićeve presude i krivnje. Nakon što su oslobođeni Gotovina i Markač, s nadom da će biti oslobođeni i Praljak, Prlić i drugi, protivnicima Hrvatske kao nacionalne države hrvatskog naroda, protivnicima ravnopravnosti naroda u Bosni i Hercegovini ključna je presuda Dariju Kordiću. Oni žele na toj pravomoćnoj sudskoj presudi kako tako opravdavati svoje monstruozne optužbe protiv hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini i protiv Tuđmanove Hrvatske. Moralna rehabilitacija Darija Kordića i ljubav i zahvalnost koju mu pokazuje hrvatski narod strašno su uznemirili petu haašku kolonu i nenarodnu vlast te su krenuli u sramotnu sotonizaciju Darija Kordića i svih onih koji su ga prihvatili kao slobodnog čovjeka sa svim ljudskim pravima koji su ga prihvatili kao mučenika i kao čovjeka koji govori o ljubavi i širi ljubav a protiv svake mržnje.

Druga bitna ličnost nove Pečarićeve knjige sisački je biskup dr. Vlado Košić. U mnogo tekstova u ovoj knjizi Pečarić piše o biskupu Košiću kao velikom humanistu i domoljubu koji, slično Pečariću, ne kalkulira, koji se bori za istinu, koji se bori za prava svakog čovjeka bez obzira što je svjestan da će od mnogih doživjeti strašne napade. Biskup Košić posjećivao je u zatvoru Darija Kordića, držao je mise. Dočekao ga je i u zagrebačkoj zračnoj luci i pred nekoliko tisuća ljudi molio zajedno s Kordićem. Navodim kao vrlo značajan sljedeći tekst iz knjige, piše Pečarić:

Zato sam s radošću pročitao kako je u Frohnleiten u kod Graza 28. ožujka održana sv. Misa, po želji Daria Kordića, a koju su predvodili biskupi mons. Valentin Pozaić, mons. Vlado Košić i mons. Juraj Jezerinac

U homiliji je biskup Košić istaknuo kako je sam ovaj susret zapravo propovijed za sebe: "To što si Ti, Dario, na slobodi, pa makar i privremenoj, te činjenica da si želio da se okupimo ovdje, u crkvi i slavimo sv. Misu te da smo se okupili u ovako velikom broju, Tvoji najbliži – obitelj i prijatelji, već sve govori. Ali treba to i istaknuti riječima: to znači najprije da si nam mnogima drag, da Te volimo i da se za Tebe molimo; to znači da se Ti moliš za nas i za našu Domovinu, da si izdržao do sada noseći teški križ uzništva tolike godine, ali i da konačno malo po malo stižeš do kraja tog križnog puta. Mi se tome veselimo i svi mi se molimo dobrom Bogu da Ti okonča taj Tvoj put križa i vrati Te Tvojim obitelji, na što imaš puno pravo i što si zaslužio svojim ustrajnim uspravnim stavom pred nepravednom osudom i onima koji Te ne razumiju, kao što ne razumiju ni našega Gospodina koji je prvi bio nevin osuđen i nosio za sve nas ljude teški križ, bio raspet na

njemu, umro, ali i treći dan uskrsnuo od mrtvim“, poručio je biskup Košić Dariju, te dodao kako su i mnogi naši Hrvati trpjeli i trpe nepravde i osudu i tamnicu, ali – najvažnije je da se nisu dali slomiti, da stoje uspravno i vjeruju u pobjedu istine i kad-tad pravorijek pravednosti u korist našeg hrvatskog naroda.

Biskup je rekao kako bi Dario mogao najbolje protumačiti pročitano Riječ Božju i kako on to čini svojim životom, svojom žrtvom, svojom neviđenom ljubavlju kojom obuhvaća sve ljude, i svoje najbliže, i svoj hrvatski narod, kako u Hrvatskoj tako i u Bosni i Hercegovini, i sve druge narode, i prijatelje i neprijatelje.

<http://narod.hr/eu/biskup-kosic-dariju-kordicu-mnogi-hrvati-su-trpjeli-ali-najvažnije-je-da-se-nisu-dali-slomiti/>

Biskupove riječi podsjetile su me da sam odmah nakon presude Kordiću napisao kako je Sud u Haagu nešto najsramotnije što je svijet stvorio jer je Dario Kordić jedan od najzaslužnijih za opstojnost Hrvata u BiH.

U ovoj knjizi akademik Pečarić pokazuje da neprijatelji hrvatskog naroda ne mogu do kraja života oprostiti Dariju Kordiću upravo to što je jedan od najzaslužnijih za opstojnost Hrvata u Bosni i Hercegovini. Zbog toga je on za njih zločinac nad zločincima, kojeg treba izopćiti iz ljudske zajednice kao da ima kugu. Taj "zločin" koji mu ne opraštaju jest veliki doprinos organiziranju hrvatskog naroda u obrani hrvatskog doma, svoje obitelji, u obrani opstojnosti hrvatskog naroda u Lašvanskoj dolini i Bosni i Hercegovini u cjelini.

Znaju njegovi tužitelji i progonitelji da Dario Kordić nije zločinac, da nije ubojica, da nije kriv za ono za što su ga optužili i presudili. Ali baš zato u strahu od istine koja bi neprijatelj hrvatskog naroda dovela do velike teškoće oni su krenuli u pravi križarski rat ne samo protiv Darija Kordića, nego i biskupa Košića i Katoličke crkve i svih onih koji se bore za istinu o Dariju Kordiću. Jer kroz borbu za istinu o Dariju Kordiću borimo se za istinu o hrvatskom narodu kao žrtvi agresije.

Jer, nakon što je, ipak, na kraju krajeva, u konačnoj presudi Haaškog suda utvrđeno da Gotovina i Markač nisu zločinci, da hrvatsko državno i vojno vodstvo na čelu s Franjom Tuđmanom nije provelo udruženi zločinački pothvat etničkog čišćenja Srba, neprijateljima hrvatskog naroda još je važnije istrajati na sotoniziranju Darija Kordića i Hrvata iz Srednje Bosne.

Suđenje Hrvatima iz Srednje Bosne od početka je bio lakmus papir za davanje odgovara na pitanje: *Tko su istinski Hrvati domoljubi i zagovaratelji istine i pravde, a tko su peta hrvatska kolona i kukavice i izdajice koji su spremni žrtvovati svoje heroje i pomagati da se krivotvorinama pretvaraju u navodne zločince, ubojice i ne ljude?* Ovo je prilika da javno kažem i o jednom osobnom kontaktu s Darijem Kordićem. Prilikom mise na hipodromu, koju je slavio Papa Ivan Pavao II., iza mene i moje supruge, između ostalih, sjedio je i Dario Kordić. U kratkom razgovoru rekao sam mu da mora biti jako oprezan jer da imam informacije kako se spremaju velike optužbe protiv Hrvata iz Srednje Bosne, kako se spremaju i velike podvale pa i organiziranje zločina za koje će onda optužiti Hrvate. Dario

Kordić mi je rekao da paze što rade i nasmiješio se i rekao: ništa ne ćemo raditi bez dogovora s vama u Zagrebu jer naša borba za slobodu je jedinstvena. Kasnije se dogodilo ono što se dogodilo. Hrvati u Srednjoj Bosni su napadnuti, Britanci su poticali sukobe, Muslimani Bošnjaci su krenuli u osvajanje Srednje Bosne. Oni su bili agresori a Hrvati su se branili a britanska politika je preko Haaškog suda krivotvorinama i lažima pokušala dokazati obrnuto. Pohapsili su Hrvate, od njih deset sedam je oslobođeno kroz nekoliko

godina a kola su se slomila na Dariju Kordiću ali njega nisu mogli slomiti i zato im je on i dalje trn u oku. U zatvoru nisam posjetio Darija Kordića, ali sam mu preko Ante Đapića, koji ga je išao posjetiti, poslao pismo u kojem sam ga podsjetio na naš tadašnji razgovor te mu zaželio da bude čvrst jak i da pobijedi nepravdu. Ante Đapić mi je donio njegov odgovor, jedno dugo emotivno pismo u kojem je Kordić opisao svoju vjeru, svoje obraćenje i kako je u zatvoru postao drugi čovjek, mnogo jači. Cijelo vrijeme sam se borio za istinu i pokušao sam dokazivati i kao mnogi drugi da Kordić nije kriv, da Hrvati u Srednjoj Bosni nisu agresori, nego žrtve koje su očajničkom snagom branili živote svojih obitelji, svoje domove i svoju opstojnost. Dakle, spadao sam u one malobrojni intelektualce koji su od početka branili istinu i suprotstavljali se lažnim optužnicama. U toj borbi za istinu upoznao sam a kasnije se i sprijateljio i krenuo u zajedničku borbu s akademikom Josipom Pečarićem.

Zbog svog političkog djelovanja ja sam došao na udar te sam, ne slažući se s hrvatskom politikom, napustio politički život. Tako da sam nakon odlaska s političkih dužnosti sve svoje vrijeme posvetio borbi za istinu o Domovinskom ratu i borbi za rehabilitaciju hrvatskih heroja. Međutim, još dok sam bio potpredsjednik Hrvatskog sabora i predsjednik Odbora za vanjsku politiku bio sam tretiran kao crveni ustaša, kao nacionalist i šovinst, kao neprijatelj koga treba istjerati iz javnog života. Bio sam prisluškivan i kontroliran. Pismo Darija Kordića spremio sam u stol u kabinetu u Hrvatskom saboru i zaključao ga, ali su mi ga svejedno ukrali. Ne mogu prežaliti što ga nisam fotokopirao i što nisam imao prilike objaviti ga kao izvanredno svjedočanstvo velikog čovjeka, mučenika kojega nikakve patnje nisu mogle slomiti, dapače, koje su ga učinile još čvršćim i jačim.

U svojoj knjizi Pečarić piše o hrvatskoj sramoti, o hrvatskom ponosu. On piše o svim najvažnijim događajima u posljednje dvije godine. Zato je ova knjiga dragocjena ne samo kao svjedočanstvo burnih vremena u kojim živimo, nego i kao poticaj hrvatskim domoljubima kako bi se angažirali u predstojećim sudbinskim danima u kojima je nužno još jedanput obraniti istinu o Vukovaru, o Domovinskom ratu, o dr. Franji Tuđmanu, o hrvatskim herojima Gotovini, Markaču, Kordiću, Praljku i drugima. Bila mi je izuzetna čast surađivati i zajedno raditi s akademikom Josipom Pečarićem. S obzirom da sam ga mogao bolje upoznati i kao čovjeka i kao znanstvenika kroz naš zajednički rad, s još više argumenata mogu tvrditi da je akademik Josip Pečarić jedan od vodećih hrvatskih ljudi u borbi za istinu i, što je posebno značajno, da svojim emocijama i svojim domoljubljem potiče uspavani hrvatski narod da shvati kako smo još uvijek narod nade koji može odlučiti o svojoj sudbini. Prva prilika za to su sljedeći predsjednički izbori. Ova je knjiga svojevrсни pledoaje zašto bi bila katastrofa kada bi hrvatski narod ponovno za predsjednika izabrao Ivo Josipovića. Dakle, akademik Josip Pečarić uvijek je jasan u svojim stavovima, a baš zato što smatra da je Ivo Josipović prava katastrofa nije se kolebao u svojoj knjizi to pokazati i dokazati.

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac

I BISKUP KOŠIĆ I THOMPSON

Tekst Matematička konferencija i biskup Košić završio sam riječima:

Ne znam zašto, ali čini mi se da svi ti napadi na biskupa Košića i neodazivanje medija na otvaranje jedne matematičke konferencije povodom tisućitog rada jednog hrvatskog znanstvenika imaju isti razlog, Ili se varam?

Dobio sam niz komentara ovog dijela. Jedan naš biskup mi je uz čestitku za tisućiti rad napisao:

Uz završetak članka: Ili se varam?

Ne varate se. Svaki dan sve više postaje jasno: fašizam-anti-fašizam: sve je isto u trenutačnoj režimskoj administraciji u RH. Čeka se oluja-lustracija.

Zapravo, drago mi je što sve više ljudi kod nas razumije i izjednačava tzv. antifašiste s onim što oni doista jesu - s fašistima o čemu sam pisao u više navrata.

Naravno, mogao sam tu priču oko odnosa medija s konferencijom povodom tisućitog rada jednog hrvatskog znanstvenika povezati i s odnosom prema Thompsonu jer smo upravo svjedoci jednog drugačijeg prešućivanja povodom njegovog Porina. Tako Milan Jajčinović (Večernji list, 02. 07. 2014.; facebook MPT) piše:

Da su Porin dodjeljivali ovdašnji glazbeni kritičari i muzička estrada, sigurno je da Marko Perković Thompson tu nagradu ne bi dobio. No, kako je glasovanje bilo dopušteno i tzv. običnom puku, Thompson je ipak dobio nagradu za pjesmu "Ljubav je tajna dvaju svjetova" koja je proglašena hitom godine. I te se večeri na Hrvatskoj televiziji moglo vidjeti postojanje dvije Hrvatske. Njihovo se postojanje inače može zamijetiti posvuda: od estrade do filozofije. Te dvije Hrvatske, često oprečne, žive zajedno jedna uz drugu, ali se ne podnose. Jedna od takvih nepodnošljivih realnosti je i sam Marko Perković Thompson. Njegovi ga osporavatelji i protivnici spominju s mrzovoljom ili prezirom, odnosno prešućuju čak i onda kada je to suprotno svakome razumu. Nakon HTV-ova prijenosa dodjele Porina, dojam je da bi tako učinili i neki njegovi glazbeni kolege, a napose sama Televizija.

Kada se Thompson nije pojavio na dodjeli nagrade, HRT je valjda bio sretniji nego i sam Thompson kada je čuo da ju je dobio. Kasnije smo saznali da je poziv na svečanu dodjelu dobio isti dan! Očito s nečijom namjerom da na svečanost i ne dođe. Tako bi se valjda hrvatsku realnost i dalje nastavilo krivotvoriti. Thompson je postao simbol takvoga krivotvorenja.

<https://www.facebook.com/marko.perkovic.thompson?ref=stream&fref=nf>

Naime, Thompsonov menadžer g. Zdravko Barišić kaže:

Organizatori su me zvali u podne na dan dodjele i rekli da bi THOMPSON ISTE VEČERI TREBAO PJEVATI. Ne znam kako je došlo do

ovakvog propusta. Javili su nam u posljednji čas, kaže ZDRAVKO BARIŠIĆ, MENADŽER MARKA PERKOVIĆA, koji je dobio Porina za hit godine za pjesmu "SAMO JE LJUBAV TAJNA DVAJU SVJETOVA.

Prva je reagirala mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu tekstom HRVATSKI NAROD JE ODLUČIO: PORINA DOBIVA AAAAA: MARKO PERKOVIĆ THOMPSON!!!

<http://www.thompson.hr/osvrt/174-hrvatski-narod-je-odlucio-porina-dobivaaaaa-marko-perkovic-thompson>

http://www.dragovoljac.com/index.php?option=com_content&view=article&id=25206:hrvatski-narod-je-odlucio-porina-dobivaaaaa-marko-perkovic-thompson&catid=9:politika-i-drutvo&Itemid=11#addcomments

Krešimir Duvnjak dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. rel. uputio je protest onima u čijoj režiji je ovo “prešućivanje” izvedeno (hds@hds.hr, hrt@hrt.hr, " hgu@hgu.hr):

To NIJE poziv! To debelo nadilazi biti neozbiljan. To je ruganje, izrugivanje. Osim toga dvoga postoji još jedan cilj toga postupka: pokušaj skidanja formalne odgovornosti od strane organizatora za ne pozivanje našega Marka koji je, a što bi trebalo biti jedino važno za organizatore, daleko više nego premoćno pobijedio za HIT godine.

Ovakvo "pozivanje" organizatora premoćnom dobitniku nagrade za hit godine je ništa drugo nego ruganje Marku i svim Hrvati(ca)ma i drugim slušatelj(i)ca)ma njegovih hitova te samo pokušaj skidanja formalne (ali i sadržajne) odgovornosti za ne pojavljivanje Marka na Porinu.

Zbog takvog načina pozivanja to je, u stvari, ne pozivanje i predstavlja, ne samo pokušaj skidanja formalne odgovornosti od strane organizatora za ne pozivanje našega Marka, nego je, stvarno, propali pokušaj. Jer tim propalim pokušajem ovogodišnji organizatori (a i višegodišnji ukoliko su isti) su dokazali, očitovavši javno, da bit nagrade Porin nije glazbena stvarnost nego politička stvarnost.

U takvoj stvarnosti Porin nije samo ispolitiziran nego politički objekt koji se koristi za promicanje vjerske i rasne diskriminacije Hrvatskog naroda.

Naime, glazba je bitno, po meni, ogledalo duše. Glazbom čovjek otkriva one dubine duše do koje ne možemo doprijeti razgovorom s istom tom osobom te koje isti (ne)svjesno skriva manje ili više uspješno. Kada se pjevača kao što je Marko, a on je jedini u nas takav, koji pjeva o ljubavi prema Bogu, obitelji i domovini, a što je bitno obilježje Hrvatskoga naroda, tako diskriminira, omalovažava onda to predstavlja i vjersku i rasnu diskriminaciju cijelog Hrvatskoga naroda.

Svoje pismo Duvnjak, slično biskupu, završava povezivanjem ovakvog ponašanja medija s lustracijom!

Zapravo, cijela priča o odnosu medija i vlasti prema Thompsonu sadržana je već u naslovu teksta Anta Muralea (7Dnevno, 04. 07. 2014.) *Thompson osvojio najprestižnijeg Porina – a namijenili mu giljotinu!* I Murale spominje i “moderne” fašiste i lustraciju:

Bijedni fašisti modernog vremena, u mraku svoje prljave savjesti strahuju, zubima cvokoću kada čuju da je vojska zvana narod pod vodstvom Thompsona za dom spremna vrlo skoro provesti lustraciju i sve ih otpremiti onamo gdje im je mjesto.

Prešućivanje konferencije je nešto što sam i očekivao. Isto se dogodilo s prethodnom konferencijom MIA 2008. koja je također bila u Trogiru. Tada sam to usporedio s napadima na, vjerovali ili ne, Thompsona. Pogledajmo kako sam o tome govorio u intervjuu za Fokus, 8. kolovoza 2008.:

Kako tumačite to što je umjesto primjerenog publiciteta, jer je u interesu države, tjedan svjetskih matematičara u Hrvatskoj medijski „gromoglasno“ ignoriran?

Ne dvojim da je po srijedi moja publicistička djelatnost. Spomenimo samo da mi uskoro izlazi iz tiska 22. publicistička knjiga. Milan Ivkošić je komentirao taj „gromoglasni“

medijski muk, spomenuvši moje „polemičke istupe i tekstove o političkim i povijesnim temama, s naglašenim domoljubljem“.

Dovoljan razlog da Vas mediji izoliraju?

Tako je. Pogledajte npr. kako na HTV-u nije ni spomenuto nedavno pismo o zabrani koncerata Marka Perkovića Thompsona, koje je potpisalo 80-ak akademika, biskupa, sveučilišnih profesora, odvjetnika, glumaca, književnika itd. Po meni je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata! Mislim da su i oni toga svjesni i zato ga proganjaju. Vidite, nedavno je Međunarodni sud u Strasbourgu, poništio presudu mađarskog suda zbog nošenja komunističke zvijezde petokrake. Ne spore da je to oznaka zločinačkog režima, ali mađarska demokracija je stabilna demokracija, pa je takva (ne)djela ne mogu destabilizirati. A u Hrvatskoj, na Thompsonovu primjeru kao da se želi pokazati svijetu kako je hrvatska demokracija nešto najnestabilnije. Može je destabilizirati čak i jedna kapa sa slovom „U“ u skupu od 130 000 ljudi! Ili sintagma „Za dom spremni!“, koja je dio jedne pjesme bez navodnika – dakle nije ustaški pozdrav. Pismo pokazuje kako ti koji vode hajku protiv Thompsona i dalje ne prihvaćaju hrvatsku državu. Sjetimo se da je iz istih krugova svojevremeno pokrenuta hajka na novu hrvatsku valutu kunu s istim obrazloženjem. Sutra će se sjetiti i da je Zagreb u NDH bio glavni grad pa ne može biti to i danas. A onda će se „sjetiti“ što znači ono H u NDH. Da, smeta im svaka hrvatska država.

Koji od medija je za to najviše odgovoran?

Svakako javna televizija koja dotično pismo ni ne spomene hrvatskoj javnosti, a prije toga je daniima „raspredala“ o pismu 30-ak intelektualaca, lijeve orijentacije, predsjedniku SDP-a. Time je HTV pokazala da je njena javnost SDP, a mi ostali im služimo samo za TV-pretplatu.

Znači li to da na izvješće s konferencije matematičara niste računali?

Ne sasvim. Ipak sam vjerovao da će o konferenciji izvijestiti znanstveni program HTV-a. Jedan od 15 plenarnih predavača bio je i američki matematičar Ingram Olkin, kome su 84 godine.

Kada je prošle godine držao seminar u institutu Ruđer Bošković, napravili su intervju s njim. A na ovoj konferenciji, organiziranoj u čast jednoga hrvatskog znanstvenika, bilo je čak tridesetak matematičara njegova ranga.

Kako reagirate na to, što mediji favoriziraju, na primjer jednog Radmana ili Đikića, a Vas ignoriraju, iako ste, objektivno, u znanstvenim postignućima ispred njih?

Opet ću spomenuti Ivkošića koji u svom tekstu kaže:

Širom su javnosti poznati znanstvenici Miroslav Radman i Ivan Đikić, ali ne zato što zaslužuju biti poznatiji od podosta drugih svojih kolega, nego zato što su omiljeli u prevladavajućim lijevo-liberalnim medijima, a i zato što su sami estradni tipovi i što žele biti Einstein i Severina u jednoj osobi... Da je takav kongres održan u čast Radmana i Đikića, mjesec bi dana odjekivalo po medijima, a na HTV-u bi s njima Stanković, Šprajc i Bago, igrali Kozaračko kolo.

Ja se s njima ne bih uspoređivao, jer je vrhunske znanstvenike, i u istoj znanosti, teško uspoređivati, a pogotovo one koji se bave različitim oblastima.

Zanimljivo je kako je o različitosti rada unutar matematike na otvaranju govorio prof. dr. sc. Neven Elezović. Druga zanimljivost je što je tada Ivkošić, pa onda i ja u ovom intervjuu, povezoao Radmana i Đikića. Zamjerao sam im što im je država dala prostor i ogromna sredstva za Radmanov privatni institut u Splitu. Govorio sam da mi to ne bi smetalo da je taj institut dio Sveučilišta u Splitu. Kasnije je došlo do razlaza Radmana i Đikića i Đikić je sa svojom grupom doista prešao na Sveučilište. Negdje u to vrijeme u 4. Razredu HAZU Đikić je kandidiran za dopisnog člana HAZU. Dakle za poziciju koju je on itekako zaslužio.

Međutim, tada je došlo do njegova razlaza s Radmanom, pa ga na kraju u 4. Razredu nisu ni predložili Akademiji za izbor. Da bi se sakrila istina o tome u medijima su optužili HAZU poistovjećujući to s neizborom Radmana za redovitog člana (Radman je dopisni član HAZU, dakle u zvanju za koje je predložen Đikić, još od 1992. godine). Da stvar bude još smješnija glavni krivci smo im bili akademik Paar i ja. Naime, nas dvojica smo u 2. Razredu HAZU i nemamo nikakvog utjecaja na ono što se događa u 4. Razredu. Kao uostalom i ostatak Akademije koja je također optužena zbog toga. Iste godine Đikić je izabran za redovnog člana *Deutsche Akademie der Naturforscher Leopoldina* (Njemačke akademije znanosti). A ove godine smo i Đikić i ja suosnivači Hrvatskog etičkog sudišta! Zapravo, ne možemo reći da u Splitu nije tiskano ništa o Konferenciji. U prilogu Slobodne Dalmacije uobičajeno se tiska *Universitas list Sveučilišta u Splitu* gdje je najava konferencije od strane predsjednice Organizacionog odbora prof. dr. sc. Milice Klaričić Bakula pretvorena u izvješće s konferencije. Tako nije ni zabilježeno da je Konferenciju otvorio župan Splitsko-dalmatinske županije Zlatko Ževrnja. Ovaj tekst završavam s riječima iz njegova govora, koje zapravo i objašnjavaju medijsku ignoranciju same konferencije:

Konferencija je organizirana u čast akademika Pečarića koji je svjetski poznati matematičar.

On je jedan od rijetkih hrvatskih intelektualaca koji neumorno, bez zadržke, progovara, polemizira i poučava o povijesti i sadašnjosti Hrvatske a to je Hrvatskoj danas jako potrebno. Njegova, nije pretjerano kazati često proročka riječ, ima široki odjek u svijetu, što je jako bitno za našu mladu demokraciju.

Zato, poštovani akademice i dragi prijatelju Josipe, imate našu punu potporu za Vaše javno djelovanje, kako na području znanosti tako i u društvenim temama od značaja za hrvatsko društvo.

Glas Brotnja, 07. 07. 2014.

Dragovoljac.com, 07. 07. 2014.

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

PREDGOVOR

Knjiga *Propade im Crvena Hrvatska* u prvom poglavlju s istim naslovom daje niz tekstova u posljednjim mjesecima pred predsjedničke izbore u Hrvatskoj koji su završili sramotno za Iva Josipovića koji je najavio stvaranje Crvene Hrvatske. Iako je tijekom svog petogodišnjeg mandata praktično sve u Hrvatskoj u vlastima i glavnim medijima zacrvenio i okrenuo ponovnom sluganstvu Beogradu i Londonu, nije uspio u svojoj nakani. Prvi je predsjednik, o kojemu su ti glavni mediji pisali ode u njegovu slavi, uvjeravali narod u osamdesetpostotnu popularnost i sl., koji nije uspio obnoviti svoj mandate. Sjetimo se, uvjeravali su narod, a uvjerali svoje gazde, kako će Josipović pobijediti u prvom krugu. U ovom poglavlju treba posebno pogledati tekstove o Hrvatskom nacionalnom etičkom sudištu, koje se sustavno prešućivalo u tim medijima, kao i tekstove o braniteljskim udrugama koje su među najzaslužnijima za propast Crvene Hrvatske: Stožer za obranu hrvatskog Vukovara i branitelji u Savskoj 66.

Drugo poglavlje je posvećeno knjizi *'Ako voliš Hrvatsku svoju'*, koja je – nadam se – zajedno s knjigama prof. dr. sc. Zdravka Tomca, *Crveni predsjednik*, Tihomira Dujmovića, *Hrvatska u raljama djece komunizma* i Vjekoslava Krsnika, *Ivo Josipović – kronologija izdaje*, pomogla da ljudi spoznaju bit Josipovićeve Crvene Hrvatske. Zapravo moja knjiga nudi drugačiju Hrvatsku - Hrvatsku ljudi koji vole i svoj narod i svoju državu. Doc. dr. sc. Marko Tokić je za takvu 'moju' Hrvatsku rekao da počiva na četiri stupa: dr. Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković Thompson i biskup Vlado Košić. Zapravo, čini mi se da je on govorio o četiri skupine hrvatskih ljudi koji su najzaslužniji za opstojnost Hrvatske, a dao im je imena onih najnapadanih među njima od sluganskih političara i medija u RH i drugdje.

Franjo Tuđman je sigurno najomraženiji i od takvih najnapadanih od onih koji ne vole RH i predstavlja sve one koji su najzaslužniji za stvaranje Hrvatske. Tu je sigurno i ratni Ministar Gojko Šušak, branitelji... Dario Kordić predstavlja sve one koji su stradali zbog svoje ljubavi rema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Thompson je sigurno najnapadani među Hrvatima kojima je Bog dao neki talenat i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda. Nadam se da u tom stupu pripadam i ja sam. A biskup Košić predstavlja Crkvu u Hrvata. Crkva je stalna meta 'hrvatskih' ljevičara, a posebno biskup Košić.

Treće poglavlje je posvećeno 'trećem stupu' Marku Perkoviću Thompsonu. Naslov *Hajka na Thompsona* istovjetan je knjizi koju sam objavio 2012. godine i sadrže tekstove iz vremena poslije objave knjige.

HRVATSKA VERTIKALA - BISKUP KOŠIĆ

Baš sam razmišljao da novog vlasnika Jutarnjeg lista upitam hoće li im i dalje glavni kolumnisti biti ljudi koji izmišljaju intervjue ili koji ne znaju osnovne svog zanata, kao što je njihov kolumnist Davor Butković, kada sam doznao da Butković više nije dio Jutarnjeg lista (<http://narod.hr/hrvatska/jutarnji-list-od-sutra-bez-butkovica-plese-pavica-mladeg/>). Izgleda da novog vlasnika nisam morao upozoravati na takove stvari.

I dok za Butkovićev izmišljeni intervju svi znaju, vjerojatno nije baš najjasnije zašto tvrdim da on ne zna neke elementarne stvari iz svog posla za koji je dobivao ogromnu plaću. Naime, poznato je da naslovi koje daju urednici često ne prate ono što stvarno u tekstu piše i da ih obično daju da bi povećali nakladu.

Sjajan primjer za tako nešto je nedavni intervju Darka Pavičića s biskupom Vladom Košićem:

BISKUP KOŠIĆ:

'Možda su Milanović i Josipović krenuli putem obraćenja, ali neka mi ne dolaze na božićnu misu'

<http://www.vecernji.hr/blagdani/mozda-su-milanovic-i-josipovic-krenuli-putem-obraćanja-ali-neka-mi-ne-dolaze-na-bozicnu-misu-980983>

I malom djetetu je jasno da taj naslov uopće ne odgovara onome što je dano u intervjuu. Pogledajmo taj dio:

:: Što da vas sad nazovu iz ureda predsjednika ili premijera i vele da žele doći na božićnu misu?

Rekao bih da bi bilo bolje da ne dolaze. Ako baš hoće doći, ja ih ne bih pozdravio. Što onda, neka stanu u zadnji red i ako se žele moliti, neka mole zajedno sa svima. Možda je počeo njihov put obraćenja, čemu se veselim.

:: Možda im treba pomoć i duhovno vodstvo u tom obraćenju?

- Ma dajte, baš će mene izabrati i da će se ovdje obratiti!

:: Zašto ne bi vas izabrali?

- Zato što ste i vi dio toga sustava koji je o meni stvorio sliku nekakvog radikala, gdje ja, tobože, ako samo jasno govorim, predstavljam batinu za komuniste. Nisam to! Ali ne sviđa mi se to što se u našem društvu ne može slobodno govoriti, već vas raspnu na stup srama i proglase vas "katoličkim vehabijom".

Dakle, biskup na pitanje novinara kaže da je BOLJE da ne dolaze, a u naslovu stoji da im je poručio „da ne dolaze“. A zatim objašnjava da su dobrodošli, dapače biskup se veseli, ako kao obični vjernici dođu na misu. A u naslovu stoji da im je poručio da ni u tom slučaju ne dolaze na njegovu misu.

Istina biskup ne želi vrijeđati ni Milanovića ni Josipovića pa ne vjeruje da bi oni naprasno postali vjernici, ali očito mu je jasno da im je to bitno zbog izbora. Pa zar i sam taj dio razgovora ne počinje s pitanjem s pozivom iz Ureda predsjednika ili premijera. Pa ako hoćete može se razabrati kako biskupu smeta to što Josipović i crkvu koristi u svojoj kampanji. Da je pošten, da to ne bi činio, zar ne? To bi, zapravo, bio kontekst koji daje smisao njegovim riječima o tome je li u redu da dolazi u crkvu sada uoči izbora.

Ali urednici Večernjeg lista su još čista naiva ako se usporede s interpretacijama biskupovih riječi danih u komentaru Davora Butkovića: *Tko su proizvođači kaosa: Katolička crkva, Milan Bandić ili Zdravko Mamić?*

<http://www.jutarnji.hr/komentar-davora-butkovica-tko-su-proizvodaci-kaosa-katolicka-crkva--miland-bandic-ili-zdravko-mamic-/1263263/>

Čitajući Butkovićev komentar čovjek se mora zapitati je li on doista toliko glup ili je samo pročitao naslov intervjua? Ili jednostavno kao što smo vidjeli u nedavnom tekstu u 7Dnevno (26.12.2014.) očito zašto je u pripremi budućih kontakata Radivoja Cvetićanina u Hrvatskoj srpskom veleposlaniku dano ime i Davora Butkovića. Pogledajmo što Butković piše:

*U jednoj od blagdanskih propovijedi, sisački biskup **Vlado Košić**, poznat po svojim tvrdim nacionalističkim i protuliberalnim stavovima, kazao je kako on, eto, ne bi dopustio **Zoranu Milanoviću** i **Ivi Josipoviću**, da dođu na njegovu misu. Ova je Košićeva izjava karakterističan primjer proizvodnje kaosa u hrvatskom društvu.*

Lukavo, Butković ne spominje Košićev intervju da ne bi čitatelji i pokušali pronaći originalan tekst, pa naslov iz Večernjeg postaje tvrdnja iz jedne od blagdanskih propovijedi. Naravno, ova manipulacija nije nikakva proizvodnja kaosa, ali je dokaz koliko su pripreme Cvetićanina bile temeljne. Butković mu izvrsno pomaže u sprovođenju velikosrpskom Memoranduma SANU 2., zar ne? Zapravo, vidimo kako se ona Matoševa („Lažu Srbi. To je njima od boga.“) prenosi i na one koji im služe.

Još je smješnija Butkovićeva raščlamba biskupovih riječi da ga veseli moguće obraćenje dva predsjednika, što je dano u pitanju samog novinara. Mislim, da tako nešto glupo teško možemo naći pa vam taj dio neću ni komentirati. Evo Butkovićevih bedastoća:

Prije svega, sam je smisao kršćanstva u oprost. Smatra li Košić da predsjednik Vlade nije dovoljno dobar kršćanin, on bi trebao podržati Milanovićevu eventualnu namjeru da prisustvuje misi već i zato da bi mu pružio priliku postati boljim kršćaninom. Smatra li, pak, sisački biskup da Milanović, kao agnostik, nema što tražiti na misi, on bi ga svejedno trebao dočekati raširenih ruku, nadajući se da bi ga možda mogao potaknuti da povjeruje. Drži li, na kraju, gospodin Košić da Zoran Milanović svojim postupcima ne zadovoljava elementarne moralne kriterije, on bi ga opet morao trpjeti na misi, nadajući se da će mu vjera i vjerski rituali pomoći da se pretvori u boljeg čovjeka i političara.

Umjesto svega toga - što ionako pripada u elementarnu, vjeronaučnu teologiju - gospodin Košić ne želi vidjeti predsjednika Valde i predsjednika Republike na "svojoj" misi. Riječ je o tipičnom, sektaškom politikanskom ponašanju kakvo već godinama uvodi ideologiju kaosa, kao jedno od načela javnog i političkog djelovanja u hrvatskom društvu. Vladi Košiću dovoljno je što se ne slaže s Milanovićevim političkim i ideološkim stavovima pa da bi premijera pokušao ekskomunicirati.

Mračna vremena

Crkva se tako redovito ponašala u onim mračnim, davnim vremenima, kada je katoličanstvo imalo svoj ISIS, svoj šerijat i svoje torture: danas je, pak, svodenje katoličanstva na svjetonazorski zelotizam jedna ružna i slijepa zloraba Katoličke crkve u političke svrhe, koja izaziva nepotrebne antagonizme u društvu. Vlado Košić pripada među one crkvene dostojanstvenike koji zbog očiglednog nerazumijevanja stvarnosti i zbog viška mržnje povremeno proizvode ideološki motiviran kaos u hrvatskom društvu.

Da, Butkovićev podnaslov je doista točan. Doista živimo u mračnim vremenima kada je moguće objavljivati komentare kao što je ovaj Butkovićev, zar ne?

Međutim, ne iznenađuje što je napadnut baš biskup Košić. Nedavno je u Mostaru predstavljena moja knjiga 'Ako voliš Hrvatsku svoju'. Predstavljajući dr. sc. Marko Tokić rekao je da sam čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Marko Perković-Thompson, Dario Kordić i biskup Vlado Košić.

(<http://glasbrotnja.net/vijesti/bosna-i-hercegovina/ako-volis-hrvatsku-svoju-knjiga-akademika-pecarica-predstavljena-u-mostaru>). Zapravo, četiri osobe koji su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države. Biskup Košić, zapravo predstavlja Crkvu u Hrvata, a i sam Butković kada govori o tzv. proizvođačima kaosa kada govori o Katoličkoj crkvi uzima za primjer upravo biskupa Košića, čime samo potvrđuje ono što je docent iz književnosti s Mostarskog sveučilišta i rekao.

Drugim riječima, i Butković samo potvrđuje koliko je velika hrvatska vertikala – biskup dr. sc. Vlado Košić! Istina, poznavajući biskupa ne bi me iznenadilo da mi kaže:

„Poštovani Akademice,

Ne slažem se s naslovom, nisam ja vertikala, molim Vas. Meni je Krist jedini uzor, a sveci poput Alojzija Stepinca su mi primjer, ali boriti se za istinu i pravednost, širiti ljubav prema Bogu, blišnjima, sebi i domovini sveta je dužnost za svakog kršćanina.“

Zapravo, ovdje se radi o tome da je biskup za mene hrvatska vertikala i stup moje Hrvatske. A upravo sve što bi tako spomenuo i jesu hrvatske vrjednote, zar ne?

Zapravo, činjenicu da biskup Košić jest hrvatska vertikala potvrdio je jučer sam Milanović, iako je, moram na žalost reći, pričao gluposti, neistine i širio mržnju prema Crkvi. Jer kako drukčije protumačiti sljedeće: Prvo, on stalno ponavlja nepotpunu istinu tj. neistinu da su "neki militantni biskupi" ocijenili kako je ova vlast "nenarodna" (očito misli na biskupa Košića, pa u podnaslovi intervjua u Večernjem i kažu kako je biskup „prozvao protunarodnom i protuhrvatskom“), a izabrao ju je "glupi narod koga sad oni brane od te nenarodne vlasti". Očito sugerira da biskupi, tj. Crkva, osporavaju da je sadašnja vlast izabrana demokratskim putem tj. da ju je narod izabrao - pa po toj logici ona ne može biti nenarodna, ALI ne želi razmotriti prave razloge te ocijene, a to je NAČIN VLADANJA koji provodi ova vlada, i to da je biskup dao tu ocjenu o "nenarodnoj vlasti" kad je Hrvatski Sabor odustao od pokroviteljstva nad Komemoracijom u Bleiburgu. Drugo, Milanović navodi da je biskup rekao da je ta vlast i "protunarodna odnosno protuhrvatska" kad je poslala specijalce s dugim cijevima na hrvatske branitelje u Vukovar. Treba li uopće spomenuti da je Hrvatsko nacionalno etičko sudište optužilo četiri istaknuta predstavnika ovih vlasti za etičku veleizdaju baš u Vukovaru, a nedavno je donijela i osudu Ive Josipovića za etičku veleizdaju.

Naravno, sigurno nije pošteno samo optužiti Butkovića zbog njegovih neistina. Morao bi netko već jednom odgovoriti tom ponavljanju neistine o pohlepi Crkve za materijalnim dobrima, što je Milanović opet jučer ponovio na RTL-u. Prvo, ima i jedna institucija u RH koja se u zadnjih pet godina odrekla primanja pomoći u visini jednogodišnjeg iznosa jer već 5 godina upravo Crkva se godišnje odriče 50 milijuna kn, a prima godišnje oko 250 milijuna, što je u pet godina jednogodišnji iznos! Pri tome ne navodi da se daleko najveći dio tog novca koristi za gradnju novih i u ratu porušenih crkvi i pomaganje socijalno ugroženim ljudima putem Caritasa. Drugo, kako može reći da Crkva traži samo materijalno, a njegovo ministarstvo kulture već dvije godine šalje baš za biskupiju biskupa Košića dopis da ne mogu pomagati kapitalne gradnje odnosno obnove, crkvu u Gori spomenik kulture nulte kategorije i Veliki Kaptol spomenik kulture, a da ne govorimo kakve probleme ima Biskupija s dobivanjem otete crkvene lokacije u uništenom Zrinu gdje želi ponovno podići srušenu crkvu!

Ali, kada je već riječ o Milanovićevoj uporabi laži, u istom intervjuu ih je koristio i kada je govorio o sastanku s Đurom Glogoškim, organizatorom braniteljskog prosvjeda ispred resornog ministarstva u Savskoj 66.

Zgroženi Glogoški je odgovorio:

Premijer je osoba koja nije bila u Domovinskom ratu, nije imao hrabrosti uzeti pušku u ruke, a govori laži o čovjeku koji je za Domovinski rat dao svoje zdravlje.

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/5710/Zbog-Milanovi%C4%87evih-la%C5%BEi-svi-dr%C5%BEavni-du%C5%BEnosnici-moraju-pro%C4%87i-%27psiho-test%27.htm>

Napasti lažima 100-postotnog ratnog vojnog invalida, strašno, zar ne?

A možda je Milanović samo ljubomoran na Osudu Josipovića za veleizdaju, dok je protiv njega tek najavljena optužba HNES-a?

Akademik Josip Pečarić

Dragovoljac.com, 04. 01. 2015.

Glas Brotnja, 05. 01. 2015.

**ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA
HRVATSKA, ZAGREB, 2015.**

**AKADEMIK PEČARIĆ: NIŠTA NE MOŽE NA BOLJE
BEZ VLASTI KOJA VOLI HRVATSKI NAROD I
DRŽAVU**

Portal HKV-a, 15. ožujka 2015.

**Razgovor s akademikom Josipom Pečarićem povodom izlaska knjige
"Propade im crvena Hrvatska"**

Poštovani gosp. Pečariću, 25. ožujka u dvorani Udruge specijalne policije bit će predstavljena Vaša nova publicistička knjiga "Propade im crvena Hrvatska". O čemu možemo čitati u Vašem novom djelu?

Naslov može zavarati one koji znaju da sam ja Hrvat iz Boke kotorske. Tako mi je dragi prijatelj hrvatski književnik Stijepo Mijović Kočan napisao: KAD SE VEĆ BAVIŠ Crvenom Hrvatskom, pročitaj moj poetsko-oglednički tekst (pjesmu) Svjedoci su... o zajedničkom jeziku nekada u Crvenoj Hrvatskoj (Duklji, Zeti, Crnoj Gori) koji je jednak u Dubrovačkom Primorju i Konavlima i u današnjoj Crnoj Gori kao i u nekim selima u Albaniji, u ostacima starinskih riječi (tzv. arhaizama). U CG ih je Nikčević ozakonio u njihovu jeziku. Ali, ti fonemi su dokaz o jedinstvu narodnoga govora nekadašnje Crvene Hrvatske, od Neretve do Bojane. Osim toga, jezično "crmno" (Crmnica) je isto što i "crveno", isto što i "crljenica" (crvena boja brda gdje ima boksita (!)). Lako je moguće da se "crmno" prometnulo u "crno", a izgubilo značenje "crveno" pa JE GORA POSTALA CRNA, NE VIŠE CRMNA (CRVENA!)?! Tebi poezija ZNAM DA NE LEŽI BAŠ, ALI PROČITAJ KAO ČINJENICU, TO TI LEŽI! Šaljem cio ciklus, a ti pročitaj samo ono "Svjedoci..."! (Kočanove pjesme dao je portal [Glas Brotnja](#)).

Njegovo reagiranje podsjetilo me je na jednog drugog dragog prijatelja, pokojnog hrvatskog redatelja Krsta Papića, koji je također bio s područja Crvene Hrvatske koju spominje Kočan. U onim vremenima kada se stvarala Hrvatska znao je reći da je Crveni Hrvat, a ljudi su mislili da kaže da je komunist. Da, moja knjiga govori o takvoj Hrvatskoj na koju su mislili ti o kojima mi je pričao Krsto. Knjiga zapravo predstavlja svojevrсни nastavak na dvije moje knjige: 'Ako voliš Hrvatsku svoju' i Hajka na Thompsona.

Kome je to "propala crvena Hrvatska" i na čemu temeljite takav zaključak?

Poznato je kako je Ivo Josipović svojevremeno najjavio Crvenu Hrvatsku. Zato u prvom poglavlju s istim naslovom dajem niz tekstova u posljednjim mjesecima pred predsjedničke izbore u Hrvatskoj, koji su završili sramotno za Ivu Josipovića. Iako je tijekom svog petogodišnjeg mandata praktično sve u Hrvatskoj u vlastima i glavnim medijima zacrvenio i okrenuo ponovnom sluganstvu Beogradu i Londonu, nije uspio u svojoj nakani.

Prvi je predsjednik, u čiju su slavu glavni mediji pisali ode, uvjerali narod u osamdesetpostotnu popularnost i sl., koji nije uspio obnoviti svoj mandat. Sjetimo se, uvjerali su narod, a uvjerali svoje gazde, kako će Josipović pobijediti u prvom krugu. U ovom poglavlju treba posebno pogledati tekstove o Hrvatskomu nacionalnom etičkom sudištu, koje se sustavno prešućivalo u tim medijima, kao i tekstove o braniteljskim udrugama koje su među najzaslužnijima za propast Crvene Hrvatske: Stožer za obranu hrvatskog Vukovara i branitelje u Savskoj 66. To ponajbolje pokazuje i ovi organizirani antiprosvjedi protiv sto-postotnih invalida iz Domovinskog rata tzv. "štakoraša". Ne zaboravimo da je hajka na Thompsona i stoga što je on branitelj!

Kako u kontekstu onoga o čemu ste prethodno govorili gledate na izbor Kolinde Grabar Kitarović za predsjednicu države. Koliko je njen izbor zaslužan za pad "crvene Hrvatske"?

Kolinda Grabar Kitarović ni u jednom momentu nije navela nikoga da posumnja u njenu ljubav prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. A u Hrvatskoj je već postalo jasno većini naroda, vjerojatno velikom i njenom zaslugom, da smo na vlasti imali one koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. To je postalo toliko očito da je i Biskupska konferencija preporučila da se bira kandidat koji voli hrvatski narod i hrvatsku državu. Ta preporuka bi bila besmislena u bilo kojoj državi u svijetu jer tamo sigurno ne mogu biti predsjednički kandidati ili uopće na vlasti oni koji ne vole ni narod ni državu svog naroda. Na žalost nije.

Hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman je stvarao hrvatsku državu pozivajući se na pomirbu. Tu posebno mjesto ima sam Ivo Josipović. Naime, njegov otac je bio svojevremeno predsjednik partijske komisije koja je poslije Hrvatskog proljeća odlučivala tko će ići u zatvor, tko će biti najuren s posla i sl. Desetak tisuća Hrvata prošlo je tako kroz njegove ruke. Znamo da je u zatvor otišao i Tuđman. Međutim, Tuđman 1993. godine osniva Komisiju za žrtve rata i u nju među ugledne stručnjake uključuje i jednog magistra asistenta na Pravnom fakultetu Iva Josipovića i tako mu daje mogućnost brzog napredovanja.

Josipović je od tada bio stalno u sličnim komisijama, a o njegovom ponašanju najviše nam govori to da ga je Hrvatsko nacionalno etičko sudište osudilo za etičku veleizdaju. Međutim, u kontekstu Tuđmanove pomirbe treba posebno naglasiti da je Josipović dobio prve izbore pozivajući se na Novu pravednost. A uzor za tu "novu pravednost" bio mu je otac Ante. Da, desetak tisuća Hrvata u zatvoru, ili bez posla i sl.

Ne mislite li da će za konačan pad "crvene Hrvatske" ipak biti potreban poraz sadašnje vlasti na parlamentarnim izborima?

Da, u naslovu moje knjige stoji "propade im". Sigurno im je već sada očito da ništa nema od Josipovićeve obećanja. Ali sigurno još nije gotovo. Svojevremeno smo prof. Tomac i ja uputili otvoreno pismo čelnim ljudima hrvatske oporbe pozivajući ih na jedinstvo, naglašavajući upravo da je to važno zato da nikada više nemamo u Hrvatskoj na vlasti one koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Sve govori naslov moje prethodne knjige

'Ako voliš Hrvatsku svoju', koja je – nadam se – zajedno s knjigama prof. dr. sc. Zdravka Tomca, Crveni predsjednik, Tihomira Dujmovića, Hrvatska u raljama djece komunizma i Vjekoslava Krsnika, Ivo Josipović – kronologija izdaje, pomogla da ljudi spoznaju bit Josipovićeve Crvene Hrvatske.

Zapravo, moja knjiga nudi drukčiju Hrvatsku – Hrvatsku ljudi koji vole i svoj narod i svoju državu. Doc. dr. sc. Marko Tokić je za takvu 'moju' Hrvatsku rekao kako počiva na četirima stupovima: dr. Franji Tuđmanu, Dariju Kordiću, Marku Perkoviću Thompsonu i biskupu Vladi Košiću. Zapravo, čini mi se da je odgovorio o četiri skupine hrvatskih ljudi koji su najzaslužniji za opstojnost Hrvatske, a dao im je imena onih najnapadanijih među njima od strane sluganskih političara i medija u RH i drugdje.

Franjo Tuđman je sigurno najomraženiji i od takvih najnapadaniji i predstavlja sve one koji su najzaslužniji za stvaranje Hrvatske. Tu su sigurno i ratni ministar Gojko Šušak, branitelji... Dario Kordić predstavlja sve one koji su stradali zbog svoje ljubavi rema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Thompson je sigurno najnapadaniji među Hrvatima kojima je Bog dao neki talent i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda. Nadam se da u tom stupu pripadam i ja sam. A biskup Košić predstavlja Crkvu u Hrvata. Crkva je stalna meta 'hrvatskih' ljevičara, a posebno biskup Košić.

Kako gledate na političke potencijale oporbe?

Vjerojatno Vam je poznato da ja ne volim komentirati političke teme. Ali nisam slijep ne vidjeti da je HDZ pobijedio na već pet-šest uzastopnih izbora. To zapravo predstavlja i odgovor na prethodno pitanje o konačnom padu Crvene Hrvatske. Mada je vjerojatno poznato kako ja već naslovima svojih knjiga ukazujem na ono što očekujem da će se dogoditi. Tako se nedavno i veliki hrvatski kolumnist i publicist Josip Jović sjetio naslova moje knjige "Trijumf tuđmanizma" iz 2003., dakle iz vremena kada je detuđmanizacija Hrvatske bila na svom vrhuncu.

Oslobađajuće presude generalima, uspjeh referenduma o braku, poraz Ive Josipovića kao i neki drugi događaji posljednjih godina ipak ulijevaju nadu u promjene na bolje u Hrvatskoj. Vaš komentar?

Oslobađajuće presude generalima su bile strašan udarac Josipoviću i cijeloj kukuriku koaliciji jer oni svoj uspon mogu zahvaliti podršci britansko-srpskoj politici. I svo vrijeme su i djelovali promičući velikosrpsku politiku formuliranu u Memorandumu SANU 2. Sam Dejan Jović je nedavno potvrdio koliki je šok to bio za Josipovića. U ovoj, a i drugim mojim knjigama, posebno naglašavam na onu Meronovu rečenicu kako je NERAZUMNO osuđivati one koji su oslobađali okupirana područja svoje države. A to Josipoviću, profesoru na Pravnom fakultetu, nije bilo jasno. Mo'š mislit!

Meni je kao znanstveniku strašno vidjeti kako su neki "znanstvenici" na taj način spremni izdati svoju znanost. S druge strane treba posebno istaknuti kako su upravo nepolitičari posebno zaslužni što je došlo do propasti ideje Crvene Hrvatske. Moram tu posebno spomenuti i HAZU jer je moja akademija često na meti kritika. Ali, prvi neuspjeh ideja o Crvenoj Hrvatskoj doživjela je u HAZU.

Naime, kada je vlast pokušala u HAZU instalirati "svoga" povjesničara prof. dr. sc. Iva Goldsteina, izrazitog predstavnika jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povijesti,

'propao' je ne dobivši ni jednu trećinu glasova. A kada spominjemo referendum o braku treba se podsjetiti koliko je zaslužna za to Karolina Vidović Krišto koja je na HTV-a razobličila one koji zastupaju rodnu teoriju. Ova naša vukovarka, majka četvoro djece, nedavno je dobila otkaz na HTV-u. Dok mi lako zaboravljamo najzaslužnije među nama, očito oni znaju čekati da bi im se osvetili, zar ne?

Čini mi se da je trenutno najveći problem Hrvatske iseljavanje mladih i kvalitetnih ljudi u najvitalnijoj dobi iz Hrvatske kao i vrlo loša demografska slika o kojoj se u hrvatskim medijima vrlo malo govori. Politicari kao da ne vide da je demografija strateško pitanje hrvatske budućnosti jer – kao što je pred koji tjedan u svoj kolumni zapisao Damir Pešorda – "čemu sve ako nas ne bude?". Kako gledate na taj problem?

Cijela politika onih koji u Hrvatskoj provode britansko-srpske interese uvijek je dovodila i do egzodusa hrvatskog pučanstva. Što manje ima onih koji mogu voljeti hrvatski narod i hrvatsku državu to bolje za njih! Ponavljam, bez vlasti u rukama onih koji vole hrvatski narod i hrvatsku državu, ništa ne može ići na bolje.

http://www.hkv.hr/razgovori/19872-akademik-j-pecaric-nista-ne-moze-na-bolje-bez-na-vlast-ne-dodu-oni-koji-vole-hrvatski-narod.html#disqus_thread

DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.

DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ

MENTALNI BLJESAK I TEKSTOVNA OLUJA ZA ISTINU I PRAVDU

Nekim svojim prirodnim slijedom, početkom svakog semestra izlazi sljedeća nova knjiga akademika Josipa Pečarića, iako nije prvenstveno namijenjena niti studentima, niti akademskoj zajednici. Tako ni ova knjiga nije nikakvo iznenađenje, možda samo njezin opseg, koji zorno pokazuje čime se autor najviše bavio tijekom proteklog ljeta. Budući sam njezino nastajanje pratio iz neposredne (virtualne) blizine, a i doprinio s nekoliko stranica teksta, meni je pripala rijetka čast da napišem predgovor.

Što nam donosi najnovija knjiga? Tu su sabrani dnevnički zapisi, dokumenti i reagiranja tijekom kasnog proljeća i ljeta 2015. godine, koja otprilike tisuću odabranih primatelja primaju u redovitim, katkad dnevnim „mail poslanicama“ akademika Pečarića, a šire čitateljstvo djelomično na međumrežnim portalima. U žiži autorova zanimanja nalaze se kao i uvijek istina i pravda. Ovaj puta povod su dva pisma iz pera akademika Pečarića i njegovih prijatelja upućena visokim dužnosnicima, koja su čim su objavljena zadobila puno istomišljenika i supotpisnika na jednoj strani, te izazvala buru i posvemašnje skidanje maski na drugoj, suprotstavljenoj strani.

Kao i u svim ranijim knjigama, tema je domoljublje, kontekst politika, srž logika, komunikacijska metoda polemika u ozračju gotovo totalitarne netrpeljivosti. Današnja je Hrvatska na žalost država s „tvorničkom pogrješkom“, teškim strukturnim problemom koji potječe od nikad provedene lustracije. Slijedom toga, protivnici hrvatske države iskočili su iz svojih zaklona, čim je oružje zašutjelo, te nastavili tamo, gdje su godine 1990. stali. Posljedica je, da danas mnoge ključne pozicije u državi čvrsto drže neprijatelji hrvatske države, koji ne propuštaju priliku da napakoste državi koja ih hrani, što se može uočiti po apsurdnim postupcima u skoro svim sferama javnog života. Na političkoj pozornici malo je sudionika koji su spremni suočiti se i razotkriti takve postupke, što se najbolje vidjelo po njihovu mlakom držanju prema bivšim predsjednicima, koje je Hrvatsko nacionalno etičko sudište u međuvremenu osudilo za veleizdaju. Takvih apsurdna svjestan je naravno akademik Pečarić, te ih razobličuje i razara svojom ubitačnom logikom. Pritom ne štedi ni truda ni vremena, ne ustupajući niti pred „medijskim vučjim čoporom“, koji je u međuvremenu postao najjača orjunaška falanga.

U prvom slučaju („Pismo HAZU“) skupina povjesničara i njihovih podupiratelja iz drugih zanimanja utemeljila je udrugu građana „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“, preskačući pritom poneku podmuklu administrativnu prepreku. Da su osnovali društvo za istraživanje kamilice, smilja i drača, sve bi bilo u najboljem redu i vjerojatno bi dobili kakvu državnu potporu. Jasenovac??? Ne, to nikako ne ide, jer je jednom već odlučeno da je Jasenovac najveći srpski grad, što bi se dalo razumjeti da tamo počiva više

od 1,200.000 žrtava, koliko Beograd ima stanovnika! I svake godine ih je sve više, onako kako broj žitelja Beograda raste. Dogma se mora slušati, na zapovijed svemoćne Partije! Mene su sedamdesetih godina prošlog stoljeća u školi najprije učili da je u Jasenovcu bilo 700.000 žrtava. Dok sam završio studij, ta je brojka po srbijanskim izvorima već bila narasla na 1,300.000 žrtava, da bi poslije bila korigirana na 80.000 žrtava, što bi trenutačno bila službena brojka u Republici Hrvatskoj. Zašto bi netko, tko je doživio takvu jugokomunističku i velikosrpsku propagandu u njezinu najsurovijem originalu, vjerovao da je uopće postojao neki logor, a pogotovo ogroman broj žrtava u njemu, koji nije dokazan tijekom neovisnog istraživanja? Kao što su čitatelji prošle knjige akademika Pečarića „Živjela nam antifašistička tj. braniteljska Hrvatska“ ili Hrvatskog tjednika mogli pročitati, postoje ozbiljne, utemeljene sumnje, da je ova posljednja brojka od 80.000 žrtava također prenapuhana. Da bi se tomu stalo na kraj, povijest logora Jasenovac mora se temeljito istražiti, koristeći najmodernije znanstvene metode umjesto dosadašnje partijske dogme, a da se pritom ishod istraživanja naravno ni u kojem obliku ne prejudicira. Tko zna, možda se na koncu dokaže da je u Jasenovcu bilo puno više žrtava, nego što se dosad mislilo!?

Ta skromna ambicija, da novoosnovana udruga pokrene istraživanje, koje dosad nisu pokrenule moćne i skupe državne institucije poput ministarstava, akademija, instituta itd., iako su imale mnogo razloga za to, izazvala je žestoke negativne reakcije upravo kod onih, koji su tu inicijativu – vjerojatno iz ideoloških razloga – sami propustili pokrenuti.

Da se “antifašisti” bune, može se interpretirati njihovom željom da se makar do njihove smrti možda sakrije neki mračni dio njihove prošlosti, koji bi mogao nesmotreno izviriti na svjetlo dana. Ali “mlade i mlađe zvijezde povijesne znanosti”, udruge civilnog društva, “documentirani centri za suočavanje s prošlošću” i ostali nesalomljivi zaštitnici ljudskih prava!? Lijepo li stoji na međumrežnoj stranici: “Žrtve su predugo čekale. Žrtve nisu brojke. One imaju ime i prezime, ali i bližnje koji su ih voljeli. Pomozite nam u stvaranju jedinstvenog poimeničnog popisa žrtava rata.” Zašto su *oni* protiv? Pa upravo to trebamo: poimenični popis svih žrtava, koji se ne će više moći manipulirati! Novo bi istraživanje bilo izvrstan povod da se *oni* pokažu kao perjanice istine i pravde, te da se još čvršće stisnu uz državnu, a možda i briselsku sisu.

U takvoj situaciji logično je da netko širu javnost podsjeti na temeljne zasade demokratskog društva, primjerice slobodu znanstvenog istraživanja. Tu časnu misiju preuzeli su profesori Marušić i Pečarić, napisali pismo HAZU sa zahtjevom da ova donese Deklaraciju o slobodi znanstvenog istraživanja, sakupili potpise te ga uputili primatelju. Koliko mi je poznato, akademik Zvonko Kusić, predsjednik HAZU, najavio je da će se Predsjedništvo Akademije očitovati o njemu. Dosad mi nikakvo očitovanje niti odgovor Akademije nije poznat.

Dok se u prvom slučaju na povod gleda sa sedamdesetgodišnjim odmakom, pa malo koji suvremenik može govoriti o tome u svojstvu svjedoka, u drugom slučaju povod je tu među nama, dokumentiran na video i audio vrpcama, digitalnim medijima i međumrežju. Usprkos tomu, *oni* (da isti *oni* !) pokušavaju zaniijekati činjenicu da su tri riječi (za, dom, spremni) u tom redoslijedu u Domovinskom ratu korištene u različitim sastavnicama Hrvatske vojske, te da su kao pozdrav ili poklič ovjekovječene u pjesmama i drugim djelima. Kako je Domovinski rat ne samo odlukama hrvatskih institucija, nego i rezolucijama Ujedinjenih naroda, te presudama dvaju međunarodnih sudova, utvrđen kao pravedni, legalni, oslobodilački rat, logično bi bilo da se njegova ostavština preuzme u hrvatsku tradiciju. U svojoj najboljoj vjeri hrvatski pjevač Marko Perković Thompson uživo ili s nositelja filma i zvuka uveseljava svoje gledatelje i slušatelje pjesmom “Bojna Čavoglave” koja započinje upravo tim pokličem. Slijedom toga, Thompsonov koncert

postao je dijelom tradicije obilježavanja Dana domovinske zahvalnosti i hrvatskih branitelja, te Dana pobjede.

Taj koncert iz godine u godinu prolazi u najboljem redu, u što sam se ove godine osobno mogao uvjeriti: zajedništvo kao na hodočašću. Nikakvog izgreda, kojeg bi pažljivi promatrač mogao uočiti s tribine kninskog stadiona punog besposlene interventne policije. Ali ne, to *nekome* smeta, pa se oko Thompsona svake godine u isto vrijeme plete mreža laži, podvala i ucjena. Režimski su mediji ove godine stvarali ozračje da bi milicija konačno trebala postupati protiv Thompsona.

Ta neugodna spoznaja bila je tema u društvu koje je 5. kolovoza popodne slavilo blagdan na OPG Paje Tošića u Oklaju, u kome se rodila ideja da se takvom ocrnjivanju Domovinskog rata i hrvatskih branitelja može stati na kraj jedino ako se pozdrav „Za dom spremni“ uvede u službenu uporabu u Hrvatsku vojsku, gdje je tijekom Domovinskog rata bio u širokoj uporabi, kako će nas kasnije poučiti Mario Filipi, dragovoljac Domovinskog rata i sam zagovornik ovog pozdrava.

Ideju koju je formulirao Branko Borković Mladi Jastreb akademik Pečarić je uz pomoć nas nekoliko pomagača pretočio u pismo upućeno predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar Kitarović te predsjedniku HDZ-a i vjerojatnom budućem predsjedniku Vlade Republike Hrvatske Tomislavu Karamarku.

Ako je prvo pismo izazvalo buru, onda je reakcija na drugo pismo bio tropski uragan. Kao po zapovijedi, započelo je nabacivanje blatom na nas potpisnike, pri čemu su pale (skoro) sve maske. Akademik Pečarić više je puta bio optužen za „ustašluk“, tako da je onako jadan i bijedan mogao pomisliti ili da su ga u snu bez njegova znanja vratili u Beograd ili da su oni njegovi „prijatelji“ iz Beograda došli u Zagreb, da mu malo uljepšaju život. Kako mu je bilo u Beogradu, opisao je u jednom poglavlju ove knjige. Za mene je sve to bilo jako zabavno s jedne strane, kako su se nizale teorije urote, jer je bilo očigledno da su protivnici potpuno zanemarili što u pismu stoji, da ih to zapravo uopće ne zanima. S druge strane bilo je vrlo zabrinjavajuće, kako su nas pored svih orjunaških medijskih batinaša primjerice dva sveučilišna profesora s istog fakulteta, „potpuno neovisni“ kolumnisti u dvije naoko suprotstavljene novine, gotovo sinkrono „počastili“ komplimentima o našoj tobožnjoj intelektualnoj ograničenosti i iznimnoj pokvarenosti. Dobro je da nisu pozvali miliciju da nas pohapsi ili pak spremi u ludnicu!

Posebno zanimljivo bilo je postupanje prema biskupima Košiću i Pozaiću, te mnogim svećenicima, koji su potpisali peticiju. Slijedom nepisanog partijskog zakona, da iza društvenih događaja koji se ne dadu objasniti, sigurno stoji Crkva tj. klerofašisti, odmah je krenuo juriš, ultimativni zahtjev za očitovanje i sankcije protiv dvojice biskupa. I tu se pokazala visoka razina koordiniranog agresivnog suglasja, tako da je nadbiskup Puljić, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, na koncu javno zapitao stoji li iza takvih orkestriranih napada neki medijski dirigent.

Ovaj prikaz ne bi bio potpun, kad bi se preskočile reakcije „dobrohotnih“ čitatelja peticije, koje bi se mogle sažeti u dvije rečenice: „Jeste li vi normalni, što će na to reći NATO, EU, svijet? Oni tako nešto nikad ne će dopustiti!“ Kao da se nekog tiče da li Hrvatska pozdravlja sa ZDS ili s „ja uzduž – ti poprijeko“ odnosno ima li kunu ili talar za valutu.

Primatelji našeg pisma o njemu su se nekako nevoljko očitovali. Predsjednica je preko svog suradnika jednom izrazito orjunaškom portalu poručila da je peticija neozbiljna i na razini provokacije, dok je HDZ priopćio na međumrežju da službenih pozdrava ima dovoljno, te da je potrebno rješavati goruće probleme. Ni jedno ni drugo nisu se pak očitovali o tome, da li Marka Perkovića Thompsona treba proganjati zbog pozdrava ZDS i kako će policija

postupati dogodne, kad HDZ bude obnašao vlast, ako Bog da i hrvatski birači tako izaberu. Da o ubogim hosovcima, koji su krvarili svuda gdje je trebalo, ne govorim. Sad bi se i njih tobože trebalo staviti izvan zakona!

Uzgređ budi rečeno, u Njemačkoj, gdje živim, člankom 17 Ustava propisano je pravo da se svatko smije obratiti obnašatelju vlasti ili predstavničkom tijelu, što dugi niz godina intenzivno koristim i uvijek dobijem odgovor. Za primatelje peticija u Njemačkoj vrijedi jednostavno pravilo: nema neozbiljne ili provokativne peticije, nego samo odmjereni odgovor!

U uvjerenju, da je dominantno razdoblje u hrvatskoj povijesti bilo od 1991. do 1995. godine, pa prema tome zaslužuje posebnu pažnju u njegovanje hrvatske tradicije, autori se nisu osvrtni na podmetanja, da se peticijom pokušava rehabilitirati „nacistički/fašistički pozdrav“, u čemu je prednjačila „državna“ Jugovizija. Bilo je zanimljivo slušati uspjenjene „političke analitičare“, povjesničare, profesionalce i amatere, kako se zaklinju, da ZDS nikada, na časnu skojevsku riječ zbilja nikada (!!!) nije bio u uporabi prije 1941. godine. To je izazvalo reakciju mnogih domoljuba koji su imaju posve druge informacije (zato smo ga i nazvali „starim hrvatskim pozdravom“), od kojih bih posebno istaknuo neumornog Miru Banovića, koji je iskopao vrijedne informacije. Ovdje ću navesti podulji izvadak iz lista „Virovitičan“, broj 45 iz srpnja 1921. godine, u kojem se s istim ushićenjem izvješćuje o velikoj sreći, da je kraljević Aleksandar izbjegao atentat, te o zabavici društva „Okrilje“, na kojoj su školska djeca u svome igrokazu slavila za dom i rod spremni: „Čovjeku stane pamet nad viješću, da je neki krvolok bacio na Vidovdan u Beogradu bombu u kola kraljevića Aleksandra, koja je na veliku sreću cijele Jugoslavije zapela o žicu u zraku, te eksplodirala, tako da su kola s regentom prošla i on ostao neozlijeđen, dok je više njih od pratnje teško ranjeno.

...

Hvaleći svevišnjem što nam je očuvao na životu kraljevića regenta kličemo iz dna duše: Živio kraljević Aleksandar!

Zabavica „Okrilja“

Društvo „Okrilje“ ima svrhu odijevati siromašnu školsku djecu u Virovitici i nabavljati im školske knjige, pisaće i risaće stvari, da im se omogući polaziti osnovnu školu i u njoj napredovati.....

Nastojanjem učiteljstva virovitičkih škola stupila su dne 26. lipnja o.g. javno pred općinstvo školska djeca za svoje siromašne sudruge, što ima zamašnu uzgajnu i oblikovnu (?) vrijednost, koji po đače, koje javno govorom, pjesmom, sviranjem djeluje, toli po slušatelje. Siromašno je đače izgovorilo jezgroviti proslov soznačenjem što im je „Okrilje“ darovalo, lijepo se zahvalilo i za daljnu potporu preporučilo....

Cijeli igrokaz vrlo je poučan, laganim i shvatljivim vezanim slogom sastavljen. U njem se ponavlja na bajoslovni način zemljopis. U prizornom smislu pripovijedaju očevdci, ovdje lastavice, što su doživjeli i vidjeli u preletenim (?) dalekim krajevima, spominju se slavni stari hrvatski književnici iz Dalmacije. Ističu se na više mjesta i domoljubni osjećaji:

Ne valja, braćo, zaboraviti brata,
A pomoć brza vrijedi poput zlata,
Za brata ginuli su uvijek baš Hrvati,
Za rod i dom spremni život dati...

Svako je dijete svoju ulogu shodnim prikazivanjem razgovijetno i razumljivo izgovorilo....”

Ako su djeca u Virovitici 1921. godine pjevala “Za rod i dom spremni život dati”, možemo si zamisliti što su onda pjevali odrasli? Gdje bi bila Hrvatska, kad bi se njezini sveučilišni profesori povijesti bavili poučnim igrokazima iz 1921. godine, a ne jugokomunističkom, protuhrvatskom propagandom?

Na koncu ovog predgovora moram se kratko osvrnuti na onu drugu, profesionalnu, „matematičku“ stranu akademika Josipa Pečarića. Kada sam prije nekoliko godina čuo tvrdnju da je objavio 1.000 (tisuću!) radova, najprije nisam mogao povjerovati, pa sam išao gledati u međumrežje i znanstvene baze podataka poput Scopus-a. Broj radova je doista tako veliki, da je puno vjerojatnije da je akademik neke radove zaboravio staviti na popis, nego da je nadodao naslove, koji tamo ne pripadaju.

Nekakvu “top listu” najplodnijih znanstvenika po mojim skromnim saznanjima nitko u svijetu ne vodi. Sama pomisao, da bi jedan hrvatski znanstvenik mogao biti pri ili čak na samome vrhu svjetske liste, nije mi dala mira, pa sam ga nagovorio da se registrira u otvorenoj bazi podataka researchgate

(https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric), koja podatke popunjava automatskom pretragom na međumrežju. Tamo je s trenutačno 1634 registrirana objavljena rada prvi na listi najplodnijih znanstvenika u svijetu, dok je drugoplasirani na toj ljestvici negdje pri 1250 radova. S takvim opusom u nekoj drugoj zemlji Pečarić bi imao sve pogodnosti, a njegovo ime bi krasilo trgove, ulice i škole. Mnogi napadači na akademika Pečarića primaju plaću od Sveučilišta u Zagrebu, koje polako i sigurno klizi na dolje na popisu najboljih svjetskih sveučilišta. Kako i ne bi kad „zdrave snage“, koje bi akademika Pečarića najradije najurile iz Akademije, kad bi mogle, gotovo nemaju nikakve međunarodno relevantne radove: Ivo Banac (3 rada u Scopus-u), Neven Budak (2), Ivo Goldstein (2), Tvrtko Jakovina (2), Hrvoje Klasić (0), Žarko Puhovski (1). Sigurno neću pogriješiti, ako ustvrdim, da bi ovi drugovi morali postati besmrtni, ako bi u svome budućem radu svojim sveukupnim zajedničkim naporima htjeli dostići znanstveni opus akademika Pečarića.

Za usporedbu navest ću gospodu Isamu Akasaki, Hiroshi Amano, Shuji Nakamura, koji po Scopus-u (685, 680, 645) imaju više objavljenih radova nego akademik Pečarić (554). Ta trojica fizičara dobili su naime skupno Nobelovu nagradu za fiziku za godinu 2014. Slijedom toga, sigurno nisam u krivu ako tvrdim da bi naš akademik bio ozbiljan kandidat, da se daje Nobelova nagrada u matematici.

Veselim se da je dragi Bog podario Hrvate takvim darom. Još kad bi to moji Hrvati shvatili i malo više slušali akademika Pečarića, pogotovo u ovo predizborno vrijeme!

Dr. sc. Josip Stjepandić, Bensheim, 24. rujna 2015.

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,
Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu, Pozdrav je dio Thompsonove pjesme *BOJNA ČAVOGLAVE* koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastreba, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM - SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje I sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.>).

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH.

I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj. da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
Josip Šimunić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije znanosti
Krešimir Kraljević
Franislav Stanić
dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Srećko Kovač
prof. dr. sc. Ivica Veža
dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog jezika, odjel prevoditelji, na sveučilištu u Buenos Airesu
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Tomislav Josić, SOHV
Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist
don Anđelko Kačunko
Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije 'Bujica'
dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni profesor u trajnim zvanjima
prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.
Nikola Štedul
Slobodan Markić, P. Eng. Toronto
dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni Dukati)
Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic
dr. sc. Amira Delic
dr. sc. Ana Mršić
prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj
prof. dr. sc. Franjo Plavšić
dr. sc. Krunoslav Brčić-Kostić
Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku
mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih Zatvorenika
Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika Iz Sydneya, Australija
prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim academicima
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. sc. Boris Širola
Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga

Blazenko Juracic, mag. komp., docent
prof. dr. sc Serđo Dokoza
Mladen Ibler dr. med., bivši veleposlanik RH
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
Mladen Pavković, novinar i publicist
dr. Ružica Čavar, dr. stom. i dr. med.
doc. dr. sc. Srećko Botrić
doc. dr. sc. Ivan Poljaković
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
general Ljubo Česić Rojs
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević
general Marinko Krešić

...

Potpisnika je blizu 4200. Cijeli popis možete vidjeti na:
<http://kamenjar.com/potpisnici-pismo-predsjednici-rh-i-predsjedniku-hdz-a/>

Neke nasumično izabrane komentare možete vidjeti na:
<http://kamenjar.com/najzanimljiviji-komentari-uz-peticiju-za-dom-spremni/>

Komentar akademika Josipa Pečarića možete vidjeti na:
<http://kamenjar.com/mogu-li-prijetnje-ponistiti-spremnost-za-svoj-dom/>

TRILOGIJA BEŠČAŠĆA

Ova trilogija sadrži tri teksta poslanih vjerojatno najtiražnijim novinama u RH: Jutarnjem listu, Večernjem listu i Slobodnoj Dalmaciji. Nečasno su svojim čitateljima prikazali "Pismo Predsjednici RH i Predsjedniku HDZ-a" povezujući našu peticiju s „ustašlukom“ tj. navodnim veličanjem NDH.

Glede pozdrava ZDS smatram da je nama potpisnicima peticije ključna njegova uloga i uporaba u Domovinskom ratu 90-ih godina. U Domovinskom ratu taj je pozdrav stekao konotaciju i važnost zbog koje ima izuzetnu prihvaćenost u domoljubnom dijelu hrvatske javnosti, a koja vremenom samo raste i ne jenjava. Da je u Domovinskom ratu taj pozdrav bio rabljen i izvan jedinica HOS-a, zorno svjedoči Thompsonova pjesma Bojna Čavoglave, jedna od dviju ili triju najvažnijih i najutjecajnijih hrvatskih ratnih pjesama, a koju danas pokušavaju inkriminirati. Da bi mogli potpisnike optužiti za ustaštvo potpuno prešućuju da je peticija zapravo podrška i Thompsonu i Bojni Čavoglave.

Evo što o tome kaže jedan od potpisnika biskup dr. sc. Vlado Košić (facebook: <https://www.facebook.com/vlado.kosic.7>) koji je po Jutarnjem listu, zajedno s biskupom prof. dr. sc. Valentinom Pozaićem, duhovnim inicijator Pisma:

(osobni fb profil, javna objava 31.08.2015. u 21:14)

"Riječ nije ni o kakvom zazivanju ustaških ili fašističko-nacističkih vremena ili pozdrava ili ne daj Bože "vrijednosti", nego obrana Thompsona i njegove pjesme Čavoglave. Bilo je naime najavljeno da će šibenska policija podići prijavu protiv njega zato što je u Kninu pjevao tu pjesmu koja ima u sebi i pozdrav "za dom spremni". Ako se već radi o zazivanju nekog prošlog vremena, to onda može biti samo vrijeme Domovinskog rata, kada su mnogi naši branitelji - pripadnici HOS-a što je legitimna i priznata komponenta HV - umirali za Domovinu s tim pozdravom! I samo o tome je riječ. Neka to uzmu u obzir i političari i mediji koji prolijevaju žuć i mržnju prema Crkvi i prema nekoliko tisuća potpisnika peticije koju je akademik Pečarić pokrenuo. Ja sam osobno imao na pameti što mi je ljetos pričao mons. Alojzije Bavčević, rektor svetišta u Vepricu u miru, koji je prva dva razreda osnovne škole polazio u Sisku, upravo za vrijeme Drugog svjetskog rata. On mi je pričao da su djeca u školi morali dočekivati učiteljicu stojeći i kad bi ona ušla u razred i rekla "za dom", oni su svi u glas ogovali: "spremni!" I to se njemu svidjelo, to je očito bilo nešto pozitivno jer biti spreman - i za školu, i za obranu domovine je plemenito i lijepo. On tada, dakle nije bio ni ustaša ni vojnik nego dijete što znači da se tim pozdravom nije tada pozdravljalo samo u vojsci nego i u školi i vjerojatno drugdje. Zanimljivo, ima iz tog vremena Drugog svjetskog rata još jedan pozdrav a to je: "smrt fašizmu!" Taj je pozdrav upotrijebila sisačka gradonačelnica gospođa Kristina Ikić Baniček u Brezovici 22.lipnja ove godine. I nitko ju nije provlačio kroz medije niti tražio zašto je to rekla, a očito da je to ružniji pozdrav u svakom pogledu od pozdrava "za dom spremni". Na kraju i danas se, svaki dan, još uvijek Talijani na telefon pozdravljaju riječju "pronto!", što znači "spreman". Pa kako to da njih, koji su izmislili fašizam - Hrvati ga nisu izumili nego Talijani - nitko ne sili da odustanu od tog pozdrava?!?

(2 minute kasnije, u 21:16)

"Dodao bih samo, nakon komentara koje sam sad pročitao, da se nije moguće braniti protiv zlonamjernika jer oni jednostavno pretpostavljaju uvijek najgoru motivaciju za izrečene riječi i geste pa i kad nema argumenata oni se imputiraju jer kako bi drukčije neki vjernik, čovjek Crkve i mogao drukčije - nego biti fašist, nacist, ustaša! Ja ipak ostajem kod malo prije napisanoga, pa makar me nitko ne želio shvatiti, naime da je pozdrav kojim se želi

nekome smrt u svakom slučaju ružniji od pozdrava kojim se izriče spremnost da se brani svoj dom i domovinu!"

Da, njima su i dječica u školi ustaše, zar ne?

PISMO JUTARNJEM LISTU

Jutarnji list je 31. 08. 2015. kao moje Reagiranje objavio dio mog reagiranja. Podcrtao sam dijelove koje nisu objavili. Zapravo je itekako zanimljivo vidjeti koje su dijelove izbacili, zar ne?

REDAKCIJA JUTARNJEG LISTA KAO MOJ NAJVEĆI FAN

Poštovana redakcijo Jutarnjeg lista,

Stvarno ste mi priredili neočekivano zadovoljstvo kada ste se u vašem cijenjenom listu od 27. 08. 2015. predstavili čitateljstvu kao moji najveći fanovi. O tome sam govorio na jučerašnjem predstavljanju moje knjige u Pakoštanima u nazočnosti našega velikog generala Ante Gotovine i njegove supruge:

Na nastavak takovog rada obavezuje me i reagiranje nekih glavnih medija kakav je npr. „Jutarnji list“. Tako se naslovom „Koliko bi Hrvatska bila vrednija da se HAZU odrekne Pečarića“ Jutarnji list upisuje u moje najveće fanove. Da, zar nije sjajno kad misle da samo zahvaljujući meni Hrvatska može biti vrednija.

<http://kamenjar.com/pakostane-zivjela-nam-antifasisticka-tj-braniteljska-hrvatska/>

Jasno mi je da je takovo svrstavanje redakcije jednog veoma čitanog dnevnika nešto potpuno novo, pa su moguće i nedosljednosti. Tako u istom broju imate tekst: *Maštruko: Iz HBK neće reagirati, Košić i Pozaić duhovni su inicijatori.*

Doista je smiješna tvrdnja da su biskupi bili duhovni inicijatori u peticiji u kojoj sam ja prvi potpisnik. Jasno je da sam ja prvi potpisnik i akademik, koji je pokrenuo niz peticija i otvorenih pisama, a Maštruko misli da netko takav mora imati duhovne vođe. Smiješno zar ne? Ali moramo mu oprostiti jer je on ipak svoju znanstvenu i nastavnu karijeru realizirao iz sociologije u vrijeme kada je postojala jedina sveznajuća partija, pa on vjerojatno svoju karijeru preslikava i na druge.

Vaša novinarka Tanja Rudež dala si je truda dati moj portret: *AKADEMIK KOJI ZAGOVARA 'ZA DOM SPREMNI' Vrstan matematičar s doktoratom iz Beograda i amaterski povjesničar ridikuloznih stavova.*

Tako je pronašla moj intervju iz časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Ali bitnu informaciju kako je zbog mojih zasluga u matematici, posvećen taj broj časopisa vašoj novinarki nije važan. A riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih meni mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170), a koji koristi vaša novinarka, objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249.

Navela je priču o mojoj suradnji s profesorom Mitrinovićem i navela lijepu priču:

Kad sam odlazio u Zagreb, rekao mi je: 'Trebaš ići, tebi će tamo biti bolje'. Na žalost kazala je kako sam ja to priznao. Vjerojatno i otud tvrdnja iz naslova teksta kako sam ja amaterski povjesničar ridikuloznih stavova. Kao da se gđa Rudež htjela narugati „pravim“ povjesničarima u Hrvatskoj kojima su glavna vrela priznanja sa suđenja staljinističkog tipa koji koriste predstavnici jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povjesnici. Ili se htjela

narugati onima koji su predlagali prof. dr. sc. Iva Goldstein za redovitog člana HAZU. Javno sam se suprotstavio tome, pa je više od dvije trećine akademika podržalo stav *amaterski povjesničar ridikuloznih stavova*. Duhovito od gđe Rudež, zar ne.?

Obradovalo me je kada je podsjetila:

Upućeni tvrde kako Pečarić spada u "najtvrdje krilo HAZU", među akademike koji su pozivali na bojkot predavanja bivšeg predsjednika Mesića u Akademiji ili pokretali peticije za puštanje Branimira Glavaša iz zatvora kad je štrajkao glađu.

Zapravo gđa Rudež se malo ruga Akademiji, posebice našem prvom razredu (Razred za društven znanosti) koji je pozvao Mesića da njima akademikima drži predavanje iz njihove struke. Valjda kada je netko predsjednik mora bolje znati od njih i njihovu struku., zar ne? Što se Glavaša tiče, to je nešto na što sam doista ponosan. Kada je prije nekoliko godina štrajkao glađu u zatvoru čekala se njegova smrt. Tada smo mi akademici i biskupi napisali Otvoreno pismo poslije čega je naš general pušten na slobodu.

Ali, vratimo se na matematiku. Gđa Rudež tvrdi kako sam najproduktivniji hrvatski matematičar (što je točno) jer sam DOSAD objavio više od 800 znanstvenih radova (što je netočno). Naime, u lipnju 2014. godine u Trogiru je pod pokroviteljstvom Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (Razred za matematičke, fizičke i kemijske znanosti) održana konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih radova u matematičkim časopisima. Kada se piše nečiji portret, ne smije se zaboraviti posebno naglasiti kako su toliki broj radova imalo samo nekoliko matematičara u povijesti. Dakle, nemoguće ih je do danas imati 800, zar ne? Jedan moj prijatelj iz Njemačke tvrdi da predvodim listu u znanstvenoj bazi researchgate s ukupno 1627 objavljenih radova

(https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric), što bi po njemu trebao biti dosad neobjavljeni svjetski rekord. Zapravo, gđi Rudež „danas“ jeste 2008. Zato u tekstu uopće nema podataka koji su bitni ako radi iole ozbiljniji portret. Npr. nije spomenula da sam osnovao tri časopisa koji su na svjetskim listama najpoznatijih časopisa. Na Scopusovoj listi 50 najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa oni zauzimaju prvo, drugo i šesto mjesto! Trebalo je spomenuti i kako sam najcitiraniji matematičar u RH, sa skoro četiri puta većim brojem citata od slijedećeg na toj listi. Važno je spomenuti i broj doktora matematike. Iz moje znanstvene škole ima ih preko 40 samo u RH, a drugi je najveći živući znanstvenik profesor Zvonimir Janko iz Heidelberga. On ih ima manje od 20 u RH. Na najboljim njemačkim sveučilištima profesori ocijene prosječno između 1,5 i 1,9 doktorske disertacije na godinu, a ja u skromnim hrvatskim uvjetima 2,5. Imam preko 200 suradnika iz cijelog svijeta itd. Itd. Puno je toga za ozbiljni portret jednog znanstvenika.

Naravno, drago mi je što se gđa Rudež potrudila da na duhovit način komentira neke moje akcije. Reklamira moju knjigu “Kako su rušili HAZU?”, koja se odnosi na kako ona kaže neizbora svjetski priznatog Miroslava Radmana za redovitog člana HAZU. Naravno ona zna kako sam ismijao u knjizi Radmanovu želju da s pozicije dopisnog člana HAZU, dakle članstva u kome imamo i nobelovce, pređu u redovito članstvo gdje nema nobelovaca. Naravno imam mnogo više od 20 takovih knjiga, ali kao što smo već konstatirali gđi Rudež je vrijeme stalo 2008.

Cijenjena redakcijo,

nadam se da ćete ove moje primjedbe prihvatiti dobronamjerno, jer ipak je sjajno što ste se javno predstavili kao moj fan.

Također morate paziti da je ono što napišete doista istinito. Pored moje slike je tekst: AKADEMIK PEČARIĆ ROĐEN JE U KOTORU, DOKTORIRAO U BEOGRADU, A U

ZAGREB SE VRATIO 1987. Naime ovo VRATIO podrazumijeva da je Kotor u Hrvatskoj, pa će vas naši jugonostalgici optužiti za nacionalizam. Naravno, vi i ja znamo da je to ljubav prema svom narodu, ali njima je takva ljubav, kada je u pitanju hrvatski narod, najveći zločin!

Vaš,

Akademik Josip Pečarić

PISMO SLOBODNOJ DALMACIJI

GOSPODIN 2+2

Odavno nisam pročitao gluplji tekst od „Srpske oči i hrvatska prsa“ autora Ivice Ivaniševića, Slobodna Dalmacija, 29. 08. 2015. Zapravo čak je i zabavno kada novinar sam za sebe kaže da ništa ne zna o matematici, ali piše o tome. On misli da zna koliko je dva i dva. Jadničak mali.

Evo što piše gospodin 2+2:

„Uvid u njegovu bibliografiju ne ostavlja mjesta nikakvoj dvojbi: Pečarić i Mitrinović godinama su bili nešto poput Lennona i McCartneya jugoslavenske matematike. Zajedno su publicirali čak devet knjiga, tri na engleskom jeziku, a ostale redom u Beogradu. Početkom devedesetih nešto se dogodilo, jer je ovaj slavni dvojac prestao surađivati. Dragoslav Mitrinović, ugledni profesor na fakultetima u Beogradu, Nišu i Skoplju, inače rođen 1908., godine 1995. je preminuo. Od 1991., kada je razvrgnuo plodno partnerstvo s nestorom srpske matematike, Pečarić je publicirao, veli Wikipedija, samo pet knjiga, jednu autorsku i četiri zbornika.“

Pogledajte popis mojih matematičkih knjiga/monografija koje dajem u Prilogu:-

Dakle, dok sam bio u Beogradu objavio sam prvu knjigu koja je bila samostalna ([1]). Do zaključno s 1991. godine kada gospodin 2+2 tvrdi da sam raskinuo plodno partnerstvo, objavio sam s Mitrinovićem 8 knjiga. Da bi opravdao naziv „gospodin 2+2“ Ivanišević tvrdi da se do 1991. uključuje i godina 1993. (vidjeti referencu [11]); tada Srbi nisu priznavali RH, ali u toj knjizi uz moje ime stoji naravno RH). Očito mu je broj 1993 manji od 1991. Od 1992. imam još 11 monografija u kojima doista koautor nije prof. Mitrinović. A još dvije su u tisku! Valjda je gospodinu 2+2 i to manje od 5. Inače, jasno je da sam i objavio nekoliko puta više radova od profesora Mitrinovića, jer preko 1000 radova u povijesti je objavilo samo nas nekoliko matematičara. Zaključno s 1987. imam oko 100 rad, a poslije blizu 1000 (ukupno ih je 1083). To je gospodinu 2+2 isto 100 i 1000 se razlikuju samo za ništicu, zar ne? Bojim se napisati kako sam u Zagrebu osnovao 3 časopisa koji su ušli na svjetske liste, a prvi je ušao na SCIE listu prije nego što je to uspjelo srpskoj matematici (da utješim gospodina 2+2, prije nego što je to uspjelo bilo kome s područja bivše Juge, iliti Srboslavije).

I mora biti! Pa kako neki hrvatski matematičar može napisati toliko monografija a da mu nije šef netko iz Srbije, zar ne? Da, doista sam „hrvatsku matematiku čitao preko srpskih očiju“.

Pred smrt profesor Mitrinović je izrazio želju da cjelokupnu svoju matematičku knjižnicu pokloni meni. U tim vremenima teško je bilo to ostvariti.

Mene ne čudi zašto se gospodin 2+2 upustio u pisanje o matematici. Pa naslov već pokazuje kako se prepoznao kada sam u Pismu Predsjednici govorio o onima koji hrvatsku povijest

čitaju preko srpskih očiju. Međutim, iole inteligentniji novinar pronašao bi knjigu Mladena Pavkovića *Razgovori s Josipom Pečarićem*, Koprivnica, 2006. I ne bi morao pokazati svojim čitateljima kako ne zna koliko je $2+2$.

akademik Josip Pečarić

PRILOG:

- 1.J. Pečarić, Konveksne funkcije: nejednakosti, Naučna knjiga, Beograd, 1987, 243 pp
- 2.D. S. Mitrinović, J. Pečarić, Diferencijalne i integralne nejednadžbe, Naučna knjiga, Beograd, 1988, 168 pp
- 3.D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and V. Volenec, Recent Advances in Geometric Inequalities, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1989, 710 pp
- 4.D. S. Mitrinović, J. Pečarić, Srednje vrednosti u matematici, Naučna knjiga, Beograd, 1989, 394 pp
- 5.D. S. Mitrinović, J. Pečarić, Monotone funkcije i njihove nejednakosti I, Naučna knjiga, Beograd, 1990, 294 pp
- 6.D. S. Mitrinović, J. Pečarić, Hölderova i srodne nejednakosti, Naučna knjiga, Beograd, 1990, 250 pp
- 7.D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and A.M. Fink, Inequalities Involving Functions and Their Integrals and Derivatives, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1991, 587 pp
- 8.D. S. Mitrinović, J. Pečarić, Cikličke nejednakosti i ciklične funkcionalne jednačine, Naučna knjiga, Beograd, 1991, 165 pp
- 9.D. S. Mitrinović, J. Pečarić, Nejednakosti i norme, Naučna knjiga, Beograd, 1991, 196 pp
- 10.J. Pečarić, F. Prochan and Y.L. Tong, Convex Functions, Partial Orderings, and Statistical Applications, Academic Press, New York-London-Toronto-Sydney-San Francisco, 1992, 467 pp.
- 11.D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and AM. Fink, Classical and new Inequalities in Analysis, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1993
- 12.J. Pečarić, Nejednakosti, Hrvatsko Mat. Društvo i Element, Zagreb 1996.
- 13.T. Furuta, J. Mičić Hot, J. Pečarić and Y. Seo, Mond-Pečarić Method in Operator Inequalities / Inequalities for bounded selfadjoint operators on a Hilbert space, Monographs in inequalities 1, Element, Zagreb, 2005.
- 14.L. Larsson, L. Maligranda, J. Pečarić and L.-E. Persson, Multiplicative Inequalities of Carlson Type and Interpolation, World Scientific Publishing Co., Singapore, 2006.
- 15.M. Anwar and J. Pečarić, Means of the Cauchy type, LAP Lambert Academic Publishing, 2009.
- 16.I. Franjić, J. Pečarić, I. Perić and A. Vukelić, Euler integral identity, quadrature formulae and error estimations // From the point of view of inequality theory, Monographs in inequalities 2, Element, Zagreb, 2011.
- 17.M. Krnić, J. Pečarić, I. Perić and P. Vuković, Recent Advances in Hilbert-type Inequalities / A unified treatment of Hilbert-type Inequalities, Monographs in inequalities 3, Element, Zagreb, 2012., pp. 246.
- 18.M. Fujii, J. Mičić Hot, J. Pečarić and Y. Seo, Recent Developments of Mond- Pečarić Method in Operator Inequalities/ Inequalities for bounded selfadjoint operators on a Hilbert space II., Monographs in inequalities 4, Element, Zagreb, 2012., pp. 332.

- 19.A. Aglič Aljinović, A. Čivljak, S. Kovač, J. Pečarić, M. Ribičić Penava, General Integral Identities and Related Inequalities / Arising from Weighted Montgomery Identity, Monographs in inequalities 5, Element, Zagreb, 2013.,
- 20.K. Krulić Himmelreich, J. Pečarić, D. Pokaz, Inequalities of Hardy and Jensen / New Hardy type inequalities with general kernels, Monographs in inequalities 6, Element, Zagreb, 2013., pp. 282.
- 21.J. Pečarić, K. Smoljak Kalamir, S. Varošaneć, Steffensen's and related Inequalities / A Comprehensive Survey and Recent results, Monographs in inequalities 7, Element, Zagreb, 2014., pp. 268.
- 22.L. Horváth, K. A. Khan and J. Pečarić, Combinatorial Improvements of Jensen's Inequality / Classical and New Refinements of Jensen's Inequality with Applications, Monographs in inequalities 8, Element, Zagreb, 2014., pp. 229.
- 23.J. Barić, R. Bibi, M. Bohner, A. Nosheen, J. Pečarić, Jensen Inequalities on Time Scales / Theory and Applications, Monographs in inequalities 8, Element, Zagreb, 2014., pp. 229.

PISMO VEČERNJEM LISTU

VEČERNJAKOVO GLORIFICIRANJE NDH ILI SAMO SLUGANSTVO VELIKOSRPSKOJ POLITICI?

Nazvao me jedan prijatelj i reče mi kako me je Večernji list proglasio osobom tjedna. Bilo mi je čudno jer je taj list toliko neozbiljan jer nije dao ni kao kratku vijest o prošlogodišnjoj međunarodnoj konferenciji u Trogiru održanoj u povodu mojih tisuću znanstvenih radova u matematičkim časopisima. (*Napominjem da o konferenciji u Trogiru nisu obavijestili svoje čitatelje ni Slobodna Dalmacija ni Jutarnji list.*) Naime, toliko radova je u povijesti objavilo samo nekoliko matematičara, a u RH tisuću znanstvenih radova u znanstvenim časopisima nema niti jedan znanstvenik:

<http://kamenjar.com/matematika-konferencija/>

Zato nisam ni kupio te nekada ugledne hrvatske novine.

Međutim, drugi prijatelj mi je poslao e-mail:

Ma, vidi ti ovoga kretena! Izgleda da je zavlada kolektivna histerija. A meni se čini da tu ima elemenata za jednu dobru tužbu i protiv novinara i protiv Večernjaka.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/ustasluk-akademika-josipa-pecarica-sokirao-javnost-1021765>

Naravno, kada sam već dobio i link otvorio sam ga. Iz naslova i podnaslova vidio sam zašto je prijatelj govorio o kretenu (nitko inteligentan ne bi časne hrvatske biskupe povezao s ustašlukom):

Ustašluk akademika Josipa Pečarića šokirao javnost

*Inicijativu su podržali i sisački biskup Vlado Košić te pomoćni biskup zagrebački
Valentin Pozaić*

Autor:

Marko Špoljar

Akademik **Josip Pečarić**, frontmen anticivilizacijske, sramotne i, ne manje važno, protuhrvatske inicijative da ustaški poklič "**za dom spremni**" postane službeni pozdrav koji bi se koristio u Hrvatskoj vojsci, šokirao je političare, povjesničare, stručnu i opću javnost.

Šokirao je i predsjednicu **Kolindu Grabar-Kitarović** i pretendenta na premijersko mjesto **Tomislava Karamarku**, na čije je adrese poslao peticiju. Oboje su ekspresno Pečariću kazali kako stoje stvari u Republici Hrvatskoj.

Da sramota za **Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti** bude veća, pobrinuli su se vodeći ljudi te institucije jer nisu osudili postupak svoga člana. Međutim, razloga za sram imaju i čelnici Katoličke crkve u Hrvatskoj jer su tu inicijativu podržali i sisački biskup **Vlado Košić** te pomoćni biskup zagrebački **Valentin Požaić**.

Utuživo jest jer je to inicijativa Mladog Jastreba. Jasno je da su (po onom Laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti) morali slagati jer je doista smiješno tvrditi da je inicijativa hrvatske legende protuhrvatska. Uostalom naše Pismo, koje je već potpisalo preko 4000 ljudi, potpisali su i generali Ljubo Česić Rojs i Marinko Krešić.

Kako je Večernjak objavio i mišljenje akademika Ivana Aralice koji im je objasnio kako ZDS nije ustaški pozdrav već je to Za Poglavnika i Dom spremni, neobično je da oni i dalje tvrde da se radi o ustaškom pozdravu.

Međutim poznato je da su Srbi uvijek tvrdili da su hrvatski branitelji zapravo ustaše. Čak su i za državu koja je obranjena nakon što su branitelji slomili fašističku velikosrpsku agresiju nazivali/nazivaju ustaškom državom. Kako su naši branitelji i u Domovinskom ratu koristili poklik ZDS, a naše pismo je napisano u obrani Thompsona i njegove Bojne Čavoglave (svi znamo koliko je veliku ulogu odigrala „Bojna Čavoglave“ u Domovinskom ratu), očito je da su u Večernjem listu prihvatili tvrdnju o hrvatskim braniteljima-ustašama i hrvatskoj državi kao ustaškoj državi. Doista je strašna spoznaja kako su nekada veoma ugledne hrvatske novine u službi velikosrpske politike, zar ne?

Zašto mislim da je vjerojatno i da Večernjak glorificira NDH? Pa to je očito iz reagiranja na izjavu nadbiskupa Želimira Puljića, predsjednika HBK.

Evo što je rekao Nadbiskup:

Ostajući na demokratskoj razini, imao bih prijedlog s obzirom na ovu i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referenduma. Pogotovu kad se radi o dvoznačnim i nedovoljno definiranim pojmovima koji najčešće izazivaju napetosti i prijepore. Ili pak ako ideje i prijedlozi daju široku mogućnost manipulacije ljudskim osjećajima, vrijednostima ili tome slično. A čini se da pozdrav "Za dom spremni" ulazi u to područje dvoznačnosti i nejasnoće.

Smatram, stoga, kako bi bilo korisno i svrsishodno o određenom predmetu, koji u danom trenutku zaokuplja javnost, prirediti prigodan skup ljudi od struke koji će dati svoje stručne i znanstvene priloge."

Nadbiskup Puljić je preložio da se nakon očitovanja struke eventualno može i poduzeti očitovanje putem potpisa ili referenduma, kako se ne bi privatiziralo ovo pitanje od šireg, općeg interesa, te dodao kako je šteta ako nema znanstvenu i stručnu podlogu.

"Pogotovu ako nosi 'političku' ili neku drugu etiketu, što je onda izlaže još većoj pogibelji i mogućnosti manipuliranja, navijanja i stvaranja nepotrebnih napetosti i društvenog raslojavanja, umjesto konstruktivnih rasprava, razgovora, dogovora i zaključaka", rekao je u izjavi predsjednika HBK-a Želimir Puljić.

Večernjak je tražio komentar od prof. dr. Žarka Puhovskog, „velikog eksperta“ za koga je Sud u Haagu ustanovio da govori laži o Domovinskom ratu. Već ta činjenica pokazuje da je Večernji list u službi velikosrpskog Memoranduma SANU 2. Evo što piše u Večernjaku: – Najbolje bi bilo da se održi i referendum o tome treba li se Hrvatska zvati NDH. A srbijanskog predsjednika Tomislava Nikolića bi, logički, trebalo postaviti za predsjednika odbora za provedbu referenduma o promjeni imena RH u NDH. To što se sada događa samo je pokazatelj da biskupi žive izvan vremena i prostora, u koljačkoj prošlosti. A s

obzirom na njihovu službenu funkciju, to je paradoksalno – kaže politički analitičar Žarko Puhovski. Dodaje kako se takvim tumačenjem zapravo pokazuje i prezir prema svim žrtvama NDH, ali i pomaže Zoranu Milanoviću pa i predsjedniku Srbije Tomislavu Nikoliću za kojeg je Hrvatska nastala na ostacima Pavelićeve NDH.

Što nam očito Puhovski poručuje komentirajući nadbiskupove riječi koji prije raspisivanja referenduma traži očitavanje struke. Puhovski (i Večernjak) tvrde da bi struka podržala ideju o promjeni imena RH u NDH. Tko bi rekao da je i Puhovski apologeta NDH. Ili on samo opet laže? A Večernjaku to odgovara.

Još je zanimljivija izjava predsjednika saborskog Odbora za Ustav Peđe Grbina. Poznato je da je on Thompsonov fan i voli u društvu pjevati Bojnu Čavoglave. Dakle, ako je doista iskreni ljubitelj glazbe i kapljica, potpisao bi Pismo kojim se traži zaštita i Thompsona i Bojne Čavoglave. Međutim i on se želi predstaviti kao apologeta nacizma u Hrvata:

– Hoćemo li održati i referendum je li **‘Sieg heil’** bio nacistički?

Dakle, ako bi stručnjaci u Hrvatskoj trebali odlučivati o ovakvom referendumu, Grbin je uvjeren da bi struka podržala i takav prijedlog. Zapravo Grbina se može i razumjeti. Jadničak je Thompsonov fan, ali i u vlasti koja provodi Memorandum SANU 2. Njegov izbor u toj dvojbi se svidio Večernjaku i zato objavljuje njegovu izjavu.

Večernjak čak objavljuje i priglupu izjavu političkog analitičara Ivana Rimca. O povijesti se, kaže Rimac, ne može odlučivati na referendumu.– Jasno je što se događalo i promoviranje neznanja i skrivanje iza referenduma je ignoriranje povijesti, što je besmisleno – kaže Rimac. Dodaje i kako se nada da se radi o pojedinačnom istupu nadbiskupa Puljića, a ne o stavu Crkve.– Ako se radi o službenom stavu Crkve, onda bismo se doista svi skupa trebali zabrinuti koliko seže pamćenje ovog naroda i koliko smo spremni ponavljati pogreške iz prošlosti – kaže Rimac.

Naravno, Nadbiskup nije nigdje govorio o odlučivanju o povijesti već prijedloga za uvođenje ZDS u Hrvatsku vojsku i *slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referendumu*. Našem političkom analitičaru je Hrvatska vojska – povijest. Što je babi milo – to joj se i snilo. A Večernjak to objavljuje!

KAKO SMO OBRANILI KOLINDU

Priča mi jedan istaknuti borac za Hrvatsku kako su neki njegovi prijatelji razočarani reagiranjem Predsjednice RH na Peticiju ZDS. Sličan je komentar jednog od najboljih hrvatskih kolumnista dr. sc. Damira Pešorde. Naime evo kako Pešorda (Portal HKV-a) odgovara na pitanje o radu Predsjednice:

Kako ocjenjujete dosadašnji rad predsjednice Kolinde Grabar Kitarović?

Da se razumijemo, izuzetno je važno da je na izborima za predsjednika države Kolinda Grabar Kitarović pobijedila Ivu Josipovića. Što se tiče njezinih poteza na funkciji predsjednice Republike Hrvatske, oni su u velikoj mjeri limitirani predsjedničkim ovlastima i otvorenim neprijateljstvom aktualne vlasti. Dosada njezino držanje i aktivnosti ocjenjujem dobrim, no glede prijepora oko pozdrava "Za dom spremni" mogla se elegantnije izvući. Akademik Pečarić nije zaslužio da ga se naziva neozbiljnim ili provokatorom.

<http://www.hkv.hr/razgovori/21159-d-pesorda-vjerujem-u-karamarkovu-najavu-olustraciji-i-progonu-komunistickih-zlocina.html>

Zapravo je ljudima šokantno zvučalo kada su čuli za takovu izjavu iz predsjedničinog ureda znajući da su potpisnici i dva velika hrvatska domoljuba biskupi dr. sc. Vlado Košić i prof. dr. sc. Valentin Požaić i niz drugih uglednih hrvatskih intelektualaca. A biskupi Košić i Požaić i jesu najnapadaniji (uz mene i nadbiskupa Puljića) zbog Peticije ZDS. Da stvar bude još smješnija navode se i njihovi srodni grijesi. Tako za biskupa Košića izdvajaju četiri "smrtna" grijeha:, tj. njegove izjave

1. *Boljševičke i komunističke laži*

2. *Košić je molio boga da Kolinda bude predsjednica*

3. *Košić o ratnom zločincu Kordiću: "On je moralna veličina"*

4. *Hrvatska vlast je nenarodna, tvrdi Košić*

<http://www.telegram.hr/politika-kriminal/dva-istaknuta-crkvena-vjerodostojnika-kosic-i-pozaić-zele-pozdrav-za-dom-spremni-u-hrvatskoj-vojsci-ovo-su-neke-od-njihovih-izjava/>
Dakle, jedan od „smrtnih grijeha“ je što je Biskup molio Boga da Kolinda bude predsjednica

(vidi <http://www.jutarnji.hr/biskup-kolindi-vi-ste-prva-predsjednica-koja-nije-bila-u-partiji-izvucite-hrvatsku-iz-udbasko-komunistickih-ralja-/1272396/>),

a Predsjednici je i on, ne samo akademik Pečarić, neozbiljni provokator.

A zapravo, mislim da moj prijatelj dr. Pešorda nije u pravu.

Možda je Predsjednici takvo grubo obraćanje ponajbolji potez.

Kako je to moguće?

Vratimo se malo unazad. Sjetimo se bezobraznih zahtjeva Milorada Pupovca da se Predsjednica ogradi od pozdrava "Za dom spremni" i "Ubi Srbina".

Potom je najavljena njena nazočnost na Thompsonovom koncertu u Kninu. Nije došla, ali su tamo bili i njen suprug i Karamarko. Odmah sam komentirao da je vjerojatno očekivala napad na nju zbog nazočnosti dok Thompson izvodi Bojnu Čavoglave, a prepun stadion i oko njega, mnogo više od 100,000 ljudi na njegovo ZA DOM odgovara SPREMNI.

Što im je ostalo: TUŽBA protiv Thompsona. Zapravo tužba protiv „Bojne Čavoglave“. Vjerojatno bi se to brzo okrenulo na daljnja Pupovčeva prozivanja i izjednačavanja domoljubnog pozdrava ZA DOM SPREMNI s uzvikom, koji to nije, UBIJ SRBINA.

Zato je Predsjednici kao dar iz vedra neba došla Peticija ZDS. Svojim odgovorom usmjerila je sav bijes jugoslava, pripremljen za nju, na potpisnike Peticije ZDS, prvenstveno na dva naša velika biskupa od čijih riječi stalno strijepe a onda i na mene.

Rezultat znamo: tjerali su nas potpisnike i istjerali dobar dio Katedre za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Sada je njihov bijes okrenut protiv dr. Banca koji je javnosti objavio njihovu sramotnu izjavu, pa čak i neuspjeh iste na samom Fakultetu (vidjeti: <http://kamenjar.com/je-li-katedra-za-povijest-ff-a-sramota-sveucilista-u-zagrebu/>)

U tom bijesu na dr. Banca otkrivaju stvarni scenarij napada na Predsjednicu. To čini dr. sc. Božo Kovačević, nekadašnji ministar i veleposlanik. Tako saznajemo kako su u Kninu "mnoge tisuće onih koji su na kninskom stadionu izvikivali Za dom spremni i to popratili skandiranjem Ubij, ubij Srbina." (Ovo „Ubij Srbina“ nisu čuli pažljivi posjetitelji koncerta. Što je Boži milo, to se Boži snilo, zar ne?) Da je krenuo napad na Predsjednicu to bi u glavnim medijima ubrzo postalo NA DESETKE TISUĆA, ako ne i SVI, po poznatoj srpskoj maniri uvećavanja brojki. A onda Kovačević kaže:

"Zanimljivo je da tu masovnu (...) provokaciju predsjednik HDZ-a nije komentirao premda se ona događala pred njegovim očima i očima njegovih najbližih suradnica i suradnika. Šefica njegove kampanje se čak s pozornice obratila onima koji su prethodno tako gromoglasno izvodili (...) provokacije kličući Za dom spremni i pozivajući na ubojstva Srba i činilo se da je bila upravo oduševljena onim što se ondje zbivalo."

<http://www.telegram.hr/politika-kriminal/revizija-povijesti-kako-se-gura-bizarna-teza-da-ljevica-stoji-iza-ustaskih-ispada-i-peticije-za-dom-spremni/>

Svaka sličnost s Pupovčevim zahtjevom Predsjednici sasvim je slučajna, zar ne?

Istina, moramo priznati da onima koji su čuvši prvi put Bojnu Čavoglave već postali spremni za ZEČEVE u "Oluji". Doista ZA DOM SPREMNI i UBIJ SRBINA i može njima biti isto. Ali Kovačević je bio na istaknutim pozicijama u RH pa očito on samo opisuje scenario koji smo im upropastili Peticijom ZDS. Kakvi bi to tek napadi bili na Predsjednicu koja voli ZA DOM SPREMNI tj. UBI SRBINA, zar ne?

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić
Predsjednik, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženja da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija

Poštovani akademike Kusiću,
dostavljamo Vam peticiju kojom tražimo da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi svih istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega.

Briga o slobodi znanstvenoga istraživanja logična je zadaća najviše znanstvene nacionalne ustanove kojoj ste na čelu. Očekujemo da HAZU bude nositelj rasprave koja bi ta pitanja oslobodila politike te organizirala da se sva ona slobodno razmotre u duhu ravnopravnosti, otvorenosti i objektivnosti. To znači da analize i rasprave moraju počivati na znanstvenom pristupu, gdje su podatci iznad svakog svjetonazora, teorije ili uvjerenja. Valjanost i snaga podataka utvrđuju se klasičnim znanstvenim metodama, a odgovori se dosežu suglasjem kompetentnih stručnjaka i samo na osnovi podataka pouzdanih prema znanstvenim kriterijima.

Potpisujući ovu peticiju, bivša saborska zastupnica Gordana Turić je konstatala:

S osobitim zadovoljstvom supotpisujem Vaše pismo Akademiji, posebice stoga, što sam - kao bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća – svjesna mogućih otpora istraživanjima koja traže istinu o toj tematici.

Tekst sa širim obrazloženjem peticije i s imenima njezinih potpisnika šaljem Vam u privitku.

S poštovanjem,
prof. dr. sc. Matko Marušić
akademik Josip Pečarić
20. 07. 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić, predsjednik
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženje da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega

Poštovani gospodine akademike Kusiću,

obraćamo se Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (HAZU), obraćajući se Vama kao njezinu predsjedniku. Časnoj akademiji obraćamo se kao najvišem hrvatskom znanstvenom autoritetu, predlažući i tražeći da Akademija javno istupi u obranu slobode znanstvenih istraživanja i znanstvenoga raspravljanja. Nadalje predlažemo i tražimo da Akademija preuzme odgovornost za znanstvenoistraživačke aspekte neriješenih pitanja događaja u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega i da u tom pogledu djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama u odnosu na ta pitanja.

Na taj smo se korak odlučili, zabrinuti nedavnim reakcijama nekih hrvatskih povjesničara, sveučilišnih nastavnika i savjetnika Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. Knjiga je tiskana u Zagrebu ove godine (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Kritika, zapravo napad na knjigu došao je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu; „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama (citati u kurzivu).

G. Klasić je izjavio da to (ta knjiga) *pokazuje da ovom društvu ostaje jedno važno sučeljavanje – Katoličke crkve s vlastitom prošlošću*. Nama to zvuči kao poziv na novo „suđenje Alojziju Stepincu“. G. Jakovina *taj tip izjava i djelovanje tog Društva smatra gadljivim i njega je 70 godina nakon zatvaranja Jasenovca sramota da se te teme otvaraju na ovakav način*.

G. Slavko Goldstein je dao izjavu koja najviše zabrinjava. Ni njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*.

Zabrinuti smo tako ružnim reagiranjima na knjigu koja ima pretenziju da bude znanstvena, ozbiljna i pristojna, zbog dvaju razloga. Prvi je da uljuđeno i demokratsko društvo ne može dopustiti zabranu znanstvenih istraživanja i raspravu o argumentima koji istraživačima stoje na raspolaganju. Drugo, radi se o vrlo osjetljivoj i nacionalno, povijesno, društveno i politički vrlo važnoj temi, koja je poznata po izobličenjima i političkoj, društvenoj i obrazovnoj zloporabi, pa u odnosu na nju svaka zabrana, nasilje i arogancija, netolerancija i politikantstvo samo otvaraju dodatne rane i produbljuju podjele u društvu.

Znanstveni normativni sustav sastoji se od dvaju dijelova: temeljnih pretpostavki koje jasno prihvaćaju svi znanstvenici i stvarnih, strogih pravila, koja imaju značaj zapovijedi. Temeljne su pretpostavke znanstvenoistraživačke etike: a) stvarnost svijeta oko nas, b) mogućnost njegova razumijevanja, barem do neke mjere, c) vrijednost formalne logike u njegovu opisu, d) mogućnost otkrivanja uzroka nekim pojavama.

Ne smatramo se izravno pozvanim ocijeniti je li sve navedeno u rečenoj knjizi točno i potpuno istinito. To ne želimo ni tvrditi, ali i – ne moramo! U ovom se slučaju prije svega radi o slobodi istraživanja i govora, potom o metodologiji istraživanja, a tek na kraju, nakon još mnogo rada i rasprava, o dosezanju konsenzusa kompetentnih stručnjaka o istini koja nam je dostupna. Otvoreno, uljuđeno i znanstveno knjiga poziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se suprotstavi, da se usporede podatci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.

Znanstvena se istraživanja ne mogu provoditi bez *neograničene slobode mišljenja i istraživanja*. To znači da na rezultat znanstvenoga istraživanja ne smije djelovati ni jedan

neznanstveni čimbenik, a da je znanstveni rezultat načelno dobar, uvijek bolji od neznanja, i da nema zabranjenoga znanja. Pojedinaac, ustanova ili društvo mogu odrediti istraživački prioritet, ali ne mogu se služiti stvarnim ili prikrivenim popisom zabranjenoga znanja. Doduše, može se zabraniti *primjena* nekoga znanja u praksi, ali *stjecanje* znanja ne može se ograničavati.

Jedino ograničenje slobodi istraživanja jest znanstvenoistraživačka etika.

Znanstvenik se podređuje normativnomu sustavu zasnovanome na vrijednostima koje pripadaju znanosti samoj. Znanstvenikovo prihvaćanje normativnoga sustava znanosti proistječe iz njegove želje za stručnim prihvaćanjem i priznanjem. Nepoštovanje etičkih normi znanstvenoga rada uzrokuje isključenje znanstvenika iz znanstvene zajednice.

Dopustite da podsjetimo na temeljna pravila znanstvenoistraživačke etike, koja proistječu iz prirode i obilježja znanosti:

- Budi pošten!
- Budi objektivan i pravedan! (U davanju prednosti podacima i zamislama.)
- Nikada ne mijenjaj i ne izmišljaj podatke!
- Ustraj na točnosti!
- Ne budi pristran! (U odnosu prema podacima i zamislama svojih suparnika.)
- Ne ustukni, nego nastoj riješiti problem!

Nažalost, bojimo se da kolege koji su dali izjave za rečeni broj dnevnika „Slobodna Dalmacija“ nisu to učinili na tragu tih temeljnih pravila znanstvenoistraživačke etike.

Zato tražimo od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti da svojim autoritetom i poznavanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijeđanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju.

Jednako tako, predložimo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretne argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Rasprava o argumentima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, kao i drugih istraživačkih izvješća o osjetljivim temama, uopće ne bi trebala biti opterećena političkim i svjetonazorskim utezima, nego se samo oslanjati na argumente i našu želju i pravo da doznamo svu istinu koja se iz svih postojećih i budućih dokaza može iščitati.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj Poslijediplomskoga
studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak

prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakčić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje
žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwert
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković

izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof.dr.sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr.sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petravic
prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med

prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof. dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof.dr.sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potpura Pismu HAZU:

Đivo Bašić, prof.; Dubrovnik
Velimir Čerkez
Ivan Vukić,
Mladen Pavković, novinar i publicist
Stanko Šarić, dipl. Ing. (Najbolji hrvatski tamburaši)
Janko Bučar, dipl. Pravnik, karikaturist
Branko Haubrich iur.
Dijana Bigunac, Vodeći stručnjak za geologiju, INA d.d.
Stipo Pilić, prof.
Dijana Bigunac, MBA, doktorandica na RGNF
Ivo markulin,kap.d.pl.
Slobodan Markic, P. Eng. Toronto
Marija Markic, CTC. Toronto
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Juraj Cigler, dipl. inž. Građ., Čakovec
Jasenska Polić Biliško
Branko Prpić, prof. Sociologije
Marija Kramer
Dr. med. Aleksander Kršnjavi, Švicarska
Josip Malović
Pejo Čičak
Mislav Benčević
Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Mate Sušac
Vide Blažević
Krunoslav Gliha
Marijan Petek mr. sci.
Domagoj Musa
Milat Gojmir dragovoljac svetog Domovinskog rata
mr. zn. Marica Đureković
Josip Kokić
Ante Kukavica
Krešimir Kraljević, Kamenjar.com
Renato Šelj, umirovljeni bojnik HV
mr. sig. Ivan Lulic
Miljenko Plisic

Viktor Dukić
Vera Primorac, književnica
Ivan Vrdoljak – svećenik
prof. u mirovini Ante Čizmić
Miroslav Papić
Vladimir Mrkoci, prof. povijesti
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Stjepan Tokić dočasnik HV i Google moderator
Oskar Šarunić
Ivanka Čuljak, prof.
Vlatko Bilić, dipl. ing., Zagreb
Ivanka Bilić, umirovljenica, Zagreb
Smiljana Šunde, novinarka u publicistkinja
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Ana Barišić
Marko Žarko
Marija Senjić
Niko Senjić
Vicko Goluža
Đurđica Bastjančić, prof. ;
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj. ;
Iva Bastjančić, nastavnica.
mr.sc. Jelenka Vučkov
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig.
Josip Maršić
Danijela Šakota, novinarka
Božidar Ručević, dipl. inž.
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Franislav Stanić, osnivač portala kamenjar
Nikola Mulanović
Ante Stipic, ing. brodogradnje
Antun Raguž, prof., Švedska
Marija Bakovic, Stockholm
Robert Majerić dipl. ing. el.
Josip Grilec, mr. sci.
Josip Vučetić, glavni urednik portala www.dragovoljac.com
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Ljilja Zovko
Don Vjenceslav Kujundžić Split
Miljenko Mustac, Privlaka/Salzburg
Franjo Žgela dipl. ing. arh.
Ankica Markulin, prof.
Prim. mr. sc. Miljenko Raos dr. med.
Ivana Babic, prof. hrvatskoga jezika i književnosti
Tonći Zokić, Orebić
Dusko Abramovic, Toronto - Canada
Nevena Abramovic, Toronto - Canada

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb
Vanda Boras Podravac Senj-Canberra (Australija)
Petar Gelo, Melbourne
Don Lazar Čibarić
Dr Josip Divic, SAD
Antun Drndelić, novinar
mr. sc. Đuro Škvorc, Križevci
Željko Antun Milina, Nova Gradiška
Marija Milina, Nova Gradiška
Ivan Budimir
Hrvoje Budimir
Mirjana Budimir
Tomislav Budimir
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Mario Filipi
Rudi Tomic, Hrv. Akad. hazud/d, Kanada
Tomislav S. Krčmar
Radoslav Maric, M. D., New York
Miroslav Papic, dipl. Ing. Stroj.,
prof. Ikica Čuvalo
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
mr. sc. Zlatko Uvanovic
Zlatko Klarin, ing.
Andro Klarin, ing.
Zrinka Klarin
Dr. Anto Križić, Berlin
Marijan Križić, Zagreb
ing. Stipo Barać
Nikola Bašić, pisac, Vis
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
dipl.-ing. Stjepan Poropatić, Štutgart
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik
Daran Bašić, branitelj, Mostar
Zdravko Lozar, slobodni umjetnik .Berlin
Jakov Lozar, ekonomist, Berlin
Ante Tokic, HFDV, Berlin-Livno
Slobodan Vlašić, dipl. oec.
Vesna Plazibat, Split
Edo Pivcevic
Katica Žmire
Ivo Poljak
Jakov Vranjkovic
Marta Čerina, Zagreb
mr. sc. Ivan Mance
Lovro Cindori, kanonik, Zagreb
Matija Grgat

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

SRPSKO-HRVATSKA HRVATSKA

Govor na predstavljanju knjige: "Dva pisma koja su skinula maske-Na hrvatsku šutnju nismo spremni!" u Travnom: SRPSKO-HRVATSKA HRVATSKA

Milanovićevo „Mi ili oni“ izvrsno opisuje današnju Hrvatsku:

Srpska Hrvatska ili Hrvatska Hrvatska.

Od 2000. smo u stalnoj borbi „Za hrvatsku Hrvatsku“ kako se i zove moja knjiga iz 2001. Dr. sc. Marko Tokić je zapravo govorio o hrvatskoj Hrvatskoj kada je ustvrdio kako „Pečarićeva Hrvatska“ počiva na četiri stupa: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković Thompson i biskup Vlado Košić.

Da je nastavak napada na Thompsona izuzetno važan svima onima koji se bore za Srpsku Hrvatsku pokazao je, uoči proslave u Kninu i očekivanog veličanstvenog povratničkog Thompsonovog koncerta, Milorad Pupovac upornim prozivanjem Predsjednice RH da se ogradi od pozdrava ZA DOM SPREMNI. Znamo da su već uspjeli svojim lažima ocrniti i Josipa Šimunića i nogometnu reprezentaciju. Ponašanja hrvatskih vlasti u oba slučaja su bila blago rečeno sramotna. Kao što je sramotan najnoviji slučaj u Rijeci kada je riječki komunistički gradonačelnik zabranio ispunjenje posljednje želje vukovarskom branitelju iz Rijeke, časniku HOS-a Bošku Vidasu da mu na grobu bude pozdrav ZDS. Ivica Marijačić s pravom kaže („Hrvatski tjednik“, 17. 12. 2015.):

Za ljude poput Obersnela očito su branitelji koji su ginuli u obrani Hrvatske pod sloganom „Za dom spremni“ fašisti i agresori, a oni koji su napadali Vukovar i Hrvatsku pod simbolom drage mu crvene zvijezde su antifašisti i borci dostojni ispunjena posljednje želje.

Pupovca itekako slušaju ovi koji rastu pa je bio i logičan naš prijedlog da se pozdrav ZDS uvede u Hrvatsku vojsku. Jednostavno bi se na taj način spriječila poniznost hrvatskih političara pred trećerazrednim službenicima iz svijeta i kriminalcima iz svjetskih nogometnih udruženja. A, poslala bi se i snažna poruka da nova Hrvatska smatra da će se hrvatska pitanja rješavati u Hrvatskoj, i da će očekivana nova vlast voditi računa o hrvatskim, a ne o srpskim (i britanskim) interesima. Zato je pismo o pozdravu ZDS i bilo poslano i jedino moglo biti poslano Predsjednici RH i Predsjedniku HDZ-a.

Strategija ponašanja SDP-a i njihovog američkog savjetnika je bila očita: Sukob Partizana (pobjednika iz Drugog svjetskog rata koje nasljeđuje SDP zajedno s ostalima koji su za Srpsku Hrvatsku) i Branitelja (i svih onih koji su za Hrvatsku Hrvatsku) uporno prikazivati kao sukob Partizana i Ustaša i izbjegavati spominjanja branitelja jer bi njihova strategija postala očita širokom krugu ljudi.

Da sam bio svjestan toga mnogo prije najave kažnjavanja Thompsona zbog „Bojne Čavoglave“ i pozdrava ZDS svjedoči i moja knjiga „Živjela nam antifašistička tj. braniteljska Hrvatska“ s jasnom porukom da su branitelji jedini istinski antifašisti jer su pobijedili fašističkog velikosrpskog agresora.

Spomenuta strategija je bila očita i u napadima koji su uslijedili. Uopće se nije spominjao

ni Thompson, ni Bojna Čavoglave, već se jedino spominjao pozdrav iz NDH. Logično je bilo i za očekivati da će tzv. državotvorni Hrvati uočiti to izbjegavanje spominjanja i Thompsona i Bojne Čavoglave u napadima i na inicijatore pisma i na biskupe Košića i Pozaića i nadbiskupa Puljića i na Josipa Šimunića. Nisu uočili ili nisu htjeli uočiti. Ne treba biti puno inteligentan pa znati da treba govoriti upravo o onome što Tvoj protivnik izbjegava, zar ne? Jasno je da su oni naučili da ne smiju izjednačavati izravno branitelje i ustaše, već to moraju posredno. Umjesto da ih se napada zbog toga, jer Thompson i Bojna Čavoglave je nešto što je dio Domovinskog rata, napadnuti smo mi. Je li već tada bila na djelu ideja o Srpsko-hrvatskoj Hrvatskoj koja se danas valja Hrvatskom? Tako nešto je pripremljeno sustavnim osiromašenjem Hrvatske, što je ova vlast svjesno sprovodila jer kako sam svojevremeno najavio na Radiju Mariji, to bio jedini način da ostanu na vlasti. Osiromašeni ljudi mogu misliti samo o preživljavanju, a onda su podložni svakojakim manipulacijama.

S druge strane svi su mogli očekivati da ću ja braniti jedan stup svoje Hrvatske, kako je Thompsona definirao dr. Tokić, zar ne? Uostalom poznato je da sam pokretao otvorena pisma u njegovu obranu i ranije, pa su i dvije moje knjige govorile o toj obrani: S. Matom Kovačevićem „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca“ i „Hajka na Thompsona“, a i veliko poglavlje kao nastavak na tu drugu knjigu dano je u knjizi „Propade im Crvena Hrvatska“.

Ono što treba spomenuti jeste, da je najava kažnjavanja Thompsona zbog „Bojne Čavoglave“ ostala samo najava. A to što su se raspisali o „ustaškom akademiku“ baš me nije puno ni pogodilo, jer je to samo iznova ispričana priča o srpskoj i hrvatskoj Hrvatskoj, koju sam ja pričao još krajem 1987. godine kada sam govorio o tome kako Srbi dijele Hrvate na ustaše i srpske slugе, i pri tome u takovoj podijeli sebe jasno definirao uz komentar: Znaite, ja vam ne volim biti sluga! To na nekim hrvatskim portalima nazivaju Poučkom akademika Pečarića!

Slično su nedavno postupili i Hrvati u Švicarskoj s peticijom popraćenom s pet tisuća potpisa oko nastupa Marka Perkovića Thompsona u Švicarskoj uspjeli srušiti zabranu održavanja koncerta. Napisali su i slijedeće: *„Mnogi od oko stotinu tisuća Hrvata i njihovih potomaka u Švicarskoj tom zabranom su oštećeni i razočarani. Osjećamo da ona nije u duhu dosegnute europske uljudbe ni demokracije, a šteti ugledu same Švicarske. Ovdje se radi o zabrani osnovne slobode kretanja i bavljenja svojim pozivom, a bez igdje ikakva sudskog procesa ili presude pripadniku jednoga drugog naroda.“*

Thompson je nedavno nastupio s velikim uspjehom u Švicarskoj, kao što je i Josip Šimunić s filmom Jakova Sedlara o njemu doživio velike uspjehe među Hrvatima u SAD, Kanadi i Njemačkoj. Prije šest godina Thompson nije mogao nastupiti u Švicarskoj. Evo kako sam počeo svoj govor na prosvjedu ispred Švicarskog veleposlanstva 9. listopada 2009.:

Nema dvojbe da je zabrana ulaska Marku Perkoviću Thompsonu u Švicarsku i Europsku Uniju poruka svima nama. Njihovo obrazloženje počinje konstatacijom kako je on „jedan je od najuspješnijih i najpopularnijih pjevača hrvatske glazbene scene“. Očito nam poručuju: Kakav je vaš najpopularniji pjevač – takvi ste i vi. Mi njima odmah kažemo: Hvala vam! Kamo sreće da smo svi kao Marko Perković Thompson!

Sam tekst obrazloženja je doista nešto sramotno:

“Poznat je postao 1991. s pjesmom ‘Bojna Čavoglave’. Ta pjesma ima za temu borbu protiv pripadnika srpske paravojske za vrijeme građanskog rata u Hrvatskoj (.) PERKOVIĆ Marko hrvatski je folk-rock pjevač čije pjesme djelomice sadrže dijelove teksta koji veličaju ratne zločine i genocid. Slovi za predstavnika ultranacionalističkog svjetonazora koji se nastavlja na fašističku prošlost Hrvatske. Tako on u pjesmi ‘Bojna

Čavoglave' pjeva o tome da na Srbe treba bacati bombe i pucati u njih iz pušaka te da sve Srbe treba razbiti šakom."

Ovo zadnje ne postoji u toj pjesmi, ali je zanimljivo to njihovo izjednačavanje srpske paravojske sa svim Srbima, zar ne?

Tu je još i najmanji problem što oni velikosrpsku agresiju na Hrvatsku nazivaju građanskim ratom. Mnogo veći problem je što njihov tekst, kako bi to rekao predsjednik Mesić, koketira s neonacizmom. Naime, oni su svjesni da je 'Bojna Čavoglave'! pjesma iz rata, ali ako u takvoj pjesmi kažeš da će se Hrvati braniti tako što će na one koji ih napadaju bacati bombe ili pucati iz pušaka onda veličaš ratne zločine i genocid. Time nam Švicarska, koja se obogatila i zahvaljujući – kako kaže Milan Ivkošić u "Večernjem listu" – "neizmjernim svotama novca nagrabljenog na krvi, na strašnim nesrećama i Židova i podosta drugih naroda, pogotovo afričkih, azijskih i južnoameričkih" poručuje da smo genocidan narod. Sama hrvatska obrana od velikosrpske agresije njima je ratni zločin i genocid...

Poznata je Ćosićeva tvrdnja kako je laž najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti. Njome se očito moraju koristiti i svi oni koji podržavaju velikosrpsku politiku – oni koji zastupaju Srpsku Hrvatsku.

Zašto mogu biti tako uspješni oni koji zagovaraju Srpsku Hrvatsku, a možda i Srpsko-hrvatsku Hrvatsku pokazuje ono drugo pismo dano u ovoj knjizi koje je napisano povodom najave zabrane knjiga i istraživanja kojima je cilj istina.

Poslao sam ga mnogim kolegama u HAZU. Mnogi nisu odgovorili, a negativan odgovor jednog od neosporno državotvornih akademika doista me je iznenadio. Čini mi se da odgovor objašnjava i mnogo toga u današnjoj Hrvatskoj, pa i to zašto na izborima oni koji su svoju politiku zasnivali i još uvijek zasnivaju na lažima o Jasenovcu uopće postoje u RH.

Poštovani i dragi kolega Pečariću!

Vaše pismo jako me je zaokupilo jer je pitanje doista vrlo važno. Sa svime što pišete o nužnoj slobodi istraživanja u potpunosti se slažem i postavljam se uz Vas.

Ipak to pismo neću supotpisati jer se ne slažem ni sa kakvim umanjivanjem ili ublažavanjem Jasenovačkih zločina. A Vaše pismo ne može biti shvaćeno drukčije nego kao pokušaj takva ublažavanja, bar ne može kod nas.

Bio sam živ i svjestan kad se to događalo i stoga znam, da je to bio samo užasan zločin i ništa drugo.

S kolegijalnim pozdravima i dobrim željama, lijepo Vas pozdravljam.

Odgovorio sam ovako:

Poštovani i dragi kolega ...,

Zahvaljujem na odgovoru, mada nisam razumio kako se može uopće koristiti termin ublažavanja za nešto što je neistina.

Ali Vi ste stariji pa valjda znate da se u komunističkoj Jugoslaviji lažima napuhavala priča o Jasenovcu (iskopano je manje od 500 ostataka žrtava) kako bi se osiguralo da Sava ne potekne uzvodno.

Pogledajte u novom broju Hrvatskog tjednika (poslije terorističkog napada) razgovor s tajnikom društva čiji je otac Srbin kao dijete s Kozare prošao Jasenovac, a koautor je napadnute knjige koji tvrdi i u naslovu kaže:

Jasenovac je veća ljaga na Titovoj Jugoslaviji, nego na Pavelićevoj Hrvatskoj. Malo mi je i neobičan Vaš iskaz: "ne slažem ni sa kakvim umanjivanjem ili ublažavanjem Jasenovačkih zločina". Mi tražimo, sučeljavanje dvije strane, a ovakva Vaša tvrdnja

implicira da znate kakav će rezultat biti.

Naravno, zahvaljujem se što ste se uopće javili.

Mnoge kolege nisu. Valjda zato što je zabrane najavio posebni savjetnik za kulturu predsjednika Vlade.

Nedavno je g. Igor Vukić dao i sjajan intervju „Vijencu“, koji obavezno treba pročitati svatko tko želi doznati istinu o Jasenovcu. Evo samo jedne „sitnice“ iz tog razgovora:

Je li točan podatak o 10.700 ubijenih u 1941. godini?

Ja sam s ocem, jasenovačkim logorašem, išao u muzej i kustosa pitao kako je moguće da na sadašnjem jasenovačkom popisu – gdje je popisano 83.000 navodnih žrtava – za 1941. stoji 10.700 imena ubijenih, kada dvadesetak tadašnjih zatočenika tvrde da u logoru nije bilo više od 1200 ljudi? A logor nije bio i na desnoj obali Save, gdje je živjela moja rodbina.

I što je kustos odgovorio?

Rekao je da su vjerojatno bačeni u Savu. Čuvši to moj otac je rekao da je Sava te zime bila zaleđena pa se nekim danima moglo kolima prelaziti. Tada je kustos rekao da onda jednostavno nema odgovora. Hrvatska država te kustose plaća da istražuju logor i posjetiteljima daju točne, istražene i argumentirane činjenice, a ne komunističke konstrukcije koje smo slušali desetljećima.

Zapravo sam i osobno zahvalan i g. Vukiću i dr. Razumu i njihovom društvu jer su svojim istraživanjima pokazali koliko sam bio u pravu u svom odgovoru jednom američkom stručnjaku za holokaust. Pošto sam razobličio dr. Milana Bulajića i njegove laži knjigama „Srpski mit o Jasenovcu 1. i 2.“ pitao me je zašto mi u Hrvatskoj ne prihvatimo daleko manju brojku o kojoj govore otac i sin Goldstein. Rekao sam mu da je nećemo nikada prihvatiti jer nije istinita. Dapače i tu brojku s popisa navodnih žrtava Jasenovca nazvao sam „velikosrpskom brojkom Goldsteinovih i Draže Mihailovića“.

Na kraju ostaje mi samo upitati i vas i sebe:

Hoćemo li ponovno imati hrvatsku Hrvatsku?

<http://glasbrotnja.net/kolumne-akademik-josip-pecaric/josip-pecaric-2>

O ČETVRTOM STUPU 'MOJE' HRVATSKE: AKO SVI ŠUTE, NE ĆE SISAČKI BISKUP MSGR. VLADO KOŠIĆ

Moju knjigu "Ako voliš Hrvatsku svoju" je u Mostaru 05. 12. 2014. predstavio doc. dr. sc. Marko Tokić. Tokić je naglasio (Glas Brotnja, 05. 12. 2014.) da četiri stupa moje Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić. Kako sam više puta naglasio ta "moja" Hrvatska je zapravo hrvatska Hrvatska kojoj teže svi državotvorni Hrvati. Svakim danom mnogima u Hrvatskoj (a i van nje) postaje sve više jasno koliki je značaj biskupa, koji se sam sebe ponajbolje definirao naslovom svoje knjige "Biskup na prvoj crti".

Sve to se ponajbolje moglo vidjeti ovih dana. Komentirajući tekst Benjamina Tolića o zaslugi biskupa Košića za to što danas imamo mandataru vlade sam rekao:

Nemam dvojbe da je istup biskupa Košića itekako puno doprinio jer je nemoguće da iole misleći državotvorni Hrvat nije svjestan koliko on znači i njemu i bilo kojem državotvornom Hrvatu.

S prijateljima sam na šaljiv način to dalje komentirao jer se iz dana u dan pokazivalo da je to doista točno:

Josip Stjepandić:

Je li biskup Košić odlučio mandataru?

Takve vijesti iz partijskog tiska upravo prenose na HRT4.

Ako je istina, da je jedan političar konačno došao do pameti, onda se jako veselim!

Kako je lijepo slušati kad skojevci cvile!

Josip Pečarić:

Zar nisam nešto slično i ja napisao:)))

Josip Stjepandić:

To je intelektualni stupanj viši od akademika: kad te partija počne plagirati.

Marijana Petir:

Vas dva Josipa ste stvarno neumorni!!!

Josip Stjepandić:

<http://www.jutarnji.hr/obitelj-boze-petrova-tesko-je-podnijela-napad-biskupa-koscica--komunisti-su-hrvatskom-narodu-nanijeli-najvise-zla-u-njegovoj-povijesti--/1484873/>

Ovaj Yutarnji ne može prežaliti! :)))

Josip Pečarić:

"Naši svećenici, vođeni Duhov Svetim, ponekad vide više od građana. Hvala našem biskupu Košiću za hrabrosti, na poruci koju je izaslao i neka ga za to dobro blagoslovi naš Svemogući Bog."

Pročitajte više na <http://kamenjar.com/komunisti-opet-u-cudu-crkva-i-biskupi-za-sve-im-krivi/>, Kamenjar

Značaj istupa biskupa Košića (Vidjet priloge) danas su komentirali i u Hrvatskom tjedniku i na portalu dnevno.hr.

Tako u BONUSu Hrvatskog tjednika nalazimo:

Msgr. Košić pravodobno upozorio Petrova

Ako svi šute, ne će sisački biskup msgr. Vlado Košić. Ne mogavši otprijeti protunaravnu i protunarodnu koaliciju između Mosta i SDP-a, na svome je Facebook-profilu izrazio je svoje razočaranje Mostom. Kaže da to nije most, nego mostobran za spašavanje SDP-a, tj. komunista koji su hrvatskom narodu nanijeli najviše zla u njegovoj povijesti. Most je po rezultatima treća snaga na hrvatskoj sceni, ali oni žele mnogo više. Hoće biti prvi i postavljati svima uvjete. A to se zove u moralnoj teologiji preuzetnost, dakle preuzimanje kompetencija koje ti ne pripadaju. "Petrov je i nesiguran – čudne li kombinacije: psihijatar i političar! - ali posve slijep! Onaj je stari lisac, lopina i prevarant, a ovaj naivčina i zapravo – izdajica. Neka nam se Bog smiluje", istaknuo je msgr. Košić. Možda je to i utjecalo na Petrova da odustane od koalicije sa SDP-om.

Hrvatski tjednik, 24. 12. 2015.

Uslijedili su napadi svih onih koji podržavaju, kako sam nedavno rekao, Srpsku Hrvatsku ili Srpsko-hrvatsku Hrvatsku. To je danas sjajno raščlanio Marko Ljubić:

božićni detektor

BISKUP JE GOVORIO PETROVU KOJI GA RAZUMIJE A NE MILANOVIĆU!

Marko Ljubić

Biskup Košić je rekao istinu, otuda takav urlik zla u Hrvatskoj nakon njegovih riječi.

Katolici u Hrvatskoj pitaju se ovih dana koliko su riječi biskupa Košića utjecale na čudesni preokret u raspletu postizborne političke drame. Antikatolici se ne pitaju previše, oni znaju. Što ne znaju – slute.

Znači li to da bolje razumiju utjecaj poruka biskupa svojoj Crkvi?

Ne.

Bolje znaju tko je žestoki, trajni, snažni i povijesno nepokoreni zid njihovim idejama, namjerama, ciljevima i htijenjima. Znaju to, jer to baštine, jer je neprijateljstvo i negacija njihov razlog postojanja, a razlog i svrha kršćanskog naroda to nije, pa se lako zaboravi zlo i njegove ružne i slatke pojavnosti. U Hrvatskoj se danas, baš kao i unatrag pedeset godina, baš kao i unatrag dvadeset i pet godina, baš kao i unatrag petnaest godina, trajno, uporno, žestoko i brutalno vodi nekada tihi, nekada vidljivi, nekada nevidljivi rat do istrijebljena ljutih neprijatelja, zla i dobra.

A to nije uvijek, nije ni najčešće vidljivo, jer ništa nema zaboravnije od čovjeka, ništa veće od sitnice svakodnevne koja usmjerava naše živote, ništa upornije od zločeste namjere i

samog zla.

Biskup Košić je ostrim riječima upozorio Božu Petrova, a zapravo svoj narod i svoju živu Crkvu. Petrova je upozorio jer je znao da Petrov i može, i zna čuti poruke ljudi oko sebe.

Nije upozorio političara Milanovića, jer on ne bi bio moguć da zna čuti i prepoznati svoju ljudsku zajednicu.

Što je pogrešno rekao biskup Košić?

Ništa.

Da nije ništa pogrešno rekao, da nije nimalo preostro reagirao, najbolji dokaz su erupcija mržnje, nasrtaja, linča sa svih strana i na svim dostupnim kanalima ljudske komunikacije u našoj Hrvatskoj. Njegove riječi su imale egzorcistički učinak, pri kojima se zlo paklenski otima, trese, udara i razbija sve oko sebe u samrtnom hropcu.

I upravo tome svjedočimo na društvenim mrežama, na portalima, u medijima i s političkih govornica.

Zar je pogriješio Biskup što je rekao javno da su komunisti nanijeli najviše zla hrvatskome narodu u njegovoj povijesti?

Zar je pogriješio što je rekao da je Milanović „lisac, lopina i prevarant“ i zar je pogriješio upozorenjem da je Petrov naivčina čiji koraci vode u – izdaju?

Ni u čemu nije pogriješio.

Biskup nije govorio o Zoranu Milanoviću, suprugu njegove žene, ocu njegove djece, nećijemu sinu, bratu, prijatelju. Biskup je govorio o političaru Milanoviću.

Zar nije političar Milanović „lopina, lisac, prevarant“?

Zar nekoga zdrava razuma, čistoga srca i kršćanskoga morala, nekoga bez straha i pomanjkanja samopoštovanja pred zaglušujućom tutnjavom brisanja i trganja naših korijena i zamagljivanja naših putova, treba podsjećati da je sve to na žalost surovo točno, kao što je često surova istina, kao što je u konačnici surov križ, koji svijetli pred kršćanima.

Križ nije prihvatljiv i lijep zbog stravične smrti na njemu, već zbog simbolike žrtve Raspetoga.

Biskup je rekao istinu, otuda takav urlik zla u Hrvatskoj nakon njegovih riječi.

Biskup Košić je prije svega postupio kao biskup Katoličke crkve, točno na autentičnom tragu i učenju Evanđelja, na nauku naše katoličke vjere.

Ni više ni manje.

Tko se srami toga, tko je spreman zanemariti u ime krivotvorene i umjetne kulture laži kao esencije dijaloga, odnošenja između ljudi u uređenome društvu, u hrvatskom društvu, spreman je ne tražeći istinu u svome srcu i duši, odustati od Biskupa.

Biskup Košić je više puta pokazao da nije trgovac, da nije farizej, da nije spreman skrivati svoje ljudske i kršćanske stavove i načela, te da nije spreman u ime lažnog civilizacijskog sjaja, odreći se Isusova nauka i svoje vjere, a još manje poruke svojoj Crkvi.

To je njegova dužnost danas i ovdje, a ne kako antikatolici koji se imenuju ateistima, humanistima, građanima, europejcima, internacionalistima, promicateljima ljubavi i dobra,

ravnopravnosti, povlačenje u zatvorene prostore, zagovaraju, nasrću i traže – odustati od žive Crkve u ime lažne „nebeske crkve“. Biskupi ne bi trebali postojati kada bi njihovo poslanje bilo ono što priželjkuju i još od vremena Isusa Krista, nasiljem pokušavaju postići neprijatelji i lažni proroci antikršćanskih silnica.

To je potpuno odvajanje svećenika od života i iz života, od društva i čovjeka u nekakav apstraktni nebeski prostor, izvan utjecaja i vrednota Božjeg naroda i žive Crkve.

Biskupi su biskupi i svećenici na zemlji, u Hrvatskoj, a ne na nebesima, jer tamo je jedini biskup, jedini arbitar, jedini – svemogući Bog.

On je nagrada biskupu za djelovanje na zemlji, zbog toga slavimo i Božić, jer je poslao svoga Sina među ljude potvrđujući trajno upravo ovo što radi biskup Vlado Košić.

Milanović političar je i lopina, i prevarant, i lisac po definiciji, jer ideja koja ponižava narod, kojoj je namjera i cilj oduzeti mu osobnost, oduzeti mu ljudsko dostojanstvo i autentičnu slobodu izbora i odlučivanja, mora biti i prijetvorna, mora varati, mora biti lukava kao lisica i mora biti lopov.

Ne govori Biskup o lopovu koji će ukrasti jabuku u dućanu, novac iz banke, govori o opasnijem lopovu, koga je u zapletima suvremene civilizacije teško otkriti i primjereno moralno označiti. To je najčešće vrlo sjajan i prihvatljiv lopov, često lijep i izazovan kao grijeh, lopov koji svome narodu krade ime, prezime, korijene, krade mu prepoznatljivost, dostojanstvo i autentičnost bez koje niti jedna civilizacija nije nikada opstala, a kamo li se razvijala.

To je lopov koji prije svega krade nadu, a zar ima Božića bez nade.

Kršćani vjeruju da civilizacija, da sve vrijednosti moraju počivati na ljubavi, a ne na mržnji, na dobru, a ne zlu, da je Isus put, a ne sjaj onih koji bacaju trnje po tom putu. A hrvatski narod je kršćanski narod ili ga neće biti.

Zbog tog lopovluka vrišti biskup Košić i zbog toga je njegov vrisak duboko duhovan, odvažan, hrabar, proročanski i u konačnici – evanđeoski.

Košić me je podsjetio na riječi Ivana Krstitelja Herodu Antipi koji je živio u bezbožnom braku sa svojom nećakinjom Herodijadom. Upravo je to neprirodno priležništvo sa ženom vlastitog brata, koja je prije toga živjela sa svojim stricem, oštro kritizirao Ivan Krstitelj i to je bio izravan povod za njegovo smaknuće.

Nije li neprirodno priležništvo savez jednoga katolika i antikatolika koji bi trebao upravljati hrvatskim narodom, nije li to izravan put u izdaju svojih načela, svojih korijena, svoga imena i časti.

Milanović je rekao „mi“ ili „oni“.

To je njegov politički program, to je ideja koja je trebala figurativno odsjeći glavu Ivanu Krstitelju po drugi i tko zna koji sve ne put, na tlu hrvatskoga naroda, pred njegovim očima.

I što je trebao Biskup?

A što treba hrvatski narod, biskupova živa Crkva, na Herodov urlik i zahtjev njegove priležnice?

Šutjeti?

Držati glavu hrvatskome Ivanu Krstitelju dok mu je Herod odsjeca za nagradu njegovoj prilježnici? Javna šutnja na histeriju i mržnju prema Biskupu je odsijecanje glave Ivanu Krstitelju.

Nije se ni Ivan blagim riječima osvrnuo na Herodova zlodjela, niti je Isus nježno postupio uništavajući trgovce u Hramu.

Biskupove oštre riječi bile su krik prijateljstva i duhovne potpore mladom čovjeku koji nema izvorne političke zastranjenosti i koji nikada nije slijedio „herode i herodijade“ u njihovim zlodjelima. Niti je ikada odsijecao „glave“ svome narodu.

Nije ni Milanović mnogi će reći.

Nije stvarno, ali jest simbolički, tisućama riječi, poruka, političkih postupaka i poticanjem na iste u svojoj blizini.

Biskup Vlado Košić je već sada prepoznatljivi simbol nove, autentične, ali i one svezvremenske Stepinčeve Crkve, koja neće ni pod koju cijenu odustati od svojih načela i svojih zavjeta. I, koju će dok živi i spominje se, razapinjati.

Čak i kada u samoj Crkvi to svi ne vide.

Sudbina vizonara i proroka jest upravo to.

A svako doba treba i ima svoje proroke.

Prorok se ne može biti bez osobne hrabrosti, s kojom je na zagrebačkom aerodromu dočekao osuđenoga Darija Kordića, prema kojemu je zlo nanovo nasrnulo nastojeći u čovjeku Kordiću ubiti duh koga nije slomio zatvor. Duh prema kojemu je, zbog nemogućnosti uništenja, trajno nasrtalo zlo, neljudsko, necivilizacijsko i nekršćansko suđenje i suci, pri kojemu osuđenik nema pravo na ljudsku i kršćansku obranu, jer je gomila držala uže prebačeno preko grane.

Biskupi ne smiju u gomilu.

Biskup ni tada nije presuđivao državama, nije si uzimao prava državnoga poretka, niti je tražio „carevo“ upravo slijedeći Isusove riječi, ali je uzimao svojom duhovnom, svećeničkom, ljudskom i moralnom obvezom stati ispred čovjeka koga cinici, prevaranti, pokvarenjaci i farizeji kamenuju.

Nije lako u vremenima kada je brutalna relativizacija načela tolika, pa čak nije zaobišla ni Biskupovu subraću u crkvenim redovima, na oltarima i propovjedaonicama, primiti toliko kamenja u nebranjena prsa. Nije to ni običan duhovni i svakodnevni izraz zavjeta i vjere.

To je nešto više od toga, a biskup Vlado Košić se nikada nije bojao isturiti prsa ispred svoga naroda, ispred grješnika, žestoko se sukobljavajući s grijehom i zlom, a štiteći stvarnoga ili krivotvorenoga grješnika. Nikada nije bježao od zaštite čovjeka u takvim trenucima.

Zbog toga osjećam ponos kao katolik zbog takvoga Biskupa i ponos kao Hrvat zbog takvoga sunarodnjaka i suvremenika.

Da, ja vjerujem, da je više od bilo koga svojom porukom utjecao na Božu Petrova.

I hvala Bogu da jest.

Je li to loše i umanjuje li vrijednost Bože Petrova?

Nikako. Upravo suprotno.

Ima li ljepšega saznanja i ljepše čestitke za Božić, kao i privilegije izreći je svojim čitateljima, što i činim uz Božji blagoslov svima.

dnevno.hr, 24. 12. 2015.

PRILOZI:

Košić:

U ove već noćne sate, nakon molitve i uranjanja u otajstvo Božjeg dolaska na zemlju, opet mi dolaze svjetovne misli, dapače jedna originalna.

Kako nalazim posvuda po internetu, Petrov će dakle biti premijer a Milanović predsjednik sabora pa bih ja Petrovu predložio da pošalje u sabor zakon da se ubuduće u Hrvatskoj odbacuju izbori kao nepotrebni, a da se Milanovića proglasi suverenom.

Budući da će Milanović biti predsjednik sabora, taj će zakon biti brzo usvojen i onda imamo novu dinastiju bez nepotrebnog gubljenja živaca.

Živio Zoran, novi hrvatski kralj! Živio Božo, nova dvorska kraljevska...(dodajte sami)!

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/34219/Živio-Zoran-novi-hrvatski-kralj!-Živio-Božo-nova-dvorska-kraljevska.htm>

'Spašavanje komunista'

Biskup Košić iskritizirao Petrova: 'On je naivčina i izdajica, MOST vodi u ralje komunizma'

Autor: M. Marić

dnevno.hr, 21. 12 2015

"Petrov je i nesiguran - čudne li kombinacije: psihijatar i političar! - ali i posve slijep", napisao je Košić.

Sisački biskup Vlado Košić na svom se Facebook profilu obrušio na Božu Petrova i MOST zbog "spašavanja komunista koji su hrvatskom narodu nanijeli najviše zla u njegovoj povijesti". Njegov status prenosimo u cijelosti:

"Želim izraziti i svoje razočaranje Mostom, koje gledam svaki dan na daljinovidnici, slušam njihove teze, zahtjeve i postrojavanje koje su si dopustili kako prema jednoj tako prema drugoj najvećoj političkoj koaliciji ovih proteklih izbora. Riječ je o snazi koja je prema rezultatima izbora dobila treće mjesto na političkoj hrvatskoj sceni. Njihovih 12 % osvojenih mandata u Hrvatskom saboru svakako im je donijelo poziciju tzv. jezičca na vagi jer bez njih se ne može sastaviti Vlada. No, oni su poželjeli više.

Naime, nije im ta treća pozicija i pozicija presudnog subjekta za Vladu bila dovoljna, nego

su htjeli biti ne treći ni drugi nego – prvi i svima naređivati, postavljati svima uvjete. A to se zove u moralnoj teologiji preuzetnost, dakle preuzimanje kompetencija koje ti ne pripadaju. Svida mi se da je Karamarko na kraju odbio u tome sudjelovati, a potez Milanovića ne čudi jer komunisti uvijek lažu i njima laž i prijetvornost ništa ne znači.

No, da će Petrov tako nasjesti i odvesti Most u ralje komunista, nisam se nadao. Zapravo sad se pokazuje da to nije most nego mostobran za spašavanje SDP-a, tj. komunista koji su hrvatskom narodu nanijeli najviše zla u njegovoj povijesti. Pa jesu li zato bili potrebni izbori i ova već skoro mjesec i po dana duga trakavica? Petrov je i nesiguran – čudne li kombinacije: psihijatar i političar! – ali i posve slijep! Onaj je stari lisac, lopina i prevarant, a ovaj naivčina i zapravo – izdajica. Neka nam se Bog smiluje!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/biskup-kosic-iskritizirao-petrova-je-naivcina-izdajica-vodi-u-ralje-komunizma-872798>

PODSJETIMO I NA:

Vlado Košić prozvao HTV i Milanovića: 'Ne bi smio biti premijer. Amen'
Biskup Vlado Košić o medijima i Milanoviću

Sisački biskup Vlado Košić na Facebooku se osvrnuo na tretman HTV-a i stil Zorana Milanovića spram Predsjednice Kolinde Grabar-Kitarović.

Njegovu objavu od 27. studenog, kada je predsjednica posjetila Sisak, prenosimo u cijelosti.

“Lijepo je družiti se sa svima koji se trude pomoći drugima, osobito djeci i mladima. Posebna mi je bila čast što se na naš poziv na dodjelu stipendija odazvala naša draga Predsjednica RH. Ali premda je došlo puno novinara, ni u jednoj informativnoj TV emisiji to nije bila vijest!!! Pitam se kakvi su to mediji kojima briga za mladost koje podupire i sama Predsjednica RH nije vijest! Na kraju pri odlasku nakon jednosatnog druženja dala je medijima izjavu o tome da su mladi njoj a i cijeloj državi trebaju biti prioritet. No jedna ju je novinarka pitala ima li Milanović 66 potpisa. Predsjednica je odgovorila, sjećam se jer sam bio pokraj nje: "Ja ih nisam vidjela. Drugi krug pregovora je 7. prosinca. Do viđenja!" Međutim na HTV 4 odrezali su joj prvi dio i prenijeli samo da će drugi krug konzultacija biti 7.XII. Nije li sve ovo prestrašno i odveć bezobrazno što ovi mediji rade našoj Predsjednici? A znamo čiji su i za koga rade. Ako ni zbog čega drugog, onda zbog bezobraznog i neodgojnog stila ovaj Milanović ne bi smio dobiti mandat da bude premijer Vlade ove države. Amen.”, napisao je Košić na Facebooku.

ODMAH SE NAŠAO NA METI MEDIJA

Biskup Košić: Molimo se za novu vlast i novi Sabor, ali da to ne budu ljudi koji će raditi protiv svoga naroda

Sisački biskup Vlado Košić našao se na meti medija zbog svoje poruke vjernicima i župnicima pred izbore.

“Poslao sam poslanicu da se u nedjelju prije izbora molimo za novu vlast i novi Sabor, ali da to ne budu ljudi koji će raditi protiv svoga naroda. Dakle, nenarodna i protunarodna vlast, nego ljudi koji će biti zauzeti za svoj hrvatski narod i koji će naše obiteljske, vjerničke

i domoljubne vrijednosti promicati”, rekao je biskup Košić za Večernji list.

Upitan da li to znači da se opredijelio za neku političku opciju, msgr. Košić odgovara da se opredijelio – protiv: “To znači da sam se opredijelio protiv neke političke opcije, koju sam još na početku, u travnju 2012., nazvao nenarodnom, zbog odustajanja Sabora nad komemoracijom u Bleiburgu. Rekao sam da je to sramota i da ta vlast nije uz svoj narod, jer se posvećuje štovanju žrtava samo jedne skupine ljudi, ali ne i cijelog naroda. Rekli su mi da ju je izabrao narod i da ne može biti nenarodna. To nikad nisam ni stavljao u pitanje, ali javni posao podliježe javnoj kritici, a vlast je javna i svi je mogu vrednovati”.

“Ako gledamo na politiku kao uže stranačko bavljenje poslovima, onda to nije primjereno crkvenim ljudima. Ako je politika briga za opće dobro, onda smo itekako pozvani biti odgovorni i svoj glas dižemo kada vidimo nepravde, kada treba zaštititi malog čovjeka, kada je zbog nečega ugroženo čitavo nacionalno biće...”, poručuje msgr. Košić.

Jasno poručuje: “Forsiraju antifašizam, a to je samo smokvin list za komunizam i žele zaštititi komunističke zločine. Ova vlast nije bila socijaldemokratska i nije se zalagala za prava radnika, već je to neokomunistička vlast. Promovirala je komunizam, branila ga, kao i udbaške zločine. Zašto je protuhrvatska? Rekao sam to kada je vlast demonstrirala brutalnu represiju nad braniteljima u Vukovaru, jer to može napraviti samo protuhrvatska i protunarodna vlast”.

Ističe da se protiv svih totalitarizama jednako zalagao, no ova je vlast zaboravila žrtve komunizma. “Kod nas 1945. nije došla stvarna sloboda, već je došlo još veće zlo, gdje je pobijeno 600 katoličkih svećenika – kaže biskup Košić, čija se molitva protiv “nenarodne vlasti” jučer čitala u svim crkvama njegove biskupije.

Izvor: narod.hr/vecernji.hr

<http://narod.hr/hrvatska/biskup-kosic-molimo-se-za-novu-vlast-i-novi-sabor-ali-da-to-ne-budu-ljudi-koji-ce-raditi-protiv-svoga-naroda>

ČESTITKE

Vjerojatno biskup Košić nije sretan s onim što i kako pišem o njemu jer on misli da je u svemu tome on nevažan. Ali mora priznati da su napadi na njega stvarno đavolski, A zar bi bili takovi da je doista nevažan, zar ne? Pa ne bi toliko puno državotvornih Hrvata mislilo jednako o njegovoj ulozi u odluci Mosta, pa to ide tako daleko da na lokalnim televizijama možemo čuti gledatelja koji kaže:

Ja bih samo molio sisačkog biskupa .. da dođe i posveti Sabor prije nego se konstituiru Sabor.....da očisti te zle duhove...

Zapravo se i sam pitam zašto sam vam baš ove godine uputio božićnu čestitku pridružujući se čestitci biskupa Košića. Zato sve ono što ste pisali meni u svojim čestitkama doživljavam i kao riječi upućene NAŠEM biskupu. Zato moram svima proslijediti čestitku hrvatske pjesnikinje Malkice Dugeč:

Naslov:	Cestitka
Datum:	Thu, 24 Dec 2015 05:12:17 +0100
Šalje:	Malkica Dugec

Prima: JOSIP PECARIC <pecaric@element.hr>

Dragi i poštovani akademice Pečarić!

Sretan i blagoslovljen Božić, obilje radosti, osobnog zadovoljstva, dobro zdravlje i još mnogo ustrajnosti u čuvanju već ostvarenog sna svih Hrvata, a kojem ste Vi osobno već darovali neizmjeriv osobni doprinos, i svako dobro u novoj 2016. godini želi Vam svojom pjesmom

Vaša štovateljica Malkica Dugeč

RADUJEM SE O BOŽIĆU

Radujem se srcem cijelim
Što sa prijateljem dijelim
Sretan Božić, Novo ljetu
I hrvatsko ime sveto!

Radujem se jutru novu
Domovine pred vratima
I Djetešca sretnom zovu
Što spasenje javi svima!

Radujem se o Božiću
Dragom pismu iz daleka
I svakome živom biću.

Radujem se, o, Bože moj,
Što sačuvah vjeru živu,
San o zemlji Hrvatskoj!!

MALKICA DUGEČ Stuttgart, 24.12.2015.

Dok na jednoj strani imam problema s biskupom koji ne vidi sebe kao stup naše Hrvatske, tako imam i jako dobrih prijatelja koji bi i mene tu uvalili. Tako Stanko Šarić piše:

Naslov:	Re: O ČETVRTOM STUPU 'MOJE' HRVATSKE - Ako svi šute, ne će sisački biskup msgr. Vlado Košić
Datum:	Thu, 24 Dec 2015 22:33:34 +0100
Šalje:	Stanko Šarić
Pria:	Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

kad je riječ o stupovima na kojima počiva naša hrvatska Hrvatska nadam se da se neće umanjiti značaj ona četiri stupa koja navodiš ako im pridružimo još jedan stup po mojem uvjerenju vrlo značajan. Taj stup si svakako Ti i u njemu ugrađeno sve ono što si napravio svih ovih godina. Mislim da bi smo samo imali sigurniju konstrukciju. Ja bih taj stup stavio

u sredinu konstrukcije kako bismo izbjegli eventualni pentagon u temeljima, :) !

Pozz

Stanko Šarić

Iako smo Stanko i ja jako dobri prijatelji ipak se u nečemu malo i razlikujemo. On je diplomirani građevinski inženjer, a ja diplomirani inženjer elektrotehnike. On je ostavio građevinu i sa Zlatnim dukatima (Najbolji hrvatski tamburaši) svojim pjesmama učinio čuda u borbi za Hrvatsku, a ja sam ostavio elektrotehniku i postao uspješan u matematici. Rat me je natjerao da počnem pisati, a jedan čovjek me je natjerao napisati prvu knjigu: Srpski mit o Jasenovcu. To je bio dr. sc. Mirko Valentić, tada ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest – ustanove u kojoj se proučavala istinska hrvatska povijest. On me je nagovarao i da se ostavim matematike i dođem kod njega u Institut. Nisam to uradio i vjerujem da je ipak bolje što nisam. Ovako sam im kao akademik iz matematike bio veći trn u oku, zar ne?

Ono što treba posebno naglasiti jeste da je u Pismu ZDS njegov potpis bio odmah poslije potpisa dva akademika i dva biskupa. Napadan sam i ja i biskupi, ali njega su jedva tu i tamo spomenuli. Da, zar ne bi bili smiješni, kada bi napadali na taj način ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest. Kao što su "zaboravili" Marka Perkovića Thompsona i "Bojnu Čavoglave" i naše Pismo smjestili u Drugi svjetski rat, tako su "zaboravili" i ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest i člana nekadašnje Komisije za žrtve rata i poraća. Čovjek bi očekivao da će se barem oni među državotvornim Hrvatima koji su nas napadali malo zamisliti kada vide njegov potpis. Ali nisu. A on nije sigurno potpisao zato što mi je prijatelj, Zar ne? Evo i njegove čestitke Ankici i meni:

Naslov:	čestitla zahvale
Datum:	Thu, 24 Dec 2015 18:20:34 +0100
Šalje:	Mirko Valentić
Prima:	Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Dragi moji prijatelji, sve mi se poklopilo. Najprije u čekanju Božića i lijepih blagdana, zatim u trenutku koji mi vraća nadu. Doduše imam ionako dosta godina ali svejedno pomisao da i dalje moram gledati Zokija, pa bilo to i ko jarca na brvnu, teško bi izdržao. Hvala svima, ali ti si ipak među prvima. Koliko si samo uložio vremena, energije i nervi. Svaka čast tebi i tvojoj supruzi. Ovaj tren kao da vas gledam. Dok sam bio u Opatičkoj bili smo često puta zajedno, osobito u vremenu kada si pisao svoju knjigu o Logoru Jasenovac. Vi ste mi bili uvijek iskreni i odani prijatelji. U nekoliko posljednjih godina doista mi olakšali život sa svojim vijestima koje sam gotovo svakodnevno primao. Nikada Vam to neću zaboraviti. Po stoti put hvala Vam dragi prijatelji sretan vam Božić zajedno s Novom godinom. Nadam se da će moja želja jednom biti ispunjena: sjesti s vama na kavi u kavani Palass a preko puta tvoje i naše HAZU. Vaš Mirko

Da, Mirko me je prvo nagovorio da napravim knjigu o Jasenovcu, čitao dijelove koji su bili napravljeni, a potom mi davao literaturu kako bih knjigu proširio. To su bila nezaboravna vremena. Ankičino radno mjesto je bilo u Institutu, iako je bila zaposlena u HIC-u. Tako je imala dva ravnatelja i Belja i Valentića (poslije 2000. više nije radila, pa tako nije ni mirovinu dobila). A u Institutu niz povjesničara koji su njegovali hrvatsku paradigmu u povjesnici, za razliku od onih na raznim fakultetima koji su i tada a još više danas njegovali tj. njeguju jugo-komunističku paradigmu. Nikako da nam se ispuni ta želja

da se nađemo i podsjetimo na ta vremena. Obaveze, putovanja, unuci (a s Mirkom se moramo naći i Ankica i ja), a i godine čine svoje :(

Na kraju ću samo parafrazirati ono što je meni napisao Ante Glibota:

Ja ću naravno sa zadovoljstvom pratiti odsjaj sreće u vašim očima u godini koja dolazi.

Danas je sv. Stjepan, pa čestitam svima kojima je danas imendan.

Vaš,

Josip

Komentar: Miljenko Stojić u tekstu "Hrvatski san", Hrvsvijet, 06. 01. 2015., kaže:

Sve su ovo poteškoće zbog kojih će hod prema hrvatskom snu biti, i jest, posut trnjem umjesto ružama. A tako nam treba. Bi ga svjestan biskup Vlado Košić pa primijeni šok terapiju kada je Božo Petrov zaslijepljen zmijskim jugokomunističkim pogledom krenuo ravno u ralje. I trznu se, hvala Bogu. A biskup se ispriča zbog svega, onako kulturno, iako nije imao zbog čega. Lijek je lijek i ništa više. Onaj spomenuti preostali svećenik odobri dvojici biskupa javno kritiziranje biskupa Košića. I opet uleti u raskorak. Puk tako ne misli i dobro zna što je grijeh propustom. Biskup Košić ga očito nije napravio.

<http://www.hrvsvijet.net/index.php/kolumna-miljenko-stojic/41002-miljenko-stojic-hrvatski-san>

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

PISMO PREDSEDNICI - TKO POTPISUJE?

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Sa žaljenjem vidimo kako se prošlogodišnja priča iz Knina ponavlja. U pismu koje smo Vam tada poslali predložili smo uvođenje pozdrava Za dom spremni u Hrvatsku vojsku upravo zbog incidenta s pjevanjem pjesme Bojna Čavoglave koja predstavlja simbol Domovinskog rata.

Znamo da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti.

Zato nije jasan tadašnji Vaš odgovor da je naš zahtjev koji ima za cilj obranu Marka Perkovića Thompsona i Bojne Čavoglave u kome je rečeno da je on „na razini provokacije“.

Neshvatljivo je kako hrvatskim vlastima smetaju simboli Domovinskog rata kao što je Bojna, pa će Vas sigurno zanimati što o tome kaže nedavni kandidat za Ustavnog suca RH g. Pero Kovačević:

PONAVLJA SE PROŠLOGODIŠNJA PRIČA

PERO KOVAČEVIĆ UPOZORAVA: ZBOG LAJKANJA I DIJELJENJA ‘BOJNE ČAVOGLAVE’ MOGU VAS KAZNITI!

Autor: I.G. Subota, 06. Kolovoz 2016. u 16:41

"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu", pita se Pero Kovačević.

Pero Kovačević, pravni ekspert za nacionalno zakonodavstvo na portalu Nezavisni.hr objavio je kolumnu u kojoj se osvrnuo na sinoćnji događaj u Kninu i uručenje obavijesti o počinjenom prekršaju Marku Perkoviću Thompsonu jer je pjevao Bojnu Čavoglave.

UŠUTK

AVANJE THOMPSONA: Dobio prekršajnu prijavu zbog glasnog pjevanja ‘ZA DOM SPREMNI’, nakon toga mu blokirali Facebook stranicu?!

U kolumni Kovačević upozorava da se “ponavlja prošlogodišnja priča, stoga, kaže, pazite i nemojte prenositi pjesmu Čavoglave jer bi mogli prekršajno odgovarati, zbog reproduciranja i lajkanja Bojne Čavoglave možete prekršajno odgovarati”.

Nadalje navodi kako oni zaslužni za ovu “čestitku” Thompsonu zaboravljaju “da je samo pjevao jednu od najvećih domoljubnih hitova iz Domovinskog rata, pjesmu koja je dizala moral nama braniteljima. Pjesmu koja nije zabranjena niti je nama braniteljima nitko ne može zabraniti”.

“Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu, jer kako će prekršajni sud kazniti Perkovića što pjeva pjesmu nastalu u Domovinskom ratu ili opet rade popis nepoćudnih pjesama, kao nekad, od Vile Velebita itd.. Zar se opet vlast dodvorava četničkim vojvodama Nikoliću i Vučiću, kojima Čavoglave bude loše osjećaje, osjećaje poraza, zaleđene krvi i straha kad čuju Čavoglave... “, pita se Kovačević te svoju kolumnu završava riječima A.G. Matoša:

“Sad samo mogu ponoviti: Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, ali ne nađe štrika za toliko Juda!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pero-kovacevic-upozorava-zbog-lajkanja-dijeljenja-bojne-cavoglave-mogu-vas-kazniti-944787>

S obzirom da g. Kovačević spominje srbijanske čelnike u prilogu Vam šaljem govor Aleksandra Vučića u Glini 1995.

Uvjeran sam da današnja vlast ne misli, kao Vučić da je u pravu kada govori o ustaškoj vlasti i zločinačkom režimu Franje Tuđmana iako se mnogi tzv. ljevičari ili antifašisti u RH itekako slažu s Vučićem. Tome smo svjedoci iz dana u dan.

Ponavljanje prošlogodišnje priče samo pokazuju kako vlast mora uvažiti našu prošlogodišnju peticiju.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić
Biskup dr. sc. Vlado Košić

P.S. Podsjećamo Vas:

- a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerali predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
- b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;
- c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.
- d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Pismo su još potpisali:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Požaić
general Ljubo Ćesić Rojs
general Marinko Krešić
general Josip Štimac
general Ivan Tolj
dr. sc. Josip Stjepandić
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. dr. h. c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.
Prof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu
Prof. dr. sc. Zlatko Vrljić
Prof. dr. sc. Fra Andrija Nikić

Mirela Pavić, kolumnistica
Zvonimir Josip Tumbri
Krunoslav Lukenda, Zadar
Jozo Lukenda, Zadar
Ivan Lukenda, Njemačka
Tereza Klier, Njemačka
Valerija Weiss, Njemačka
Damir Tučkar, dipl. ing.
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Marko Magdalenić, KBF Zagreb
Juraj Cigler, dipl. inž. građ. Čakovec
Vicko Goluža
mr. sig. Ivan Lulic
dr. Ružica Ćavar
Pero Tadić, hrvatski književnik
Vinko Vice Ostojić, hrvatski publicist
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, baccalaurea
Josip Maršić
Slobodan Maršić dragovoljac DR
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik
Vera Primorac, književnica
Stjepan Grgic, Toronto, Kanada
Josip Kocijan
Don Lazar Čibarić
Đivo Bašić, Dubrovnik
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb
Tomislav Beram, Australija
Krešimir Duvnjak, dipl. inž., mag. phil., univ bacc. relig., Zagreb
Zvonimir R. Došen
Mate Sušac
Dajana Glavota, prof.
Hrvoje Glavota, dipl. ing.
Alojzije Petracic, umirovljenik
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Domagoj Musa, mag. dipl. ing.
Stanko Šarić, dipl. ing. (Najbolji hrvatski tamburaši)
Ivo Markulin, kap.d.pl. Preko
Ankica Markulin, prof. Zadar
Blažena Magdić, umirovljenica
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Jozo Ćuk, dugogodišnji hrvatski javni djelatnik, Melbourne Australia
Mario Filipi
Roko Sikirić, Lausanne

Petar Gelo Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Don Anđelko Kačunko
Mijo Maljković, inovator
Ivan Filipović, pomorac
Slobodan B. Markic, P. Eng., Toronto
Miljenko Plisic
Branko Haubrich, iur.
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich Mihovilović
Kristina Vrebac
Ivan Haubrich
Manda Haubrich
Stjepan Fiolic, Argentina
Dr. sc. August Janeković
V. Školnik-Popović, dr. med. spec. ped.
Dr. sc. Zvonimir Šeparović, prof. emeritus

07. 08. 2016.

PRILOG:

Govor Aleksandra Vučića (danas predsjednika Vlade Republike Srbije) u okupiranoj Glini 20.03.1995., četiri i pol mjeseca prije oslobodilačke operacije Oluja

Braćo Srbi i sestre Srпкиnje, pozdravljam junački narod srpske Banije i srpske Gline, vas koji ste podigli prvi baklju slobode tamo 26. juna još 91. godine, vas koji ste prvi krenuli na ustašku vlast, vas koji ste prvi oslobodili neke srpske teritorije u Republici Srpskoj Krajini. Nikada više ustaška vlast ovde neće moći da dođe. Nikada više oružanim putem. Nikada više onako kako su to namerili. Onako kako je zločinački režim Franje Tuđmana već pokušao. Vi ste ih u tome na najbolji način sprečili. Pokušaće drugačijim, perfidnijim metodama. Uz pomoć međunarodnih sila, zapadnih zemalja, a preko njihovih slugu u Beogradu – tu mislim na Slobodana Miloševića i njegovu nesrećnu ženu Mirjanu Marković – i njihovih jataka ovde u Krajini, predsednika krajinske vlade Borislava Mikelića.

Sećate se da je Slobodan Milošević i onaj njegov kurir Borislav Jović, pri potpisivanju Vanceovog plana, da su rekli da će kod prvog napada ustaških snaga na Krajinu jugoslovenska vojska doći da pomogne, doći da intervenišete. Ima ovde ljudi koji se toga sigurno sećaju. Šta je bilo, koliko je puta Hrvatska napala Srpsku Krajinu? Nekoliko puta! I na miljevački plato, i u medačkom džepu na Divoselo, Počitelj i Maslenicu. Gde je bila jugoslovenska vojska, gdje je bio Bora Jović? Nigde niste mogli da ih vidite, nigde niste mogli da ih čujete. Lagali su! Lagali su jer su to nečasni ljudi, ljudi kojima nije do morala, ljudi kojima nije do srpstva. Šta je još uradio Slobodan Milošević, po nagovoru one njegove žene? Prihvatio je bio onaj Vance-Owenov plan, želeći – sećate se tad je Republika Srpska trebala da dobije 42% teritorija bivše BiH, ali bez kopnenog koridora za Bosansku Krajinu, bez kopnene veze za Srpsku Krajinu. I rekao bi Milošević: eto braćo, hteo sam da živimo zajedno, a sad ne možemo, nemamo više nikakvu kopnenu vezu, pa ćete morati u Hrvatsku. Sve je to hteo predsednik Srbije, ali na veliku sreću srpski narod u Republici Srpskoj i

srpski narod u Republici Srpskoj Krajini su odbacili njegove izdajničke namere i dalje se junački bore za slobodu sopstvenog naroda i za održanje svojih teritorija.

Vi se braćo ovde ne borite nizašta šta nije vaše, već samo da sačuvate ono što je oduvek bilo srpsko. I to mora ostati srpsko. Šta još radi Slobodan Milošević? Sećate se pred tri, četiri godine da je svako veče na državnoj televiziji bilo u Dnevnicima po 20 minuta, po pola sata, o onome što se dešava u Srpskoj Krajini, o onome što se dešava na Baniji, Kordunu, u Lici. Šta sada ima na državnoj televiziji? Ima samo poneko privredno čudo Borislava Mikelića, valjda kako mu borci imaju 30 dinara platu. To je nešto. I šta još ima? Kakvo je vreme u Krajini. Eto šta njih samo interesuje. Ništa više nema od vesti u Krajini. Kao da je to inostranstvo, kao da je to u Hrvatskoj. E neće moći! Nikada Srpska Krajina, nikada Glina neće biti hrvatska! Nikada Banija neće nazad u Hrvatsku! I ono što je ostalo u Srbiji simpatizera Slobodana Miloševića, onih koji tek sad shvataju svu pogubnost njegove politike, kad ih pitate, ne znaju u kakvoj će državi živeti sutradan. Niko više ne zna ni u ovoj sali za kakvu se državu zalaže Slobodan Milošević. Oće li mu to biti Beogradski pašaluk ili nekakva AVNOJ-ska Jugoslavija, kakva će to država biti? Ukoliko srpski radikali pobeđe i poraze predsednika Srbije, vi znate da ćete živeti u Velikoj Srbiji, jedinstvenoj srpskoj državi i tu odstupanja biti neće! Živeli!

TEKST JE TRANSKRIPT VIDEO ZAPISA IZ 1995.:

<https://www.youtube.com/watch?v=vu5qvsloewU>

VIDEO IZ 2013. U KOJEM VUČIĆ TVRDI DA NIKADA TAMO NIJE BIO:

<https://www.youtube.com/watch?v=ReVwofRQVPY>

13.04.-19.04.2016.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/dnevnik/23615-josip-pecaric-dnevnik-srijeda-13-travnja-utorak-19-travnja-2016.html>

Josip Pečarić – Dnevnik: Srijeda, 13. travnja - utorak, 19. travnja 2016.

Portal HKV-a: 21. travnja 2016.

DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.

Četvrtak, 14. travnja 2016.

Re: Dokle će te dopustiti klevetanje?

Datum: Thu, 14 Apr 2016 04:41:41 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Stjepandic, Josip, sinisa.kovacic@hrt.hr<sinisa.kovacic@hrt.hr>, jozo.barisic@hrt.hr<jozo.barisic@hrt.hr>

CC: Igor Vukić, Razum, dr. Stjepan Razum, Jakov Sedlar, Velimir Bujanec

Štovani kolega dr. Stjepandiću,

U potpunosti podržavam sve što ste naveli u Vašem pismu.

Jedino u svezi s Vašom preporukom za čitanje moje knjige „Dva pisma koja su skinula maske: za hrvatsku šutnju nismo spremni“ moram Vas izvijestiti da sam prije dva dana poslao g. Kovačiću moj tekst "Za dom spremni" itekako smeta poraženima u Domovinskom ratu i srpskim slugama u RH koji predstavlja odgovor na napade kojima su izloženi vodeći ljudi hrvatskog naroda u Crnoj Gori. ([poveznica](#))

Naime, povodom mog izbora za Dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti bio sam gost predsjednika Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore g. Zvonimira Dekovića i g. Adrijana Vuksanovića, predsjednika Hrvatske krovne zajednice „Dux Croatorum“. Tom prigodom pridružila nam se i ministrica u Vladi CG gđa Marija Vučinović.

Napisao sam g. Kovačiću:

"Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG."

Kao što se može vidjeti u Prilogu mog odgovora na taj napad ministrica kaže kako im crtaju metu na čelima! Kako je u naslovu mog teksta ZDS ne mogu vjerovati da je g. Kovačić propustio poslati moj tekst onima koji su pripremali emisiju o kojoj govorite.

Zapravo pitam se je li ta emisija pomoć Hrvatima Crne Gore i njihovoj tj. našoj ministrici u Vladi CG koju sam tražio?

Što se tiče blačenja g. Bujanca nadam se da ste uspjeli gledati i njegovu današnju Bujicu u kojoj je gostovao g. Anto Đapić. Đapić je održao lekciju hrvatskim političarima. Zapravo ih je pokušao naučiti ono o čemu ja odavno pišem u svojim tekstovima: NAPAD JE NAJBOLJA OBRANA, odnosno ono što je govorio kardinal Kuharić: Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.

A ti veliki, koji i danas napadaju RH su podržavali velikosrpsku fašističku agresiju na Hrvatska!

O pozdravu ZDS iznio je g. Đapić istovjetne stavove koje zastupam i u knjizi koju spominjete i u tekstu koji sam poslao ravnatelju HTV-a. Najavio je g. Đapić i ponovni zahtjev za dekriminalizaciju pozdrava HOS-a i mnogih drugih branitelja u Domovinskom ratu pa, ako je potrebno, i referendum po tom pitanju u organizaciji svih hrvatskih HOS-ovaca. Drugim riječima najavljuje nešto slično Peticiji ZDS, koja je povod da se danas vodeći ljudi Hrvata Crne Gore proglašavaju ustašama.

Sa štovanjem,
akademik Josip Pečarić

P.S. Ako niste već pročitali dr. Razuma spominje veliki hrvatski biskup dr. Vlado Košić u tekstu: Zar je sve komunističko i danas svetinja u koju se ne smije dirati?

Žalosno je da se ovako šalju poruke koje žele opravdati zločinački komunistički režim. Zašto se ne smiju postaviti pitanja o partizanskim zločinima? Poznajem dobro dr. Stjepana Razuma, on je veoma stručan, marljiv i iskren čovjek, on ne bi izmišljao kada kaže, kao vrsni povjesničar i arhivist, da ima dokaze da su partizani u Jasenovcu svoje zločince podmetnuli državi NDH. Zašto se ne smije znanstveno to istraživati? Zar je sve komunističko i danas svetinja u koju se ne smije dirati? Poznajem i gosp. Jakova Sedlara. Njegov film otvara pitanja, bio sam na njegovom prikazivanju u Zagrebu i poslije razgovarao sa Slavkom Goldsteinom. On mi je odmah rekao da su izjave Ljubice Štefan pune laži, na što sam mu odgovorio da je to znanstveno istraživanje: neka svaka strana iznese svoje argumente, a javnost će sama zaključiti što je laž a što istina. Čudi me k tome da su sve javne informativne emisije, kao i naši političari, izbjegli iznijeti činjenicu da se među Srbima javljaju i oni koji žele doći 22. travnja u Jasenovac i koji osporavaju Pupovcu monopol nad srpskim stavovi u Hrvatskoj. Zašto se već jednom ne odmakne naša javnost od takvih ljudi koji siju podjele i zašto im se naši političari klanjaju? Apsurd! Zamislite da se u Srbiji vlasti s toliko puzavosti brinu oko toga što će Hrvati reći? Neshvatljivo! (poveznica)

13.4.2016. u 23:20, Stjepandic, Josip je napisao/la:

Štovani gospodo,

Koliko god sam se veselio neminovnoj smjeni na čelu HRT, bojim se da Vam naprosto nedostaje hrabrosti za neophodne promjene.

Već sam Vas upozorio da Radmanove najavne špice tipa „Ide Tito preko Romanije“ treba žurno povući i vratiti „Odu slobodi“.

Onda drug Novokmet, koji je prije četiri godine, ako se dobro sjećam, pokazao neograničenu skojevsku brutalnost. Čime je on zaslužio da vodi emisiju poput večerašnjeg „Otvorenog“?

Izgleda da je klevetanje u neograničenim količinama, pogotovo prema osobama koje nisu bile nazočne: člника Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, te redatelja Jakova Sedlara, bilo jedina svrha ove emisije.

Hoćete li sakupiti pristojnosti, pa im se ispričati da Vaš voditelj nijednom nije upozorio goste u studiju da ne klevetaju osobe koje nisu nazočne?

Mogli biste pokazati malo građanske hrabrosti, pa pozvati kao goste gospodu Razuma, Vukića (starijeg i mlađeg) i Sedlara, pa zovite orjunaše koje hoćete da razmijene argumente o Jasenovcu. Ili puno jednostavnije: prikažite film „Jasenovac – Istina“, pa napravite raspravu nakon prikazivanja.

Kako kao (bivši) čelnici novinarske organizacije gledate na ponovljeno blaćenje Vašeg kolege Bujanca? O gledanosti njegove „TV Bujice“ HRT će dugo moći samo sanjati! Glede pozdrava „Za dom spremni“ preporučam Vam čitanje knjige akademika Pečarića „Dva pisma koja su skinula maske: za hrvatsku šutnju nismo spremni“, te studij presuda hrvatskih sudova na tu temu, da Vaši novinari ne moraju ponavljati notorne gluposti!

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

I dok se pitam hoće li HTV braniti Hrvate u Boki sv. Leopolda, stiže odgovor iz Ureda Predsjednice.

Marko Skejo, ratni zapovjednik IX bojne HOS-a „Rafael vitez Boban“, predložio je da se pozdrav „Za dom spremni“ unese u novi zakon o hrvatskim braniteljima, i tako zauvijek zaštititi.

Iz Ureda predsjednice na upit Novog lista nisu izravno odgovorili, nego su ih podsjetili na objavu ureda predsjednice od 25. kolovoza 2015. na sličnu temu pa citirali ovako:

„Inicijativa da se pozdrav „Za dom spremni“ uvede kao službeni pozdrav u Oružane snage RH neozbiljna je, neprihvatljiva i na razini provokacije”.

Tada su jugo-komunistički mediji izbjegavali da se u bilo kom kontekstu izbjegne vezivanje Peticije za Domovinski rat, tj. izbjegavali su sam pomen da smo peticiju pokrenuli zbog napada na Thompsona i "Bojnu Čavoglave" i vezivali su je s NDH. Sada je sam HOS pokrenuo istovjetnu inicijativu i dobio istovjetan odgovor: NJIHOV DOPRINOS U DOMOVINSKOM RATU JE NEBITAN i onda je stvarno na razini provokacije kad netko pozdrav dijela regularnih postrojbi HV iz Domovinskog rata predloži da se unese u novi zakon o hrvatskim braniteljima. Doista, ti HOS-ovci su tim pozdravom ledili krv agresorima koji su sve hrvatske branitelje proglasili ustašama. Ja sam samo naivno vjerovao da branitelji nisu ustaše mnogima u RH.

Naivan kakav jesam tada sam napisao i pismo koje je objavljeno tek u mojoj nedavnoj knjizi "Oba su pala":

29.8.2015. u 7:53, Josip Pecaric je napisao/la:

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Vaš neprimjeren odgovor na pismo koji smo uputili Vama i Predsjedniku HDZ-a o pozdravu Za dom spremni pokrenuo je pravu hajku na nas potpisnike. Samo jučer sam morao napisati tri reagiranja na takove napade. Npr. samo je u Jutarnjem listu od 27. 08. 2015. bilo tri takova članka. U prilogu Vam dajem moje reagiranje na te članke iz Jutarnjeg lista.

Kao što vidite meni ne smeta ta hajka kada sam ja u pitanju, ali ne mogu ostati ravnodušan na napade koje doživljavaju drugi potpisnici.

Zapravo ja (a vjerujem i drugi potpisnici) bih Vam trebao biti zahvalan jer je kao posljedica te hajke došlo i reagiranje Crkve u Hrvata, tj. Hrvatske biskupske konferencije. Pogledajte

ovaj dio tog reagiranja: Ostajući na demokratskoj razini, imao bih prijedlog s obzirom na ovu i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referenduma. Pogotovu kad se radi o dvoznačnim i nedovoljno definiranim pojmovima koji najčešće izazivaju napetosti i prijepore. Ili pak ako ideje i prijedlozi daju široku mogućnost manipulacije ljudskim osjećajima, vrijednostima ili tome slično. A čini se da pozdrav "Za dom spremni" ulazi u to područje dvoznačnosti i nejasnoće, navodi Puljić.

"Smatram, stoga, kako bi bilo korisno i svrsishodno o određenom predmetu, koji u danom trenutku zaokuplja javnost, prirediti prigodan skup ljudi od struke koji će dati svoje stručne i znanstvene priloge. A nakon toga, temeljem zaključaka s toga skupa eventualno poduzeti očitovanje putem potpisa ili referenduma. U protivnom, postoji opasnost da se neku zanimljivu inicijativu 'privatizira', a ona može imati obilježja šireg, općeg interesa, pa je šteta ako nema znanstvenu i stručnu podlogu. Pogotovu ako nosi 'političku' ili neku drugu etiketu, što je onda izlaže još većoj pogibelji i mogućnosti manipuliranja, navijanja i stvaranja nepotrebnih napetosti i društvenog raslojavanja, umjesto konstruktivnih rasprava, razgovora, dogovora i zaključaka", kaže se u izjavi predsjednika HBK-a Želimira Puljića.([poveznica](#))

Zapravo, Crkva u Hrvata pokazuje ne samo kakav je primjeren odgovor na naše Pismo Vama i Predsjedniku HDZ-a već je potpuno u skladu s jednim drugim pismom koji smo profesor dr. sc. Matko Marušić i ja uputili mojoj akademiji tj. Predsjedniku HAZU akademiku Zvonku Kusiću.

U prilogu Vam dajem i to pismo i pozivam Vas da budete njegov potpisnik. Na taj način Vaš doprinos da se u RH počne postupati onako kako traži i HBK i potpisnici ovog pisma bio bi nemjerljiv.

Upravo zato mogu reći kako bi mi bila velika čast, a siguran sam i profesoru Marušiću i ostalim potpisnicima da Vaš potpis bude na prvom mjestu.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Ili su samo Pupovac i njegovi iz SNV na pravi način upozorili našu Predsjednicu jer su je u svom čuvenom Biltenu već optužili za progon Srba spominjući nju i Peticiju ZDS. Uspješna prevencija, zar ne?

Zahvaljujući biskupu Košiću i njegovoj jučerašnjoj propovijedi Hrvatska zna koliko je sv. Leopold ljubio svoj hrvatski narod: "Premda je sv. Leopold kao svećenik veoma kratko djelovao u Domovini, on nikada nije zatajio da je Hrvat. Kada je 1917. bjesnio rat između talijanskih i austro-ugarskih snaga, talijanska je vlada naredila da svi državljani Austro-ugarske u pograničnom području trebaju prihvatiti talijansko državljanstvo ili će biti zatočeni u južnoj Italiji. Kada su ga njegova redovnička braća nagovarala da uzme talijansko državljanstvo, jer da je to tek puka formalnost, on je odlučno odgovorio: „Ne, krv nije voda! Ne može se izdati krv!“... Molimo ga za naš hrvatski narod, da se nitko ne stidi svoga roda ni svoje domovine, da istinski ljubimo svoj narod, činimo dobro svima i da ponosno znamo, poput njega – pa ako treba i trpjeti zbog toga – isticati tko smo i kome pripadamo. Molimo za naše narodne vođe da ne savijaju šiju pred nepravdama i neistinama, već da ponosno služe svojem narodu." ([poveznica](#))

Biskup poslije mise piše: "Krv nije voda, ne može se izdati krv!"

Moj Bože, koje divno iskustvo – blizina sa svecem, i to još Hrvatom koji je ljubio svoj narod!

S druge strane – medijski prostor zagađen je raspravom o bojkotu Jasenovca onih koji su nezadovoljni što se (konačno) otvorila javna rasprava o lažima koje se oko toga vrte već desetljećima, a zbog čega je i Tuđman bio u zatvoru. To je dakle nedodirljiva tema za one koji su 1980. poslali Tuđmana u zatvor kao što i sad žele zabraniti svako, pa i znanstveno istraživanje o tome. Jesmo li onda uopće napustili komunizam? Umjesto da se naš politički vrh posipa pepelom i udvara sijačima laži, trebali bi poticati znanstveno istraživanje u komunizmu zabranjenih tema koje su stalno kao omča bila Hrvatima oko vrata. A onda potpora kandidatkinji za UN! Ja nisam jučer mogao vjerovati što sam čuo. I da nema nitko izdvojeno mišljenje! Čestitam HSP AS-u koji danas izrazi drukčije mišljenje (nema njihovu potporu niti za predsjednicu kućnog savjeta, op. JP)! Ako bude, što se nadam da neće, tužiteljica Hrvatske, premda je iz RH, čelna osoba UN-a, tada mogu naša šestorica Hrvata koji već godinama čekaju presudu u Haagu, a ja se svako jutro Bogu molim za njih da budu oslobođeni, znati da oni tamo i ostaju. Na žalost, premda nevini, osuđeni. I s njima naša domovina. Strašno! Zato je bolje da se ja vratim mislima svetom Leopoldu, rodoljubu koji se nije htio odreći svoje hrvatske nacionalne pripadnosti premda je znao da mu slijedi dvogodišnji progon. Rekao je: “Krv nije voda, ne može se izdati krv!” Sveti Leopold, moli za nas, moli za svoj hrvatski narod! mons. Vlado Košić, biskup sisački. ([poveznica](#))

Kako nas ponosnim čini ona kolona hrvatskih ljudi koji satima čekaju da bi se poklonili našem hrvatskom svetcu iz moje Boke. Na užas svih mrzitelja hrvatskog naroda i hrvatske države!

05. 09. 2016.

HASANBEGOVIĆ O ZDS

Jedan dragi prijatelj mi je poslao slijedeće:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/60108/Hasanbegovi%C4%87-o-medijima-Karamarku-Plenkovi%C4%87u-Titu-Zdravku-Mami%C4%87u.htm>

Poklonici pozdrava 'Za dom spremni!' kažu da je to stari hrvatski pozdrav, što vi mislite?

"Za dom spremni je naravno pozdrav koji je bio službeni pozdrav ustaškog pokreta o tome nema nikakvih dvojbi! On je obilježen brojnim hipotekama i ne vidim razloga da se poseže za njim u modernoj demokratskoj Hrvatskoj kao i za bilo koji drugim krilaticama dolazile one iz propale jugoslavenske komunističke baštine ili iz baštine ustaškog pokreta i NDH..."
Pita me on popušta li i on?

Zapravo Hasanbegović samo pokazuje da nije slučajno u politici.

Nije on ni ranije govorio drugačije. Naime treba pogledati ostatak razgovora o ZDS:

Treba li prekidati utakmice kada se čuje taj pozdrav?

"Ja sam došao iz navijačke supkulture, koja će uvijek počivati na jednoj vrsti prkosa i bunta. Treba stvoriti takvo društveno ozračje u kojem neće biti nikakvog posezanja uzvicima i povicima."

Treba li onda taj pozdrav zabraniti?

"Ja sam protiv bilo kakvih zabrana, u SAD-u apsolutno ništa nije zabranjeno, ni jedna simbolika. Zabranama se ništa ne može postići. Može se postići samo stvaranjem jednog zdravog društvenog ozračja i odgojem."

Dakle u RH danas ne postoji zdravo društveno ozračje. To je vidljivo i iz ovog odgovora. Činjenice oko Domovinskog rata i pozdrava ZDS, o dokumentima u RH u kojima se odobrava ZDS u takovom ozračju ni spomena.

Ali pogledajmo i ostatak razgovora koji je itekako vezan sa ZDS:

Pips, Chips & Videoclips ili Marko Perković Thompson, što sluša ministar kulture?

"Pipsi su iz mog kvarta, oni su iznjedrili navijačku himnu koja je postala vrsta kultne pjesme, kao i pjesma Čavoglave gospodina Perkovića, koju su devesetih godina slušali oni i koji bi je sada zabranjivali."

Što mislite o toj pjesmi?

"To je povijesna pjesma, jedna o najpopularnijih ratnih pjesama, koja je toliko bila popularna da ima i različite obrade, koje su koristile i druge strane u ratnom sukobu."

Što mislite o Marku Perkoviću Thompsonu?

"Privatno riječ je o jednom simpatičnom, skromnom i ljubaznom čovjeku, a kao glazbenik, poštujem činjenicu što mu nitko ne može osporiti da je najpopularniji izvođač. Bez obzira što ga bojkotiraju radio postaje, on je primjer da se može doći do publike, do koje mnoge pseudo-estradne veličine mogu samo sanjati da će doći, i bez povlačenja za ruku urednika radio i TV postaja. Poštujem to što radi. Sadržaj njegovih pjesama ima tu jednu nacionalno-religijsku tematiku, koja govori o jednim vrednotama, koje su, naravno, bliske i meni."

U ovom dijelu intervjua Hasanbegović je rekao puno toga i o ZDS govoreći o napadima na Thompsona i na pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja počinje s tim pozdravom. Drugim riječima Hasanbegović pokazuje kako postaje vrhunski političar koji antife "u zdrav mozak" jer im u lice poručuje da je i ZDS uz Čavoglave postao dio slavne oslobodilačke ratne povijesti.

Zapravo i samo pitanje o ZDS je nekorektno postavljeno jer je danas već mnogima jasno da se radi o napadima na Domovinski rat i posebno na HOS-ovce koji su u samom početku Domovinskog rata, tj. agresije Srbije i Crne Gore na Hrvatsku bili strah i trepet agresorskim vojnicima. Svi oni koji su željeli opstanak Jugoslavije ni danas im to ne mogu oprostiti i kroz napade na ZDS se zapravo svete HOSovcima i svima koji su s tim pozdravom branili hrvatsku of fašističke agresije na Hrvatsku.

Naravno to povezivanje s ustaštvom im dobro dođe da i Domovinski rat danas proglase ustaškim ratom. Ono što nije uspjelo agresoru koji su stalno govorili o hrvatskim braniteljima kao u ustašama, a hrvatsku državu nazivali ustaškom državom uspijeva danas jer smo imali i u vrhu vlasti ljude koji su sprovodili velikosrpski Memorandum SANU 2. Ako na izborima pobijedi tzv. Narodna koalicija (valjda Nenarodna) imat ćemo to opet. Uostalom napadi i u Švicarskoj na Thompsona danas su očiti rukopis onih u RH koji mrze i hrvatski narod i hrvatsku državu. Ili u „slučaju“ Šimunić.

Zato je zanimljiv savjet koji sam dobio od Mirele Pavić u Hrvatskom tjedniku 01. 09. 2016.:

Munjena Žaba im (ćuprijašimsa, op. JP) je već darovala preko RTL-a jedan mandat jerbo po anketama jemaju 4,7 posto u jednoj jedinici. Otkad je to 5 posto, ne znan, pitala bih akademika Pečarića ka vrsna matematičara (što je onom razlikon i more li se zanemarit ili je to još jedan bjesomučni kreketluk iz močvare i reklamni trik u nadi kako nitko neće skontat) ma čovik jema posla i trudi se oko Thompsonova koncerta u Švicarskoj. Piše pisma. Gluvima i slipima. Možda da prova na ćirilici? Bila bi fora. Odma bi se svi sjatili misleć kako im piše 'onaj čija pisma se tribaju proćitat', a i navali bi ćitat. More bit da bi im nešto upalo u oko. Brvno, a ne trun. ... A kud ćemo... bit spremni kad ni za dom ne smimo bit?! Liam shi!

Zapravo Hasanbegović itekako dobro zna da se napadima na ZDS napada HOS, jer je i sam to osjetio na vlastitoj koži kada je zbog HOS-ovske kape postao ustaša! Uostalom kao i predsjednik Sabora zbog zahtjeva za povratak imena Hrvatski državni sabor. Napadi su uvijek s pozivanjem na ustaše. Misle na ustaše iz devedesetih kako su im objasnili autori Memoranduma 2, a govore u onima iz Drugog svjetskog rata.

Naravno ima i onih koji zbog interesa i prihvataju takove napade, a ministar im se ruga riječima: *koju su devesetih godina slušali oni i koji bi je sada zabranjivali.*

S druge strane uvijek treba govoriti o sjajnim nastupima ministra branitelja Tome Medveda koji izravno kaže isto što i Hasanbegović govori na opisani način. Bio sam u Udbini kada je na misi od svih nazočnih ministar i general dobio najveći pljesak. U Bujici je nedavno rekao istinu i o Thompsonu i o Bojni Čavoglave i o HOS-ovcima. Ponovimo i ovdje njegove riječi iz pisma zahvale Thompsonu:

„Tvoj nadasve domoljuban duh i promicanje vrijednosti pravednog i osloboditeljskog Domovinskog rata bili su snažna potpora i hvalevrijedan primjer domoljublja i snage hrvatskog zajedništva.“

Ono što proslavljeni hrvatski ratnik i k tomu i genera otvoreno kaže, drugi moraju reći između redova. Problem je u onima koji ne kažu. Tako je dr. sc. Josip Stjepandić poslao vodećim HDZ-ovcima svoj link i komentar:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/09/05/dr-josip-stjepandic-sanitarni-koridor-oko-pasaluka-druga-nerona/>

Ja mislio da ste Vi u kampanji, pa napisah ono što se Vi očito ne usudite glasno reći...

A u tekstu je dan i govor biskupa Košića u Ludbregu u **svetištu i mjestu zavjeta Hrvatskoga državnog sabora**. Ne treba čuditi što će se pričati i političkom govoru u crkvi. Vjerojatno im Hrvatski državni sabor također nema veze s politikom, zar ne? Zapravo

problem je i sama biskupova homiliju u kojoj biskup koji je i doktor znanosti zapravo odgovara na takove napade, što i konstatiraju u naslovu teksta na portalu narod.hr: *Što piše u Doktrinalnoj noti o nekim pitanjima vezanim uz sudjelovanje katolika u političkom životu?*

<http://narod.hr/kultura/evo-sto-pise-doktrinalnoj-noti-nekim-pitanjima-vezanim-sudjelovanje-katolika-politickom-zivotu>

Slično piše i Nenad Piskač:

Drugovi, nije vaš problem samo biskup Košić, već i Kongregacija za nauk vjere
<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/24796-ludbreska-propovijed-ozbiljni-vjernici-ne-glasuju-suprotivo-vjerskim-nacelima.html>

Ili im smeta jednostavna istina koju je u naslovu izvukao Portal HKV-a:

Biskup Vlado Košić: Pitanje svih pitanja i temelj opstanka naroda je demografska obnova.
<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/24792-biskup-vlado-kosic-pitanje-svih-pitanja-i-temelj-opstanka-naroda-je-demografska-obnova.html>

Prijatelj mi priča kako zna više HDZ-ovaca koji prigovaraju našem biskupu. Kažu svugdje na televizijama, novinama politika, a onda odu u crkvu i opet politika. U Tuđmanovo vrijeme bi im smetalo što svugdje na televizijama i novinama imaju prosrpsku politiku, pa bi bili sretni da negdje čuju i nešto prohrvatsko. Ili kako kaže Mladen Pavković: *Biskup Košić je „crvenim vragovima“ sasuo istinu u – lice!*

<http://kamenjar.com/mladen-pavkovic-biskup-kosic-crvenim-vragovima-sasuo-istinu-lice/>

Zato Stjepandićev prigovor vodećim ljudima HDZ-a itekako ima veliku težinu!

Podsjetit ću da i prof. dr. sc. Andrija Hebrang govori o fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Tako i u najnovijem tekstu u Hrvatskom tjedniku od 01. 09. 2016. u djelu teksta „Umjesto isprike, fašisti nas optužuju za fašizam“:

„Danas u kontroliranim medijima, kao ni u hrvatskim udžbenicima, ne ćete naći podatke o strašnoj srpskoj agresiji sa svim obilježjima fašizma. Pobili su 7.263 civila (uz još oko 1.000 skrivenih grobova), od čega su polovica ubijenih žene i djeca! To je posljedica fašističke ideologije protjerivanja Hrvata s teritorija koje napravili ukupnu štetu (direktnu i gospodarsku indirektnu) od 400 milijarda dolara! U logore na području Srbije odveli su 30.000 zarobljenika. Među kojima 3.000 žena i 500 djece! Najmlađe dijete ubijeno u srpskome logoru imalo je samo 6 mjeseci.“

Ne zaboravimo, ti koji ne dozvoljavaju danas u RH spominjanje i ovakovih podataka i ne dozvoljavaju prisjećanje kako su branitelje nazivali ustašama najglasniji su u optužbama na ZDS proglašavajući HOS-ovce ustašama. Ovi podatci nisu važni, ali ZDS jeste.

Zapravo je očit rukopis Memoranduma SANU 2, zar ne?

I Hebrang kao i ja govori o agresorima kao o fašistima. Zapravo je u pravu je Marko Ljubić kada o današnjoj Srbiji govori kao o pronacističkoj državi jer agresija na Hrvatsku je prije bila nacistička nego fašistička. I sam sam govoreći o fašističkoj agresiji uspoređivao s nacizmom. Sjetimo se Miloševićevih riječi:

„Srbija i Crna Gora su dva oka u istoj glavi.“

I usporedimo ih s Hitlerovim:

„Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi.“

Međutim, koristio sam riječ fašizam upravo zbog činjenice što su oni koji su podržavali Miloševića u to vrijeme sebe nazivali antifašistima. Valjda po onom Churchillovom:

„Fašisti će sebe u budućnosti nazivati antifašistima.“

Pitanje je kada će Hrvati početi razmišljati drugačije. Zar nije logično da se upitaju: Ako su hrvatski branitelji ustaše i ako je Tuđmanova Hrvatska ustaška država, a mi znamo

koliko su veličanstveni hrvatski državi i hrvatska država koja je stvorena usprkos silnim nastojanjima svjetskih moćnika, poručuju li oni nama da su i ustaše bili takovi?

Kako god okrenem opet dođem na svoju priču iz 1987. godine – godine kada je Milošević i došao na vlast u Srbiji kada sam konstatirao kako Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge rekao: „*Ja vam ne volim biti sluga!*“

Bilo kako bilo srpske sluge u RH stalno o ZDS, dok Srbi uskoro grade spomenik Miloševiću. Ne bi me iznenadilo da na spomeniku stave poklič s kojim su se pripremali za rat: „*Srbija i Crna Gora su dva oka u istoj glavi.*“

20. 10. 2016.

ČESTITKA MINISTRU ZNANOSTI NA IZBORU: BRANITELJI I MATEMATIČKE KONFERENCIJE

Čini se da ljudi prepoznaju kako su glavni interes u mojim tekstovima branitelji. To je vidljivo i u nedavnom pozivu koji sam dobio iz Krapine:

Na sjednici Župnog pastoralnog vijeća župe svetog Nikole biskupa u Krapini iskazana je želja da Vas ugostimo u našoj vjeronaučnoj dvorani kao lučonošu, zauzetog za istinu o nasrtajima zla na hrvatski narod, domovinu Hrvatsku, a osobito na Domovinski rat. U lucidnosti Vaših prosudbi, snazi argumenata i brzini reakcija, kao i u Vašem profesionalnom radu, iskazuje se snaga Duha Svetoga, te Vas, usprkos ignoriranju i zatajivanju ne mogu sakriti ni pred stručnom akademskom javnošću, niti pred onima koji dijele Vašu čežnju za Istinom i ljubav prema domovini.

Zahvalni Bogu za dar Vaše osobe molimo Vas da, ako je moguće, nađete termin za Vaše predstavljanje u Krapini.

Sjajnu propovijed imao je biskup Košić na Danu branitelja Sisačko-moslavačke županije 18.10.2016. Nitko u RH ne govori tako nadahnuto o našim braniteljima kao naš HRVATSKI biskup. Zato treba pročitati tu propovijed u cijelosti:

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/3681-dani-branitelja-sisako-moslavake-upanije-18102016>

Ono što je važno za ovaj tekst je slijedeće:

Želio bih reći danas i jednu riječ o braniteljima koje se bez osnove javno odbacuje i žigoše nazivajući ih pogrdnim imenima, dapače i hrvatske ih se vlasti i mediji odriču, a oni su ginuli za Domovinu i bili najhrabriji borci za slobodu svoga naroda. Oni su išli u boj za narod svoj i ginuli za Domovinu, a danas ih se neki stide i proglašavaju ih fašistima, što je nepravda i neistina. Upravo prema poginulim mladićima, kao što je bio Francuz Jean Michel Nicolier, dragovoljac, koji je branio Vukovar i Hrvatsku i zato bio mučki ubijen na Ovčari. Zar se mi trebamo odreći takvih junaka i zar smijemo prezreti krv koju su oni prolili za našu slobodu? O tome trebaju razmišljati oni koji osporavaju pozdrave i znakovlje naših hrvatskih branitelja Domovinskog rata.

Svi znamo da se danas najviše osporava ZA DOM SPREMNI pozdrav naših HOS-ovaca kojima je i pripadao Jean Michel Nicolier. Kada su prošle godine poslije veličanstvenog koncerta Marka Perkovića Thompsona napadnuti i on i simbol Domovinskog rata pjesma „Bojna Čavoglave“ pokrenuli smo Peticiju ZDS braneći ih. Odmah su napadnuti biskupi potpisnici Košić i Pozaić i mnogi drugi pa i ja. Crveni fašisti tj. „antifašisti“ s Katedre za povijest s FF-a tražili su da se svi povjesničari koji su potpisali tu peticiju isključe iz strukovnih udruženja, a probleme su imali i mnogi drugi. Nedavno i voditelj Hrvatskih studija prof. dr. Mario Grčević. Zato što mi ne osporavamo pozdrave i znakovlje hrvatskih branitelja!

Krenuo je napad na mene i moje suradnike i u struci pod dirigentskom palicom HRZZ-a. Napadnut je moj projekt s argumentacijom dostojnog nekog zavoda za psihijatriju. Prvo je napadnuta prva matematička konferencija na hrvatskom sveučilištu u Mostaru. Prijatelj mi veli da sam sam kriv kad konferenciju nisam održao na Otvorenome sveučilištu Prokuplje. Valjda je konferencija u Mostaru trebala biti prva velika žrtva Peticije ZDS. Naime, pravila ugovora s HRZZ mijenjana su u hodu (znamo kako naknadno mijenjanje pravila krši pravnu sigurnost, temeljno pravilo pravne države) pa tako sredstva koja su nam odobrena

i koja su trebala biti iskorištena i za tu konferenciju više nisu mogla biti utrošena. Ipak uspjeli smo održati tu konferenciju i bez tih sredstava i po mišljenju sudionika bila je to najbolja konferencija koju smo organizirali do sada (dvije u Trogiru i po jedna u Pakistanu i Južnoj Koreji).

Napad je bio cjelovit. Pravila su promijenjena tako da se sve ono što smo planirali uraditi i što nam je bilo odobreno to više nije bilo moguće. A ako smo nešto od toga odobrenog uradili tražili su da vratimo sredstva koja su nam za to bila odobrena.

Najgore od svega bio je odnos prema časopisima koje smo stvorili i koji su ušli u liste najboljih svjetskih časopisa: Mathematical Inequalities and applications (MIA), Journal of mathematical inequalities (JMI) i Operators and Matrices (OAM). Prva dva su sa Springerovim Journal of inequalities and applications (JIA) jedini časopisi iz te oblasti koji su ušli na te svjetske liste. Ove godine je naš JMI s najvećim impact factorom među njima. Ali po HRZZ-u su to bili časopisi koji nisu dobri časopisi.

Već dvije vlade nisu uspjele odgonetnuti je li to normalno ili nije. (Da li bi bilo bolje da počnemo časopis izdavati u dva pisma (latinica - cirilica), ili pak samo na cirilici, možda u Vukovaru? Ili da se prebacimo u region, pa da nas financira HAVC kao velikosrpske filmove?)

Hoće li ova nova u kojoj ste Vi ministar?

Kada sam u HAZU govorio o nečemu takovom nije bilo razumijevanja. Jedino je na to, kao i na neke druge pritiske kojima sam izložen, reagirao akademik Davorin Rudolf. Tako on konstatira u pismima Predsjedniku HAZU i Rektor Zagrebačkog sveučilišta:

Otežava se, onemogućuje i diskvalificira njegov (moj, JP) znanstveni rad, ostvarivanje znanstvenih projekata, pripremanje i objavljivanje znanstvenih časopisa koje uređuje, premda su visoko rangirani prema objektivnim mjerilima.

Poslao je pisma i mom razredu (Razred za matematičke, fizičke i kemijske znanosti). Oni su to razmotrili na sjednici razreda i konstatirali (s jednim izuzetkom) da ne trebaju podržati kolegu Rudolfa jer to od njih nije traženo. Vjerovali ili ne? Valjda misle da Matematika, Fizika i Kemija nisu znanosti, pa ne trebaju reagirati kada se nekome tko se bavi tim disciplinama i još je član njihovog razreda dogodi ovo o čemu govori akademik Rudolf.

Da, ako netko bude od njih tražio takvu neku glupost proglasivši za znanost nešto što to nije – reagirat će.

Kada sam to javio kolegi Rudolfu ohrabrio me je:

Hajde da Vas barem malko umirim: ova naša reagiranja kazuju da ipak ne vlada duboka hrvatska šutnja.

Ali, počelo je s konferencijom pa da i završimo s jednom drugom konferencijom.

Dobio sam poziv da budem glavni predavač na jednoj međunarodnoj konferenciji:

Naslov: Conference "Recent Trends in Pure and Applied Mathematics"

Datum: Mon, 17 Oct 2016 07:53:10 +0000

Šalje: Recent Trends in Pure and Applied Mathematics <conference2017@uab.ro>

Prima: pecaric@element.hr<pecaric@element.hr>

CC: Ravi.Agarwal@tamuk.edu<Ravi.Agarwal@tamuk.edu>

Dear Professor Josip Pecaric,

Following the suggestion of professor Ravi P. Agarwal,

We are delighted to invite you to participate as a main speaker at the conference

"Recent Trends in Pure and Applied Mathematics".

The conference will be hosted by the "1 Decembrie 1918" University of Alba Iulia, Romania,

between 31 July - 4 August 2017.

More information will follow on the conference website:

<http://trepam.uab.ro/>

Best Regards,

Ioan-Lucian Popa

On behalf of the TREPAM'17 organizing committee

Upitao sam one koji su po mom uvjerenju trebali biti glavni za znanost u RH trebam li prihvatiti poziv ili ne:

Naslov: Fwd: Conference "Recent Trends in Pure and Applied Mathematics"

Datum: Mon, 17 Oct 2016 10:23:48 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: znanost@mzos.hr, ministar <ministar@mzos.hr>

CC: Andrej Dujella, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, Dario Vretenar

Poštovani,

Da odgovorim da je to u suprotnosti sa znanstvenom politikom u RH gdje se smatra da je ono što ja i moja grupa radimo loše i zato ne mogu prihvatiti poziv.

Pozz

akademik Josip Pečarić

P.S.1 Pardon, preciznosti radi umjesto termina "loš" treba koristiti ono što je prihvatila

HRZZ: nije dobro!

P.S.2 Naravno dat ću više pojašnjenja oko časopisa. Uostalom Agarwal je glavni urednik časopisa JIA koji je također na udaru HRZZ-a jer sam ja u tom časopisu u EB. I red je da se to zna među kolegama u svijetu.

Ponavljam samo su tri časopisa iz nejednakosti s impact faktorima: dva naša i JIA! S tim da je na zadnjoj listi nas JMI ispred Springerovog JIA!

JP

Potpuna nezainteresiranost i u Ministarstvu i u Akademiji i u HRZZ-u. Tako je i završila priča o braniteljima i matematičkim konferencijama. Poslao sam organizatoru odgovor:

Poštovani Professor Popa,

Zahvaljujem se na pozivu da budem glavni predavač na konferenciji "Recent Trends in Pure and Applied Mathematics".

Kao što znate oblast moga istraživanja su matematičke nejednakosti. Na žalost danas u Hrvatskoj imamo čudnu situaciju po kojoj se smatra da ta oblast matematike nije važna. Tako se za časopise koji su jedini na CC i/ili SCIE listama iz te problematike (JMI, JIA and MIA) smatra da nisu dobri časopisi (dva se tiskaju u RH a treći kojemu je Editor-in-Chief prof. Agarwal, a u EB tog časopisa koji tiska Springer Verlag sam ja)..

To je toliko smiješno jer im nije argument ni to što po Scopusu od 50 najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa upravo MIA, JMI i treći časopis koji sam ja osnovao OAM zauzimaju drugo, četvrto i šesto mjesto.

Tražio sam očitovanje o takovom nakaradnom pogledu, ali od dvije vlade koje su činile najveće stranke u RH, tj. od njihovih ministarstava znanosti nisam dobio nikakav odgovor. Jasno je stoga da je teško očekivati neki napredak u Hrvatskoj po tom pitanju.

U takovoj situaciju smatram da ne trebam sudjelovati na Vašoj, kao ni na drugim sličnim konferencijama.

Profesor Josip Pečarić

Redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

Ne prođe dan a da naši vodeći političari ne obećaju kako će poduzeti sve da zaustave iseljavanje, pogotovo mladih i obrazovanih ljudi. Jedan prijatelj, koji je prije više od 30 godina pobjegao pred neimaštinom i udbom, pa u Njemačkoj postigao značajnu karijeru, kaže mi da sam ja zapravo jedan vrlo negativan primjer: "Imenjače, svaki onaj mladi čovjek, koji doživi tu bizantsku podlost u postupanju prema Tebi, mora nužno doći do zaključka da za njega nema života u ovoj zemlji. Kad tako prema Tebi postupaju, onda nitko ne može biti siguran da se njemu jednog dana ne će dogoditi to isto."

Akademik Josip Pečarić

16. 11. 2016.

TRIBINA “NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI” U KRAPINI

Dozvolite ma da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se organizatorima velečasnom Tomici Šestaku i g. Krsti Radaku koji je i moderator ove tribine. G. Radak je doista održao sjajno uvodno predavanje. Velika zahvalnost i novoizabranom podpredsjedniku HNiP-a g. Marku Ljubiću, dragom prijatelju i suradniku koji je i pisac predgovora jedne od tri moje knjige koje večeras predstavljamo, na njegovim sjajnom govoru. Hrvatska šutnja je itekako doprinijela da mi tek danas mnogo više govorimo o zločinima nad Hrvatima, o Hudoj jami, Vukovaru, Škabrnji, i drugim hrvatskim križnim putevima. Sam naslov tribine je podnaslov jedne od tih knjiga.

U knjigama su dani moji tekstovi nastali tijekom 2015. i 2016. godine.

U njima je dan niz mojih otvorenih pisama, govorim o navodnim antifašistima u RH koji su zapravo bili na strani velikosrpskog fašističkog agresora, o HNES-u, o Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac itd.

Zapravo moj publicistički rad ponajbolje je definirao doc. dr. sc. Marko Tokić, predstavljajući u Mostaru moju knjigu “Ako voliš Hrvatsku svoju”, govoreći o četiri stupa moje Hrvatske (“Oba su pala”, str. 63-64):

Tokić je naglasio, piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši:

«O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti.

Iako Tokić govori o mojoj Hrvatskoj, uostalom i dr. sc. Damir Pešorda je svom uvodu u knjigu dao naslov *Pečarićeva Hrvatska*, jasno je da oni misle na onu Hrvatsku koju sam stavio u naslovu knjige *Za hrvatsku Hrvatsku*, Zagreb 2001. Na Hrvatsku kakvu žele svi državotvorni Hrvati.

Također, čini mi se da je dr. Tokić govoreći o četiri stupa Hrvatske govorio o četiri skupine hrvatskih ljudi koji su najzaslužniji za opstojnost Hrvatske, a dao im je imena onih najnapadanijih među njima od sluganskih političara i medija u RH i drugdje.

Franjo Tuđman je sigurno najomraženiji i najnapadaniji od onih koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu i predstavlja sve one koji su najzaslužniji za stvaranje Hrvatske. Tu je sigurno i ratni ministar Gojko Šušak, branitelji...

Dario Kordić predstavlja sve one koji su stradali zbog svoje ljubavi prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Prvo poglavlje knjige govori o njegovom povratku iz zatvora. Davno sam rekao da je osuđen tako što su mu dokazali samo da je Hrvat. I to izuzetan.

Thompson je sigurno najnapadaniji među Hrvatima kojima je Bog dao neki talent i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda. O njemu sam napisao dvije knjige; s Matom

Kovačevićem *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008. i *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012. Nadam se da u tom stupu pripadam i ja sam.

A biskup Košić predstavlja Crkvu u Hrvata. Crkva je stalna meta 'hrvatskih' ljevičara, a posebno biskup Košić.»

U knjizi "Oba su pala" imate cijelo moje predavanje o ovom velikom hrvatskom biskupu a posebno je danas važno pročitati što je on na predavljanju moje knjige "Vukovar i njegov stožer" na str 66.-69.

Kada već govorimo o četiri stupa na to se sjajno nadovezao stopostotni hrvatski ratni vojni invalid Mario Filipi govoreći o četiri stupa laži, četiri stupa laži protiv hrvatskog naroda i hrvatske države:

1. Stepinac; 2. Za dom spremni; 3. Jasenovac; 4. Ustaše.

Njegov tekst "Ljuljaju se stupovi laži" dan je u knjizi "Dva pisma koja su skinula maske" str. 203.-205.

Zapravo u mojim knjigama naći ćete puno tekstova oko tog trećeg stupa laži - hrvatskog pozdrava ZDS.

Naime, poznato je da sam vodio Peticiju o ZDS kada sam, uz biskupe Košića i Pozaića bio žestoko napadnut u medijima prošle godine. Tada su krili kao zmija noge činjenicu da je peticija bila u obranu Marka Perkovića Thompsona i simbola Domovinskog rata njegove pjesme "Bojna Čavoglave", s kojom je Thompson započeo koncert u Kninu prošle godine. Ove godine napad se ponovio, ali su sada očekujući pobjedu na izborima otvoreno napali i Thompsona i Bojnu. Pokazali su otvoreno da im je cilj napada i tada bio Domovinski rat. Napadi ne prestaju do današnjih dana i u knjizi "Oba su pala" imate jedno poglavlje o napadima na mene kao znanstvenika. Uostalom slične napade su doživjeli i kolege povjesničari, pa nedavno i voditelj Hrvatskih studija član suradnik HAZU prof. dr. sc. Mario Grčević.

Pozdrav ZDS je njima posebno važan jer su ga koristili mnogi branitelji u Domovinskom ratu a bio je i službeni pozdrav naših HOS-ovaca koji su bili strah i trepet neprijatelju. Činjenicu kako je to i pozdrav iz NDH pokušavaju iskoristiti i nametnuti mnogima svoju važnost jer eto važnija je pobjeda partizana u Drugom svjetskom ratu nego branitelja koji su pobjedom u Domovinskom ratu stvorili njima neželjenu RH! A to je itekako dobrodošlo mnogima u svijetu koji su podržavali fašističku velikosrpsku agresiju na Hrvatsku. Spomenimo samo slučaj našeg proslavljenog nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića. Kada je u Beogradu paljena hrvatska zastava i bila izložena srpska zastava na kojoj je ćirilicom bio napisano ime Vukovar nije nikome smetalo. Ali kada je poslije toga u Zagrebu bila hrvatska zastava na kojoj je bilo i ime Vukovar, delegat je tražio da se ukloni hrvatska zastava. I umjesto da ga lijepo zamole da napusti Hrvatsku, problem je postao Šimunić i ZDS!

Kako im je danas pozivanje na tzv. Antifašizam glavno u napadima na svako hrvatstvo, jednu od knjiga koju večeras predstavljamo nazvao sam "Živjela nam antifašistička tj. braniteljska Hrvatska. Naime, antifašistima se mogu zvati oni koji su pobijedili fašističku agresiju, a ne oni koji su je aktivno ili pasivno pomagali. A hrvatski branitelji su porazili velikosrpski fašizam!

Blago rečeno porazili.

Čini mi se da nisam slučajno na tapetu u RH kao i mnogi drugi sličnih pogleda. Evo nekoliko mojih tvrdnji koje pokazuju da sam s pravom tako tretiran. Ali eto i to ću pokušati objasniti u znaku broja četiri:

1) Prije svega moje stalno ukazivanje na riječi Slobodana Miloševića koji je sedam dana poslije “Oluje” usporedio svoje “borce” sa zečevima, a kao suprotni primjer dao je hrvatske branitelje u Vukovaru. Naslov knjige “Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba” izuzetno je loše dočekan. Nedavno sam ponovno pisao o HAZU i predavljanju te knjige):

U tekstu HAZU i protunarodna vlast, dnevno.hr, 10. 05. 2014. opisao sam taj sukob:

Tako već sam naslov moje knjige „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba” nekima baš i nije drag. Komentirajući naslov, admiral Davor Domazet Lošo (danas član Vijeća za domovinsku sigurnost Predsjednice RH., J.P.) je na samom predavljanju knjige ustvrdio da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti (to posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Nadovezao sam se na našeg admirala ispričavši priču o tom predavljanju i mojoj Akademiji:

Vjerovali ili ne, zamolio sam da u HAZU pošalju internetom obavijest o ovom predavljanju. Izgleda da je tako nešto izazvalo pravu paniku. Da se našalim – pitam se jesu li me izbacili iz Akademije što sam se usudio tako nešto napraviti. A zapravo, Akademija je s Miloševićevom izjavom mnogo ranije trebala upoznati hrvatsku javnost, a ne ja!

Doista je to bio strašan genocid – napraviti od ljudi zečeve. Strašno, zar ne?

A ovakvi kao glavni tajnik HAZU i mnogi političari, umjesto da se rugaju “zečevima”, dopuštaju da im razni pupavci, šerbeđije i sl. čak i vladu sastavljaju, da ne spominjemo ostalo.

2)Ovih dana smo svjedoci događaja u Orašju. Bošnjaci su izgubili rat od Srba, spasili ih Hrvati, a žele biti pobjednici. Što im ostaje nego ponašati se po onoj mojoj tvrdnji:

Kad hoćeš od nekog naroda stvoriti neprijatelja - spasi ga od genocida.

A koliko je strašan taj njihov kompleks. Čak i američki vojni ataše kaže kako ih je general Gotovina spasio od genocida ravnom onima iz Drugog svjetskog rata, a oni bi sudili našem velikom generalu!

3) Antifašisti i danas govore o hrvatskim domoljubima kao o ustašama i fašistima. Ovo drugo je naglašeno u zadnje vrijeme jer im to “opravdava” ime, ali posebno je značajno to da smo im ustaše. Kao sve dobre sluge oni znaju što gazde žele, a znamo dobro da su Srbi i mediji i političari i običan narod u Domovinskom ratu hrvatske branitelje nazivali ustašama, a RH Tuđmanovom ustaškom državom. Zapravo, samo su potvrdili moju staru tvrdnju:

Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge. A ja ne volim biti sluga.

Kada sam nedavno to ponovio u “Bujici” sutradan me je na ulici zaustavio jedan gospodin i pitao što sam time htio reći. Objasnio sam mu:

Znate, kada vam netko kaže da ste ustaša nemojte misliti da Vas je uvrijedio. Baš suprotno, on Vam je samo rekao da niste srpski sluga. A to je itekako velika pohvala, zar ne? Pa pogledajte te srpske sluge kod nas. Kako netko može biti njihov sluga i pošto su od njih hrvatski branitelji napravili zečeve? Ogavno zar ne?

4) A kako se ponašaju hrvatski političari? Od 2000-e do danas čini se vrijedi moja tvrdnja: *Kad gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu.*

Izrekao sam je uvidjevši da Sanaderov dolazak na vlast treba moćnicima jer Račan nije smio uhapsiti generala Gotovinu. Nadam se da to i danas nije slučaj i da im ovakva vlast treba da bi osudili mog velikog prijatelja generala Praljka i ostale Hrvate iz BiH.

Akademik Josip Pečarić

05. 12. 2016.

STUPOVI MOJE HRVATSKE U SISKU

Devedeset i pet ovogodišnjih stipendista Biskupijske zaklade „Fra Bonifacije Ivan Pavletić“ svečano je primilo u subotu 3. prosinca, na tradicionalnom susretu prijatelja i stipendista Zaklade, ugovore o stipendiranju. Uručio im ih je sisački biskup Vlado Košić, a uz biskupa na susretu su nazočili i ravnatelj Zaklade dr. Domagoj Mosler, predsjednik Upravnog vijeća Zaklade preč. Tugomil Radiček te prijatelji zaklade: mons. Marko Cvitkušić, europarlamentarka Marijana Petir, akademik Josip Pečarić, Dario i Venera Kordić, Davor Vrbaneč, Tomislav i Linda Kršnjavi, Željka i Tihomir Markić i Ivana Vujić. Na početku sve okupljene je pozdravila stipendistica Marija Mitar. Ona je bila i voditelj ove svečanosti, U nastavku okupljene je pozdravio i ravnatelj dr. Mosler koji je istaknuo kako je ovo šesta godina djelovanja Zaklade: „Ove godine najviše vas je do sada, devedeset i pet studenata stipendista, a počeli smo sa tridesetak. Potom su se studentima obratili: Željka Markić, akademik Josip Pečarić, Dario Kordić, Tomislav Kršnjavi i Marijana Petir. Stipendistima se obratio i biskup Košić istaknuvši svoju veliku želju da nakon studija svi oni ostanu živjeti i raditi u Hrvatskoj. „Nadam se da će se, kada vi završite svoj studij, situacija u našem društvu popraviti jer ako svi pobjegnemo iz Hrvatske, što će biti od naše zemlje. Želio bih da vi ovo shvatite kao preporuku da svoje znanje i umješnost upotrijebite u Hrvatskoj, da doprinesete napretku našeg hrvatskog društva. Stvarno mi se čini da je taj odlazak naših mladih zločin koji netko čini našem narodu jer to nije dobro, i mi u javnosti premalo o tome govorimo. Kada gledam naše teškoće, ratna stradanja kada nije bilo lako opstati i održati se, a ipak smo tada ostali, nismo pobjegli nego smo se borili, smatram da je sada ova generacija također dužna, učiniti sve da i dalje opstanemo u svojoj domovini“, rekao je biskup te dodao kako je njegova obveza, kao i obveza Biskupije, da se brine za vjernike, te da čini sve što može kako bi pomogao posebno mladima. Na kraju, biskup je zahvalio svim prijateljima Zaklade što financijski, moralno i svojim autoritetom podupiru njezin rad.

<http://www.biskupija-sisak.hr/>

O dvom događaju izvesti li su i drugi portali:

<http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/sisacki-biskup-u-drustvu-zeljke-markic-i-haskog-osudenika-za-ratne-zlocine-kordica-odlazak-nasih-mladih-zlocin-je-koji-se-cini-nasem-narodu/5343383/>

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/69459/Biskup-Ko%C5%A1i%C4%87-stipendistima-Ako-i-odete-iz-Hrvatske---vratite-se!.htm>

<http://narod.hr/hrvatska/biskupijska-zaklada-fra-bonifacije-ivan-pavletic-sisku-dodijelila-95-stipendija>

Zapravo je naslov iz Jutarnjeg lista meni obilježio samo predstavljanje. Naime, urednici svoje čitatelje velikim slovima upozoravaju:

SISAČKI BISKUP U DRUŠTVU ŽELJKE MARKIĆ I HAŠKOG OSUĐENIKA ZA RATNE ZLOČINE KORDIĆA

Jutarnji list mora i danas pokazati svoj sluganski odnos prema Srbiji, moraju pokazati da su i dalje srpske slugе. Još ih Vulin nije upozorio kako treba nastaviti s „fašizacijom“ Hrvatske i napadati sve što rade HOS-ovci jer je poznato kako su se u ratu srpko-crnogorski agresori bojali od samih oznaka HOS-a:

<http://narod.hr/hrvatska/srbijanski-ministar-vulin-ponovno-napada-hrvatsku-pozivam-eu-da-reagira-bujanja-fasizma-hrvatskoj>

Zato su u Yutarnjem, pardon Jutarnjem slijedili ono što im je sugerirao efendija Cerić. A u Sisku to je mogao biti samo čovjek za koga sam svojevremeno rekao kako su mu u Haagu jedino dokazali da je Hrvat. I to izuzetan Hrvat – Dario Kordić. Znaju u Jutarnjem da je Kordiću sudilo na osnovu lažnih dokumenata koja su im dostavili iz Hrvatske. Ali, zar nije laž najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti. Dakle, nema tu dvojbe – ipak se treba dokazati gazdama zar ne?

Kao da sam znao prije polaska za Sisak napisao sam komentar Cerićeva pamfleta upućenog Predsjednici RH:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/akademik-pecaric-porucuje-kako-od-nekog-naroda-napraviti-neprijatelja-spasi-ga-od-genocida-979387>

<http://kamenjar.com/nekog-naroda-napraviti-neprijatelja-spasi-ga-genocida/>

<http://glasbrotnja.net/nekog-naroda-napraviti-neprijatelja-spasi-ga-genocida/>

<http://enovosti.ba/akademik-josip-pecaric-kako-od-nekog-naroda-napraviti-neprijatelja-spasi-ga-od-genocida-vijest/1608863>

Koliko je naslov moga teksta dobro pogođen i kolika nezahvalnost zbog spašavanja od genocida prema RH pokazuje i reagiranje jednog njihovog voditelja:

<http://narod.hr/hrvatska/video-voditelj-iz-bih-seksisticki-prozvao-predsjednicu-drugarice-kolinda-tumacenja-vjera-vam-banalna-vi-ste-gospoda-fatalna>

Zapravo, moj tekst je napisan kao odgovor na jedan e-mail Uredništva portala „Hrvatsko nebo“ pa ga je taj portal prvi i objavio i to prije odlaska za Sisak. Dapače, uz tekst su dali i svoj komentar:

Hrvatsko Nebo

A što komentirati, poštovani Josipe Pečariću!! Za naše prilike, rekli ste gotovo sve. Pitanje je kome? Javnost u Republici Hrvatskoj nije ni površno upoznata, ali (istini za volju, ni zainteresirana) s procesom mirnodopskog democida koji se odvija u susjednoj BiH. Nakon potpisa Daytonskog sporazuma, koji je umjesto nas (Hrvata u BiH) "aranžirala" diplomacija RH na čelu s Matom Granićem, a potpisao Predsjednik RH dr. Franjo Tuđman, u svojstvu zarobljenika u zračnoj bazi Wright Patterson u Daytonu, Ohio, SAD, Hrvatski narod u BiH je podlim, puzajućim promjenama Ustava BiH, (Aneks 4 DS), dekonstituiran, korak po korak. 83 puta je Visoki Predstavnik intervenirao u Ustav, na način da je potpuno nelegalno, s legitimetom neviđenih prijetnji veleposlanstva SAD u Sarajevu, izravnim, brutalnim prijetnjama Wesleya Clarka (jednom prigodom sam bio i nazočan) ili primjenom gole vojne sile, proveden prijenos ovlasti s Federacije BiH na "središnju državu" i svakom tom, nasilnom, nedemokratskom, u biti zločinačkom promjenom, Hrvatski narod u BiH, gubio dio svoje konstitutivnosti. Svjedok sam i sudionik događaja, i mogu posvjedočiti što se i kako događalo. Iz prve ruke. Uspješno smo se odupirali sve do kraja 1999.godine. No, 2000.godine dolazi do tragedije za Hrvate općenito a za Hrvatski narod u BiH ona poprima katastrofalne razmjere. Isluženi špijun s pacifika, Robert L. Barry, u svojstvu voditelja Misije OEES-a u BiH, koja je zadužena za provedbu Aneksa 3 DS - Sporazum o izborima), uz odobravanje Vlade RH i svesrdnu pomoć, po izravnom egzekutoru Toninu Piculi, tadašnjem MVP u Vladi Ivice Račana, provode brutalnu, do tada neviđenu egzekuciju svih kolektivnih prava i sloboda Hrvatskog naroda u BiH. Ako se netko pokušao suprotstaviti, bio je smijenjen, a vojne snage SFOR-a su brutalno "asistirale" ako bi to procjenio Visoki Predstavnik, Robert L. Barry ili veleposlanik SAD. Brutalne vojne akcije su poduzimane i bez povoda, tijekom "rutinskih kontrola" (upadi u zapovjedništva HVO-a, ustanove poput SNS -službe nacionalne

sigurnosti, vezanje i zlostavljanje službujućih časnika, lomljenje ruku i nogu, otimanje dokumentacije i informatičke opreme). O donošenju "Privremenih izbornih pravila" od strane Roberta L. Barrya uz svesrdnu pomoć Tonina Picule, posljedicama koje je to imalo na prava i položaj Hrvata u BiH ne vrijedi ni govoriti. Kao dokaz, posjedujem dio prijevodne izjave Republike L. Barya i Tonina Picule, iz kojega se jasno vidi što Barry zahtjeva i na što Picula pristaje. Volio bih kada bi o tome progovorio i prof. Zdravko Tomac, koji je bio član vanjskopolitičkog savjeta MVP (imam u posjedu zapisnik sa sastanka povodom zahtjeva Roberta L. Barrya prema MVP). Sve ove "pogodnosti" i "darove", bošnjačka politika je beskrupulozno i šovinistički koristila, uz otvorenu potporu veleposlanstva SAD i sramotnu šutnju. a nerijetko i otvoreno odobravanje, Vlade RH a poglavito Predsjednika RH Stjepana Mesića u dva mandata.

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/12/03/akademik-josip-pecaric-efendiji-cericu-kako-od-nekog-naroda-napraviti-neprijatelja-spasi-ga-od-genocida/>

Da, sluganska politika u RH itekako je bila na djelu od 2000. Što se medija u RH tiče, ovo što danas vidimo u ovakovom reagiranju Jutarnjeg bilo je i prije dolaska jugo-komunista na vlast.

To se može iščitati iz teksta Marka Ljubića:

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-kad-efendiji-cericu-izbije-brada-dobijemo-pismo-komsinici-kolindi>

Ljubić je također trebao ići u Sisak, ali je zbog pisanja tog teksta ostao doma. On veliki dio tog teksta posvećuje zločinima u Ahmićima i Trusini:

....potpuno prešućeno u hrvatskom medijskom prostoru, objavili stenogram iz štaba Armije BiH. To je razgovor između zapovjednika Armije BiH, u jutro 16. travnja 1993. godine iznad Trusine, koji svoga višega zapovjednika uoči udara na Trusinu pita: „Jesu li ustaše upale u Ahmiće, dokle ćemo čekati“?

General Praljak je svojevremeno upozorio kako je na pitanje koliko je puta HTV u svojim emisijama spomenuo Ahmiće, a koliko Trusinu, Praljak je dobio odgovor:

AHMIĆE 998 puta, a TRUSINU 2 puta.

Efendijino pismo je komentirao na svom Facebooku i prof. dr. sc. Slaven Letica:

Zanimljivo je, ali i zabrinjavajuće, što spomenuti pisci javnih pisama KGK ne spominju ČINJENICE koje su i njima i europskoj i zapadnoj javnosti i "tajnosti" predobro poznate: da u BiH djeluju tajni i javni centri za novačenje ratnika Islamske države, da u toj zemlji teče proces "druge islamizacije/sunitizacije" iza kojeg stoje Turska, Iran i Saudijska Arabija, da se specifični, jedinstveni, bosansko-hercegovački svjetovni i crkveni islam pokušava kapilarno zamijeniti onim koji se prakticira u Iranu i Saudijskoj Arabiji itd.”.

<http://kamenjar.com/pisci-pisama-predsjednici-hrvatske-ne-spominju-da-u-bih-djeluju-centri-za-novacenje-ratnika-isil-a/>

Sve to ne zanima Jutarnji. Njima je važnije optuživati i pisati na ovaj način o hrvatskoj veličini kakav je Kordić, vjerujući da su time diskreditirali i biskupa Košića i g. Željku Markić.

Zapravo o medijima je govorio i naš biskup. Upozorio je kako je prošle godine dodjeli stipendija nazočila i predsjednica RH, kako je snimalo puno televizija, bilo nazočno puno novinar, ali ni na tim televizijama niti u novinama nije bilo ni riječi o tom događaju.

Ja sam ponovno govorio o četiri stupa moje Hrvatske kako ih je svojevremeno definirao dr. sc. Marko Tokić, profesor hrvatskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru, predsjednik Hrvatske Samouprave u BiH, politički analitičar i kolumnist portala "Voice From Croatia". Zapravo ta četiri stupa predstavljaju četiri

skupine ljudi koje su svojim djelovanjem posebno zaslužne za postojanje današnje Hrvatske, a ne čelu su im oni koje mrzitelji hrvatskog naroda i RH najviše napadaju: dr. Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković Thompson i biskup dr. sc. Vlado Košić. Košić i Kordić su bili tamo. Kordić je oduševio sve nazočne, a Thompson je svojim dobrotvornim koncertom u Sisku 11. 06. 2016. itekako zaslužan što je ove godine bilo toliko stipendija!

Josip Pečarić

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

Msgr. Vlado KOŠIĆ, sisački biskup

**NJEGOVE SU PJESME ŠKOLA LJUBAVI PREMA
DOMOVINI, VJERI I OBITELJI**

Umjesto da hapsi četnike, tzv. hrvatska vlast, kao dobar sluga četničke Srbije, hapsi branitelje lažući da postupa po zakonu

Popularni pjevač Marko Perković Thompson doista je fenomen na glazbenoj sceni u Hrvatskoj, ali i šire. Razlog zašto on privlači više posjetitelja od ostalih pjevača je, mislim, u tome što je on bio i hrvatski branitelj koji bolje osjeća probleme branitelja koje se danas u Hrvatskoj, na žalost, potiskuje na margine društva i ne poštuju se njihovi visoki moralni i domoljubni motivi koji su ih mobilizirali da se pridruže obrani domovine. Dakako, potiskivanje branitelja i njihovih ideala događa se na službenoj razini, dok s druge strane narod ne dijeli takve političke stavove, a osobito mladi koji prepoznaju istinu i dolaskom na Thompsonove koncerte, oni na neki način protestiraju protiv te službene politike koja vlada već više od 15 godina u Hrvatskoj.

Thompson u svojim pjesmama vrlo visoko vrjednuje, osim domovine, i vjeru i obitelj, što također oni koji posljednjih godina provode tzv. sekularizaciju društva

žele obezvrijediti i oslabjeti te su Thompsonovi koncerti također i izraz stavova našega naroda da on ne želi uništenje vjere ni hrvatskih obitelji. Ljudi žele poručiti da su im domovina, vjera i obitelj vrijednosti koje oni visoko cijene i koje ne dopuštaju uništiti. U jednome smislu njegove su pjesme škola ljubavi prema domovini, prema vjeri i prema obitelji, a s druge strane i prosvjed protiv prijetnji koje se poduzimaju protiv tih vrijednosti.

Na žalost još uvijek, i sve više, ima onih koji javno zastupaju teze da Hrvatska nije potrebna kao država pa rone suze za propalom državom, a mnogo je i onih koji su tada - kako dio toga sustava - imali povlastice koje više nemaju te rade protiv interesa svoje zemlje. Neshvatljivo je kako to da zadnjih nekoliko hrvatskih garnitura političari na vlasti ne brane prvenstveno interese vlastite domovine, nego se više brinu što će reći neki politički centri izvan Hrvatske.

Naime, srpska je službena politika (a poznato je da je to danas opet velikosrpska i četnička politika) zadnjih godina pokrenula diplomatsku ofenzivu šireći o Hrvatskoj laži kako u nas raste tzv. ustašizacija, fašizacija i sl. I umjesto da naša službena politika pojačano hapsi četnike i sve koji su razarali našu zemlju i radili protiv samostalnosti Hrvatske, ona se – kao dobar poslušnik i sluga (što smo na žalost bili tolika desetljeća) – bori protiv tzv. ustaša pa svoju revnost pokazuje hapšenjem i progonom domoljuba i hrvatskih branitelja. Kada to čovjek gleda sa strane, doista se pita: kako to da Thompson i HOS-ovci nisu smetali u Hrvatskoj prije 26 godina, kada su nastali u Domovinskom ratu, pa niti do prije 2-3 godine, a danas smetaju? MUP se poziva na svoju dužnost da štiti

poredak i poziva se na sudske presude koje su do sada donošene s obzirom na članak zakona o remećenju javnog reda i mira. Treba javno reći da to nije istina jer dosadašnje sudske presude, kad su se HOS-ovci morali braniti na sudu – poput Markuša za Uskrs ove godine na sudu u Daruvaru – do sada su redom bile oslobađajuće za hrvatske branitelje. Tako da ne postoji taj razlog. Razlog privođenja i podnošenja krivičnih prijava je – to treba javno reći – politička je interpretacija tog zakona. Jer kako to da pozdrav 'Za dom spremni' jest remećenje javnoga reda i mira, a pozdrav 'Smrt fašizmu' to nije? A mogao bi biti jer mnogi sinovi i unuci onih koji su od komunista pobijeni bez suda i za čije se grobove do danas ne zna, sigurno u duši ne nalaze mir kad čuju taj pozdrav. Ta proizvoljnost tumačenja upitna je i to bi trebalo prestati. Zapravo, uopće političari nisu pozvani tumačiti zakone, to bi trebalo biti dopušteno samo pravosudnim tijelima.

ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU

Poštovani Oče biskupe,

Zahvaljujemo se na Vašim riječima s kojima, ne prvi put, točno opisujete ponašanje hrvatskih vlasti:

– Je li moguće da hrvatska policija hapsi hrvatske branitelje? Kakva je sad opet ova protuhrvatska vlast koja se usuđuje to činiti u Kninu na proslavi Dana pobjede?.

Činjenica je da već drugu godinu u Kninu vlast hapse hrvatske branitelje iz redova HOS-a koji na svoj dan uzvikuju svoj poklič iz Domovinskog rata. Isto tako napadaju već treću godinu na isti dan hrvatskog branitelja Marka Perkovića Thompsona zbog izvođenja njegove pjesme „Bojna Čavoglave“ koja je postala jedan od simbola Domovinskog rata. Pogledajte Thompsonov odgovor:

<http://kamenjar.com/thompson-odgovorio-prijavu-zbog-koncerta-slunju/>

„U svom odgovoru MUP se poziva na „postojeću sudsku praksu, ali i temeljem odluke Ustavnog suda broj: U-III-2588/2016. od 8. studenoga 2016. prihvaćeno je pravno stajalište da uzvikivanje spomenutog pozdrava ispunjava obilježja navedenog prekršaja.“ To je potpuna neistina jer su drugi sudovi donosili drugačije odluke i prije i poslije te odluke.

Dakle neistina je da se radi o postojećoj sudskoj praksi. Policija sprovodi zakone, a ne postoji zakon po kome je zabranjen poklič ZDS. A kada se to radi po volji politike, onda to više nije demokratska država! Spomenimo da zapravo policija radi suprotno tome jer se napada i tvrdi da je ustaški i sam znak HOS-a u kome postoji i poklič ZDS koje su hrvatske vlasti odobrile.

<http://kamenjar.com/udruge-hos-a-podizu-tuzbe/>

A poznato je da su koalicijski partneri prozivali i pozivali HDZ da se postupa na ovakav način. Poznato je da su oni i ranije imali slične zahtjeve, kao npr. kada su tražili da se povuče tužba za genocid.

Znamo da bi i to bilo u interesu onoga što propagira velikosrpski Memorandum SANU 2 jer je presuda stalnog Suda u Haagu po kojoj je Srbija agresor na Hrvatsku i koja je u toj agresiju učinila niz genocidnih radnji u potpunoj suprotnosti s ciljevima Memoranduma.

Istom cilju služe i ovi napadi na poklič HOS-ovaca ZA DOM SPREMNI. Poklič koji su u Domovinskom ratu koristili ti legendarni hrvatski branitelji proslavivši se i u Vukovaru, i u Škabrnji, i u Dubrovniku...

Upravo zbog istinitosti Vaših poruka izloženi ste tolikim uvredama.

Uvjereni smo da ćete i u budućnosti nepokolebljivo promicati istinu i pravdu.

Zato primite izraze naše velike zahvalnosti.

Akademik Josip Pečarić

Dr. sc. Josip Stjepandić

POLITIKA ŠARAFCIGER

U subotu je dr. Stjepandić na povratku sa službenog puta u Italiju svratio i u Zagreb. Kažem mu kako me iznenadila činjenica da je malo naših portala prenijelo njegovo pismo Predsjedniku Vlade. Ja sam našao Pismo samo na dva portala.

Posebno smo komentirali kako je kolegica iz Šangaja komentirala ZDS. (Vidjeti: <http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/06/22/dr-josip-stjepandic-stovani-gospodine-predsjednice-vlade-republike-hrvatske/>)

Kaže mi kolega Stjepandić da uskoro ide u Kinu pa će još više razgovarati s tamošnjim znanstvenicima o tom pozdravu naših HOS-ovaca i mnogih drugih hrvatskih branitelja.

A možda je našim portalima već bilo previše tekstova o pismu kojega je Predsjedniku Vlade napisao biskup Košić. Čini mi se da je ta dva pisma spojila naša sjajna kolumnistica Mirela Pavić koja svoju kolumnu u Hrvatskom tjedniku od 29. lipnja 2017, završava ovako: *Liam shi!*

I pozdrav biskupu Košiću, ma di bija!

Imenjaku sam rekao kako je moj dojam kako je na djelu dogovor PLOČA ZA PLOČU. Dakle skidanje ploča na Trgu jednom od 10 najvećih zločinaca s jedne strane i ploče hrvatskim junacima u Jasenovcu o čemu i piše Stjepandić Plenkoviću:

Isto tako, očigledno je da ne pratite vrlo informativnu emisiju TV Bujica. Da tomu nije tako, onda biste sigurno došli do svjedočenja don Miljenka Babaića (29.4.2016) da su dubrovački branitelji, razočarani kad nisu mogu dobiti dodatno pojačanje od HOS-a, od njega zatražili da pošalje makar njihove oznake.

Da agresori su se panično bojali naših HOSovaca!

Uvijek treba naglasiti da su za skidanje ploča u Zagrebu najzaslužniji Bruna Esih i Zlatko Hasanbegović!

Jasno je bilo da je ploča u Jasenovcu bila dio nagodbe HDZ-a i HNS-a 20. 06. 2017. kada je o njoj progovorio sam Plenković. Komentirao sam prijateljima:

ANDREJ PLENKOVIĆ

HOS je u Jasenovcu mogao staviti ploču bez grba i problema ne bi bilo

<http://direktno.hr/direkt/hos-jasenovcu-mogao-staviti-plocu-bez-grba-i-problema-ne-bi-bilo-89452/>

ZAPRAVO:

HOS u Jasenovcu nije morao staviti ploču i problema ne bi bilo

ili:

HOS se nije morao boriti u Domovinskom ratu i problema ne bi bilo

ili:

Branitelji se nisu morali boriti u Domovinskom ratu i problema ne bi bilo

I OPET BI IMALI VLAST KOJA RADI ŠTO SRBI TRAŽE!

TKO JE ONO NEŠTO SPOMINJAO POLITIČKU PROSTITUCIJU?

Kasnije sam se korigirao:

Točnije: OVO SU ISPRAVNE PREMISE!

(Nadam se: Očita je poruga na komentar Predsjednika Vlade da je biskup svoje pismo pisao na pogrješnim premisama.)

Naravno i sami HNS-ovci slavodobitno najavljuju skidanje ploče u Jasenovcu za mjesec dana. Njima je to doista važno jer se za to najsnažnije zauzela njihova bivša predsjednica, od HNS-a etički osuđena veleizdajnica Vesna Pusić zahtijevajući da vlast šarafcigerom

skine tu ploču. Podsjetit ću vas da su jednom od HOSovaca čija su imena dana na toj ploči upravo šarafcigerom fašistički agresori na Hrvatsku iskopali oči!

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/veliki-dan-za-hrvate-osudeni-stjepan-mesic-vesna-pusic-milorad-pupovac-793979/>

S druge strane Ministru Uprave nisu drage najave Premijera kako je politika iznad prava pa se u medijima najavilo kako bi njegovo Ministarstvo moglo odbiti zahtjev za uklanjanjem ploče jer nema pravne osnove budući je HOS-ov grb odobren od Ministarstva uprave još u vrijeme Račanove vlade.

O tome su u Bruxellesu pitali premijera Plenkovića, no on tvrdi da ta informacija nije istinita.

<http://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/sdp-ovac-predrag-matic-objasnio-zasto-nece-glasati-za-skidanje-ploce-hos-a-u-jasenovcu---480701.html>

Zato bi političku prostituciju o kojoj je govorio biskup Košić zapravo trebali nazvati POLITIKA ŠARAFČIGER!

Iako je tako ne zovu o toj politici možemo pročitati u izvrsnim raščlambama Marka Ljubića:

<https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-antifasizam-smrtonosan-hrvatsku-slobodu-nezavisnost>

<https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-proglasavajuci-temeljne-nacionalne-zadace-zaokruzenim-plenkovic-se-ruga-hrvatskoj>

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/27083-m-ljubic-hrvatska-ce-biti-na-konju-tek-kad-budak-jovanovic-klasic-ili-pusic-budu-na-magarcu.html>

Nedugo poslije Plenkovića na scenu stupa Predsjednik Ustavnog suda RH Miroslav Šeparović koji o ploči u Jasenovcu u Saboru odgovara na pitanje zastupnika iz redova naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku i koji je npr. svojim lažima o pokršćavanju 11.000 srpske djece i osobno sudjelovao u toj agresiji i od HNES-a također etički osuđeni veleizdajnik Milorad Pupovac, pa kaže:

"Nemam dileme, ploči s pozdravom 'Za dom spremni' u Jasenovcu nije mjesto. To je simbol stradanja žrtava ustaškog režima. Uvažavam branitelje i siguran sam da nisu željeli veličati NDH, ali s takvim pozdravom mogu povrijediti žrtve. Neka Vlada nađe zakonit način da se ploča ukloni",

<https://www.24sata.hr/news/separovic-ploci-u-jasenovcu-za-dom-spremni-nije-mjesto-530200>

Zapravo je nevjerojatno kako neki ljudi pljuju po svojoj struci. Tako ovdje pravnik i predsjednik Ustavnog suda zna da govori neistinu jer se na ploči u Jasenovcu ne nalazi pozdrav ZDS već je on u sklopu grba HOS-a koji je legalan u RH. Ne treba biti previše inteligentan pa znati da tvrdnja da se na ploči nalazi pozdrav ZDS podrazumijeva da je on stavljen sam po sebi na njoj. Dakle, čovjek koji bi trebao osuđivati kršenje prava u RH pa i Politikom šarafciger, sam ih krši. I upravo pokazujući u Saboru da mu je interes političara koji ga biraju važniji od struke i onoga što bi kao predsjednik Ustavnog suda trebao raditi nama garantira da će on biti i izabran, zar ne?

Podsjetimo da su ustavni sudci, s izuzetkom časnog ustavnog sudca Miroslava Šumanovića, slično nepoštenje pokazali i u slučaju Josipa Šimunića (npr. moja knjiga *Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'* završava tekstem: *Ustavnom sudu RH je Domovinski rat zapravo 'poticanje mržnje na temelju rase, nacionalne i vjerske pripadnosti'*).

Nemojmo zaboraviti da se i Marko Perković Thompson sustavno proganja još od 2000.-e godine, zbog pjesme Bojna Čavoglave koja počinje s pozdravom ZDS! Pa i naslov najnovije kolumne Zvonimira Hodaka sve kaže i o tom progonu:

Pjesma 'Čavoglave' je antifašistička – s njom na usnama borili su se četiri godine protiv crnih četničkih i crvenih JNA fašista!

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/pjesma-cavoglave-je-antifasisticka-s-njom-na-usnama-borili-su-se-cetiri-godine-protiv-crnih-cetničkih-i-crvenih-jna-fasista-1037284/>

Prije nekoliko dana sam govorio o gaženju struke od strane Predsjednika Ustavnog suda jednom kolegi sa Sveučilišta i komentirao kako me čudi da poslije istupa Predsjednika Vlade članovi vladinog Vijeća za suočavanje s prošlošću nisu podnijeli ostavke na to članstvo. Znamo da je to Vijeće Vlada i formirala zbog ploče u Jasenovcu, zapravo zato što nisu imali petlje reći istinu o tvrdnji da na toj ploči stoji ZDS i optužiti one koji traže da se oskrnavi nešto što je u RH odobreno. Podsjetimo se npr. kako je to najavila TV N1: *Ovo Vijeće je, podsjetimo, način na koji je Vlada reagirala nakon što je nedaleko od najvećeg koncentracijskog logora NDH, u samom Jasenovcu, postavljena ploča s ustaškim pozdravom "Za dom spremni".*

<http://hr.n1info.com/a182424/Vijesti/Ovo-su-clanovi-Vijeca-za-suocavanje-s-prosloscu.html>

I onda dođem doma i doznam kako o tome govori predsjednik tog Vijeća:

Vijeće nije razgovaralo ni o ploči HOS-a u Jasenovcu, a Kusić objašnjava da se neće baviti pojedinačnim slučajevima već će predložiti općenite preporuke.

"Nadamo se da će to biti na neki način korisno Vladi, da će ih Vlada prihvatiti, ne samo ova vlada nego i sljedeće vlade. To je cilj Vijeća, da u konačnici postavi temelje koji će moći služiti kao jedna konstanta za buduće generacije", rekao je te apelirao na medije koji prate rad Vijeća kazavši kako je njihova uloga velika u tome kako će javnost prihvatiti odluke Vijeća.

<http://direktno.hr/domovina/odrzana-prva-sjednica-vijeca-za-suocavanje-s-prosloscu-90434/>

I tako je Vijeće formirano zbog HOS-ove ploče u Jasenovcu, onda nam najave njeno skidanje bez obzira što to Vijeće postoji, da bi nas samo Vijeće izvijestilo da se oni neće baviti takvim pojedinačnim slučajevima. Kako bi i mogli kada su se u HDZ-u i HNS-u dogovorili da oni to sami riješe, zar ne?

A zapravo Vijeće ne može ništa riješiti jer je to pitanje najopćenitije pitanje koje se postavlja pred Vijeće.

Naime HOSovci su branitelji i odnos prema njima je odnos prema Domovinskom ratu. Jasno je da HNS-ovci imaju interes istovjetan interesu fašističkog agresora, tj. nametnuti kao prioritet u RH partizanski pokret i tzv. antifašizam. Davno sam nazvao ovo što možemo nazvati i političkom prostitucijom i politikom šarafciger – pomirba djece partizana iz svih stranaka. Dakle, partizani i antifašisti (zapravo crveni fašisti) su važniji od branitelja. Borba za Jugoslaviju u II. Svjetskom ratu je važnija od borbe branitelja za Hrvatsku u Domovinskom ratu.

Slavko Goldstein je tzv. antifašistima poručio u momentu kada su osnivali njihovu Ligu: Odrecite se Tita, a branite antifašizam.

Zato je važnija ploča u Jasenovcu nego trg u Zagrebu, jer je ploča u Jasenovcu podignuta u spomen na istinske antifašiste, u spomen onima koji su izgubili svoje živote braneći Hrvatsku od fašističkog velikosrpskog agresora, a koji su imali i imaju i danas podršku tzv. antifašista a zapravo crvenih fašista!

A to i jest Politika šarafciger, zar ne?

THOMPSONOV KONCERT: POGLEDAJTE KAKO JE TO IZGLEDALO JUČER NA ŠALATI

Sinoć je na zagrebačkoj Šalati održan koncert Marka Perkovića Thompsona.

Na koncertu koji je trajao gotovo tri sata, Thompson je izvodio pjesme sa svih 7 svojih albuma, a dvije od njih – ‘Sine moj’ i ‘Samo je ljubav tajna dvaju svjetova’ posvetio je svojoj ženi i djeci. Na pjesmama ‘Bojna Čavoglave’ i ‘Geni kameni’, publika je doživjela vrhunac.

Na koncertu su bile mnoge osobe iz javnog, političkog i vjerskog života: saborska zastupnica Bruna Esih sa suprugom, saborski zastupnik- general Željko Glasnović, novinar Tihomir Dujmović, novinar Velimir Bujanec, glumica Anja Šovagović, pomoćni trener hrvatske nogometne reprezentacije Josip Šimunić, ugledni poslovni čovjek Ilija Tokić sa suprugom, akademik Josip Pečarić, savjetnik predsjednice RH Ante Deur sa suprugom, Željka Markić, predsjednica udruge U ime obitelji sa suprugom, Kata Zadro, supruga legendarnog vukovarskog zapovjednika Blaga Zadre, vukovarski branitelj Tomislav Josić, msgr. Vlado Košić, sisački biskup.

Biskup Košić se na pozornici pridružio izvedbi pjesme ‘Maranatha’ čitajući tekst koji je napisao šibenski biskup u miru, msgr. Ante Ivas.

Izvor: narod.hr/tportal.hr/dnevno.hr

NA THOMPSONOVOM KONCERTU GOST IZNENAĐENJA: BISKUP KOŠIĆ KOJI JE OVIME RAZGALIO PUBLIKU!

Autor: dnevno.hr Nedjelja, 10. rujan 2017. u 15:21

Thompson je ovu pjesmu uglazbio na svom posljednjem studijskom albumu "Ora et labora" iz 2013. godine. Na aramejskom Maranatha znači "Dođi, Gospodine".

Pred mnoštvom publike na zagrebačkoj Šalati u subotu navečer popularni Marko Perković Thompson održao je koncert.

NEMA PREDAJE! Veličanstveni Thompson 'zapalio' Šalatu: Pobjedili smo političare koji su nas htjeli zaustaviti

Kao i slični glazbeni spektakli njegov koncert imao je i gosta iznenađenja. Pjevaču se usred koncerta na pozornici pridružio biskup sisački Vlado Košić. Biskup je prepunoj Šalati na pozornici izgovorio molitvu, kao i pjesmu "Maranatha, dođi Gospodine, daruj nam i danas mudru glavu i pamet bistru, plemenito srce i dušu čistu (...) da glas svoj i vjeru spremno damo za dom i za Krista (...) i dok je srca bit će i Kroacije pokaži nam pute nebeskog raja, Maranatha, dođi gospodine Isuse", odrecitirao je biskup Košić. I razgalio publiku te zaradio aplauz.

Podsjetimo, Thompson je ovu pjesmu uglazbio na svom posljednjem studijskom albumu "Ora et labora" iz 2013. godine. Na aramejskom Maranatha znači "Dođi, Gospodine".

Maranatha

...

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/video-na-thompsonovom-koncertu-gost-iznadenja-biskup-kosic-koji-je-ovime-razgalio-publiku-1061205/>

MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.

PREDSTAVLJENE KNJIGE “GENERAL PRALJAK” I “THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU” U SISKU

Predstavljanje knjige „Thompson – pjesmom za Hrvatsku“ autora akademika Josipa Pečarića i knjige „General Praljak“ autora dr. sc. Miroslava Međimorca i akad. Pečarića, održano je u četvrtak 14. prosinca u sisačkom Velikom Kaptolu.

Knjige su predstavili sisački biskup Vlado Košić, g. Marko Ljubić te autori. U prepunoj dvorani predstavljanju su nazočili i brojni Siščani, Petrinjci i Sunjani te suborci generala Praljka.

Na početku je sve okupljene pozdravio biskup Košić ističući kako je upravo biti spreman braniti svoj dom poveznica između Marka Perkovića Thompsona i generala Slobodana Praljka. „Hrvatska vlast i ona lijeva i ona desna, izigrala je naše branitelje i oni se ne osjećaju sigurno u domovini koju su krvlju stvorili.

Naši ljudi su se borili, branili svoj dom i zemlju, a što bi mi sad trebali? Tu krv popljuvati samo zato što nekome smetaju oni i njihov pozdrav ‘za dom spremni’, zato što im uistinu smeta naša država i sloboda? Da njih nije bilo, ne bi bilo ni tih naših čelnika koji jedan dan kažu jedno, a drugi dan već popljuju svoju riječ.

Kao što je Krleža rekao: ‘išli budu u Beč i tam budu svoju poplivali reč’. Tako su i predsjednica i premijer već drugi dan popljuvali svoju riječ kako je presuda Haškog suda neprihvatljiva, jer je nepravedna i ne temelji se na povijesnim činjenicama. Ako je ona nepravedna, pa kako su onda mogli reći drugi dan da je prihvaćaju, doista se pitam? Naša predsjednica bila je prije nekoliko dana u UN-u.

Mogla je tamo reći da općenito prihvaćamo taj sud jer smo ga i tražili, ali ovu zadnju presudu ne možemo prihvatiti jer je nepravedna, da želimo reviziju te presude i da ove nesposobne suce želimo zamijeniti. U konačnici napraviti drugi ‘ad hoc’ sud koji će vidjeti što se dogodilo s činjenicama. Što sudac iz Južnoafričke Republike ili Kine može znati o situaciji kod nas?

Sve su to rezultati nebrige prema hrvatskim braniteljima, temeljima ove zemlje koja se neodgovorno vodi. Ja se nadam da će to sada biti, kao što kaže Ivan Miklenić, jedan novi početak, da će se nešto prelomiti jer će izići na vidjelo jesi ili nisi za svoju zemlju“, rekao je biskup te dodao kako je Praljkov čin krik upućen vlastima, prije svega našim vođama koji nemaju kičme te se ponašaju podanički i služinski.

Publicist Marko Ljubić upozorio je kako je u tijeku hibridni rat koji prijeti da Hrvatima oduzme identitet. „Ako sagnute glave dopustimo da se pljuje po našim očevima, djedovima, braniteljima, Thompsonu, Slobodanu Praljku, onda se trebamo pitati što mi ostavljamo generacijama koje dolaze. Mi smo jako povlašćena generacija, bez obzira koliko trpimo, jer imamo mogućnost da se neke stvari još uvijek poprave i da završimo ono što smo devedesetih godina započeli. Zato smo i dužni braniti Thomspsona, ali ne radi se tu o

obrani njegovog imena ili prava da on negdje pjeva. Radi se o dubokim identitetskim simbolima.

Mi ne možemo dopustiti da nam se sad pod formom bilo čega što se u prošlosti događalo kriminaliziraju sami temelji države, a Čavoglave i 'za dom spremni' to upravo jesu. Osobno me ne zanima što je u povijesti taj pozdrav značio. Za mene sve priče počinju i završavaju s 1991. godinom i junaštvom hrvatskih branitelja koji su tada s tim poklikom i krunicom oko vrata, čistog srca išli u obranu svog doma. Moramo se početi ponašati kao svoji na svome, kao ljudi koji ne rade nikome zlo, koji znaju misliti svojom glavom i mogu postići ono što žele“, rekao je Ljubić zaključivši kako je to i poruka ovih dviju knjiga.

Autor dr. sc. Miroslav Međimorec rekao je da je knjiga „General Praljak“ neka vrsta leksikona za razumijevanje osobe i života Slobodana Praljka, nastala iz vjere da će se on 29. studenoga vratiti i više ne će trebati objašnjavati činjenice i dokazivati istinu. „Zajednički zločinački pothvat podvala je i manipulacija svjetskih moćnika koji su pod svaku cijenu htjeli osuditi vrh Hrvata u BiH za zločine koje nisu zapovjedili, nisu za njih znali niti su ih mogli spriječiti. Prihvatiti takvu osudu bilo je neizdrživo za čovjeka takvih visokih etičkih vrijednosti kao što je bio general Slobodan Praljak.

Šutnja i nebriga je ono što su sve vlasti do sada činile po pitanju šestorke iz BiH. Država je imala mnogo načina da pomogne i Praljku i šestorki, ali ta pomoć je izostala. Posljedica toga je da je šestorka ostala visjeti u zraku na milost i nemilost Hrvatske i BiH. Dok ih je Hrvatska ignorirala, Bosna i Hercegovina je željela da dobiju čim veću kaznu, a rezultate te politike vidimo danas“, upozorio je Međimorec te se još u nastavku prisjetio ratnih dana u Sunji gdje je Praljak i postao generalom, ali i njihovog zadnjeg razgovora telefonom, tek nekoliko dana prije presude.

Na kraju okupljenima se obratio i akad. Pečarić zahvalivši biskupu na organizaciji promocije te pogovoru koji je napisao za knjigu o Praljku. Pečarić je istaknuo i kako je ovo prva promocija proširenog izdanja ove knjige. „Očekivali smo, Miroslav i ja, da će ovo drugo izdanje izaći kad naš prijatelj Slobodan Praljak izađe iz zatvora. Umjesto toga on je otišao u legendu, a njegove riječi pamtit će mnoge generacije Hrvata. U ovoj knjizi naći će te moj tekst 'Ubiše mi prijatelja'.

Doista, u njegovom slučaju se radi o ubojstvu pa sam te suce nazvao ubojicama. Možda sam bio nepravedan jer je tih ubojica bilo više, a posebno treba naglasiti da ih ima mnogo u Hrvatskoj. Velika je simbolika što danas promoviramo knjige o Marku i Slobodanu.

Kroz sve ovo vrijeme, posebno unazad 20 godina, oni su obojica na različite načine progonjeni od onih koji mrze i našu državu i narod“, ustvrdio je akad. Pečarić zaključivši predstavljanje riječima generala Praljka: „Suci, Slobodan Praljak nije ratni zločinac. S prijezirom odbacujem vašu presudu“.

<https://narod.hr/hrvatska/foto-predstavljene-knjige-general-praljak-thompson-pjesmom-hrvatsku-sisku>

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK IV. / S
PRIJEZIROM ODBACUJEMO VAŠE PODANIŠTVO,
ZAGREB, 2019.**

**OSVRT AKADEMIKA PEČARIĆA: 'UNIŠTENJEM
HRVATSTVA U BIH, LAKŠI ĆE BITI I OBRAČUN S
HRVATSKOM'**

Sam odlazak u Hercegovinu bio mi je stresan – mojom krivicom. Krenuli smo u utorak, a ja nisam stigao potpisati za referendum uvjeren da se potpisi skupljaju jedan tjedan. Dr. Međimorec mi je rekao da se radi o dva tjedna pa mi je pao kamen sa srca. Danas smo otišli i potpisali Ankica i ja.

Dvorane su bile pune. Već u Širokom brijegu to nas je iznenadilo jer je bio veliki pljusak u to vrijeme.

Za razliku od Hrvatske gdje samo poneko predstavljanje prati poneki hrvatski portal u Hercegovini smo bili i na portalima i u novinama i na radijima a i na televiziji.

<https://www.grude.com/clanak/?i=64084>

<https://www.bljesak.info/kultura/knjige/siroki-brijeg-predstavljeno-troknjizje-o-slobodanu-praljku/236009>

<https://hip.ba/2018/05/17/u-ljubuskom-predstavljeno-troknjizje-o-generalu-slobodanu-praljku/>

<https://hip.ba/2018/05/17/u-ljubuskom-predstavljeno-troknjizje-o-generalu-slobodanu-praljku/>

<http://republika.info.com/index.php/vijesti/28406-u-mostaru-predstavljeno-troknjizje-o-generalu-praljku>

Po povratku su tri portala, koliko je meni poznato, objavila i moj govor:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/05/19/predstavljanja-knjiga-o-generalu-praljku-u-hercegovini/>

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-predstavljanja-knjiga-generalu-praljku-hercegovini/>

<http://dragovoljac.com/index.php?start=23>

O onom što u mom tekstu nema piše mi don Kaćunko:

Ne vidim jedinu pravu formulu za opstanak - MOLI-RADI-RODI...!

Kome će hercegovačko kamenje pjevati kad naroda hrvatskoga nestane?

A što ima?

Iskoristio sam činjenicu što je u Širokom brijegu i Ljubuškom knjige predstavljao autor tvrdnje o četiri stupa Pečarićeve Hrvatske i dobio dozvolu da ubuduće kada o tome govorim ta četiri stupa budu Tuđman, Praljak, Thompson i Košić.

Thompson i biskup Košić su živi pa nam iz dana u dan pokazuju koliko su zaslužili da ih izdvoji dr. Tokić. Pogledajte samo biskupovu homiliju na Duhove:

...svoju ljubav prema Domovini pokazujemo svojim marljivim radom, učenjem, poštivanjem hrvatskih branitelja koji su za Domovinu poginuli i ostali invalidi, poštovanjem prava svakoga, osobito demokratskog prava na izbor. Zato, ako volite

domovinu, dragi roditelji i kumovi, potpišite peticiju za promjenu izbornog zakona da svi mogu sudjelovati u upravljanju našom Domovinom a ne samo političke elite koje manipuliraju izbornim sustavom i neprestano se izmjenjuju, ali samo za vlastitu korist, dok narod propada! Voljeti svoj narod znači izboriti se za njegovo dobro. Da nije bilo branitelja u Domovinskom ratu, danas naše domovine ne bi bilo. Potrebno je nekada preuzeti odgovornost i za teške odluke i za opasno djelovanje... za Domovinu se moramo moliti i žrtvovati.

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/4583-homilija-na-duhove-u-katedrali>

A dobar dio mog govora bio je o povezanosti ta prva dva stupa, tj. o tome da sam još 2001. godine ukazivao zapravo to da su njih dvojica Tuđman i Praljak najveći među svima nama. Njih dvojica su i danas na najvećem udaru pa čak i kad navodno brane Tuđmana:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29440-m-ljubic-nije-bujanec-rusio-tudmana-rusili-su-ga-i-ruse-ga-crvi-u-njegovim-povijesnim-cipelama.html>

Zato me je i samog zainteresiralo kada sam točno o tome javno govorio. To je bilo na tribini u Sydneyu, Evo kako sam o tome pisao u knjizi „Hercegovac iz Boke“, Zagreb 2003. str. 52.-55.:

GOVOR NA TRIBINI U SYDNEYU

I dalje sam odlazio u Australiju, jer sam svake godine dobivao poziv s australskih sveučilišta. Jedino sam 2001. godine otišao na poziv Hrvata iz Australije. Naime, oni su organizirali veliku akciju za engleski prijevod mojih knjiga "Srpski mit o Jasenovcu 1 i 2", pa je prva promocija i bila u Sydneyu. Obišao sam sve veće hrvatske zajednice i na kraju imao tribinu u Sydneyu. Moj govor s te tribine objavljen je u Spremnosti, Hrvatskom tjedniku, 28. kolovoza 2001.

Naravno, i tom prigodom bilo je riječi o Hrvatima u BiH. Evo dijela tog govora:

"Mesić se stalno zalaže da se krivnja individualizira. I doista je individualizirana. Za, od njega kao haaškog svjedoka, izmišljenu agresiju Hrvatske na BiH individualno su kažnjeni: general Blaškić s 45 godina robije, Kordić s 25, a Čerkez s 15. Današnja hrvatska vlast je upravo kada se vidjelo da je Blaškić osuđen za tu navodnu agresiju RH na BiH, i donijela Deklaraciju o suradnji s Haagom, s kojom je priznala nadležnost Haaga za akcije Bljesak i Oluju. Dakle, očita je bila želja današnjih hrvatskih vlasti da se nakon individualnog kažnjavanja generala Blaškića zbog navodne agresije RH na BiH, "individualizira" i krivnja zbog agresije RH na Republiku Srpsku Krajinu. S optužnicama Ademija i Gotovine, dočekali smo i ostvarenje te njihovih želje.

Današnju vlast posebno brine potpisivanje povelje o suradnji HIP-a i HDZ-a. Boje se, kažu, ujedinjenja tih stranaka i imenovanja Miroslava Tuđmana ili Andrije Hebranga novim predsjednikom. Boje se i približavanju Budiše tzv. desnici. Jednostavno rečeno, boje se ujedinjenja hrvatskih državotvornih snaga, jer iznad svega im je važna vlast. Zbog vlasti su se pokazali spremni priznati etničko čišćenje jadnih nenaoružanih Srba iz po njima države RSK. Gubitak vlasti poteže i pitanje odgovornosti za sve to. Tuđman im je 1991. oprostio. Hoće li im biti oprošteno i drugi put?

Naravno, haaški bordel će, neovisno o tome, što je i pisanje u SAD-u u svezi s Olujom potvrdilo da se doista radi o dobro plaćenom bordelu, nastaviti svoj posao. Opet su na redu Hrvati iz BiH, bolje reći Hercegovine. Poslije razbojničkih napada na hrvatsku banku, na redu su opet oni koji su najzaslužniji za očuvanje hrvatstva u BiH. Spominju se Valentin Ćorić, bivši ministar policije Hrvatske Republike Herceg Bosne, Slobodan

Praljak bivši zapovjednik HVO-a i Zlatan Mijo Jelić, ratni zapovjednik vojne policije HVO-a i donedavni zapovjednik hrvatske vojne komponente u Vojsci Federacije. Spominju se i Stanko Sopta Baja i Ljubo Česić Rojs. Komentar oko mogućeg Soptinog odlaska u Haag sve govori: "Njegovu bi se odlasku ponajviše radovali međunarodni predstavnici u BiH. Oni Soptu doživljavaju kao tvrdog radikala koji svoje stavove nameće Jelaviću i HDZ-u." Naime, već je odavno poznato da Haag služi i da se eliminiraju upravo oni koji su najveći protivnici dekretoizacije BiH, što i jest zadaća koju su dobili oni koji danas vedre i oblače u toj državi.

Pa nije slučajno da se na novim optužnicama iz Haaga spominje i general Praljak. Ovaj naš general, bivši redatelj, uspješni gospodarstvenik, čovjek koji je završio tri fakulteta (jedan od njih je i elektrotehnički), stalno upozorava na tu prljavu ulogu suda u Haagu i dokazuje da su Hrvati u BiH u mnogo gore položaju danas nego što su bili u Jugoslaviji. Doista sam ponosan što je moju knjigu Za hrvatsku Hrvatsku u Zagrebu promovirao uz prof. dr. Miroslava Tuđmana i akademika Dubravka Jelčića, upravo i general Slobodan Praljak. A čovjek takve biografije najviše i podsjeća na onog kome je moja knjiga bila i posvećena - Oca hrvatske države, dr. Franju Tuđmana. Optužiti Praljka slično je željama svjetskih moćnika da se optuži Tuđman. Dok je bio živ nisu smjeli osuditi ni generala Blaškića, a kamoli Tuđmana. Pričali su svašta protiv njega i ovdje na australskoj TV. Tako su kolege upitale moju kćer o tome. Rekla mi je: "Ma koga oni optužuju. Naš Predsjednik je napisao više knjiga nego što su vaši političari u životu i pročitali." Tako će i generala Praljka danas optuživati oni koji mu nisu dostojni ni noge ljubiti. Ali u bordelu i rade samo takvi, zar ne?

Uništenjem hrvatstva u BiH, lakši će biti i obračun s Hrvatskom. A koliko su u tome uspješni pokazuju i rezultati. Od 832.000 Hrvata 1991. godine, danas je u BiH ostalo samo oko 400.000. U Republiku Srpsku se želi vratiti 230.000 Hrvata, a vratilo se jedva 3000. U Federaciji je 70 posto Bošnjaka, a 30 posto Hrvata, koji su dežurni krivci za sve. Čak na vlasti nisu oni koji su na izborima dobili 95 posto glasova. Sve su to podatci koje je iznio kardinal Puljić u američkom Kongresu. Zašto govorim o uspješnosti svjetskih moćnika u tome? Moramo stalno imati na umu da je to plod njihovog djelovanja, jer su oni pomagali velikosrpsku agresiju na Hrvatsku i na BiH. Da to počinju uviđati i oni koji su nesvjesno sudjelovali u tome, pokazuje i nedavno pismo bivšeg šefa ureda OEES-a u Mostaru Daniela H. Simpsona mostarskom biskupu dr. Ratku Periću u kome on potvrđuje očitu činjenicu da je Međunarodna zajednica kolonizator BiH, i da su u njoj najugroženiji upravo Hrvati. Najnovije optužnice pokazuju da se politika međunarodne zajednice prema Hrvatima BiH ne mijenja, iako su istupi Heryja Hydea, predsjednika Odbora za vanjsku politiku američkog Kongresa, kardinala Vinka Puljića i biskupa Ratka Perića u Kongresu uzdrmali Wolfganga Petritscha. Recimo i za Hydea pravedni mir u BiH je dalje nego ikada, nametanje rješenja i dovodenje neželjenih ljudi na vlast nema potporu stanovnika regije, a loši rezultati međunarodne zajednice posljedica su opasnih, pretjeranih i neograničenih ovlasti visokog predstavnika. Hayde nije htio ni primiti Petritscha. Treba li uopće usporediti takav postupak g. Hydea, s odnosom današnjih hrvatskih vlasti prema Hrvatima u BiH? Svima je jasno da hrvatske vlasti krše sam Ustav RH, jer su po njemu dužne brinuti se o Hrvatima i u drugim državama, pa prema tome i o Hrvatima BiH.

Sjetimo se da je i kardinal Puljić rekao u američkom Kongresu da HDZ i Hrvatski narodni sabor i dalje uživaju podršku većine, no međunarodni predstavnici HNS-a tretiraju kao ekstremističku instituciju. Upozorio je da će se razočarani Hrvati u Hercegovini okrenuti ekstremizmu, a oni iz Bosne potpuno iseliti ako ne dobiju jamstva da je BiH i njihova domovina. A upravo nas ovih dana predsjednik HDZ-a, dr. Ivo Sanader upozorava kako

se sprema donošenje novog Ustava BiH, po kome bi Federacija BiH, dakle bošnjačko-hrvatski entitet, bio uređen kao građanska država. Drugim riječima, Ustavom bi se osiguralo daljnje čišćenje BiH od Hrvata. Reakcije onih koji bi po Ustavu trebali dići svoj glas u Hrvatskoj nema, uostalom kao što ih nije bilo ni do sada. Umjesto svakog komentara takvog ponašanja današnjih hrvatskih vlasti najbolje je citirati predsjednika Mesića: "Ja moram i provoditi hrvatski Ustav, čak sam dužan paziti da i drugi provode hrvatski Ustav." Da, i kada pomažu uništenju Hrvata BiH i kada daju Sloveniji hrvatski teritorij - provode Hrvatski ustav. Vjerovali ili ne. I dok Mesić ponavlja floskulu o pogrešnoj politici bivših hrvatskih vlasti prema BiH, sve više i više će bivati jasnije da je upravo ta politika, koju sam na hrvatskim radio programima u Melbourneu krajem 1992. i početkom 1993. nazivao "politikom vlastitih teritorija", jedina moguća. Danas to znači stvaranje republika i Hrvata i Bošnjaka, pored već one srpskog naroda. Jedino republika hrvatskog naroda osigurava opstanak Hrvata u BiH. Oni koji to onemogućuju pokazuju da im je i cilj nestanak Hrvata iz te države u kojoj bi sva tri naroda trebala biti jednakopravna.

Zapravo je zanimljivo čitati svoje stare tekstove jer te podsjetite na činjenice koje si zaboravio. Tako vidim da tada nisu samo spominjali mog prijatelja generala Slobodana Praljka već još tri moja prijatelja generala: Zlatana Mija Jelića, Stanka Soptu Bajju, koji je i govorio na Komemoraciji generala Praljka i Ljuba Česića Rojsa koga sam nedavno spomenuo u svom tekstu 'Bobetkov general'. Bilo je veliko zadovoljstvo biti među članovima Hrvatskog generalskog zbora i vidjeti s kolikim divljenjem su oni govorili o biskupu Košiću.

Ali vratimo se predstavljanju u Mostaru:

„Najavljujući promociju, fra Andrija Nikić kazao je da, kada je doznao da je general Slobodan Praljak oporučno zaželio da sveta misa zadušnica bude u Hercegovačkoj crkvi u Zagrebu, odlučio primiti ga u članstvo Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Mostaru.“

Neuobičajeno je nekoga primati posmrtno u svoje članstvo. Ali što može biti uobičajeno kod našeg generala poslije njegovog čina samožrtvovanja, tj. sebedarja? Upravo takvi neuobičajeni potezi su ponajbolji način da se suprotstavimo želji vlasti da se zaboravi jedan od najvećih sinova hrvatskog naroda!

Predstavljanje u Mostaru vodila je književnica Anita Martinac. Zaključila je predstavljanje sa svojom pjesmom:

Sloboda

(posvećeno Slobodanu Praljku)

sloboda ima široke ruke i velike dlanove
ima osmijeh dobrog čovjeka
pod sijedom bradom mudrosti
i oči nasmijane blještave
gorostas je
sa srcem snažnim
junačkim

sloboda je niknula u pukotinama pravde
i zalile su je olujne kiše
razlistala se u toplini srca
dala se vremenu bezgraničnom ljubavlju

i ostala zatočena u igrokazu prevara
koji su režirali oni
koji čak umjetnost ni ne razumiju

sloboda nikad na koljena nije pala
ostala je uspravna i kad su je šamarali
nikad pokleknula nije
i kada su htjeli ljubav da joj u okove stave
vinula se u plave visine
letom do istine

Josip Pečarić

<https://narod.hr/kultura/osvrt-akademika-pecarica-unistenjem-hrvatstva-bih-laksi-ce-biti-obracun-s-hrvatskom>
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/11060-predstavljanje-knjiga-o-generalu-praljku-u-hercegovini-2-dio>

BISKUP DR. SC. VLADO KOŠIĆ

MARKO LJUBIĆ: „RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI“

HKV, Zg 2018. – predstavljanje 18.IV.2018.

Dragi Marko, poštovani predstavljači i uvaženi gosti, svi cijenjeni sudionici ove večeri predstavljanja knjižnog prvijenca Marka Ljubića!

„Marko Ljubić jedan je od današnjih malobrojnih, ali zato najboljih hrvatskih pisaca i novinara čiji tekstovi, na domoljubnim portalima i u časopisima, odišu velikim poznavanjem suvremen hrvatske stvarnosti, iskrenim patriotizmom i profesionalnom, ja bih dodao i kršćanskom etikom. K tome njegovo beskompromisno poštenje kojim pristupa svakoj aktualnoj temi pokazuje kako je riječ o peru koje je već ostavilo, a nadam se da će i u budućnosti ostaviti, dubok trag. A to je trag istine, zauzetosti za dobro i velika zabrinutost za vrijednosti koje su bitne za opstanak i napredak našega naroda, a one su već dva desetljeća u krizi, obezvrjeđivane, napadane i potiskivane. Neki mi njegovi tekstovi zvuče poput Matoševih, s jednakim osjećam domoljublja i iskrene jadikovke. Proroci nikada nisu bili shvaćeni u svoje vrijeme, ali zato jer su vidjeli dalje od drugih i bili spremni to i izreći, pa i pod cijenu vlastitoga trpljenja, nerazumijevanja i odbacivanja, njihova je riječ, kao i njihov primjer, otvarala vrata novoj nadi i pravednijem društvu. Uvjeran sam da je Marko Ljubić upravo takav naš novinar i pisac, britak ali istinski analitičar, koji svojim pisanjem pomaže rađanju bolje Hrvatske.“

Vidim da sam ovim riječima, koje su otisnute i na nutarnjim koricama knjige, zapravo rekao da je Marko Ljubić poput „primalje ili babice pri porođaju“. A za porod zna se da je: za majku bolan, za oca radostan, a za liječnika, sestre i medicinsko osoblje – kako kada – od slučaja do slučaja i stresan, ali i rutinski pa i radostan događaj. I novinar odnosno pojedinac koji ima poslanje javno govoriti ili pisati je svojevrsni prorok koji pomaže u rađanju države Hrvatske ima sva ta iskustva. I još mnoga druga. Ali rekao sam također da se Hrvatska još uvijek rađa. I to je jedan osobit uvjet, okolnost koja je jedinstvena... jer mi imamo jasan datum kad je stvorena Hrvatska kao moderna država, no ono što svaku državu čini neovisnom i suverenom, još uvijek nije ostvareno u našoj Domovini. I zato takvi „primaljski“ novinari ne malo pomažu – jer detektiraju probleme, vide protagoniste, uočavaju opasnosti i svojim tekstovima nastoje utjecati da se sve to promijeni na bolje, da se stanje u jedinoj Domovini uredi kao što je u svim drugim normalnim državama. A Hrvatska je još daleko od toga. Zato mislim da se ona još uvijek rađa i da su joj potrebne primalje i primalji (da budem u duhu Istanbulske!?).

No, i sam autor kaže da je njegovo pisanje upravo to ...

Premda redovito rado čitam Markove kolumne na HKV-u odnosno kako ih prenese portal narod.hr, ja bih se želio u ovom svojem obraćanju zadržati samo na 3 od 39 njegovih razmišljanja /odnosno kolumni koliko ih ima ova knjiga... Riječ je o tome što osobito meni pripada, kao katoličkom biskupu, ali i onome u što sam osobno uključen. To su kolumne: 1/ *Kardinal Bozanić: Savez utemeljen na povratku kršćanskom identitetu* (45-51); 2. *Nacionalni putokaz: Stepinčev odnos prema totalitarizmima* (70-76); i 3. *Praksa vješanja Hrvatske: Javni linč Darija Kordića* (243-264). Prve dvije kolumne su direktno intonirane vjerskim pitanjima, a treće je zbog moje osobne uključenosti, ali i ono duboko odražava vjerski sadržaj i pitanja.

Rekao bih da je ovo moje selektivno prikazivanje moguće ipak promatrati kao „*pars pro toto*“ tj. dio za sve, dakle, premda se zaustavljam samo na dijelu ukupnog sadržaja knjige, on je reprezentativan jer na njemu je moguće pokazati i druge teme i osobito pristup i način kako ih autor prikazuje.

- U kolumni o kardinalu Bozaniću i njegovim riječima autor ističe dvije njegove jake poruke: jedna je bila o „grijehu struktura“ na početku njegova mandata, a što su već tada odnarođeni mediji iskoristili kao kritiku vladajućih da bi rušili državotvornu opciju, te posljednju božićnu poruku o „savezu u dobru“ (46) na što je Kardinal pozvao u jeku velikih podjela i novih opasnosti koje prijete hrvatskom društvu. Ocjenjujući kako je ova najnovija poruka Kardinala Bozanića na razini najvećih poruka prijašnjih kardinala Stepinca i Kuharića, Ljubić razobličuje „manipulativnu inverziju saveza zla“ (45) koja je na djelu... „eksploziju uništenja hrvatskog identiteta“... „nevjerojatnu kampanju afirmacije zla u Hrvatskoj“! A sve se to, prema autoru, događa zbog „krize duha, samosvijesti, samopoštovanja, samopovjerenja, krize osobnog identiteta a sve to uvjetuje – krizu vjere“ (47) Pisac interpretira Kardinalov poziv „savez u dobru“ kao „savez za dobro“ (48). Taj božićni savez pobjednički je savez koji je donio upravo Bog svojim dolaskom k nama ljudima u našem ljudskom tijelu. Nasuprot promotorima antivrijednota Kardinal je istaknuo temeljne vrijednote koje treba braniti i promicati tim savezom. To su: čovjek, obitelj, djeca, narod. Marko pokazuje da Kardinal ovim „savezom za dobro“ želi poručiti kako smisao Božića nije pasivno promatranje, nego odupiranje zlu u Hrvatskoj. A nije slučajno, primjećuje autor, što u tzv. pretežitim medijima gotovo nitko tu sintagmu nije spomenuo. Ipak ta se poruka ne smije prećuti, poziva Marko, i on tumači i poziva da se ne smije odustati od sebe, od svoga identiteta, da se ne smije šutjeti niti se skrivati. I zaključuje: „Prvo se mora obraniti obitelj da bi ju se slavilo. Jer obitelj je relativizirana s ciljem uništavanja i razaranja Božića. Bozanić je upro prstom u sve to, tko vidi i tko čuje. Zar ne bismo konačno trebali čuti i vidjeti?“ – pita se indikativno autor (51).

- Razmišljajući u svojoj kolumni o našem svetom blaženiku Alojziju Stepincu i njegovom odnosu prema totalitarizmima, autor nas uvodi u veliku temu koju je naslovio: „nacionalni putokaz“. Znamo da je papa sv. Ivan Pavao II., proglašavajući blaženim kardinala Stepinca na Mariji Bistrici, 3. listopada 1998. rekao da je on svojevrstni „kompas“ za naš narod. Očito tu misao dijeli i Marko Ljubić kad govori o kardinalu Stepincu. Svoju kolumnu Marko započinje tvrdnjom da se on uvijek pojavljuje kad je naš narod na nekom povijesnom raskrižju i izložen udarima „najčešće radikalno suprotnih vrijednosnih silnica“ (70). A kaže da je i ovo to vrijeme. Cijela kolumna napisana je poslije izložbe i konferencije o bl. Alojziju Stepincu u Europskom parlamentu, održane 14. i 15. lipnja 2016., na kojoj sam i sam sudjelovao predvođeci svetu misu u prostoru parlamenta. Autor ovog teksta i sam je bio na tim događajima, kada sam ga bolje i osobno upoznao, te sam još radije čitao njegove tekstove poslije toga. A on ovdje tvrdi kako samo onaj koji ili ne zna ili zna pa namjerno laže, može o bl. Alojziju govoriti kao zločincu. Nakon toliko dokaza o blaženikovoju hrabrosti, o javnom protivljenju rasnim ideologijama i teroru koji je provodila vlast, zauzetom spašavanju svih ugroženih – bez obzira na vjeru i nacionalnost – za vrijeme Drugog svjetskog rata... još postoje oni koji o njemu nameću „neljudsku paradigmu“ i osuđuju ga. Zašto? Jer „nastoje ubiti svjetlo pred očima hrvatskog naroda“ kaže autor (74). On problematizira odsutnost „petero eurozastupnika hrvatske navodne ljevice“ (ib.) koja je u Bruxellesu bojkotirala izložbu i konferenciju o bl. Alojziju. Kao da se i dalje vodi bitka, kaže on, o tome „tko će i na koji način nadvladati... i čije će viđenje Stepinca postati pretežito društveno obilježje.“(ib.)

Zanimljivo je, što mnogi ne znaju, da je bl. Alojzije 1955. bio zagovaratelj ujedinjenja Europe pa je 1957. odluku 12 europskih zemalja o raspolaganju nuklearne energije – kako piše župnik Josip Vraneković u Dnevniku /530/ - prokomentirao ovako: „To je početak nove ujedinjene Europe, što toliko želim. Bogu hvala da gledam barem njezine početke. To će jednog dana biti prva sila svijeta. Daj Bože, da i naš jadni narod uđe tu i nađe svoje rješenje.“ (75). Naš sveti Blaženik je međutim ujedinjenu Europu zamišljao kao kršćansku Europu, oslobođenu komunizma tako da njegova želja da se i hrvatski narod nađe u ujedinjenoj Europi znači ono što danas EU nije. Zato je na mjestu pitanje: Quo vadis Europa? Kao i quo vadis Croatia? Doista, slijediti putokaz bl. Alojzija Stepinca pitanje je „esencijalnog izbora današnje Hrvatske“ (76), dobro ukazuje naš autor.

- U dugom članku „Praksa vješanja Hrvatske: javni linč Darija Kordića“ (243-264) /inače mi se Markovi tekstovi čine ponekad predugima!/? autor je na primjeru povratka iz zatvora Darija Kordića dobro opisao što se to događa s Hrvatskom danas. Na taj već povijesni dan, 6. lipnja 2014., i sam sam bio na zagrebačkom aerodromu među mnoštvom radosnih domoljuba iz Hrvatske i BIH koji smo dočekali Daria kao prijatelja, radosni što je konačno nakon 17 i pol godina robije – slobodan. On po mojem uvjerenju nije trebao biti ni osuđen ni kažnjen jednim jedinim danom zatvora, ali ja nisam bio svjedok ni događaja u Srednjoj Bosni za vrijeme Domovinskog rata, ni suđenja u Haagu, nego sam dragog Darija upoznao posjećujući ga više puta u zatvoru u Grazu. I u njemu sam upoznao Božjeg čovjeka, čovjeka koji strpljivo, ali i radosno nosi svoj križ, nalazeći u tome Božju volju i priliku da primi Božju milost susreta s Bogom, produbljenja svoje vjere, dublji ulazak u molitvu... Svemu sam se tome divio i zato nisam mogao shvatiti, kao što to ne može ni Marko u ovom tekstu, zašto su – kako ih on naziva – „notorni borci protiv fašizma“ pozvali HBK i hrvatsku javnost „na linč kako protiv Darija Kordića, tako i cijele Hrvatske“ (243). Potpisnici tog pisma jasno pišu, da katolici u Hrvatsku ne smiju slijediti – Marko citira – „jednog zadržanog Košića, jednog Jezerinca, u konačnici bilo kojeg biskupa, svećenika, kardinala...“ (ib.) Nije mi jasno kako to neki čitaju izjavu da nevini trpe kao što je i Krist nevin trpio, kao blasfemiju. Na kraju, meni - nakon što je jedan ljudski sud osudio na smrt samog Sina Božjega – ni jedan zemaljski sud ne može biti tako sakrosanctan da njegovu presudu ne bih smio preispitivati, i ako imam druge, suprotne argumente, odbaciti. To isto mislim i za presudu tzv. bosansko-hercegovačkoj šestorki. Zar bi Praljak učinio to što je učinio da je on prihvaćao haški pravorijek kao istinit? Sigurno, kršćanski gledajući nije smio to učiniti, trebao je izdržati, kao što je to izdržao Dario Kordić. Ali nisu svi jednaki, nemaju svi iste nutarnje snage... na kraju general Praljak učinio je svoj zadnji čin na zemlji, mislim, kao krik da bi se čulo do neba kakva se nepravda čini Hrvatima!

Kad Marko nabraja imena onih koji su potpisali – kako on kaže – „to besramno pismo“, tada mu bude sve jasno... no on postavlja veoma važno pitanje: „Kome oni zapravo sude? Dariju Kordiću ili – Hrvatskoj?“ (247). I tu je bit ili poenta svega: oni koji sude pravo Hrvata na obranu BIH, sude i pravu Hrvata na obranu Hrvatske, a to onda znači da im nije do istine ni do pravednosti nego do nekih drugih ciljeva koji nisu interes hrvatskoga naroda. Zanimljivo mi je još jedno Markovo pitanje – a moram reći da je jedno od jačih oružja u rukama Marka Ljubića upravo to često postavljanje pravih pitanja. Evo tog pitanja: „U kakvu se to Hrvatsku vratio Dario Kordić?“ (245). I meni se nametnulo ovo pitanje, kad sam slušao Darija čija je retorika i 2014. bila kao da je to 1995. – a prošlo je gotovo 20 godina. On je još bio pun entuzijazma i radosti zbog hrvatske države jer ju je vidio onakvu kakvu su sanjali naši hrvatski branitelji bilo u RH bilo u BIH. No, takve Hrvatske više nije bilo ni 2014., a nema je ni danas. Zapravo rekao bih: ona još tinja u snovima idealista, nju još žele i priželjkiju oni koji su bili spremni za dom prolijevati svoju krv. Danas je na

žalost uglavnom ona krava muzara za mnoge, mnogi ju vide samo kao poligon vlastitih interesa, mjesto gdje se može graditi politička /i europska karijera, državu u kojoj su oni političari, novinari, profesori – pa bi ih bilo bolje zvati „političari u Hrvatskoj“ nego „hrvatski političari“ itd.

Zašto je osuđen i još uvijek u javnosti, uglavnom medijskoj, aktivističkoj i političkoj – raspet i linčovan Dario Kordić? Na to pitanje odgovara Marko Ljubić: „Dario Kordić je odbio biti oružje protiv predsjednika Tuđmana i zbog toga je stradao. Jednako onako kako Blaškić – nije.“ (262)

Zato je ova knjiga dobro štivo jer u njoj autor ispovijeda svoju vjeru, vjeru u Hrvatsku koja može i mora biti vjerna Bogu, primjeru bl. Alojzija Stepinca i hrvatskim braniteljima koji su za nju ginuli, trpjeli i kojima je još uvijek – kako pjeva Thompson – „**u snovima je mojim ponosna i lijepa**“ (Duh ratnika). **Hvala na pozornosti!**

<https://narod.hr/kultura/biskup-kosic-tekstovi-marka-ljubica-odisu-velikim-poznavanjem-hrvatske-stvarnosti-patriotizmom-profesionalnom-i-krscanskom-etikom>

<https://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/govori/4526-govor-na-predstavljanju-knjige-marka-ljubica-qrasude-hrvatske-dravnosti-q-1842018>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/29237-biskup-mons-dr-sc-vlado-kosic-jedan-od-malobrojnih-ali-najboljih-hrvatskih-pisaca-i-novinara-marko-ljubic.html>

<https://kamenjar.com/biskup-mons-dr-sc-vlado-kosic-jedan-od-malobrojnih-ali-najboljih-hrvatskih-pisaca-i-novinara-marko-ljubic/>

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

MARKO LJUBIĆ

PREDGOVOR

Josip Pečarić s nevjerojatnim osjećajem uvijek prepozna važnije od nevažnih stvari i događaja, a društvene kronike koje predstavlja, na koje reagira i o kojima polemizira s lakoćom i najčešće neslućenom točnošću, i nedostupnoj običnoj logici jasnom predvidivošću, povezuje u neraskidivu cjelinu, istražujući i definirajući zakonitosti, koje determiniraju pojave pred našim očima. Ova njegova knjiga s otkrivanjem niti koje uvezuju u jedan umni, duhovni i logički festival naizgled nepovezive događaje, vrijednosti i društvene cjeline, matematiku, glazbu i nogomet, još je jedan, s jedne strane provokativni intelektualni izazov Hrvatskoj, cijelo prošlo stoljeće odvikavanoj sustavno od iskoraka u ljudskoj inventivnosti i od osvajanja novih sloboda, a s druge strane, otvoreno rješenje jedne naizgledne i velikoj većini ljudi ipak nerješive jednadžbe o zakonitostima, koje danas u hrvatskom društvu objedinjuju i determiniraju događaje pred našim očima. Ova knjiga samo naizgledno slijedi događaje, koji su nam još potpuno svježi pred očima i u srcima, koji nas i dalje obuzimaju, s jedne strane ushitom, samopouzdanjem i nadom, a s druge strane strijepnjom pred nasrtajima koji nikako ne prestaju, i samo naizgledno ostavlja dojam, kao da je to još jedna retrospektiva s ciljem da se održi onaj plamičak ili plamen, koji je Pečarić pokušavao održati govoreći i pišući o generalu Praljku, usprkos vjetrovima društvenog mraka nad tim plamičcima.

Nikako se zbog toga ova knjiga ili djelimična retrospektiva nedavnih događaja ne može izdvojiti iz trenutka u kojemu je izišla u javnost i pred hrvatski narod. A to je trenutak provođenja promjena u obrazovnom sustavu s tzv. eksperimentalnom reformom pod nazivom –škola za život.

I, tu vidim tu udaljenu i najčešće nedohvatljivu vezu između događaja, koje Pečarić vidi, a toliki ne vide i ne razumiju, što ih potiče, s jedne strane na strah i histerično osporavanje, a s druge strane na povjerenje, nadu i intelektualnu radoznalost nasuprot toga.

Kompozicija samoga naslova, pojmovi i ljepota koju ispod njih osjećamo, pogotovo sadržaj koji svjedoči o zbivanjima i ljudima, riječima i porukama u ovoj knjizi, koje je Josip Pečarić integrirao u cjelinu, posve izravno svjedoče o praiskonskom utemeljenju slave životu i božanskoj esenciji toga pojma, nikako se zato ne mogu ne dovesti u prirodnu i zajedničku vezu s najavljenim usmjeravanjem života generacija hrvatskog naroda. Ova kompozicija upozorava na puno toga, a u ovom slučaju i na ponuđeni surogat – života.

Sama knjiga u svojim brojnim polemičkim sadržajima i pismima ukazuje na idejnu paradigmu tvorca sintagme škole za život, njihovu pragmatičnu neumnu narav i neodrživo osporavanje same esencije božanskog biljega u životu, osporavanje prvenstveno umnih i duhovnih mogućnosti čovjeka na sliku i priliku Stvoritelja, istovremeno donoseći svjedočanstva, zapažanja, stavove i poruke prepoznatih promicatelja istinske slave životu. Nekako je već postao prepoznatljiv Pečarićev simbol, neka vrsta duhovnoga i umnoga trojstva zajedno s njim pojmiti i doživljavati duhovnu dubinu poruka monsinjora Vlade

Košića i umjetnika Marka Perkovića Thompsona, a u ovoj knjizi Pečarić sačinjava kvartet bez ikakvih dvojbi posve uravnotežen i posve naravan, dodajući mu nogomet i Luku Modrića kao novi simbol veličanstvenosti ljudskoga duha.

I, neumitno, izmjenjujući prvenstveno sarkastične, ironične i podrugljive primjedbe u svojim pismima i zapažanjima u javnosti, tome kvartetu suprotstavlja aktere po svim dubinama „škole za život“ pred našim očima. Nema apsolutno nikakve veze je li Pečarić ovdje spomenuo imenom Blaženku Divjak ili Budaka primjerice, Andreja Plenkovića ili Ivana Vrdoljaka, ili kojim ih je povodom, ili u kakvom kontekstu spomenuo, jer simbolika te paradigme, koju on prepoznaje može se posve jednako razlučiti na imenima potpuno beznačajnih prolaznika u hrvatskoj društvenoj zbiljnosti, zvali se oni kao navedeni, ili neki Klarin. Ti ljudi se boje onoga što ne mogu dokučiti, pogotovo ako to nedokučivo svjedočne prepoznati nositelji iz spomenutoga kvarteta, taj strah kod njih izaziva otpor, a to dotiče i same granice mržnje, oni uvjetuju jedni druge i čine službenu moć u hrvatskom društvu danas, koja mnogima izgleda često sudbinskom. Pečarić je dragocjen jer potiče veličanje i nadmoć stvarnih izvorišta života, stvarne i one realne vrijednosti, koju ipak čine pripadnici veličanstvenog kvarteta i tisuće i tisuće nepoznatih ljudi, milijuni onih, koji kliču čas u molitvi s Košićem i Košiću, čas pjesmom Thompsponu, čas molitvom i pjesmom Modriću, a čas Pečariću. To klicanje se čuje usprkos gluhim sobama mainstream medija, vidi se na svakome koraku i sve je snažnije, jer poruke koje slave ljudski duh i njegove mogućnosti, dopiru do ljudi. Dopiru i ovom knjigom kao i svim prethodnim Pečarićevim knjigama.

A zašto dopiru?

Jer, koliko god se netko trudio svoju ograničenost, svoju neumnost, svoj interes i pragmatičnu paradigmu nametnuti ljudima kao jedini izbor, usmjeravajući ih u potragu i identifikaciju sa svakodnevnim i opipljivim materijalnim sadržajima, ljudski duh i um se ne mogu, niti naviknuti, niti kontrolirati, na odustajanje od onoga iskonskoga u svojoj naravi. Jer je božanskog podrijetla. Ljudi se jedino i trajno oduvijek dive toj ljudskoj naravi, pa zato danas slavimo isključivo sjevremenske univerzalne vrjednote u ljudskoj povijesti, koje su počesto bile kroz duge mračne godine, pa i cijelim epohama osporavane ili satirane u vremenima svoga nastanka. U ostalom, zar to nije sama bit i temelj kršćanske vjere i kršćanskoga duha. Čak ni smrt nije mogla zaustaviti božansku narav života.

Mnogi će se pitati kakva je to veza između nogometa, ipak i samo prepoznate zabave i sporta, s kompozicijama jednoga Thompsona, s matematičkim labirintima jednoga Pečarića najčešće potpuno neuhvatljivim milijunima i milijardama ljudi, ili s esencijalnim sadržajem poruka Vlade Košića, koje na izuzetno snažan način svojom jasnoćom duboko ucjepljuju samu narav Kristovih poruka u društvene realiteta današnjice, kao da su trenutno nastale a dvije tisuće godina nakon?

Snažna je i duboka ta veza.

Naime, Pečarić zna, a svi mi ili znamo ili slutimo, da Luka Modrić nogomet ne igra nogama, koliko god bile uvježbane, niti se prodori na vrh svijeta postižu fizičkom, tehničkom ili nekom sličnom, naučenom nadmoćnošću nad suparnikom. To Pečarić zna, a ne znaju ili ne žele znati protagonisti tehnološkog umjesto ljudskog uma.

Samo duhom je to moguće.

Samo duhom se osvajaju vrhunci života.

Možda u ovome trenutku nitko u Hrvatskoj, a vrlo vjerojatno i na puno, puno širim prostorima nema toliko naravno pravo i nije toliko pozvan kao Josip Pečarić svjedočiti veličanstvenoj kompoziciji u slavu ljudskoga duha i uma, prisajedinjavati njegove različite

manifestacije u naizgledno posve različitim oblicima, i to sve posve očito ponovo svjedoči u ovoj knjizi.

Zato je ona, iako se uopće ne odnosi na detaljnu analizu ponude „škole za život“, možda i ponajbolja kritika i poziv na preispitivanje s polazišta ukomponiranosti vrhunaca duhovnosti, matematike, glazbe i nogometa čiji proganosti Košić, Thompson, Modrić i Pečarić svjedoče o tome pred vama poštovani čitatelji, pod dirigentskim štapićem autora, akademika Pečarića.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE U ĐAKOVU

Vjerojatno je nekima čudan naslov knjige koju danas predstavljamo „DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI'.

A doista se radi o dnevniku mojih tekstova iz prošle godine, a lako se može provjeriti da je veliki broj tih tekstova na ovaj ili onaj način povezan s pozdravom ZA DOM SPREMNI. Prije nekoliko dana predstavljena je moja nova knjiga **THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU** koja se također 'vrti' oko pozdrava ZDS, a na samom predstavljanju je biskup dr. sc. Vlado Košić rekao: „*Uz pjevača Marka i akademika Josipa povezuje se pozdrav „Za dom spremni!“*“.

Dakle i tako nešto bi bio razlog za taj naslov, zar ne?

Danas dnevnik u znaku Za dom spremni doživljavamo iz dana u dan.

Pokazat ću to na primjeru trojice sjajnih hrvatskih kolumnista samo u vremenu od tog predstavljanja.

Ono o čemu godinama pišem i ja i mnogi drugi izvrsno je objasnio naš poznati kolumnist (i književnik) Nenad Piskač 27- 10. 2017. na portalu HKV-a:

Kad su i zašto Hrvati bili i ostali za dom spremni

Svaki put kad velikosrpstvo pretjera, uči nas povijest 20. stoljeća, u Hrvatskoj se iz gnjeva i očaja, hrabrosti i odvažnosti, pojavi obrambeni i antifašistički pozdrav za dom spreman. Pozdrav onih koji su spremni suprotstaviti se velikosrpskim imperijalnim pretenzijama i njegovim totalitarnim politikama i režimima. Ne smeta samozvanim dobro plaćenim dušobrižnicima za dom spremni zbog Pavelića i ustaša, ili NDH. On smeta samo i jedino, isključivo i apsolutno zato što raskrinkava drugu stranu – razlog ustanka za dom spremnih. A to je velikosrpstvo u nasrtaju na Hrvatsku.

Velikosrbima (koji su na vlasti u Srbiji barem proteklih sto godina) ne odgovara normalizacija odnosa s Hrvatskom, jer oni Hrvatsku ne doživljavaju državom, već svojim zapadnim oblastima i krajinama. Normalizacija odnosa Beogradu nije im odgovarala od 1918., ni u doba monarhističke Jugoslavije, ni u doba Nezavisne Države Hrvatske, ni u doba Socijalističke republike Hrvatske, a niti u doba njezine slijednice Republike Hrvatske. I Radić im je bio „ustaša“, pa su ga ubili prije pojave za dom spremnog pokreta.

Kad su nam, dakle, srpski fašisti ubili Radića, Hrvati su antifašistički rekli sad je dosta, odsad smo za dom spremni, prvom prigodom uspostaviti ćemo svoju državu. Kad su Hrvati 1941. uspostavili hrvatsku državu, a četnici ju u suradnji s talijanskim fašistima odmah napali provodeći genocid nad cijelim krajevima, opet se pojavio pozdrav za dom spremni kao odgovor na velikosrpski teror. I treći put se pozdrav pojavio 1991. opet u jeku velikosrpske agresije na Hrvatsku. Za dom spremni u 20. stoljeću koristio se samo i jedino u okviru otpora širenju srbijanskog fašizma i imperijalizma na teritoriju Hrvatske. On je stoga antifašistički i obrambeni. I opet će se koristiti kad Hrvatima prekupi, a izgleda da vriji i među onima koji su morali iseliti i među onima koji su ostali.

I zato oni smutljivci i velikosrpske sluge (judeki i yudeki), koji danas plaše narod ovim oslobodilačkim pozdravom, pretvarajući ga u mit, umjesto da rade na implementaciji Sporazuma o normalizaciji odnosa sa Srbijom, zapravo slabe hrvatski državotvorni otpor prema velikosrpskim pretenzijama i jačaju srbijanske planove, koji se mogu iščitati iz aktualnih izljeva patrijarha Irineja, navođenja srpskoga jezika u Hrvatski sabor i srbijanske protuhrvatske promidžbe financirane od Europske komisije.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/27894-normalizacija-odnosa-pretvorena-je-u-neometanu-srbizaciju.html>

Naš poznati odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak u emisiji „Bujica“ je izuzetno emotivno progovorio o pozdravu ‘Za dom spremni’.

HODAK: BITKU PROTIV ‘ZDS’ NIKADA NEĆE DOBITI!

“Ako je kuna u NDH bila ‘fašistička’ i ‘nacistička’, a danas je platežno sredstvo, onda valjda postoji neka razlika između ove i one kune. Ako se u NDH pjevala ‘Lijepa naša’, onda također postoji razlika. Svugdje postoji distinkcija, jedino ne dopuštaju razliku kada je u pitanju pozdrav ‘Za dom spremni’, kod kojega i jest najveća razlika danas i u odnosu na NDH. Od 1941. do 1945. to je bio ‘ustaški pozdrav’, a od 1991. do 1995. uz njega se odlazilo u rat boriti i ginuti za demokratsku Hrvatsku. Svugdje se može praviti razlika, jedino je ‘ZDS’ uvijek ‘fašistički’, ‘nacistički’ i ‘klerofašistički’... Napominjem, to je jedina bitka za koju s apsolutnom sigurnošću mogu tvrditi da je naši protivnici neće dobiti,“ rekao je ugledni odvjetnik i nastavio:

“Taj pozdrav je znak inata. Svi su šutjeli dok se išlo u rat s tim pozdravom, dok smo slušali Thompsona s tim pozdravom, dok su drugi mijenjali imena, postajali Hrvoje i prestali biti Jovanović... Hajka na ‘ZDS’ počela je nakon smrti Gojka Šuška i kada smo počeli slati ljude u Haag. Autori usklika ‘ZDS’ nalaze se u Hudoj jami i drugim grobnicama, a pozdrav iz Domovinskog rata ne može se iskorijeniti nikakvim Ustavnim sudom! Uostalom, postoji i nekoliko odluka prekršajnih sudova koji su oslobađali krivnje zbog tog pozdrava – u Daruvaru, Zagrebu, Kninu...” poentirao je Hodak ...

<https://direktno.hr/domovina/hodak-ostro-o-josipovicu-stici-ce-ga-pravda-ne-moze-biti-sveta-krava-hrvatskog-pravosuda-102465/>

Konačno, glavni urednik Hrvatskog tjednika Ivica Marijačić piše (05. 10. 2017.) u tekstu USTAVNI SUD OSLONIO SE NA SRPSKU, A NE HRVATSKU INAČICU POVIJESTI:

SDP-ovac Zoran Milanović imao je duboko protunacionalnih poteza, ali teško je povjerovati da bi on ikada maknuo spomen ploču poginulim HOSovcima s pozdravom „Za dom spremni“. Ponajmanje zato što bi to od njega zatražili agresori, dakle oni koji su ubili tih 11 mladića na okrutan način. HDZ-ovac Plenković to je učinio, i to je njegovo dno dla kao čovjeka i kao Hrvata. Ali ne samo to on polako ali sigurno čini sve kako bi se dodatno dokazao u toj borbi protiv ekstremizma u državi i u HDZ-u tako što je sastavio Vijeće za prošlost i odmah na početku dao mu zadaću da osudi režim od 1941. do 1945. godine, ne spominjući režim koji je trajao deset puta dulje i iza sebe ostavio deset puta više hrvatskih žrtava.

Plenković je, dakle, stvorio tijelo koje će donijeti odluku koju je on unaprijed propisao. Ništa bjednije ne može biti za znanstvenike nego kad im netko propiše stav do kojega trebaju doći svojim istraživanjem, Ali kako bi Vijeću za prošlost olakšao posao, kako ga ne bi, valjda, ostavio na vjetrometini opravdanih kritika i ogorčenja struke i naroda, Plenković se kadrovskim rekonstrukcijama Ustavnog suda pobrinuo da takav Ustavni sud dade vjetar u leđa Vijeću za prošlost u donošenju unaprijed zadane odluke. I zaista, Ustavni sud iskoristio je jednu benignu seosku situaciju u Slavoniji s imenom „Ulice 10. travnja“ da dade „konačno rješenje“ o nekim poglavljima povijesti. Nije važno što spomenutih 12 sudaca znaju manje o povijesti i o tome razdoblju od prosječnog hrvatskoga srednjoškolca, a i ono što znaju mahom su velikosrpske podvale koje su stekli tijekom komunističkoga obrazovanja.

Hrvatski tjednik na naslovnici daje slike sudaca Ustavnog suda RH, gdje je taj naziv ispisan ćirilicom. Zapravo me to podsjeća na komentar o Ustavnom sudu RH koji sam poslao svojim prijateljima:

Znate li kako se zove Ustavni sud RH?

- Miroslav Šumanović!

<https://narod.hr/hrvatska/izdvojeno-misljenje-ustavnog-suca-miroslava-sumanovica-ulici-10-travnja>

I doista je jasno da Miroslav Šumanović svojim izdvojenim mišljenjema (sjetimo se i slučaja Josipa Šimunića kada je također izdvojio mišljenje) jedini nastupa kao član hrvatskog Ustavnog suda.

Vratimo se govoru biskupa Košića s predstavljanja. Komentirao sam neka reagiranja na njegov govor:

Govor biskupa Košića su prenijeli mnogi. Srpske sluge su na svoj sluganski način komentirali njegov govor na nizu portala.

Toliko mržnje i ružnih riječi samo pokazuju koliko ih je istina pogodila. Teško je biti sluga, zar ne?:)

Reagiranjia je bilo i u Hrvatskom saboru. Kao da se natječu s Ustavnim sudom da i oni dobiju svoj naziv ispisan ćirilicom. Zapravo, normalno je da se napada biskup Košić kada je njihov crkveni poglavar Irinej koji je i nedavno ponovio riječi koje mnogi u takvom Saboru vole čuti:

“Gdje god žive Srbi, to je Srbija, bilo u Srbiji, bilo u BiH, Vojvodini, Crnoj Gori ili u drugim mestima.”

Hrvatska bez obzira što spada “u druga mesta” nije naravno izuzeta od ove pastoralne poruke, - komentira u svojoj današnjoj kolumni Zvonimir Hodak. Hodak spominje i napade na HRVATSKOG biskupa:

*Ako nakon svega ovog **Alojzije Stepinac** ikada bude proglašen svetim to će biti ujedno i najveće čudo koje mu i inače treba u samoj kanonizaciji. A kad se Irinej, nakon ove male povijesne lekcije, ponovno ukaže Hrvatima vidjet ćete ushićene hrvatske biskupe kako ne mogu zatomiti ushit i sreću što je najmiliji brat ponovno među njima. Jedini koji se neće smješkat je biskup Košić. Neoprezan i iskren, kakav već jeste, ovih je dana radio neke simetrije između NDH i fašizma. Naravno, naivno vjerujući da ima pravo na svoje mišljenje. Kao i Irinej, na primjer. Ljevičarski portali sasjekli su ga k'o peršin. Oni malo tolerantniji traže da ga se odmah “ušutka”. Ma što god to značilo.*

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/da-je-srbija-nekim-slucajem-dobila-rat-tko-bi-znao-za-aleksandra-vulina-ili-draganu-jeckov/>

Zato ću završiti svoj govor riječima biskupa Košića sa spomenutog predstavljanja:

Na žalost naša hrvatska politika ili nema snage ili ne zna odgovoriti svim tim lažima. Trebalo bi donijeti zakon da svi koji su dizali pobunu protiv RH ne mogu sudjelovati ni u kojem obliku u vlasti; zatim bi bilo po meni nužno i da se zatraži isplata ratne štete koju je Republika Srbija nanijela RH u svojoj agresiji, i to kao uvjet bilo kakvoj potpori za ulazak iste u EU; bilo bi nadalje nužno ukinuti povlasticu da srpska djeca u Hrvatskoj uče neku drugu povijest Domovinskog rata negoli što je to povijesna istina; bilo bi potrebno također zabraniti ulazak huškačima i širiteljima laži u RH, ne samo srpskim ministrima i političarima, nego i predstavnicima SPC. Samo bi tako postupala ponosna pobjednica Hrvatska i samo bi tako bilo moguće sačuvati ono što je obranjeno u Domovinskom ratu koji mora ostati jedini temelj moderne Hrvatske, a što imamo u velikoj mjeri zahvaliti hrvatskim braniteljima, među koje svakako ubrajamo i Marka P. Thomspona i akademika J. Pečarića.

Josip Pečarić

Mons. Vlado Košić, biskup sisački

Govor na predstavljanju knjige o Thompsonu
Zagreb, 25. listopada 2017.

**VOLIO BIH KAD BI BILO VIŠE TAKVIH HRABRIH LJUDI
KAO ŠTO SU PROSLAVLJENI PJEVAČ MARKO PERKOVIĆ
THOMPSON I AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ**

Oni koji nemaju argumente željeli bi ih silom ušutkati: tako zabranjuju koncerte proslavljenom pjevaču Marku, uručuju mu kaznene prijave zbog remećenja javnog reda i mira, difamiraju njegov ugled i proglašavaju njegov rad – ni manje ni više nego fašističkim; također protiv akademika Pečarića takvi rade svim sredstvima samo da ga ušutkaju, progone mu obitelj i – najčešće ga ignoriraju. Međutim oba ova velika čovjeka, Hrvata i domoljuba, ljudi su s kojima se naša Domovina treba ponositi. Možda će tek u budućem vremenu, kad se oslobodimo – kako pjeva biskup Ante Ivas – svih tih izdajica, krivokletnika, varalica, također i – kako pjesnički kaže Anto Kovačević – svih drpislava, tek će u budućoj, mirnijoj povijesti Hrvatske ovi naši velikani Marko i Josip dobiti svoje pravo mjesto, mjesto najvećeg poštovanja.

Jedno je sigurno: njih obojicu rese hrabrost u zastupanju istine i ljubav prema domovini koja nije fraza ni interes. Također, rekao bih, resi ih i spremnost na podnošenje trpljenja, osporavanja, podmetanja za istinu i pravednost. Dok se Josip uglavnom s tim prijetnjama bori humorom i ironijom, Marko odgovara svojim osporavateljima - pjesmom.

Ova knjiga svjedok je veličine upravo ove dvojice hrvatskih ljudi, svjedok o poštenim ljudima u nepošteno vrijeme, o velikim ljudima u vremenu malih duša, o drskosti nekolicine koji se usudiše biti hrabri u vremenu izdaje. Zato će njihov trag biti nadahnuće budućim naraštajima i za dvadeset i trideset godina o njima će se pisati knjige, snimati filmovi i oni će biti primjer srčanosti u borbi sa zlom koje uništava istinu i našu domovinu. Da je Marko heroj, prepoznali su i branitelji, među koje se i on ubraja jer je bio dragovoljac u Domovinskom ratu i prva sad već legendarna pjesma Bojna Čavoglave nastala je u tom vremenu. Branitelji su mu naime nedavno darovali Veliku zlatnu plaketu za hrabrost, na čemu mu i ja ovdje javno čestitam!

ZDS

Uz pjevača Marka i akademika Josipa povezuje se pozdrav „Za dom spremni!“. Zanimljivo je zašto i tko osporava taj domoljubni pozdrav i kako postupa država. Najprije valja reći da je spontano taj pozdrav upotrebljavan u Domovinskom ratu, i to ne samo od pripadnika HOS-a koji su ga uzeli i u svoj grb, nego i od Tigrova i Gromova. Postoje snimke na Youbutu o tome. Tada, interesantno, to nikome nije smetalo. Ni to što je Marko u svojoj prvoj domoljubnoj pjesmi Bojna Čavoglave upotrijebio taj poklič. Tek od prije dvije-tri godine započela je hajka i na Marka i na taj pozdrav, optužujući sve koji ga upotrijebe za ustaštvo i fašizam. Najprije, treba reći da ustaštvo nije bio fašizam nego organizirano vojno djelovanje u obrani Hrvatske kao države, o čijoj su se naravi kao državi pozitivno izrazili i bl. Alojzije Stepinac i dr. Franjo Tuđman, ali te su postrojbe to činile svim „dopuštenim i nedopuštenim sredstvima“, što je bio dio njihove zakletve. Ta ilegalnost odnosno nedopuštena sredstva svakako nisu za nas kršćane prihvatljiva, kao ni zločini koje su počinili, a koje Crkva osuđuje, premda treba reći da je to bio odgovor na brojne četničke i partizanske zločine. Zašto je međutim došlo posljednjih godina do javnog političkog i

policijskog progona pozdrava ZDS i onih koji ga upotrijebe – a u Domovinskom ratu i kroz 25 godina poslije rata se to nije događalo? Sjetimo se tužbi koje je protiv Joa Šimunića podigla udruga 'Korak ispred' iz Rijeke, na čijem je čelu Srbin Zoran Stevanović. Nadalje, sjetimo se kako je srpski političar Vulin u više navrata prozivao aktualnu Hrvatsku zbog „ustašizacije i fašizacije“. To su činili i drugi srpski, pročetnički političari. No, povod su im dali zapravo hrvatski političari koji su, na čelu s bivšim predsjednikom države pa onda i predsjednikom Vlade – najprije u židovskom Knesetu, pa potom pri formiranju nove Vlade s Karamarkom na čelu – optuživali Hrvate zbog „ustaške guje“ i „skretanja u ustaštvo“. Za sve to nije bilo dokaza, ali je s druge strane bilo sve više dokaza da je u strukturama vlasti u RH još mnogo udbaša i zločinaca koji su likvidirali mnoge Hrvate kako u inozemstvu tako i u Hrvatskoj i BiH ili su njihovi sinovi. I meni se čini da su svu tu bučnu hajku na nepostojeće ustaše pokrenuli upravo oni koji su se bojali da ne bi bili podvrgnuti lustraciji koja se sve više najavljuje kao realna i nužna opcija za zakonodavstvo RH. Sjetimo se samo tzv. Lex Perković što je najbolji dokaz kako je udbaško-komunistička guja zapravo još uvijek jaka u Hrvatskoj. U taj kontekst stavljam i progon domoljuba, ne samo gosp. akademika Pečarića i našeg najdomoljubnijeg pjevača Marka Thompsona, nego i mnogih drugih koje se ne prestaje napadati i sotonizirati u javnom hrvatskom prostoru. Mogli bismo nabrajati mnoge ...

Mogu reći kako sam i ja jedan od tih, ili se me barem tako percipira. Kad sam recimo na svom fb profilu zatražio ostavku ministra unutarnjih poslova jer je prvi puta na Dan domovinske zahvalnosti, što je ujedno i Dan hrvatskih branitelja, dao privesti od policije hrvatske branitelje koji su mirno uzvikivali ZDS u Kninu, meni su – navodno – jer to nisam nikada primio nego sam samo to pročitao u medijima, odgovorili iz MUP-a da su oni samo postupali po zakonu o remećenju javnog reda i mira, i to u skladu sa sudskom praksom. To je međutim neistina jer postojale su mnoge prakse prije ovog slučaja od 5. kolovoza 2017. kada su sudovi drukčije presudili za taj pozdrav. Smatram da je to čista politička interpretacija jednog zakona koji se ne bi smio politički tumačiti. Naime, zakoni moraju biti jednaki za sve i primjenjivi u smislu, a ne da ih jedna stranka politički tumači ovako, a druga onako.

Dakako, to je odraz i posljedica političke atmosfere u koju nas je dovela nova vladajuća koalicija na koju sam također upozorio svojim krikom u otvorenom pismu Predsjedniku Vlade. Naime, novi koalicijski partner je ultimativno zatražio – i dobio – da se spomen-ploča poginuloj 11-orici branitelja koji su bili i pripadnici HOS-a ukloni iz Jasenovca. Jasenovac je opet druga priča, ali na žalost jer je bio ucijenjen premijer je popustio zahtjevu svojih koalicijskih partnera. A ti mladići koji su izginuli u Jasenovcu nisu se borili za Hrvatsku 1941., nego 1991. Dakle, opet popuštanje jednoj laži.

Inače treba otvoreno reći da su politički zahtjevi predstavnika poražene srpske manjine u RH, a koja je zajedno sa Srbijom i JNA 1991. digla pobunu protiv Hrvatske, a podupire ih i sada srpska službena politika, jer tamo vladaju opet četnici, ali na žalost ih podupire i SPC – utemeljeni na mitovima i lažima. To su ne samo interpretacija Jasenovca, nego i uloga bl. Alojzija Stepinca, ustanka u Srbu a što je proslava pokolja Hrvata a ne antifašistička revolucija, zatim spomenik u Banskome Grabovcu, kao i izmišljanje nepostojećeg logora za ubijanje srpske djece u Sisku. Pitamo se, zašto naša država već jednom ne naloži istragu – ali ne političku nego znanstvenu, pa ako je potrebno i međunarodnu – da znamo što se to stvarno dogodilo npr. u Jasenovcu. Kako je moguće da su „istine“ toliko različite? I zašto se Jasenovac prepušta Srbima da oni govore što je tamo bilo? Naime, i uklanjanje ploče poginulim braniteljima HOS-a takvo je priznanje da je to mjesto na kojem su stradali srpski

zarobljenici i što je trajni razlog nametanja krivnje Hrvatima – dok se čini da je istina sasvim suprotna i da bi ju već jednom trebalo iznijeti na vidjelo!

Na žalost naša hrvatska politika ili nema snage ili ne zna odgovoriti svim tim lažima. Trebalo bi donijeti zakon da svi koji su dizali pobunu protiv RH ne mogu sudjelovati ni u kojem obliku u vlasti; zatim bi bilo po meni nužno i da se zatraži isplata ratne štete koju je Republika Srbija nanijela RH u svojoj agresiji, i to kao uvjet bilo kakvoj potpori za ulazak iste u EU; bilo bi nadalje nužno ukinuti povlasticu da srpska djeca u Hrvatskoj uče neku drugu povijest Domovinskog rata negoli što je to povijesna istina; bilo bi potrebno također zabraniti ulazak huškačima i širiteljima laži u RH, ne samo srpskim ministrima i političarima, nego i predstavnicima SPC. Samo bi tako postupala ponosna pobjednica Hrvatska i samo bi tako bilo moguće sačuvati ono što je obranjeno u Domovinskom ratu koji mora ostati jedini temelj moderne Hrvatske, a što imamo u velikoj mjeri zahvaliti hrvatskim braniteljima, među koje svakako ubrajamo i Marka P. Thompsona i akademika J. Pečarića.

I da ponovim rečenicu sa samog početka: O kad bi bilo više takvih ljudi poput Marka i Josipa u Hrvatskoj!

Hvala na pozornosti!

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/govori/4240-govor-na-predstavljanju-knjige-o-thompsonu>

AKADEMIK PEČARIĆ : “SRBI DIJELE HRVATE NA ‘USTASE’ I ‘SRPSKE SLUGE’, A JA NE VOLIM BITI SLUGA!”

Objavio 7dnevno
4. studenoga 2017.

"Slažem se sa biskupom Košićem kad kaže da NDH nije bila fašistička država, o čemu su govorili i Stepinac i Tuđman", rekao je akademik 'Za dom spremni' su Hrvati uvijek koristili kada su bili izloženi velikosrpskoj agresiji i potpuno je jasno kome taj pozdrav smeta... ZDS je antifašistički pozdrav jer je korišten od 1932. godine, kao znak otpora fašističkoj Kraljevini Jugoslaviji – izjavio je akademik Pečarić i podržao govor biskupa Košića na promociji njegove nove knjige "Thompson – pjesmom za Hrvatsku". Slažem se sa biskupom kad kaže da NDH nije bila fašistička država, o čemu su govorili i Stepinac i Tuđman – rekao je Pečarić i napao vodstvo IDS-a koje želi kriminalizirati pozdrav HOS-a te predlaže za njega zatvorsku kaznu od šest mjeseci do dvije godine...

SAMO OLOŠ RADI PROTIV SVOJE DRŽAVE!

Akademik Josip Pečarić je u Bujici na Z1 nastupio kao potpredsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta koje je osudilo Mesića i Josipovića za veleizdaju, a inače je matematički genije svjetskog glasa, publicist i autor više od 70 knjiga te 1.200 znanstvenih radova! Pečarić je bio mentor 40-orici doktora matematike, ima više od 200 znanstvenih suradnika diljem svijeta, o njemu su pisali vodeći svjetski matematički časopisi poput 'Banach Journal of Mathematical Analysis', a onedavno je voditelj važnog istraživačkog projekta na moskovskom sveučilištu RUDN. U HAZU je primljen 2000. godine, a 2018. slavi 70. rođendan... U Bujici je progovorio o tome zašto naši akademici uglavnom šute i ne usude se zamjerati politici

AKADEMIK PEČARIĆ: "Znate koja je razlika između četnika i jugoslavena?! Četnik je pošten četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik! Ovi 'naši' koji izdaju svoju državu i rade protiv svoga naroda – to je ološ! A Srbi koji su pravi četnici bore se za svoj narod; to je ogromna razlika!"

PEČARIĆ O IDS-u: "UBIJALI BI NAS DA MOGU, PA NAPADAJU ZDS!"

Akademik je oštro osudio IDS i njihove separatističke ideje te najnoviju inicijativu kojom traže kriminalizaciju pozdrava 'ZDS' i kažnjavanje sa 6 mjeseci do dvije godine zatvora.

"Oni se još uvijek bore za jugokomunističku paradigmu hrvatske povijesti. Čak mi ih je i žao! Za razliku od njihove rodbine, baba i očeva i svih koji su nas mogli ubijati, ovi nas jadnici ne mogu ubijati, pa se pokušavaju zadovoljiti tako što bi

nas zatvarali zbog ZDS! Logično da ih smeta taj pozdrav kojeg su Hrvati uvijek koristili kada su bili izloženi velikosrpskoj agresiji. Slažem se da je to 'ustaški pozdrav' – od godine 1932. u fašističkoj prvoj Jugoslaviji ustaše su koristili taj pozdrav kao otpor toj fašističkoj vlasti i monarhističkoj velikosrpskoj diktaturi. To je u svom osnivanju bio antifašistički pozdrav! Ako se boriš protiv fašizma, onda si antifašist," kazao je Pečarić i

dodao da 'hrvatskim' komunistima povijest počinje tek od Drugog svjetskog rata i napada Njemačke na SSSR, a da su do razlaza Staljina i Hitlera i oni bili saveznici nacista te nisu imali ništa protiv okupacije i podjele katoličke Poljske.

"Komunisti kažu da su se osvećivali zbog ustaških zločina, a što bi onda ustaše trebale reći za zločine nad Hrvatima prije toga – od Radića, prosinačkih žrtava do srpskih žandara koji su Hrvatima ubijali očeve i onda im naplaćivali metak," bio je jasan Pečarić, uz dodatak da zbog svojih stavova ima problema u Akademiji, gdje ga zovu 'crnom ovcom' pa čak i u vlastitoj obitelji...

Ugledni akademik u emisiji nije poštediti niti predsjednika IDS-a: „Razumijem tog Miletića, njemu i sličnima teško je živjeti u državi koja se zove Hrvatska. Nezavisna i samostalna Hrvatska je negacija svega onoga za što su se borili i na što su se zakleli njihovi očevi, oficiri JNA! Njihovi stvarni ideolozi su Karl Marx i Friedrich Engels, a znamo što je za Hrvate rekao Marx – da su najgori narod na svijetu i to zato što je ban Jelačić spasio Austrougarsku (Austriju, JP) i ugušio revoluciju!“

KARAČIĆ: "ZA MILETIĆEVOG OCA GOVORE DA JE BIO OFICIR JNA I SUDJELOVAO U AGRESIJI NA RH!"

O Borisu Miletiću, ali i njegovom ocu – oficiru neprijateljske JNA, u prilogu novinarke Mateje Jozeljčić progovorio je i Davorin Karačić, odvjetnik koji se na sudu u Daruvaru izborio za oslobađajuću presudu, za HOS-ovca Damira Markuša i dokazao da nema ništa spornoga u pozdravu 'Za dom spremni'...

"Sam nastup Borisa Miletića u političkom smislu slijedi njegove emotivne preferencije, a do sada je pokazao da mu je crvena zvijezda milija od hrvatskog grba, pa shodno tome – fašizaciju vidi tamo gdje je nema! Za njegovog oca govore da je bio aktivni oficir JNA, pa čak i u vrijeme vršenja agresije na RH! Ne znam je li to točno ili nije, jer ne poznajem ni jednog ni drugog, ali s obzirom da je bivši premijer Zoran Milanović majku Andreja Plenkovića nazvao 'vojnom lekarkom', baš bih volio vidjeti kojim bi izrazom nazvao oca Borisa Miletića," provokativan je bio odvjetnik Karačić.

Pečarić je u emisiji ustvrdio kako je u slobodnom, demokratskom svijetu, u matematičkoj, znanstvenoj i akademskoj zajednici potpuno normalno iskazivati stavove pa i one poput njegovih, kao i njegovati slobodu mišljenja, no u Hrvatskoj se u zadnje vrijeme događa nešto posve drukčije: "Pa nije normalno da nam naturaju jugokomunističku povjesnicu, isti oni koji danas napadaju ZDS za vrijeme Domovinskog rata podržavali su Srbe i opstanak Jugoslavije, govorili su da su svi Hrvati 'ustaše', a Hrvatska 'Tuđmanova ustaška država'..."

Akademik Josip Pečarić, inače rodom iz Kotora, komentirao je i kamenovanje prostorija Hrvatske građanske inicijative u Tivtu, jedine hrvatske stranke u Crnoj Gori. Vijest je prešutjela velika većina medija ili su je popratili tek sa nekoliko sekundi, a voditelj Bujice komentirao je, uz osudu takvog čina, da su primjerice, kamenovane prostorije SNV-a ili SDSS-a negdje u Hrvatskoj – to bi bila udarna vijest svih hrvatskih, europskih i svjetskih medija, a napad bi završio u godišnjem izvješću State Departmenta...

"Ne iznenađuje me da toga još uvijek ima. Znamo dobro tko je to napravio i tko je iz većinski hrvatskog Tivta protjerao Hrvate. Na žalost, u Tivtu ima i Hrvata koji se više osjećaju jugoslavenima nego Hrvatima pa zato gubimo tu bitku. I mene su napali kada sam jednom prigodom gostovao na tamošnjem radiju da sam 'ustaša' koji je pisao peticiju za uvođenje pozdrava 'Za dom spremni' kao službenog u Hrvatsku vojsku..."

UZ SRPSKE PRETENZIJE NA HRVATSKU, POSTOJE I ONE TALIJANSKE!

Komentirao je i činjenicu da se kao pozitivan Titov potez često spominje pripojenje Istre matici Hrvatskoj, na što je Bujanec rekao da se ignorira presudna uloga Katoličke crkve i Bože Milanovića, a s druge se strane ne spominje prodaja Boke Kotorske koju je Crnogorcima prodao upravo Tito iz čega se vidi kakav je on 'Hrvat' zapravo bio.

"Za njih je poželjno da se bilo što odvaja od Hrvatske, da je sve manja, da je sve više jadnija i da je – nema! Pa vidite da se žele odcijepiti od Hrvatske po uzoru na Kataloniju! Tobože, iz 'šale' objavljuju istarske 'putovnice' na društvenim mrežama... Ako im je uzor 'antifašizam' i Tito, kako to da su onda za samostalnu, a ne hrvatsku Istru?! Tu je riječ i o planskom naseljavanju određenih skupina i naroda, što se događalo u Istri pa političke posljedice s kojima se sada susrećemo uopće ne čude..."

Bujanec je u emisiji otkrio iz dobro upućenih izvora, bliskih samom vrhu hrvatske politike da se pojedinci iz vodstva IDS-a vrlo često sastaju sa pripadnicima talijanske obavještajne službe AISE, slično kao što na području Vukovara djeluju agenti srbijanske BIA-e.

"Vjerujem u taj podatak. Postoje i srpske i talijanske pretenzije na Hrvatsku, Talijani bi uz Istru, htjeli cijelu Albaniju, a Srbi bi s njima htjeli imati granicu i u Rijeci," kategoričan je bio gost Bujice.

ONI KOJI NAPADAJU THOMPSONA ZRELI SU ZA VRAPČE!

U emisiji je puštena i snimka užičkog kola u centru Pule, iz kolovoza ove godine, istog grada gdje u Areni brane pjevati najpopularnijem hrvatskom glazbeniku Marku Perkoviću – Thompsonu.

"Na njega postoji strašan udar još od promjene vlasti 2000. godine. Pa je li normalno da Thompsona prozivaju najvećim zlom u Hrvatskoj zbog dvije ustaške kape u publici na koncertu na kojem je bilo 130.000 ljudi?! Netko tko bi u normalnoj zemlji pravio takav problem, bio bi poslan u Vrapče!"

Povodom Svih Svetih, Bujanec je bez komentara, pustio kadrove grobova sa zagrebačkog Mirogoja dr. Franje Tuđmana, Gojka Šuška i Zvonka Bušića – prepunih tisuća zapaljenih svijeća, dok je istovremeno objavio i kadrove pustog groba Josipa Broza Tita u 'Kući cveća' iz Beograda, na što je akademik Pečarić prokomentirao: "Tuđmanov grob trebao bi biti novi oltar domovine!"

Kritizirao je i medije koji, kako je rekao voditelj, čine sve kako bi destabilizirali i ispraznili Hrvatsku i opet je pretvorili u koloniju Beograda.

"Nazvao sam ih srpskim slugama. Poznato je da Srbi dijele Hrvate na 'ustaše' i 'srpske slugе', a ja ne volim biti sluga!"

PEČARIĆ: "SLAŽEM SE S BISKUPOM KOŠIĆEM, NDH NIJE BILA FAŠISTIČKA!"

Osvrnuo se i na govor sisačkog biskupa Vlade Košića kojega je zbog govora na predstavljanju knjige o Thompsonu 'Pjesmom za Hrvatsku' napao Predrag Matić i nazvao ga 'popom', kao što su to činili komunisti i partizani.

"Fred Matić nikoga ne može uvrijediti, uvrijedio bi nas kada bi o nama govorio lijepo! Biskup može biti samo ponosan. Njegov govor o verbalnoj agresiji srpskih i domaćih političara te Srpske pravoslavne crkve treba pročitati i naučiti napamet svatko! Osnova napada na biskupa je što je rekao da NDH nije bila fašistička država, što i nije. Tuđman je rekao da je u Hrvatskoj postojala fašistička stranka koja je imala tek 50-ak članova. Drugo je što je NDH bila u sklopu onoga što su osvojili Italija i Njemačka, no ona nije bila fašistička nego su ustaše i tadašnja vlast u tadašnjim uvjetima pokušavali opstati na jedini

mogući način. Tuđman je rekao da bi pristali i na Sovjetski savez da su nam ponudili samostalnu Hrvatsku. Pravi fašisti su komunisti koji su do '41. bili uz Sovjetski savez i bili saveznici s nacističkom Njemačkom te dijelili katoličku Poljsku. Po toj definiciji, i oni su fašisti! Hudu jamu mogli su napraviti samo fašisti! Hrvatski branitelji pobijedili su velikosrpski fašizam i oni su jedini istinski branitelji antifašisti u današnjoj Europi,“ jasan je bio Pečarić.

BUJICA EMITIRALA SNIMKU UREDNIČKOG KOLEGIJA PORTALA IMBEX.YU! Voditelj je u emisiji objavio fotografiju koja je nedavno osvanula na facebooku jednog portala, a koja prikazuje saborskog zastupnika HDZ-a i heroja Domovinskog rata Stiva Culeja s ovcama koje se naziva njegovim ‘glasačima’.

“Nisam psihijatar, ali slika je zanimljiva jer ljudi obično govore o sebi ovakvim djelima, a ovdje su pokazali upravo sebe,“ komentirao je Pečarić, a voditelj Bujice je na provokaciju odgovorio tako što je pustio snimku ‘uredničkog kolegija’ portala kojega je nazvao ‘Imbex.yu’ uz zvukove majmuna u pozadini! ‘Imbex.yu’ ispisao je i na ćirilici, a uz majmune je dominirao i lik tehničara fine mehanike, inače osnivača jednog portala.

“Kad je rat, onda je rat! Culeja su napali zbog izjava u Bujici, pa je red da odgovorim,“ zaključio je Bujanec.

<http://www.7dnevno.hr/izdvajanja/akademik-pecaric-srbi-dijele-hrvate-na-ustase-i-srpske-sluge-a-ja-ne-volim-biti-sluga/>

<http://www.maxportal.hr/vijesti/akademik-josip-pecaric-srbi-hrvate-dijele-na-ustase-i-srpske-sluge-a-ja-ne-volim-biti-sluga/>

PISMO PREDSJEDNICA AKADEMIKA PEČARIĆA I BISKUPA KOŠIĆA

Dva dijela Zaključaka Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima zapravo me podsjeća na dva naša otvorena pisma iz 2015. godine. Na prvi dio podsjeća pismo koje smo prof. dr. sc. Matko Marušić i ja poslali HAZU u kojemu izlažimo opća načela za koja smo se zalagali i koje je potpisalo niz akademika, biskupa, nadbiskupa, sveučilišnih profesora i dr. Na to pismo su ovih dana upozorili i biskup Košić (TV) i naš poznati kolumnist Ljubić (TV, kolumne). Na drugi dio podsjeća Peticija ZDS nastala povodom napada na "Bojnu Čavoglave" i Thompsona. Slično drugom dijelu Zaključaka ovog Vijeća i tada su napadi bili zasnovani na neistinitim prikazivanju onog što je dano u Peticiji o pozdravu ZDS. Tada su iz Ureda Predsjednice RH tvrdili da je ta Peticija "na razini provokacije" i to je bio signal mnogima za hajku na potpisnike.

Najprljaviju ulogu, barem što se mene tiče odigrao je prof. dr. sc. Damir Boras koji je na valu detuđmanizacije postao dekan jednog takovog fakulteta kakav je Filozofski fakultet u Zagrebu, a potom i njihov kandidat za rektora. Ovih dana je ponovno izabran za rektora i to - vjerovali ili ne - uz veliku podršku državotvornih Hrvata kojima nije smetalo što je to postigao "gazeći" po svom mentoru (prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji mu je omogućio da poslije 15 godina rada na tom fakultetu u 48. godini života doktorira). Npr. prof. Tuđman je osnovao katedru Organizacija znanja, i bio šef katedre cijelo vrijeme dok Boras nije postao rektor. Kad Boras postao rektor smijenili su prof. Tuđmana bez da se njego o tome uopće obavijestilo prije smjene ili poslije. Inače ta Borasova doktorandica je magistrirala kod Tuđmana, sudjelovala je u drugim napadima na prof. Tuđmana, a Boras je poslije toga prije vremena predložio za unapređenje za redovitog profesora.

Svega toga oko ZDS sjeća se kolumnistica Hrvatskog tjednika Mirela Pavić, pa me je spomenula i u najnovijoj kolumni u kojoj komentira Zaključke Vijeća:

"Zato nikako mala ne da taj pozdravić. Podsića kud se vaik vraćaš kad odlutaš. Usriću oli nesriću. I na pridragoga akademika (pogodite tko je to, JP). I na novoga pricidnika HAZUD-a, dr. Stjepandića koji mi je darova 'liamshizenje' na vikovičnu uporabu. A mala to 'liam shi' oduševljeno privatila ka nahoče, oli gladnoga ćukicu na snigu. Pa ustrepeće njime kad mi se stisne srce, oli od dišpeta, oli tuge, oli kakve ranice. Izgleda kako ću na njemu morat i ostat jerbo kineski meljen 'iznimno' svaki četvrtkić. I obećajen šefiki i Plenkyju da će ostat tako. Reklo je povjerenstvo 'iznimno'. A ja uvek bila 'iznimka'. Etogac. Časna piJonirska evo: ne ću ga škičat na Thompsonu, ne ću ga ciknit ni s jedne tribine i pokrit ću rukan oči kad ga vidin digod na kapici oli spomeniku. Okrenit ću glavu da natpis ne gledan. I začepit uši kad ga neko usklikne (dakuće, ta se piJonirsko-časna od nikidan konta, jope ako će mala lagat, ae). Motivacija. Zbog 'hrabrosti'. Istinske, a ne lažne i hinjene. U svakon kontekstu. Danas."

Zapravo puno o radu Vijeća možete vidjeti u tom broju Hrvatskog tjednika. Ivicu Marijačića svakako treba pročitati: *Plenković i Kusić u službi srbijanskoga MEMORANDUMA 2.-* ali I njegov razgovor s jednim od onih koji su potpisnici tih sramotnih Zaključaka Predsjednika Matice hrvatske akademika Stjepana Damjanovića. Damjanović konstatira (vjerovali ili ne):

Nisam pravnik, nisam ni povjesničar, i ne znam zašto nismo zaključili da je pozdrav Za dom spremni dvoznačan kao i crvena zvijezda,

Predsjednik Matice hrvatske nam je čovjek koji potpisuje, a ne zna što je potpisao.

Ne čudi onda da je iz takve Matice hrvatske izbačen takova HRVATSKA veličina kakav je akademik Dubravko Jelčić!

Kako mi je iz uredništva portala dragovoljac.com sugerirano ponavljanje nekih tekstova iz mojih knjiga povezanih s ovom problematikom, odlučio sam se da vam ponovim pismo koje sam zajedno s velikim HRVATSKIM biskupom dr. Vladom Košićem poslao Predsjednici 2016. Godine objavljen u knjizi: Josip Pečarić, Josip Stjepandić: NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE str. 182.-188.:

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Sa žaljenjem vidimo kako se prošlogodišnja priča iz Knina ponavlja. U pismu koje smo Vam tada poslali predložili smo uvođenje pozdrava Za dom spremni u Hrvatsku vojsku upravo zbog incidenta s pjevanjem pjesme Bojna Čavoglave koja predstavlja simbol Domovinskog rata.

Znamo da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti.

Zato nije jasan tadašnji Vaš odgovor da je naš zahtjev koji ima za cilj obranu Marka Perkovića Thompsona i Bojne Čavoglave u kome je rečeno da je on „na razini provokacije“.

Neshvatljivo je kako hrvatskim vlastima smetaju simboli Domovinskog rata kao što je Bojna, pa će Vas sigurno zanimati što o tome kaže nedavni kandidat za Ustavnog suca RH g. Pero Kovačević:

PONAVLJA SE PROŠLOGODIŠNJA PRIČA

PERO KOVAČEVIĆ UPOZORAVA: ZBOG LAJKANJA I DIJELJENJA ‘BOJNE ČAVOGLAVE’ MOGU VAS KAZNITI!

Autor: I.G. Subota, 06. Kolovoz 2016. u 16:41

"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu", pita se Pero Kovačević.

Pero Kovačević, pravni ekspert za nacionalno zakonodavstvo na portalu Nezavisni.hr objavio je kolumnu u kojoj se osvrnuo na sinoćnji događaj u Kninu i uručenje obavijesti o počinjenom prekršaju Marku Perkoviću Thompsonu jer je pjevao Bojnu Čavoglave.

UŠUTKAVANJE THOMPSONA: Dobio prekršajnu prijavu zbog glasnog pjevanja ‘ZA DOM SPREMNI’, nakon toga mu blokirali Facebook stranicu?!

U kolumni Kovačević upozorava da se “ponavlja prošlogodišnja priča, stoga, kaže, pazite i nemojte prenositi pjesmu Čavoglave jer bi mogli prekršajno odgovarati, zbog reproduciranja i lajkanja Bojne Čavoglave možete prekršajno odgovarati”.

Nadalje navodi kako oni zaslužni za ovu “čestitku” Thompsonu zaboravljaju “da je samo pjevao jednu od najvećih domoljubnih hitova iz Domovinskog rata, pjesmu koja je dizala moral nama braniteljima. Pjesmu koja nije zabranjena niti je nama braniteljima nitko ne može zabraniti”.

“Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu, jer kako će prekršajni sud kazniti Perkovića što pjeva pjesmu nastalu u Domovinskom ratu ili opet rade popis nepoćudnih pjesama, kao nekad, od Vile Velebita itd.. Zar se opet vlast dodvorava četničkim vojvodama Nikoliću i Vučiću, kojima Čavoglave bude loše

osjećaje, osjećaje poraza, zaleđene krvi i straha kad čuju Čavoglave... “, pita se Kovačević te svoju kolumnu završava riječima A. G. Matoša:

“Sad samo mogu ponoviti: Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, ali ne nađe štrika za toliko Juda!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pero-kovacevic-upozorava-zbog-lajkanja-dijeljenja-bojne-cavoglave-mogu-vas-kazniti-944787>

S obzirom da g. Kovačević spominje srbijanske čelnike u prilogu Vam šaljem govor Aleksandra Vučića u Glini 1995.

Uvjereni smo da današnja vlast ne misli, kao Vučić da je u pravu kada govori o ustaškoj vlasti i zločinačkom režimu Franje Tuđmana iako se mnogi tzv. ljevičari ili antifašisti u RH itekako slažu s Vučićem. Tome smo svjedoci iz dana u dan.

Ponavljanje prošlogodišnje priče samo pokazuju kako vlast mora uvažiti našu prošlogodišnju peticiju.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

Biskup dr. sc. Vlado Košić

P. S. Podsjećamo Vas:

- a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerali predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;
- b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991 (napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;
- c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.
- d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Pismo su još potpisali:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić

general Ljubo Ćesić Rojs

general Marinko Krešić

general Josip Štimac

general Ivan Tolj

dr. sc. Josip Stjepandić

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. dr. h. c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.

Prof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu

Prof. dr. sc. Zlatko Vrljić

Prof. dr. sc. fra Andrija Nikić

Mirela Pavić, kolumnistica

(...)

07. 08. 2016.

PRILOG:

Govor Aleksandra Vučića (danas predsjednika Vlade Republike Srbije) u okupiranoj Glini 20.03.1995., četiri i pol mjeseca prije oslobodilačke operacije Oluja

Braćo Srbi i sestre Srkinje, pozdravljam junački narod srpske Banije i srpske Gline, vas koji ste podigli prvi baklju slobode tamo 26. juna još 91. godine, vas koji ste prvi krenuli na ustašku vlast, vas koji ste prvi oslobodili neke srpske teritorije u Republici Srpskoj Krajini. Nikada više ustaška vlast ovde neće moći da dođe. Nikada više oružanim putem. Nikada više onako kako su to namerili. Onako kako je zločinački režim Franje Tuđmana već pokušao. Vi ste ih u tome na najbolji način sprečili. Pokušaće drugačijim, perfidnijim metodama. Uz pomoć međunarodnih sila, zapadnih zemalja, a preko njihovih slugu u Beogradu – tu mislim na Slobodana Miloševića i njegovu nesrećnu ženu Mirjanu Marković – i njihovih jataka ovde u Krajini, predsednika krajinske vlade Borislava Mikelića.

Sećate se da je Slobodan Milošević i onaj njegov kurir Borislav Jović, pri potpisivanju Vanceovog plana, da su rekli da će kod prvog napada ustaških snaga na Krajinu jugoslovenska vojska doći da pomogne, doći da intervenište. Ima ovde ljudi koji se toga sigurno sećaju. Šta je bilo, koliko je puta Hrvatska napala Srpsku Krajinu? Nekoliko puta! I na miljevački plato, i u medačkom džepu na Divoselo, Počitelj i Maslenicu. Gde je bila jugoslovenska vojska, gdje je bio Bora Jović? Nigde niste mogli da ih vidite, nigde niste mogli da ih čujete. Lagali su! Lagali su jer su to nečasni ljudi, ljudi kojima nije do morala, ljudi kojima nije do srpstva. Šta je još uradio Slobodan Milošević, po nagovoru one njegove žene? Prihvatio je bio onaj Vance-Owenov plan, želeći – sećate se tad je Republika Srpska trebala da dobije 42% teritorija bivše BiH, ali bez kopnenog koridora za Bosansku Krajinu, bez kopnene veze za Srpsku Krajinu. I rekao bi Milošević: eto braćo, hteo sam da živimo zajedno, a sad ne možemo, nemamo više nikakvu kopnenu vezu, pa ćete morati u Hrvatsku. Sve je to hteo predsednik Srbije, ali na veliku sreću srpski narod u Republici Srpskoj i srpski narod u Republici Srpskoj Krajini su odbacili njegove izdajničke namere i dalje se junački bore za slobodu sopstvenog naroda i za održanje svojih teritorija.

Vi se braćo ovde ne borite nizašta šta nije vaše, već samo da sačuvate ono što je oduvek bilo srpsko. I to mora ostati srpsko. Šta još radi Slobodan Milošević? Sećate se pred tri, četiri godine da je svako veče na državnoj televiziji bilo u Dnevnicima po 20 minuta, po pola sata, o onome što se dešava u Srpskoj Krajini, o onome što se dešava na Baniji, Kordunu, u Lici. Šta sada ima na državnoj televiziji? Ima samo poneko privredno čudo Borislava Mikelića, valjda kako mu borci imaju 30 dinara platu. To je nešto. I šta još ima? Kakvo je vreme u Krajini. Eto šta njih samo interesuje. Ništa više nema od vesti u Krajini. Kao da je to inostranstvo, kao da je to u Hrvatskoj. E neće moći! Nikada Srpska Krajina, nikada Glina neće biti hrvatska! Nikada Banija neće nazad u Hrvatsku! I ono što je ostalo u Srbiji simpatizera Slobodana Miloševića, onih koji tek sad shvataju svu pogubnost njegove politike, kad ih pitate, ne znaju u kakvoj će državi živeti sutradan. Niko više ne zna ni u ovoj sali za kakvu se državu zalaže Slobodan Milošević. Oće li mu to biti Beogradski pašaluk ili nekakva AVNOJ-ska Jugoslavija, kakva će to država biti? Ukoliko srpski radikali pobeđuju i poraze predsednika Srbije, vi znate da ćete živeti u Velikoj Srbiji, jedinstvenoj srpskoj državi i tu odstupanja biti neće! Živeli!

TEKST JE TRANSKRIPT VIDEO ZAPISA IZ 1995.:

<https://www.youtube.com/watch?v=vu5qvsloewU>

VIDEO IZ 2013. U KOJEM VUČIĆ TVRDI DA NIKADA TAMO NIJE BIO:

<https://www.youtube.com/watch?v=ReVwofRQVPY>

(Ukupno je bilo 74 supotpisnika Pisma Predsjednici – vidjeti spomenutu knjigu: NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE; JP)

*

Posebno je zanimljivo što smo Vučićev govor poslali Predsjednici u prilogu ovog pisma jer znamo koliko je on bio zanimljiv i danas kada je Vučić na poziv Predsjednice posjetio RH i tom prigodom lagao o ovom govoru.

Podsjeća li vas Vučićev govor i na Zaključke Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima?

Je li i to Pismo Predsjednici iz 2016. godine zapravo odgovor na Zaključke Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima?

Josip Pečarić

KONFERENCIJA O 70. GODIŠNJICI ŽIVOTA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA – ZAGREB, 5.SRPNJA 2018.

Čast mi je, poštovani sudionici ove Konferencije, što me akademik Josip Pečarić pozvao da na početku kažem par riječi i blagoslovim rad ovog skupa. Mogu reći da sam s akademikom Pečarićem i osobno povezan, pa rekao bih i prijateljski, a to je nastalo stoga što sam na nekoliko promocija njegovih knjiga i ja imao čast sudjelovati. Da ne izmišljam neke nove riječi o njemu, poslužit ću se mojim već rečenim i objavljenim biranim riječima kojima sam govorio o njemu, a on zaslužuje to i mnogo više. Premda znam da je ovo konferencija koja govori o plodnoj znanstvenoj djelatnosti našeg Akademika, ja sam ga upoznao kao hrabrog domoljuba koji se bori za istinu o Domovinskom ratu, o povijesti i sadašnjosti Lijepe naše, jednom riječju kao zaljubljeniku u Hrvatsku.

Tako sam na predstavljanju knjige „Vukovar i njegov stožer“ 2013. ustvrdio: „Evo, spomenuo sam i Akademiju i Sveučilište, a naš je autor ove knjige o Vukovaru i akademik i sveučilišni profesor. Međutim, on je jedini! Ili jedan od veoma rijetkih kako akademika tako i sveučilišnih profesora koji diže glas, koji govori istinu, koji ima hrabrosti boriti se i prkositi moćnicima ovoga svijeta. Nije njihov mač jači od pera!“

Riječ je snažnija od svakog mača, kako to opisuje i Sveto pismo, kada kaže da je 'živa Riječ Božja i djelotvorna; oštija od svakoga dvosjekla mača; dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca...' (Hb 4,12)“

Ili prošle godine 25.X., kada sam sudjelovao u predstavljanju knjige ak. J. Pečarića o Marku Perkoviću Thompsonu, rekao sam:

„Volio bih kad bi bilo više takvih hrabrih ljudi kao što su proslavljeni pjevač Marko Perković Thompson i akademik Josip Pečarić.“

Oni koji nemaju argumente željeli bi ih silom ušutkati: tako zabranjuju koncerte proslavljenom pjevaču Marku, uručuju mu kaznene prijave zbog remećenja javnog reda i mira, difamiraju njegov ugled i proglašavaju njegov rad – ni manje ni više nego fašističkim; također protiv akademika Pečarića takvi rade svim sredstvima samo da ga ušutkaju, progone mu obitelj i – najčešće ga ignoriraju. Međutim oba ova velika čovjeka, Hrvata i domoljuba, ljudi su s kojima se naša Domovina treba ponositi. Možda će tek u budućem vremenu, kad se oslobodimo – kako pjeva biskup Ante Ivas – svih tih izdajica, krivokletnika, varalica, također i – kako pjesnički kaže Anto Kovačević – svih drpislava, tek će u budućoj, mirnijoj povijesti Hrvatske ovi naši velikani Marko i Josip dobiti svoje pravo mjesto, mjesto najvećeg poštovanja.

Jedno je sigurno: njih obojicu rese hrabrost u zastupanju istine i ljubav prema domovini koja nije fraza ni interes. Također, rekao bih, resi ih i spremnost na podnošenje trpljenja, osporavanja, podmetanja za istinu i pravednost. Dok se Josip uglavnom s tim prijetnjama bori humorom i ironijom, Marko odgovara svojim osporavateljima - pjesmom.

Ova knjiga svjedok je veličine upravo ove dvojice hrvatskih ljudi, svjedok o poštenim ljudima u nepošteno vrijeme, o velikim ljudima u vremenu malih duša, o drskosti nekolicine koji se usudiše biti hrabri u vremenu izdaje. Zato će njihov trag biti nadahnuće budućim naraštajima i za dvadeset i trideset godina o njima će se pisati knjige, snimati filmovi i oni će biti primjer srčanosti u borbi sa zlom koje uništava istinu i našu domovinu.

Da je Marko heroj, prepoznali su i branitelji, među koje se i on ubraja jer je bio dragovoljac u Domovinskom ratu i prva sad već legendarna pjesma Bojna Čavoglave nastala je u tom vremenu. Branitelji su mu naime nedavno darovali Veliku zlatnu plaketu za hrabrost, na čemu mu i ja ovdje javno čestitam!“

Imao sam čast napisati i pogovor knjizi „General Praljak“ autora M. Međimorca i J. Pečarića, kojom se nedvosmisleno odbacuje nepravедna presuda junaku Domovinskog rata generalu Slobodanu Praljku, u čemu je akademik Pečarić sudjelovao. Pisao je on i o Haagu, nepravdama prema Hrvatskoj na više područja...

Također na predstavljanju knjige Zdravka Tomca „Što to znači biti Hrvat“ rekao sam sljedeće:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmјerno većа i brojnija zlodјela razmeću nekim svojim tјeranjem pravde, а da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti 'okrenuti pilu naopako', kako se to јednostavnim riječima kaže.“

I da zaključim što sam rekao o njemu na predstavljanju knjige „Rasizam domaćih slugu“, čime bih mogao zaokružiti moje mišljenje o akademiku Pečariću, matematičaru i domoljубu:

„Akademik Josip Pečarić jest najbolji predstavnik našega hrvatskoga naroda jer se nije umorio u borbi za istinu kada je to bilo protivno svim tendencijama s pravom javnosti u Hrvatskoj. Tim više je njegova posljednja knjiga (Rasizam domaćih slugu) primjer njegove hrabrosti da se suprotstavi onima koji su prignuli šije i dopustili da ih nepravde lome, i što je još gore, i sami su se bili upregnuli u tu nepravедnu rabotu. Koliko je Pečarićeva hrabrost bila velika svјedoči upravo činjenica da je uporno prešućivan u sredstvima priopćivanja i u hrvatskoj javnosti. Međutim, to na žalost govori još više o porobljenoj Hrvatskoj u kojoj smo se našli, а koju sam Bog oslobаđa kad na usta Theodora Merona izriče istinu o našim generalima i o našem osloboditeljskom pravednom ratu u kojem je stvorena Lijepа Naša. Držim da je njegov prijedlog – koji je opetovano dvanaest puta pisao predsjedniku Vlade – da se generalima Anti Gotovini i Mladenu Markaču dodijeli Nobelova nagrada za mir bio i jest ne samo krik u nevolji, nego još više racionalni zaključak i da je kod onih koji su ga mogli vidјeti, izazvao veliko poštovanje i ponos.

Zahvalјujem gospodinu akademiku Josipu Pečariću na toj hrabrosti i na upornosti u borbi za istinu. Ovu bi knjigu trebao pročitati svaki Hrvat, razmišljati o njenom sadržaju svaki misleći domolјub. Ona je svјedočanstvo da Hrvatska (još) nije izgubljena, da našа Domovina ima budućnost. Akademik Pečarić priznati je matematičar svјetskog ugleda pa se nadam da je svojim oštrim umom dobro izračunao gdje smo i kamo idemo. Dapače, pokazao je naše vlastite hrvatske griјеhe, ali i pokazao put kako ih je moguće okajati. To je put ponosa na istinu i put nasljedovanja najhrabrijih, među kojima je zasigurno na posebno istaknutom mјestu naš akademik Pečarić.“

Čestitam 70. godina života, u kojima je bilo mnogo rada na znanstvenom i domolјubnom planu, dragom Akademiku Josipu Pečariću, čestitam na ovoj konferenciji i svima vama zahvalјujem na pozornosti!

Zagreb, 5. srpnja 2018.

+Vlado Košić, sisački biskup

----- Proslijeđena poruka -----

Naslov: Fwd: Fwd: Plenary speak

Datum: Mon, 9 Jul 2018 18:29:42 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani,

Obećao sam poslati vam govore s Otvaranja MIE 2018.

Biskupov govor je već i objavljen:

[https://narod.hr/kultura/biskup-kosic-blagoslovio-konferenciju-u-cast-akademika-](https://narod.hr/kultura/biskup-kosic-blagoslovio-konferenciju-u-cast-akademika-pecarica-upoznao-sam-ga-kao-hrabrog-domoljuba-zaljubljenika-u-hrvatsku)

[http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/06/govor-sisackog-biskupa-kosica-na-](http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/06/govor-sisackog-biskupa-kosica-na-konferenciji-o-70-godisnjici-zivota-akademika-josipa-pecarica/)

[konferenciji-o-70-godisnjici-zivota-akademika-josipa-pecarica/](https://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/govori/4665-govor-na-konferenciji-povodom-70-godinjice-ivota-akad-josipa-pearia-572018)

[https://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/govori/4665-govor-na-konferenciji-](https://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/govori/4665-govor-na-konferenciji-povodom-70-godinjice-ivota-akad-josipa-pearia-572018)

Srećom na narod.hr ima samo nekoliko komentara koji pretjeruju s pohvalama, preporučam kao kompenzaciju neke komentare uz intervju koji je D. Dijanović napravio sa mnom za Portal HKV-a.

Tamo me napadaju desničari kojima nije drag Tuđman, biskup Košić i Thompson. A najglasniji je jedan umirovljeni sveučilišni profesor koji na Hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji ima JEDAN rad i to ne u časopisu nego u knjizi, a i taj jedan u koautorstvu :))))))))))))))

Danas sam dobio i izlaganje Profesora Lars-Erika Perssona (vidi Prilog).

Pozz

Josip

BISKUP KOŠIĆ, THOMPSON I NOGOMET

Dva izuzetna gosta na matematičkoj konferenciji MIA 2018 bili su biskup Košić i Marko Perković Thompson. Njih je prof. dr. sc. Marko Tokić svojevremeno proglasio stupovima Pečarićeve Hrvatske. Danas, kada su vatreni vratili ponos hrvatskom narodu mnoge zanima i što oni misle o nogometu.

Pogledajte kako je biskup Košić pratio utakmicu:

<https://narod.hr/sport/biskup-kosic-otkrio-pratio-utakmicu-sto-nam-razini-drzave-nudi-primjer>

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-radujem-se-velikoj-pobjedi-hrvatske-nogometne-reprezentacije/>

<https://direktno.hr/zivot/vjera/kosic-o-uspjehu-vatrenih-bogu-dugujemo-ovu-veliku-promociju-hrvatske-koja-se-dogada-kroz-nogomet-128175/>

<https://direktno.hr/zivot/vjera/vlado-kosic-o-vatrenima-su-zlatni-decki-i-daj-im-boze-da-dodu-do-kraja-128151/>

A što kaže Thompson bilo je u Bujici, ali i na:

<https://kamenjar.com/marko-perkovic-thompson-dajte-sve-od-sebe-i-neka-se-srce-hrabro-bori-nek-vatra-gori-do-pobjede/>

A kako sam ja vidite na slici s mojim unucima u prilogu:)))

Što je Marko rekao na zvaničnoj večeri Konferencije dano je na:

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-nogomet-thompson-matematika/>

A Biskup je komentirao Thompsonove riječi:

Od srca čestitam na ovim riječima, na svemu što se lijepo dogodilo na Konferenciji, na našim Vatrenima i na onome što se s njima u vezi događa u našoj Hrvatskoj! Pridružujem se zahvali Markovoj i želim – da večeras opet slavimo...

A svi koji ne vole Hrvatsku ili samo služe svjetskim moćnicima ne vole ni Thompsona ni biskupa. Tako biskupa napadaju da rehabilitira fašiste:

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-govore-da-rehabilitiram-neke-fasiste-a-samo-molim-za-pokojne-koji-su-poginuli-u-strasnoj-osveti/>

Istina, ja znam za fašističke agresore na Hrvatskoj od kojih su naši branitelji napravili zečeve.

Njih Biskup nije nikada rehabilitirao.

Znam i za domaće fašiste koji sebe nazivaju antifašistima (mada su istinski antifašisti oni koji su pobijedili fašističke agresore u Domovinskom ratu).

Njih Biskup nije nikada rehabilitirao.

Više puta sam se sjetio kako se Biskup jednom našalio na moj račun: "Akademik Pečarić javno prizna da je ustaša, a još ga nisu priveli na obavijesni razgovor."

Da, ustaša, a u znanstvenom odboru konferencije MIA 2018. su dva izuzetna matematičara iz Srbije (jedan od njih srpski akademik)!

A što misli jedan moj profesor iz Beograda (mentor mog magistarskog rada) doznao sam jučer. Nisam bio u kontaktu s njim od kada sam došao u Zagreb, a on mi piše:

"Dragi Pečariću,

Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a.

Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.

Nadam se da ćeš mi kratko odgovoriti. Pročitao sam tvoju priču o

školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju,

doktoratu, itd. (vidjeti:

<https://kamenjar.com/ekskluzivno-akademik-pecaric-moj-zivot-u-beogradu/>, J.P.)

Sve što si tu napisao je potpuno tačno!!!

Naravno, nikada ti nisam govorio kakvo sam ja maltretiranje doživio.

Možda ću ti jednom opširnije pričati. ..."

Jesu li naši političari dovoljno inteligentni da to razumiju?

Razumiju li što govori naš poznati kolumnist Marko Ljubić kada piše:

Ruska priča hrvatskih mladića

Tu priču će nosači mraka pokušati ugasiti, kao što su uspjeli ugasiti toliko svjetala, zadnje ono generala Praljka iz haške sudnice

<http://projektvelebit.com/ruska-prica-hrvatskih-mladica/>

Razumiju li oni ono što im je napisao pater Ike Mandurić, jer su se naglo probudili i počeli uslikavati u hrvatskim dresovima?

Ne razumiju ili se samo prave da ne razumiju kako im svi poručuju da moraju biti dio svog naroda, da moraju biti takvi kakav je naš izbornik Zlatko Dalić.

Josip Pečarić

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-thompson-i-nogomet/>

AKADEMIK PEČARIĆ SDP-OVOM NAČELNIKU KLARINU: ‘NEVJEROJATNO JE DA VAM SMETA PREDSTAVLJANJE KNJIGE O THOMPSONU- PROVODITE LI MEMORANDUM SANU 2?’

Akademik Josip Pečarić uputio je pismo načelniku općine Tisno, SDP-ovom Ivanu Klarinu u kojem se osvrće na njegovu odbijanje da se predstavljanje Pečarićeve knjige održi u općinskim prostorijama.

Sibenik.in objavio je dopis u kojem načelnik Klarin odbija župnikov zahtjev za ustupanjem općinskih prostora, tvrdeći kako je analizirajući sadržaj Pečarićeve knjige “naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH”, te navodi da ni prošle godine nije dozvolio predstavljanje Pečarićeve knjige u općinskim prostorima.

Akademik Pečarić pak, načelnika općine podsjeća da je prošle godine izdao dopis u kojem isključivo navodi da predstavljanje knjige neće biti moguće zbog radova u općinskim prostorima, dok ništa drugo nije naveo kao sporno. Kao potvrdu tvrdnje, Pečarić prilaže i presliku načelnikova prošlogodišnjeg dopisa.

Tko je SDP-ov Ivan Klarin, koji je nakon prijetnji smrću biskupu Košiću tvrdio da “biskup iritira javnost”?

Podsjetimo, Ivan Klarin, načelnik općine Tisno, poznat je u javnosti i po neprimjerenoj reakciji na pojavu prijetnji smrću biskupu Vladi Košiću, kada, u svom osvrtnu, nije osudio takvo ponašanje već je sugerirao da je biskup Košić snosi krivnju što je doživio takve napade te ustvrdio kako biskup Košić “namjerno iritira hrvatsku javnost.”

Načelnik Klarin bio je pod istragom USKOK-a zbog zloupotrebe položaja i ovlasti, koja je nedavno odbačena, a mediji su 2012. pisali o mnogim prijavama protiv njega zbog spornih aktivnosti njegove obiteljske tvrtke.

SDP-ov načelnik općine Tisno Ivan Klarin: Biskup Košić namjerno iritira hrvatsku javnost

U nastavku prenosimo cijelo pismo akademika Pečarića, zajedno s pravitkom.

Poštovani g. načelnice Klarin,

Na internetu je navodno dan Vaš odgovor našem Župniku u svezi predstavljanja moje knjige „Thompson - pjesmom za Hrvatsku“:

<https://m.sibenik.in/zupanja/klarin-ponovno-odbio-zupnika-pecariceva-knjiga-o-thompsonu-nece-biti-predstavljena-u-opcinskim-prostorijama/95134.html#>

Spominje se i to da niste ni prošle godine dozvolili korištenje općinskih prostorija za predstavljanje jedne druge moje knjige.

To je doista točno, ali i tada se pokazalo da Vi o istom pitanju donosite različite odluke. Ako se sjećate, prvo ste i tada, kao i sada, nešto pričali o antifašizmu, pa kada sam Vam odgovorio da se radi samo o Vašem sprovođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2, naš župnik je dobio potpuno drugačiji službeni odgovor od Vas. Odgovor Vam šaljem u prilogu i iz njega je razvidno da je problem bio „u tome što su još uvijek bili radovi u kino dvorani!“

Dakle postoje ili dva načelnika Klarina, ili postoje različita stanja svijesti kod jednog te istog g. Klarina.

O čemu se radi?

S obzirom da se radi o knjizi o Marku Perkoviću Thompsonu, nisam Vam odmah odgovorio jer je sinoć bio veličanstven doček Zlatka Dalića u Livnu koji je završio Thompsonovim koncertom.

S obzirom da je sam Dalić izjavio kako je Thompsonova pjesma „Lijepa li si“, za koju su svojevremeno mladi SDP-ovci zatražili zabranu, zapravo himna Vatrene koju su pjevali u autobusu kada su odlazili na utakmice i vraćali se s njih, zaista je nevjerojatno da Vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu.

Valjda se ne radi opet o sprovođenju Memorandumu SANU 2. Pa protiv Thompsonovih pjesama je digao svoj glasa i Predsjednik Srbije, zar ne?

S obzirom da je ovo Vaše obrazloženje doista neinteligentno, jer javno tvrdite da svojim neistomišljenicima nećete dozvoljavati korištenje općinskih prostorija, drugim riječima hoćete svojim istomišljenicima, očito se radi o diskriminaciji koju sprovodite u općini čiji ste načelnik.

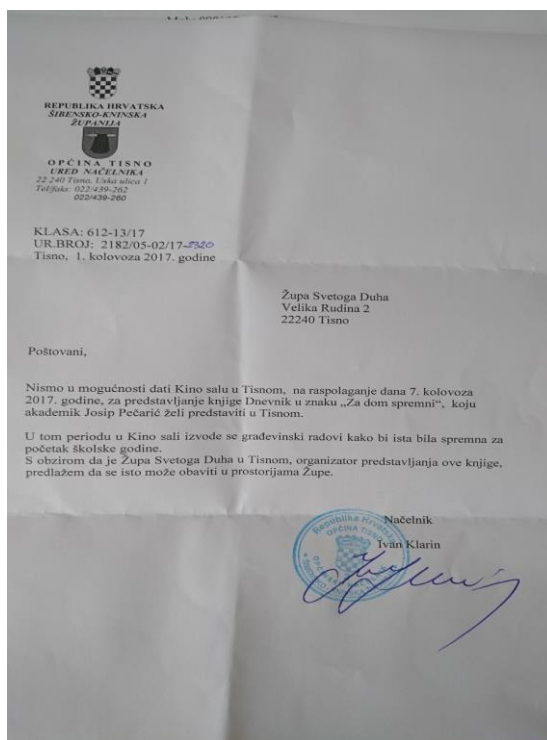
Obrazloženje je još neinteligentnije kada znamo da je Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara organizirala predstavljanje ove knjige u Zagrebu u Domu branitelja HVIDRA. Dakle oni koji su istinski antifašisti jer su pobijedili fašističkog agresora na Hrvatsku!

Ili ipak još radovi u kino dvorani nisu završeni?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

PRILOG

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-sdp-ovom-nacelniku-klarinu-nevjerojatno-je-da-vam-smeta-predstavljanje-knjige-o-thompsonu-provodite-li-memorandum-sanu-2>
<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/25/akademik-josip-pecaric-novo-pismo-nacelniku-klarinu/>
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/12008-akademik-pecaric-novo-pismo-nacelniku-klarinu>

BRANITELJI HRVATSKIH VRJEDNOTA (GOVOR NA PREDSTAVLJANJU U KAŠTEL SUĆURCU)

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se don Ivanu Deliću što je omogućio predstavljanje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u svetištu Gospe na Hladi Zahvaljujem se i predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću na izvrsnom predstavljanju.

Zapravo su prostori Crkve u Hrvata najbolja mjesta gdje se može predstaviti knjiga o Thompsonu, jer Thompson pjeva o onim vrjednotama o kojima nas uči Crkva: Ljubav prema Bogu, Domovini, Braniteljima, Obitelji, Ponosu...

A bivši francuski vojni biskup Michel Dubost na Međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu je rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. (*Hrvatsko slovo*, 3. siječnja 2003.)

Jednom mi je ove riječi prokomentirao don Anđelko Kaćunko:

Evo što sam ja doživio u Lurdu na vojnom hodočašću sredinom svibnja 2005. Nakon nedjeljne međunarodne mise na trgu ispred Bazilike Sv. Krunice upoznao sam se s kolegama oko sebe. Bili su to vojni svećenici iz Češke, Slovačke, Njemačke, Italije... Mladi svećenik, koji je do mene bio tijekom cijele mise, bio je kapelan talijanske mornarice u zapovjedništvu u pomorskom središtu La Spezia. Kad sam mu rekao da sam Hrvat, stao me je grliti i gotovo plačnim glasom ponavljati: „Grazie, don Angelo, hvala, don Anđelko, vi ste naša budućnost, vi ste budućnost Europe...“ Ja sam se gotovo šokirao ne očekujući takvu reakciju i kad sam se pribrao rekao sam: „Da, da, mi zajedno...“ ali on me odmah prekinuo i nastavio ponavljati: „Ne, ne, nego vi, vi ste naša budućnost, Hrvati su budućnost Europe...!“ itd. To je ponovio nekoliko puta. To ću zapamtiti dok god sam živ i taj mi je susret tako duboko u sjećanju kao da se jučer dogodio. Eto, ni danas ne mogu vjerovati da drugi o nama tako dobro misle, premda razumijem zašto. A mi, budući da poznajemo svoje mane i svoj jad, vjerojatno smo u svemu tome malko i prekritični prema sebi. Možda je i bolje tako. U svakom slučaju možemo reći da nitko sebe ne poznaje tako dobro kao što ga poznaju drugi. Kad je o Lurdu riječ, naši vojnici i policajci na tome hodočašću fasciniraju svojim ponašanjem i svojom pobožnošću cijeli svijet i zato su takve reakcije. Osim toga, sve vojske svijeta, za razliku od običnoga puka, koji ima (dez)informacije samo s televizije, znaju dobro što je bilo u Domovinskom ratu i svake godine srdačno plješu pobjedničkoj Hrvatskoj vojsci.

A danas smo doživjeli da skoro cijeli svijet slavi Hrvatsku poslije velikog uspjeha Vatreneh. A Vatrene su samo isticali vrjednote o kojima je govorio francuski vojni biskup i o kojima pjeva Thompson. Na kraju su tražili da ih dočeka Thompson, čovjek koji svo vrijeme promiče hrvatske vrjednote i koji je zbog toga stalno na udaru svih onih koji ne vole Hrvatsku, ili za interes svjetskih moćnika pokušavaju 'ubiti' te vrjednote u hrvatskom narodu.

Zapravo Vatrene su ponajbolje pokazali koliko su za svjetske moćnike opasne te vrjednote. Pa u mjesec dana skoro cijeli svijet je pokazao da su im one važne i oduševljen je hrvatskim narodom koji ih je uspio – unatoč svim nevoljama – sačuvati. Čini se – sačuvati za cijeli svijet! I dok nam je don Kaćunko govorio kako *sve vojske svijeta, za razliku od običnoga puka, koji ima (dez)informacije samo s televizije, znaju dobro što je bilo u Domovinskom ratu, zahvaljujući Vatreanima običan puk u cijelom svijetu mogao je vidjeti te hrvatske vrjednote na djelu. I pokazao je koliko su im te vrjednote drage!*

Zato su oni koji poslušno izvršavaju zahtjeve svjetskih moćnika i pokušali spriječiti sudjelovanje Thompsona na dočeku Vatreneh i nastavljaju hajku protiv Thompsona i Vatreneh. Jer hrvatske vrjednote o kojima je još prije 15 godina govorio francuski vojni biskup su doista opasnost za njih. Zato i vlasti u Hrvatskoj pokazuju prema Thompsonu i Vatreanima takav prezir unatoč tome što je danas „podjela“ u hrvatskom narodu izrazito nepovoljna za slugansku vlast: 95% naroda se ponosi svojim vrjednotama, a zanemarivih 5% je protiv. Pri tome se ponašaju kao bijesni psi jer su svjesni da im je zadatak na kome rade – dakle uništenje neovisne Hrvatske – definitivno propao.

Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tom kraju sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečave od Srba. Vidi i danas čestitku na portalu dragovoljac.com:

Sretan vam 5. kolovoza, dan kada smo od srba napravili zečeve

Podsjećam vas da se radi o parafriziranju riječi Slobodana Miloševića izrečene tjedan dana poslije „Oluje“ kada je za srpsku vojsku rekao da su pobjegli kao zečevi. Glavni tajnik HAZU je odbio poslati pozive na predstavljanje te moje nepodobne knjige. Zar netko smije rugati se drugu Miloševiću. A to je doista strašno, zar ne? Zato me je čovjek prozivao i u Hrvatskom Saboru zbog Peticije ZDS kojom smo svojevremeno branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“.

Zapravo i naslov knjige i čestitka portala dragovoljac.com je poruka kako se odnositi prema svim mrziteljima Hrvatske. Treba im se rugati. Tako se narugao i Zdravko Pilić *Tišnjanima ne treba Google. Imaju načelnika!* Tamošnjem načelniku kada je odbio dozvoliti predstavljanje knjige u službenim prostorijama:

<https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika>

Možda je malo nezgodno da na ovom mjestu govorio o tome kako se nekome treba rugati. Ali Bog nije bez razloga stvorio glupane, zar ne?

Knjiga koju danas predstavljamo treća je moja knjiga o Thompsonu. Sam Thompson kaže da sam ga branio više nego što je on branio samoga sebe. To je ponovio i nedavno na međunarodnoj matematičkoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana koja se održala u Zagrebu od 4.-8. srpnja kada je bio gost (uz Stanka Šarića i Dražena Žanka). Posebnost ove konferencije bila je i to što je ona blagoslovljena na samom otvaranju. A blagoslovio ju je i govorio o mom domoljubnom radu biskup dr. Vlado Košić.

A zapravo sam samo prepoznao da Thompsona napadaju zbog toga što je svih ovih godina bio brana pred nasrtajima na hrvatske vrjednote. Isto kao i biskupa Košića. Zato je meni danas srce i s vama ali i u Glini gdje na proslavi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja sudjeluju i biskup Košić i Marko Perković Thompson – istinski branitelji hrvatskih vrjednota!

Josip Pečarić

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/06/akademik-josip-pecaric-branitelji-hrvatskih-vrjednota-govor-na-predstavljanju-u-kastel-sucurcu/>

AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE NAJAVIO 'HRVATSKI GENOCID' – JASNO JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV ZNAČAJ

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tom kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba”, naglasio je akademik Josip Pečarić tijekom predstavljanja svoje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u Tisnom.

> Akademik Pečarić SDP-ovom načelniku Klarinu: ‘Nevjerojatno je da Vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu – provodite li Memorandum SANU 2?’

Govor akademika Pečarića s predstavljanja knjige prenosimo u cijelosti:

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se don Lazaru Čibariću što je omogućio predstavljanje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u dvorištu župne kuće. Zahvaljujem se i predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću na izvrsnom predstavljanju. Koliko nas dvojica slično mislimo pokazalo se već jučer na predstavljanju u Kaštel Sućurcu u svetištu Gospe na Hladi jer smo obojica govorili na temu *Branitelji Hrvatskih Vrijednota*. Moj govor se već može naći na portalu Hrvatsko nebo:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/06/akademik-josip-pecaric-branitelji-hrvatskih-vrijednota-govor-na-predstavljanju-u-kastel-sucurcu/>

> Na Thompsonovom koncertu 0,008% ljudi privedeno zbog nedozvoljenih simbola, a mediji prenose kao glavnu vijest

Zapravo su prostori Crkve u Hrvata najbolja mjesta gdje se može predstaviti knjiga o Thompsonu, jer Thompson pjeva o onim vrijednotama o kojima nas uči Crkva: Ljubav prema Bogu, Domovini, Braniteljima, Obitelji, Ponosu... Zapravo možemo shvatiti ovdašnjeg načelnika da je nadoknađujući nedostatke u svom obrazovanju kroz čitanje naših tekstova to i razumio pa je zato ‘preporučio’ da se ovo predstavljanje održi ovdje. U svom komentaru poslanom i njemu izrazio sam svoje zadovoljstvo što se on tako dodatno ‘vaspitava’ i ‘zamjerio’ kolumnisti Zdravku Piliću što mu se zbog toga narugao u kolumni Tišnjanima ne treba Google. Imaju načelnika!

<https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika>

Sjetimo se samo prošlogodišnjeg obrazloženja našeg Načelnika kada je jednom naveo kao razlog antifašizam, a drugi put popravak kino dvorane i tako uveo u politički govor sjajnu definiciju antifašizma u RH: Antifašizam je isto što i popravak kino dvorane! Sjajno, zar ne?

Danas sam odlučio da naglasak mog govora bude THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’. I o tome sam govorio u Svetišu Gospe na Hladi:

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tome kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba. Vidi i danas čestitku na portalu dragovoljac.com:

Sretan vam 5. kolovoza, dan kada smo od Srba napravili zečeve

Podsjećam vas da se radi o parafraziranju riječi Slobodana Miloševića izrečenih tjedan dana poslije „Oluje“ kada je za srpsku vojsku rekao da su pobjegli kao zečevi. Glavni tajnik HAZU odbio je poslati pozive na predstavljanje te moje nepodobne knjige. Zar netko smije rugati se drugu Miloševiću. A to je doista strašno, zar ne? Zato me je čovjek prozivao i u

Hrvatskom Saboru zbog Peticije ZDS kojom smo svojevremeno branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“.

> Thompson pravomoćno oslobođen za izvođenje “Bojne Čavoglave” s pozdravom “Za dom spremni”

Možda je malo nezgodno da na ovom mjestu govorim o tome kako se nekome treba rugati. Ali Bog nije bez razloga stvorio glupane, zar ne?

Knjiga koju danas predstavljamo treća je moja knjiga o Thompsonu. Sam Thompson kaže da sam ga branio više nego što je on branio samoga sebe. To je ponovio i nedavno na međunarodnoj matematičkoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana koja se održala u Zagrebu od 4.-8. srpnja kada je bio gost (uz Stanka Šarića i Dražena Žanka). Posebnost ove konferencije bila je i to što je ona blagoslovljena na samom otvaranju. A blagoslovio ju je i govorio o mom domoljubnom radu biskup dr. Vlado Košić.

> Biskup Košić blagoslovio konferenciju u čast akademika Pečarića: ‘Upoznao sam ga kao hrabrog domoljuba, zaljubljenika u Hrvatsku’

A zapravo sam samo prepoznao da Thompsona napadaju zbog toga što je svih ovih godina bio brana pred nasrtajima na hrvatske vrjednote. Isto kao i biskupa Košića. Zato je meni danas srce i svima ali i u Glini gdje na proslavi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja sudjeluju i biskup Košić i Marko Perković Thompson – istinski branitelji hrvatskih vrjednota!“

Da, mogli ste sinoć pratiti prijenos iz Gline:

„Oko 23,15 Thompson je izašao na pozornicu i otvorio koncert izvedbom Čavoglava. Tijekom izvođenja ‘Maranathe’ na pozornici mu se pridružio i sisački biskup msgr. Vlado Košić dobivši ovacije publike.“

<https://narod.hr/kultura/pratite-uzivo-proslava-dana-domovinske-zahvalnosti-u-glini-nastup-m-p-thompsona>

> (VIDEO, FOTO) Thompson pred tisućama ljudi zapjevao Bojnu Čavoglave : ‘Oдавде šalјemo poruke ljubavi, zajedništva’

S pravom je moje srce bilo i tamo, zar ne?

A Thompson je sudjelovao u oslobađanju Knina:

<https://narod.hr/hrvatska/thompson-porucio-iz-gline-na-danasnji-dan-sam-usao-u-knin-kao-pripadnik-242-brigade-hv-bilo-je-to-casno>

> Thompson poručio iz Gline: ‘Na današnji dan sam ušao u Knin kao pripadnik 142. brigade HV, bilo je to časno’

A o Thompsonu, Miloševićevih riječi o zečevima i ‘hrvatskom genocidu’ pisao je danas u svojoj kolumni sjajni hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u 7Dnevno:

Nakon srebra iz Moskve i masovnog veselja, smrću Olivera nastupila je masovna tuga. Napisao sam na fejsu “pjevač, pjesnik i Hrvat“.

Ima li uopće potrebe objašnjavati lijevim gnjidama koliko je velik bio pjevač, pjesnik i Hrvat... oni to itekako znaju. Tko je od Tomislava Klauškog pa do Ante Tomića spomenuo njegovo obećanje da nikada neće pjevati agresoru? No, nije ni trebao. Mi ga pamtimo i po toj patriotskoj gesti. Njima je očekivani odlazak dobro došao kako bi se još jednom obračunali s Thompsonom....

> Kolumnist 24sata Tomislav Klauški zlorabio smrt Olivera Dragojevića za obračun s Markom Perkovićem Thompsonom

Ali još uvijek mnogima nije jasan mutni lik Tomislava Klauškog. On kao piše za 24 sata odnosno 24 časa. Neki možda imaju dojam kako je naš Tomislav samo jedan u plejadi lijeve medijske falange. Pogrešno! Tomića je specijalac koji već 30 godina koliko živi u

Hrvatskoj odrađuje specijalne zadatke. ... Kaže naš bivši Titov pionir: "Sam ton Dalićevih izjava, isključivih i konfliktnih, kojima je branio kontraverznog pjevača na tragu su Thompsonovog opusa". Zašto je MPT kontraverzan zna samo progresivac i jugonostalgicar iz 24 sata. Njegov bazični cilj je uvijek isti: "Bez Olivera je teško mogla proći i najmanja fešta.

Thompson je uspio pokvariti najveću feštu zadnjih dvadeset godina".

Tu je Klauški prvi puta u pravu. MPT je stvarno uspio pokvariti veselje likovima iz mračne jugo-prošlosti i svojim pjesmama te svojim čvrstim i hrvatskim nabojem. Thompson u autobusu!?! Koja panika i bijes Klauškog, Denisa Latina, a mrak je pao na oči i seljaku Beljaku, ljevičarskim novinarima Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Pofuku, Borisu Vlašiću, Vedrani Rudan, Anki partizanki kao i Oliveru Frliću, Žonji, Radi, Teršelički, Dolenčiću... njima je fešta pokvarena. A manjina nas od oko 95% veselit će se još godinama. Kao i što ćemo se uvijek sjećati Olivera, krhkog i pomalo tužnog i melankoličnog, ali kao čelik čvrstog u odluci da agresorima nikada više neće pjevati. Nije u šoldima sve... Psi laju, a Hrvatska karavana prolazi....

Abraham Lincoln je jednom rekao: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom nego progovoriti i odstraniti svaku sumnju. "...

Činjenica je kako je samo tijekom Oluje bilo ubijeno samo 44 osoba i to tijekom ratnih operacija! Više ih danas gine u šumskim požarima. Jedan kanadski časnik, neki Lewis MacKenzie, obrađen od HHO, Puhovskog i ekipe izjavio je kako su Hrvati tijekom Oluje likvidirali oko 30.000 Srba.

> Kako je Denis Kuljiš pisao o Oliveru Dragojeviću i Marku Perkoviću Thompsonu

No, Haški se sud zadržao na samo onih 44 ubijena odbivši opservacije naših ljevičara kao suprotne utvrđenim činjenicama tijekom postupka. Tako mali broj žrtava tijekom najznačajnije hrvatske vojne operacije u povijesti objasnio je nitko drugi nego Slobodan Milošević na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije, 14. kolovoza 1995.g.: "Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine (Sloba se malo zanio, 1.500 Hrvata je branilo Vukovar tri mjeseca), napadala je cijela Prva armija, avijacija, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati...Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom...takva je odluka, kad su imali sve uvjete za obranu izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi". Evo odgovora zašto je u Oluji poginulo tako malo okupatora. Jer su se okupatori preko noći pretvorili u zečeve! 10. siječnja 2014.g. ovu izjavu Slobe komentirao je u 7 Dnevno akademik Josip Pečarić: "Drugim riječima, Milošević doista govori o nečemu stravičnom: HV je u Oluji od Srba napravila zečeve. Zar je ikada i igdje u povijesti napravljen veći i gori genocid od toga? Napraviti od ljudi zečeve! Strašno, zar ne? A kako je tek našim srpskim slugama. Od srpskih slugu odjednom postaše sluge zečevima... Možda je i dobro što se dr. Tuđman nije vodio biblijskim načelom "Oko za oko..."

Mahatma Gandhi je lijepo rekao: "Oko za oko i na kraju će cijeli svijet ostati slijep."

Po tko zna koji put oduševila me Francuska. Još od mitske revolucije 1789.g. i pada Bastille kad su hrabri ustanici osvojili zloglasni zatvor i oslobodili zatočeni narod... pa sve do Marseljeze i predivnih stihova.. "na oružje građani", "Formirajte svoje bataljone", "Koračajmo", "Neka nečista krv natopi naše brazde!" Kad pročitaš ove predivne stihove Claude Josepha onda je svakom progresivnom Hrvatu jasno da treba što prije zabraniti i Thompsona i njegovu huškačku "Lijepa li si..."

> Filip Hrgović: 'Thompsonu su razglas ugasili unutarnji neprijatelji koji ne žele da Hrvatska diše punim plućima'

Da ne zaboravim predivnu epopeju o Bastilli. Kad su se ludo hrabri revolucionari, njih oko osam tisuća, probili u nebranjenu tvrđavu i od zatočenog i zvjerski mučenog naroda tamo zatekli samo sedmoricu "napaćenih" koji su tog trena ušli u povijest, a da toga nisu ni bili svjesni. Četvorica su bili krivotvoritelji novca, dvojica mentalno poremećenih ubojica, a jedan je bio kontrarevolucionarno raspoloženi grof koji je bio zatvoren zbog pedofilije. Nigdje ni jednog političkog zatvorenika tipa Moša Pijade, Josipa Broza ili Mike Špiljka. Kada nisu pronašli "napaćeni i mućeni" narod revolucionari su se hrabro obračunali s upraviteljem Bastille markizom de Launaya odrezavši mu glavu te ušli u hrvatsku povijest koja sa zavišću gleda na slavne dane 14. srpnja 1789.g. koji je danas opjevani državni praznik u Francuskoj.

...

Dana 11.kolovoza u pulskoj Areni očekuje se spektakl. Desničarski krkani odmah bi pomislili na Thompsona. E' nećeš razbojnice! Ne trpi Miletić ustaštvo. "Lijepa li si"... malo sutra. Samo zdrava narodna poezija. Na primjer: "Kreće armija, najjača na svetu, kreće armija u osvetu i jednom zauvek armija srpska, i jednom zauvek sve će da vas smrskali." Ti prekrasni Bajagini stihovi, kao nekim svemirskim GPS, doveli su ga u Arenu. Dok se Thompson oko rijeke Čikole bavio Slobinim zečevima, Bajaga je stvarao poeziju budućnosti....

<http://7dnevno.hr/kolumnisti/nije-u-soldima-sve-psi-laju-a-hrvatska-karavana-prolazi/>

Kada tako veliki kolumnist kakav je Hodak posveti veliki dio svoje kolumne Thompsonu, a ovih dana su svi vrhunski hrvatski kolumnisti pisali o njemu, onda je jasno koliki je velik Thompsonov značaj. S druge strane Hodak često piše o Miloševićevim zečevima, pa je i meni opravdanje zašto sam u dva navrata uputio zahtjev Hrvatskom saboru da se 5. kolovoz proglasi i 'danom žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba' i tako na državnoj razini prizna 'taj stravičan 'hrvatski genocid' o čemu piše i Hodak. Odgovor nisam dobio!

Josip Pečarić

** Hrvatski matematičar i publicist, akademik Josip Pečarić rođen je u Kotoru, 2. rujna 1948.*

Diplomirao je 1972., magistrirao 1975. (oboje elektrotehniku), doktorirao je 1982. matematičke znanosti disertacijom "Jensenove i povezane nejednakosti" (Jensen's and related inequalities). Redoviti je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, voditelj seminara "Nejednakosti i primjene" na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenog projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU, izvanjski član MANU, aktivni je član The New York Academy of Science. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti, pa u svjetskim referativnim žurnalima (SAD i Njemačka) za njega kažu da je "veliko ime u teoriji nejednakosti". Jedan je od deset svjetskih matematičara čiji broj radova danih na MathSciNet-u prelazi brojku 500. Najplodniji je hrvatski znanstvenik s blizu 1200 znanstvenih radova iz područja matematike, te preko 40-ak publicističkih knjiga, u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje stvaranja hrvatske države.

*** Mišljenja iznesena u kolumnama i komentarima osobna su mišljenja njihovih autora i ne odražavaju nužno stavove redakcije portala Narod.hr*

Izvor: narod.hr

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-thompson-je-najjavio-hrvatski-genocid-jasno-je-koliki-je-velik-thompsonov-znacaj>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-thompson-je-najjavio-hrvatski-genocid/>

KOMENTAR. O hrvatskim vrjednotama govore i Dalićeve riječi dane u samom naslovu teksta s kamenjar.com:

<https://kamenjar.com/zlatko-dalic-netko-je-sustavno-zatomio-sve-sto-je-bilo-hrvatsko-i-dodu-22-decka-i-u-mjesec-dana-sve-to-poniste/>

IZJAVA HAZUDD-A

Bilo je zanimljivo s vašim čestitkama za moj 70-i rođendan Stizale već su kada sam najavio međunarodnu konferenciju povodom te moje obljetnice, za vrijeme same konferencije i evo i sada kada sam doista napunio tih 70 godina života. Obradovalo me je što je među vama bilo i veleposlanika. Očito ima i među njima ljudi kojima je Hrvatska važnija od osobnih koristi.

Svima vam zahvaljujem na tim čestitkama.

Jučer je meni bilo posebno zanimljivo s Izjavom HAZUDD-a. Naime, za nju sam doznao posredno iz čestitke dragog prijatelja biskupa Košića:

Datum: Sun, 2 Sep 2018 07:05:56 +0200

Šalje: Vlado Košić

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Dragi moj Akademike,

Upravo sam pročitao tekst dr. Josipa Stjepandića Vama u čast, a povodom sutrašnjeg Vašeg 70. rođendana. Htio bih se pridružiti pohvalama i lijepim željama pa Vam izražavam svoju blizinu u molitvi, molitvi za Vas, za Vašu obitelj i za našu domovinu Hrvatsku. Neka Vas Gospodin poživi i uzdrži u dobroj volji da i dalje možete radosno i argumentirano svjedočiti o svojoj ljubavi prema Bogu, čovjeku i Domovini!

Srdačno

+Vlado Košić

Tek kasnije se IZJAVA U POVODU 70. ROĐENDANA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA pojavila na portalu Hrvatske udruge Benedikt:

IZJAVA U POVODU 70. ROĐENDANA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA

Profesor doktor znanosti Josip Pečarić navršava u ponedjeljak, 3. rujna 2018. 70 godina života te će koncem mjeseca rujna po sili zakona okončati svoju karijeru sveučilišnog profesora u Hrvatskoj. To je izvrstan povod osvrnuti se na ovog u svakom pogledu nesvakidašnjeg znanstvenika, spisatelja i mislioca.

Josip Pečarić rodio se u Kotoru, gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Studirao je i magistrirao nuklearnu fiziku na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. Tijekom studija njegov je matematički talent došao do izražaja, pa se od tada potpuno posvetio matematičkim nejednakostima. Tu je postigao stupanj doktora matematičkih znanosti. Izložen stalnom zlostavljanju zbog svog hrvatskog podrijetla u neprijateljskome okruženju, koje se izrazilo u nemogućnosti napredovanja na znanstvenoj ljestvici usprkos neporecivim rezultatima, godine 1987. seli s obitelji u Zagreb, gdje na temelju već objavljenih znanstvenih radova istog trenutka biva biran u izvanrednog, a ubrzo i u redovitog profesora matematike. Godine 2000. Josip Pečarić je izabran za redovitog člana Hrvatske akademije

znanosti i umjetnosti, a godine 2016. dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti. Predsjednik Tuđman odlikovao ga je Redom Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

U proteklih 30 godina Pečarić je ostvario jedinstven znanstveni opus, koji ga svrstava u najproduktivnije znanstvenike današnjice u svijetu. Iako se u medijima može naći podatak od oko 1100 objavljenih radova, međunarodna baza podataka researchgate (https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric) vodi ga s ukupno 1.792 objavljenih rada, a baza Scopus s ukupno 647 radova. Osnivač je i glavni urednik 3 matematička časopisa, koji se po općoj međunarodnoj klasifikaciji nalaze među 6 najboljih časopisa u sveukupnoj hrvatskoj znanosti. Sam popis njegovih radova ima obujam znanstvenog rada s preko 60 stranica. Popis koautora, na kojem je 231 ime iz cijelog svijeta, isto tako je impozantan. Ne samo da je živući putokaz mladim znanstvenicima, nego je bio mentor blizu 60 doktoranada, što ga i u toj disciplini postavlja u sam svjetski vrh.

U svojoj karijeri Josip Pečarić ostvario je suradnju s mnogim znanstvenicima širom svijeta (Australija, Pakistan, Rusija, SAD, Švedska), koji se posljednjih godina redovito susreću na godišnjoj znanstvenoj konferenciji. Na ovogodišnjoj konferenciji u Zagrebu, Lars-Erik Persson, jedan od sudionika iz Švedske, iznio je svoj vrlo osobni pogled na opus Josipa Pečarića te izjavio: „Ne samo ja nego i mnogi drugi promatramo ga kao KRALJA NEJEDNAKOSTI te smo ponosni da možemo raditi u njegovu kraljevstvu“. Profesor Neven Elezović, njegov hrvatski kolega, jednom je rekao: „...a zli duh koji nikome ne da mira i tjera sve naprijed nalazi se ovdje među nama, akademik Josip Pečarić. Više od polovine matematike na tehničkim fakultetima u Hrvatskoj opstoji samo zato što se taj zli duh probudio. To pokazuje da jedan pojedinac može napraviti više nego čitava organizirana ili neorganizirana institucija.“

Pored privatne, kao muž, otac i djed, te znanstvene misije, akademik Josip Pečarić ima i treću, vrlo značajnu misiju kao domoljub i spisatelj, u kojoj je povremeno pokazao proroška svojstva. Na velikosrpsku agresiju odgovorio je raskrinkavanjem velikosrpskih mitova o Hrvatskoj. Svoja promišljanja iznosi u gotovo svakodnevnim objavama, koje prenose hrvatski portali. Ti su radovi objavljeni u ukupno 43 knjige u vlastitoj nakladi izvan područja matematike, što je vrlo opsežan opus za svakog spisatelja. Naslovi knjiga dotiču se aktualnih tema poput Domovinskog rata, suda u Haagu, Jasenovca, Marka Perkovića Thompsona ili crvenog plemstva.

U godinama nakon smrti predsjednika Tuđmana Josip Pečarić prepoznao je sluganski, protuhrvatski karakter nove vlasti, koji je ne samo prokazao u objavljenim tekstovima i knjigama, nego i potaknuo više peticija s proročanskim porukama. Prisjećamo se Peticije Ujedinjenim narodima o generalu Gotovini, Peticije za spas Branimira Glavaša do Peticije o zaštiti slobode znanstvenih istraživanja te Peticije o uvođenju pozdrava za Dom spremni u službenu uporabu. Zajedničko svim tim akcijama bilo je ukazivanje na goruće društvene probleme u Hrvatskoj, koje su kontrolirani mediji ignorirali ili gurali pod tepih.

Josip Pečarić bio je među prvima koji su ukazali na očiglednu nelogičnost tzv. jasenovačkog mita te je u svojim polemičkim tekstovima raskrinkao mnoge krivotvoritelje povijesti u Hrvatskoj kao bijedne srpske slugе, a jednog od njih spriječio u nastojanju da nezasluženo postane članom Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU). Slično tome, svojom opaskom o pomirbi djece komunista u svim strankama, još prije izbora 2016. godine kirurški precizno prorekao je smjer aktualne hrvatske politike.

Iako je vjerojatno njezin najistaknutiji član u novijoj povijesti, Josip Pečarić nije od HAZU dobio ono poštovanje i potporu, koju po sveopćem mišljenju zaslužuje. Dapače, kad je započela njegova diskriminacija, pa i progon zbog njegovih političkih stavova, vodstvo

HAZU ne samo da nije ustalo u njegovu zaštitu, nego se pridružilo napadima, što je kulminiralo potpuno neprimjerenim nastupom Glavnog tajnika HAZU na sjednici Hrvatskog sabora 14.12.2016. godine. Slično postupanje doživio je od akademske zajednice u Hrvatskoj, a pogotovo Rektorata matičnog Sveučilišta, što će dovesti do toga, da će, iako je još uvijek intelektualno vrlo aktivan, iz prosvjeda prema nečuvenom postupanju zagrebačkog Sveučilišta prema njemu i članu njegove obitelji koncem rujna prekinuti svaku vezu s ovim Sveučilištem, što će biti slučaj bez presedana, ne samo u Hrvatskoj.

Stoga, podsjećajući na rođendan najistaknutijeg hrvatskog znanstvenika, moramo upozoriti na ignoranciju na svim razinama vlasti, koja traje već skoro dva desetljeća. Tako je nedavna konferencija u povodu njegova rođendana prošla bez ikakvog sudjelovanja državne i sveučilišne vlasti. Ne znajući što smjeraju vrhovi vlasti, slobodni smo pretpostaviti da će ne samo vlast, nego i kontrolirani mediji potpuno ignorirati ovaj jubilej, te ovaj značajni nadnevak pokušati potisnuti u zaborav, stvarajući od akademika Josipa Pečarića modernog disidenta.

U isto vrijeme broj štovatelja Josipa Pečarića stalno raste, pogotovo u hrvatskoj dijaspori, što se vidi po broju sudionika na predstavljajima njegovih knjiga. Poznata je anegdota iz Pakistana, kad ga je njegov doktorand dočekao u zračnoj luci te automobilom povezoao do krajnjeg odredišta. U čast visokog gosta iz Hrvatske u automobilu se iz zvučnika zaorila pjesma „Bojna Čavoglave“.

Ponosni da je hrvatska loza dala ovako vrijedan plod i cijeneći njegov neizmjerljiv doprinos razvoju Hrvatske, mi, Uprava i članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini, izražavamo najdublju zahvalnost akademiku Josipu Pečariću za njegovo životno djelo te mu želimo puno sreće i zdravlja u nadolazećem razdoblju.

Dr. Josip Stjepandić, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (HAZUDD)

<http://hu-benedikt.hr/?p=112175>

Zahvaljujemo akademiku Pečariću na dosadašnjoj i budućoj suradnji i koristimo ovu prigodu te mu čestitamo 70-ti rođendan! Sve najbolje! Uredništvo portala Kamenjar.com
<https://kamenjar.com/u-povodu-70-rodendana-akademika-josipa-pecarica/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/12495-izjava-u-povodu-70-rodendana-akademika-josipa-pecarica>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/09/03/dr-josip-stjepandic-hazudd-izjava-u-povodu-70-rodendana-akademika-josipa-pecarica/>

<http://7dnevno.hr/izdvajanja/top-2/akademik-josip-pecaric-znanstvenik-spisatelj-i-mislioc/>

<http://glasbrotnja.net/hazudd-izjava-povodu-70-rodendana-akademika-josipa-pecarica/>
<https://narod.hr/kultura/hazudd-u-povodu-70-rodendana-akademika-pecarica-nakon-smrti-predsjednika-tudmana-prepoznao-je-sluganski-protuhrvatski-karakter-nove-vlasti>

O pismu HAZUDD-a vidjeti tekst:

Dr. Josip Stjepandić: Vlast i nadzirani mediji stvaraju od akademika Pečarića modernoga disidenta. Hrvatski tjednik, 13. rujna 2018.

ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE) / BISKUP DR. VLADO KOŠIĆ, ZAGREB, 2019-

UVODNI TEKST: AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU (O ČETVRTOM STUPU 'MOJE' HRVATSKE)

Naslov današnjeg predavanja, kao i moje knjige „*Ako voliš Hrvatsku svoju*”, Zagreb, 2014. uzet je iz pjesme Vicka Goluže, objavljene u časopisu CRKVA NA KAMENU, Br.7], Srpanj 2014. stranica 29:

LJUBAV

Ako voliš
Hrvatsku svoju,
Njezino ime
I njezin rod,
Sve što joj činiš
Bit će dobro,
Jer ljubav ima
Božanski kod.

+ + +

Ako voliš
Hrvatsku svoju,
Sve što možeš
Za nju ćeš dati,
Jer kada zemlju
Srcem ljubiš
Čistu ljubav
I tijelo prati.

+ + +

Ako ti ime
Hrvatsko smeta
I tvoje srce
Jugu voli,
U svojoj zemlji
Ti si stranac
Kojeg i njezina
Državnost boli.

+ + +

Ako ne voliš
Hrvatsku svoju
I ako si blizu,

Negdje pri vlasti,
U srcu svome

Gajit ćeš mržnju
Sprdat se njome
I samo krasti.

+ + +

Onaj tko Hrvatsku
Srcem ljubi,
Zlo joj činiti
Nije u stanju,
Jer će slijediti
Vlastito srce,
I ako treba,
- POGINUT ZA NJU !

Knjigu je na Fakultetu Prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti Sveučilišta u Mostaru 05. 12. 2014 predstavio doc. dr. sc. Marko Tokić. Tokić je naglasio, piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši:

O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti.

Iako Tokić govori o mojoj Hrvatskoj, uostalom i dr. sc. Damir Pešorda je svom uvodu u knjigu dao naslov *Pečarićeva Hrvatska*, jasno je da oni misle na onu Hrvatsku koju sam stavio u naslovu knjige *Za hrvatsku Hrvatsku*, Zagreb 2001. Na Hrvatsku kakvu žele svi državotvorni Hrvati.

Također, čini mi se da je dr. Tokić govoreći o četiri stupa Hrvatske govorio o četiri skupine hrvatskih ljudi koji su najzaslužniji za opstojnost Hrvatske, a dao im je imena onih najnapadanijih među njima od sluganskih političara i medija u RH i drugdje.

Franjo Tuđman je sigurno najomraženiji i najnapadaniji od onih koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu i predstavlja sve one koji su najzaslužniji za stvaranje Hrvatske. Tu je sigurno i ratni ministar Gojko Šušak, branitelji...

Dario Kordić predstavlja sve one koji su stradali zbog svoje ljubavi prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Prvo poglavlje knjige govori o njegovom povratku iz zatvora. Davno sam rekao da je osuđen tako što su mu dokazali samo da je Hrvat. I to izuzetan.

Thompson je sigurno najnapadaniji među Hrvatima kojima je Bog dao neki talent i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda. O njemu sam napisao dvije knjige; s Matom Kovačevićem *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008. i *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012. Nadam se da u tom stupu pripadam i ja sam.

A biskup Košić predstavlja Crkvu u Hrvata. Crkva je stalna meta 'hrvatskih' ljevičara, a

posebno biskup Košić.

Ovu tribinu organizira Hrvatsko katoličko društvo prosvjetnih djelatnika pa vjerujem da se danas trebam posebno osvrnuti na taj četvrti stup i posebno na biskupa Košića. Otud i drugi naslov ovog predavanja: *O četvrtom stupu 'moje' Hrvatske.*

Prof. dr. Zdravko Tomac, kaže u svom predgovoru knjige:

Druga bitna ličnost nove Pečarićeve knjige sisački je biskup dr. Vlado Košić (prva o kojoj je pisao prof. Tomac je Dario Kordić, op. JP). U mnogo tekstova u ovoj knjizi Pečarić piše o biskupu Košiću kao velikom humanistu i domoljubu koji, slično Pečariću, ne kalkulira, koji se bori za istinu, koji se bori za prava svakog čovjeka bez obzira što je svjestan da će od mnogih doživjeti strašne napade.

Među vama sigurno ima pripadnika sva četiri stupa, a biskup Košić piše i govori o svima. Naravno posebno o našim braniteljima. Tako je napisao i predgovor moje knjige: *Vukovar i njegov stožer, Zagreb, 2013.* U samoj knjizi je dano i biskupovo pismo napisano poslije agresije na Vukovar i nasilnog postavljanja ćiriličnih ploča u našem gradu simbolu Domovinskog rata:

Poštovani Akademici,

Sve same tužne vijesti: smrt Zvonka Bušića i postavljanje ćiriličnih natpisa u Vukovaru. Gospođa Renata Pernar mi piše da „Stožer za obranu Hrvatskog Vukovara vapi za mojom riječju“. Ne znam što bih drugo mogao reći nego da im dajem svesrdnu podršku i da sam zgrožen brutalnošću vlasti koja pokazuje toliki raskorak od osjećaja svoga naroda. Po ovom vukovarskom bih događaju sad mogao slobodno reći da ova vlast nije samo „odnarođena“, kako sam ju nazvao kad je ukinula pokroviteljstvo Sabora nad komemoracijom tragedije u Bleiburgu, nego što više – ova je vlast očito protunarodna! Ona naime ide direktno protiv našeg, hrvatskog naroda, gazi ga i ne poštuje nikakve primjedbe niti opravdane zahtjeve. Svakako, ako postoji i mala opravdana sumnja da podaci o trećini građana grada Vukovara kao pripadnicima srpske manjine nisu točni, nije se smjelo ići s tim. Drugo, zar Vukovar ništa ne znači ovim našim vlastodršcima, zar su oni na pozicijama srpskih osvajača? To je nečuveno u svijetu, toga nigdje nema. Nije čudo da Zvonko Bušić nije mogao više živjeti u takvoj Hrvatskoj, koja postaje – kako rekoh prije godinu dana u Gvozdu – Protuhrvatska! A ne samo Zvonko, toliko branitelja koji su podigli ruke na sebe, kažu više od 1.700. Tko za njih pita? Daj nam, Bože, samo snage da se sve ovo dobro završi, da nitko ne strada i da ova protunarodna vlast već jednom ili prizna svoje pogreške - kao u slučaju lex Perković – i promijeni svoje djelovanje ili odstupi.

Biskup je sudjelovao i na predstavljanju te knjige u Zagrebu 11. 12. 2013. . Njegov govor dan je u mojoj knjizi koja zapravo predstavlja nastavak na knjigu o Vukovaru i njegovom stožeru *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba,*

Zagreb, 2014.). Biskup kaže:

Najprije bih rekao da mi je velika čast biti ovdje večeras sa svima vama – koje sve od srca pozdravljam, na prvom mjestu Vas, dragi akademici Pečariću, također hrvatske generale Mladena Markača, g. Domazeta-Lošu, g. Lukića i Tomu Medveda te domaćina gosp. J. Klemma, kao i sve hrvatske branitelje, kojima dugujemo slobodu naše Domovine, gđu Karolinu Vidović Krišto, sve Vukovarce i branitelje Vukovara, g. Tomislava Josića i g. Vladu Iljića te članove Stožera za obranu hrvatskog grada Vukovara i sve vas, sudionike ove večeri – čuti vaša promišljanja i podijeliti s vama svoja razmišljanja o ovoj knjizi, ali i o Vukovaru i njegovu Stožeru. Vukovar je za mene uvijek bio grad posebnog pijeteta – kao što su to i naša povijesna mjesta poput grada Zrina, uništenog 1943. ili Gvozdanskog, kojeg su branili 1578. hrabri hrvatski vojnici i u toj obrani junački svi do jednoga izginuli. Vukovar je poput Sigeta, koji je branio "moj" Nikola Šubić Zrinski 1566. – rekao sam za

hrvatskog junaka, branitelja Sigeta da je moj, jer je rođen 1508. u Zrinu, župi moje Sisačke biskupije. Vukovar je naša suvremena epopeja, mjesto stradanja ogromnih razmjera, budući da je na nj navalila ogromna mržnja i vojna mašinerija, ali i mjesto ogromne ljubavi iskazane u snazi rodoljuba koji su ga branili. Pred tom žrtvom stojim bez riječi, u dubokoj molitvi za sve koji su poginuli, kao i za sve koji su u toj obrani izgubili svoje zdravlje bilo tijela bilo duše, koji su doživjeli neviđena poniženja, zatvore, silovanja i progonstvo te – konačno nerazumijevanje i stalno uskraćivanje osnovnog poštovanja društva, a na kraju i službene države, sve više i više – do eskalacije krize s postavljanjem dvojezičnih odn. dvopismenih ploča u Vukovaru počam od 2. rujna ove god. na dalje.

Ne mogu a da se ne spomenem prvog predsjednika RH i jedinog pravog hrvatskog državnika dr. Franju Tuđmana, čija je 14. obljetnica smrti bila jučer. Samo bih istaknuo kako mi je neshvatljivo da se od 2000. godine njega ne samo zaobilazi, nego se nasilno i smišljeno provodi i tzv. detuđmanizacija. Zato je državni vrh ignorirao njegov grob, pa i jučer, kao i druge njegove obljetnice i nije mu želio iskazivati nikakvo poštovanje, premda je narod plebiscitom njega i birao i doživljavao ne samo formalno prvim predsjednikom nego i stvarno nacionalnim liderom. Tu se opet nalazim pred enigmom kako je to moguće da naš narod ide – štono se veli – drumom, a naši političari šumom. Mislim da dok ne bude Tuđman poštovan tako da mu na grob dolaze ne tek stranačke delegacije nego najviše državne delegacije, neće biti sreće za našu državu i naš narod.

(...)

Kad spominjem "svetinja", tada ne mislim na svece Katoličke crkve, već na ono što je narodu sveto i veliko, što mu je neophodno, što ne želi i ne može dovoditi u pitanje, ne želi li dovesti u pitanje sam sebe i svoj identitet, svoju prošlost, sadašnjost i budućnost.

Jedna od takvih svetinja je nesumnjivo obitelj. (...) Naš kardinal Bozanić rekao je, nakon susreta s Papom koji je izrazio zadovoljstvo što je ustavno zaštićen brak u Hrvatskoj, kako je bio iznenađen da je institucionalna vlast bila protiv toga – citiram: "kršeći tako neutralnost države". I za to nitko ne odgovara! No ipak, narod je pobijedio i on sada ima tu svijest da može izvojevati pobjedu usprkos nemoralnim političarima, usprkos veleizdajicama i prodanim dušama.

Jednako se tako na žalost događa i sa svetinjom koje se zove Vukovar. Vukovar je neviđena epopeja, Vukovar je naša suza najgorča, Vukovar je naša rana nezacijeljena, Vukovar je naš ponos i naša najveća nacionalna svetinja. I što ovi bezdušnici uradiše od njega? Umjesto da vidaju rane, umjesto da pomažu i organiziraju čitavu Domovinu da pomogne tom našem simbolu i svetinji, oni su pošli čizmom na njega. Šalju specijalne snage reda, u oklopnim odijelima, sa štitovima i kacigama, oboružane dugim cijevima, da kao neki agresori napadnu. Koga? Hrvatske branitelje. Gdje to? U Vukovaru! Bože, smiluj se ovoj jadnoj bezdušnoj vlasti i istrgni im mač iz ruku, jer njime mogu ozlijediti djecu, njime mogu raniti majke, njime mogu oskrvnuti duše čiste i malene, Bože, njime mogu onečistiti i upropastiti sebe. Ne dopusti da se to dogodi!

Vjerujem da će ova knjiga, i ovaj naš večerašnji skup pomoći da se ne dogodi daljnje ponižavanje Vukovara, a to znači cijele Hrvatske, to znači svih Hrvatica i Hrvata, svih ranjenih duša u ovoj napaćenoj zemlji.

U analizi stanja i događaja, pitamo se: gdje su bili i što su rekli, činili i radili pojedinci i ustanove ove zemlje kad se tako bezdušno pokrenula nova agresija na Vukovar. To bi se pitanje moglo postaviti i s obzirom na događanja oko agresije na obitelj. Prozivam institucije ove zemlje i pitam ih: zašto ste šutjeli? Vi, akademici naše najviše kulturne i znanstvene ustanove HAZU! Vi, članovi Matice hrvatske, Vi, rektori naših hrvatskih sveučilišta! Ako su mediji zaluđivali naciju, skrivajući istinu i sipajući laži u uši, u oči i u

duše naših ljudi koji nisu mogli znati ono što im nije bilo rečeno, zašto ste vi šutjeli, vi koji biste trebali znati i biti moralni stupovi našeg društva, vi koji predstavljate glas razuma? Jednako tako prozivam i pitam sve vas, isti imenovani adresati: zašto šutite i dopuštate da se vrši nova agresija na Vukovar? Zar nije Vukovar spasio obraz i vama, zar nije zaustavio krvožednu soldatesku koja je htjela proždrijeti i vas, zar ne osjećate zahvalnost i zar ne vidite da vas ne bi bilo bez Vukovara? Pa kako možete sad šutjeti, kako možete i dalje samo promatrati?

(...)

Zanimljivo je ovdje reći kako je ovo predstavljanje izazvalo kakvo-takvo zanimanje medija. Naime uobičajeno je da se takva okupljanja državotvornih Hrvata uopće ne prate u glavnim medijima, a – da se malo i pohvalim – pogotovo ne ona moja. Zapravo, riječi našega biskupa su ih dobro uzdrmale pa su uslijedili veliki napadi na njega. Ti napadi su se nastavili i kada je dočekao Darija Kordića na Plesu. I o tome je dosta napisano i u knjizi *'Ako voliš Hrvatsku svoju'*.

Međutim, brojni nastupi biskupa Košića, i drugih biskupa, kolumnista i mnogih drugih ukazivali su našem narodu da imamo vlast koja ne voli ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Tu opet moram posebno izdvojiti jednu propovijed biskupa Košića. Biskup je, naime, predvodio je u 10. 12. 2014. u svetištu Svete Mati Slobode u Zagrebu misu zadušnicu za prvoga predsjednika Republike Hrvatske dr. Franju Tuđmana o 15. obljetnici njegove smrti. Biskup kaže:

Volim razmišljati o predsjedniku Tuđmanu stavljajući ga uz bok s kardinalom Kuharićem. Dva Franje, dva diva: Tuđman kao politički vođa hrvatskoga naroda, a Kuharić kao duhovni vođa vjernika u hrvatskom narodu. Nisu slučajno njihove biste u svečanom atriju Hrvatskoga sabora.

U obimnom „Osobnom dnevniku“ Franje Tuđmana u tri sveska (VL 2011.) jedno od najčešćih imena brojnih ljudi s kojima se susretao i koje spominje ime je Franje Kuharića, koga on još zove i „Imenjaka, Imenjaković, Prvostolnik i Stožernički“ – ukupno čak 124 puta (46+52+26). A radi se o razdoblju od 1973. do 1989. godine, dakle u vremenu prije demokratskih promjena u našoj zemlji. I ne samo da predsjednik Tuđman spominje kardinala Kuharića čije je tekstove i propovijedi rado čitao, nego i piše da ga je posjećivao, da su često razgovarali, da su surađivali. Kaže na jednom mjestu: „treba pitati Imenjaka!“, a ima čestu bilješku: „bio kod Imenjaka“ i sl. Slobodno se može reći da je između dva Franje postojalo prijateljstvo koje je sve više raslo, a povezivala ih je zajednička želja da hrvatski narod konačno bude slobodan. To svjedoči i supruga Ankica u knjizi „Moj život s Francekom“ (VL 2006.), koja je i sama često posjećivala Kardinala i prenosila mu poruke svoga supruga i obratno, prenosila Kardinalove poruke suprugu Franji. Na poseban je način to bilo važno kada je Tuđman više puta bio u zatvoru zbog svojih stavova o pravu hrvatskoga naroda na samostalnu državu. I ta se samostalna država ostvarila pod vodstvom predsjednika Tuđmana – što je kardinal Kuharić nazvao Božjim čudom. Sjećam se, to sam čuo iz kardinalovih usta, kada je rekao da je Hrvatska doživjela tri čuda: prvo je bilo da smo se obranili, a nismo imali čime – čak su nam i zabranili da se branimo; drugo je čudo bilo da je Hrvatska postala ponovno samostalna država – jer sve su sile bile protiv; i treće je čudo bilo, kako je govorio Kardinal, što su nas priznale i one države koje nas nisu željele. Dakle, tko je učinio ta čudesa? Bog! Jedini je Bog autor djela koja se čine nemoguća i zato ih mi, kada se ipak dogode, nazivamo čudesima. No, Bog uvijek uzme neke pojedince i događaje, usmjeri njihove sile i okolna zbivanja tako da se njegovo djelo, izgledalo ono ne znam kako nemoguće, ostvari. Tako je bez sumnje i Franjo Tuđman bio izabranik Božji, Božje oruđe po kojem je Bog nama Hrvatima darovao

slobodu, samostalnu državu i konačno ispunjenje vjekovnog sna, da živimo u samostalnoj domovini, kao svoji na svome, bez tuđih gospodara. To čudo ostvario je Bog po prvom predsjedniku i vrhovniku Franji Tuđmanu, to je čudo bilo moguće uz suradnju tolikih branitelja i hrabrih ljudi koji su svoj život i zdravlje spremni stavili na raspolaganje za to djelo, to se čudo ostvarilo zbog jedinstva čitavoga naroda koji je stajao sa svojim predsjednikom u istoj želji i istom naporu. Bili smo svi tada kao jedan. I oni koji su okruživali Predsjednika, političari, zatim intelektualci, profesori, liječnici, odvjetnici, radnici i seljaci, i naši branitelji na linijama obrane Domovine, i njihove žene i majke s krunicom u ruci i s molitvom na usnama, sinovi i kćeri branitelja u htjenju da se izbori sloboda i pokaže pravo lice našega naroda, toliki mladi i stari – svi smo bili jedno.

Mislim da je to potrebno danas istaknuti jer smo nakon smrti prvog, i mogu reći citirajući akademika Josipa Pečarića – do sada i jedinog pravog hrvatskog predsjednika, svjedoci neprestanog rastakanja onoga što je njemu bilo na srcu kao najveća svetinja – a to je hrvatska domovina. Zašto kažem da je predsjednik Tuđman bio ne samo prvi nego i jedini pravi hrvatski predsjednik? Jer on je volio svoj narod, živio je za njega i za njegovu slobodu. Označio sam u njegovu dnevniku, na Uskrs 15. travnja 1976. riječi koje je zapisao Franjo Tuđman, nakon što je pročitao uskrsnu poruku nadbiskupa Franje Kuharića pod naslovom „Trinaest stoljeća uskrsne nade“. On je zapisao, zapravo uskliknuo: „O puče moj, kad će te tvoja uskrsnja nada izbaviti križnih muka!“ (I, str.257) Tako je on osjećao muke svoga naroda svojim jer je bio jedno sa svojim narodom, želeći mu konačnu slobodu i mir poslije toliko trpljenja.

Gđa Zdravka Bušić, šefica kabineta predsjednika Franje Tuđmana, izjavila je o pokojnom Predsjedniku ovo:

„Ja nikad nisam vidjela čovjeka da je toliko, toliko mnogo puta bio suznih očiju. Skoro uvijek. **Imala sam osjećaj, dok je bio rat, da je on vječito imao pune oči suza.** Jednostavno kao da je to bilo jedno stanje... on je imao tu silnu empatiju i osjećao je za svakog izgubljenog čovjeka, ratnika, onu ženu patnicu, izbjeglicu...“ (film **"Sasvim nepoznati Tuđman"** redatelja Miljenka Manjkasa; VL 18.11.2014.).

Ovako je predsjednik Tuđman mogao reagirati jedino zato jer je volio svoj narod! Sjećamo se svi kako je predsjednik zaplakao od ganuća poslije prvih demokratskih izbora, kad je 30. svibnja 1990. bio uzdignut hrvatski barjak bez zvijezde, a s hrvatskim grbom, na Trgu sv. Marka pred Hrvatskim saborom!

(...)

Također nije moguće ni u jednoj normalnoj državi svijeta da se predsjednik stidi svoj narod zvati imenom, da mu se nikada ne obraća, kao što je to uvijek činio predsjednik Tuđman riječima: Dragi Hrvati i Hrvatice, nego stidljivo sve nas adresiraju kao bezimene građane i građanke! Zamislite, kada bismo mi u Crkvi to usvojili, morali bismo mijenjati svoje najljepše pjesme, kao npr. pjesmu koju je volio i sveti Papa Ivan Pavao II. „Zdravo Djevo“ – u kojoj kličemo Mariji: „Kraljice Hrvata!“ Zar bismo trebali pjevati: Zdravo Djevo, kraljice građana i građanki...? Besmisleno!

(...)

Slušao sam danas na radiju vijest da je 15. godišnjica smrti predsjednika Tuđmana. Režimski mediji kažu prvo negativne ocijene a onda spomenu i nešto pozitivno, ali manipuliraju čak i predsjednikovim izjavama jer naveli su njegove proročke riječi, kad se vratio iz Amerike: „Nećemo dopustiti ... onima koji sve čine protiv hrvatske neovisnosti...“, a pri tome su izostavili prvi dio te rečenice u kojoj on kaže: „Nećemo dopustiti tim jugokomunističkim ostacima ...“ Kontrolirani mediji ističu da je on bio antifašist, ali prešućuju da se borio i protiv Jugoslavije i protiv komunizma! Znao je on da

su Hrvatima upravo te dvije opcije nanijele kroz povijest najviše zla i zato je bio žestoko protiv njih!

Henry Kissinger rekao je predsjedniku Tuđmanu: „Gospodine Predsjedniče, kao i svi veliki ljudi, za života nećete dočekati pravilnu interpretaciju zasluga za svoj narod. To će učiniti tek buduća pokoljenja. Ali vjerujte mi, učinit će! Vi ćete biti velik čovjek hrvatske povijesti, ali ne za života, već kada ocjene budu donesene hladnom glavom.“ I mi vjerujemo da dolazi vrijeme kada će svi normalni Hrvati i hrvatski građani priznati tu istinu i odati prvom i jedinom predsjedniku dostojno poštovanje i učiti se od njega voljeti, braniti i graditi svoju Domovinu.

Kissingerove riječi našem Predsjedniku bile su i moto moje knjige *Za hrvatsku Hrvatsku*, a zapravo iz njih izvire i naslov knjige *Trijumf tuđmanizma* tiskane 2003. u vrijeme najveće detuđmanizacije, tj. rashvaćivanja Hrvatske.

Biskup Košić nas, dakle, podsjeća koliko je Otac Hrvatske države akademik Franjo Tuđman volio svoj narod. On je i stvarao i obranio državu idejom o pomirbi. Koliko je bio veliki pokazuje i činjenica da je 1993. u Komisiju za žrtve rata među mnoge uglednike uvrstio i mladog asistenta s Pravnog fakulteta mr. sc. Iva Josipovića, čiji je otac bio predsjednik partijske komisije koja je odlučivala o sudbinama ljudi, pa i o Tuđmanovoj, poslije Hrvatskog proljeća. A Ivo Josipović nikada nije prihvatio ideju pomirbe, pa je čak u osvajanje predsjedničkog mandata išao s parolom tzv. Nove pravednosti, za koju mu je uzor bio njegov otac. Ideal Nove pravednosti je dakle bio desetak tisuća progonjenih Hrvata. Treba li spomenuti da je Josipović bio veliki zagovaratelj Suda u Haagu uvjeren da će osuditi naše generale iako je kao profesor na Pravnom fakultetu trebao prije američkog sudca Merona znati da su njihove optužbe bile nerazumne. Pogotovu ako znamo da sam i ja, kao netko tko nije pravnik, nazvao odmah suludim, čemu se priklonio i biskup Košić.

Očito je kako gornja propovijed biskupa Košića daje bit i ovog predavanja i istoimene knjige koja se i pojavila u pravo vrijeme – uoči predsjedničkih izbora. Izbori su se i odvijali u znaku tog naslova.

Primijetiti ću da ne dvojim u tome da su mnogim našim ljudima u potpunoj medijskoj blokadi pomogla i etička osuda Josipovića za veleizdaju od strane HNES-a, kao i optužbe za veleizdaju Mesića, Pusičke i Pupovca. Sigurno su i one mnogima pomogle da razaznaju tko ne voli ni hrvatski narod ni hrvatsku državu.

Evo jednog svjedočenja o Josipovićevom ponašanju Biskupa Košića s predstavljanja knjige prof. dr. sc. Zdravka Tomca *Crveni predsjednik* u Zagrebu, 28. 10. 2014.:

Kada sam, kao predsjednik komisije Iustitia et pax HBK, 2011. pozvao na molitvu za pravednu presudu generalima A. Gotovini i M. Markaču, tada se on oglasio izjavom da sudu u Haagu neće pomoći molitva nego pravosuđe. Ja sam mu osobno elektronskom poštom poslao kratko pismo gdje sam ga zamolio da ne vrijeđa vjernike u RH, jer osim njega i onih koji ne vjeruju, u RH ima i građana koji vjeruju u moć molitve. Njegov je odgovor bio da on nije želio vrijeđati, ali da treba shvatiti da nije samo molitva dovoljna. Moj je odgovor na to sadržavao pouku o smislu kršćanske molitve koja nije odvojena od života i djelovanja, nego naprotiv potiče na djelovanje i život čini prožet Bogom i njegovom voljom. U ovom dakle slučaju sadašnji predsjednik pokazao se kao čovjek koji ne cijeni molitvu. No, u drugim slučajevima moglo bi se pomisliti da on poštuje molitvu i one koji mole, budući da se često pojavljivao na misama, na hodočašćima, pa i jednom (mislim prije 3 godine) na molitvi za mir „U duhu Asiza“, koja je molitva bila održana i jučer (27.X.2014.) u crkvi sv. Franje na Kaptolu, gdje su bili predstavnici: Židova, muslimana,

pravoslavnih, evangelika, reformiranih, baptista i katolika. Dakako, pitanje je s kojim motivom tko sudjeluje.

Tada je doista i sudilo pravosuđe koje je sudac Meron i nazvao nerazumnim, označivši tj. definirajući takovom cijelu pravnu znanost kako je tumači i primjenjuje profesor Josipović. A to je bila 8. točka svojevrsne biskupove nadopune HNES-ove osude Iva Josipovića za veleizdaju.

Od posebne važnosti je bila Poruka biskupa HBK za te predsjedničke izbore u kojoj se kaže:

Predsjednik/predsjednica, kao „prvi čovjek hrvatske države“, pozvan/a je voljeti svoj narod, pružiti primjer zdravoga domoljublja, poštujući simbole i znakovlje hrvatskoga nacionalnog identiteta i sprječavati rasprodaju nacionalnoga bogatstva.

A kardinal Bozanić će:

Zato bi neodaziv na birališta značio ozbiljno zanemarivanje, a – budući da se radi o općemu dobru – u stanovitoj mjeri i grijeh propustom.

Također spominje i domoljublje:

Svojim ugledom i ulogom, osoba koja obnaša tu časnu službu pozvana je prednjačiti iskrenim domoljubljem.

Zapravo samo spominjanje ljubavi prema svom narodu i svojoj državi, odnosno domoljublje kao nešto što treba imati predsjednik pokazuje svakoj iole inteligentnijoj osobi da u Hrvatskoj nešto nije normalno. Zar bi bilo gdje u svijetu Biskupska konferencija tražila tako nešto što se podrazumijeva samo po sebi. Da, samo u Hrvatskoj mogu se kandidirati pa i pobijediti na izborima oni koji ne vole ni svoj narod ni državu svog naroda. Znamo kako su izbori završili – porazom onoga koji je postao simbolom čovjeka koji ne voli svoj narod i svoju državu, čovjeka koji se do zadnjega trenutka zalagao za povlačenjem tužbi za genocide samo zato da se ne bi dogodilo to da se u presudi Srbija osudi za agresiju u cilju stvaranja velike, etnički homogene Velike Srbije s elementima genocida u tim nastojanjima.

Moja knjiga *Propade im crvena Hrvatska*, Zagreb, 2015. zapravo upozorava da je praktično propala želja jugo-komunista za uspostavu neoboljševičke Hrvatske, ili Crvene Hrvatske, kako je najavio Josipović u prvoj predsjedničkoj kampanji. Na njenoj uspostavi radili su svo vrijeme. Uspjeli su s lustracijom hrvatskih domoljuba u mnogim ustanovama I, skoro u potpunosti, u glavnim medijima. Ali kada im to nije uspjelo na predsjedničkim izborima, kada su uvjerali mnoge u 80-postotnu popularnost njihovog kandidata, nikoga više ne mogu uvjeriti da mogu zadržati vlast u Saboru.

Uz Crkvu, najveća smetnja su im branitelji, posebice Stožer za obranu hrvatskog Vukovara i stopostotni ratni invalidi iz Savske 66. Otud divljački nasrtaj na branitelje u crkvi sv. Marka, ili kako ga je opisao hvarski biskup Slobodan Štambuk *hrvanje između policije i naših branitelja i onda u tom trenutku događa se divna uloga crkve - svećenici staju između jednih i drugih*. A zapravo to je bio napad na Vatikan. Kao u Vukovaru i sada pokazuju mržnju prema onima koji su stvorili njima nevoljenu državu. Prema onima koji su pokazali da njihov voljeni JB Tito nije bio u pravu kada je tvrdio da će prije Sava poteći uzvodno nego će Hrvati dobiti svoju državu. Zapravo sve ono što je biskup Košić govorio za napad na branitelje u Vukovaru možemo doslovno prenijeti i za ovaj napad. A biskup Košić je govorio i o tom njihovom napadu. U homiliji na Tijelovo, Sisačka katedrala, 4. 06. 2015. biskup je rekao:

Treba spomenuti još jedan neobičan događaj koji graniči s apsurdom u ovoj zemlji. Bivši predsjednik države osnivajući prošle nedjelje novu stranku pozvao je da se više ne dijelimo

na one koji su 1941., 1971. i 1991. bili na suprotnim stranama. Čini mi se da je i ova izjava prošla bez posebnih komentara u hrvatskoj javnosti, a zapravo je veoma zabrinjavajuća i posve neprihvatljiva. Doista, s Drugim svjetskim ratom trebalo bi već jednom završiti i ne dijeliti naše hrvatsko društvo, no ta se stranica može zatvoriti jedino nakon što se o svim događajima i neistraženim zločinima ustanovi i prizna puna istina! No, posve je neprihvatljivo da se izjednače oni koji su u hrvatskom društvu 1991. branili Domovinu i oni koji su ju napadali, ubijali civile, palili kuće, razarali crkve. To izjednačavanje je i dovelo do prosvjeda branitelja, ratnih invalida u Savskoj 66! Pa gdje to ima na svijetu da država jednako kao i njezine branitelje nagrađuje mirovinama i zaštitom svih građanskih prava one koji su tu istu državu oružjem rušili i činili brutalne ratne zločine!? Kako ne zaključiti da postupanje ovakve vlasti, onih koji se vode ovim načelima, nije protunarodno i protuhrvatsko?! To već jednom mora prestati! Naši branitelji imaju svoje dostojanstvo koje se ne smije dovoditi u pitanje ovakvim izjednačavanjem, po kojemu – kako pišu neki poznavatelji – preko 150 tisuća pripadnika oružanih pobunjenika protiv RH sada od te iste države prima vojne mirovine. To je znak nepoštivanja vlastitog dostojanstva i flagrantnog nedostatka poštovanja domovine i onih koji su za nju dali živote, zdravlje i podnijeli najteži teret za njenu slobodu.

Najzaslužniji što policajci nisu do kraja izvršili zločin na teritoriji države Vatikan, dakle u crkvi Sv. Marko pater Ivan Ike Mandurić dao je intervju u Hrvatskom tjedniku, 11. lipnja 2015. iz kojega ćemo izdvojiti samo jedno pitanje i njegov odgovor:

Još ima onih koji tvrde da im nisu jasni ciljevi prosvjeda. Bili ste hrvatski branitelj pa kako gledate na prosvjed?

Nisam zastupnik branitelja, ali kao branitelj mogu reći što osjećam. U Hrvatskoj se nije dogodila sloboda. Hrvati nemaju Hrvatsku. Problem Hrvatske je u njezinu manjku dostojanstva. Hrvatska se borila za slobodu, ali ne samo za to, nego i za dostojanstvo koje je jamstvo slobode. Kad dostojanstva nema, onda je sve krhko.

Ako nema samopouzdanja, samopoštovanja, sve je krhko. I onda bi se ponovno mogao dogoditi neki novi rat, neka nova izdaja nacionalnih interesa, neka nova predaja. Ako nema ljubavi prema sebi samome, prema svome narodu, i ako nema poštivanja i samopoštovanja tog naroda, onda bi se moglo ponovno dogoditi devastiranje hrvatskih vrijednosti itd. A ono se očituje u poštovanju Domovinskoga rata, ugledu Domovinskoga rata i poštovanju branitelja. Branitelji koji su se borili za Hrvatsku ne mogu mirno gledati kako pobjeda u Domovinskom ratu kopni i kako dolazi u pitanje sve ono za što su se borili. U tome smislu oni žele da se nekako javno što jasnije ističe što je za nas Domovinski rat značio i koliko je vrijedio te da se to očituje kroz odnos prema braniteljima. To je ono što traže. U biti samo žele da Hrvatska bude ponosna nacija, ponosna na svoje branitelje, na pobjede, i da tako uči svoju djecu, nove generacije. Ako se to ne bude činilo, ponovno će Hrvatska biti ugrožena i to oni ne mogu dopustiti.

Danas je vidljivo da su kukurikavci shvatili da je većina naroda prepoznala da ne vole svoj narod i svoju državu pa pokušavaju uvjeriti glasače kako oni oduvijek vole i hrvatski narod i hrvatsku državu.

Međutim, nisu još shvatili da trebaju pažljivije pročitati što im je Crkva u Hrvata poručila pred te izbore u svezi s braniteljima.

Nisu razumjeli što je HBK mislila kada je poručila vjernicima:

U tome smislu, od iznimne je važnosti da se predsjednik/predsjednica Republike zalaže i za iznošenje cjelovite istine o Domovinskom ratu te gaji poštovanje prema svim hrvatskim braniteljima zauzimajući se za ostvarivanje njihovih pravednih zahtjeva.

Odnosno nisu naučili što znače riječi kardinala Bozanića:

Osoba na čelu hrvatske države u tom je smislu nositeljica identiteta Hrvatske, promicateljica njenih vrijednota u Domovini i svijetu, širiteljica istine o njenoj prošlosti, osobito o žrtvi koju je Hrvatska podnijela na putu do slobode, kako zbog strahota totalitarizama dvadesetoga stoljeća, tako i zbog strašne agresije na Hrvatsku u Domovinskom ratu, kada su obranom Domovine postavljeni temelji naše suverene hrvatske države.

Zbog toga je važno da predsjednik/predsjednica ne zaboravi hrvatske branitelje i ljudske žrtve, misleći pritom na stradale u Domovinskom ratu i na njihove obitelji, na one koji se vode kao nestali, na silovane i na zatočene.

Da, nisu shvatili da im Crkva u Hrvata ne vjeruje. Zato ću zaključiti onako kako je i proteklo ovo predavanje: riječima biskupa Košića iz njegove uskrсне čestitke:

Međutim, mi smo znali i u težim okolnostima preživjeti, nadvladati i nemoguće i poput ptice Feniksa dići se iz pepela. Bilo je to i u vrijeme turskih osvajanja, i u vrijeme komunističke represije, a također i u vrijeme Domovinskog rata kada smo u neravnopravnoj borbi izborili pobjedu. Što je bio razlog tomu? Pa upravo naš duh, naša motivacija, čežnja za slobodom, velika vjera da Bog pomaže one koji su nepravедno u nevolji. I ta vjera nam je davala snage i pobjeđivali smo. Možda zato oni koji ne žele slobodnu Hrvatsku ne odustaju od napada na hrvatske branitelje koje na sve načine žele poniziti, od Vukovara do Savske 66 gdje ih se neprestano napada i izvrgava medijskom i političkom linču.

Zapravo ne, završit ću s jednim komentarom iz danas objavljenog razgovora s biskupom Košićem ("Da ova je vlast doista nenarodna i protuhrvatska ne po načinu izbora, nego po vladanju", Hrvatski tjednik, 18. 06. 2015.):

PITANJE: Nakon posjeta pape Franje Sarajevu mediji su dosta pisali o tomu da se navodno odgađa proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca, prenosili su čak i kuloarske price da je process uspjela zakočiti SPC. Znači li to da se mnogim otvorenim pitanjima hrvatsko-srpskih odnosa dodaje još jedno?

BISKUP KOŠIĆ: *Teško mi je odgovoriti na ovo pitanje jer nemam dovoljno podataka. Činjenica jest, i to su prenijela sredstva priopćivanja, da je patrijarh srpski gospodin Irinej poslao papi Franji pismo kojim osporava svetost blaženog Alojzija i izriče svoje bojazni da bi to moglo lose utjecati na ekumenizam i na hrvatsko-srpske odnose. No ja kao dugogodišnji ekumenski djelatnik odgovorno tvrdim da bi se to moglo dogoditi upravo u suprotnome slučaju, naime ako se kanonizacija bl. Alojzija Stepinca odgodi ili ne dogodi, upravo bi to moglo značajno poremetiti dobre ekumenske i hrvatsko-srpske odnose.*

Da, to je hrvatski biskup! Doista je bio u pravu dr. Tokić kada je za četvrti stup 'moje' Hrvatske izabrao biskupa Košića, zar ne?

HVALA!

Glas Brotnja, 19. 06. 2015.

Kamenjar.com, 19. 06. 2015.

PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

VLAST VEĆ OMALOVAŽAVA DALIĆA I MODRIĆA!

Poslao sam Thompsonu tekst *THOMPSONA NE ŽELE NA DOČEKU VATRENIH!*
Odgovorio mi je:

Prije 10 min su me zvali Modrić i Dalić i žele da ih ja dočekam!

Očito su svjesni da ih vlast omalovažava kada ne pozivaju onoga s čijim su pjesmama slavili pobjede. Zapravo stvari su još i gore. Thompson je u „Bujici“ rekao da su ga zvali na doček. Tko bi to bio ako ne oni koji su pjevali njegove pjesme i koji su bili napadani zbog toga. Sada su vidjeli program dočeka u kome se ne spominje Thompson i reagirali su Dalić i Modrić. Reagirali su kao rukometaši prije 15 godina. Jer sigurno su to tražili na nekom drugom mjestu i tu su im odgovorili:

Što si umišljate? Niste važni vi nego mi!

Ne čudi što je Vladimirov komentar mog teksta bio:

„Naši miljenici pokazati će svoju čvrstinu i vjeru u BOLJU Hrvatsku ukoliko odbiju doček bez Thompsona.“

Zapravo, s vatrenima je Thompsonovu pjesmu „Lijepa li si“ pjevala i Predsjednica.

Omalovažava li na taj način onaj dio hrvatskih vlasti koje je prozvao pater Ike Mandurić i nju?

Već sam konstatirao kako je Marko Ljubić predvidio da će se početi događati nešto slično. Vjerojatno i nije bilo teško predvidjeti kada znamo kakvu imamo vlast. Znamo da je zadaća vlasti da poništi ono o čemu piše prof. Tomac:

Za mene je najvažnije što su naši nogometaši na čelu sa Zlatkom Dalićem na djelu pokazali što to znači biti Hrvat. Njihov primjer probudio je uspavano hrvatstvo i u narodu. Dakle, ne radi se samo o velikom sportskom uspjehu nego se radi prije svega o buđenju hrvatskog naroda, radi se o stvaranju svijesti da bez ljubavi i spremnosti i žrtve nema budućnosti ni hrvatskog naroda ni hrvatske države.

<https://kamenjar.com/prof-dr-sc-zdravko-tomac-samo-emocionalni-hrvati-trebaju-upravljati-hrvatskom-drzavom/>

Sjetimo se samo na ono što nas je podsjetio biskup Košić: *svi branitelji naših napadnutih gradova u Hrvatskoj bili ili osumnjičeni i bačeni u pritvor, ili osuđeni na zatvor.*

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-duro-brodarac-je-simbol-obrane-grada-siska-i-okolice-u-domovinskome-ratu/>

Zato je važno da već sada Vlast pokaže svojim gazdama da ne drže mnogo ni do Dalića ni do Modrića!

Da je to važno govori mi činjenica kako nitko ne piše o tome da Thompsona neće pozvati na doček. Ni moj tekst nije nitko objavio.

I to je dobro za vlast. Zašto?

Pa to je vrlo suptilna poruka i isprika svjetskim moćnicima zbog neuspjeha u obuzdavanju naših nogometaša koji su bitna karika u rastu ponosa kod Hrvata.

A činili su sve. To im je bila močvara. Pomagali su u kažnjavanju Joa Šimunića čak toliko da je i Ustavni sud tvrdio da je on imao u glavi 2. svjetski rat a ne hrvatske branitelje kada

je uzvikivao HOS-ov pozdrav. Branitelja Thompsona proganjaju od 2000.-e zbog istog. Crtali su kukasti križ da bi se kaznila reprezentacija da joj se onemogući bilo kakav uspjeh. Itd, itd. A sada kada vatrene veliča čitav svijet odbijaju im da sami odluče tko će ih dočekati.

Zapravo razmišljao sam trebam li napisati podrugljivo pismo svjetskim moćnicima u ime hrvatskih političara u kome bi im se ispričao zbog sramotnog ponašanja vatrenih (tj. „crne legije“) što su napravi ovo što jesu usprkos svemu ovome što su naši političari napravili da bi se - po želji i svjetskih moćnika (ali i Predsjednika Srbije) – napravila Hrvatska bez ponosa.

Ipak mi se čini poštenije dati što sam odgovorio Thompsonu. Naime, oni koji su čitali nekoliko mojih zadnjih tekstova znaju da je Thompson (uz Stanka Šarića i Dražena Žanka) bio moj gost na svečanoj večeri konferencije koju su moji suradnici organizirali povodom mog 70-og rođendana. Na otvaranju je o meni govorio nekadašnji predsjednik Švedskog matematičkog društva i tom prigodom kazao kako me kolege zovu „the king of inequalities“. U prikazu otvaranja Konferencije na Laudato TV to je posebno istaknuto. Zapravo je i mene iznenadio s tim. Znao sam da me tako zovu rumunjske kolege jer su njihovi studenti u Lahoreu to rekli mojim studentima. Zato sam pitao kolegu prof. dr. sc. Ivana Perića koji je više puta i bio u Lahoreu je li mu to on rekao. Ali nije. Zato sam se mogao našaliti uspoređujući se s ljudima koji su toliko učinili za Hrvatsku, a čiju želju ipak vlast ne poštuje. Napisao sam Thompsonu:

„Zapravo sam ja prošao mnogo bolje od Dalića i Modrića“: Na konferenciji priređenoj u moju čast pjevao je Thompson, a njima neće!“

Da, izgleda da ove naše u vlasti još uvijek plaši matematika, pa se preplašiše što je netko nekakav kralj u njoj.

Ali, jeli im pametno da su i dalje protiv hrvatskog naroda, jer kako reče pater Mandurič: *Otela se.*

Svima se otela!

Hrvatskim izdajnicima i svjetskim ignorantima ova moja Hrvatska.

Zaustavite vrijeme, stanite svi! Da budemo dostojni gledati kako živi i kako je lijepa njena duša, ta mala... ta velika Hrvatska.

<https://kamenjar.com/pater-ike-manduric-zaustavite-vrijeme-stanite-svi/>

Da, otela vam se Hrvatska!

Josip Pečarić

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-hoce-li-thompson-pjevati-na-doceku-vatrenih/>

JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

NOVO PISMO PREDSJEDNICI

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Sa zanimanjem sam pročitao razgovor (8.8.2019.) koji je s Vama vodio glavni urednik Hrvatskog tjednika Ivica Marijačić. Moram priznati da mi neki Vaši odgovori nisu bili jasni. Osvrnut ću se samo na dva zbog moje osobne upletenosti.

Na tvrdnju g. Marijačića kako 'ste i u Kninu izbjegli koncert Marka Perkovića Thompsona 2015. godine iako ste očekivani' Vi samo kažete kako ste ocijenili da je to najbolje za hrvatsko društvo i državu.

Podsjetit ću Vas da je tada Thompson napadnut zbog „Bojne Čavoglave“ i ZDS s kojim ona počinje i da smo ga branili Peticijom ZDS.

Kada ste nedavno komentirali Vaše tvrdnje o ZDS kao starom hrvatskom pozdravu uputio sam Vam slijedeće pismo (objavljeno u mojoj knjizi „Predsjednica i Za Dom spremni“, Zagreb, 2019.):

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Sa zaprepaštenjem sam vidio Vaše najnovije “priznanje“ da ste pogriješila kada ste za pozdrav „Za Dom spremni“ ustvrdili da je povijesni hrvatski pozdrav, istaknuvši kako je i prilikom davanja te izjave Vaša poanta bila na tome da je takav pozdrav „kompromitiran i neprihvatljiv“. A poznato je koliko je taj pozdrav korišten u Domovinskom ratu, Želite li Vi reći da je ZDS kompromitirao Domovinski rat?

Zapravo, prije se mogla očekivati Vaša isprika Marku Perkoviću Thompsonu i svim potpisnicima Peticije ZDS za koju su iz Vašeg ureda konstatirali da je bila „na razini provokacije“.

Podsjetit ću Vas ta Peticija odmah na početku pojašnjava o čemu je riječ:

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu.

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme BOJNA ČAVOGLAVE koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje, tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

(...)

Dan prije je ispred Vas na Paradi u Zagrebu prodefilirala i postrojba HOS-a sa ZDS na zastavi.

Vlast je organizirala veličanstveni koncert Thompsonu u Kninu, na koji ste i Vi trebali doći. Vi niste došli, a Thompsonu je najavljeno kažnjavanje, a mi smo reagirali Peticijom.

Slično se ponovilo i u Glini.

Thompson je pravomoćno dobio spor na sudu.

Pa zar Vam doista nije jasno da je i Sud potvrdio da je na razini provokacije bila Vaša ocjena o Peticiji, a ne sama Peticija, koju su potpisali i mnogi ugledni povjesničari. Od trenutka kada je donesena pravomoćna presuda Thompsonu očekivali smo Vašu ispriku jer su mnogi potpisnici imali i problema poslije takve Vaše ocjene.

Umjesto toga eto imamo još jednu potvrdu činjenice kako je današnjim političarima važniji Drugi svjetski rat od Domovinskog rata.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Sam Marijačić komentira u svojoj kolumni kako ste tek sada shvatili kako je svaki pozdrav pod kojim je branjen Vukovar prihvatljiv. Ali ZDS nisu koristili samo HOS-ovci već i mnogi drugi branitelji. A strašno je vidjeti kako to nije bilo očito hrvatskim političarima. A nekima nikada i neće biti jasno iz jednostavnog razloga što je prije nekoliko dana i sam Vučić govorio o „Bojni Čavoglave“. Zapravo je govorio kako su hrvatski političari godinama proganjali i Thompsona i „Bojnu“ jer su poraženi fašistički agresori na Hrvatsku to željeli.

Osobno sam Vas i upozoravao da sam i sam zbog Peticije ZDS proganjan:

Naslov: Fwd: Fwd: Fwd: Fwd: Otkaz

Datum: Sat, 1 Oct 2016 17:34:29 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>

CC: Vlado Košić, V. Pozaic, Miroslav Tudjman

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar-Kitarović,

Nedavno sam Vas u pismu koje smo Vam napisali biskup Košić i ja podsjetio kako je ovogodišnji napad na Marka Perkovića Thompsona bit našega prošlogodišnjeg pisma na koje je Vaš ured žestoko reagirao. Poslije početnih napada na mene, biskupe i nadbiskupa, potpisnike nastavio se napad na mene drugim "oružjem", napadi na moju obitelj, suradnike, časopise etc. (...)

Niste reagirali ni tada, kao ni nedavno kada sam Vas obavijesti da su dva od tri moja časopisa, za koje sam Vam još tada pisao da su napadani, a koja su u svjetskim bazama časopisa, postali Q1 časopisi!

Da, moram odati priznanje g. Marijačiću jer Vam nije rekao, kada ste oko ZDS spomenuli da dan prije Vašeg nedolaska na koncert u Kninu Milanović nije imao ništa protiv da HOS-ova zastava bude na mimohodu u Zagrebu, da je u Hrvatskom tjedniku objavljeno kako Vi jeste bili protiv toga. A nije spomenuo ni Vaše reagiranje na Peticiju ZDS.

Moram priznati da mi je zabavno bilo čitati i Vaše komentare, pa i oko ZDS, kada Vi Pavelića komentirate u svijetlu jedne moje davne pošalice kako mnogi misli da su Trojni Pakt sačinjavali NDH, Njemačka i Japan, pa je onda Pavelić 'predao polovicu Hrvatske Italiji'.

Drugo na što se mislim osvrnuti je Vaš odgovor na tvrdnju g. Marijačića kako ste 'uvrijedili braniteljske udruge nazivajući ih rubnima, marginalnima'.

Odgovorili ste:

Moja se izjava odnosila na one koji su nosili transparente poput – konju jedan...

Ako je to tako, kako to da niste odgovorili na moje pismo (objavljeno u mojoj knjizi *Matematika, pjesme i nogomet*):

Poštovana gđo Predsjednice,

Doista Vam se moram zahvaliti što niste odgovorili na molbu za pokroviteljstvo konferencije.

Na taj način ste omogućili Organizacijskom odboru Konferencije da povuče tu molbu:

Ured Predsjednice Republike Hrvatske
Pantovčak 241, 10000 Zagreb

U Zagrebu, 01. veljače 2018.

PREDMET: Povlačenje molbe Predsjednici Republike Hrvatske za pokroviteljstvom
međunarodne znanstvene konferencije MIA 2018

Poštovani,

Kako nismo dobili službenu obavijest o odluci o pokroviteljstvu Predsjednice Republike Hrvatske međunarodne znanstvene konferencije »MATHEMATICAL INEQUALITIES AND APPLICATIONS 2018« koja će se od 4. do 8. srpnja 2018. održati na Fakultetu elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu, zbog kratkih vremenskih rokova za daljnje organizacijske aktivnosti primorani smo povući molbu poslanu 13. rujna 2017.

S poštovanjem,

Za Organizacijski odbor konferencije MIA 2018:

Na taj način je sve ostalo, što se tiče mojih suradnika u okviru znanstvenih razloga što je njima sigurno važno.

Zahvaljujući tome nisam ni ja doveden u neprijatnu situaciju povrediti ih jer mi sigurno ne bi bilo jednostavno imati za pokrovitelja nekoga tko je svjesno išao na uvredu mojih dragih prijatelja kao što su general Sačić i gđa Rozalija Bartolić koja je i ugledni član Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta kojemu sam jedan od podpredsjednika.

A na prosvjedu koji su organizirale udovice naših branitelja, čija je predsjednica gđa Rozarija, sudjelovali su i HOS-ovci, ali i pripadnici 4. Splitske gardijske brigade koji su i Vama nedavno napisali jedno snažno pismo koje je u cjelosti pročitano i u Bujici:

<https://www.4brigada-zng.hr/unutarnji-rad/priopcenja/veterani-4-gardijske-brigade-hrvatski-drzavni-crveni-tepih-treba-zasluziti>

O mojoj povezanosti s HOS-ovcima (Peticija ZDS) sigurno ponešto i znate, zato ću ovdje spomenuti samo jednu takvu povezanost s našim splitskim braniteljima: Za knjigu o njihovom legendarnom zapovjedniku Andriji Matijašu Pauku napisao sam jedan od predgovora na prijedlog njegovih suboraca (predgovor je npr. pisao i general, sada i ministar, Damir Krstičević).

Pri tome nije važno jesu li oni politički marginalci ili ne, već činjenica da ste to rekli pred Vašim gostom koji je posjet iskoristio da demonstrira ono Matoševo: „Oni lažu. To je njima od Boga.“, a što je opjevao i Dobrica Ćosić. Jučer na HTV dane su snimke koje su to potvrdile, tj. pokazale kako je Vaš gost lagao.

Kako je to obilježilo ovaj posjet, pitanje je čemu je poslužio. Jasno je da je Matošu srpska laž nešto strašno, a Ćosić je rekao da je laž Srbima najviše pomogla u povijesti. A da je Vučić dobar Srbin to smo i prije znali.

Zašto ste onda željeli povrijediti moje prijatelje?

Meni ste napravili veliku uslugu jer se ne moram dvojiti bi li Vaše pokroviteljstvo bilo crna mrlja na mojoj znanstvenoj karijeri i ugledu koji očito kod nekih, čak i u Hrvatskoj, imam: <https://direktno.hr/direkt/boka-je-dala-sv-leopolda-mandica-akademika-pecarica-ministra-bozinovica-a-sada-nam-crnogorci-otimaju-bastinu-bokeljske-mornarice-112024/>

<https://narod.hr/kultura/11-veljace-1852-ivo-visin-tko-jedan-brojnih-slavnih-hrvata-koje-dala-boka-kotorska>

*S poštovanjem,
Prof. dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Inostrani član DANU*

Inače, meni je Vaš sadašnji odgovor još i gori jer se pitanje na koje ste tada odgovarali odnosilo na prosvjede zbog dolaska Vučića na Vaš poziv, a Vi sada kažete da Vam – zapravo – braniteljske udruge nisu bile bitne ni pomena, već ste komentirali one valjda važnije – one koji su nosili nepristojne transparente.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

P.S. Obje knjige iz kojih sam uzeo svoja pisma Vama nedavno sam predstavljao i u Tisnom. Reagirao je general Rojs koji podržava Vašu kandidaturu. Moj odgovor možete pročitati na portalima:

<https://kamenjar.com/akademik-josip-pecaric-odgovorio-generalu-rojsu/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-odgovor-generalu-rojsu/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17010-konkurira-li-general-rojs-za-sveucilisnog-profesora-iz-knjizevnosti>

<https://hrvatskonebo.org/2019/08/09/akademik-josip-pecaric-pismo-predsjednici-2/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-pismo-predsjednici-2/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/17549-akademik-pecaric-pismo-predsjednici>

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

O HRVATSKIM Q1 ČASOPISIMA IZ MATEMATIKE

Zahvaljujem se svima koji su čestitali to što su moja dva časopisa postali Q1 časopisi. Mislim da sam naslov pod kojim sam vam poslao pismo akademika Gorana Muića dobro naslovio (*Osveta časopisa političarima za koje oni "nisu dobri"*) pa vam moram poslati čestitku Ivana Bakovića:

„ponos.

prkos.

čast.

čestitam, dragi Josipe.“

Neprimjeren (blago rečeno) odnos vlasti prema tim časopisima počeo je poslije Peticije ZDS. Zato su me posebno obradovali i čestitke onih koji su izravno sudjelovali u toj peticiji i bili napadani zbog nje: Biskup Košić:

„Poštovani Akademice, čestitam Vam ovaj veliki uspjeh i priznanje!

Srdačno

+Vlado“

I akademik Popović:

„Dragi Joško,

srdačne čestitke na ovom iznimno vrijednom uspjehu.

Sve najbolje i u budućnosti.

Stanko Popović“

Zapravo je to i njihov uspjeh jer su se svima nama svetili zbog Peticije ZDS koju smo pisali u obranu Thompsona i „Bojne Čavoglave“, a danas vidimo koliko žele za izbore imati Thompsona na svojoj strani da je to degutantno, zar ne?

Već sam najavio da će se ovo dogoditi jer su mi i akademik Dujella i profesor Elezović to rekli jer su pratili te liste citiranosti na WoS-u.

Zato sam odlučio da slijedeću knjigu REVIZIONIST U HAZU / JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? posvetim mojim časopisima koji su žrtve hrvatskih političara.

Prirodno je bilo o tome obavijestiti i naše političare:

Naslov: Osveta časopisa političarima za koje oni "nisu dobri"

Datum: Thu, 27 Jun 2019 06:37:32 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>, predsjednica@predsjednica.hr
<predsjednica@predsjednica.hr>, predsjednik@sabor.hr
<predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>

CC: miroslav tudjman <m.tudjman@gmail.com>

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Poštovani Predsjednici Hrvatskog sabora i Vlade RH,

Već sam vas izvijestio o odnosu vaših političara u znanosti prema mom znanstvenom radu i posebno prema mojim znanstvenim časopisima. Čak sam vam poslao i knjige o tome: J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.

J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.

Samo ste potvrdili primitak knjiga.

Ovih dana su šikanirani časopisi postali Q1 časopisi:

Poštovani,

Nedavno su objavljeni numerički podaci za časopise indeksirane u bazi Web of Science za 2018. godinu.

S velikim zadovoljstvom Vas obavještavamo da se dva hrvatska matematička časopisa

Journal of Mathematical Inequalities

<http://jmi.ele-math.com/>

Mathematical Inequalities & Applications

<http://mia.ele-math.com/>

nalaze u prvom kvartilu (Q1) časopisa u kategoriji Mathematics.

Čestitamo svim članovima uredništava ovih časopisa na ovom sjajnom uspjehu, a naročito akademiku Josipu Pečariću, glavnom uredniku i osnivaču oba časopisa, te profesoru Nevenu Elezoviću izvršnom uredniku časopisa te vlasniku izdavačke kuće Element koja izdaje ove časopise.

Veselimo se zajedno s njima ovom velikom uspjehu hrvatske matematike.

S poštovanjem,

akademik Goran Muić

Predsjednik Odbora za matematiku pri Razredu za matematičke, fizičke i kemijske znanosti

HAZU

Zanimljiv vam može biti komentar dr. sc. Mata Artukovića o vašem odnosu prema tome:

Dragi Josipe,

od svega srca čestitam na velikom uspjehu i priznanju koji je pred našom javnošću zatajen. Znao sam da si osnivač dva ugledna časopisa iz matematike, ali da su oba tako visoko cijenjena, to nisam znao. Sramotno je za državu koja sakriva ovakve uspjehe svojih znanstvenika bez obzira koliko se s njihovim političkim mišljenjima ne slagala. Možeš si misliti kako bi se Pupovac dizao u nebeske visine da je samo djelić ovakvog uspjeha ostvario.

Pozdrav i svako dobro.

Mato

Brod, na sv. Alojzija Gonzagu 19.

U knjigama koje sam vam poslao, a i porukama mogli ste vidjeti i kako se šikaniraju moji suradnici koji su itekako zaslužni za ove časopise, ali i članovi moje obitelji.

Ovaj e-mail šaljem i prof. dr. Miroslavu Tuđmanu koji je nedavno govorio o nekim najnovijim maltretiranjima mojih časopisa

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

I Ministricu znanosti:

Poštovana Ministrice,

Evo obavijesti o dva moja Q1 časopisa, koja su kažnjavani od Vlasti u RH.

Uostalom kao i oni koji su najzaslužniji što su oni sada Q1 časopisi, a to je 36 matematičara na mom projektu koji su zbog ovih "loših časopisa" ostali uskraćeni za odobrena sredstva.

Tu spominjem i moju kćerku kojoj već TRI godine Ministarstvo nije omogućilo pravdu, pa je i dalje bez posla.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

(...)

Posebno mjesto u kažnjavanju i časopisa, ali i mojih suradnika bez kojih ovih časopisa ne bi ni bilo pokazalo se dolazilo je iz HAZU. Zato je Upravu Akademije o uspjehu tih časopisa obavijestio tajnik mog razreda akademik Goran Pichler.

Da, ovogodišnji dobitnik nagrade HAZU moj kolega matematičar prof. dr. sc. Zlatko Drmač je čestitao:

"Dragi Josipe

srdačne čestitke na uspjehu u rangiranju časopisa. Nadam se da će OaM također nastaviti napredovati. Ponekad je uspjeh u velikom svijetu nužan za minimalno priznanje doma, iako ponekad nije dovoljan, na žalost. Ipak, na dugi rok se uporan rad i strpljenje u nekom obliku isplate, barem kroz osobno zadovoljstvo, to je jedan od temeljnih "zakona očuvanja" u svemiru.

Zlatko"

I doista jedan komentar pokazuje to zadovoljstvo:

„Jej!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ja sam editor u Q1 časopisu, tralalalala!!!

Sad mi je odmah muka kako to održati :-))) Mislim, Q1 :-))) (a i sebe, naravno :-)))“

Iz Akademije je kolega iz Razreda dobio obavijest da su „primili k znanju“:

Jedan član našeg Odbora za matematiku HAZU je to prokomentirao:

„Ne bi im pala kapa s glave da su usput i čestitali :)“

A zapravo je potpisnik Glavni tajnik Akademije koji je bio Predsjednik Upravnog odbora HRZZ po kojima ti moji časopisi nisu dobri.

U novoj knjizi će biti niz mojih pisama oko tog proglašavanja nedobrim tih časopisa koji su i tada po Scopusu bili među nekoliko najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa..

Zapravo su svi iz Akademije koji su sudjelovali u tome nagrađeni na razne načine pa imamo i savjetnika Predsjednika Vlade.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ : “NIJE LAKO BITI HRVAT U HRVATSKOJ.”

Veliki razgovor Mladena Pavkovića s akademikom Josipom Pečarićem, inače „personom non grata“ u hrvatskoj kulturi

U hrvatskoj kulturi malo je ljudi poput akademika Josipa Pečarića (r. 1948, u Kotoru, Boka Kotorska). Ili ga vole ili ga mrze. Iz dna duše. Za razliku od onih koji ga ne žele razumjeti, jednom je napisao dr. Milan Vuković, vrlo dobro poznaje svoju prošlost. Upravo zato iz te prošlosti izvlači poruke i prijedloge, nudi perspektivu boljitka budućnosti Hrvatske, suprotno od svojih napadača. On se nikada ne predaje. Piše i objavljuje knjigu za knjigom, a u znanstvenom dijelu odmaknuo je od mnogih, koji su danas „na cijeni“. O njegovu radu i životu objavio sam i knjigu „Razgovori s Josipom Pečarićem“ (2006.), s predgovorom akademika Dubravka Jelčića, ali kao da i „nisam“, jer je marginalizirana i prešućena, poglavito od tzv. yugokritičara, koji i nikada nisu sišli s hrvatske medijske scene. No, za razgovor s ovim iznimno poznatim akademikom uvijek ima povoda...

Vaša dva matematička časopisa izazvala su veliku, svjetsku pažnju, a kod nas nisu ni „zamijećena“, poglavito u medijima i tzv. znanstvenim krugovima.. Zašto?

Možda će Vam biti zanimljivo pismo koje sam napisao o tome:

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Poštovani Predsjednici Hrvatskog sabora i Vlade RH,

(pismo je dano u prethodnom tekstu)

Kako tumačite da ne nailazite u svom radu ni na potporu HAZU, čiji ste redovni član?

U vrijeme prethodne uprave nisam baš bio omiljen. Počelo je zbog moje uloge u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana u vrijeme kada mu je otac bio posebni savjetnik predsjednika Vlade RH. Spomenut ću samo da me je tadašnji Glavni tajnik prozivao u Hrvatskom saboru zbog Peticije ZDS. A radilo se o izvješću o radu HAZU. Pri tome nije bilo važno što ja imam najviše znanstvenih radova među znanstvenicima u RH pa je povodom mojih 1000 radova održana i konferencija, ili što imam čak tri znanstvena časopisa s impact faktorom, ili što je iz moje znanstvene škole izašlo 40-ak doktora znanosti, već je važno što sam branio Thompsona i legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave“ s tom peticijom.

Je li potrebna takva Akademija (HAZU) kakva je danas?

Sada imamo novu upravu. Dajmo joj šansu da se dokaže.

Objavljujete knjigu za knjigom. Međutim, medijska i ina potpora ne prati Vaš rad...

Kada ste u nemilosti i kod vladajućih i onih u oporbi – ne očekujte ni da će Vas glavni mediji pratiti. Čak nisu smjeli izvijestiti o tri međunarodne konferencije meni u čast. Na nedavnoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana iz emisije *Dobro jutro Hrvatska* su nas zvali, pa odustali i samo su razgovarali s nama. Ali to nikada nije prikazano! A sugovornici su uz mene bili profesor Lars Erik Persson koji je bio i predsjednik Švedskog matematičkog društva i jedini je matematičar dobitnik državne nagrade u svojoj zemlji i profesor Neven Elezović. Istina neizgodno je što je profesor Persson na toj konferenciji o

meni govorio kao o „kralju nejednakosti“, a to moje područje u matematici (nejednakosti) nazvao mojim kraljevstvom.

Zbog čega ste imali sukob s biskupom Košićem oko jedne Vaše knjige, a u kojoj je on jedan od stupova, kako ste rekli, hrvatske države?

Ma i nije neki sukob. Biskup uvijek prigovara ako ga se hvali, a ja sam smislio originalnu čestitku za njegov 60. rođendan – knjigu iznenađenja. Njemu je bilo neugodno i zbog onog pljeska koji nije prestajao na Stepinčevo u Zagrebačkoj katedrali. Ali s druge strane on itekako zna javno pohvaliti one za koje misli da to zaslužuju. O meni je govorio čak i u homilijama.

Međutim, ta moja knjiga je bila nešto što se moralo napraviti, Naime, Profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je naglasio na Fakultetu Prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti u Mostaru, kako piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić.

Zapravo, četiri osobe koje su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države. Dakle biskup Košić tu predstavlja Crkvu u Hrvata, a činjenica je da je Crkva u Hrvata stalno na udaru svih koji ne vole hrvatsku državu, a biskup Košić je i najnapadaniji među hrvatskim biskupima.

Jeste li za Dan državnosti bili pozvani među elitu na Pantovčak, na prijem predsjednice Republike? Jel' Vas uopće zovu na ovakve i slične svečanosti?

Ne.

A da li Vam Ministarstvo kulture ili HAZU otkupljuju neke od Vaših knjiga?

HAZU ne otkupljuje knjige, a Ministarstvo kulture mi je otkupilo 50 primjeraka knjige *Kako su rušili HAZU?*, još daleke 2006. godine. A bilo ih je više od 50 koje su oni mogli otkupiti.

Često se žalite da Vam je kći bez posla. Što se dogodilo da ga ne može naći?

Zbog čega, što mislite, hrvatski intelektualci šute?

Ona nije izabrana za docenta na Filozofskom fakultetu. Već iz četvrtog ministarstva znanosti i obrazovanja govore da je to protuzakonito. Zbog autonomije sveučilišta pisali su prigovore i rektoru Zagrebačkog sveučilišta Borasu i Rektorskom zboru. I vjerovali ili ne – ni Ministarstvo nije dobilo godinu dvije odgovore. Prljave uloge u tome imali su profesori Mateljan, Mikelić Preradović i Boras. Njen mentor profesor Miroslav Tuđman je tvrdio da je ona kolateralna žrtva napada na njega, ali sigurno je tu problem i njeno prezime što je nedavno komentirao i naš poznati kolumnist Marko Ljubić. Pri tome je sigurno i dr. Tuđman u pravu jer je Borasu trebalo za doktorat 15 godina kod prof. Tuđmana i doktorirao je u 48. godini života. A uz to kao rektor bio je predsjednik povjerenstva na novom natječaju na kojem je primljena njegova doktorandica i kćerka jednog poznatog direktora velike zagrebačke firme. Pri tome se pozivao na ono što Ministarstvo tvrdi da je protuzakonito i na što im nije htio odgovoriti. Mojoj kćerki je, naravno, trebalo mnogo manje vremena da doktorira kod prof. Tuđmana i bude izabrana za znanstvenog suradnika i višeg znanstvenog suradnika (u to zvanje je izabrana istog dana kada i prof. Mikelić Preradović).

A hrvatski intelektualci su šutjeli i na Filozofskom fakultetu kada su na udaru bili prof. Tuđman i moja kćerka. A poslije su, kao što znamo, došli i oni na red.

Smatrate li se Vi na neki način u Hrvatskoj “persona non grata“?

To je očiti i iz dosadašnjih odgovora, zar ne? Ali meni je zgodna i konstatacija dr. sc. Josipa Stjepandića, predsjednika HAZUDD-a o meni kao svojevrsnom disidentu. Naime, ja sam odlaskom u mirovinu odbio biti profesor emeritus Zagrebačkog sveučilišta što kao akademik trebam biti, sve dokle je na čelu takva osoba kao što je rektor Boras. Također, na mojim znanstvenim radovima ne mogu sudjelovati kolege koji stavljaju to sveučilište u svojoj adresi.

Ja danas potpisujem samo sveučilište RUDN iz Moskve.

Zapravo tražio sam da me se pri kraju radnog vijeka premjesti na neko drugo sveučilište u RH tako da bih tamo bio emeritus i potpisivao i hrvatsko sveučilište na svojim radovima. Nisu mi ni odgovorili.

Pa, kako je biti Hrvat u Hrvatskoj?

Kada mi je u JNA jedan 'oficir' savjetovao da je bolje ne misliti dok sam tamo upitao sam ga;

- Kako da ja ovako star ne mislim?

- Da u pravu ste, ali onda ne trebate govoriti to što mislite, odgovorio je.

Tako nekako Vam je u Hrvatskoj, ja govorim i pišem ono što mislim, a rezultat je: Nije lako biti Hrvat u Hrvatskoj.

Inače pitanje asocira na knjigu Zdravka Tomca „Što to znači biti Hrvat“. Na predstavljanju je biskup Košić rekao o meni:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti 'okrenuti pilu naopako', kako se to jednostavnim riječima kaže.“

I to je jedan zgodan primjer za ono pitanje o biskupu.

Nekad su progonili Vice Vukova, a danas M.P. Thompsona. Ima li tu neke sličnosti?

Sličnosti ima. Razlika je u tome što se Vukova progonilo kao hrvatskog nacionalistu u Jugoslaviji, a Thompsona kao hrvatskog branitelja i autora legendarnih pjesama iz Domovinskog rata u Hrvatskoj.

Zbog tih napada on i jest treći stup „moje“ Hrvatske po prof. Tokiću, kao najnapadaniji među Hrvatima koji koriste svoje talente za dobrobit Hrvatske. Tu smatram npr. i sebe i Vatrene. A Vatrene su pokazali to na dočeku u Zagrebu i diljem Hrvatske. O tome govori i moja knjiga *Matematika, pjesme i nogomet*, Zagreb, 2018.

Inače o Thompsonu i tim napadima na njega puno sam pisao, pa su i tri knjige s njegovim imenom u naslovima:

M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, *Thompson – pjesmom za Hrvatsku*, Zagreb, 2017.

Uostalom i biskup Košić i ja smo govorili kada je, gospodine Pavkoviću, Vaša braniteljska udruga, dodijelila priznanje Thompsonu.

Ali interesi vladajućih se mijenjaju. Na dočeku Vatrenih su mu isključili mikrofona, a danas idu u izbore s njegovim pjesmama i žele osigurati njegovu podršku. Vjerovali ili ne?

Zašto Vas ne zovu u neke od emisija HRT-a?

Kad Te vlast ignorira, ignoriraju Te i oni!

Tko će pobijediti na predstojećim izborima za predsjednika države?

Očito je kako se boje Škore jer on nije političar, a političari su u RH po pravilu nečije sluge. To naši ljudi sve više prepoznaju. A teško je prognozirati kada nisi siguran ni u regularnost samih izbora.

Jeste li se i Vi mozebitno razočarali u hrvatsku državu?

Još kada je Račan postao Predsjednik Vlade napisao sam kako je meni bolje nego njima jer ja živim u državi čije ime volim, a oni vladaju državom čije ime ne vole. Tada sam mislio na Račanovu koaliciju, a danas vidimo da im se pridružio HDZ. Zapravo na vlasti su političari iz Ministarstva vanjskih poslova.

Dva moja doživljaja u kojima je važnu ulogu igralo to ministarstvo govore o tome.

Prvi je bio kada je moj Kotoranin predstavljao Crnu Goru u Veleposlanstvu tadašnje državne zajednice Srbije i Crne Gore. U MVP su mu dodijelili visokog dužnosnika za pomoć. I tako vidi mene moj Kotoranin i kaže gosponu iz MNV-a:

- Eno profesora Pečarića.

- Pa znate li Vi da je on Ustaša, odgovori mu gospon iz MVP-a.

- Ako su Ustaše kao prof. Pečarić – ne bojim se ja njih.

Druga zgoda je bila kada je Papa govorio u HNH-u, pa su iz MVP-a dodijelili hrvatskim Crnogorcima nekoliko mjesta. Veliki redatelj Veljko Bulajić je htio da i ja idem s njima, ali u MVP nije bilo više tog obećanog mjesta.

Zato sam to ispričao biskupu Pozaiću pa me je pozvala HBK.

Zbog Vaših stavova neki bi Vas rado vidjeli i u Remetincu. No, akademike kod nas „ne zatvaraju“...

Zapravo je zgodno da im moj 86.-godišnji mentor za moj magistarski rad prof. dr. sc. Dobrilo Tošić iz Beograda da preporuku za to. Naime, javio mi se 11.7.2018.:

Dragi Pečariću,

Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a.

Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.

Nadam se da ćeš mi kratko odgovoriti. Pročitao sam tvoju priču o školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju, doktoratu, itd.

Sve sto si tu napisao je potpuno tačno!!!

(...)

uvek tvoj prof. Dobrilo Tosic

I još samo: kakva je razlika između pozdrava iz Domovinskog rata “Za dom spremni” i pozdrava iz NOB-a – „Smrt fašizmu-sloboda narodu“?

Za slobodnu Hrvatsku borilo sa s pozdravom ZDS. S tim drugim za Jugoslaviju.

Spomenut ću i najnoviju moju knjigu o ZDS i Thompsonu: *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019. Zapravo je zabavno gledati kako se s jedne strane zbog izbora vlast bori za Thompsonovu podršku, a s druge strane državnu nagradu „Vladimir Nazor“ dodjeljuje onome koji mu je u Zagrebu isključio mikrofoni. O tim „antihrvatskim orgijama“ imate tekst u najnovijem Hrvatskom tjedniku - naglasio je akademik Josip Pečarić.

JOSIP PEČARIĆ: ‘ONO ŠTO SE SVIH OVIH 10 GODINA NIJE PROMIJENILO JESU STALNI NAPADI NA THOMPSONA I TAJ ‘GROMOGLASNI’ MEDIJSKI MUK’

“Dakle, ono što se svih ovih deset godina nije promijenilo jesu stalni napadi na Thompsona i taj „gromoglasni“ medijski muk”, istaknuo je akademik Josip Pečarić u četvrtak na predstavljanju knjige “MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET”.

Predstavljanje i sama knjiga je u povodu:

- umirovljenja akademika Pečarića;
- 70 godina njegovog života
- 20 godina časopisa „Mathematical Inequalities and Applications“ (prvog hrvatskog matematičkog časopisa na SCIE listi)
- 20 godina tiskanja njegove prve publicističko-povijesne knjige „Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima“
- 1200 njegovih znanstvenih radova

Izlaganje akademika Pečarića prenosimo u cijelosti:

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim vam se što ste u ovolikom broju došli na današnje predstavljanje.

Zahvaljujem se udruzi HVIDRA Zagreb što su nam omogućili ovo predstavljanje.

Suizdavač knjige je i MIA 2018, zapravo članovi seminara Nejednakosti i primjene pa se posebno zavaljujem članovima Seminara. Korice je već tko zna po koji put za moje knjige sjajno napravio g. Branko Hrkač. Veliko hvala g. Hrkač!

Na žalost ne mogu pohvaliti rad urednika knjige jer mu se potkrala grješka: svi su tekstovi pomaknuti za jednu stranicu. (Knjigu je uređivao Josip Pečarić.)

Na koricama su uz riječi prof. dr. sc. Lars-Erika Perssona (Švedska) i biskupa dr. Vlada Košića tiskane i riječi prof. dr. sc. Neven Elezovića člana Predsjedništva Znanstvenog odbora Međunarodne konferencije MIA 2018. On je danas i predstavio knjigu zajedno s piscima predgovora dr. sc. Sanjom Bilač, Matom Kovačevićem i Markom Ljubićem. Svima im veliko hvala na tome. Zapravo, postoji još jedan pisac predgovora. To je dr. sc. Davor Pavuna, ali on nije danas mogao nazočiti ovom predstavljanju jer ima plenarno predavanje na konferenciji u Osijeku.

Prije nekoliko dana najavio sam ovo predstavljanje uz pitanje:

Je li lošije danas ili prije 10 godina?

Zapravo u knjizi su dane te bitne razlike. U tih deset godina napadani su moji suradnici, moj znanstveni rad, moja obitelj. Napadaju čak i izdavačku kuću koja izdaje moje znanstvene časopise. Problem je valjda u tome što su ti časopisi – njih tri – na svjetskim listama najboljih časopisa i što su na Scopusovoj list sva tri među šest najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa.

O tome, o ulozi vlasti, HAZU, rektora Zagrebačkog sveučilišta i drugih govorio sam u intervjuu na portalu HKV-a.

<https://www.hkv.hr/razgovori/30363-razgovor-s-akademikom-j-pecaricem-lijepo-biti-u-drustvu-nepocudnih-akademika.html>

Zanimljivo je da je taj razgovor sa mnom vodio sjajni mladi kolumnist Davor Dijanović koji je napravio i jedini intervju sa mnom uoči konferencije MIA 2018. Intervju je dan u knjizi.

Uz spomenuti poziv poslao sam i razgovor sa mnom od prije deset godina u kome sam naveo zanimljiv komentar poznatog hrvatskog kolumnista Milana Ivkošića (vidjeti Prilog): ***Kako tumačite to što je umjesto primjerenog publiciteta, jer je u interesu države, tjedan svjetskih matematičara u Hrvatskoj medijski „gromoglasno“ ignoriran?***

– Ne dvojim da je po srijedi moja publicistička djelatnost. Spomenimo samo da mi uskoro izlazi iz tiska 22. publicistička knjiga. Milan Ivkošić je komentirao taj «gromoglasni» medijski muk spomenuvši moje «polemičke istupe i tekstove o političkim i povijesnim temama, s naglašenim domoljubljem».

Bilo je puno pitanja o tom „gromoglasnom“ medijskom muku u tom intervjuu, a izdvojit ću još jedno:

Kako reagirate na to što mediji favoriziraju na primjer jednog Radmana ili Đikića, a vas ignoriraju iako ste objektivno u znanstvenim postignućima ispred njih?

“Opet ću spomenuti Ivkošića koji u svom tekstu kaže: «Široj su javnosti poznati znanstvenici Miroslav Radman i Ivan Đikić, ali ne zato što zaslužuju biti poznatiji od podosta drugih svojih kolega, nego zato što su omiljeni u prevladavajućim lijevo-liberalnim medijima, a i zato što su sami estradni tipovi i što žele biti Einstein i Severina u jednoj osobi... Da je takav kongres održan u čast Radmana i Đikića, mjesec bi dana odjekivao po medijima, a na HTV-u bi s njima Stanković, Šprajc i Bago igrali Kozaračko kolo.» Ja se s njima ne bih uspoređivao jer je vrhunske znanstvenike i u istoj znanosti teško uspoređivati, a pogotovo one koji se bave različitim oblastima.”

Još tada sam posebno istakao negativnu ulogu HTV-a u svemu tome, a vidim da je slično komentirao njihovu ulogu i hrvatski književnik i kolumnist Javor Novak u komentaru na taj moj intervju-najavu predstavljanja na portalu HKV-a.

Zapravo su i drugi hrvatski kolumnisti znali komentirati «gromoglasni» medijski muk kada sam ja u pitanju. Npr. izvrsni hrvatski kolumnist Joško Čelan u tekstu (Hrvatski tjednik, 13. rujna 2018.) u kome piše kako su vrata medija u RH širom otvorena jugoslavenskim šovinistima dok npr. on već dva desetljeća ne može ni primirisati ni jedan jugooligarhijski („mainstream“) medij:

Ili, još gore, kad to ne može netko kao što je akademik Josip Pečarić, matematičar kojem se posvećuju svjetski kongresi u struci, a uz to je napisao nevjerojatnih 47 knjiga vrhunske političke publicistike. Bez imalo pretjerivanja: najčišća protuhrvatska i protukatolička diskriminacija ili apartheid!

«Gromoglasni» medijski muk bio je još „gromoglasniji“ u povodu međunarodne konferencije MIA 2014 u Trogiru, a u čast mojih 1000 radova u znanstvenim matematičkim časopisima (najviše znanstvenih radova jednog znanstvenika u RH) iako ju je otvorio splitsko-dalmatinski župan Zlatko Ževrnja:

“(Josip Pečarić) je jedan od rijetkih hrvatskih intelektualaca koji neumorno, bez zadrške, progovara, polemizira i poučava o povijesti i sadašnjosti Hrvatske a to je Hrvatskoj danas jako potrebno. Njegova, nije pretjerano kazati često proročka riječ, ima široki odjek u svijetu, što je jako bitno za našu mladu demokraciju. Zato, poštovani akademici i dragi prijatelju Josipe, imate našu punu potporu za Vaše javno djelovanje, kako na području znanosti tako i u društvenim temama od značaja za hrvatsko društvo.”

http://www.ttf.unizg.hr/b-news/news_upload_files/2014/vijest_13-07-2014_53c2e588cc22c/Mathematical_Inequalities_and_Applications_2014.pdf

Ako izuzmemo Laudato TV koja je dala lijep prilog o konferenciji MIA 2018. koji su znalački iskoristili činjenicu da je Lars-Erik o meni govorio kao o „Kralju nejednakosti“, i ova konferencija je protekla u znaku „gromoglasnog“ medijskog muka. Istina ima čak i na HTV-u ljudi koji su svjesni da nije malo i u svjetskim razmjerima to što sam kao

znanstvenik učinio pa su nas zvali u emisiju „Dobro jutro Hrvatska“ da govorimo o Konferenciji. Sutradan su shvatili da ima važnijih tema od toga (čini mi se da je to bilo nešto o cvijeću). Došli su poslije otvaranja i

Razgovore s profesorima Perssonom, Elezovićem i sa mnom. I nisu objavili!

Evo dva moja e-maila mladom novinaru HTV-a:

24.9.2018.:

„Što se dogodilo s Vašim izvješćem s konferencije MIA 2018?. Uskoro je tomu 4 mjeseca! Zabrana? Malo tko bi povjerovao da se ne radi o tome.“

9.10.2018.:

„Emisija iz 2001 o meni je bila danas na HTV3 – dva dana prije predstavljanja. Zato što ne može ići o konferenciji MIA 2018?“

Zapravo samo sam se malo šalio na račun mladog novinara koji je na malo neuobičajen način doznao zašto Javor Novak piše:

„Akademik Pečarić im je kamen u cipeli. Svima. Od politike do Sveučilišta jer ima fantastično stručno matematičko i svjetsko pokriće i pravu malu rodoljubno-publicističku biblioteku izdanih knjiga (Novak je mislio da imam 20-ak takvih knjiga, JP)). Kako da mu onda kontra-argumentiraju? Čime? Kako da ga javno proglase radikalom? Zato ga moraju ignorirati a što će mediokriteti drugo nego prešutjeti ga kako to HRT već desetljećima sramotno radi putem svih svojih bivših i sadašnjih crnih lista.“

Dakle, ono što se svih ovih deset godina nije promijenilo jesu stalni napadi na Thompsona i taj „gromoglasni“ medijski muk. Spomenut ću samo da su na svečanoj večeri Konferencije moji posebni gosti bili Marko Perković Thompson, Stanko Šarić i Dražen Žanko. Stanko Šarić je tada po prvi put u životu otpjevao „Bokeljsku noć“. Po mojoj obitelji najbolja izvedba te pjesme. Nadam se da će je Stanko i snimiti.

Napadi na mene i sve one za koje smatraju da su krivci zato što su sudjelovali u tome da sam im, kako Novak kaže, kamen u cipeli su nešto novo.

Moji suradnici su im odgovorili i ovom knjigom, pročitajte Pogovor koji je napisala izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula, i samom organizacijom konferencije. A odgovorili su im i na samom otvaranju kada je Lars Erik Persson rekao, a tekst u knjizi supotpisuju i članica predsjedništva Organizacionog odbora prof. dr. sc. Andrea Aglič Aljinović i član predsjedništva Znanstvenog odbora konferencije prof.dr.sc. Ivan Perić.

Dragi Josipe HVALA TI za:

- sve Tvoje znanstvene doprinose,
- otkrivanje novih, neistraženih problema u kraljevstvu nejednakosti,
- za sav Tvoj utjecaj na matematičkom i političkom polju,
- za prenošenje Tvog borbenog duha na sve Tvoje suradnike,
- za sve doktorante pod Tvojim (direktnim ili indirektnim) mentorstvom,
- Tvoju kolegijalnost i prijateljstvo.

Iskrne čestitke i najbolje želje za Tvoj 70ti rođendan!

Svima vama još jednom: Veliko hvala!

<https://narod.hr/kultura/josip-pecaric-ono-sto-se-svih-ovih-10-godina-nije-promijenilo-jesu-stalni-napadi-na-thompsona-i-taj-gromoglasni-medijski-muk>

<http://glasbrotnja.net/akademik-josip-pecaric-predstavljanje-knjige-matematika-pjesme-nogomet/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-josip-pecaric-predstavljanje-knjige-matematika-pjesme-nogomet/>

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET“ U KNINU: JE LI BISKUP ŽIVKOVIĆ U VUKOVARU PREDSTAVLJAO MOJU KNJIGU?

Dopustite mi da vas na početku sve lijepo pozdravim i zahvalim se organizatorima i g. Marinku Čavki što su mi omogućili da svoju knjigu predstavim u Kninu. Moram vam reći da su moji suradnici matematičari posebno oduševljeni plakatом kojim ste najavili Predstavljanje.

Posebna zahvalnost fra Antu Čavki na lijepim riječima o knjizi, Knjiga je – zapravo – nastavak serije od tri knjige o Thompsonu: M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008. J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012. J. Pečarić, *Thompson – pjesmom za Hrvatsku*, Zagreb, 2017.

Dogovorili smo se da predstavljanje bude poslije Vukovara. A u Vukovaru je na misi zadušnici propovijed održao željezanski biskup Egidio Živković. Izuzetna propovijed me je natjerala da se zapitam:

Je li biskup Živković u Vukovaru zapravo predstavljao ovu moju knjigu?

Pa jasno je iz naslova knjige da u njoj govorim o samome sebi (matematika), Thompsonu (pjesme) i o Modriću, Galiću i Vatrenima (nogomet).

A biskup Živković je duhovito govorio o odnosu hrvatskih vlasti tj. glavnih (prosrpskih) medija u Hrvatskoj prema Thompsonu i Modriću, Daliću i Vatrenima već na samom početku propovijedi. Uz veliki pljesak nazočnih (osim onih iz Vlade) rekao je:

„Iako imam 500 godina stare hrvatske gene s ovih prostora, odmah obećavam medijima da neću danas pjevati: geni, geni kameni, ali ću zato govoriti geni, geni hrvatski ... pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.“

Iz biskupove propovijedi je i ovo:

„Promatrajući zbivanja u Hrvatskoj moram vam kao neutralan promatrač iz Austrije reći sljedeće. Istina je i ovo, da su se naši mrtvi borili protiv dugogodišnjega zla koje ste imali i u svojim redovima. Neki žele nasilno progutati tu čistu dušu hrvatskome domoljubu. Žele iščupati hrvatsko srce braniteljima, koje kuca za moju staru Domovinu. Ja kao gradišćanski Hrvat nedam nikome Hrvatsku – a ne dajte je ni vi!“

Možda biskup nije mislio na Thompsona, ali kao da jest jer je Thompson stalna meta onima koji ne vole Hrvatsku zato što u Thompsonu prepoznaju onog koji brani domovinu.

A Biskupu je Thompson bio inspiracija i kada je govorio o odlascima iz Hrvatske:

„Osjećam veliku bol i tugu kada čujem istinu, kako stotine tisuća mladih napušta ovu prelijepu zemlju za koju su mnogi ginuli. Gubite zdrave i mlade snage koje su mogle: obnoviti državu i podići palo gospodarstvo. Iseljavanjem, neki vode podmukli rat protiv Domovine. Ali znajte, vratit će se Ivan jednoga dana i on će pitati: čija je ovo livada, čija je ovo trava? Pitat će, čiji je ovo Vukovar, čija je ovo Slavonija i Dalmacija, čija je ovo Hrvatska? Moja i naša!“

Zapravo posebna veza Thompsona i Knina je pjesma „Anica – Kninska kraljica“.

Svojevremeno su u Njemačkoj preveli sve njegove pjesme. Nije im smetala „Bojna Čavoglave“ već „Anica“. U riječima te pjesme su prepoznali „Oluju“ i ono što je sedam dana poslije „Oluje“ rekao sam Slobodan Milošević rekavši kako su Srbi bježali kao zečevi! A njihov „vožd“ je tada s divljenjem govorio o braniteljima Vukovara. O tom strašnom hrvatskom genocidu kada su „genocidni“ Hrvati ovdje od ljudi pravili zečeve napisao sam knjigu: *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014.

Naravno svi znamo koliko nam je bilo teško kada su fašistički agresori okupirali Vukovar. A mene je tada nazvao neki poznanik iz Srbije da mi se naruga. Iznenadio me je pa nisam kao Thompson stigao do „bokala vina“. Rekao sam mu:

„Da smo mi imali pola oružja koje vi imate, već bi pobjegli do bugarske granice, a koliko smo mi Hrvati glupi pitali bi vas: Zašto ste pobjegli tamo daleko. Pa naše je samo do Zemuna!“

Rekao mi je: „Ostale su Ti samo riječi.“

A to je bila istina. Oružje smo nabavili kasnije i onda je ono što smo najavili Thompson i ja govorio Slobodan Milošević!

A i o ne tako davnim napadima na Vukovar – o ćiriličnim pločama - napisao sam knjigu: *Vukovar i njegov stožer*, Zagreb, 2013.

Biskup Živković je u Vukovaru također govorio o unutrašnjoj agresiji na Hrvatsku – o onoj koja je danas na djelu.

Zapravo i za knjige

J. Pečarić, *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!*, Zagreb, 2015. I

J. Pečarić, J. Stjepandić, *Ništa se još promijenilo nije*, Zagreb, 2017.

J. Pečarić, *Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'*, Zagreb, 2017.

se može reći da su povezane s Thompsonom jer govore o nedavnim napadima na „Bojnu Čavoglave” i pozdrav s kojim počinje ta pjesma ZA DOM SPREMNI. One koji ne vole Hrvatsku prepoznat ćete po tome što ne vole ZDS pozdrav naših HOS-ovaca. Ne vole ni naše HOS-ovce koji su se proslavili u obranama i Vukovara i Škabrnje. A vole zvijezdu petokraku s kojom su izvršeni genocidni zločini u tim mjestima i ne samo njima. Svete se onima koji i „Bojnu” i ZDS; i Thompsona i HOS-ovce. O tome pogledajte knjige:

J. Pečarić, *Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost*, Zagreb, 2017. str. 245.

J. Pečarić, *Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost*, Zagreb, 2017. str. 212.

A takva je dijelom i knjiga koju danas predstavljamo. Pogledajte dio o nečasnoj ulozi rektora Zagrebačkog sveučilišta!

U njima se govori o napadima na mene, moju obitelj i moje suradnike zbog Peticije ZDS s kojom smo branili „Bojnu”. Jednom mi je jedan kolega napisao: „*Znate i sami, postoji dio ljudi na Matematičkom odsjeku i izvan koji Vas ne vole, jednostavno ne razumiju da postoje bolji od njih ili se ne slažu s Vama politički,*”

Ali kada su me ranije takvi napadali suprotstavljali bi se ili iz mog Razreda u HAZU ili iz Ministarstva. Poslije Peticije ZDS napadi su bili još gluplji, a ispostavilo se da iza svega stoje ljudi iz Akademije. Tako HRZZ usvaja ocjene kako su neki od najboljih časopisa na svijetu, dakle iz Q1 grupe zapravo NERESPEKTABILNI časopisi, ili za tri moja časopisa koja su po Scopusu među šest najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa prihvaća se ocjena kako nisu dobri. Zapravo ne treba biti previše inteligentan pa zaključiti da to znači lošu ocjenu za cijelu hrvatsku znanost. I gle čuda Akademiji pa i u mom razredu takva ocjena ne smeta. Dodao bih kako su od tri časopisa iz nejednakosti koja su na svjetskim listama dva moja, a i u tom trećem sam ja u Uređivačkom odboru. A i taj treći časopis također nije po volji HRZZ-a!

Kao da kažu kako im do znanosti nije stalo. Važne su privilegije koje iz toga slijede. Zato sam otklonio mogućnost da na nedavnoj međunarodnoj konferenciji u čast mog 70.-og rođendana pokrovitelj bude bilo Akademija bilo moj razred u Akademiji. A na toj konferenciji se o meni govorilo kao o „kralju nejednakosti”. Matematičkih nejednakosti, naravno.

Sa takvim pristupom znanosti u HAZU ne čudi što se na nedavnim izborima u HAZU pojavila se po prvi put pored ekipe koju podržava Uprave i druga ekipa. Uspjelo se samo u tome što je bilo jasno da eventualni kandidat Uprave sadašnji Glavni tajnik HAZU i član Upravnog odbora HRZZ-a neće proći. Radi se o onom akademiku koji je u Saboru govoreći o radu Akademiji u prošloj godini govorio o tome gdje sam ja rođen (naravno njemu je jedino važno da je Boka u Crnoj Gori) i gdje sam završio magisterij ili doktorat, a ne da imam 1200 znanstvenih radova itd. tj. važnije mu je bilo da sam autor Peticije ZDS. A predsjednik Upravnog odbora HRZZ-a jedini nije prošao u prvom krugu izbora.

Sadašnji Glavni tajnik HAZU ipak će biti nagrađen zbog svojih nakaradnih pogleda na znanost tako što će vjerojatno postati Predsjednik Upravnog odbora HRZZ. Sjetimo se samo da je uspio da njegov časopis bude izbačen sa svjetskih lista, dakle s onih na kojima su moja tri časopisa. Meni je ipak potpuno nerazumljiva to što sadašnjem predsjednik tog odbora nije smetalo to što se napadom na tri od šest časopisa zapravo rugaju hrvatskoj

znanosti. Tko bi to očekivao od jednog fizičara. On bi morao znati logično razmišljati. Ili je upravo ta logika bila okrenuta želji za vlasti i privilegijama?

Netko će pomisliti da sam zato uz vezu Thompsona i Vatrene u knjizi pisao i o Thompsonovoj vezi sa mnom. Ali to nije točno. „Krivac” je bio jedan drugi biskup – biskup dr. Vlado Košić. On je predstavljao gore spomenutu treću knjigu o Thompsonu, ali nije govorio o Thompsonu već o Thompsonu i o meni. Evo kako je veliki HRVATSKI biskup započeo svoj govor na tom predavljanju:

„Oni koji nemaju argumente željeli bi ih silom ušutkati: tako zabranjuju koncerte proslavljenom pjevaču Marku, uručuju mu kaznene prijave zbog remećenja javnog reda i mira, difamiraju njegov ugled i proglašavaju njegov rad – ni manje ni više nego fašističkim; također protiv akademika Pečarića takvi rade svim sredstvima samo da ga ušutkaju, progone mu obitelj i – najčešće ga ignoriraju. Međutim oba ova velika čovjeka, Hrvata i domoljuba, ljudi su s kojima se naša Domovina treba ponositi. Možda će tek u budućem vremenu, kad se oslobodimo – kako pjeva biskup Ante Ivas – svih tih izdajica, krivokletnika, varalica, također i – kako pjesnički kaže Anto Kovačević – svih drpslava, tek će u budućoj, mirnijoj povijesti Hrvatske ovi naši velikani Marko i Josip dobiti svoje pravo mjesto, mjesto najvećeg poštovanja.

Jedno je sigurno: njih obojicu rese hrabrost u zastupanju istine i ljubav prema domovini koja nije fraza ni interes. Također, rekao bih, resi ih i spremnost na podnošenje trpljenja, osporavanja, podmetanja za istinu i pravednost. Dok se Josip uglavnom s tim prijetnjama bori humorom i ironijom, Marko odgovara svojim osporavateljima - pjesmom.

Ova knjiga svjedok je veličine upravo ove dvojice hrvatskih ljudi, svjedok o poštenim ljudima u nepošteno vrijeme, o velikim ljudima u vremenu malih duša, o drskosti nekolicine koji se usudiše biti hrabri u vremenu izdaje. Zato će njihov trag biti nadahnuće budućim naraštajima i za dvadeset i trideset godina o njima će se pisati knjige, snimati filmovi i oni će biti primjer srčanosti u borbi sa zlom koje uništava istinu i našu domovinu.“

Zapravo mi se čini da su naši Vatrene pokazali da se biskupove procjene mogu itekako smanjiti. Još se sjećamo oduševljenja diljem svijeta koje su izazvali Vatrene. Zahvaljujući njima hrvatske vrjednate postale su drage svima. A kada je vlast odbila njihovu želju da ih dočeka Thompson, Vatrene su razmišljali i o tome da zrakoplov ode u Split umjesto u Zagreb. Ipak našli su bolje rješenje. Pozvali su Thompsona u zračnu luku i time pokazali da im više vrijedi čovjek koji je postigao sve svojim radom od raznoraznih političara, pogotovu onih koji prodaju svoj narod svjetskim moćnicima zbog svojih osobnih interesa. A cijeli svijet je gledao zajedno Vatrene i Thompsona – Hrvate koji su sve svoje uspjehe postigle snagom svoga talenta i uvijek ostali vjerni svom narodu i svojoj domovini.

Zato biskup Živković kaže političarima:

„U vašoj domovini ima puno dobrih ljudi i događaja. Morate znati i moći vidjeti dobro. Obrišite stakla svojih naočala koja su ponekad zamagljena osobnim interesima.

I dok biskup govori o zamagljenim naočalama političara i on uzdiže ljude kakav je Thompson. Kao što su na svoj način učinili i Vatrene.

Ali i gdje god dođu u svijetu naši političari sa svojim zamagljenim naočalama, tamošnji političari im hvale Vatrene (Francuska, Kina,...). Mora da su naši političari tada jako nesretni, kao što je bilo očito koliko im je bilo teško dok su slušali biskupa Živkovića.

HVALA.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/13781-predstavljanje-knjige-matematika-pjesme-i-nogomet-u-kninu-je-li-biskup-zivkovic-u-vukovaru-zapravo-predstavljao-ovu-moju-knjigu>

STJEPAN RAZUM

LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV

Predstavljanje knjige: PEČARIĆ, Josip. *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*. Vlastita naklada. Zagreb, 2019., 214 stranica.¹

Od dviju knjiga, koje večeras predstavljamo, meni je zapala čast predstaviti drugu – “Predsjednica i ‘Za Dom spremni’”. Podsjećam poštovano slušateljstvo, koliko je meni poznato, to je treća knjiga s častnim i junačkim hrvatskim pozdravom u naslovu, objavljena u državi Hrvatskoj u posljednjih nekoliko godina. Najprije je Elvis Duspara u svibnju godine 2016. objavio knjigu “Za Dom spremni”, s podnaslovom “Inat knjiga” (Zagreb, 2016.), zatim je akademik Josip Pečarić godine 2017. objavio svoju prvu knjigu s hrvatskim pozdravom “Dnevnik u znaku ‘Za Dom spremni’” (Zagreb, 2017.), da bismo sada pred sobom imali njegovu drugu knjigu s tim pozdravom “Predsjednica i ‘Za Dom spremni’” (Zagreb, 2019.).

Na samom početku knjige u svom predgovoru dr. zn. Josip Stjepandić daje ocjenu (diagnozu) današnjega političkoga i društvenoga stanja u državi Hrvatskoj (str. 9-14). Piše o bolestnoj društvenoj zbilji, u kojoj politička elita vodi protuhrvatsku politiku ili točnije veleizdajničku politiku na štetu Hrvatske, a javnosti se nameće razprava o pozdravu, koji bi trebao biti samorazumljiv za predsjednicu i svakoga, tko obnaša političku vlast u državi Hrvatskoj. Vrh tzv. hrvatske vlasti radi protiv svoje države i svoga naroda, a posljedica toga je teško bolesno društvo. Odričući se pozdrava “Za Dom spremni”, s kojim su se hrvatski branitelji stoljećima odupirali tuđinskim osvajačima, podanički i poltronski hrvatski političari idu zacrtanim smjerom, koji će dovesti, predmnjeva dr. Stjepandić, do diskreditacije hrvatskih branitelja i Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata obćenito. Stoga odbacivanje pozdrava “Za Dom spremni” može se protumačiti jednino zamišljenim pozdravom “za izdaju spremni”.

Za zaključno štivo ove knjige sročitelj je odabrao članak dr. zn. Sanje Bilač, koja daje sličnu ocjenu (str. 210-214). I ona piše o “izdajničkoj političkoj eliti na vlasti”, koja ima zadatak “trajno paralizirati hrvatsko nacionalno biće, ugušiti njegov razvoj, oduzeti pravo na stvorenu nacionalnu državu i u konačnici Hrvatsku staviti pod tuđu kontrolu” (str. 211). Stoga dr. Bilač poziva hrvatske umnike, branitelje i domoljube, da pokažu nacionalnu zrelost i preuzmu odgovornost. A osnovno je pitanje: jesmo li spremni?

Akademik Josip Pečarić, ovom, kao i mnogim svojim dosadašnjim knjigama, pokazuje da je spreman razodkrivati laži, spreman je boriti se za istinu, za svoju i našu Hrvatsku.

Sročitelj Pečarić započinje knjigu svojim pismom predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar-Kitarović (str. 15-16), koje joj je uputio, nakon što je ona objasnila javnosti, da je pozdrav “Za Dom spremni” kompromitiran i neprihvatljiv, nakon čega ju akademik Pečarić pita: “Želite li Vi reći da je ZDS kompromitirao Domovinski rat?”. Nadnevak pisma nije naveden, ali ga nije teško odrediti, ako se potraži njegova objava na raznim portalima.

¹ Ovo je štivo pročitano na predstavljanju knjige u Zagrebu, Slovenska 21, u Domu branitelja HVIDRA, 4. travnja 2019.

Pozdrav “Za Dom spremni” ili njegovu inačicu koristila je hrvatska vojska u doba Drugoga svjetskoga rata, a koristili su ga i hrvatski branitelji u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. Budući da je Predsjednici i drugim političarima važnije, što je bilo prije, a ne poslije, sročitelj zaključuje, da im je važniji Drugi svjetski rat od Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. To nije mišljenje samo akademika Pečarića, nego je to obći dojam u hrvatskom političkom prostoru. To je tako, jer su gubitnici u Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, velikosrbski napadači i njihovi hrvatski pomagači zauzeli odlučujuće političke položaje u državi Hrvatskoj, pa nastoje izbjeći svaki govor o Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, koji bi ih nužno podsjećao na njihovu lošu ulogu i izdaju vlastite domovine, tako da su hrvatskoj javnosti nametnuli govor o Drugom svjetskom ratu, odnosno o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, o kojoj još uvijek na tragu komunističke i velikosrbske politike govore kao o oličenju svega zla na ovome Svietu. Na to su nažalost pristali hrvatska Predsjednica, predsjednik Vlade Andrej Plenković i drugi političari, pa svima nama nameću sliku vlastite prošlosti i sadašnjosti prema želji i ukusu naših neprijatelja. Nevjerojatno, ali istinito! Na žalost!

Već više puta izrečena istina iz usta akademika Josipa Pečarića, dolazi na vidjelo i u svezi s ovim pozdravom, a to je, da se međusobno pomiruju djeca partizana i komunista iz svih stranaka, a na štetu hrvatskoga ponosa i hrvatskih vrijednosti.

U ovom predstavljanju svakako je potrebno iztaknuti pismo, koje je akademik Pečarić poslao veleposlaniku Sjedinjenih Američkih Država Robertu Kohorstu, koji je bio izrazio zadovoljstvo, što je predsjednica Grabar-Kitarović promienila svoje mišljenje glede pozdrava “Za Dom spremni” (str. 42-43). Nije uobće bitno, je li to stari ili novi, ustaški ili braniteljski, hrvatski ili bilo kakav drugi pozdrav, nego je bitno to, da su s tim pozdravom hrvatski branitelji, među kojima osobito hosovci, ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata, upravo onako kako su hrvatski branitelji ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Drugoga svjetskoga rata. Dovoljno se sjetiti branitelja Odžaka iz svibnja godine 1945.! A ginuli su u ovom novom ratu, među inim, i stoga što su Sjedinjene Američke Države dale zeleno svjetlo za velikosrbski fašistički napad na Hrvatsku. Sada sjedinjeno-američko-državni veleposlanik nas podučava, kako “postoje izrazi kojima nema mjesta u modernom društvu” i pod tim izrazom misli upravo na domoljubni pozdrav “Za Dom spremni”. Takva izopačenost i čudoredna nakaradnost može proći samo kod ljudi bez obraza i časti! Osvajačke sile inače ne drže ništa do časti i do međunarodnoga pravnoga poredka.

Vriedno je iztaknuti i otvoreno pismo predsjednika HSP-a Karla Starčevića i predsjednika Glavnoga stana HSP-a Nikice Augustinovića, koji pišu predsjednici: “Vi ste 16. II. 2019. pljunuli na veliki dio onih koje predstavljate. Prije svih, na sve žrtve Domovinskog rata, kako na poginule branitelje – pripadnike HOS-a – koji su položili svoje živote ZA DOM SPREMNI, tako i na civilne žrtve srbočetničke agresije. Pljunuli ste na žrtve mladića, koji su poginuli za hrvatsku Državu s oznakom ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste na sve roditelje, koji su ostali bez sinova i kćeri, koji su bili ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste u lice većini hrvatskog naroda.” (str. 44).

Divnu pouku dao je svojim pismom veleposlaniku Kohorstu Anto Đapić (str. 46-49), o suverenosti, o vrijednostima hrvatskoga naroda i o uljudnom ponašanju stranih veleposlanika, pa bili oni predstavnici vodećih svjetskih sila. Vriedno ga je pročitati!

Dakle, knjiga koja je pred nama jest zbirka raznih članaka ponajprije njezinoga sročitelja akademika Pečarića, a onda i mnogih sudobnika, koji su reagirali na prestrojavanje predsjednice Grabar-Kitarović iz domoljubnog tabora u bezlični globalistički tabor, odričući se pozdrava “Za Dom spremni”, kao i na izjavu sjedinjeno-

američko-državnog veleposlanika Kohorsta glede toga prestrojavanja, a na kraju je i reakcija na smušeno vrludanje glede toga pozdrava hrvatskoga povjestničara dr. zn. Marija Jareba.

Svejedno je, je li “Za Dom spremni” stari ili jako stari pozdrav, ili uobće nije stari, važno je da je on naš, sadašnji – sudobni pozdrav, da je to pozdrav iz Hrvatskog obranbeno-oslobodilačkoga rata. Poviestnost ostaje u poviesti, u prošlosti, a sudobnost živi u sadašnjosti!

Osvajački narodi ili njihovi političari ne vole narode i pojedince koji su spremni braniti svoj dom i svoju domovinu i pod cieniu života, jer im time onemogućuju njihov prodor u tuđe dvorište, u tuđi dom. Stoga je razumljivo da veleposlaniku svjetske slile nije simpatičan taj domovinski pozdrav u hrvatskom narodu, premda ga u svom narodu vjerojatno podržava. No, nije razumljivo da se tog pozdrava odriču vodeći ljudi u vlastitom narodu. Zapravo, razumljivo je, kad znamo zbog čega to čine; razumljivo je, ali je biedno i izdajnički.

U samom hrvatskom narodu postoje pojedinci, koji služe tuđim probitcima ili pak zbog ideoloških razloga mrze vlastiti narod, kojemu nepotrebno nameću okostnice, da se njima mjesecima i godinama bavimo, kako bi zamračili neku svoju nečastnu i sebičnu djelatnost. U ovoj knjizi navedeno je nekoliko osoba, koje pokazujući svoju odbojnost prema pozdravu “Za Dom spremni”, nieću patriotizam iliti domoljublje. Budući da nije normalno biti protivnik vlastitoga naroda, potrebno je iztražiti pozadinu tih ljudi, potrebno je otkriti uzroke toj izvrnutosti. Ova nam knjiga daje u tom smislu barem neke naznake. Tako za saborskoga zastupnika dr. zn. Milorada Pupovca saznajemo da je predsjednik stranke, koju je osnovao ratni zločinac; predsjednik Vlade RH mr. zn. Andrej Plenković protivno volji hrvatskoga naroda, očitovanoj na izborima, sastavio je Hrvatsku Vladu; predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović oblikovala je svoj vriednostni sustav na sustavu svojih partizanskih ‘none’ i ‘nonice’; pučka pravobraniteljica Lora Vidović nezakonitim je putom došla na tu javnu službu; filmaš Hrvoje Hribar financira filmove u službi velikosrbske pomicbe; gradonačelnik Boris Miletić podpuno se izgubio u narodnostnom vriednostnom sustavu do razine mazohizma; dr. zn. Ognjen Kraus, premda genetički potomak meni dragoga židovskog naroda, po svom je opredjeljenju politički velikosrb, što mu je namro otac, koji je bio komunistički progonitelj; dr. zn. Hrvoje Klasić, sveučilišni predavač, koji se sramoti svakim svojim javnim nastupom, pokazujući nerazumijevanje hrvatske stvarnosti u prošlosti i sadašnjosti. Dakle, svi navedeni ljudi, protivnici pozdrava “Za Dom spremni”, imaju, kako to narod kaže, nekog putra na glavi, koji ih ograničava u zdravorazumskom promišljanju i djelovanju.

Unatoč njima i nasuprot njima u hrvatskom narodu ima mnoštvo domoljuba, koji su na primjeru pozdrava “Za Dom spremni” pokazali izpravno opredjeljenje i spremnost, da se bore za istinu i za svoj hrvatski narod. U ovoj knjizi, uz samoga sročitelja Pečarića, prepoznao sam četrdeset i tri hrvatska uglednika, znanstvenika i domoljuba, koji su stali u obranu tog pozdrava i slobode njegove upotrebe. To su (navedimo ih iz poštovanja i zahvalnosti): Miro Banović, dr. zn. Sanja Bilač, Damir Borovčak, Velimir Bujanec, Joško Buljan, dr. zn. Jure Burić, Anto Đapić, Vlado Glavaš, dr. zn. Zlatko Hasanbegović, dr. zn. Andrija Hebrang, Hrvoje Hitrec, Zvonimir Hodak, Marcel Holjevac, Barbara Jonjić, dr. zn. Marko Jukić, dr. zn. Josip Jurčević, Damir Kalafatić, Davor Karačić, Tomislav Karamarko, Krešimir Kartel, Eva Kirchmayer-Bilić, Mate Knezović, mons. dr. zn. Vlado Košić, Pero Kovačević, Vjekoslav Krsnik, Ivica Marijačić, Stijepo Miović Kočan, Marko Perković Thompson, Gordana Sarkotić, dr. zn. Slobodan Lang, Marko Marković, dr. zn. Matko Marušić, Peđa Mišić, dr. zn. Ante Nazor, Mirela Pavić, dr. zn. Damir Pešorda, Mate

Radeljić, dr. zn. Ivo Rendić-Miočević, Karlo Starčević, dr. zn. Josip Stjepandić, dr. zn. Ivica Šola, Rudi Tomić i Đuro Vidmarović.

Dok postoji jedan svjestan Hrvat, nema bojazni za zatiranjem hrvatstva, a ovdje ih je navedeno puno više. Pozdrav "Za Dom spremni" pokazatelj je, poput lakmus-papira, našega domoljublja. Svatko od nas prema tom pozdravu, odnosno prema domoljublju mora zauzeti svoje stajalište. Ja sam ga osobno izrekao već godine 2012., kada me je novinarka Andrea Černivec pitala: "Smatrate li da je 'Za Dom, spremni' neprihvatljiv pozdrav i jesu li opravdane intervencije policije? Svjedoci smo tomu gotovo svake godine u Čavoglavama, a bilo je slučajeva i u drugim hrvatskim gradovima, gdje su pojedinci uhićeni zbog ustaških ikonografija ili zbog pozdrava." Na to sam joj odgovorio:

"Naš se hrvatski narod služi različitim liepim pozdravima, kršćanskim i domoljubnim. Pozdrav 'Za dom spremni' je jedan od ljepših pozdrava. Kao i drugi narodi, i mi Hrvati riečju 'dom' izražavamo cjelokupni sadržaj obiteljskog života, ali i svenarodnog, domovinskog života. Biti spreman za dom i domovinu žrtvovati se, boriti se, pa i poginuti, to je ono, što se ovim pozdravom izražava. Ako taj pozdrav nekomu smeta, onda mu smeta obitelj kao takva, kao i domovina hrvatskoga naroda. Takvi bi očito željeli, da nestane hrvatska obitelj i hrvatska domovina. No, to što neki politički krugovi u tom pozdravu vide prisjećanje na Nezavisnu Državu Hrvatsku, to je njihov problem, ali kojega bi se morali osloboditi. Zapravo radi se o tome, da nam je komunistička ideologija nametnula, da svu stvarnost moramo gledati s njezinih stajališta i njezinim naočalama, a to znači, da sve ono što nije komunističko, mora nestati, jer navodno je zločinačko, ustaško, nazadno ... To je najočitiji primjer komunističke indoktrinacije. Zatiranje tog pozdrava u novije se vrijeme nastoji provoditi i sa stajališta svjetskoga globalizma i multinacionalnih poduzeća i trgovina, kojima nije u interesu, da postoje svjestni i rodoljubni narodi i da postoje obitelji, koje su štit i obrana od njihovih manipulacija. O kad bi svaki Hrvat i Hrvatica rado upotrebljavao taj pozdrav, ili barem po njegovoj poruci živio, tada bi i naše hrvatsko gospodarstvo procvjetalo, jer bismo kupovali i trošili domaće, a ne uvozne proizvode. Ovaj bi pozdrav trebali koristiti nadasve naši hrvatski političari, koji po svojoj političkoj dužnosti moraju promicati dobro hrvatskoga doma i domovine. U tom bi slučaju gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne za Europsku Uniju, tada bi u dvostranim odnosima s recimo Srbijom i Slovenijom gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne kako se njima svidjeti. Očito je, da živimo u vremenu nenarodnih vlasti, pa se ovaj pozdrav nikako ne uklapa u tu hrvatsku jednu političku klimu, pa ga se nastoji ukloniti, pozivajući se opet na prošlost." (Hrvatski list, br. 411, od 9.VIII.2012., str. 33).

Budimo ustrajni, pa ćemo nenarodnih vlasti dočekati opet narodnu vlast! Hvala na pozornosti!

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/15725-liepi-domovinski-pozdrav>

TREĆI STUP PEČARIĆEVE HRVATSKE': THOMPSON

Pozdravljam sve nazočne i zahvaljujem se don Lazaru za organizaciju predstavljanja mojih novih knjiga o Thompsonu – 'trećem stupu Pečarićeve Hrvatske': MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET i PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI'.

Dragi prijatelj general Ljubo Česić Rojs ga je prokomentirao, kao i profesorici Miri Vrbanić na sjajnom predstavljanju.

Akademike moj dobri.!

Žao mi je što se nisi sjetio povijesne istine i napisao prave stupove Slobodne i Nezavisne Hrvatske Države. Da nije bilo ovih stupova ne bih bilo ni voljene nam Hrvatske. Svi ostali mogu biti ali poslije ova 4 stupa.

General dalje nabraja četvoricu najzaslužnijih. S njegovim izborom bih se i mogao složiti, ali me njegov dopis podsjetio na svojevrzni napad Oca i sina Goldsteina u Slobodnoj Dalmaciji na mene.

Kako to?

Pa Goldsteini su tvrdili da sam ja napisao nešto što nisam napisao i onda su polemizirali s tom svojom laži. Naslov teksta im je bio, vjerovali ili ne: *Akademik Pečarić uporno laže*. Sada Goldsteinovski moj prijatelj general Rojs se pravi lud i kao ne vidi da je u pozivu na ovo predstavljanje ono treći stup Pečarićeve Hrvatske pod navodnicima.

Ne vjerujem da Rojs misli da je RH moje vlasništvo.

Dakle bitno je koga se citira i zašto je autor to tako naveo.

Naime, profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je još 05. 12. 2014. u Mostaru govoreći o mojim knjigama istaknuo kako četiri stupa moje Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić.

Ne treba biti previše inteligentan i znati da profesor književnosti govori o sadržaju mojih knjiga i doista to sjajno definira s ova četiri stupa.

U međuvremenu je Golsteinovski napad na mene general Rojs ponovio i na portalu kamenjar.com:

<https://kamenjar.com/general-rojs-pita-skoru-gdje-je-pjevao-91/>

Moj odgovor KONKURIRA LI GENERAL ROJS ZA SVEUČILIŠNOG PROFESORA IZ KNJIŽEVNOSTI? Objavljen je na portalima:

<https://kamenjar.com/akademik-josip-pecaric-odgovorio-generalu-rojsu/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-odgovor-generalu-rojsu/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17010-konkurira-li-general-rojs-za-sveucilisnog-profesora-iz-knjizevnosti>

Često sam citirao Tokićevo mišljenje i uvijek bih dodao kako su te četiri osobe one koje su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države.

Danas mi govorimo o trećem stupu 'Pečarićeve Hrvatske' dakle o onima koji su svoje talente koristi u obranu Hrvatske i koji su zbog toga bili na meti napada onih koji ne vole Hrvatsku.

Na Thompsona i njegovu legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave” koja je ledila krv u žilama fašističkim agresorima na Hrvatsku i njihovim saveznicima u Hrvatskoj počeli su napadi s povratkom jugo-komunista na vlast. U jeku najvećih napada 2008. godine branili smo Thompsona otvorenim pismima, a potom i knjigama:

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.

I knjigom koju danas predstavljamo:

J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

Zapravo ta knjiga predstavlja taj stup kojemu je na čelu Thompson – „pjesme” u naslovu.. Ono „matematika” u naslovu odnosi se na mene jer je u knjizi pisano o matematičkoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana na kojoj su me kolege iz vani nazvali „kraljem nejednakosti”, a područje mog rada „mojim kraljevstvom”.

O mom domoljubnom radu govorio je na otvaranju biskup Košić, a moji gosti na svečanoj večeri bili su uz Thompsona i Stanko Šarić i Dražen Žanko.

Na Vatrene se odnosi ono „nogomet” u naslovu. i u najnovijem Hrvatskom tjedniku Joško Čelan nas podsjeća kako su se vlasti odnosili prema njima:

„U to vrijeme činilo se da je neka nevidljiva sila proglasila sveopći lov na tih jedanaest mladih športaša, koji će uskoro – kao iz inata ili pak po nekoj istinskoj božanskoj pravdi – pred očima cijeloga svijeta pokazati najljepšu, gotovo nadrealnu sliku nas samih.”

Tada su Vatrene na povratku u Domovinu svojim odnosom prema Thompsonu pokazali kako se treba odnositi prema sluganskoj vlasti koja šikanira ono vrijedno a ponosno u Hrvatskoj.

Vlastima je ostalo jedino da Thompsonu, bolje reći hrvatskom narodu, isključe mikrofon- Niz mojih tekstova o tome dano je u knjizi!

Zapravo drugi val napada na Thompsona počeo je s velikim povratničkim koncertom kojim je obilježena 20. godišnjica “Oluje” u Kninu. Pozvali ga, a onda ga napali! Branili smo Thompsona Peticijom ZDS. O ulozi predsjednice vidjeti knjigu:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

J. Pečarić, Dnevnik u znaku ‘Za dom spremni’, Zagreb, 2017. str. 312

Kasnije je Predsjednica korigirala svoj stav ali svi mi koji smo bili žrtve tih napada i dalje smo bili na udaru. Poslije Peticije ZDS na udaru su i moji suradnici i moja obitelj. Čak su i za moje znanstvene časopise, koji su po svjetskim kriterijima bili među najboljem u hrvatskoj znanosti, tvrdili da nisu dobri. Časopisi su im uzvratili tako da su ovih dana na Web of Science uvršteni među Q1 časopise. Naravno o tome su obavješteni i Predsjednica, i predsjednici Vlade i Sabora, i Akademija. Svi šute, a iz Akademije je stiglo pismo da su primili tu informaciju. Naravno oni koji su sudjelovali u takvim napadima su napredovali, tj. nagrađeni zbog toga.

Sjetimo se kako smo prošli i ovdje u Tisnom s predstavljajima knjiga o Thompsonu. O tome imate puno i u knjizi koju danas predstavljamo.

Nedavno se Predsjednica, u svom dodvoravanju Plenkoviću vratila na stari stav. Otud i druga knjiga koju predstavljamo:

J. Pečarić, Predsjednica i ‘Za Dom spremni’, Zagreb, 2019. str. 214.

Jasno je i zašto toliki napadi na „Bojnu” i ZDS. Fašistički srpski agresori, a s njima i svjetski moćnici koji su ih podržavali, agresiju su pravdali tvrdnjom da su branitelji ustaše, a država Tuđmanova ustaška država. Danas se to nastavlja.

Evo i nedavno je prof. dr. sc. Zdravko Tomac konstatirao:

Postavljam još jedno pitanje sebi i svima Vama: Kako je moguće da nema reakcije svih nas na izjavu Milorada Pupovca da je Marko Perković Thompson ustaša zato što je u svojoj kulturnoj pjesmi, koja je mobilizirala narod protiv velikosrpske agresije, upotrijebio poklič "Za dom spremni". Tvrdim da taj poklič, s kojim su na ustima umirali u obrani domovine mladi hrvatski branitelji, nema nikakve veze s fašizmom i ustaštvom, odnosno tvrdim da su

fašisti bili oni koji su njih ubijali i stvarali koncentracijske logore, a ne ti mladići koji su toliko voljeli svoj dom i domovinu da su bili spremni, što su i učinili, žrtvovati svoje mlade živote.

<https://direktno.hr/kolumne/lustracija-domoljuba-se-nastavlja-kako-moguće-da-se-predsjednika-forsira-milanovic-koji-hvalio-titag-159188/>

Zapravo godinu dana poslije povratka u Knin i Peticije ZDS, ponovno u Kninu na red su došli i HOS-ovci. Danas znamo da je Predsjednica bila protiv nastupa HOS-a i na mimohodu povodom 20. godišnjice „Oluje“ u Zagrebu. Zagrebački odvjetnik **Davorin Karačić**, u javnosti poznat kao odvjetnik Marka Perkovića Thompsona, detaljno je objasnio zašto nošenje majica s oznakom HOS-a može biti problematično i danas, iako je zakonito:

Mogu li vam oduzeti majicu HOS-a? Da.

“Neke navijače privode jer se nisu javili na zabranu (kolokvijalni navijački izraz) pri čemu policija trajanje te mjere sama određuje, neovisno o zakonskim rješenjima, pa neke ljude privode iako im je po zakonu isteklo vrijeme na koje im je zabrana određena. Medo se najeo jer ste vi šutjeli, a neki su se i pakosno veselili. Pa kad me pitate je li moguće oduzeti majicu s oznakom HOS-a ili privesti njezina vlasnika – da, moguće je. Nije po pravu, nije zakonito, ali je moguće. Zašto? Zato što ste šutjeli kad je trebalo glasno se protiviti. Umjesto da ste vi štitili princip, sad će vas sustav gaziti po principu: ako je moglo kod njih, može i po vas”, zaključuje zagrebački odvjetnik.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/moze-li-vam-policija-oduzeti-majicu-hos-a-da-poznati-odvjetnik-objasnio-kako-su-hos-ove-oznake-zakonite-ali-1332049/>

To je u biti jedan odgovor na pitanje dr. Tomca.

Međutim, čini se da ipak treba spomenuti i ono što je u „Bujici“ veliki hrvatski znanstvenik prof. dr. sc. Davor Pavuna nazvao *Prvim Pečarićevim poučkom (PPP)*.

O PPP zapravo govori Joško Čelan kada u Hrvatskom tjedniku 19. lipnja 2019. piše:

Možda u ovoj neselektivnoga korištenja ustaškog imena svako zlo nije ni za zlo: Ruža Tomašić je tako savršeno hladnokrvno, prema Politici od 1. lipnja, u naslovu: „Ne dam na ustaški pokret“. Ovo je zacijelo odjek davne spoznaje akademika Josipa Pečarića, koji je dugo živio među Srbima i došao do zaključka da za njih postoje samo dvije vrste Hrvata; srpske sluge i – ustaše, dodavši da ako već mora birati, onda odabire ovo drugo. Tako ni ona „antifašistička“ kanonada po ustaštvu iz dana prije, za vrijeme i nakon bleiburške komemoracije nije nužno samo nezgodna: možda će razvijenom Zapadu, za sada još sramno potpuno neosjetljivom za poratni jugosrpski genocid nad Hrvatima (uz britansku asistenciju), s vremenom i s pojavom novih stranih autora kakvi se tu i tamo oglašavaju, postati jasno o kakvom je i kolikom zlu riječ.

I dok u Hrvatskoj vladajući pokušavaju pridobiti Thompsona, jer se boje predsjedničkog kandidata dr. sc. Miroslava Škore, koji je Thompsonov kum, Thompson poslije pobjede i na Upravnom sudu u Sloveniji im samo poručuje: „Vrijeme je da se prestane s podmetanjima i hajkama protiv mene...”

A koliki je značaj samog Thompsona potvrđuje i postupak ministra obrane Slovenije koji ipak ne dopušta održavanje koncerta na njegovom teritoriju:

<https://kamenjar.com/slovenski-ministar-obrane-ne-dopusta-thompsonov-koncert-na-svojem-teritoriju/>

A to doista jest pitanje koje treba rješavati ministar obrane susjedne nam države. Pa sjedimo se kako je Thompson pjevao o paljenju Krajine i vojnih štabova.

Izgleda Da je ministar susjedne nam države dobio informaciju iz svojih tajnih službi da je tu pjesmu Thompson prepjevao za Sloveniju. Ipak, kada je pjevana u originalu imali smo

srpsku fašističku agresiju na Hrvatsku. Pa sada – valjda – Slovenci ne misle napasti Hrvatsku, da bi trebali pokazivati takav strah od Thompsona, zar ne?

Zapravo, zabavno je i vidjeti da svi domaći moćnici, poslije svih tih podmetanja i hajki, drhte bojeći se da će Thompson podržati svoga kuma. A zapravo se trebaju bojati činjenice da je Škoro svojom prvom izjavom da nikada ne bi skidao ploču u Jasenovcu sve rekao. Jer to je spomen-obilježje poginulim za današnju Hrvatsku, a razlog skidanja je znak koji je zvanično odobren u toj današnjoj Hrvatskoj. Tako nešto mogu uraditi samo oni koji ne poštuju ovu državu.

Još jednom vam se svima zahvaljujem s nadom da ćemo za mjesec dana ovdje predstaviti nove knjige o dva 'stupa Pečarićeve Hrvatske+ : Dariju Kordiću i biskupu dr. Vladu Košiću.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17115-treci-stup-pecariceve-hrvatske-thompson>
KARAVAJ, Velika Gospa, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XV. Godina 2019. – Broj 3 (34). Velika Gospa 2019.,

ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I MNOGIMA OD VAS

Dragi Oče Biskupe,

Zahvaljujem Vam se na čestitki povodom moga rođendana:

Dragi Akademice,

Sretan Vam rođendan! Želim dobro zdravlje i Božji blagoslov u svemu!

S poštovanjem

+Vlado Košić

PS. Na portalu narod.hr jutros vidim članak o Vama, drago mi je. no, jedan komentira da je Vaš rođendan danas, tj. 3.9., a ne jučer, kako oni pišu... Pozdrav!

<https://narod.hr/kultura/2-rujna-1948-prof-dr-josip-pecaric-akademik-i-najplodonosniji-znanstvenik-koji-je-nepozeljan-politicko-kulturnom-lobiju-zbog-domoljublja>

Zapravo nije nitko pogriješio oko moga rođendana. Službeno je to 2.9. i tako piše u mojim dokumentima. Međutim rođen sam 3.9. i u mojoj obitelji se oduvijek taj datum slavi kao moj rođendan. Ima mojih prijatelja koji to znaju i vjerojatno je tak kojega spominjete jedan od njih.

Uostalom u čestitki dr. sc. Josipa Stjepandića, koji je napisao sjajni tekst o mom radu, i piše da je to 3.9. Zapravo zahvaljujući toj čestitci, koja je dana u tekstu PISMO 'RUSKOG' ZNANSTVENIKA MINISTRICI ZNANOSTI RH, doznao sam da sam po Scopusu ruski znanstvenik. Je li to ostvarenje želje hrvatskih političara? Naravno zahvaljujem i dr. Stjepandiću u portalima koji su prenijeli njegovu čestitku (kamenjar, hrvatsko nebo, dragovoljac).

Portal narod.hr itekako zaslužuje moju zahvalnost za tekst čiji ste mi link Vi poslali. Već sam naslov puno kaže:

2. RUJNA 1948. PROF. DR. JOSIP PEČARIĆ – AKADEMIK I NAJPLODONOSNIJI ZNANSTVENIK KOJI JE NEPOŽELJAN POLITIČKO-KULTURNOM LOBIJU ZBOG DOMOLJUBLJA!

Već na početku izdvajaju slijedeće:

Ono što je vrlo interesantno, osim što je najplodonosniji hrvatski znanstvenik sa 1100 znanstvenih radova, dr. Josip Pečarić je vrlo plodonosan domoljubni pisac tema s povijesnim i političkim značenjem. Zbog svog izrazitog i intelektualnog domoljublja, dr. Pečarić postao je nepoželjan režimskim medijima i postkomunističkoj paraintektualnoj zajednici koja je zadominirala hrvatskim kulturno-znanstvenim prostorom.

Potom daju neke osnovne podatke iz mog životopisa, a na kraju navode skoro sve moje knjige, kako kažu „samo neka, u službenoj Hrvatskoj nepoželjna, političko-povijesna djela dr. Pečarića. Tekst završava s lijepom čestitkom:

Sretan rođendan, profesore, i hvala za sav rad, trud i ljubav za Hrvatsku!

Hvala Uredništvu portala narod.hr.

Zapravo je istog dana objavljena kolumna Zvonimira Hodaka, koji na neki način objašnjava njihov naslov.

Naime veliki hrvatski kolumnist Hodak piše:

„Dr. Davor Pavuna, hrvatski fizičar svjetskog glasa, nazvao je to PPP ili prvi Pečarićev poučak. Naime, akademik je onako popriječko, bez trulih kompromisa, podijelio Hrvate na ”ustaše” i ”srpske slugu”. Radikalno jer su tu upali mnogi koji to nisu zaslužili. Ali formula

je provokativna i zaslužuje “brutalnu” pažnju na e lijeve medijske falange. Slično je bilo i 1941. godine i 1991. godine. Još jedan dokaz da se povijest često pretvara u farsu.“

<https://direktno.hr/kolumne/nekada-su-ovce-sluzile-platezno-sredstvo-danas-sluzeko-jamci-kredite-ili-glasaci-izborima-165849/>

Spominje Hodak i Thompsona, zahvaljujem se i njemu i njegovoj obitelji na čestitki, i Vas.

Zanimljivo je da i sam dr. Pavuna spominje PPP u svojoj čestitki:

Sretan Ti I Blagoslovljen rođendan, dragi Joško!

Čini se da \$oro\$ mediji pomalo ‘upijaju poruku PPP-a ! ...

Tvoj ‘Bokeljanin’,

Davor Pavuna

(Vjerojatno  e Vas zanimati i intervju profesora Pavune:

<http://glasbrotnja.net/davor-pavuna-zagrmio-me-hrvatskoj-pitaju-dokaz-koliko-smo-izmanipulirani/>)

Na portalu narod.hr spominju i moja povijesna djela.

Zato  e Vas zanimati i čestitka jednog od značajnijih hrvatskih povjesničara:

Dragi Josipe,

vjerojatno sam među posljednjima koji Ti čestitaju rođendan. Ali, vjerujem da sam među onima koji to čine najiskrenije. Neka Te Bog čuva jer si ovom narodu veliki Njegov dar.

Mir i dobro Tebi i svakom članu drage obitelji Pečarić

Mato Artuković

Brod, 2. rujna 2019.

A o povijesti govori i Mladen Pavković:

...ipak nas brine nešto drugo, a to je – hrvatska šutnja, osobito tzv. hrvatskih intelektualaca. Stječe se dojam kao da se svaki puta kod tih i takvih ‘ekscesa i incidenata’ sakriju u mišje rupe, pa  ute očekujući da će ih zbog toga netko i nagraditi, kao u vrijeme komunizma.

 to se ne javljaju recimo članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU)? Kraj njih (svaka čast iznimkama poput akademika Pečarića) suvremena hrvatska povijest prolazi kao voda ispod mosta.  ute i čuvaju svoje pozicije.

<https://www.braniteljski-portal.com/pavkovic-sute-i-paze-da-se-nikom-ne-zamjere-tzv-postena-inteligencija-kao-da-ima-flaster-na-ustima-i-strah-od-govorenja-istine>

O ulozi moje Akademije u onome o čemu piše narod.hr pisao sam često. Napadali su me i zbog moje obrane Thompsona u kojoj ste i Vi sudjelovali. A ‘Bojnu’ danas možemo slušati i na Talijanskom:

<https://narod.hr/kultura/video-ovo-morate-cuti-bojna-cavoglave-ima-svoju-talijansku-hard-rock-inacicu>

Zato se još jednom zahvaljujem svima koji su mi uputili svoje čestitke, navodeći čestitku našeg pjesnika Ivana Bradvice:

Poštovani Josipe!

Povodom Vašeg 71.rođendana  aljem Vam svoju osmislicu. Ivan

Duh (akademiku Pečariću)

Stvarateljski duh pojedinca ljepoti tajne prilazi, novo stvara kad ima inspirativnog dara u prostoru i vremenu unatoč društvenom nevremenu, njegov trag budućem životu je drag, jedino je što vrijedno ostaje po čemu se život nadahnuća pamti dok za nj istinska ljubav plamti.

Još jednom HVALA svima!

Vaš,

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17923-zahvala-biskupu-kosicu-i-mnogima-od-vas>

OPET ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I NE SAMO NJEMU

Dragi Oče biskupe,

Zahvaljujem Vam se na komentaru povodom reportaže o meni prikazane na Dobro jutro Hrvatska.

Bravo, Akademike! Gledao sam prilog o Vama na HTV-u i radujem se da su Vas stavili na našu daljinoglednicu! Bilo je odlično. Mada kratko rečeno je puno i o Vašem ugledu u matematici i o domoljublju. Veseli me da je bio prikazan i Dario Kordić na otmotnici knjige. Pozdrav!

+Vlado

Zapravo mi je posebno drago što ste spomenuli knjigu o Kordiću.

Slično Vama i dr. Jure Burić piše:

Prikazane su Tvoje knjige- od Generala Praljka do ZDS, što je moje društvo koje je sa mnom u Ravnom gledalo s oduševljenjem prihvatilo.

Voditeljica je biranim riječima lijepo i Tebi govorila, a zašto i ne bi - zaslužuješ.

Čestitam Ti i srdačno Te pozdravljam.

O mojim knjigama i izvrsni hrvatski povjesničar dr. sc. Mato Artuković:

Dragi Josipe,

da sam doživio i to čudo: da Tebe ta tzv. HTV uvrsti u svoj program. Minimum minimuma! Pet minuta za jednoga od pet najboljih matematičara na svijetu! Sada ispada da su oni Tebi napravili uslugu. Ni traga od neke skrušenosti što su Te desetljećima ignorirali. Sve je to kolegica znala, a naravno da se nije usudila prozboriti o toj nepravdi. Istog časa bi ostala bez posla. No, i ja sam vidio nešto što me podsjetilo na moj grijeh i dug: "Četvrti stup moje Hrvatske". Mea maxima culpa! Prijatelju, razumjet ćeš. Meni je Bog dao da idem puževim korakom, a Tebi sprinterskim. Koliko sam shvatio, Ti napišeš 40 radova godišnje. Meni za to treba dva desetljeća. Nastojim koliko mogu, ali što sam stariji, sve sam sporiji. No, to je moj dug i prema snažnom glasu Crkve u Hrvata, dragom biskupu Košiću.

Mir i svako dobro

Mato

Zapravo u emisiji je govoreno o meni kao 'jednom od pet najboljih matematičara na svijetu' ali odmah na početku je naglašena moja produktivnost, pa to treba shvatiti u tom kontekstu. Mnogi su zamjerili što je ta reportaža bila kratka. Autorica je i najavila da će biti kratka, jer emisija Dobro jutro Hrvatska nije znanstvena gdje bi mogle ići dulji priloz. Rekla mi je kako takve reportaže u toj emisiji po pravilu traju 3-4 minute.

Moram priznati da mi nije baš svejedno i pomisliti da bi netko zbog mene izgubio posao. Već sam valjda ispunio tu kvotu s nezaposlenima u obitelji.

Ali evo što piše Mile:

Divno je bilo slušati i gledati Vas dragi profesore, a svaka čast i urednici koja se usudila. Nadam se neće je Yu šefovi zbog toga šikanirati na HRT-u.

Lipi pozdrav iz Privlake

Vjerujem da neće je je reportaža nastala poslije mog pisma ravnatelju HRT-a u kome sam tražio da mi ustupe snimke povodom međunarodne konferencije povodom mog 70-og rođendana iz sedmog mjeseca prošle godine.

Istina, ona je napravila stvarno dobar posao, pa uvijek može doći u nemilost zbog toga. Sjetimo se slučaja Karoline Vidović Krišto koja je nastradala jer je povodom knjige Igora Vukića pozvala njega i prof. Klasića u studio. Klasić se prepao sučeljavanja s nekim tko piše o problematici koju doista proučava i nije se usudio doći - i –nastradala je.

A u ovoj emisiji je prikazana i moja knjiga s dr. Razumom u kojoj je pisano o tome. Tu knjigu je spomenuo sam Igor Vukić u svom e-mailu:

Dragi Josipe,

Čestitam!

Gledao sam Dobro jutro Hrvatska i prilog o vama je bio jako lijep, kao da je sve normalno i kao da je HRT normalna i dobra televizija. Čak se vidjela i naslovnica Razotkrivene jasenovačke laži!

S druge strane, ne znam jeste li vidjeli današnji Nacional - napadaju HVIDR-u i Đakića zbog promocije vaše knjige o Šimuniću u njihovim prostorijama.

Ali neka, sve je to dobra reklama.

Pozdrav

Igor

Na moj upit dodao je:

Prelistao sam Nacional u trgovini, nemam ga i zapravo nisam čitao cijeli tekst, ali objavili su dosta fotografija, citirali Lošu itd.

Zanimljivo da opet napadaju one koji dozvoljavaju predstavljanje mojih knjiga. Prošli put je napadnuta Crkva u Hrvata zbog knjige koju je spomenuo Vukić. Slijedeći put nisam dobio tu crkvenu prostoriju. Ali dobio sam onu veliku na Kaptolu za knjigu o Kordiću. Knjigu koju spominje Biskup. Sada sam je opet tražio, ali nisam je dobio. Znači li to da su mi preostale samo neke braniteljske dvorane?

Zapravo mi je žao što na fotografijama koje sam vidio nisam primijetio da je tako zabilježeno kako je u HVIDRI na predstavljanju bila i supruga hrvatskog junaka Blage Zadre. Da ne spominjem one koje sam pronašao na tim fotografijama Kordića, Stjepana Tuđmana, Zekanovića, generala Sačića, generala Glasnovića, Rozaliju Bartolić,...

Mene je reportaža podsjetila na način kako su u vrijeme komunističke Jugoslavije pisali dobri novinari – pisanje između redaka!

To sugerira i Nevenov komentar. Po običaju u par riječi kaže sve:

Bilo je kratko, ali se moglo dobro čuti i još više vidjeti.

Logično da mi je posebno važno njegovo mišljenje, kao i drugih kolega i prijatelja matematičara. Duje:

Evo sam i ja pogledao u Strasbourgu :) Izvrsno je bilo :)

A Goranu je bio rođendan (još jednom SRETAN ROĐENDAN) pa ipak se potrudio pronaći snimak i javiti drugima:

Lijepi pozdrav svim članovima Odbora za matematiku,

danas je u Dobro jutro hrvatska bio prilog o akademiku Pečariću. Mislim da je jako dobar, pa Vam šaljem link ukoliko želite pogledati (traje oko 5 min):

https://drive.google.com/open?id=1pxZjPZhEfHJjL3NHI_Rpv1tLSN_x5aiQ

Možete pogledati i na hrt na zahtjev.

A poslao je i svim članovima liste na PMF MO i svim članovima liste Zavoda za primijenjenu matematiku FER-a.

S druge strane nepravедno je prema autorici usporediti njen uradak s pisanjem između redaka jer je ona prikazala te knjige uz riječi da sam „ponosni domoljub, koji voli koje su napadnuti i njima je posvetio knjige“. Zapravo je to istovjetno onome što je pisao profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru kada je govoreći o mojim knjigama govorio o „stupovima Pečarićeve Hrvatske“, mada se sjećam da sam u razgovoru komentira napade na mene: „Kada me napadaju oni koji ne vole hrvatski narod i hrvatsku državu to me čini još ponosnijim.“

O trećem stupu moje Hrvatske Thompsonu mogle su se vidjeti dvije knjige. Dr. Burić je zapravo spomenuo jednu (Predsjednica i 'Za Dom spremni'), ali zanimljivo je bilo to što me je autorica pitala za objašnjenje naslova druge, tj. knjige „Matematika, pjesme i nogomet“. Naravno spomenuo sam moju vezu s Thompsonom, a o vezi Thompsona i Vatrenih sigurno zna. Sada kada vidim da me je predstavila kao „kralja matematičkih nejednakosti“, odgovorio bih: Kada sam ja već proglašen od kolega kraljem u svojoj oblasti, Thompson je sigurno kralj domoljubne pjesme (njegovu „Bojnu Čavoglave“ preradili su u BiH, Ukrajini, Italiji itd.), a za Modrića i Dalića valjda ne treba objašnjavati da su kraljevi u nogometu.

Moj veliki prijatelj Stanko Šarić me je upitao: „Jesi li zadovoljan izabranim sadržajem?“ Po reagiranjima koje sam dobio očito je autorica dobro izabrala za emisiju od 5min. Ili kako kažu Bobo i Marija:

Iako u kratko, dosta toga lijepog je rečeno (i pokazano) ali ono na kraju sa didom je bilo najljepše! Kao da je led probijen?

Uz srdačne pozdrave i još puno objava, kako znanstvenih tako i povijesnih...

Istina, kada sam mislio da će biti dano više iz našeg razgovora komentirao sam:

Recimo zanima me hoće li biti dio o pozivu da se kao istaknuti znanstvenik preselim u Australiju. Došao sam 98. i vratio poslije dvije godine, ali odmah smo im rekli da nećemo ostati.

Pitala me iznenađeno:

Zašto?

Pa ja sam hrvatski nacionalist!

Slijedilo je pouka o nacionalizmu kao ljubavi prema svom narodu, i kako je besmisleno spominjati nekakvu mržnju prema drugim narodima kada imam preko 230 suradnika iz raznih zemalja diljem svijeta.

Recimo spomenuo sam i ono kako imam rad s autorima jedan katolik, jedna židovka i jedan musliman, a Izrael i Pakistan nemaju međusobne odnose:)))

Zato je zanimljivo što će zapravo staviti.

Mogu i ono kada prebrzo pričam pa će biti loše:))))

U emisiju su spomenuli samo dio kako mi je kćer ostala tamo i upozorili su me da sam rekao da je tamo doktorirala i vratila se, a mislio sam reći diplomirala i vratila se. Mislim da je već mnogima poznato da je doktorirala kod prof. Miroslava Tuđmana i da su je nezakonito otpustili, a glavnu ulogu u tome je imao rektor Boras (koji je također doktorirao kod Tuđmana ali mu je trebalo mnogo mnogo više vremena i imao je punih 47 godina kada mu je to uspjelo), što je dovelo do toga da sam sada ruski znanstvenik po Scopusu.

Zapravo mi je žao što je u emisiji ostao početak priče o mojoj majci. Nije dan nastavak u kome pokazujem kako je na klupi na rivi čula kako bake pričaju o tome kako sam veliki talent za matematiku, pa kako poslije toga ja nisam trebao štedjeti (tata je već umro, a ona je ostala s dvoje gimnazijalaca i jednim studentom).

Ove dvije grješke s kćerkom i majkom su me samo podsjetile kako Ti eto prođe život i konstatiraš kako se ništa nije promijenilo. Već sam pisao o tome kako su mi od majke (domaćice) tražili da se odrekne oca (ugostiteljski radnik), da bi joj dali posao. Tako je godinu dana bila s troje maloljetne djece bez primanja, i kada su vidjeli da ga se neće odreći dobila je nekakav posao. Danas (inače poznati) odvjetnik upozori moju kćerku (dr. sc. i viši znanstveni suradnik) kako bi svi njeni problemi nestali kada bi se odrekla oca (nekakav akademik).

Zapravo, ne mogu odlučiti koji su gori.

Na kraju, još jednom zahvala Vama oče biskupe, svima spomenutim i onima koje nisam spomenuo na čestitkama i komentarima.

Vaš,

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/18430-opet-zahvala-biskupu-kosicu-i-ne-samo-njemu>

SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA

Draga gđo Maria,

Doista me je obradovao Vaš e-mail u svezi s predstavljanjem moje knjige:

DatSat, 22 Apr 2017 12:44:08 +1000

Ša Maria

PriJosip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Hvala dragi g. Josipe. Radujem se što se vrli, iskreni Hrvati odazivaju na promocije Vaših knjiga u koje smjelo utkaste svoje Hrvatstvo, domoljublje i spremnost za obranu naše opljačkane, ponižene i ucviljene Domovine, nekada najslavnije Zemlje na svijetu, te staroga pozdrava Za Dom spremni. Zahvaljujem također što redci moje pjesme U ČAST RODU HRVATSKOMU nađoše odjeka među vjernim sljedbenicima svojih pradjedova. Čujte, imam neki bolan predosjećaj da će se, nakon napada ZDS, naši dušmani pobuniti i protiv pjevanja hrvatske himne. Mnogima je i ona kamen spoticanja; mnogima je teško staviti ruku na srce, jerbo znaju da im u srcu umjesto stijega i Boga drijema stara kumrovačka zmijurina.

Stoga molim, sačuvajte pjesmu LIPA NAŠA DOMOVINO, s razlogom pisana ikavicom. ZDS Marija Dubravac, Brisbane

LIPA NAŠA DOMOVINO

*Sve joj više riči blide,
Sve ju manje Rvat piva,
Sve se više gasi dide
Domoljublja vatra živa.
"Lipa naša Domovino"
Himno stara, himno mila,
Pivao te rod Ilira
I rvatskog roda vila.
Dok kosio seljak žito,
Dok kolivku mati ljulja,
Grlo roda plemenitog
Glasom ševe i slavulja –
Sa ratnikom, svatom, robom,
S prognanikom, umirućim,
Nad oltarom i nad grobom
Klicalo ti žarom vrućim.
"Lipa naša Domovino"
Časnim ustim' opivana,
Sveto gnjizdo materino,
Diko Zrinskih, Frankopana.
Savom, Dravom il' Jadranom,
Gorom, dolom il' ravnicom,
Kojom unuk pošo stranom*

*Kitio te trobojnicom.
Himno Zemlje Kroacije
Sve te manje Rvat piva,
Ni stalo mu kanda nije
Što pepelom dragulj biva.
Oj budi se, rode, budi,
Nek prkosi tvoja stina
Di pisahu slavni ljudi:
"Lipa naša Domovina".*

Marija Dubravac, Brisbane

Raduje me što ste zahvaljujući g. Oskaru Šarunići i Vi i mnogi drugi u mogućnosti vidjeti kako je Predstavljanje proteklo. A započelo je i završilo Vašim pjesmama!

Sigurno je da njima smeta Lijepa naša. Međutim iznenadila me je jučerašnja propaganda ustaštva na komemoraciji u Jasenovcu koje su organizirali Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH) i Srpsko narodno vijeće (SNV). Vjerovali ili ne oni su započeli komemoraciju USTAŠKOM HIMNOM, a onda im kao smeta ustaški pozdrav. Do sada sam znao da vole ustaške kune. Valjda iz ljubavi prema ustaškim kunama odslužaju i ustašku himnu. A onda za isti takav „zločin“ zatiranja tragova zločina ustaške ideologije optužuju i neke akademike. Da mi je samo znati na koje su moje kolege akademike mislili. Pupovac se pobrinuo da se zna da su u komemoraciji sudjelovali i Srbi. Kako je laž Srbima najviše pomogla u povijesti i on se iskazao i danas, ne s onom laži o pokršćavanju s početka fašističke velikosrpske agresije na Hrvatsku, već se prilagodio mjestu o kome je govorio pa je tvrdio kako je u Jasenovcu ubijeno i oko 21 tisuća djece.

<http://narod.hr/hrvatska/foto-habulin-pupovac-pusic-s-nesluzbene-komemoracije-jasenovcu-intelektualci-akademici-zele-zatrti-tragove-zlocina-ustaske-ideologije>

Znamo da su članovi SNV-a pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku, a tzv. antifašisti su itekako bili na strani fašističkog agresora, pa i ne čudi toliki nedostatak pijeteta prema poginulim HOS-ovcima u čiju spomen je i postavljena ploča u Jasenovcu.

Draga gđo Maria, iz najnovijeg broja Hrvatskog tjednika u jučerašnjem tekstu prenio sam što o logoru u Jasenovcu piše g. Igor Vukić čiji je nedavno preminuli otac (srpske nacionalnosti) kao dijete prošao kroz Jasenovac što je i bio razlog da g. Vukić proučava i danas ponajbolje poznaje istinu o Jasenovcu. Igrom slučaja i sjajni hrvatski pjesnik dr. sc. Stijepo Mijović Kočan u istom broju Hrvatskog tjednika u tekstu NACIFAŠIZAM ZAJEDNIČKOG JUGO-JEZIKA piše o tome o čemu je Pupovac lagao:

„Današnji potpisnici deklaracije o zajedničkom jeziku znači da mogu koristiti samo i jedino ideji Velike Srbije, ničemu drugom.

Moguće da hrvatski potpisnici snuju drugačije, ideja jugoslavenskog jedinstva i jest samo hrvatska, jer brojni Hrvati nemaju dostatno ni nacionalizma ni državotvornosti, a ni valjanih saznanja pa ni pameti. Recimo: ako još uvijek mnogi po svijetu znaju i uvjereni su, na osnovi velikosrbskih izmišljotina, u to da je u Jasenovcu stradalo dvadeset tisuća nevine srbske djece, a poštteni mladi znanstvenik, i to srbske nacionalnosti, pokazuje i dokazuje da tamo nije stradalo ni jedno jedino dijete, onda se doista valja zamisliti i mijenjati iz temelja mnogo toga u našim spoznajama. Ili, ako mnogi znaju i uvjereni su u to da su žrtve Jasenovca samo Srbi, Židovi, Romi i hrvatski komunisti, a još uvijek živi svjedok svjedoči da su u komunističkoj Jugoslaviji, nakon 1945., nakon rata, pod zemlju u

Jasenovcu slagani zarobljeni hrvatski vojnici i civili po naredbi komunističkog moćnika Vonte, dakle Zvonka Ivankovića (vidi to svjedočenje u HT- u!), također valja stjecati nove spoznaje o svemu.“

Očekivano je puno komentara čitatelja portala narod.hr. Izdvojit ću jedan:

Slavonka •

Zločinci se vraćaju na mjesto zločina. Samo bih voljela znati gdje su kosti 21 tisuće djece. Gdje su kosti 700 tisuća pobijenih od ustaša. Pa rijeka Sava bi ih negdje izbacila. A kosti pobijenih nakon svibnja 1945. vicu iz Hude jame, i ostalih jama po Sloveniji i Hrvatskoj. Plenkoviću, Petrov zaustavite ovu lažnu farsu dok se ne utvrdi istina., zar vam toliki dokazi povjesničara ne dopiru do mozga. Vi i dalje dozvoljavate OBULJENKI da izdašno financira one koji šire laži i blate Hrvatsku. Vjerojatno dijeliš mišljenje Habulina o Hrvatima ustašama. Habulin zna bio je tamo., vjerojatno je uspio pobjeći ustašama pa je zato preživio /satira/, a Pupavac samo što ne place za govornicom. Da li je plakao gad je njegova hrabra vojska tenkovima gazila njegov narod u domovinskom ratu kad su bježali od hrvatske vojske ,da li će tim ljudima održavati komemoracije gdje i kada.

Zapravo, mnogo je manje važno što misle pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku okupljeni u SNV i njihovi istomišljenici tz. Antifašisti ili članovi SDP-a.

Nas treba brinuti koliko je hrvatska vlast doista hrvatska. O tome je govorio Anto Đapić u petak u Bujici komentirajući HOS-ovu ploču u Jasenovcu koju bi SDP htio skinuti u roku 8 dana, a iz statuta veteranskih udruga ukloniti pozdrav ‘Za dom spremni’.

“Kada bih se bojao vrabaca, nosio bih pračku uza se! Nije problem nama SDP, nego kako će se ponašati HDZ i Most. Oni će se uplašiti ove interpelacije. Zadnjih dana je bilo dosta pritisaka, čak i iz crkvenih krugova i Vlade, pokušaja da se uvjeri udruge HOS-a grada Zagreba da skinu ploču u Jasenovcu! Kategorični su da to neće napraviti! Ako će hrvatska Vlada i policija pod okriljem noći skinuti ploču, mi smo u ‘win win’ situaciji. Odluče li se za tako nešto, napraviti će katastrofalnu pogrešku. Ploča im je samo povod da ponavljaju tisuću puta istu laž. Onaj tko želi uništiti HOS i taj pozdrav, želi uništiti Hrvatsku! Mislim da Plenković ipak neće prijeći Rubikon i probati skinuti ploču. SDP-u je bolje neka šuti i neka se bavi svojim problemima. Papali su iz ruke Todorčiću, a sada su najglasniji u njegovu cipelarenju!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/napad-na-hasanbegovica-je-uvod-u-skidanje-ploce-hos-a-u-jasenovcu-zasto-ivana-sojat-hos-ovka-o-tome-suti-1019282/>

A da to nije baš tako naivno govori već i sam naslov najnovije kolumne Ivana Miklenića: PUZAJUĆE IZGRAĐIVANJE BALKANSKE ASOCIJACIJE

<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/26567-i-miklenic-puzajuće-izgrađivanje-balkanske-asocijacije.html>

S obzirom da smo u Domovinskom ratu imali fašističku velikosrpsku agresiju itekako je potrebno izbrisati iz svijesti hrvatskih ljudi veličanstveni obrambeni rat. Zato je izabran pozdrav ZA DOM SPREMNI pa se besramno preko njega povezuju HOS-ovci sa 2. svjetskim ratom i na taj način sprovodi ono što su fašistički agresori i radili tijekom Domovinskog rata govoreći o hrvatskim braniteljima kao o ustašama, a o hrvatskoj državi kao o Tuđmanovoj ustaškoj državi. Zato je na predstavljanju moje knjige prof. dr. sc. Josip Jurčević i govorio o napadima na ZDS kao specijalnom ratu protiv Hrvatske.

A da u svom naumu neće uspjeti pokazuju i riječi s kojima je g. Miklenić završio svoju kolumnu:

„Koliko god bio živ i žilav projekt balkanske asocijacije u naumu određenih međunarodnih političkih snaga, i koliko god bilo pojedinaca u Hrvatskoj koji je ne žele kao samostalnu, nego kao uvezanu u nekakvu balkansku asocijaciju, žrtve podnesene u obrani od velikosrpske agresije tako su velike i skupe da hrvatski narod nikada više ne će moći pristati na takvo povezivanje, jer dva su eksperimenta jasno pokazala da to ne može uspjeti.“

Toga su i oni svjesni pa se zato jučer čulo i:

“Niti možemo niti hoćemo prihvatiti formiranje nečega što je nazvano Vijećem za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima. Nećemo, jer nam je jasno, jer znamo da je to Vijeće za obračun s idejom komunizma i praksom socijalizma”, rekao je Habulin.

Boje se istine jer su im laži omogućile lagodan život. Zapravo mržnja prema hrvatskom narodu omogućila im je takav život. Boje se da će se ostvariti ono o čemu piše veliki HRVATSKI biskup dr. Vlado Košić:

Bilo bi dobro da se to i stručno istraži i potvrdi ili opovrgne, pa ako treba da to učine i međunarodni stručnjaci, te se broj svih žrtava konačno službeno obznani da ne bude stalno nekog licitiranja sa žrtvama jer to nije pošteno ni prema kome tko je tamo stradao, bilo u logoru NDH bilo u poslijeratnom logoru SFRJ.

<http://kamenjar.com/biskup-kosic-gospodine-obdari-nas-istinom-o-jasenovcu/>

Draga gđo Marija, prirodno je da se oni boje istine. Boje se ostvarenja onog što je rekao g. Igor Vukić u Hrvatskom tjedniku:

Na kraju će se doći do definicije jasenovačkog logora koja će biti prihvaćena u hrvatskoj javnosti i ući u udžbenike. Preko hrvatske diplomacije bit će prihvaćena i u svjetskoj javnosti. Glasit će:

Logor Jasenovac u Drugom svjetskom ratu bio je radni logor, u kojem su pretežno bili internirani djelatni protivnici države, na vremenske kazne od tri mjeseca do tri godine. Među njima najviše Hrvati. Uz zatočenike zbog protudržavne djelatnosti, bila je tu i skupina Židova izuzeta od deportacija u njemačke logore kojima je bila izložena židovska zajednica iz dijela NDH pod njemačkim utjecajem. U logoru nije bilo masovnih, serijskih ubojstava.

Puno Vas pozdravlja Vaš
Josip Pečarić

Predraga gđo Marija,

Danas sam stigao kući i zatekao niz prelijepih želja, ali četiri Vaša e-maila su doista nešto prelijepo, pa Vam se zahvaljujem na tome.

Doista ste me dirnuli u srce (kažu da je ono još uvijek dobro i pored ovog ožiljka koji je ostavio infarkt :)), ali žile oko njega su loše. Dva stenta su tu, ali za tri mjeseca ću opet u bolnicu da se vidi kako sanirati ostalo.

Koristim ovu prigodu da se zahvalim svima koji su se brinuli za mene, koji su molili za mene.

Moja liječnica vjerojatno nije znala za te molitve, ali mi je danas gledajući moje nalaze rekla:

"Vi ste živi zahvaljujući dragom Bogu:"

Vjerojatno će svima koji budu čitali ovaj moj e-mail Vama biti drago čuti da je i general Praljak čuo za to u Haagu i nazvao me.

Da ne spominjem druge jer ću sigurno nekoga izostaviti koga bih morao spomenuti, a neću spomenuti i Stanka Šarića jer njega doživljam kao člana svoje obitelji.

Evo bez imena spomenut ću jednog mog doktora koji me je pitao:

Profesore, je li to Vama zbog najnovijih događaja kod nas?

Odgovorio sam mu:

Kako to možeš pitati kada je to što se dogodilo sjajno opisano u mojoj tvrdnji koju sam više puta ponovio, pa je već i tiskana u mojoj knjizi- govoreći o novoj pomirbi u Hrvata:

POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA.

Naslov:FW: LIJEPA VIJEST

Datum: Wed, 14 Jun 2017 19:43:01 +1000

Šalje: Maria <mariadubravac@aapt.net.au>

Prima: 'josip pecaric' <pecaric@element.hr>

Za Tvoju žrtvu i srce od zlata

Za Tvoju dobrotu

Za Tvoje riječi

Za Tvoje divno srce...

Jedno veliko hvala...

Tek skromno HVALA primi od Hrvata.

Ozdravite nam dragi profesore.

Marija

Naslov:OZDRAVITE NAM, VRLI NAŠ DOMOLJUBE!

Datum: Sun, 11 Jun 2017 18:24:14 +1000

Šalje: Maria

Prima: 'josip pecaric' <pecaric@element.hr>

Dragi naš profesore,

Ozdravite nam što prije.

Marija Dubravac

BOŽE, OZDRAVI NAM PROFESORA PEČARIĆA, MOLIMO TE!

Datum: Thu, 8 Jun 2017

Šalje: Maria

Dragi profesore, ozdravite nam što prije. Hrvatska Vas treba.

ZDS Marija Dubravac, Brisbane

MOLITVA HRVATA

*Isuse dragi, Pastiru blagi,
Hrvatsko stado očuvaj rado:
Od crvenjaša, titoudbaša,
Podlih vladara, jugospletkara;
Kletih Soroša, propalog ološa,
Od Jokića, Pusića i od Plenkovića*

*Anemičnog borca, lažnog mirotvorca.
 Od Broza krvnika sramnog spomenika;
 Od ruskog kruha, iz Kine ruha,
 Monsanto plana, žabarskih purana,
 Rumunj – svinjetine, poljske piletine...*

*Od Opančara, ISIL 'handžara',
 Od izbjeglica pokrivenog lica,
 Od terorista i komunista,
 Od Merkelica i sotonistica,
 Od Rockfellerica, droge i pедера,
 Od nerodkinja, lezbinetinja,
 Od pedofila i vražjih sila;
 Ovrha, sudaca i od Pupovaca,
 Od Todorica, "agrokorovića",
 Bogatih masona, Luciferona,
 Jugosvirača, prostih pjevača
 Prljave cajke, davorike dajke
 I svakog smrada iz Beograda -
 Sodome – Gomore, srbske komore...*

*O Božji sine, snago Domovine,
 Hrvatsku brani, uz rod naš stani.
 Jačaj Pečarića, Brumu, Stjepandića,
 Vrlog Glasnovića, Hasanbegovića...
 Hrvat nek čuva nauku djeda
 Što Bog mu dao, nek sinu preda.
 Naši unuci u sreći i mucu,
 Nek ZA DOM kliču, nek vragu viču:
 "Za stijeg i Krista – protiv komunista"!*

Marija Dubravac, Brisbane

Marija dubravac, Brislane

**Profesore, Božji daru,
sine kraja bokeljskog,
kao svijeća na oltaru
izgaraš zbog roda svog.
Poživi nam dugo ljeta
riječju grmi kao grom,
zakletva nek živi sveta:
"za hrvatski spreman DOM!"**

Akademik Pečarić – SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA

glas Urednik lipanj 17, 2017 Kolumne

Draga gđo Marija,

Moram se opet zahvaliti na najnovijem e-mailu s Vašom novom pjesmom: Srce moje nije zemlje šaka:

Dragi g. Josipe,

zna naš stari hrvatski Bog da Majka Kroatija još treba svojega sina. Još njegova bitka u dolini suza nije prohujala. Svi se radujemo da ste čudom Božjim uskrsnuli! Sad, ako je moguće, odmarajte što više, a mi, Vaši prijatelji, moramo imati razumijevanja i ostaviti Vas na miru do daljnjega. Hvala na javljanju. (Slika je rad našega domoljuba Ilije Kneževića kojega evo blokiraše na feisu kaznom od 30 dana jer je uvrijedio smrdljivu "POVORKU PONOSA". A već je blokiran i prije. Pa mi Hrvati zbilja ne učimo na svojim greškama, je li!!!)

Uz naj, najljepše želje za što skoriji oporavak Srdačno Vas pozdravlja ZDS Marija Dubravac s Petoga kontinenta

Zapravo mnoge poruke koje sam dobio su slične ovoj Vašoj. Spomenut ću samo dvije poruke jednog mog najbližeg suradnika (koji inače ima itekako velike probleme zbog te naše suradnje):

„Ivan mi je javio gdje si. Drž’ se, to je samo poruka da konačno počneš brinuti o sebi, a ne o drugima.“

„Nadam se da si sad dobro. Brinem se jer je pusto bez Tvojih poruka. Neću zvati dok se Ti ne javiš. Valjda će biti skoro.“

Zapravo je vjerojatno i mnogima od vas pusto bez mojih poruka. Međutim, ne mislim da je danas uopće bitno hoćete li ih primati ili ne, jer sam se u svojim porukama trudio ukazivati na ljude koji misle slično meni, pa ako dijelite moje stavove moći ćete ih uvijek pronaći čitajući njih.

Meni je draga priča o stupovima „Pečarićeve Hrvatske“.

Jedan od tih stupova je biskup dr. sc. Vlado Košić. Ovih dana smo svjedoci koliki je njegov značaj u našem narodu:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-biskupa-kosica-andreju-plenkovicu/>

<http://kamenjar.com/sisacki-biskup-vlado-kosic-odgovorio-kritike-zbog-otvorenog-pisma/>

Vjerojatno će vas začuditi moj stav da je sjajno što se pokazalo da i u Katoličkoj crkvi ima onih kojima se ne sviđa takav biskup Košić:

<http://direktno.hr/direkt/reakcije-na-kosica-to-nije-stav-crkve-vec-osobni-stav-biskupa-89040/>

A da ih muče biskupove riječi – muče ih:

<https://m.vecernji.hr/vijesti/klasic-biskup-kosic-politicki-je-aktivist-ali-vjernici-ga-ne-slijede-1176858>

A da su i priglupi . i to su:

<http://kamenjar.com/mladen-pavkovic-sto-papa-s-misljenjem-biskupa-kosica/>

Kada sam kao jedan od recenzenata biskupove knjige „Biskup na prvoj crti“ predstavljao tu knjigu, jedan drugi biskup mi je za njega rekao:

„To je HRVATSKI biskup!“

Sreća je naša što imamo i drugih biskupa sličnih njemu, ali da su svi takvi onda bi bio to besmislen komentar, zar ne?

Drugim riječima napadi na biskupa i iz Crkve samo pokazuje da i u njoj postoje ljudi drugačiji od nas, blago rečeno.

Zapravo mene su riječi o HRVATSKOM biskupu podsjetile na jedan sličan događaj iz vremena kad je Sinj bio centar hrvatske pobune protiv veleizdajništva hrvatskih političara. Na Sinjskoj alci su me znali postaviti u ložu, pa i u prvom redu. Pitao sam za objašnjenje i dobio odgovor:

„Vi ste jedini hrvatski akademik koji dolazi na Alku – s naglaskom na ono HRVATSKI!“ Spomenut ću i da je drugi recenzent biskupove knjige (i autor naslova) dr. sc. Josip Stjepandić. Od tada često zajedno i nastupamo. Biskup nas je, zapravo, povezao. Obavezno pogledajte i intervju s HRVATSKIM biskupom:

<https://narod.hr/hrvatska/intervju-biskupa-vlade-kosica-narod-hr>

Zaključit ću ovaj komentar o našem HRVATSKOM biskupu riječima Tihomira Dujmovića:

„Kroše koji je biskup Košić opalio po obrazu Andreja Plenkovića najžešći je udarac koji je premijer do sada primio i on neće ostati bez posljedica. Biskup Košić, koliko god bio nekonvencionalan, u pravilu govori ono što narod misli, a kada god nije odmjeran, za to postoji more razloga.“

<http://direktno.hr/kolumne/sto-mislite-promislja-li-hdz-ova-baza-kao-plenkovic-ili-kao-biskup-kosic-89123/>

Jedan od stupova moje Hrvatske Dario Kordić označava sve one koji su proganjani i suđeni zbog svoje ljubavi i borbe za svoj narod i domovinu. Danas taj stup predvodi general Slobodan Praljak. Kao što znate uvijek sam sretan kada mogu istaknuti naše prijateljstvo. Zna li da je jedan od predgovora moje knjige „Sramotni sud u Haagu“ iz 2001. napisao naš general? Naslovio ga je: „Zašto zapadnim zemljama treba sud u Haagu“. Knjiga je posvećena:

Svim hrvatskim vitezovima – haškim uznicima

Nadam se da ste potpisali naše nedavno pismo hrvatskim vlastima da ga se predloži za Nobelovu nagradu za mir. O našem generalu ovih dana piše sjajne tekstove još jedan hrvatski velikan dr. sc. Miroslav Međimorec:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/mmedimorec/26952-podlistak-o-generalu-slobodanu-praljku-i-hrvatskoj-sestorci-u-haagu-i.html>

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/mmedimorec/26967-u-ocekivanju-presude-podlistak-o-generalu-slobodanu-praljku-i-hrvatskoj-sestorci-u-haagu-ii.html>

Ne znam misle li moji liječnici da je to dobro ili ne, ali danas sam zahvaljujući Portalu HKV-a odgledao koncert za haašku šestorku Herceg-Bosne u Mostaru. Po mojoj logici ljubav mora biti lijek. A koncert u Mostaru je bio koncert ljubavi. A kad se pjeva o ljubavi prema domovini, svom narodu, braniteljima, Bogu i obitelji onda je tu Marko Perković Thompson. Još jedan stup moje Hrvatske. Danas je tako očito kroz te napade na njega i njegove pjesme da se radi o napadima na hrvatsku državu i naš narod. Svi koji se nadaju da mogu promijeniti rezultat Domovinskog rata napadaju Thompsona i to u kontinuitetu traje od 2000.-e. Jednom je konstatirao da sam ga ja više branio od tih napada nego što je on branio sam sebe. Zna istaknuti i moju zaslugu što je pozdrav ZA DOM SPREMNI danas u Hrvatskoj igra takovu ulogu među državotvornim Hrvatima pa je već unatoč stravične propagande glavnih (po pravilu nehrvatskih) medija i mnogih političara da je to također napad zato što je to braniteljski pozdrav. Tako i Ivica Marijačić u najnovijem Hrvatskom tjedniku oporučuje Plenkoviću kako će polomiti zube ako pristane na uklanjanje pozdrava ZA DOM SPREMNI, što traže pristaše onih koji su pobili hrvatske branitelje.

Jednom mi je Thompson objasnio i zašto mnogi od vas volite moje tekstove:

„Vi njima uđete u glavu.“

Zapravo je na svoj pjesnički način ponovio ono što mi je još devedesetih godina govorio veliki hrvatski redatelj Krsto Papić: „Ljudi Tebi vjeruju!“

Drago mi je što ljudi vjeruju i biskupu i generalu i Thompsonu. Zahvaljujem se i biskupu i generalu i Thompsonu što su se, javili s lijepim željama povodom mog infarkta.

Naravno, to što su nekima i nedostajala moja „izvješća“ možda su vas sva ona prethodna „naučila“ tko su kolumnisti koje treba čitati.

Vjerujem da vam svima ponedjeljak uljepša Zvonimir Hodak. Na vijest o mom infarktu reagirao je onako kako to samo on može:

„O kvragu. Ali znam da si Ti jači. Drži se frende. Znam da Ti je teško, no tješi se da je HDZ-ovcima trenutno još teže. Pozdrav i vrati se što prije...“

Doista, kako li je mogao gadan udar biti onima koji misle ono isto što je Plenkoviću poručio biskup Košić?

Dovoljno vam je pročitati što o tome piše npr. dr. sc. Damir Pešorda, Benjamin Tolić i Marko Ljubić:

<http://www.hkv.hr/razgovori/26964-razgovor-s-d-pesordom-plenkovicevo-inzistiranje-na-centrizmu-zapravo-je-inzistiranje-na-ideoloskoj-besadrzajnosti.html>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/47039-damir-pesorda-mala-velika-koalicija>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-benjamin-tolic/47026-benjamin-tolic-stierova-paradigma>

<https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-stierov-izazov-hdz>

Ako znamo kako sam današnja događanja opisao tvrdnjom da se radi o novoj pomirbi – pomirbi djece partizana iz svih stranaka, nekako mi logično dođe da se Stijer nikako ne može uklopiti u tako nešto, zar ne?

Ali kolega sa Sveučilišta ima malo drugačiji pogled na tu pomirbu pa ga moram podijeliti s vama:

...Inače slažem se s tobom da ovo što se danas događa oko nas ne utječe na srce (mišić), barem ne izravno. Ovo što se danas događa utječe na dušu i izaziva beskrajnu tugu. Ne radi se o pomirbi djece. Pa najčvršća prijateljstva su ona iz djetinjstva ona iz elitnih i odabranih vrtića i „škola“. Ja mislim da je na djelu samo obznana da podjela i svađe nije ni bilo. Nažalost, iako smo to mnogi odavno vidjeli, nismo to htjeli priznati. Kao što ne želimo priznati da je njih više. Znam da i ti sve to znaš ali se s tim ne miriš. Ne predaješ se i godinama gotovo ne spavaš radeći za opće dobro. E to je utjecalo na žile a ako ne smanjiš opterećenje utjecat će i na mišić.

Dragi Josipe, želim ti brz i kvalitetan oporavak uz želju da svoju energiju usmjeriš samo na one situacije kad bez tebe nikako ne ide. Imaj na umu da je već 10% Pečarićevih dosadašnjih doprinosa beskonačno veliko u odnosu na, ne daj Bože, nula.

A kada nas je Branko vratio razlogu Vašeg e-maila – mom infarktu završio bih činjenicom kako je on doista nebitan kada znamo da je u isto vrijeme infarkt imao još jedan moj prijatelj – Oskar Šarunić. Dragi naš Oskar ga nije preživio.

Svi koji možete pročitajte tekst g. Magaša o našem Oskaru: „Umrlo je mnogo ljudi, i mlađih od Oskara, ali ovakva tuga odavno nije viđena“.

Dragi Oskare ponosim se i što si Ti bio prijatelj i meni i mojoj obitelji.

Vaš, Josip

U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI HRVATSKI“

Moja izreka iz naslova ovog teksta čini se ostat će zauvijek u našem narodu.

Spomenuo je nedavno i biskup dr. Vlado Košić Homilija na blagdan bl. Ozane Kotorske u Zagrebu 27.4.2017.:

Za Boku Kotorsku akademik Josip Pečarić, koji je i sam rodom iz Boke, napisao je da u Boki svaki kamen govori hrvatski.

<https://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/4542-homilija-na-blagdan-bl-ozane-kotorske-u-zagrebu-2742017>

Ona je u naslovu jedne moje knjige o Boki, a u podnaslovu druge. U njima je dan i niz zgoda oko nje, pa i ona kada je na HTV-u proglašena „starom hrvatskom narodnom izrekom“.

Drago mi je što je ona narodna, ali drago mi je kada je pripisuju blaženom (uskoro svetom) Alojziju Stepincu.

Zapravo, sadržaj te tvrdnje dao je blaženi Stepinac kada je prije rata posjetio Boku kotorsku:

Svaki kamen Boke kotorske dovoljno jasno kazuje visoku kulturnu razinu hrvatskog življa, ujedno je najbolji dokaz, tko je zapravo autohtoni element Boke kotorske.

<https://dijanaana.wordpress.com/hrvati-boke-kotorske/bokeljska-mornarica/josip-pecaric-bokeljska-mornarica/>

Jasno je da smo rekli isto. Samo ova moja se lako pamti, zar ne. Valjda je i toliko dobra da ju je mogao reći samo naš svetac.

Pripisivana je Stepincu i ranije ali i danas. Pogledajte samo naslov teksta na portalu 7dnevno.hr, 24. prosinca 2018.:

Alojzije Stepinac: ‘Svaki kamen u Boki Kotorskoj govori hrvatski!’

<http://www.7dnevno.hr/izdvajanja/top/alozjije-stepinac-svaki-kamen-u-boki-kotorskoj-govori-hrvatski/>

Nekako mi se čini da je doista sjajno da je se ne spominje uz moje ime.

Zašto?

Zapravo najbolje je citirati i komentirati Zvonimira Hodaka:

“Hodak, Predsjednica je smijenila Matu, šteta, naš je čovik...”. “Kako šteta?”, uzvratih ja. “Sedam godina je bio ministar pa kad je Tuđman umro ‘oprao’ ga je u Pukijevom Nacionalu k’o zadnju gnjidu i demaskirao se kao čovjek i političar”. “Ma ti misliš na Granića!”, živnu Luka... “Smijenila ti je ona Matu Radeljića, a ne ‘tvog’ Matu”. “Aaaaa, to...”, objesila mi se donja vilica.

Za razliku od Hodaka ja bih znao da se radi o Radeljiću. Odavno sam vidio kako nije dobar savjetnik i čekam kada će ga smijeniti. Naime moji suradnici su tražili da Predsjednica bude pokrovitelj konferencije povodom mog 70-og rođendana i Radeljić je mislio da je sasvim normalno da to i bude s obzirom da imam najviše znanstvenih radova u RH, stvorio sam tri časopisa koja su na svjetskim listama i koji su po Scopusu među prvih pet u Hrvatskoj, iz moje znanstvene škole je izašlo četrdesetak doktora matematičkih znanosti itd. A svi znamo da to nije važno. Pa nije važno bilo ni mom razredu u HAZU, Upravi HAZU ili Upravnom odboru HRZZ-a na čijem čelu je akademik, a i Glavni tajnik HAZU je u tom upravnom odboru (poznat po tome da je imao časopis na tim svjetskim listama pa su mu časopis izbacili s njih).

A što je važnije govori Hodak u nastavku svog teksta:

Ali to nije sve! Podiže Luka glas: “Znaš li koga je imenovala za savjetnicu?”. “Pojma nemam, ne bavim ti se ja politikom moj Luka”. “Mirjanu Hrgu!”, na to će Luka. Opet mi se refleksivno otelo jedno “Aaaa tu!”. Ne znam zašto, ali sjetih se u isti čas jedine latinske poslovice koju sam jedva uspio zapamtiti iz šeste gornjogradske gimnazije: “Nomen est omen”. “Aaaa, to je novinarka koja je izjavila: “U srcu sam prava ljevičarka, želim što Thompson ne razumije sramotu i užas ustaškog režima”.

A ja napisah tri knjige i niz članaka u kojima sam branio Thompsona. Pa i onom Peticijom ZDS koja je po Predsjedničinom uredu bila „na razini provokacije“. A pisana je par dana poslije mimohoda u Zagrebu na kojem su nastupili i HOS-ovci sa svojom zastavom na kojoj je pisalo ZDS.

Luka Z. je neumoljiv i odmah dodaje: To ti je ona koja se javno upitala: “Što Hrvati imaju s Dubrovnikom?”.

Kada se sjetim da je moja izreka i **DUBROVNIK SE BRANI BOKOM** doista je dobro da se Šepinac spominje uz moju izjavu iz naslova.

A branio sam ja i taj znamen HOS-a. Znamen kojega su se bojali fašistički agresori. Zato pustimo Hodaka da govori:

A što Hrvati imaju s Mirjanom Hrgom šaptom se upitam ja nakon što sam se prethodno hrabro osvrnuo malo lijevo i malo desno. No nije naša Mirjana usamljena u svom neznanju. Isto pitanje sami sebi postavljaju i oni neki “gospari” iz Grada koji sanjaju neovisnu “Dubrovačku republiku”, neovisnu od RH i Zagreba. Uz njih si isto pitanje postavljaju i razni “gospari” iz Trebinja, Beograda i Podgorice. Prošlo je već puno vremena pa se zaboravlja da su odgovor na to pitanje dali dubrovački branitelji i postrojbe HOS-a nakon 6. prosinca 1991. kad je kulminiralo agresorsko bombardiranje Dubrovnika.

Taj dan bitkom na Srđu uz doprinos IX. Bojne HOS-a Dubrovnik je obranjen. Danas se još samo poneki Dubrovčani, zajedno s Hrgom, pitaju što Hrvati imaju s Dubrovnikom? Osim naravno kostiju HOS-ovaca koji su izginuli na Srđu. Dana 7. prosinca 1991. kao odvjetnik HSP-a i HOS-a sjedio sam u Starčevićevom domu s Paragom i suradnicima te smo bili u isto vrijeme i ponosni i tužni. Ponosni jer

je agresor dobio po “onoj stvari”, a tužni jer se najbolji među HOS-ovcima više neće nikada vratiti.

No nova savjetnica je još relativno mlada pa će, vjerujem, jednog dana shvatiti što Hrvati imaju s Dubrovnikom. Popela se na jedno od dva brda vlasti u Hrvata, a tamo imaju odgovore na sva pitanja koja muče neuki puk. Osim naravno na neka... I tako preko noći padoše savjetnici koji su pripadali suverenističkoj struji ili jasnije nacionalnoj struji. A KGK je pobijedila na izborima upravo glasovima nacionalno svjesnih Hrvata. Jedan je Mate dobio “šimecki”, a drugi trijumfira. No moglo je biti i gore. Mogao je netko žičarom došlepati na Pantovčak, recimo, Vedranu Rudan ako trenutno nije u Beogradu. Na sve to ponosni i tvrdi Hrvateki muče, čkome i misle si “nikada ne pada onaj koji uvijek puzi”.

Zapravo, nisam siguran tko je tu bio u pravu kada je u pitanju „moja“ konferencija – konferencija na kojoj su moje kolege o meni govorile kao o „kralju nejednakosti“.

Zašto?

Razumijem da vlastima ne odgovara da netko sličan meni nema pristupa medijima. Ali s druge strane imaju preuveličavanja moga rada od onih koji misle ono što pišu povodom takve zabrane. Jer recimo, u „Bujici“ je rečeno koje su sve zasluge Radeljića kao savjetnika Predsjednice. Ali nije uspio oko „moje“ konferencije. Zar nije prirodno pomisliti da im je veća šteta to pokroviteljstvo (tako normalno u svijetu), od mnogih drugih suverenističkih poteza koje je Radeljić inicirao. Evo i dok pišem ovaj tekst dobio sam upozorenje o komentaru na portalu narod.hr:

metokit • 9 hours ago

"Teško je prihvatiti da su hrvatska djeca na PISA testovima iz matematike debelo ispod prosjeka zato jer su jednostavno – u zaostatku.".....ali zato Hrvatska ima jednog od NAJBOLJI matematičara na svitu (Dr. Pečarić) kojemu je zabranjeno pristupiti obrazovanju mladih u Hrvatskoj... to je rezervirano za promicatelje RODNE IDEOLOGIJE.....jadna državo, ko po tebi sve gazi.....

zark metokit • 6 hours ago

Bravo za ovu konstataciju. Profesor Pečarić je poslije Tesle naš najveći naučnik sa više od 1000 naučnih radova, i mnogi za njega nisu ni čuli. Ali na njegovu žalost on voli Hrvatsku malo i previše što je iznad svakog mjerila naše jugoslavenske oligarhije.

Bluray2000 zark • 6 hours ago

Naučnik je isto što i šegrt, Pečarić je znanstvenik i učenjak.

A što se tiče izreke iz naslova meni je draga jedna priča iz Kotora kada je jedan uzeo jedan kamen i rekao jednom mom rođaku:

Evo kamena, neka onaj Tvoj rođak pokaže kako on govori hrvatski.

Međutim trebamo stalno imati na umu da su mene Crnogorci izabrali u DANU, a spomenuti Glavni tajnik HAZU me prozivao u Hrvatskom saboru!

Josip Pečarić

MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.

UZ NEODRŽANO PREDSTAVLJANJE KNJIGE *ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE*

Čovjek od struke, profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je u Mostaru 05. 12. 2014. na predstavljanju mojih knjiga govorio o četiri stupa Pečarićeve Hrvatske (Glas Brotnja, 05. 12. 2014.). To su Franjo Tuđman, Dario Kordić Marko Perković-Thompson, i biskup Vlado Košić. Zapravo, četiri osobe koji su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države. Biskup Košić, zapravo predstavlja Crkvu u Hrvata, a oni koji napadaju Katoličku crkvu uzimaju za primjer najčešće za primjer upravo biskupa Košića,

U takvim okolnostima je bilo i prirodno da odgovarajući na napade na Crkvu u Hrvata najčešće pišem o biskupu Košiću. Uostalom i sam hrvatski narod ga je doživio na isti način i kao odgovor na njegovo djelovanje i na te napade stalno mu iskazuje svoju poštovanje.

A znamo da biskup Košić ne voli kada ga se izdvaja od drugih biskupa. A to zapravo nije nikakvo “izdvajanje” već se preko njega – zbog navedenih razloga – iskazuje i poštovanje prema Crkvi u Hrvata. Nije on jedini od hrvatskih biskupa potpisivao otvorena pisma koje sam često slao na razne adrese. Znali su ih potpisati i nadbiskupi Jurić, Srakić, Barišić i današnji Predsjednik HBK Želimir Puljić, biskupi Bogović, Ivas, Mrzljak, Pozaić...

I oni su napadani, - pisao sam i o tim napadima - ali činjenica je da je najviše napadan biskup Košić. Profesor Tokić, kome je to struka, nije mogao ne uočiti u mojim knjigama tu činjenicu i otud naslov ove knjige.

Zapravo sam već i napisao knjige i o Predsjedniku Tuđmanu, i o Kordiću, i o Praljku i o Thompsonu, pa je prirodno ostao dug i prema ovom – kako ga je Tokić definirao – četvrtom stupu moje Hrvatske.

A to se događa i u pravom trenutku bez obzira što to našem biskupu nije drago. Dapače! Kako to?

Mnoga sveštena lica znajući koliki je utjecaj Crkve u Hrvata na naš narod znali su – valjda se iz daljine bolje vidi – kolike su vrijednosti hrvatskog naroda.

Tako je naš Papa Ivan Pavao II. za nas Hrvate govorio da smo NAROD NADE!

A bivši francuski vojni biskup Michel Dubost na Međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu je rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. (*Hrvatsko slovo*, 3. siječnja 2003.)

Jednom mi je ove riječi prokomentirao don Anđelko Kačunko:

Evo što sam ja doživio u Lurdu na vojnom hodočašću sredinom svibnja 2005. Nakon nedjeljne međunarodne mise na trgu ispred Bazilike Sv. Krunice upoznavao sam se s kolegama oko sebe. Bili su to vojni svećenici iz Češke, Slovačke, Njemačke, Italije... Mladi svećenik, koji je do mene bio tijekom cijele mise, bio je kapelan talijanske mornarice u zapovjedništvu u pomorskom središtu La Spezia. Kad sam mu rekao da sam Hrvat, stao me

je grliti i gotovo plačnim glasom ponavljati: „Grazie, don Angelo, hvala, don Anđelko, vi ste naša budućnost, vi ste budućnost Europe...” “Ja sam se gotovo šokirao ne očekujući takvu reakciju i kad sam se pribrao rekao sam: „Da, da, mi zajedno...” ali on me odmah prekinuo i nastavio ponavljati: „Ne, ne, nego vi, vi ste naša budućnost, Hrvati su budućnost Europe...”“ itd. To je ponovio nekoliko puta. To ću zapamtiti dok god sam živ i taj mi je susret tako duboko u sjećanju kao da se jučer dogodio. Eto, ni danas ne mogu vjerovati da drugi o nama tako dobro misle, premda razumijem zašto. A mi, budući da poznajemo svoje mane i svoj jad, vjerojatno smo u svemu tome malko i prekritični prema sebi. Možda je i bolje tako. U svakom slučaju možemo reći da nitko sebe ne poznaje tako dobro kao što ga poznaju drugi. Kad je o Lurdu riječ, naši vojnici i policajci na tome hodočašću fasciniraju svojim ponašanjem i svojom pobožnošću cijeli svijet i zato su takve reakcije. Osim toga, sve vojske svijeta, za razliku od običnoga puka, koji ima (dez)informacije samo s televizije, znaju dobro što je bilo u Domovinskom ratu i svake godine srdačno plješu pobjedničkoj Hrvatskoj vojsci.

Kardinal i nadbiskup Kölna, Joachim Meisner je tvrdio: “Hrvati su sol u njemačkoj katoličkoj juhi.”

Sve te pohvale našem narodu doživljavali smo kao kritiku onih koji su podržavali fašističku srpsku agresiju na RH. Agresiju o kojoj je govorio i stalni sud u Haagu navodeći i napravljene genocidne radnje agresora. A poglavar Katoličke crkve Patrijarha koji je poticao tu fašističku agresiju naziva “velikim čovjekom” i poziva da mu pomogne u odluci tko je svetac a tko ne u Katoličkoj crkvi. Traži pomoć od onih koji sami za sebe kažu da im je “laž najviše pomogla u povijesti”.

Nikome od nas nije padalo na pamet da se tako nešto možemo doživjeti od samog vrha Katoličke crkve jer to što je naša crkva učinila nije ništa drugo nego podrška toj fašističkoj agresiji na nas. Pri tome se ne poštuju ni prethodne pape, institucije Katoličke crkve ni hrvatski biskupi.

Reagirali su i nadbiskup Želimir Puljić i biskup u miru Mile Bogović (vidjeti najnoviji broj Hrvatskog tjednika). Podsjetili su me na žestoko reagiranje hrvatskih biskupa tijekom Svetojeronimske afere, kada je u ime svih predstavku Papi napisao nadbiskup Stadler 30. ožujka 1902., a potom je izgovorio u audijenciji pred papom optužujući ga da je podlegao političkim pritiscima. Tada je Stadler bio prisiljen povući svoje istinite tvrdnje, a dalekovidnost njegova pisma pokazala se sedamdesetak godina kasnije,

Mnogi ugledni hrvatski kolumnisti tvrde tako nešto i danas pa ću ovdje navesti naslove samo njih četvorice:

ZVONIMIR HODAK: Papa Franjo je pod direktnim utjecajem velikosrpske propagande i Srpske pravoslavne crkve

<https://kamenjar.com/hodak-papa-franjo-je-pod-direktnim-utjecajem-velikosrpske-propagande-i-srpske-pravoslavne-crkve/>

HRVOJE HITREC: Vratite nam Benedikta

<https://kamenjar.com/hitrec-vratite-nam-benedikta/>

IVICA ŠOLA: Papa žrtvuje Stepinca za put u Beograd

<https://kamenjar.com/ivica-sola-papa-zrtvuje-stepinca-za-put-u-beograd/>

MARKO LJUBIĆ. Analiza konteksta i posljedica: Je li idući korak pape Franje odlazak u Jasenovac?

<https://fenix-magazin.de/analiza-konteksta-i-posljedica-je-li-iduci-korak-pape-franje-odlazak-u-jasenovac/>

Hrvatski biskupi su dakle opet pokazali da su pravi predstavnici NARODA NADE. Svima je jasno koliko je Papina pohvala fašističkim agresorima dobrodošla svima koji napadaju Crkvu u Hrvata. Koliko odgovara svima kojima smeta i četvrti stup moje Hrvatske.

Zato mi je izuzetno drago što se ova knjiga pojavila upravo sada, unatoč tomu što to nije drago biskupu Košiću, jer se pojavila u vrijeme kada su mnogi u Hrvatskoj razočarani u takvo djelovanje Katoličke crkve.

A mi samo pokazujemo zahvalnost svima u Katoličkoj crkvi koji su izloženi napadima onih koji su protivnici hrvatske države i hrvatskog naroda, a kao što sam već konstatirao tu je na prvom mjestu i biskup koji simbolizira napadnutu Crkvu u Hrvata.

<https://narod.hr/kultura/akademik-pecaric-uz-otkazano-predstavljanje-knjige-cetiri-osobe-koje-su-najvise-napadali-neprijatelji-hrvatske-najzasluznije-su-za-stvaranje-drzave-tudman-kordic-thompson-i-biskup-kosic>
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/16309-otkazano-je-predstavljanje-knjige-akademika-josipa-pecarica>

PRVI STUP MOJE HRVATSKE

Govor na početku predstavljanja

Zahvaljujem se svima što ste danas došli, a HVIDRI grada Zagreba što su nam omogućili predstavljanje mojih najnovijih samostalnih knjiga o, kako ih je nazvao profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić, 'stupovima Pečarićeve Hrvatske' (Tuđman, Kordić i general Praljak, Thompson, biskup Košić). Zapravo, četiri osobe koji su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države.

Dakle, danas predstavljamo knjige o drugom stupu (*Dario Kordić*, Zagreb, 2019. str. 343.), trećem stupu tj. Thompsonu (*Matematika, pjesme i nogomet*, Zagreb, 2018. pp. 347.; *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019. str. 214.) i četvrtom stupu (*Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić*, Zagreb, 2019. str. 398.).

Zapravo je zanimljivo kako sve četiri knjige predstavljamo u pravom trenutku kada su one i odgovor na ono što se danas događa u Hrvatskoj ili o Hrvatskoj.

Knjigu o Dariju Kordiću smo nedavno predstavili, a ona je i bila odgovor na najnovije napade na ovog izuzetnog Hrvata.

A Thompson ne prestaje biti u centru pažnje. Najaktualniji je bio i na nedavnim izborima tj. zar nisu svi zapazili kako su vladajući dočekali gđu Merkel pjevajući Thompsonovu pjesmu, a prije godinu dana su mu isključili mikrofon na trgu, o čemu i govori knjiga *Matematika, pjesme i nogomet*. Ali evo kao da o toj knjizi govori vijest od prije dva dana. U knjizi, naime, imate tekstove o rektoru Borasu. A Boras predlaže Plenkovićeva oca za profesora emeritusa Zagrebačkog sveučilišta, a prof. Tuđman to nije (inače Boras je doktorirao kod prof. Tuđmana u 48. godini života i to pošto je bio 15 godina na Filozofskom fakultetu).

<https://narod.hr/hrvatska/tko-je-mario-plenkovic-otac-hrvatskog-premijera-kojega-rektor-boras-predlaze-za-profesora-emeritusa>

<https://www.jutarnji.hr/komentari/professor-emeritus-kojega-ce-zezati-klinci-iz-kvarta-mario-plenkovic-dobit-ce-uglednu-titulu-a-boras-poziciju-da-se-premijer-osjeca-kao-njegov-duznik/8997170/>

A da je „Bojna Čavoglave“ i ZDS u njoj ledila srpskim vojnicima krv u žilama u Domovinskom ratu pa sve do danas svjedoči najnoviji nastup Pupovca kojemu je za sve kriv Thompson, „Bojna“ i ZDS. Thompsonov odgovor pogledajte npr. na portalu narod.hr.

<https://narod.hr/hrvatska/thompson-odgovorio-pupovcu-prestanite-sijati-mrznju-i-govoriti-lazi>

A zar o tome ne govori knjiga *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*?

Zapravo, zahvaljujući i Thompsonu Pupovac je u Saboru o sebi izrekao istinitu tvrdnju, tj. priznanje o sebi kao ratnom zločincu.

<https://kamenjar.com/glasnovic-sto-mislite-kako-je-reagirao-usmrdeni-neoprani-cetnik-na-vijest-da-je-pokršteno-10-000-srpske-djece/>

A to priznanje – vidim danas – podržao je Vukovarski junak Predrag Peđa Mišić.

<https://kamenjar.com/predrag-peda-misic-da-mi-je-netko-jucer-rekao-da-cu-milorada-podrzati-mislio-bih-da-je-lud/>

Knjiga o četvrtom stupu predstavlja Crkvu u Hrvata. Treba li uopće spomenuti kako danas Papa slavi zagovaratelja fašističke agresije na Hrvatsku. Spomenimo u svezi s tim kako je u Hrvatskom tjedniku od 30. svibnja 2019. objavljen dokument o tome kako je čak i

Balkanski krvnik Slobodan Milošević optužio patrijarha Irineja da je pomogao rat te snosi dio odgovornosti za njega. Dakle dio odgovornosti za fašističku agresiju na Hrvatsku! Knjiga o četvrtom stupu pokazuje kako je Crkva u Hrvata zastupala istinsko kršćanstvo i tako brani Katoličku crkvu od nje same.

Velika zahvalnost današnjim predstavljacima g. Mati Kovačeviću i profesorima Zdravku Tomcu i Miroslavu Tuđmanu. Za sve četiri knjige korice je napravio – sjajno kao i uvijek g. Branko Hrkač.

Govor na kraju predavljanja

Profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je naglasio na Fakultetu Prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti u Mostaru, kako piše i Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, dodavši:

O njima je pisao, progovorio o njihovoj ljubavi prema Hrvatskoj, prema Hrvatima, ali pisao je akademik Pečarić i o generalu Praljku, hrvatskom branitelju Veljku Mariću naglašavajući kako neće biti sretan dok i zadnji hrvatski branitelj ne izađe iz zatvora. Akademik Pečarić voli Hrvatsku svoju, no osim što piše o onima koji vole i žive Hrvatsku on piše i o onima koji ne vole Hrvatsku i svoj hrvatski narod, pa upravo zbog toga što jasno i glasno upućuje na aktualno stanje u zemlji Hrvata često je prešućivan od medija u službi aktualne vlasti.

Prof. Tokić je čovjek iz struke pa je zato i moguće na tako jednostavan način, meni najdraži, opisati bit mojih knjiga kojih je već do tada bilo puno.

Moje veliko zadovoljstvo bilo je i to što je prof. Tokić sudjelovao kao predstavljac na većini predavljanja mojih knjiga u BiH. Tek je nedavno prvi put to učinio u Zagrebu predavljujući knjigu “Dario Kordić” i doživio prave ovacije prepune dvorane Vjenac na Kaptolu.

Izdvojit ću samo jedan detalj iz impozantne biografije prof. Tokić koji malo tko spominje a doista to treba istaknuti. On je na Sveučilištu u Osijeku započeo svoju znanstvenu karijeru. Kada je u ratu postao političar u BiH prekinuo je znanstvenu karijeru. Kada su mu strani gubernatori zabranili daljnje bavljenje politikom jer je bio nepokolebljivi borac za hrvatske interese vratio se znanstvenoj karijeri, doktorirao i sada je sveučilišni profesor. Nama je mnogo poznatija praksa da se znanstveno napreduje dok su pojedini političari na vlasti, zar ne?

Zato ću ja danas nešto reći o prvom stupu moje Hrvatske o dr. Franju Tuđmanu.

Bolje reći govorit ću o knjigama zbog kojih je prof. Tokić i stavio dr. Tuđmana na prvo mjesto tih mojih stupova, a prvi stup posvećen je ljudima koji su najzaslužniji što imamo svoju Hrvatsku, a zbog toga su najnapadaniji i od strane svjetskih moćnika i doma od onih koji nisu željeli Hrvatsku.

Danas kada smo doživjeli veliko divljenje širom svijeta našim Vatrenima, jasno je koliko je veličanstveno ostvarenje stvaranje neovisne Hrvatske. Iako su svi važni mediji stvarali lažnu sliku o Domovinskom ratu ipak je bilo mnogo onih u svijetu koji su znali koliko je veliko to Hrvatsko čudo.

Tako je Papa Ivan Pavao II za nas Hrvate govorio da smo NAROD NADE, a bivši francuski vojni biskup Michel Dubost na Međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu je rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. (*Hrvatsko slovo*, 3. siječnja 2003.). Slično je doživio

don Anđelko Kaćunko u Lurdu na vojnom hodočašću sredinom svibnja 2005. Kardinal i nadbiskup Kölna, Joachim Meisner je tvrdio: "Hrvati su sol u njemačkoj katoličkoj juhi." Ili da vas podsjetim što sam sam pisao još daleke 1996. godine u tekstu "Jesu li važniji ljudi ili ljudska prava" (*Dom i Svijet, Informativni tjedni prilog za iseljenike, br. 118, Večernji list (inozemno izdanje)*, 22. srpnja 1996.; J. Pečarić, "Borba za Boku kotorsku", str. 126-128.):

.... očito je kako su hrvatski standardi mnogo viši od standarda europskih zemalja. Pa nama su ipak važniji ljudi nego ljudska prava. Nama je problem što je u Rusiji (Čečenija, JP) pobijeno onoliko mnogo ljudi, a ne ima li negdje ili nema smrtnu kaznu. Mi smatramo da se treba pridržavati svojih odluka i primjenjivati ih ravnopravno na sve. A ne recimo donositi silne rezolucije o tome da se neće priznati rezultati etničkog čišćenja. A onda prisiliti žrtve da to moraju učiniti. Naravno, u BiH. U Hrvatskoj je nešto sasvim drugo. Tamo se samovoljni odlazak Srba iz Hrvatske proglašava - etničkim čišćenjem.

Zato ne iznenađuje ta mržnja prema najzaslužnijem za to što imamo svoju Hrvatsku hrvatskom predsjedniku Franji Tuđmanu.

Logično je bilo očekivati da će više mojih knjiga biti o njemu.

Već knjiga *Za hrvatsku Hrvatsku*, Element, Zagreb, 2001 je posvećena predsjedniku Tuđmanu. Jedan od predgovora napisao je profesor Miroslav Tuđman (drugi je napisao akademik Dubravko Jelčić). Meni je posebno bilo zanimljiva reagiranje profesora Tuđmana na nju – zamolio me da mu dam neku od mojih matematičkih knjiga da bi proučio kako ja to razmišljam.

U nekoliko knjiga je ime predsjednika Tuđmana u naslovu ili u podnaslovu:

Trijumf tuđmanizma, Zagreb, 2003.; *Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2*, Zagreb, 2003. I u knjizi s akademikom Dubravkom Jelčićem *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004., a drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2007.

Međutim o predsjedniku Tuđmanu je bila već prva moja publicistička knjiga *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima*, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998. Naime, to je bio polemički odgovor na knjigu dr. Milana Bulajića iz Beograda *Tuđmanov Jasenovački mit*.

Zbog nje je na radiju Slobodna Europa organizirana rasprava između dr. Bulajića i mene. Nesretan tom raspravom on je napisao novu knjigu kojom se pokušao opravdati. A to je prirodno dovelo do mog odgovora, tj. do knjige *Srpski mit o Jasenovcu II / O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora*, Element, Zagreb, 2000.

To je bilo vrijeme kada sam bio u Australiji pa su snimak tog razgovora mogli čuti tamošnji Hrvati. Prvi put na Hrvatskom radiju Australija, kada je snimak prekinut jer su na radiju imali dogovoren prijenos utakmice Sydneyske Croatije koja se borila za prvo mjesto u australskom nogometnom prvenstvu. Međutim mnogi slušatelji su zvali radio i protestirali: *Nećemo nogomet – hoćemo profesora!* To je dovelo do velike akcije australskih Hrvata za engleski prijevod tih knjiga: *Serbian myth about Jasenovac*, Stih, Zagreb, 2001. Korice za tu knjigu napravio je veliki hrvatski slikar iz Australije Charles Billich. Predstavljanja knjige diljem Australije bila su veličanstvena. Poslije predstavljanja u Zagrebu bio sam pozvan na ručak s američkim stručnjakom za holokaust iz Američkog veleposlanstva.

Dr. Bulajić je poslije toga postao smiješan kao glavni propagator Srpskog mita o Jasenovcu, pa su to – kako sam najavio 2000-e godine – morali preuzeti „istoričari” iz Hrvatske. Ubrzo su Goldsteini izdali knjigu *Holokaust u Zagrebu*, Zagreb 2001. S posebnim poglavljem o revizionistima u Hrvatskoj. Imao sam veliku čast da sam po prostoru koji su dali hrvatskim revizionistima, bio odmah poslije dr. Tuđmana. Odgovorio sam knjigom *Brani li Goldstein NDH?* Zagreb, 2002.

Činjenica da su dva hrvatska akademika Tuđman i Pečarić proglašena revizionistima sigurno je pomogla da neki u HAZU zaključe kako bi mlađi Goldstein, čiji je tata bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade, bio idealan izbor za novog akademika. Nisu uspjeli. Mnogi i danas smatraju da mi je to jedan od najvećih uspjeha u mom radu. Dapače, mislim da je to bio prvi neuspjeh te neokomunističke vlasti. O tome govori knjiga *Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?*, Zagreb, 2012. U knjizi je dan i niz tekstova hrvatskih povjesničara koji pokazuju koliko je loš Goldstein kao povjesničar. Tako je – zapravo – spriječena velika sramota HAZU da takvog znanstvenika, ako se za njega to uopće može reći, primi u svoje članstvo.

Dvadeset godina od moje prve knjige o Jasenovcu, tj. tog mog revizionizma, obilježen je knjigom:

J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

Posebno mjesto u toj priči o predsjedniku Tuđmanu i sramotnom ponašanju svjetskih moćnika i njihovih domaćih slugu koji su podržavali fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku je Sud u Haagu o kome sam napisao niz knjiga. Npr.:

Sramotni sud u Haagu, Stih, Zagreb, 2001.; *Zločinački sud u Haagu*, Zagreb, 2008.; *Kraj vremena veleizdajnika?*, Zagreb, 2009. (s Matom Kovačevićem); *Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud?* Zagreb, 2011.; *Rasizam svjetskih moćnika*, Zagreb, 2012.; *Rasizam domaćih slugu*, Zagreb, 2013.

Treba ovom prigodom izdvojiti samo ovo:

“U izdanju lista *Frankfurter Allgemeine Zeitung* od 19.V.2011. objavljen je komentar kršćansko-demokratskog zastupnika u njemačkom Bundestagu Klaus-Petera Willscha: *Mrtvačka sinoda u Haagu*. Autor na početku podsjeća na bizaran događaj iz crkvene povijesti kada je 897. godine tadašnji papa Stjepan VI. upriličio sudski proces – protiv svoga pokojnog prethodnika na prijestolju sv. Petra, Formozusa, kako bi ojačao vlastiti legitimitet. Mrtav papa je doista izvučen iz groba, navučena mu je papinska odora – i stavljen je pred sud gdje se od početka znalo kakva će biti presuda: kriv je.

Willsch piše kako se praktično ista stvar dogodila i na Međunarodnom sudu za ratne zločine u bivšoj Jugoslaviji u Haagu 15. travnja 2011. Tog dana sud je proglasio krivim pokojnoga hrvatskog predsjednika Tuđmana zato što je, navodno, planirao i proveo protjerivanje pobunjenih Srba prilikom ponovnog preuzimanja područja u Hrvatskoj koja su bila pod srpskom okupacijom. Willsch konstatira:

„Ova presuda je gnjusna, nepravedna i opasna.“

I doista, generali Gotovina i Markač izabrani su kao simboli hrvatske vojske i hrvatske policije, izabrani su kao najbolji u hrvatskoj vojsci i hrvatskoj policiji, da im se sudi umjesto Tuđmanu, zato što se drznuo da unatoč želji svjetskih moćnika stvori hrvatsku državu. Kao da Willsch objašnjava sucima u Haagu kako oni zapravo potvrđuju koliko sam bio u pravu kada sam Hrvatskog predsjednika nazvao Ocem hrvatske države.

Ne zaboravimo da se Tuđmanu u Haagu sudi i zato što je onemogućio ostvarenje želje srpskih moćnika da Srbi zavladaju Bosnom i Hercegovinom. Zbog toga je osuđen Dario Kordić, a bit će i general Praljak i njegova grupa.”

Na žalost, to predviđanje se pokazalo točnim. A da je osuda Predsjednika Tuđmana bila glavna zadaća Suda u Haagu pokazuje i slijedeće svjedočenje Venere Kordić u Hrvatskom listu od 23. prosinca 2004.:

Živa je istina da mu je to bilo u istrazi ponuđeno preko odvjetnika: ukoliko optuži Tuđmana i Šuška, doći će do nagodbe sa sudom! Da je to napravio, bio bi danas vani na slobodi kao i svi drugi optuženici. Zašto nije? Jer je, kako mi kaže, ponosan na te ljude, ponosan što je

bio s njima, ponosan što ih je uopće poznavao. Ne može njih optuživati za nešto što u biti nema veze s njima. Dario nije želio nikoga drugoga optužiti jer nije želio izaći iz zatvora na grbači drugih. Rekao mi je da bi to bilo sramotno, da ne bi mogao s tim živjeti, a najbitnije mu je, što je nekoliko puta ponavljao, 'da sljedećih deset godina mogu samog sebe pogledati u zrcalu te da mogu uspravno stajati pred svojom obitelji'.

Naravno to svjedočenje pokazuje sve veličinu samog Daria, tj. kako je dr. Tokić znalački znao odrediti tko su stupovi „moje Hrvatske“, zar ne?

Zapravo, možemo konstatirati ono isto o čemu sam pisao daleke 1996-e godine: Hrvatska je u Tuđmanovo vrijeme bila znatno ispred europskih država, pa su smiješne tvrdnje današnjih političara kako Hrvatska treba dostići njihove vrijednosti. Dostići – da, ali smanjivanjem ili čak odustajanjem od vlastitih vrijednosti, a kojih u Europi nema.

HVALA!

Zahvaljujem predsjednici Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara gđi Zorici Gregurić koja je na Youtubeu stavila snimak ovog govora:

<https://www.youtube.com/watch?v=pTz-Gs0m1o0>

<https://narod.hr/kultura/video-akademik-pecaric-tudman-kordic-i-general-praljjak-thompson-i-biskup-kosic-stupovi-su-hrvatske>

<http://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/16743-josip-pecaric-govor-na-predstavljanju-knjige-prvi-stup-moje-hrvatske>

MATE KOVAČEVIĆ

PEČARIĆEVI STUPOVI HRVATSKE DRŽAVNOSTI, DOM HVIDRA-E, 13. LIPNJA 2019.

Prije slova o značenju "stupova Pečarićeve Hrvatske" potrebno je odgovoriti na nekoliko pitanje - što je nama, hrvatskom narodu, hrvatska država, što je ta hrvatska država svojim susjedima pa onda i što je ona velikim igračima svjetske političke pozornice?

Hrvatska država u razdoblju kada smo je mogli samo sanjati, onda kad smo je stvarali i kada smo se za nju krvavo borili, kao i danas kad svim silama nastojimo očuvati njezin život, uvijek je bila najbolji državnopravni okvir za opstanak hrvatskoga naroda.

Bez toga okvira, bez njezina oživotvorenja i ne daj Bože u slučaju utrnuća toga državnopravnog okvira, u pitanje bi bila dovedena opstojnost cjelokupnoga hrvatskog naroda.

Naime, svaka se država ravna prema svojim interesima pa zato i ima na raspolaganju pravni sustav te mehanizme represivnoga i sigurnosnoga parata kojima od različitih ugroza štiti svoje državljane odnosno vlastitu državnu opstojnost.

Zato u demokratskim sustavima vlast i proistječe iz naroda, što u životu političke zajednice znači da narod na izborima bira zastupnike u zakonodavna tijela vlastite države pa su isključivo ti zastupnici za svoje dobre, loše i pogrešne odluke odgovorni svomu izbornom tijelu. Dakle, državljanima koji su ih i birali na te dužnosti.

U pravilu iznad te vlasti nema, niti može biti neke druge sekularne sile, što su svojedobno prepoznali pristaše prvoga hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana još 1990. godine, oblikovavši to načelo u glasovitu krilaticu kako je samo Bog iznad Hrvatskoga sabora.

U protivnom slučaju ne bi se moglo raditi o suverenoj državi, jer zakoni koje slobodnom voljom ne bi donosio Hrvatski sabor ne bi bili legitimni i ograničavali bi ključno načelo demokratskih sustava kako vlast proistječe iz naroda.

Ako vlast ne proistječe iz naroda, ona onda proistječe iz narodu nametnute sile - bilo da je riječ o samodržačkom uzurpatoru ili pak uzurpatoru izvan državnih granica, što je znak narušavanja ili gubitka državne suverenosti.

Takvi interesi nikad nisu, niti mogu biti, u skladu sa širokim interesima naroda pa se u slučaju narušavanja nacionalnih interesa može opravdano govoriti o agresiji i narušavanju međunarodnoga političkog sustava.

Nametanju tuđe volje, po zakonu se moraju usprotiviti sve državne ustanove, a na narušavanje suverenosti, bez obzira na koji način, reagira i svaki svjestan pripadnik narodne zajednice.

Svakom narodu, pa tako i hrvatskom, najbolji oblik za vlastitu afirmaciju jest njegova nacionalna država. Mi Hrvati posebno to nikad ne bismo smjeli zaboraviti!

Da smo slučajno sačuvali državnu neovisnost 1945., unatoč promjeni društvenoga uređenja, imali bismo manje gubitke, manje masovnih grobnica i manje stradalih obitelji.

Danas možemo samo zamišljati koliki bi, samo očuvanim životima mladih ljudi, bio naš potencijal. Ne treba ići u daleku prošlost da bi se stekli uvidi za te potencijale. Najbolje to svjedoče naši samostalni rezultati na svim područjima života, a posebno športa, u kojem do izričaja posebno dolazi viteški duh naroda.

Nisu li nam prije samo godinu dana svi svjetski mediji, inače obično neskloni malim narodima, ispjevali tolike hvalospjeve o hrvatskom nogometnom čuda?

U krajnjem slučaju očuvanje države, znači očuvanje nacionalne i osobne slobode pa je njezino očuvanje i pitanje opstanka cjelokupnoga hrvatskog naroda.

Hrvatska je susjednim narodima, uglavnom kad osjete njezine unutarnje slabosti, poligon za ostvarivanje vlastitih nacionalnih frustracija. Tako srbijanski ministar vanjskih poslova Ivica Dačić u svojoj skupštini govori o gubitku srpskih teritorija u Hrvatskoj, aktualna slovenska politika pokušava legalizirati nasilno oteta hrvatska područja, pojedinci iz talijanskoga političkoga miljea najavljuju zaposjedanje hrvatske obale, a i pojedinci iz mađarske politike, premda blago, ipak sve neskrivenije očituju želju za proširenjem svoga državnog teritorija i na hrvatska područja.

Bosanski muslimani, poput Srba iz Republike Srpske, nastoje hrvatska područja u BiH pretvoriti u vlastiti nacionalni entitet, a po mogućnosti, nakon toga, domoći se i dijela hrvatske obale.

Nisam pozvan davati savjete, a još manje nuditi rješenja Hrvatskoj vladi. Odgovor na srpske pretenzije jest samo žurna modernizacija hrvatskoga borbenog zrakoplovstva. Na bedastoće iz Trsta trebalo je i moglo se odgovoriti žurnim otvaranjem vojarne u Puli, a s Mađžarima, koji su nam nakon 1918. uglavnom bili skloni, stvar se mogla riješiti tihim i diplomatskim putem.

Za velike igrače, poglavito one iz EU, odnosno politička središta Berlina i njegovih pristaša, Hrvatska je još uvijek poligon za oživotvorenje nekakve balkanske unije.

U aktualnom odnosu snaga svoje interese, kako je to nedavno poručio i ruski veleposlanik, Hrvatska je zanimljiva i ruskim političkim probitcima.

Dapače, veleposlanik Anvar Azimov, pohvalio se kako je Moskva u igri sa Zapadom u mnogočemu nadmudrila zapadne saveznike.

Kad se zna da EU, odnosno njezini glavni igrači - Berlin i Pariz, unatoč protimbi Washingtona, surađuju s Moskvom, onda iz veleposlanikove poruke proizlazi da je Moskva u Hrvatskoj nadmudrila Sjedinjene Države.

Interes pak SAD-a, a promovirao ga je Donald Trump, jest povezivanje država srednje Europe od Poljske do Hrvatske i stvaranje t. zv. upravnice Baltik Jadran.

Od velikih potencijala, Hrvatska je tijekom godina postupno odustajala, a da nije pronašla adekvatno rješenje ili nadomjestak spomenutim političkim i gospodarskim potencijalima.

Ne treba spominjati da na hrvatskom području svoje interese ima i gospodarski sve jača Kina te Turska koja se nastoji izvući iz sklopa američkoga interesnog područja i povezati se s Rusijom.

Osim velikih nacionalnih igrača na političkoj pozornici sve donedavno je figurirala i međunarodna institucija Haaškoga tribunala, kroz koji su se, uz samodržačke i diktatorske ovlasti određene skupine svjetskih moćnika, probijali i interesi velikih sila, a posebice Velike Britanije.

Taj nas je sud, osim što je upropastio živote časnih hrvatskih pojedinaca, proglasio i agresorima u BiH, čime je potaknuo muslimanske političke inicijative za uništenjem hrvatskoga naroda u BiH.

Odgovor na ova pitanja, kao i na svakodnevnu kuknjavu medija i političara iz Srbije jest osnivanje posebnoga odjela u MVPEI i uporaba međunarodnoga položaja kojega bar formalno Hrvatska ima svojim članstvom u NATO savezu i EU.

Umjesto svega toga, odnosno namjesto organiziranoga i promišljena rada, promicanja vlastitih vrijednosti i lobiranja, u Hrvatskoj su prisiljeni pojedinci svakodnevno po rubnim medijima braniti interese svoga naroda i svoje države.

Jedan takav pojedinac po načinu, ali gotovo institucija po djelovanju jest akademik Josip Pečarić, koji se u zadnjih tridesetak godina dotaknuo gotovo svakog problema koji je u pitanje dovodio opstojnost hrvatske države.

Ta bi se pitanja, kad se sve sagleda, mogla podijeliti na nekoliko skupina, koje je akademik Pečarić klasificirao kao napadaje na stupove hrvatske države i njihovu obranu.

Naime, osim političkih, državnih, gospodarskih, društvenih, kulturnih i uopće sekularnih pitanja, ima u hrvatskom slučaju i nešto nadnaravno, a riječ je o pojmu uskrsnuća, što toliko smeta brojnim "knezovima ovoga svijeta".

Uskrnuće hrvatske države, koju je svijet bio odavna pokopao, svjedočanstvo vječnosti, s kojim već nekoliko stoljeća nepomirljivo ratuju zagovornici ne/kulture smrti.

Hrvatsko uskrsnuće i njezina opstojnost pobija njihovo višestoljetno manipuliranje čovjekovom prirodom pa otud, preko različitih nevladinih, provladinih, vladinih i inih skupina i udruga nastupaju legije klevetnika, kojima je cilj poljuljati vjeru u opstojnost jedine nam i vječne Hrvatske!

Napadajem na prvoga predsjednika dr. Franju Tuđmana, hrvatskoga Mojsija naših dana, želi se obeskrijepiti sama ideja samostalne i nezavisne hrvatske države.

Misle ti legionari-klevetnici da će različitim optužbama dr. Tuđmana poljuljati vjeru hrvatskoga naroda u njegovo djelo. A njegovo djelo, bez imalo pretjerivanja, jest samostalna, suverena, neovisna, nezavisna i demokratska hrvatska država.

Osim toga, ta je hrvatska država, zahvaljujući upravo prvom predsjedniku, bez obzira na naša nezadovoljstva Daytonskim sporazumom, bila jamac opstojnosti hrvatskoga naroda u BiH, koji je čak i po tom sporazumu, u sklopu županijskoga sustava unutar Federacije BiH, bio suveren narod.

Dario Kordić je nezamjenjivi junak naših dana. Naime, čovjek je pravedan osuđen na višegodišnju robiju. Čak mu ni sudci Tribunala nisu pronašli bilo kakvu krivicu. No, on je radije prihvatio vlastiti križ, nego oslobađajuću presudu pod uvjetom da se pridruži legiji protuhrvatskih klevetnika.

S dubokom vjerom u Krista, poput prvomučenika Stjepana, Dario Kordić ostao je trajni svjedok hrvatskoga uskrsnuća!

General Slobodan Praljak je simbol hrvatskoga otpora, koji je pravo na život hrvatskoga naroda temeljio na svim pozitivnim dostignućima zapadne uljudbe. Licemjerni klevetnici nisu mogli prihvatiti čak ni vlastite uzuse i okvire ponašanja pa su ga, unatoč temeljito argumentiranoj obrani, pokušali osuditi.

Nisu uspjeli! Spriječio ih svojim odlaskom sam general Praljak! Nije im dopustio zadovoljstvo da oni utrnu jednu od svijeća hrvatskoga uskrsnuća.

Sisački biskup mons. Vlado Košić neposredni je svjedok hrvatske ratne kalvarije, ali i njezina uskrsnuća. Dostojan sin pravovjerne Stepinčeve Katoličke Crkve, meta je posebno razularenih legionara, koji smrad dovlače iz samoga pakla i nabacuju se na ovoga postojanoga hrvatskog svjedoka.

Blaćenjem kardinala Stepinca i njegova mlađega biskupskoga brata Vlade, nadaju se, kako će u samoj ideji zatrti misao na slobodnu hrvatsku državu, u kojoj, kao većina, žive čestiti i Bogu vjerni ljudi.

Područje popularne kulture posebno je vezano uz legije klevetnika, a uporaba oblika te kulture za promicanje kulture života, posebno je rasrdila hijerarhiju klevetničkih legija, koja se u hrvatskom slučaju ustremila na popularnoga pjevača, hrvatskoga ratnog dragovoljca i ratnika Marka Perkovića Thompsona.

Njegov utjecaj među mladom populacijom posebno raspamećuje zatirače svake hrvatske državnosti. Prenošnje, naime iskustva, misli i ideje hrvatske državnosti mladom pokoljenju gotovo je i bez Haaškoga tribunala unaprijed napisana smrtna presuda.

Akademik Pečarić se u svojim knjigama uhvatio u koštac sa svim spomenutim problemima. Posve naravno, zato je i sam došao u sukob s legijama idejnih, političkih i duhovnih protivnika.

No, unatoč svemu, postojani i neslomljivi akademik i dalje svjedoči o uskrnući hrvatske države i njezinim čvrstim te neoborivim temeljima!

Čestitam akademiku Pečariću!

Mate Kovačević

SESTRA ISTAKNUTOG LJUBITELJA USTAŠTVA JOSIPA PEČARIĆA ZAVIJORILA ŠAHOVNICU U KOTORU NA DAN...

Sestra istaknutog ljubitelja ustaštva Josipa Pečarića zavijorila šahovnicu u Kotoru na dan zločinačke „Oluje“

Pečarićeva sestra je svoje oduševljenje progonom preko 220 000 krajiških Srba i ubijanje preko 1 800 civila obilježila tako što je na žici za veš ispod prozora okačila hrvatsku šahovnicu i zastavu Crne Gore

Da je sa dolaskom nove „pajser“ DPS – **Bruna Lončarević** koalicije u Kotoru dat vjetar u leđa ekstremnom hrvatskom nacionalizmu svjedoči i slika iz Starog grada. Izvjesna gđa **Rajković**, koja je, kako IN4S saznaje, sestra dr. **Josipa Pečarića** čije su šovinističke publikacije nadahnjivale i samog **Franja Tuđmana**, javno se uključila u proslavu zločinačke akcije hrvatske vojske i NATO – „Oluja“.

Pečarićeva sestra je svoje oduševljenje progonom preko 220 000 krajiških Srba i ubijanje preko 1 800 civila obilježila tako što je na žici za veš ispod prozora okačila hrvatsku šahovnicu i zastavu Crne Gore.

Pored slanja zvaničnog predstavnika na ceremoniji u Kninu od strane Crne Gore, vjetar u leđa proslavi „Oluje“ u Kotoru dao je i novi predsjednik HGI, Adrijan Vuksanović koji je tokom nedavne skupštinske rasprave Srbima poručio da ih „ne bole žrtve ni ratovi, već porazi“.

Dr Josip Pečarić, akademik HAZU i DANU bio je tokom posljednjih lokalnih izbora u Tivtu kako su istakli u HNV i HGI „njihov dragi gost“. Svoje šovinističke i blagonaklone stavove prema Pavelićevoj NDH, Tompsonu i Tuđmanu, iskazao je u oko 30 knjiga i publikacija. Koliko daleko je ovaj podržavalac lika i djela **Marka Perkovića Tompsona**, inače talentovani matematičar, otišao daleko u svom publicističkom radu i veličanju NDH, govori podatak da ga promoterom „ustaštva“ nazivaju čak i desnici naklonjeni mediji u Hrvatskoj.

Tako je ove godine po Hrvatskoj predstavio svoje najnovije knjige o „stubovima **Pečarićeve Hrvatske**“ (Tuđman, Kordić i general Praljak, Tompson, biskup Košić), a na promocijama mu je između ostalih govorio i **Miroslav Tuđman**.

IN4S

prosrpski portal sa sjedištem u Podgorici

Šahovnica u Kotoru na dan zločinačke akcije „Oluja“

<https://www.in4s.net/sestra-istaknutog-ljubitelja-ustastva-josipa-pecarica-zavijorila-sahovnicu-u-kotoru-na-dan-zlocinacke-oluje/?lang=lat>

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/32416-sestra-istaknutog-ljubitelja-ustastva-josipa-pecarica-zavijorila-sahovnicu-u-kotoru.html>

KRIŽNI PUT HRVATSKOG NARODA

Od: nikola@knez.us

Datum: 15. svibnja 2020. u 01:43:46 CEST

Za: Miroslav Međimorec

Predmet: film o Blajburgu - za medije

Dragi Miroslave,

Saljem ovu obavijest za medije pa te molim ako možeš to proslijediti dalje. Ujedno pošalji i akademiku Pečariću.

Hvala unaprijed uz srdačan pozdrav,

=====

Obavijest za medije:

Povodom aktualne situacije koja je nastala zbog najave slavlja sv. mise za žrtve Bleiburške tragedije u sarajevskoj prvostolnici 16. svibnja, Hrvatski Filmski Institut (www.hfi.mobi) želi obavijestiti Hrvatske građane i ostale koje zanima istina o Blajburgu da besplatno pogledaju film "Bleiburg: Titova dozvola za genocid."

Ovaj američki film prikazuje jedinstvena svjedočanstva Engleskih oficira, partizana pokajnika i ubojica, preživjelih s Blajburga te povjesničara i istraživača počinjenih zločina. Uz pomoć povijesnih dokumenata te novootkrivenih masovnih grobnica ovaj film jasno opisuje kršenje Ženevske konvencije i međunarodnog prava koje je dovelo do Blajburške tragedije i križnog puta odnosno holokausta Hrvatskog naroda. Original ovog filma je na engleskom jeziku. Verziju sa hrvatskim prijevodom možete pogledati na: https://www.youtube.com/watch?v=H_vUFukMqxI

Nikola Knez, Hrvatski Filmski Institut

Houston, Texas, 14. svibnja 2020.

=====

Nikola Knez ©, Director, Producer, Screenwriter

President, iFilms LLC, USA

Board of Directors Chair, Croatian Film Institute

1-361-8500-882

www.ifilms-fx.com

www.hfi.mobi

Confidentiality Notice: This is a PRIVATE message. The information contained in this email, including attachments, may be privileged and/or confidential as provided by law. The information in this email is intended only for the use of the individual or entity to whom it is addressed. If you are not the intended recipient, please delete without copying the content.

2) Thompson:

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/21437-razgovor-s-m-perkovicem-ne-boj-se-nova-je-moja-pjesma-koju-milijuni-hrvata-sada-slusaju>

Naslov:Fwd: **Academski clanak o Bleiburgu**

Datum: Sat, 16 May 2020 21:17:35 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Prijatelji,

Poslije filma o Križnom putu hrvatskog naroda g. Nikole Kneza, dobili smo i njegov članak za koji nam kaže da se može ponovno objaviti:

Naslov: *Academiški članak o Bleiburgu*

Datum: Sat, 16 May 2020 09:29:35 -0700

Šalje: nikola@knez.us

Prima: Josip Pecaric , Miroslav_Međimorec

Poštovana gospodo Međimorec, Pečarić i ostali,

U prilogu je akademski članak o Bleiburgu publiciran u International Journal of Social Sciences, 2018 godine. Sva su prava zadržana sa naše strane pa molim sve ako znaju gdje, i ako to mogu i hoće, da probaju publicirati isti uradak radi širenja istine i prosvjetljavanja mentalnih sklopova širih masa te akademskih i inih institucija.

U prilogu je dan članak:

Dorothy S. McClellan, Nikola Knez, POST-WORLD WAR II FORCED REPATRIATIONS TO YUGOSLAVIA: GENOCIDE'S LEGACY FOR DEMOCRATIC NATION BUILDING, International Journal of Social Sciences Vol. VII, No. 2 / 2018, pp. 62- 91.

Linkove za film dali su neki naši portali:

<https://kamenjar.com/pogledajte-dokumentarni-film-bleiburg-titova-dozvola-za-genocid/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21458-pogledajte-film-bleiburg-titova-dozvola-za-genocid>

Na kamenjar.com nas podsjećaju:

"Film je dobio posebnu nagradu žirija 2018. na *Worldfestu Houston*, Internacionalnom film festivalu u Houstonu."

Kada sam danas upozorio jednog prijatelja da je i ovaj film g. Kneza dobio nagradu, nije vjerovao. Mislio je da se radi samo o njegovom filmu o „Oluji“. Zato treba ponoviti ono što je o g. Knezu u svom članku koji sam vam poslao napisao dr. Međimorec:

„Nekoliko općih napomena o Nikoli Knezu, producentu i redatelju filma o *Oluji*, generalu Gotovini i opsadi i deblokadi Bihaća.

Počet ćemo od njegova zadnjeg filmskog uspjeha na Među-narodnom filmskom festivalu u Houstonu 2012.:

Nikola Knez i njegova producerska kuća *iFilms LLC* dobila je na 45. svjetskom festivalu filma u Houstonu 11 (jedanaest) Remi nagrada, platinastih, zlatnih, srebrenih i brončanih. Na festivalu je ove godine u različitim kategorijama prikazano više od 4600 filmova iz 57 zemalja. U kategoriji igranog filma sudjelovao je i hrvatski igrani film Branka Ivande *Lea i Darija*. Na istom festivalu prošle 2011. godine Nikola Knez je dobio tri zlatne nagrade, 2010. dvije. Nikola Knez redatelj, scenariist, snimatelj, dobitnik mnogobrojnih nagrada, osnivač je *iFilms LLC*, filmske kompanije koja se bavi filmskim procesom od početne ideje, scenarija do završetka filma, prikazivanja na filmskom platnu. Njegov studio opremljen je najnovijom tehnologijom kojom upravljaju vrhunski filmski profesionalci. Osnivač je *Prve* (2005.) i organizator *Druge* (2006.) međunarodne konferencije o mladeži i obrazovanju za 21. stoljeće (Children's rights@Education for the 21st Century) koja se otada održava na Sveučilištu Texas A@M u Corpus Christiju. Usto je osnivač Zaklade Sv. Marije na otoku Mljetu, Hrvatske udruge za dječja ljudska prava i Hrvatske udruge za ekoturizam. Pisac je nekoliko scenarija i dvije dječje knjige. Školovao se u Hrvatskoj u

kojoj je radio na velikom broju filmova za Hrvatsku televiziju, Koncertnu direkciju, HNK, Dramsko kazalište. Snimao je promidžbene filmove za industrijska poduzeća u Hrvatskoj i Njemačkoj. Snimao je dokumentarne, obrazovne i igrane filmove, filmove za promociju industrije i turizma kao i TV komercijalne i muzičke videofilmove. Ima bogato iskustvo u videosnimanjima, uređivanju, 3D animaciji i specijalnim efektima. Njegovo obrazovanje i iskustvo omogućuju mu potpuno razumijevanje moderne filmske tehnologije i računalnih mogućnosti pri stvaranju filma. Sposoban je nadzirati projekt od početne stvaralačke zamisli do postprodukcije, dok mu znanje matematike i uvid u računalne znanosti omogućuje stručnost u svim oblicima tehnologije kao i uporabu preciznih alata za stvaranje vizualnih efekata i 3D animacije. Stalno je u tijeku s razvojem novih tehnologija u stvaranju filma. Izdvojit ćemo tek nekoliko njegovih nagrađivanih filmova: *Vitezovi* (Knights) 3D animacija; *Između mjeseca i zemlje*, (Between moon and earth) dokumentarni film o ruskom kozmonautu Sergeju Avdeevu; *Američki zatvori, u inozemstvu i kod kuće* (American prisons, foreign@domestic) dokumentarni film koji je ove godine dobio platinastu nagradu za scenarij i Remi posebnu nagradu žirija za film i video; *Jedna osoba, dva puta* (One person, two paths).

Usprkos vrlo živom i uspješnom prisustvu u kompetitivnoj američkoj filmskoj industriji, Nikola Knez nije napustio vezu sa svojom domovinom i ovaj producersko-redateljski projekt pokazuje koliko vjeruje da se istina o Hrvatskoj, Domovinskom ratu i zatočenim generalima u Haagu, *Oluji* i pomoći Bihaću i BiH može na dobar filmski način, na engleskom jeziku, prezentirati svijetu.“

A sada vidimo da o hrvatskoj povijesti ima i objavljene članke!

Danas smo vidjeli kako crveni fašisti, istinske ubojice i njihovi nasljednici napadaju i Crkvu zato što služi svete mise za njihove žrtve.

Misu koju je vodio kardinal Puljić sigurno ste pratili, pa pogledajte i propovijed biskupa Košića: U propovijedi je Biskup rekao i ovo:

Moj je otac Ivan (1933.-2017.) bio dječak od 12 godina kada su kroz našu župu prolazile kolone tih zarobljenih ljudi koje su gonili pobjednici. Nekoliko je dana išao sa svojom susjedom gledati ne bi li prepoznali njezina sina, a onda je došla vijest da plivaju po Dravi. Išao je vidjeti i stvarno, kako je svjedočio, rijekom Dravom plivalo je puno leševa. Zapamtio je jednu sliku, koja se urezala i meni u sjećanje po njegovom kazivanju: mrtva žena koja je držala mrtvo dijete u naručju bila je zapletena u granje uz obalu rijeke. Tata se tad zapitao: pa što je kriva bila ta žena s djetetom? Ali tako su postupali „revolucionarni osloboditelji“! Mučili su i ubijali svakoga koji je bio ne samo pripadnik hrvatskih vojnih postrojbi nego i svakoga koji je bio povezan s njima ili je bio barem sumnjiv te čak bio i potencijalni neprijatelj jer nije dijelio njihovu partijsku ideologiju. Križni put hrvatskog naroda, koji je započeo na Bleiburgu, odnio je stotine tisuća života i to na najbrutalniji i najbestijalniji način. Tomu su svjedoci: Huda jama, Tezno kod Maribora, Maceljska šuma, Jazovka na Žumberku, Brezovica kod našeg Siska, Čemernica i tolike jame – masovna stratišta u kojima još i danas bez iskazanog poštovanja i dostojanstva počivaju kosti pobijenih ljudi.

<https://kamenjar.com/biskup-kosic-bleiburg-je-simbol-najveceg-stradanja-hrvata-u-povijesti/>

Na kraju sjetit ću se jedne bizarne priče o tome kako je, vjerovali ili ne, Križni put i Bleiburg imao utjecaja i kod mog izbora za akademika. O tome sam pisao u tekstu HAZU I PROTUNARODNA VLAST koji je objavljen u tjedniku *7Dnevno*, 09. 05. 2014., portalima *Dnevno.hr*, 10. 05. 2014. i *Glas Brotnja*, 10. 05. 2014. i mojim knjigama *Ako voliš*

Hrvatsku svoju', Zagreb, 2014. i Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017.:

Zato, kada razmišljate o HAZU-u, nemojte misliti samo na ove kakav je kolega o kome sam gore pisao. Uvijek se sjetite da je član HAZU-a bio i akademik Smiljko Ašperger, koji je upravo umro u svojoj 94. godini života. Potpisao je mnoga naša otvorena pisma (bio je i jedan od prva tri potpisnika Pisma VSUN-a o rasističkim presudama našim generalima u Haagu, a jednom mi je rekao kako bi ga bila sramota ne potpisati neko otvoreno pismo ako su ga potpisali akademik Aralica i ja) i Hrvatska mu je uvijek bila u srcu i u mislima! Uz akademika Paara najzaslužniji je i za moj izbor u HAZU (tada je bio tajnik II. razreda). Jedan kolega ga je tada, zbog moje knjige "Borba za Boku kotorsku" upitao.

– Bi li Ti napisao knjigu o Boki kotorskoj?

– Bih, kada bi znao - odgovorio je.

Kolega je nastavio:

– Pa zašto on piše o bleiburškim žrtvama?

– A zašto se smije pisati o onim žrtvama prije, a o bleiburškim ne? Zna li, kolega, da su tri člana moje obitelji stradala na Križnom putu?

Počeo sam s matematikom, pa da s njom i završim. U nizu lijepih uspomena na kolegu Ašpergera, spomenut ću još samo njegova uvjeravanja da kada potpisujem naša otvorena pisma moram staviti i to da sam matematičar:

Svaka čast nama ostalima, ali matematika je ipak matematika!

Dragi Smiljko, neka Ti je laka hrvatska zemlja.

Akademik Josip Pečarić

KAROLINA VIDOVIĆ KRIŠTO, ZAGREB, 2020.

**BRANITELJI, BISKUPI I AKADEMICI: PETICIJA PODRŠKE
KAROLINI VIDOVIĆ KRIŠTO**

Zbog opetovanog bulinga koje vodstvo HRT-a provodi protiv svoje novinarke i urednice Karoline Vidović Krišto – novinarke koja je na toj medijskoj kući ostala rijetki glas osvjedočenog domoljublja i istinoljublja – poziva Stožer za obranu hrvatskog Vukovara, uz podršku biskupa Vlade Košića i Valentina Pozaića, akademika Ante Glibote (Europska akademija znanosti, umjetnosti i literature), te Josipa Pečarića, Dubravka Jelčića, Andreja Dujelle, Stanka Popovića i Slavena Barišića (HAZU), prof.dr.sc. Davora Pavune i Matka Marušića, pjevača Marka Perkovića Thompsona, predsjednika Udruga hrvatskih branitelja dragovoljaca domovinskog rata – Ogranak Split Mirka Ramljaka, HVIDRA-e Split, Hrvatskog časničkog zbora Grada Splita, predsjednika Obiteljske stranke Mate Knezovića, predsjednice udruge 4+ Vesne Plazibat, Damira Markuša, vukovarskog branitelja iz Kutine i mnogih drugih potpisnika na potpisivanje peticije za smjenu vodstva HRT-a na čelu sa Glavnim ravnateljem Goranom Radmanom.

Peticijom se traži i ostavka vodstva Hrvatskog novinarskog društva na čelu sa predsjednikom Zdenkom Dukom: naime HND već mjesecima propušta na bilo koji način uzeti u zaštitu ovu časnu hrvatsku novinarku, koja predstavlja rijetki primjer moralne uspravnosti pred teškim pritiscima aktualnih vlastodržaca na novinare što rade na HRT-u.

Peticiju se može potpisati na www.peticija24.com; ondje se može pročitati i šire obrazloženje.

<https://katolik.hr/branitelji-biskupi-i-akademici-peticija-podrske-karolini-vidovic-kristo>

HRT Slika Hrvatske - Pedofilija kao temelj spolnog odgoja?, youtube.com, pristupljeno 29. kolovoza 2013.

↑ Dario C., Napad dženderističke klike na istinoljubivu novinarku HRT-a, katolik.hr, pristupljeno 29. kolovoza 2013.

↑ M.L., Božanić primio Karolinu Vidović Krišto: "Ukidanje 'Slike Hrvatske' izravni je udar na slobodu govora", index.hr, 7. siječnja 2013., pristupljeno 29. kolovoza 2013.

↑ Petar Vidov, Katoličku javnost ujedinio dokumentarist koji prezire katoličku crkvu, 4. siječnja 2013., pristupljeno 29. kolovoza 2013.

↑ Hrvatska se ne da u borbi protiv genderističkog mainstreaminga, Kultur Medien/Tomislav Cunovic, laudato.hr, 17. lipnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ Mladen Prenc, Hodak: 'HRT želi žrtvovati novinarku Vidović Krišto zbog ravnatelja koji poput klokana skače iz afere u aferu', dnevno.hr, 10. srpnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ 'Ja se nikog ne bojim osim Boga' Urednica Karolina Vidović - Krišto otkrila da je dobila uznemirujuća pisma, HINA, jutarnji.hr, 4. veljače 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ Ivana Živko, 'Ukinuli smo Sliku Hrvatske jer je odrađena neprofesionalno', 24sata.hr, 8. siječnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ Siniša Pavić, Trnovit put HRT-a od socijalizma do korporacije, novilist.hr, 9. veljače 2013., (u pismohrani archive.is 30. kolovoza 2013.), pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ Pročitajte pismo podrške Judith Reisman urednici 'Slike Hrvatske', vecernji.hr, 10. siječnja 2013., pristupljeno 29. kolovoza 2013.

↑ Otvoreno pismo hrvatskom novinarskom društvu, Piše: Walter William Safar, hkz-kkv.ch, 22. siječnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ Mario Filipi, Počelo hapšenje za "verbalni delikt", viktimologija.com.hr, 17. ožujka 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ M.M., Ilija Vučemilović i Josip Klemm: Zahtjev za slobodu novinarstva na javnoj Hrvatskoj radioteleviziji, hrsvijet.net, 9. travnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ Davor Dijanović, Povodom ukidanja emisije „Slika Hrvatske“: HTV je tamnica hrvatskog duha. HTV - tamnica hrvatskog duha, hkv.hr, 4. siječnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ Profesor hrvatskog jezika uputio pismo premijeru zbog zdravstvenog odgoja, laudato.hr, 29. siječnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.

Povodom ukidanja emisije „Slika Hrvatske“: HTV je tamnica hrvatskog duha, abh.com.hr, pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ [1], pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ Zaustavimo progon Karoline Vidović Krišto, likaplustv.hr, 15. srpnja 2013., pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ Grupa potpore novinarki Karolini Vidović Krišto, facebook.com, pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ [2], pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ Đurđica Sarjanović, Na Facebooku osnovali grupu podrške Karolini V. Krišto, 24sata.hr, 31. prosinca 2012., pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ Na Facebooku osnovali grupu podrške Karolini V. Krišto, cro.time.mk, pristupljeno 30. kolovoza 2013.

↑ Goran Radman, Odluka od 5. siječnja 2015. o izvanrednom otkazu Ugovora o radu Karolini Vidović Krišto na Hrvatskoj radioteleviziji, scribd.com, pristupljeno 4. veljače 2015.

↑ am, HRT novinarki dao izvanredni otkaz zbog 'omalovažavanja i vrijeđanja' ravnatelja Radmana, narod.hr, 8. siječnja 2015., pristupljeno 4. veljače 2015.

↑ Priopćenja HND-a. Reakcija na raskid ugovornog odnosa HRT-a i Karoline Vidović Krišto, hnd.hr, 8. siječnja 2015., pristupljeno 4. veljače 2015.

↑ mm, HHO: Karolina Vidović Krišto je u pravu, očekujemo saborsku raspravu o odgovornosti Gorana Radmana, narod.hr, 22. siječnja 2015., pristupljeno 4. veljače 2015.

↑ Ivan Raos: svečana sjednica HAZUD-a u Zagrebu, hazud.ch, 13. ožujka 2013., pristupljeno 29. kolovoza 2013.

↑ Z.S., Vidović Krišto dobitnica Global Leadership Award: 'Hrvatska treba biti ponosna', dnevno.hr, 3. travnja, 2013., pristupljeno 29. kolovoza 2013.

↑ i.kri/VLM, Karolina Vidović Krišto dobitnica je nagrade Global Leadership, vecernji.hr, 2. travnja 2013., pristupljeno 14. prosinca 2013.

Judith Reisman i Karolina Vidović Krišto

MIT O JASENOVCU I ZDS

Na predstavljanju knjige *Razotkrivena Jasenovačka laž* u Sisku pročitao sam i Poziv Predsjednici „DODIJELITE ODLIČJE KAROLINI VIDOVIĆ KRIŠTO!" Kao što sam već napisao Poziv je objavljen:

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-poslao-poziv-predsjednici-rh-dodijelite-odlicje-karolini-vidovic-kristo/>

Poznato je da je samo predstavljanje dočekano „na nož“. U svim komentarima po srpskim medijima neizostavno se govorilo o mojoj ulozi za Peticiju Za Dom spremni. Ako se sjetimo kako su reagirali iz Ureda Predsjednice na tu peticiju zgodan je bio slijedeći komentar:

Dida Cerin

Dobra ideja ali će odbiti i reći da je "neozbiljna provokacija" kako je odgovorila akademiku Pečariću pred dvije ili tri godine po jednom drugom pismu.

Očito se Dida Cerin dobro sjeća tog odgovora. Peticijom ZDS smo branili „Bojnu Čavoglave“ i Thompsona.

A na Thompsonovom facebooku ovih dana imamo 2000 čitatelja, 131 komentar i 187 dijeljenja članka *Akademik Pečarić: Veliki broj pjesama iz Domovinskog rata rabi pozdrav Za dom spremni i time dokazuju opću...*, iz kojega je izdvojen dio:

Akademik HAZU Josip Pečarić: Nekako kao da im je Bojna Čavoglave najgora zbog veličanstvene uloge koju je ta budnica odigrala u Domovinskom ratu, zar ne?

Ledila im se krv u žilama. A izgleda i danas!

<https://www.facebook.com/151454118244416/posts/2159339850789156/>

I jedan drugi komentator povezuje ZDS i Mit o Jasenovcu. Naime, polemiziram s povjesničarem dr. sc. Mariom Jarebom, koji je kao državotvorni povjesničar ali sve radi da se ostvari želja onog koji igra (Plenković) kako onaj drugi svira (Pupovac). Naime, kada je postalo, zahvaljujući Internetu, poznato da je u Prvoj Jugoslaviji ZDS bio i domobranski pozdrav, a stručnjak za Domobrane je bio baš dr. Jareb, on je na moj e-mail koji sam poslao nizu hrvatskih povjesničara, za koje sam smatrao da njeguju hrvatsku paradigmu u povijesti, s upitom o tome nije odgovorio meni nego je napisao omalovažavajući tekst u Hrvatskom tjedniku. Prenio ga je i Portal HKV-a DR. Odgovorio sam. Zapravo i razumljivo je jer je on sve znao o domobranskom pozdravu ZDS ali u svojim javnim nastupima je malo – gotovo ništa – učinio da se to zna.

Zato mi je posebno bio zanimljiv slijedeći komentar Zdenke Bilobrk:

Evo čitam. Dr. Jareb je bio član Međunarodne skupine za održavanje sjećanja i edukaciju o holokaustu i predstavnik Ministarstva kulture u Jusp-Jasenovac. Tako na jednome mjestu Jareb govori o knjizi Igora Vukića:

"Držim ipak da je riječ o samopromociji i pronalaženju novih istina kakve bile, bez obzira na sve dostupne činjenice i izvore.

Nisam još čitao knjigu, ali se tu stvari izvlače iz konteksta i stvara slika koja znatno odudara od logora kao mjesta teških ljudskih patnji."

O ZDS koji je u višestoljetnoj hrvatskoj tradiciji, dr. Jareb:

"To ipak ne poništava činjenicu da je ZDS nastao kao Ustaški pozdrav te je korišten u NDH kao pozdrav vladajućeg Ustaškog pokreta koji je Hrvatsku pokušao pretvoriti u totalitarnu državu i pod čijom su vladavinom počinjeni i brojni zločini."

Mislim da bi s moje strane ovo bilo sasvim dovoljno o liku i djelu dr. Jareba. Nemam namjeru više ništa čitati.

Zahvaljujem se gđi Bilobrk za ovo spominjanje Igora Vukića i njegove knjige. I na Portalu Novosti se spominje “moja” Peticija ZDS i povodom predstavljanja u Sisku (*Pečarić i Razum kod biskupa Košića predstavljaju revizionističku knjigu o Jasenovcu*) i sklad našeg dr. Jareba i njih: “Pečarić matematičar koji se u slobodno vrijeme bavi revizijom povijesti, a poznat je jer je 2015. godine dao podršku inicijativi da ustaški pozdrav ‘Za dom spremni’ postane službeni u Hrvatskoj vojsci”:

<https://www.portalnovosti.com/pecaric-i-razum-kod-biskupa-kosica-predstavljaju-revizionisticku-knjigu-o-jasenovcu>

A da, to su Pupovčeve novine. Nije naš dr. Jareb bedak, zar ne?

I u Sisku je govoreno kako je knjiga koju smo predstavljali nastala povodom dvadesete godišnjice moje knjige *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o Beogradskim konklorima*. Knjigu je izdala ustanova u kojoj radi dr. Jareb. Svojevremeno je dr. Milan Bulajić tvrdio kako je to uz Cohenovu antisrpskija knjiga u povijesti, pa je čak pisao i o „ideologiji genocida Choen-Pečarić“. A srpskim medijima je važnija Peticija ZDS. Oni itekako znaju kolika im je ZDS smetnja u njihovim suludim željama za osvajanjima u RH. Na moj tekst je ponovno u Hrvatskom tjedniku odgovorio dr. Jareb.

Raduje me što je dr. Jareb shvatio da sam „povjesničar amater, te kao takav svakom loncu poklopac“. Još malo treba napredovati pa će znati kako je lijepo biti poklopac Plenković-Pupovčevim povjesničarima. Čini mi se da je bio na dobrom putu pa mi je svojedobno ustupio svoja dva teksta za knjigu “Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU?!”, Zagreb, 2012. Knjiga je o zaustavljanju izbora Goldsteina u HAZU.

Naravno, kao čovjek kome logika nije jača strana dr. Jareb ne razumije da se ruga ustanovi u kojoj sam radi jer tiskaju knjige „povjesničarima amaterima, koji su kao takvim svakom loncu poklopac“.

S druge strane kada vidimo kako je povjesničarima jarebima logika nešto strano, ne čudi me što je nekadašnji ravnatelj HIP-a dr. sc. Mirko Valentić tražio da napustim profesuru iz matematike i dođem raditi u HIP.

Možda je i znao kako jarebi neće razumjeti značaj činjenice da je ZDS i domobranski pozdrav, pa je meni povjerio da odgovorim dr. Milanu Bulajiću na njegovu knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“.

Zapravo Peticija ZDS je iz 2015. god, a te godine je bilo i Pismo HAZU koje je potpisalo veliki broj naših ljudi (nadbiskupa, biskupa, akademika, sveučilišnih nastavnika, književnika,...). A to pismo je bilo u obrani znanstvenih istraživanja. Povod mu je bio napad na knjigu o Jasenovcu. Jedan od autora bio joj je Igor Vukić. Valjda se i tada radilo o „samopromociji“ kako gđa Bilobrk citira dr. Jareba. A valjda tada Karolina Vidović Krišto nije bila urednica na HTV pa nije zbog (i) Vukićeve knjige još tada nastradala!

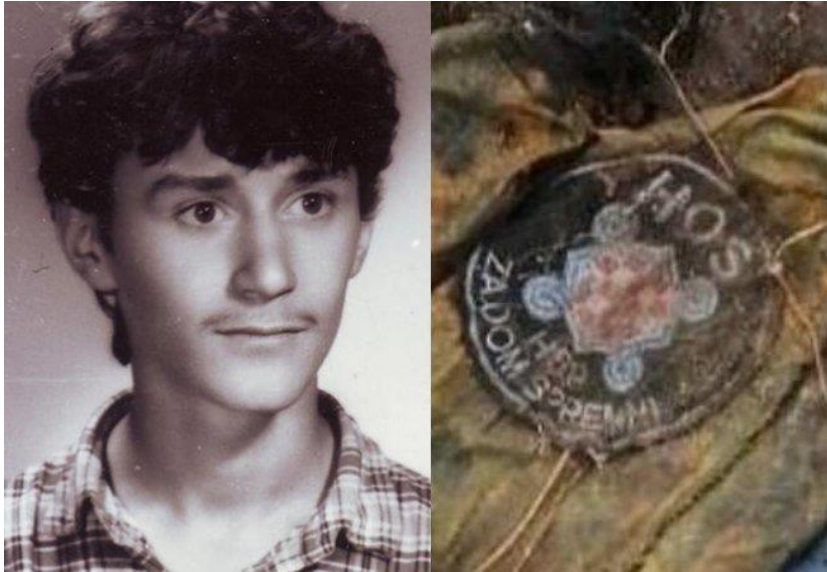
O Peticiji ZDS i Pismu HAZU napisao sam knjigu:

Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Josip Pečarić

KAROLINA VIDOVIĆ KRIŠTO OGLASILA SE UOČI MOŽEBITNE SUDSKE FARSE VEZANE UZ THOMPSONA I ZDS

21. veljače 2020.

Novinarka i urednica HRT-a Karolina Vidović Krišto ustraje u obrani istine o Domovinskom ratu.

Uoči, kako kaže, možebitne sudske farse Odjela za javni red i mir Visokog prekršajnog suda, a vezano uz pjesmu Čavoglave Marka Perkovića Thompsona, Vidović Krišto oglasila se putem Facebook-a. Njezinu objavu prenosimo u cijelosti:

Ako trebamo uzeti u obzir kontekst koji nam je povijesno najbliži i koji nam je najviše obilježio uporabu ovog pokliča – a trebamo! – onda je to kontekst hrvatskog Domovinskog rata, od 1991. godine. Mnoge postrojbe ZNG, Hrvatske vojske, HOS, imaju svoje himne u kojima je poklič “Za dom spremni”. Vojnici koji su s kunicom oko vrata obranili Hrvatsku u časnom, pravednom, obrambenom Domovinskom ratu pozdravljali su se i bodrili pokličem “Za dom spremni”. Bili su spremni umrijeti za svoju domovinu.

Ključno je naglasiti da je riječ o – na međunarodnom sudu potvrđenoj – časnoj obrani od vojne agresije. To je suvremeni, činjenični i legitimni kontekst pokliča “Za dom spremni” koji je u hrvatskoj povijesti u različitim okolnostima korišten još od 16. stoljeća do danas. Ovo sam napisala i objavila 24. siječnja 2014. g. u povodu rasprave o Joeu Šimuniću.

Danas ove riječi ponavljam u čast Žarku Manjkasu Crvenkapi i svim dragovoljcima obrambenog Domovinskog rata, u predvečerje još jedne možebitne sudske farse koja spomenute činjenice ne će moći izbrisati.

Željko Maršić-Zenga/Hrvatsko nebo

<https://hrvatskonebo.org/2020/02/21/karolina-vidovic-kristo-oglasila-se-uoci-mozebitne-sudske-farse-vezane-uz-thompsona-i-zds/>

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

PISMO PROF. MARUŠIĆU

Dragi Matko,

Kako svi i očekujemo od Tebe sjajan Ti je tekst o dr. Ester Gitman i njenom značaju za hrvatsku povijest. Zapravo za RH!

Tri glavne točke na kojima se i danas ruši hrvatska država su Stepinac, Jasenovac i Domovinski rat.

1. Stepinac. Još u intervjuu Slobodnoj Dalmaciji povodom izlaska moje knjige „Brani li Goldstein NDH“ rekao sam:

Svi koji promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, po definiciji napadaju našeg blaženika (Stepinca, op. J.P.). Po tome ćete ih prepoznati.

Zapravo ta moja knjiga je trebala biti odgovor na knjigu Goldsteinovih „Holokaust u Zagrebu“. Već sam bio napisao (i objavio kao feljton) odgovor na njihove napade na Stepinca, kada sam doznao da je pokrenuta velika hajka na povjesnika dr. sc. Juru Krišta koji je napisao negativnu kritiku dijela knjige o Stepincu. Zato je nastavak moje knjige sastavljen dobrim dijelom od mojih odgovora na napade na njega. Znalo ih je biti i 5 tjedno u raznim novinama.

Sigurno je velika stvar to što za istinu o Stepincu čini dr. Gitman. Koliko to može utjecati na one kojima su laži o Stepincu u njihovim planovima za napade na Hrvatsku – vidjet ćemo. Sigurno im je teško nekoga tko je učinio toliko dobra stalno optuživati. Je li u toj igri i Papa Franjo, ne znam. Ali da im koristi – koristi im. S druge strane problem im je i što među vladajućima u RH ne mogu lako naći onoga tko bi podržao te napade jer bi to u Hrvatskoj značilo političku smrt. Vidimo da je i Predsjednica dodijelila odličje dr. Gitman. Ali to im je pokazao puk u Zagrebačkoj katedrali kada je s ovacijama propratio spominjanje imena biskupa Košića.

2. Jasenovac. Zapravo ovaj Tvoj tekst doživljam i kao nastavak na naše Pismo HAZU iz 2015. koje je potpisao čitav niz hrvatskih uglednika (nadbiskupa, biskupa, akademika, sveučilišnih nastavnika, književnika,...) A povod je bio tadašnji napad na knjigu o Jasenovcu autora B. Matković, V. Horvata, S. Pilića i I. Vukića. I nedavno si reagirao na sličan napad na moju i dr. Razumovu knjigu sa sjajnim Otvorenim pismom Efraimu Zuroffu. Na ta istraživanja upozoravaš i u ovome tekstu kada kažeš: *Zato od toga dana u javnost trebaju, s trubama i bubnjevima, izaći i djela, argumenti i dokazi B. Matković, S. Loze, V. Horvata, N. Banića, R. Leljaka, M. Koića, S. Pilića, I. Vukića, S. Razuma, J. Jurčevića, M. Ivezića i drugih hrvatskih povjesničara koji su raskrinkali sve glavne krivotvorine hrvatskih neprijatelja. Oni koji izobličuju hrvatsku povijest, poput S. Koren, I. Goldsteina, H. Klasića, T. Jakovine i njima sličnih, neka se tim hrvatskim povjesničarima suprotstave znanstvenim argumentima, u javnosti, da svi možemo vidjeti tko je u pravu!*

Kao da i u tom dijelu ukazuješ na našu knjigu „Raskrinkana Jasenovačka laž“ jer je jedno poglavlje posvećeno napadima na Igora Vukića i njegovu knjigu „Radni logor Jasenovac“ i posebno na HTV emisiju kada se Klasić prepao i nije se suprotstaviti Vukiću. Jasno je da bi takvi kao Klasić ispali smiješni u takovim suprotstavljanjima.

Milošević je srpske vojnike poslije njihove „bežanije“ u Oluji podrugljivo usporedio sa zečevima. A znate li što se dogodilo kada se Klasić ponašao kao zec? Odgovorni na HTV-u su za to optužili urednicu Karolinu Vidović Krišto. Vjerovali ili ne! Valjda je trebala i očekivati da onaj koji kao povjesničar zastupa prosrpske interese mora pobjeći od onoga koji govori istinu. Da pravo pitanje je:

Tko i kada će se ispričati Karolini Vidović Krišto?

Naravno u knjizi „Razotkrivena jasenovačka laž“ jedno poglavlje je i posvećeno njoj!

Međutim, laži o Jasenovcu su toliko puta korištene tako da ima puno ljudi i u RH koji vjeruju u njih, a da ne spominjemo one vani. Pa pogledaj samo što glavni urednik Hrvatskog tjednika Ivica Marijačić za Predsjednicu kaže kako sudjeluje u širenju takvih neistina tj. kako je u Jasenovcu govorila morbidne laži na račun Hrvatske (prepričala sudbinu djevojke stradalnice logora za koju se odmah utvrdilo da uopće nije stradala i da nije bila u Jasenovcu). Tome treba dodati i onu epizodu kada je na neshvatljiv način pozvala Vučića u Zagreb. Je li i tu bio Jasenovac u igri, tj. je li svjetskim moćnicima poslije reagiranja u RH na velikosrpsku izložbu laži o Jasenovcu postalo jasno da im i Jasenovac zahvaljujući radu povjesničara koje Ti spominješ sve manje koristi u borbi protiv RH, pa otud i tog posjeta?

3. Domovinski rat. Teško je i pobrojati sve načine na koje je napadan Domovinski rat. Spomenut ću napad na pozdrav Za Dom spremni s kojim je branjena Hrvatska od fašističke srpske agresije uz rehabilitaciju znakovlja agresora. Traje u kontinuitetu od 2000.-e. Počelo je napadima na Thompsona,

HOS-ovce i sve to traje do današnjih dana. U tu kampanju se uključio Predsjednik Vlade pa je na zahtjev agresora ili onih koji su ih podržavali skidao i spomen-ploče poginulim braniteljima (Jasenovac), Međutim i pored velikih kampanja većina ljudi u RH su i dalje uz branitelje i njihov pozdrav s kojim su ginuli boreći se protiv fašističkog agresora. Pa se nedavno u to uključila i Predsjednica, a ubrzo joj je u pomoć priskočio američki veleposlanik. Suočena sa reagiranjem naših ljudi morala je ustuknuti. Ljudi traže da netko uputi zahtjev Predsjedniku SAD-a da iz RH povuče takvog veleposlanika.

Da nisam spomenuo Sud u Haagu koji je dugo bio glavni instrument u rukama onih koji su rušili Hrvatsku, a uz pomoć svih vlada u RH. Uspjeli smo ih onemogućiti u slučaju naših generala Gotovine i Markača. Ostali su im osuđeni Hrvati iz BiH. Međutim strašan udarac zadao im je general Praljak svojim sebedarjem za istinu i za svoj narod. Vlast nije ni došla na komemoraciju velikom generalu, Predsjednica je tada pobjegla iz Zagreba, a u Sunju izbacila njegovo ime iz svog govora, kao što je u Sisku izbacila ime Đure Brodarca.

dr, Međimorec i ja uskoro predstavljamo knjigu *General Praljak IV*. (u Hrvatskom slovu 21. 3. 2019., a predstaviti će je uz nas autore general i saborski zastupnik dr. sc. Miroslav Tuđman, i naši sjajni kolumnisti i publicisti Mato Kovačević i Marko Ljubić). Pri tome treba posebno naglasiti podnaslov ove knjige, koji je itekako u skladu sa svime do sada rečenim: *S prijezirom odbacujemo vaše podaništvo*.

DR. SC. ZDRAVKA BOŽIKOV:**PREDSTAVLJANJE KNJIGE „MOJIH 100 KNJIGA“
AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA**

Stotinu knjiga - mili Bože! Veliki je to broj i veliki jubilej akademika Josipa Pečarića.

Skroman i sebedaran kakav on već jest, posvetio ju je svom prijatelju Stanku Šariću za njegov 60. rođendan. U svojem ovitku ova knjiga uvezuje i njihovo prijateljstvo poniklo na hrvatskom domoljublju. Na taj način ona pak uvezuje i šire hrvatsko domoljublje, a osobito bi trebala biti poveznica svima nama kojima je ljubav prema domovini Hrvatskoj stil i okosnica rada i djelovanja. U tom smislu njezina posveta se odnosi na sve istinske hrvatske domoljube.

Tekstovi unutar knjige razvrstani su u nekoliko cjelina, iako se može reći da su svi oni izrečeni „u jednom dahu“.

Prva cjelina: „Sto knjiga“

Ovdje je autorov „*Veliki razgovor Mladena Pavkovića s akademikom Josipom Pečarićem*“ (travanj 2020.) u kojem je on izrekao stavove o temi kojom se bavio u svojim ranijim knjigama-publikacijama, jasenovačkom mitu kao udarnoj karici u pokoravanju Hrvatskoga naroda čemu i danas svjedočimo. Naravno, autor zastupa povijesnu istinu utemeljenu na stručnom istraživanju, a kao „oružje“ za raspršivanje tog mita. U tom razgovoru vođenom tijekom vremena obilježenog korona-virusom, najavio je i ovu knjigu koja je pred nama.

Knjiga koju predstavljamo posebno je aktualna ovih dana kada slavimo pobjedu u oslobodilačkoj operaciji Oluja o kojoj je u Americi snimljen i dokumentarni film.

Film „*Operation Storm*“, režirao je Nikola Knez, scenaristi su Dorothy McClellan i Miroslav Međimorec, nagrađen je i doživio je veliki uspjeh u Americi. Kod nas u Hrvatskoj film je nažalost prešućen, a za njegovu hrvatsku verziju nedostaju sredstva.

Suvišno je i napominjati kako bi itekako bilo prigodno prikazati taj film ovih dana uz obilježavanje 25 godina Oluje. Tako je većini hrvatskoga naroda uskraćeno bilo kakvo saznanje o tom filmu, jer o njemu vlada muk.

Pečarić razotkriva i proziva odgovorne, ali i napominje da je to logična posljedica velikosrpsko-hrvatske koalicije koja kormilari Hrvatskom. Seciranjem hrvatske vlasti on iskazuje svoj protest, ali zadržava nadu u neku buduću, istinski hrvatsku vlast.

Ovo poglavlje bi moglo nositi i naslov „Stotinjak knjiga“. Naime, knjiga koja je pred nama bila bi 103. na danom popisu dosadašnjih naslova. Popis obuhvaća 40-ak stručnih (matematičkih) knjiga, ostalo je publicistika kojom se autor bavi od 1998. godine. Akademik Pečarić jednako je predan obadvojema komponentama svojega imponantnoga opusa. Sam sebe smatra matematičarem, znanstvenikom, publicistom Domovinskog rata, ... izniklom u „Hrvatu iz Boke kotorske“.

Mogli bismo reći da je on kolosalan u sve tri svoje komponente.

Druga cjelina: „Stupovi moje Hrvatske“

Akademik Pečarić ističe četiri stupa svoje Hrvatske. Rekli bismo, simbolično je to: kao četiri stupa kuće-doma, četiri kantuna Domovine (i usput dodali da tri kantuna Pečarićevog privatnog doma, po starim dobrim hrvatskim običajima, drži njegova supruga Ankica).

Kao stupove svoje Hrvatske, Pečarić navodi:

- 1) Utemeljitelja samostalne Hrvatske Franju Tuđmana,
- 2) Generala Slobodana Praljka i Darija Kordića,
- 3) Domoljubnog pjevača i branitelja Marka Perkovića Thompsona,
- 4) Biskupa Vladu Košića.

Svaki od ova četiri stupa Pečarić drži nemjerljivo važnim i zaslužnim što imamo Hrvatsku, ali i ističe da je upravo to razlog što su najnapadaniji od onih koji nisu željeli Hrvatsku, bilo da su to svjetski ili domaći moćnici. Sramotno ponašanje takvih autor i ovdje razotkriva, posebno ističući djelovanje suda u Haagu.

U povodu proglašenja krivim pok. predsjednika Franje Tuđmana (15.04.2011. godine) kao znakoviti primjer navodi se komentar Klausua-Petera Willscha u Frankfurter Allgemeine Zeitungu od 19.05.2011. godine pod naslovom „*Mrtvačka sinoda u Haagu*“. U tom komentaru K-P. Willsch tu činjenicu uspoređuje sa bizarnim događajem iz crkvene povijesti. Naime, tada (897. godine) je aktualni papa (Stjepan VI.) upriličio sudski proces protiv svoga pok. prethodnika (Formozusa) kako bi ojačao vlastiti legitimitet...

Jedina razlika: Haaški sud ipak nije iz groba izvukao i postavio na optuženičku klupu pok. predsjednika F. Tuđmana, ali presuda je ista!

Političare pak u R. Hrvatskoj Pečarić podsjeća na riječi našega velikoga kardinala, pok. Franje Kuharića:

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.“ (29.09.1997. godine)

Akademik Pečarić i danas ističe ovo upozorenje kao svoje vlastito.

Isto tako ističe naše biskupe kao prave predstavnike „naroda nade“ kako je o nama Hrvatima govorio sv. Otac papa Ivan Pavao II.

S druge strane, autor razotkriva lice fašističkih srpskih agresora na Hrvatsku. Oni lažno veličaju (od uvijek, pa i dan-danas) svoj narod u čemu prednjače njihovi duhovni vođe. Svojtanjem tuđega, velikosrpstvo je usporedivo sa trećim Reichom! Kroz povijest su stvorili mitove kao opravdanje i pokretač svojatanja tuđega, pretvarajući i svoje poraze u „srpsku mitologiju“ (Kosovski mit, etc.). Usavršili su metodologiju poricanja svoje odgovornosti za počinjena zlodjela upravo skrivanjem u svoja mitska tumačenja događaja. Kroz stav i razmišljanje B. Bogdanovića, Pečarić navodi i razuman izuzetak, gajeći nadu da će ovakvi istupi uroditi plodom (unatoč još živom velikosrpstvu na čelu sa SPC):

„Moja braća Srbi nisu svesni razmera tragedije u koju su uvukli i druge i sebe. Otpočeli su dekompoziciju srpske nacije i njeno moralno ubistvo. Srbi su rat izgubili, to je gotovo, ali su izgubili i dušu, izgubili su čast, izgubili su sve, jer posle izgubljene duše i časti ne ostaje ništa više. Sve je potrošeno. I to je rezultat srpskog nacionalizma, te neverovatne ludačke istrainosti u stvaranju velike Srbije,“

Pečarić također ističe da se koalicijska stranka vladajućih u Hrvatskoj, SDSS naslanja na SSS i velikosrpstvo njihovog glasila „Srbobrana“.

U tome on vidi slijepo sluganstvo vlasti u Hrvatskoj i svu pogubnost takve koalicije za Hrvatsku. Kao primjere sluganstva navodi suđenje pjesmi „Bojna Čavoglave“ (M. Perković Thompson), osude spaljivanja Krnje u Imotskom, ... dok se istodobno tzv. „Frljičevština“ s vrijeđanjem svega hrvatskoga tim istim „aršinom“ svrstava u umjetničke slobode!

Komentarom knjige Josipa Jovića „Život po protokolima“ (2002) kao prilogu anatomije hrvatske (samo)destrukcije, Pečarić ukazuje na vanjske utjecaje koji nas guraju u četvrtu Jugoslaviju pod različitim nazivima (Regija, Zapadni Balkan,...), a po modelu 6 - 1 + 1. Iz bivše YU-tvorevine isključuje se Slovenija, a dodaje Albanija.

Nimalo slučajno, na tom tragu kriminaliziraju se sva četiri stupa „Pečarićeve Hrvatske“. To provodi vladajuća srpsko-hrvatska koalicija u Hrvatskoj, koliko god deklarativno tvrdili suprotno.

Moćnim centrima izvan Hrvatske kojima je to cilj, trebaju ti „izdresirani bullterijeri“ dovedeni na vlast u Hrvatskoj, koji će to bespogovorno provoditi grizući sve što je samosvjesno, nacionalno, individualno, ...

Zato, unatoč svemu – ostanimo narod nade!

Na svoj imendan ove godine, akademik Josip Pečarić preko portala *dragovoljac.com* darovao je svima svoju knjigu „Vratiti Hrvatsku narodu“. Dodala bih da je svojim cjelokupnim opusom od 100-injak (što stručnih, što publicističkih) knjiga Pečarić darovao sebe svom narodu i kao matematičara, i kao znanstvenika, i kao publicista Domovinskoga rata. Darovao je sebe kao iznimnog čovjeka, zaigranog poput dječaka u obrani od nepravdi pomoću (raz)otkrivanja istine.

Prijateljstvo akademika Pečarića i g. Stanka Šarića karakterizira i povezuje i svojevrsan dualizam obadvojice:

1. Pečarić je matematičar i spisatelj,
2. Šarić je građevinar i član najboljih hrvatskih tamburaša.

Knjiga pred nama posvećena tom prijateljstvu ostaje tome trajna uspomena.

Poželimo našem dragom akademiku Pečariću da nam poživi u dobrom zdravlju onoliko godina koliko je knjiga napisao!

ŽUPA TISNO

06. kolovoza 2020.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22669-dr-sc-zdravka-bozиков-predstavljanje-knjige-mojih-100-knjiga-akademika-josipa-pecarica>

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020.

**AKADEMIK PEČARIĆ: NIŠTA NE MOŽE NA BOLJE BEZ
VLASTI KOJA VOLI HRVATSKI NAROD I DRŽAVU**

Portal HKV-a, 15. ožujka 2015.

**Razgovor s akademikom Josipom Pečarićem povodom izlaska knjige
"Propade im crvena Hrvatska"**

Poštovani gosp. Pečariću, 25. ožujka u dvorani Udruge specijalne policije bit će predstavljena Vaša nova publicistička knjiga "Propade im crvena Hrvatska". O čemu možemo čitati u Vašem novom djelu?

Naslov može zavarati one koji znaju da sam ja Hrvat iz Boke kotorske. Tako mi je dragi prijatelj hrvatski književnik Stijepo Mijović Kočan napisao: KAD SE VEĆ BAVIŠ Crvenom Hrvatskom, pročitaj moj poetsko-oglednički tekst (pjesmu) Svjedoci su... o zajedničkom jeziku nekada u Crvenoj Hrvatskoj (Duklji, Zeti, Crnoj Gori) koji je jednak u Dubrovačkom Primorju i Konavlima i u današnjoj Crnoj Gori kao i u nekim selima u Albaniji, u ostacima starinskih riječi (tzv. arhaizama). U CG ih je Nikčević ozakonio u njihovu jeziku. Ali, ti fonemi su dokaz o jedinstvu narodnoga govora nekadašnje Crvene Hrvatske, od Neretve do Bojane. Osim toga, jezično "crmno" (Crmnica) je isto što i "crveno", isto što i "crljenica" (crvena boja brda gdje ima boksita (?)). Lako je moguće da se "crmno" prometnulo u "crno", a izgubilo značenje "crveno" pa JE GORA POSTALA CRNA, NE VIŠE CRMNA (CRVENA!)?! Tebi poezija ZNAM DA NE LEŽI BAŠ, ALI PROČITAJ KAO ČINJENICU, TO TI LEŽI! Šaljem cio ciklus, a ti pročitaj samo ono "Svjedoci..."! (Kočanove pjesme dao je portal [Glas Brotnja](#)).

Njegovo reagiranje podsjetilo me je na jednog drugog dragog prijatelja, pokojnog hrvatskog redatelja Krsta Papića, koji je također bio s područja Crvene Hrvatske koju spominje Kočan. U onim vremenima kada se stvarala Hrvatska znao je reći da je Crveni Hrvat, a ljudi su mislili da kaže da je komunist. Da, moja knjiga govori o takvoj Hrvatskoj na koju su mislili ti o kojima mi je pričao Krsto. Knjiga zapravo predstavlja svojevrсни nastavak na dvije moje knjige: 'Ako voliš Hrvatsku svoju' i Hajka na Thompsona.

Kome je to "propala crvena Hrvatska" i na čemu temeljite takav zaključak?

Poznato je kako je Ivo Josipović svojevremeno najavio Crvenu Hrvatsku. Zato u prvom poglavlju s istim naslovom dajem niz tekstova u posljednjim mjesecima pred predsjedničke izbore u Hrvatskoj, koji su završili sramotno za Ivu Josipovića. Iako je tijekom svog petogodišnjeg mandata praktično sve u Hrvatskoj u vlastima i glavnim medijima zacrvenio i okrenuo ponovnom sluganstvu Beogradu i Londonu, nije uspio u svojoj nakani.

Prvi je predsjednik, u čiju su slavu glavni mediji pisali ode, uvjerali narod u osamdesetpostotnu popularnost i sl., koji nije uspio obnoviti svoj mandat. Sjetimo se, uvjerali su narod, a uvjerali svoje gazde, kako će Josipović pobijediti u prvom krugu. U

ovom poglavlju treba posebno pogledati tekstove o Hrvatskomu nacionalnom etičkom sudištu, koje se sustavno prešućivalo u tim medijima, kao i tekstove o braniteljskim udrugama koje su među najzaslužnijima za propast Crvene Hrvatske: Stožer za obranu hrvatskog Vukovara i branitelje u Savskoj 66. To ponajbolje pokazuje i ovi organizirani antiprosvjedi protiv sto-postotnih invalida iz Domovinskog rata tzv. "štakoraša". Ne zaboravimo da je hajka na Thompsona i stoga što je on branitelj!

Kako u kontekstu onoga o čemu ste prethodno govorili gledate na izbor Kolinde Grabar Kitarović za predsjednicu države. Koliko je njen izbor zaslužan za pad "crvene Hrvatske"?

Kolinda Grabar Kitarović ni u jednom momentu nije navela nikoga da posumnja u njenu ljubav prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. A u Hrvatskoj je već postalo jasno većini naroda, vjerojatno velikom i njenom zaslugom, da smo na vlasti imali one koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. To je postalo toliko očito da je i Biskupska konferencija preporučila da se bira kandidat koji voli hrvatski narod i hrvatsku državu. Ta preporuka bi bila besmislena u bilo kojoj državi u svijetu jer tamo sigurno ne mogu biti predsjednički kandidati ili uopće na vlasti oni koji ne vole ni narod ni državu svog naroda. Na žalost nije.

Hrvatski predsjednik akademik Franjo Tuđman je stvarao hrvatsku državu pozivajući se na pomirbu. Tu posebno mjesto ima sam Ivo Josipović. Naime, njegov otac je bio svojevremeno predsjednik partijske komisije koja je poslije Hrvatskog proljeća odlučivala tko će ići u zatvor, tko će biti najuren s posla i sl. Desetak tisuća Hrvata prošlo je tako kroz njegove ruke. Znamo da je u zatvor otišao i Tuđman. Međutim, Tuđman 1993. godine osniva Komisiju za žrtve rata i u nju među ugledne stručnjake uključuje i jednog magistra asistenta na Pravnom fakultetu Iva Josipovića i tako mu daje mogućnost brzog napredovanja.

Josipović je od tada bio stalno u sličnim komisijama, a o njegovom ponašanju najviše nam govori to da ga je Hrvatsko nacionalno etičko sudište osudilo za etičku veleizdaju. Međutim, u kontekstu Tuđmanove pomirbe treba posebno naglasiti da je Josipović dobio prve izbore pozivajući se na Novu pravednost. A uzor za tu "novu pravednost" bio mu je otac Ante. Da, desetak tisuća Hrvata u zatvoru, ili bez posla i sl.

Ne mislite li da će za konačan pad "crvene Hrvatske" ipak biti potreban poraz sadašnje vlasti na parlamentarnim izborima?

Da, u naslovu moje knjige stoji "propade im". Sigurno im je već sada očito da ništa nema od Josipovićeve obećanja. Ali sigurno još nije gotovo. Svojevremeno smo prof. Tomac i ja uputili otvoreno pismo čelnim ljudima hrvatske oporbe pozivajući ih na jedinstvo, naglašavajući upravo da je to važno zato da nikada više nemamo u Hrvatskoj na vlasti one koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Sve govori naslov moje prethodne knjige 'Ako voliš Hrvatsku svoju', koja je – nadam se – zajedno s knjigama prof. dr. sc. Zdravka Tomca, Crveni predsjednik, Tihomira Dujmovića, Hrvatska u raljama djece komunizma i Vjekoslava Krsnika, Ivo Josipović – kronologija izdaje, pomogla da ljudi spoznaju bit Josipovićeve Crvene Hrvatske.

Zapravo, moja knjiga nudi drukčiju Hrvatsku – Hrvatsku ljudi koji vole i svoj narod i svoju državu. Doc. dr. sc. Marko Tokić je za takvu 'moju' Hrvatsku rekao kako počiva na četirima stupovima: dr. Franji Tuđmanu, Dariju Kordiću, Marku Perkoviću Thompsonu i biskupu Vladi Košiću. Zapravo, čini mi se da je odgovorio o četiri skupine hrvatskih ljudi koji su

najzaslužniji za opstojnost Hrvatske, a dao im je imena onih najnapadanih među njima od strane sluganskih političara i medija u RH i drugdje.

Franjo Tuđman je sigurno najomraženiji i od takvih najnapadanih i predstavlja sve one koji su najzaslužniji za stvaranje Hrvatske. Tu su sigurno i ratni ministar Gojko Šušak, branitelji... Dario Kordić predstavlja sve one koji su stradali zbog svoje ljubavi prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Thompson je sigurno najnapadanih među Hrvatima kojima je Bog dao neki talent i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda. Nadam se da u tom stupu pripadam i ja sam. A biskup Košić predstavlja Crkvu u Hrvata. Crkva je stalna meta 'hrvatskih' ljevičara, a posebno biskup Košić.

Kako gledate na političke potencijale oporbe?

Vjerojatno Vam je poznato da ja ne volim komentirati političke teme. Ali nisam slijep ne vidjeti da je HDZ pobijedio na već pet-šest uzastopnih izbora. To zapravo predstavlja i odgovor na prethodno pitanje o konačnom padu Crvene Hrvatske. Mada je vjerojatno poznato kako ja već naslovima svojih knjiga ukazujem na ono što očekujem da će se dogoditi. Tako se nedavno i veliki hrvatski kolumnist i publicist Josip Jović sjetio naslova moje knjige "Trijumf tuđmanizma" iz 2003., dakle iz vremena kada je detuđmanizacija Hrvatske bila na svom vrhuncu.

Oslobađajuće presude generalima, uspjeh referenduma o braku, poraz Ive Josipovića kao i neki drugi događaji posljednjih godina ipak ulijevaju nadu u promjene na bolje u Hrvatskoj. Vaš komentar?

Oslobađajuće presude generalima su bile strašan udarac Josipoviću i cijeloj kukuriku koaliciji jer oni svoj uspon mogu zahvaliti podršci britansko-srpskoj politici. I svo vrijeme su i djelovali promičući velikosrpsku politiku formuliranu u Memorandumu SANU 2. Sam Dejan Jović je nedavno potvrdio koliki je šok to bio za Josipovića. U ovoj, a i drugim mojim knjigama, posebno naglašavam na onu Meronovu rečenicu kako je NERAZUMNO osuđivati one koji su oslobađali okupirana područja svoje države. A to Josipoviću, profesoru na Pravnom fakultetu, nije bilo jasno. Mo'š mislit!

Meni je kao znanstveniku strašno vidjeti kako su neki "znanstvenici" na taj način spremni izdati svoju znanost. S druge strane treba posebno istaknuti kako su upravo nepolitičari posebno zaslužni što je došlo do propasti ideje Crvene Hrvatske. Moram tu posebno spomenuti i HAZU jer je moja akademija često na meti kritika. Ali, prvi neuspjeh ideja o Crvenoj Hrvatskoj doživjela je u HAZU.

Naime, kada je vlast pokušala u HAZU instalirati "svoga" povjesničara prof. dr. sc. Iva Goldsteina, izrazitog predstavnika jugo-komunističke paradigme u hrvatskoj povijesti, 'propao' je ne dobivši ni jednu trećinu glasova. A kada spominjemo referendum o braku treba se podsjetiti koliko je zaslužna za to Karolina Vidović Krišto koja je na HTV-a razobličila one koji zastupaju rodnu teoriju. Ova naša vukovarka, majka četvoro djece, nedavno je dobila otkaz na HTV-u. Dok mi lako zaboravljamo najzaslužnije među nama, očito oni znaju čekati da bi im se osvetili, zar ne?

Čini mi se da je trenutno najveći problem Hrvatske iseljavanje mladih i kvalitetnih ljudi u najvitalnijoj dobi iz Hrvatske kao i vrlo loša demografska slika o kojoj se u hrvatskim medijima vrlo malo govori. Političari kao da ne vide da je demografija strateško pitanje hrvatske budućnosti jer – kao što je pred koji tjedan u svoj kolumni zapisao Damir Pešorda – "čemu sve ako nas ne bude?". Kako gledate na taj problem?

Cijela politika onih koji u Hrvatskoj provode britansko-srpske interese uvijek je dovodila i do egzodusa hrvatskog pučanstva. Što manje ima onih koji mogu voljeti hrvatski narod i hrvatsku državu to bolje za njih! Ponavljam, bez vlasti u rukama onih koji vole hrvatski narod i hrvatsku državu, ništa ne može ići na bolje.

http://www.hkv.hr/razgovori/19872-akademik-j-pecaric-nista-ne-moze-na-bolje-bez-na-vlast-ne-dodu-oni-koji-vole-hrvatski-narod.html#disqus_thread

JOSIP JOVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

ZLOČINI NISU ISTI ILI KAKO OD IVA NAPRAVITI JOVU

Slušam Ratomira Čačića kako na HTV4 objašnjava kako nisu isti zločini komunista i ustaša. Iako on misli suprotno, jasno je da velikosarpsku logiku treba samo „okrenuti“ i dobiješ istinu.

Jer doista nije isto ubijati djecu, žene, starce i druge nevine poslije rata u želji da nekom narodu spriječiš ostvarenje prava na svoju državu i ubijanje onih koji ti to pokušavaju onemogućiti.

Zato sam i upozorio na dio propovijedi biskupa Košića kako ne treba uspoređivati zločine mega-zločinca JBTita s zločinima Pavelića.

Pri tome treba stalno imati u vidu kako je laž najviše pomogla Srbima u povijesti, pa kada slušamo one koji provode velikosrpski Memorandum 2 u RH kao i Srbi moraju koristiti neistine. To im je umnogome olakšano jer su godinama vladali i u tom velikom razdoblju laž je postala istina, a istina je bila zabranjena i sakcionirana!

Zato kada danas govore o ploči u Jasenovcu treba imati na umu da istina o Jasenovcu koju i današnje vlasti pokušavaju nametnuti je samo „istina“.

Kad govorimo o Jasenovcu, i ne samo o njemu, treba stalno imati u vidu ono što nam poručuje Igor Vukić (i ne samo on):

‘NE TREBA UKLANJATI PLOČU HOS-a, Jasenovac nije mjesto u kojem su činjeni masovni zločini’

”Mislio sam da će Vladino Vijeće za suočavanje s posljedicama totalitarnih režima dati prijedloge kako se treba postaviti prema toj povijesti, odnosno koji tip istraživanja treba pokrenuti. No i to Vijeće šuti. Čudno je i vrlo štetno kada Milorad Pupovac i drugi predstavnici Hrvatske vlade šute na skupovima na kojima predstavnici Vlade iz Srbije govore javno laži o Jasenovcu, odnosno kada i dalje ističu broj od čak 700.000 navodnih žrtava. Takvim lažima naši bi se morali suprotstaviti. Zato treba ustrajati na istraživanjima te na istini, jer bi izricanje istine uvelike pridonijelo smirivanu stanja u društvu”, zaključuje istraživački novinar kojega protivnici ne mogu nazivati ‘ustašom’, jer Vukić ne krije da je po ocu pripadnik srpske etničke skupine, dok mu majka ima hrvatske i češke korijene.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/ne-treba-uklanjati-plocu-hos-a-jasenovac-nije-mjesto-u-kojem-su-cinjeni-masovni-zlocini-1057257/>

Zapravo, naš poznati povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević je već u naslovu svog teksta (11. 04. 2017.) ukazao zašto je Vukić pogriješio u svojim nadama o radu tog vijeća: Vijeće za suočavanje s prošlošću prilika za rehabilitaciju komunizma.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/46449-vijece-za-suocavanje-s-prosloscu-prilika-za-rehabilitaciju-komunizma>

Slično kaže i povjesničarka Blanka Matković:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/6746-blanka-matkovic-proglasenjem-jasenovca-mjestom-posebnog-pijeteta-hdz-i-partneri-zele-zabraniti-istrazivanje-komunistickih-zlocina>

Dujmović, objašnjava u svom tekstu kako je Plenković osmislio tu rehabilitaciju komunizma, ali mu je Pupovac zabio nož u leđa:

Zadnji, zacijelo ključni zaplet, plod je upravo fatalne Plenkovićeve procjene. Dakle, (premda je diranje u legalne insignije jedne udruge mimo pameti), Andrej Plenković je odavno najavio da se sprema novo zakonsko rješenje za HOS-ove oznake, rješenje koje bi omogućilo legalnu zabranu sadašnjih insignija...

Pritom, u Hrvatskoj, po toj logici srpskog nacionalizma i šovinizma zapravo nema, osim ako nije izazvan hrvatskim nacionalizmom. Dobro, u ratu je bilo četnika, to je jasno, ali njih sada po toj logici zapravo više nema, ali zato ima ustaša i protiv njih se valja boriti svim sredstvima. To je himna komunističke partije Hrvatske ravno pola stoljeća, to je Josipovićev životni svjetonazor, ali nije daleko od toga ni Andrej Plenković.

<http://direktno.hr/kolumne/kako-je-pupovac-plenkovicu-zabio-noz-u-leda-96571/>

Slično komentira i Damir Pešorda:

Antifašistička ekspozitura u aktualnoj hrvatskoj vladi i neimenovani visoki povjerenik za Hrvatsku, Milorad Pupovac, ultimativno traže od Plenkovića da hitno makne zakonito postavljenu ploču poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/47760-damir-pesorda-antifasisti-u-ofenzivi>

Kako izgleda scenarij Ranka Ostojića iz Splita ipak se neće ponoviti u Jasenovcu. Čini se da su HOS-ovci ucenjeni donošenjem zakona o braniteljima prihvatili premještanje ploče u Novsku, što opet služi velikosrpskim interesima očuvanja laži o logoru u Jasenovcu koje su uvijek bile i sada su u protuhrvatskoj funkciji.

Ili kako konstatira Josip Jović:

U vrijeme kad se nezaustavljivo otkrivaju strahote poslijeratnih zločina počinjenih pod vodstvom, po naredbama i pod nadzorom jugoslavenskih, revolucionarnih vlasti, antifašizam se pretvara u ideologiju kojom se ti zločini nastoje obraniti, opravdati, posvetiti. Jer, sve je to, tobože, učinjeno u višem interesu. Istovremeno to je ideologija koja služi očuvanju dvostrukog monopola, monopola na istinu i monopola na društvene pozicije. Otud i strah od revizionizma.

<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/27462-j-jovic-godine-koje-se-nastoje-vratiti.html>

Koliko je besmisleno to što radi vlast komentira i Zvonimir Hodak:

Ministar pravosuđa danas jasno i glasno kaže kako se ploča ne može maknuti dok se ne promjeni zakon. Znači postavljena je zakonito.

Dva suda tvrde da vrijeđa osjećaje građana. Dobro ste zaključili da nešto što je zakonito po ocjeni nekih sudova vrijeđa osjećaje građana. Valjda svih. Znači i onih koji su se od 1991.g. borili pod tim znakom. Eto, tko nam sve sjedi u Ustavnom sudu. Dobro da nisu na dnevni red stavili činjenicu da ime njihovog suda počinje sa velikim U – Ustavni sud. To ne treba nikoga previše čuditi ako se još sjećamo po kojim su kriterijima izabirani raniji/sadašnji suci Ustavnog suda! Tako, recimo, sutkinja tog i takvog suda postala je bez problema osoba poznata po uskliku "Smrt fašizmu-sloboda narodu". To je tipičan komunistički pozdrav pod kojim se masovno strijeljalo i zakapalo u Hude jame. I to žive ljude. A što je sa rezolucijom Vijeća Europe o osudi totalitarnih režima drugovi suci? Pravosudna hipokrizija. Dokle? Ako im je nešto bilo nejasno mogli su zamoliti svog kolegu Miroslava Šumanovića da im objasni. Zahvaljujući Ustavnom sudu i u manjoj mjeri Visokom

prekršajnom sudu HOS i njegov grb ZDS podsjećaju na Homerovog junaka kiklopa Polifema. Kiklop je ostao trajno ozloglašen, a da nikada nije dokazano da je učinio neko zlo. Samo je branio svoj posjed. Svoju zemlju. U staroj Grčkoj tragediji bila mu je predodređena tragična sudbina. Kako se povijest u pravilu ponavlja, ne smijemo dozvoliti da oni protiv kojih smo dobili Domovinski rat sad od nas stvaraju nove Kiklope. Osobito kad uzmemo u obzir notornu činjenicu da smo bili i dugo ćemo bit jači od njih.

<http://kamenjar.com/hodak-vidje-hrvatska-puno-cuda-al-ne-nade-strika-za-toliko-juda/>

To potvrđuje i besmislenost komentara 'visokog izvora' iz Ureda Predsjednice, a koji prenosi HINA:

Pozdrav "Za dom spremni", kaže izvor, ustaše su "kompromitirale"

<http://direktno.hr/direkt/pozdrav-dom-spremni-kompromitirali-su-ustase-ima-jos-pozdrava-96573/>

Valjda misle da su se ustaše pojavile poslije Domovinskog rata pa su kompromitirale pozdrav HOS-ovaca. Ili tvrde, slično Srbima, kako su branitelji bili ustaše.

Ako tako misle u Uredu Predsjednice morali bi prihvatiti da su doista Ustaše svi oni koji se bore za hrvatsku državu. Kad to već tvrde svi koji provode velikosrpski Memorandum SANU 2, zašto to ne bi i prihvatili?

Na taj način bi valjda bilo jednostavnije i proučavanje partizanskih zločina iz Drugog svjetskog rata.

Kočevski Rog, Tezno, Huda jama, Macelj, Zagreb, Bjelovar, Gračani, Jazovka, Daksa... što je to? – pita se prof. Nikola H. Debelić, dr.h.c. u tekstu (Hrvatski tjednik, 31. 08. 2017.)

VLAST KOJA PREŠUĆUJE ZLOČIN I SAMA JE ZLOČINAČKA.

Izdvojit ću samo sljedeće:

Hrvatski su branitelji demonizirani po istom kalupu kao i ustaše, samo malo prikrivenije. Teško je shvatljiva činjenica da nijedna vlast nakon 1945. nije na mjerodavan način, nedvosmisleno i tvorno, pravosudno, etički i moralno osudila i kaznila vinovnike genocidnih ratnih i poratnih partizanskih zločina, to nije učinila ni vlast demokratske RH, a to ne radi ni ova današnja. Za taj pakao nitko nije osuđen, osramoćen i javno izložen na stup srama, nije etiketiran i demoniziran dan za danom, godinu za godinom. Tako se na sve načine proganjaju borci za hrvatsku državu – NDH, borci za hrvatsku kulturu i hrvatski opstanak, a protiv jugomonarhističkog fašizma i boljševičkog komunizma. Vrlo su slično i danas demonizirani, samo malo prikrivenije, hrvatski branitelji i borovnici protiv velikosrpske agresije (najnovije hapšenje hosovaca u Kninu i progon Thompsona)?!

Da, u pravu je Skejo kada za ovo što danas pokušavaju u RH postići provodeći velikosrpski Memorandum SANU 2 kaže kako žele od Iva napraviti Jovu.

DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020.

UVODNI TEKST: PISMO DR. SC. MATU ARTUKOVIĆU

Dragi Mato,

Hvala Ti na e-mailu o mojoj knjizi o Marijačiću koja je danas i najavljena na portalu_ <http://dragovoljac.com/index.php/razno/23779-knjiga-o-ivici-marijacicu>

Zapravo sličan e-mail si mi poslao i u svezi s knjigom o Josipu Joviću. To mi pokazuje da je dobro što sam ih napisao.

Zapravo to je samo nastavak priče o Pečarićevoj Hrvatskoj.

Kao što znaš profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je još 05. 12. 2014. u Mostaru govoreći o mojim knjigama istaknuo kako četiri stupa moje Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić.

Često sam citirao Tokićevo mišljenje i dodao bih kako su te četiri osobe one koje su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države.

Kao što se vidi iz najave moje knjige to se itekako odnosi i na Jovića i Marijačića. Zapravo bih i njih i mnoge druge svrstao uz Thompsona. Naime moj komentar je za taj stup bio: *Thompson je sigurno najnapadaniji među Hrvatima kojima je Bog dao neki talent i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda.*

Tvoj komentar o odnosu naših ljudi prema takvim pojedincima objašnjava i zašto sam odlučio ići sa serijom knjiga o tim znamenitim Hrvatima. Kako su mnogi od njih bili i moji prijatelji pisao sam puno i o njima, citirao i prenosio cijele njihove tekstove, pa nije teško napisati knjige i o njima, a ne samo u četiri stupa moje Hrvatske.

U situaciji kada domoljubi imaju problema zato što su domoljubi čini mi se da i malo hvala kakvo je ovo moje njima drago.

Na primjer najnovija kolumna velikog hrvatskog kolumniste Zvonimira Hodaka završava najavom takve moje knjige o njemu:

P.S. Iznenadio me ovih dana akademik Josip Pečarić poslavši mi fragmente svoje nove knjige. Tema su moje kolumne u knjigama "Lijevom našom" i "I dalje Lijevom našom". Pišem ih evo već deset godina. Moje paunovo perje se malo diglo pa i vama, dragi čitatelji, javljam...

<https://direktno.hr/kolumne/sto-bi-tek-trump-sve-postigao-da-je-intelektualno-kapacitiran-kao-mesic-ili-biden-213397/>

U tisku je i knjiga o Mladenu Pavkoviću, a bit će i o nekim drugim kolumnistima. Oni danas imaju tešku ulogu jer živimo u svijetu u kome se ostvaruje stara želja o svjetskoj nadvladi. U vrijeme kada se o tome promišljalo mediji nisu bili tako moćni kao danas pa su *dozvoljavali postojanje niskonakladnih tiskovina koji se protive stvaranju nad-države.* Strašno je živjeti u svijetu gdje je ogromnoj većini tzv. intelektualaca normalno da u podijeljenom svijetu ogromna većina medija je u rukama ovih koji žele apsolutnu vlast. To što ovi teže, ne sugerira im da tu nešto nije u redu. Njima je normalno ono o čemu govori Hodak u svojoj kolumni:

*Donald se u Bijeloj kući obratio javnosti i počeo iznositi svoje stavove. Tri vodeće američke TV kuće, NBC, ABC i CBS, koje zajedno imaju 22 milijuna gledatelja, jednostavno su u maniri druga **Staljina** ili **Mao Ce Tunga** prekinule prijenos uz obrazloženje kako Predsjednik iznosi dezinformacije. "Slatko", omaklo se Staljinu kroz oblake dok je to gledao.*

Da, spominjem nad-državu mada se to danas naziva globalizam, a jučer komunizam. Izvrsni kolumnist Borislav Ristić piše o *neprirodnom savezu* "starih komunista i zapadnih liberala i kaže: ... *mnogi su ljudi u poskomunističkim zemljama doživjeli razočaranje ideologijom globalizma, jer su vidjeli kako umjesto koristi za vlastitu zemlju, ona korist daje samo njihovim koruptivnim elitama.*

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23747-vraca-li-se-globalizam-s-bidenom-na-velika-vrata>

A zapravo radi se o dva načina izvedbe istoga, pa Hodak s pravom govori o *maniri druga Staljina ili Mao Ce Tunga*.

To se i jedino može provesti ako se osigura jednoulje u medijima, zar ne?

Što se mene tiče dobro je da još uvijek postoje portali na kojima se ovakve knjige mogu objaviti. Nekome se mogu svidjeti i tiskati ih. Tako mi iz udruge „Bijeli put“ javljaju da će tiskati moju knjigu o prof. Langu koja je dana također na portalu dragovoljac.com.

Na kraju doista su me obradovale Tvoje riječi povodom moje knjige „Revizionisti u HAZU“ ne samo što je Predsjednik Tuđman prvi stup moje Hrvatske, već što se radi o riječima jednog tako sjajnog povjesničara kao što si Ti:

Od srca čestitam na knjizi "Revizionisti u HAZU". Iz Tvoje knjige, koju smo promovirali i u Brodu, Srpski mit o Jasenovcu, naučio sam puno toga o logoru u Jasenovcu. Ona me je prva potaknula da razmišljam o lažima na kojima počiva službena komunistika interpretacija o tom logoru, o zločinačkoj misiji toga mita, o sramoti cjelokupne hrvatske historiografije i povjesničara kad je taj mit u pitanju.

Pozz

Josip

PS. Kad već spominjemo treći stup moje Hrvatske spomenut ću da bili smo potpisnici i pisma HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA još 2008., pa OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH i PISMO PREDSEDNICI RH I PREDSEDNIKU HDZ-A (2015.)

Branili smo i Josipa Šimunića: OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH (2015.), a iste godine potpisali i OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI BOŽIDARU ALIĆU .

A još 2011. godine smo bili potpisnici APELA HRVATSKOJ JAVNOSTI:

SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA! A potpisali smo i

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI, (2009.)

OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A, (2009.)

NEOPOZIVA OSTAVKA GORANA RADMANA, OSTALIH UREDNIKA HTV-A I DUKE (2013,)

*

NAPOMENA: Knjige *Srpski mit o Jasenovcu* 1. i 2. predstavili smo u Slavonskom Brodu dr. Artuković i ja, a zajedno s mojim koautorom akademikom Dubravkom Jelčićem knjige: D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.

D. Jelčić i J. Pečarić, *Književnik Mile Budak sada i ovdje*, Zagreb, 2005.

U ovoj knjizi ima i niz drugih otvorenih pisama koje je potpisao dr. sc. Mato Artuković. Spomenimo još neka:

HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM
SPORU SA SLOVENIJOM
PROSVJEDNO PISMO
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA
PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE
REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA! ZAHTJEV
VLASTIMA REPUBLIKE HRVATSKE
NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA! POZIV HRVATSKIM
GRAĐANIMA
OTVORENO PISMO (Tomca i Pečarića)

Naslov:Re: KNJIGA O IVICI MARIJAČIĆU

Datum:Mon, 9 Nov 2020 22:26:33 +0100

Šalje:Mato Artuković <artukovic.mato@gmail.com>

Prima:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

hvala Ti na knjizi o Ivici Marijačiću. Takav borac zaslužuje posebnu pažnju. Da je više sreće, pameti i poštenja, ne bi bio usamljen u borbi koju vodi. Sada vidiš zašto je Starčević napisao: "Kad bi mi rekli, vidiš ovu čašu vode, ispij tu čašu i hrvatski narod bit će slobodan, ja ne bih ispio ni tu čašu." Ili: "Kad bi mi rekli samo pogledaj hrvatski narod i bit će slobodan, ja ga ne bih ni toga pogledao udostojao." Možda nije točan citat, ali je lako naći. Misao je sigurno točna.

Mir i svako dobro.

Mato

Brod, 9.11.20.

pon, 9. stu 2020. u 21:09 Josip Pecaric <pecaric@element.hr> napisao je:

Naslov:KNJIGA O IVICI MARIJAČIĆU

Datum:Mon, 9 Nov 2020 21:06:47 +0100

Šalje:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

KNJIGA O IVICI MARIJAČIĆU

Teško je hrvatskim novinama u RH. Rijetke su ali su kost u grlu onima koji ne vole RH. Prvo takav napad bio je na „Hrvatsko slovo“ još u vrijeme HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana. Glavni urednik moj dragi prijatelj veliki hrvatski književnik Dubravko Horvatić je podnio ostavku kada je čuo da to od njega traži Predsjednik Tuđman. Horvatić mi je kasnije ispričao kako ga je Predsjednik, kada se kasnije sreo s njim, upitao zašto je dao ostavku u Slovu. Kako li to podsjeća na ono Ćosićevo: *Srbima je laž najviše pomogla u povijesti*. Očito i njihovim slugama, zar ne?

Poslije toga na red je došla „Slobodna Dalmacija“ i njen glavni urednik Josip Jović (i niz kolumnista). Čistka u toj doista slobodnoj Slobodnoj Dalmaciji napravljena je na zahtjev tadašnjeg detuđmanizatora Hrvatske tj. tadašnjeg Predsjednik RH Stipa Mesića.

Danas više nije u glavnoj ulozi napadača na HRVATSKE novine Predsjednik RH. To je, kao što znamo, Predsjednik Vlade RH Andrej Plenković. Meta napada Predsjednika Vlade je HRVATSKI TJEDNIK.

Josipu Joviću, uredniku one Slobodne Dalmacije, sam posvetio knjigu koju je nedavno objavio Portal narod.hr.

Logično je da sličnu knjigu zaslužuje i Ivica Marijačić, glavni urednik Hrvatskog tjednika.

Evo i te knjige (IVICA MARIJAČIĆ) također na portalu [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com):

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/marijacic.pdf>

Josip Pečarić

RUSKI ZNANSTVENIK U RH, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

Naslov:LISTE HRVATSKIH I RUSKIH ZNANSTVENIKA 4.,,(ODGOVOR STIJEPU MIJOVIĆU KOČANU)

Datum:Tue, 16 Feb 2021 22:26:54 +0100

Šalje:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:ani....., ministar <ministar@mzos.hr>

LISTE HRVATSKIH I RUSKIH ZNANSTVENIKA 4.

(ODGOVOR STIJEPU MIJOVIĆU KOČANU)

Dragi Stijepo,

Hvala i na Tvom komentaru:

Dragi Joško,

Nemojte kukati, ni Ti ni Đuro!

Tvoji časopisi koji izlaze u Zagrebu čine Hrvatsku, prvi puta u njezinoj povijesti, jednim od najuglednijih središta svjetske matematičke znanosti.

U uglednom znanstvenom časopisu objavljeni rad gospode Nevena Elezovića i Nikole Banića čine čast hrvatskoj znanosti i istini. Hrvatskoj i hrvatskomu narodu čine čast. I svima koji nose i pokazuju hrvatske putovnice.

Ruski znanstvenici uvijek su prednjačili u svijetu znanosti, tako je i danas kada su za svojeg prihvatili i akademika Josipa Pečarića. To je čast i njima i Tebi! Predhodnik Ti je Marko Martinović iz Perasta, dakle Tvoj Bokelj, jedan od utemeljitelja u svijetu znamenite Ruske mornarice.

Sjetite se Vjenceslava Čičeka, također Bokelja (po majci Konavljjanina!), junaka bez straha i mane! Njemu je bila čast i tako je doživljavao, kao čast, kada je čitav tadašnji državni sustav nastojao ušutkati ga i prešutjeti ga.

Jednoga lijepoga dana, a možda još i prije, Vi ćete biti što i sada jeste, časni i zaslužni ljudi, a oni...neka promisle što rade....

Svi, sve što rade, sebi rade! Svojim Vas postupcima samo još više uzdižu.

„Pašćad grize ali po tlih gmiže/sam sur oro pod nebo se diže“!

Budite i dalje ponosni!

Svi, sve što radimo, sebi radimo!

Pozdrav

Stijepo

Moram priznati da nisam očekivao da ćeš iz mojih pisama steći takav dojam jer sam naglašavao da sve to doživljam kao pohvalu od vlasti. Ako sam se i čudio to je da mi pridaju nezasluzeno veliki značaj. To što Ti kažeš u svom komentaru već sam čuo od velikog hrvatskog biskupa dr. Vlade Košića. Njegov govor na otvaranju Međunarodne konferencije povodom moga 70. rođendana, On kaže za Thompsona i mene:

Zato će njihov trag biti nadahnuće budućim naraštajima i za dvadeset i trideset godina o njima će se pisati knjige, snimati filmovi i oni će biti primjer srčanosti u borbi sa zlom koje uništava istinu i našu domovinu.

Zato ja nikako ne mogu kukati zbog toga, zar ne?

Istina meni je neobičan utjecaj na medije i portale, koji bi trebali biti hrvatski, jer upravo Đuro Vidmarović, koji se kako i sam kaže kako ne slaže se sa mnom u mnogim stvarima političkog karaktera, u Predgovoru knjige „JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?“ kaže:

Akademik Pečarić ima hrabrosti nositi na svojim leđima teret ove slobode. Što više, on se bori i za slobodu drugih. Ti drugi su svjesni kako akademika štiti njegova svjetska slava i članstvo u HAZU, jer bi drugi, nakon izrečenih misli davno potonuli ili bili gurnuti u ponor. Ako on prizna poraz, slijedi šutnja mnogih, zapravo strah. A strah ukida slobodu.

A to je knjiga u kojoj je i poglavlje RUSKI ZNANSTVENIK.

Sigurno nije lijepo pričati o uspjesima u svom radu. To izaziva ružne strasti jer, kako mi reče jedan kolega akademik, neki su jalni, a drugima smeta moje domoljubno djelovanje. Ali kad nema medija koji upozoravaju i na takve stvari mora netko pisati i o stvarima koje ne raduju takve vlasti.

Đuro mi ne dozvoljava priznati poraz!

Josip Pečarić

DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

UVOD

S dr. sc. Josipom Stjepandićem počeo sam surađivati od momenta kada je veliki hrvatski biskup dr. Vlado Košić na njegov poticaj napisao knjigu "Biskup na prvoj crti". Stjepandić i ja smo joj bili recenzenti i predstavili smo je u Sisku.

Od tada smo puno puta surađivali a posebno bih ukazao na suradnju o i oko Peticije ZDS kojom smo branili legendarnu pjesmu Marka Perkovića Thompsona "Bojna Čavoglave".

Kakav je tempo njegovog rada pokazuje i to da je 20. 3. 2021. napisao:

„Rukopis za moju knjigu o digitalnom blizancu poslao sam Springer-u.

Knjiga u Bleiburgu još malo pa izlazi iz tiska, knjiga o Jasenovcu prevedena na njemački i engleski, a prva knjiga od Esther Gitman nalazi se kod prevoditelja."

Uz to treba dodati da je bio važan u nastanku i sada u borbi da se dozna za metodu dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića koja je objavljena u uglednom Q1 svjetskom znanstvenom časopisom kojom su DOKAZALI da popis žrtava logora Jasenovac, koji održava Javna ustanova Spomen park (JUSP) Jasenovac, sadrži toliko broj lažnih podataka da je kao cjelina apsolutno nemoguć i ne postoji nikakva vjerojatnost da je on istinit.

O tom radu smo pisali i dr. sc. Stjepandić, prof. Marušić i ja i taj tekst dajemo u Prilogu zbog značaja koje to istraživanje ima za RH, a što vlast koja ne vodi računa o hrvatskim nacionalnim interesima krije od javnosti.

Prvi dio knjige je posvećen našoj zajedničkoj knjizi. Kako dr. Stjepandić ima puno pisama i tekstova koje treba objaviti planirali smo i drugu zajedničku knjigu, ali zbog njegovog velikog rada i na znanstvenom i domoljubnom polju ta knjiga tek treba biti napisana. Drugi dio knjige sadrži tekstove iz drugih mojih knjiga u kojima se on spominje ili ih je sam napisao.

Ovaj uvodni dio završit ću s osnovnim podacima iz biografije dr. Stjepandića:

Osobni podatci

Oženjen, otac trojice odraslih sinova.

Rođen 2.4.1961. u Modriči (BiH), tamo odrastao te pohađao osnovnu školu i gimnaziju do 1978.

1978. - 1983. studij strojarstva u Zagrebu.

1983. - 1985. doktorski studij u Grazu (Austrija), gdje stječe doktorat tehničkih znanosti (Dr. techn.) kao do tada najmlađi kandidat u 175-godišnjoj povijesti Tehničkog sveučilišta te dobija posebnu nagradu, prvu u dotadašnjem tijeku školovanja.

1985.-86. služi vojni rok u Ljubljani.

1986. se vraća u Austriju, a 1988. prelazi u Njemačku.

1994 - 1996 profesor na Visokoj tehničkoj školi u Dortmundu.

Od 1996. je zaposlen u firmi PROSTEP u Darmstadt-u, gdje je jedan od direktora i mali dioničar.

Članstva

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (HAZUDD): predsjednik, International Society of Transdisciplinary Engineering (insotransde.org): dopredsjednik u 2. mandatu,

Društvo njemačkih inženjera (VDI),

Zaklada Bonifacije Ivan Pavletić Biskupije Sisak.

Hrvatsko nacionalno etičko sudište,

Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac,

Znanstvena djelatnost

Autor 12 knjiga, od kojih 3 spadaju među 15% najuspješnijih kod Springer Nature.

Autor oko 150 znanstvenih i oko 400 stručnih radova i studija

Glavni urednik u časopisima:

- Advances in Transdisciplinary Engineering,
- International Journal of Agile Systems and Management

Zamjenik glavnog urednika u časopisima:

- Journal of Industrial Information Integration (najbolji u svijetu u kategorijama Information Systems između 119 časopisa te Industrial and Manufacturing Engineering između 340 časopisa).
- Journal of Industrial Integration and Management,
- Journal of Management Analytics

Član uredništva u časopisima:

- Advanced Engineering Informatics,
- Journal of Computational Design and Engineering
- Product Management & Development

Urednik posebnih izdanja u časopisima:

- World Patent Information
- International Journal of Computer Integrated Manufacturing

Profesor savjetnik na doktorskim studijima na Université de Technologie de Belfort Montbéliard te Papinskom katoličkom sveučilištu u Curitiba (Brazil)

Nagrade

4 nagrade za tehničku inovaciju od strane Kuće njemačkog gospodarstva i pridruženih udruga godine 2000.

Akademik Josip Pečarić

LJETA U TISNOM / DON LAZAR ČIBARIĆ, ZAGREB, 2021.

UVOD

Jedan tišnjani (ima oko 40 godina) mi je jednom rekao: "Od kako znam za sebe, a pričali su mi i moji roditelji, u Tisnome se uvijek pisalo protiv popa."

Zato je i logično bilo da su moja ljeta u Tisnom u znaku druženja s tišnjanskim župnikom don Lazarom Čibarićem. To druženje je dovelo do toga da je već postala tradicija promoviranje mojih novih knjiga i u Tisnom. I tamošnji načelnik je zaslužan za to jer je jedne godine odbio ustupiti župniku dvoranu tamošnjeg kina. Čak je i glavni dnevnik HTV javio kako je to učinio jer je trebala biti predstavljena knjiga o Thompsonu, da bi u dopisu župniku obrazložio to radovima u kinu. Ista zabrana je uslijedila i slijedeće godine, ali sada je u obrazloženju načelnik dao tumačenje Ustava RH, što su iskoristili i u lokalnim novinama narugavši se načelniku – ustavnom stručnjaku nesvršenom studentu pravnog fakulteta. Evo jednog poziva (plakate po Tisnom znaju i skidati):

ŽUPA TISNO

**Pozivamo Vas na predstavljanje novih knjiga
akademika JOSIPA PEČARIĆA o 'stupovima Pečarićeve Hrvatske':**

DARIO KORDIĆ i

ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE –

BISKUP DR. VLADO KOŠIĆ

U predstavljanju će sudjelovati:

domaćin DON LAZAR ČIBARIĆ

ROKO ANTIĆ, donaćelnik Općine Kistanje iz reda pripadnika hrvatskog naroda

Dr. sc. JOSIP STJEPANDIĆ, predsjednik HAZUDD-a

i autor

TISNO, UTORAK,

6. KOLOVOZA 2019. U 20 SATI.

DVORIŠTE ŽUPNE KUĆE

Nisam slučajno stavio baš taj poziv.

Zašto?

Nisam zbog hrvatskoj javnosti dobro poznatog hrvatskog znanstvenika i urednika mnogih međunarodnih časopisa dr. sc. Josipa Stjepandića koji je čest predstavljatelj u Tisnom i ne jednom je don Lazar ta predstavljanja organizirao kada bi on dolazio iz Njemačke.

Pa zašto onda?

Don Lazar je Janjevac, a to je i predstavljatelj knjiga Roko Antić sjajni mladi hrvatski političar i komentator o kome sam i pisao u mojim knjigama pa u Prilozima ovom Uvodu dajem i taj tekst.

Tekstove s tih predstavljanja don Lazar tiska u župnom listu KARAVAJ tako da ih može čitati mnogo više Tišnjana nego što ih može stati u dvorištu župne kuće. U Prilozima ovog Uvoda dajemo iz broja za Veliku Gospu 2018. tekst o proslavi Gospe od Karavaja.

O samim predstavljanjima u Tisnom najbolje govori činjenica da je don Lazar organizirao i predstavljanja u Omišu i Kaštel Sućurcu.

Knjiga je sastavljena od tekstova iz mojih knjiga u kojima se spominje i don Lazar ili su dani i govori s tih predstavljanja u Tisnom, Treba napomenuti kako je don Lazar organizirao u Tisnom i predstavljanja i knjiga drugih autora. Spomenut ću samo prof. dr. sc. Zdravka Tomca o kome također postoji jedna moja knjiga slična ovoj o don Lazaru. Don Lazar mi je nedavno poslao i slijedeći e-mail:

Naslov:Osvrt

Datum:Tue, 16 Feb 2021 11:55:29 +0100

Šalje:Lazar Čibarić <lazar.cibaric1@gmail.com>

Prima:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani akademice Josipe!

Potaknuti ovim objavljenim listama znanstvenika odlučih napisati Tebi nekoliko riječi ponosa, a i izraziti nezadovoljstvo zbog nepravdi koje Ti se događaju.

Poznato mi je da je kod Tebe (nadam se da se mogu obraćati na Ti - ne šaljem ovaj mail u javnost) doktoriralo 40 profesora u Hrvatskoj, a još oko tridesetak u svijetu. Poznato je i da imaš oko 200 suradnika iz cijelog svijeta.

*Također mi je poznato i to da ste kralj u svom području **nejednakosti u matematici**, poznat i priznat u cijelome svijetu. To se može vidjeti na mnogim listama s popisom znanstvenika općenito a posebno u matematici. I ove novije liste popisa znanstvenika i njihova rada to potvrđuju.*

To je veliki uspjeh u znanosti i trebao bi biti na ponos svima, kao što i jest mnogima.

Poznat mi je tvoj domoljubni rad, na žalost, i nepravde koje ti je to donjelo, a ne bi smjelo biti tako...

Drago mi je da smo se upoznali i da dobro surađujemo već više godina.

Velik broj ljudi prati i cijeni tvoj rad i doprinos Hrvatskoj državi.

Neka dragi Bog nagradi i blagoslovi tebe, tvoju obitelj i tvoj rad.

Pozdrav cijeloj tvojoj obitelji!

A mi se vidimo, ako ne prije, onda na ljeto u Tisnome kao i do sada.

Don Lazar Čibarić

Da, don Lazar nije ovo poslao u javnost pa sam to samo spomenuo u mojoj knjizi *Ruski znanstvenik u RH*, dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ruskiznanstvenik.pdf>

Ali u ovoj knjizi ipak ga moram dati, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

DOPIŠIVANJE S LILI BENČIK, DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

LIJEVOM NAŠOM

I ZATO DANAS IMAMO ALANFORDOVSKI SPEKTAKL IZMEĐU PREMIJERA I PREDSJEDNIKA DRŽAVE

ZVONIMIR HODAK

22.11.2021.

Ima jedan zgodan post koji govori kako su pet Židova navodno mijenjali svijet i to tako da je prvo **Mojsije** rekao: "Sve je u zakonu!", potom je **Isus** rekao: "Sve je u ljubavi!". Puno kasnije je **Marks** rekao: "Sve je u novcu!", a potom je **Freud** ustvrdio kako je "Sve u seksu!", na kraju je **Einstein** zaključio: "Sve je relativno!".

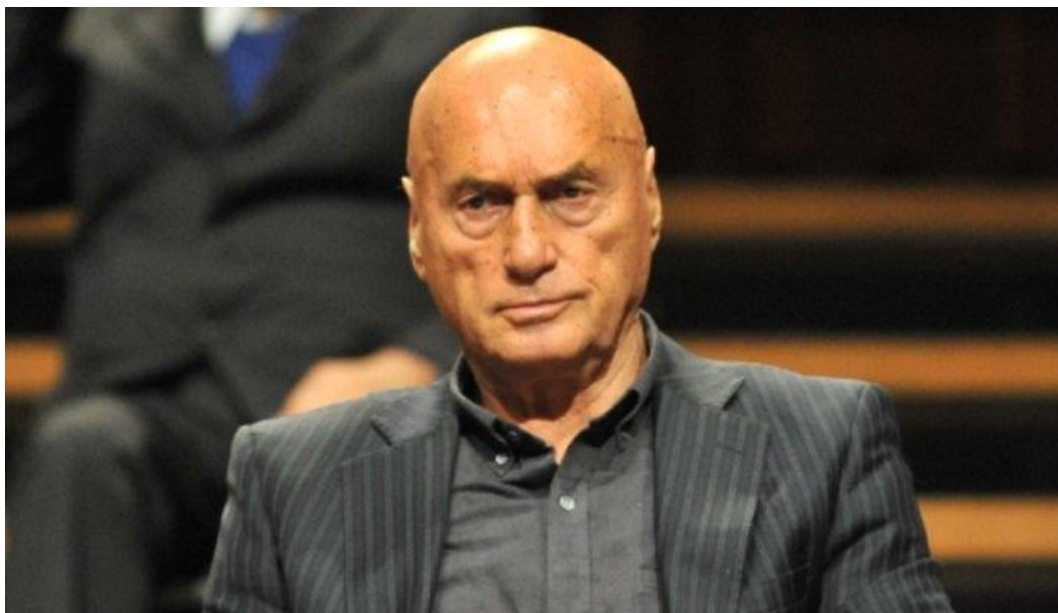

Foto: [Direktno.hr](https://www.direktno.hr)

U potvrdu te relativnosti svega, kad su navodno Alberta Einsteina jednom zapitali: "Kako to da žene tako često boli glava u krevetu?", on je odgovorio: "Sve je relativno, u jednom ih krevetu boli, a u drugom ne boli".

Sjetih se velikog fizičara u ove tmurne i depresivne vukovarske dane kad je **Ivan Penava** rekao: "Velika je sramota da generalštab JNA nije odgovarao pred pravosuđem ove države i to je nešto što govori kakvi smo mi ljudi, kakav pijetet imamo prema ljudima koji su izgubili živote u ovom gradu...". Dakle, stvarno je sve relativno.

Ja očekujem poziv suda, zasluženi poziv, jer sam ovih dana zabunom u putnu torbu stavio penkalu s jednim zahrđalim metkom kalibra 2,5 mm iz 1991. godine. Zbog toga ću biti kažnjen, a trbušasti generali, admirali i članovi generalštaba JNA koji su u roku od 87 dana sravnili jedan barokni grad sa zemljom, pobili tisuće ljudi, a tisuće i tisuće drugih odveli u svoje fašističke logore, neće imati u svojim izvodima iz kaznene evidencije ni sudsku opomenu.

I stoga se s pravom Penava i stotine tisuća drugih pitaju kakav smo mi to narod? Zadnju komunističku armiju u Europi najurimo iz zemlje, a onda poltronski propuštamo maturu. Već sam pisao da je operacija "Oluja" bila završena u maturalnom roku od četiri dana. Maturalni ispit je trebao biti optužnice i presude agresorima i zločincima. Kao što su to učinili saveznici na Nurnberškom procesu 1946. godine.

'Laganje i nema za cilj da narod povjeruje u laži već je cilj da ni u što ne vjeruje'

Na žalost, mi u našem četverogodišnjem ratu nismo imali saveznika. Umjesto pobjedonosnog naroda, što mi to danas imamo? **Hannah Arendt**, njemačka filozofkinja, jednom je napisala: "To stalno laganje i nema za cilj da narod povjeruje u laži već je cilj da ni u što ne vjeruje. Takvom narodu nije oduzet kapacitet za akciju već kapacitet da misli i sudi. S takvim narodom možete raditi što hoćete". S takvim narodom danas imate alanfordovski spektakl između Premijera i Predsjednika države.

Sve to govori da se državom upravlja izvana. I zato je sve više ljudi koji na dan 18. studenog "eksplodiraju" kao, recimo, **Nikša Marinović** koji na Fejsu kaže: "Koga nije bilo briga onda, nije ga briga ni danas. Proklet bija svako k'o na tisućama ljudi koji su živjeli k'o psi u smrtnom strahu.... na mrtvima i nasilno prekinutim djetinjstvima želi kupiti političke bodove...".

Puno je onih na koje je Nikša aludirao. Po meni prije svega na one koji su bili "na drugoj strani", a danas na vidljiv način "vladaju" Lijepom našom. Što je najgore, oni su "pobjednički glasni". Tipičan primjer je zastupnica u saboru **Mirela Ahmetović**. Njenoj suptilnoj i senzibilnoj duši zasmetao je izbor pjesama kojima se slavilo na Poljudu: "Čestitam hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji plasman na Svjetsko prvenstvo. Ipak, slavlje s pjesmom 'Moja Hercegovina'?. Još gore, prije toga je revao **Thompson**. Neukusno".

Mirela, oni rokću od 5. kolovoza 1995. i ne prestaju

Za Mirelu je Thompson "revao"! Jako ukusno i damski rečeno! Ona zna da revu magarci. Njenih oko 30.000 tisuća. A kako se, Mirela, oglašavaju splitska orijuna i njihovi medijski jurišnici? Čuli ste za roktanje. Ako Thompson reve, onda mogu i ja, jedan stari i olinjali ognjištar, reći da oni rokću od 5. kolovoza 1995. godine. i ne prestaju. Počeli su još i prije, kad su tenkovi JNA bili zaustavljani u Hercegovini, na putu prema Dalmaciji. Prvi put kod Širokog Brijega gdje su ih "dočekali do zuba naoružani" fratri **Ive Josipovića**.

Drugi put između Mostara i Čitluka u akciji "Lipanjaska zora" kad su Mirelini planirali odsijecanje doline Neretve. Treći put kod Šuice, nakon pada Kupresa. Jugo-Mirela nije ni čula da su se i Hrvatska i Dalmacija branile u Hercegovini. Je li uopće čula koliko je Hercegovaca branilo Vukovar? Pitajte mog branjenika **Milu Dedakovića-Jastreba**. Još je živ.

I tako je naša lijeva Mirela odlučila stati na stranu **Dežulovića, Tomića, Pavičića** i splitske orijune te podučiti Torcidu da je ova zemlja začeta i nastala na tekovinama ZAVNOH-a i AVNOJ-a. Neka više ne revu Thompsona kad mogu svoju navijačku radost iskazati s Bajagom, Lepom Brenom i Beogradskom filharmonijom pod ravnanjem **Branimira Pofuka**.

Svaka čast hrvatskom pravosuđu s nasušno posebnim potrebama

Sve napisano vrijedi i za malo dalmatinsko mjesto Škabrnju smješteno u središtu Ravnih Kotara. I za zločine u Škabrnji nema ni presuda ni kazni. I tamo su valjda "Marsijanci" 18. studenog 1991. godine pobili 48 mještana i 15 branitelja. Kao da su ubijeni tamo negdje predaleko, recimo, na Novoj Gvineji. Ni imena, ni prezimena zločinaca i njihovih orijunaških ortaka. Spominje se **Ratko Mladić**, ali samo kao prozirni alibi za preživjele ubojice. Svaka čast hrvatskom pravosuđu s nasušno posebnim potrebama.

Trideset godina šutnje, muka... Zagreb je u međuvremenu postao novi glavni grad stare Jugoslavije dok ubojice, silovatelji i ratni zločinci slobodno šetaju Vukovarom i istočnom Slavonijom. Neki u čudnim koalicijama vladaju Lepom njihovom... Ljevičarski jugo-nostalgičarski mediji iz dana u dan peru mozak naivnima: "Okrenimo se budućnosti!"(?), "Ne treba zaboraviti, ali treba oprostiti!", "Mi ne smijemo nikoga mrziti!". Bez pravde, to su samo floskule. Pitajte prosječnog Irca voli li Britance? Zapravo, bolje da ga ne pitate. Pitajte Armence jesu li oprostili turski genocid? Opet, bolje da ne pitate...

Živimo u raritetnim vremenima. Doživjeli smo čak i to da danas suci i tužitelji upoznavaju zatvorske ćelije zbog svojih nepodopština. Ali nitko, baš nitko, nije osjetio pravne posljedice za uporno i neshvatljivo neprocesuiranje ratnih zločina i ratnih zločinaca u Domovinskom ratu u Lijepoj našoj. Po tome smo zaista jedinstvena država u svijetu.

Zanimljivo kako se delegacija ljevičarskog Možemo 'ukazala' u Vukovaru...

U Njemačkoj dovlače na sud čuvare i čuvarice nacističkih zatvora stare i preko sto godina. Psihijatri ih moraju u sudnici uvjeravati kako nisu u Disneylandu i da im se za nešto sudi. Kod nas se zbog nekakve svjetlije sadašnjosti i budućnosti ne privode pravdi ni ratni zločinci koji su još u najboljim godinama. Uostalom, zašto se svemu tome čuditi? Kod nas, voljom "naroda" vladaju ljevičari poput onih iz Možemo koji prebojavaju murale posvećene generalu Praljku, Vukovaru i Zvoni Bobanu. Zanimljivo je kako se delegacija ljevičarskog Možemo "ukazala" u Vukovaru. Vijence su, s kiselim osmjehom, bacili u Dunav baš onako kako to godinama rade **Pupovac, Stanimirović** i bratja... I to je Hrvatska.

Kažu kako je HDZ ipak započeo s transformacijom. Iz "zna se" u "nisam znao".

Dobro, možda sam malo preoštar prema našim progresivnim ljevičarima. Njima samo fali iskustvo. Bit će i njima i nama lakše kad shvate da se po novome više ne kaže "iskusniji" nego "više puta naj**ao"....

Put prema istini napokon je pokazala i Crkva u Hrvata. Zagrebački pomoćni biskup **Ivan Šaško** održao je u Vukovaru propovijed koja se čekala još od pokojnog kardinala **Franje Kuharića**. Bila je to propovijed "in medias res", kako bi rekli Latini, ili doslovno prevedeno "u sredinu stvari".

Lijeva politička magla

Uz sisačkog biskupa **Vladu Košića**, napokon je netko našim ateistima iz svih političkih struktura bacio istinu u lice. Istinu koju svi znamo, ali je u nedjeljnim propovijedima rijetko čujemo. Istinu koju dobro znaju "žene u crnom" kad se okupe u centru Beograda, a neki naši biskupi su je zaboravili. Tobožnja "politička korektnost" iliti lijeva "politička magla" često one koji djeluju na javnoj sceni priječi da iskažu cijelu i potpunu istinu. Po onoj "ne bi se šteli zameriti!".

Međutim, biskup Šaško, bez dlake na jeziku, otvoreno kaže: "Dovoljno je vidjeti koje su znakovlje nosili ljudi koji su Vukovar razarali, a koje je bilo na odorama branitelja Vukovara". Točka! "Sapienti sat", opet bi rekli Latini, iliti "pametnome dovoljno!". Dovoljno i nekim našim "politički korektnim" biskupima i brojnim ljevičarima poput npr. **Borisa Dežulovića** i HND-a. Šaškova pljuska nije poslana vjernicima nego vladajućim strukturama.

Potom je biskup Šaško nastavio: "Herodi i Pilati, nepravde i računice, očito nečinjenje mjerodavnih institucija... Kako je moguće da bude prihvatljivo znakovlje pod kojim je mrcvaren Vukovar?". I na kraju propovijedi je mons. Ivan Šaško jasno i glasno dao do znanja kako je HOS i njegovo znakovlje ono što je hrvatski narod stvorio u nametnutom osloboditeljskom ratu, a zločinačka petokraka je simbol koji više ne možemo tolerirati u našem narodu...

Bilo bi vrijeme da HBK javno izreče stav o vukovarskim zločinima

E'sad! Šaško je otvorio festival istine. One istine na koje je ukazivao i **Vlado Košić**. Bilo bi vrijeme da HBK napokon javno izreče jasan stav o vukovarskim zločinima. Ako su u slučaju Jasenovac imali jednu dioptriju, onu koja osuđuje zločine, zašto tu istu dioptriju nemaju javno i prema žrtvama Vukovara, Škabrnje i drugih stratišta u Domovinskom ratu? Tada Hrvati, pa i razni Hrvateki, ne bi trebali čekati desecima godina da netko od vodstva Katoličke Crkve u Hrvata s propovjedaonice, pred najvišim političkim vrhom, jasno izreče istinu o zločinu i ne-dočekanoj kazni; o stigmatiziranju pozdrava i amblema pod kojim su branitelji žrtvovali svoje živote za našu današnju slobodu; o prešutnom toleriranju komunističkih amblema i javnih izjava raznih jugo-nostalgičara.

Punih sedam godina hrvatska vlast žmiri na uvrede Pupovčevih novosti o Oluji, Domovinskom ratu, Thomsonu, HOS-u... To je apsolutni svjetski rekord u žmirenju.

Čestitam!

O intelektualnim proleterima

Čitam moj omiljeni Večernjak, bez obzira tko je vlasnik. Pa ako jednog dana, a možda i prije, promjene ime u "Večernje novosti" čitat ću ga i dalje. Zbog **Gerovca**, Pofuka i sličnih drugih novinara. **Boris Beck** u kolumni "Retorika i društvo" blago zamjera i Premijeru i protivnicima cijepljenja jer oni "teško griješe" kad ne vjeruju istraživačkim novinarima. Rekli bi u Lici "to mi je prvi glas".

Sjetih se sjajnih istraživačkih novinara kako se penju preko Thompsonove terase, k'o Tarzan i Čita, i objavljuju dokumente Općinskog suda u Splitu da su Thompsonovi papiri "fake". Sud je to kasnije pa demantirao i tvrdio da su papiri istraživačkih novinara izmišljotina. No to ne znači da naš Boris nije u pravu. Lijepo je napisao genijalni **Lav Trocki** da su novinari "intelektualni proleter". Evo dokaza.

Kod komšija je izašla knjiga "Pad hrvatskog Staljingrada". U knjizi se citira udarni naslov Večernjih novosti od "21. novembra" 1991. godine koji glasi: "Pokolj pre predaje". Donosi svjedočenje fotoreportera Reutersa **Gorana Mikića** o masakru četrdeset i jednog djeteta u vrtiću u Borovom selu. Tu su po "istraživačkom" novinaru članovi hrvatske nacionalne garde "sekli grkljane deci između pet i sedam godina i bacali ih u podrum". Užas, krsti se Goran sa sva svoja tri prsta.

Htio je Reutersov fotić to snimiti, ali srpski vojnik je repetirao pušku i zabranio snimanje. I bez snimke, laž je Srbe ogorčila. Ustaše opet kolju djecu. Kragujevac, Kozara, Pupovac i njegovih 12 'iljada prekrštene djece negdje devedesetih... Kasnije se, naravno, utvrdilo da se radi o tipičnoj srpskoj prijesnoj laži. Istraživačkoj...

Koga imamo više u Hrvatskoj, lažova ili izdajica?

Knjiga "Pad hrvatskog Staljingrada" poznata je hrvatskoj medijskoj družbi. Jeste li možda pročitali o "herojskoj" podvali Gorana Mikića od ikojeg našeg kandidata za Pulitzerovu nagradu poput **Roberta Bjrušija**, **Borisa Vlašića**, Branimira Pofuka, Gorana Gerovca, Ante Tomića, Jurice Pavičića, **Vedrane Rudan** koja ga vjerojatno i osobno pozna (jer obožava Beograd i sve Gorane u njemu). Sad mi se samo od sebe postavlja pitanje: zašto je **Dobrica Ćosić** pisao o ideologiji srpskih laži kad hrvatske izdajice nose tu "tajnu" duboko u sebi. Oni se "ne bi šteli zameriti" svojim prekodrinskim idolima. Kad bi se moglo nekom statističkom metodom utvrditi koga imamo više u Hrvatskoj - lažova ili izdajica? Bojim se da bi odgovor bio samo – DA!

Evo i jedna stara Matoševa:

*"U šarmanтноj pozi
moderni poganac
najmio ga stranac
da nam metne lanac,
taj klatež, što o pravdi blebeće,
on za korist tuđu, laže kleveće..."*

Baš me zanima je li vlast shvatila ozbiljno masovne proteste u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Nizozemskoj, Austriji, Australiji... U Kini, za divno čudo, nema protesta. To je kineska mudrost i strpljenje... Sjedi kraj rijeke, strpljivo, i dočekat ćeš kako tijelo tvog neprijatelja plovi niz rijeku. A mi polako plovimo, plovimo....

U parku ispred mog prozora, mladić sjedi na klupi i sam se cijepi. Svaka čast. On nema zašto protestirati....

<https://direktno.hr/kolumne/i-zato-danas-imamo-alanfordovski-spektakl-između-premijera-i-predsjednika-drzave-250980/>

MARIO FILIPI, DRAGOVOLJAC.COM

BITI HRVAT U CRNOJ GORI Crna Gora iz pogleda crnogorskih Hrvata

Nije uspio pokušaj da se hrvatska zajednica izbornim podmetanjima demoralizira, a kamoli učini indiferentnom prema vrijednostima koje smo kroz povijest stvorili i baštinili Današnja Crna Gora sličí „teatru apsurdá, gdje je okosnica radnje paradoks“; poslužít ćemo se riječima pokojnoga don Branka Sbutege pri pokušaju egzaktnog opisa trenutne situacije u kojoj se nalazi Crna Gora. Što je ono što je apsurdno i paradoksalno u sadašnjoj Crnoj Gori? Početkom trećega desetljeća trećega milenija nove ere i dalje smo primorani svjedočiti retrogradnim idejama i rušilačkim retorikama za koje smo mislili da su konačno ostale u prošlom vremenu.

Apsurdno je da danas umjesto građanske, multikulturne, multikonfesionalne i multietničke Crne Gore, ujedinjene u ideji stvaranja moderne, proeuropske i prozapadne crnogorske države, temeljene na tekovinama najbolje europske prakse jačanja i poštivanja građanskih, ljudskih i manjinskih prava, prepoznavamo dvije civilizacijski dijametralno suprotne i odvojene Crne Gore – prvu, kojoj pripadamo i mi, Hrvati, prije svega Boke i Primorja, gdje smo autohtono stanovništvo, sa svojom pripadnošću srednje- i južноеuropskim civilizacijskim vrednotama i mediteranskim načinom života i poimanja bitnih civilizacijskih, kulturnih i religijskih vrijednosti, ali kojoj pripada i crnogorsko stanovništvo stare, katunske Crne Gore, koji su pružali otpor otomanskoj dominaciji, srpskom hegemonizmu i proruskój interesnoj sferi; i drugu i posve drukčiju Crnu Goru kojom dominira prorуска, antinatioovska i antiintegracijska perspektiva. Koliko apsurdno toliko i paradoksalno jest da je današnja Crna Gora, umjesto da je (p)ostala *antemurale christianitatis* postala dominion interesa koji su sve samo ne proeuropski i retrogradnih ideja koje vraćaju „oslobođenu“ Crnu Goru u okove iz kojih se uspješno oslobađala od svojega osamostaljenja, za koje smo aklamacijom glasali.

Hrvati Crne Gore stoje uz prozapadnu, višenacionalnu i multikulturalnu Crnu Goru

Sukob dvije Crne Gore

Sve civilizacijske vrijednosti na kojima se gradila samostalna Crna Gora nakon prošlogodišnjih izbora i u razdoblju jednogodišnje vladavine „apostolske vlade“ dovedene su u pitanje. Retrogradne ideje retroaktivno su sve proeuropski misleće u Crnoj Gori, a tu ubrajamo i Hrvate, vratile na početak. Pod retrogradnim idejama mislimo na negiranje genocida u Srebrenici od strane bivšega ministra pravde, ljudskih i manjinskih prava, otvorenog veličanja lika i djela Draže Mihailovića od strane predsjednika Općine Nikšić, i na tvrdnju ministrice kulture, prosvjete, sporta i mladih da je ona „žena četnik“, neosuđivanje i nereagiranje od strane lokalnih čelnika tivatske općine, a i nekih drugih općina, na otvoreno i neskriveno propagiranje velikosrpskih ideja i fašističko-šovinističkih poruka upućenih pripadnicima manjina.

O govoru mržnje, koji je prevladao medijskim prostorom Crne Gore, s patološkom mržnjom, manipulacijom činjenicama, gnusnim objedama i uvredama te otvorenim prijetnjama smrću suviše je govoriti koliko je retrogradan i kakve sve implikacije može imati ukoliko (pravna) država ne nađe mehanizme da se izbori s tim problemom i kazni počinitelje na ne samo zakonski primjeren nego i na društveno prihvatljiv način. Resocijalizaciji počinitelja kaznenih djela mora prethoditi rehabilitacija, u čemu su mentalitetske odlike one druge i drukčije Crne Gore vrlo ograničavajući faktor. U svjetlu navedenoga, teško da Hrvati Crne Gore mogu kao ozbiljnu i logički valjanu prihvatiti proeuropsku retoriku nove vlasti, kao i njihove tvrdnje da žele i manjinske narode u Crnoj Gori u vlasti, dokle god se osjećamo ugroženim od strane te druge, njihove Crne Gore. Bipolarnost je prevelika u ovom slučaju, nepremostiva i nefunkcionalna.

Poguban utjecaj Srpske pravoslavne crkve

Apsurd je i paradoks način na koji je proteklog ljeta oformljena vlast u Crnoj Gori. Naime, dominantan faktor koji je doveo drugu i drukčiju Crnu Goru na vlast, a za premijera osobu za koju smatramo da ne pripada istom civilizacijskom krugu kao prva, naša Crna Gora, nije bila slobodnomisleća Crna Gora, već je to bila Srpska pravoslavna crkva (SPC), a dominantna politička ideja bila je ne samo svrgnuti s vlasti Demokratsku partiju socijalista i njezine koalicijske partnere, ponajviše manjinske nacionalne stranke, već dezavuirati euointegracijski put Crne Gore i uspostaviti u Crnoj Gori dominion njima oprečnih interesnih sfera. Da apsurd bude veći, političke stranke koje su sudjelovale na izborima u Crnoj Gori i osvojile većinu nisu same odlučivale o tome tko će formirati vlast, već se, kao dominantan čimbenik, iskristalizirala opcija koja je bila izbor SPC-a u Crnoj Gori. Kroz poznate litije, koje nitko od pripadnika drugih naroda nije doživljavao kao svoje, i koje su zapravo bile politički manifest, a ne vjersko okupljanje, SPC u Crnoj Gori utječe presudno na političku opredijeljenost njezinih sljedbenika i njihovu nepodijeljenu potporu srpskoj i

anticrnogorskoj opciji. Uz litije, drugi jasan dokaz utjecanja SPC-a na političke tokove u Crnoj Gori jest nedavno ustoličenje novoga mitropolita SPC-a u Crnoj Gori Joanikija.

Umjesto udaljavanja od dosega one prve, prave Crne Gore, ishod svih pritisaka zapravo je bio potpuno suprotan – dogodio se memorijski procvat u razvoju svijesti i potrebe za očuvanjem hrvatskoga identiteta

Za mjesto ustoličenja mitropolita crnogorsko-primorskog paradoksalno je izabrano upravo Cetinje, koje je kroz stoljeća i do danas ostalo brana državnoga, pravnog i političkog identiteta Crne Gore i branik vjerskog identiteta Crne Gore. Izabrali su Cetinje, na kojemu je zanemariv broj vjernika SPC-a u Crnoj Gori, u odnosu na Podgoricu, recimo, koja je glavni grad Crne Gore i grad u kojemu se nalazi Saborni i najveći hram u Crnoj Gori, koji je sagradila SPC uz pomoć crnogorske države, i u čijoj je kripti sahranjen prethodni mitropolit SPC-a u Crnoj Gori Amfilohije Radović. Ustoličenje u Podgorici bilo bi također po svim kanonima, a što je posebno važno, uz nazočnost vjernika SPC-a, uz daleko manje mjere osiguranja i uz vrlo malu vjerojatnost za bilo kakav incident. Ali u slučaju takva posve legitimna ustoličenja u Podgorici ne bi bila poslana poruka SPC-a i njezinih eksponenata onoj našoj Crnoj Gori. Poruka je imala doslovnu, fizičku dimenziju, u obliku akcije dolaska episkopa, odnosno budućega mitropolita SPC-a Joanikija te patrijarha Porfirija helikopterom Vojske Crne Gore na Cetinje, u srce Crne Gore i članice NATO-a. O tome svjedoči ulazak crkvenih dostojanstvenika u Cetinjski manastir prekrivenih zaštitnim pokrivačima i u pratnji specijalne policije s dugim cijevima. Njihov taktički desant, jer kako drukčije nazvati dolazak vjerskih poglavara vojnim helikopterom i bez ijednoga kršćanskog obilježja i bez križa, poruka je svima onima koji su je htjeli razumjeti – sposobni smo zauzeti srce Crne Gore i demonstriramo ovom prigodom želju za superiornošću nad Crnom Gorom, članicom NATO-a! Srce te Crne Gore jest srce one prve, i naše Crne Gore. Moglo je sve biti drukčije, kako je pokazalo i ustoličenje episkopa nikšićko-budimljanskoga Metodija, bez incidenata i u nazočnosti oko deset tisuća vjernika u Beranama, gdje je najveći broj građana pripadnika SPC-a. Ustoličenje je održano i u prisutnosti premijera Crne Gore i velikog broja ministara i lokalnih dužnosnika koji su bliski SPC-u, ali koji su kršili sve epidemiološke mjere koje su sami donijeli.

Sačuvano hrvatsko pamćenje

„Hrvatsko srce za Crnu Goru“ bio je izborni slogan jedine hrvatske političke stranke u Crnoj Gori, Hrvatske građanske inicijative, koji je naišao na nepodijeljene simpatije i naklonost. Takva Crna Gora je ona gdje će i Hrvati uvijek biti sastavni dio, aklamacijom, kao 2006, bez obzira na izborni rezultat nacionalne političke stranke. Nije uspio pokušaj da se hrvatska zajednica izbornim malverzacijama i podmetanjima demoralizira ili demotivira, a kamoli učini indiferentnom prema jedinstvenim vrijednostima koje smo tijekom povijesti stvorili i baštinili. Umjesto udaljavanja od dosega one prve Crne Gore, ishod svih pritisaka zapravo je bio potpuno suprotan – dogodio se memorijski procvat u razvoju svijesti i potrebe za očuvanjem hrvatskoga identiteta, zahvaljujući i tome što je hrvatska autohtona zajednica u Crnoj Gori, poglavito u Boki, u zadnjem desetljeću vratila neprocjenjive povijesne, kulturne i identitetske artefakte koji će ostati upamćeni i sačuvani kao trajno dobro hrvatskoga naroda, ali i crnogorske države. Ovdje prije svega mislimo na epohalnu ediciju: Kotorski misal, Kotorski lekcionar i pontifikal, Barski oficij i Parčičev misal, čiji nastanak seže od daleke 1166. godine do početka 20. stoljeća, koje su se nalazile u Nacionalnoj biblioteci u Berlinu, Nacionalnoj biblioteci u Sankt Peterburgu, odnosno Parizu, što potvrđuje pripadnost hrvatskoga naroda u Crnoj Gori kršćansko-europskom civilizacijskom krugu.

U našim nastojanjima imali smo uvijek svesrdnu potporu Ogranka Matice hrvatske u Boki kotorskoj, financijsku potporu kroz državne institucije za manjine one prve, multietničke Crne Gore, a imamo i svesrdnu pomoć Središnjega državnoga ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske, Ministarstva kulture i ostalih institucija kulture, kao i izvanrednu suradnju s vrhom vlasti u RH, napose s Ministarstvom vanjskih i europskih poslova, na čelu s ministrom Gordanom Grlićem Radmanom, koji nam pružaju otvorenu podršku za način na koji predstavljamo hrvatsku zajednicu u Crnoj Gori. Na tom tragu, pravo na podršku ostalim manjinskim narodima u Crnoj Gori od strane njihove matične države nikome ne osporavamo, ali to ne smije biti na štetu ostalih etničkih i vjerskih zajednica, suprotno interesima Crne Gore na njezinu proeuropskom putu kao ni na račun dobrosusjedskih odnosa matične države odnosno manjine i Crne Gore.

Primjer koji ćemo navesti prilično je eklatantan po pitanju i dobre i loše prakse. Naime, Skupština Općine Kotor 18. kolovoza, točno na datum zatvaranja zloglasnoga logora Morinj u istoimenome mjestu u kotorskoj općini, preimenovala je zatvoreni bazen u Škaljarima. Prije je nosio ime Nikše Bučina, kojega su ubili četnici 1944, a sada je nazvan po Zoranu Džimiju Gopčeviću, poznatom sportašu i zapovjedniku straže u morinjskom logoru u kojemu je mučeno više od tri stotine zarobljenika iz Dubrovačko-neretvanske županije, kao i pojedini Hrvati iz Boke kotorske koji su odbili pucati na svoju braću u Konavlima. Apsurdno je i žalosno da je prijedlog preimenovanja dao upravo izmanipulirani Kotoranin koji se izjašnjava kao Hrvat. Reakciju na prijedlog za preimenovanje bazena u Kotoru kao prvo je priopćilo Hrvatsko nacionalno vijeće Crne Gore, a zatim su reagirale i Hrvatska građanska inicijativa, hrvatske i druge nevladine udruge, neovisni intelektualci iz Crne Gore, aktualne vlasti iz Konavala, Dubrovnika i Dubrovačko-neretvanske županije i dr. Reakcija ove druge, sadašnje službene Crne Gore na brojne osude preimenovanja izostala je, ali nije ona Ministarstva vanjskih i europskih poslova RH, što je za malobrojnu hrvatsku zajednicu „vjetar u leđa“ i znak da njezini naponi nisu ostali neprepoznati, već naprotiv, na što smo javno zahvalili s „Hvala, Hrvatska“.

SPC u Crnoj Gori provodi politiku žrtvovanja dijela naroda kako bi se ostvarile velikodržavne ideje gdje cilj opravdava sredstvo, a i sredstvo i cilj daleko su od evanđelja iza kojega se skrivaju. Cilj je ona druga, drukčija, sve samo ne proeuropska Crna Gora, anticrnogorska Crna Gora. Javno izražavanje ovakvih ideja, nažalost prihvaćenih od velikog dijela sljedbenika takve retorike, prisutne u diskursu nove vlasti, te konstantno isticanje sintagme „srpski svet“, dovela je do situacije u kojoj su Hrvati u Crnoj Gori nepoželjan izbor.

Autor: Zvonimir Deković

<https://biramdobro.com/bitihrvat-u-crnoj-gori>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/38215-z-dekovic-bitihrvat-u-crnoj-gori.html>

Subject: EKSKLUZIVNO: Prve žestoke reakcije na Dekovićevo promišljanje na temu Hrvata u Crnoj Gori

Date: Sat, 16 Oct 2021 08:49:59 +0200

From: Odsjev

P o š t o v a n i,

netom od nedavnog objelodanjivanja široj javnosti teksta gosp. Zvonimira Dekovića, predsjednika Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore, neočekivano su uslijedile prve žestoke reakcije, koje svakako vrijedi pomnim okom pročitati.

Otvaramo javnu polemiku na razmatranje gospodina Dekovića, i molimo sve zainteresirane aktere, da svojim konstruktivnim priopćenjima, komentarima il' pak opservacijama doprinesu *kulturi dijaloga* u današnjem svijetu medija.

Pri tome, naglašavamo da ćemo objaviti i stavove s kojima se kao Uredništvo u potpunosti ne slažemo, no, uvažavajući 'neotuđivo' pravo na slobodu mišljenja, ne samo deklarativno i figurativno...

Treba naglasiti bitno od nebitnog, iskristalizirati idejnu i istinsku suštinu od nerijetko dekorativnih provizornih i proizvoljnih sfumata (predočavanja il' pak slikanja mekim zamagljenim tonovima i rasplnutim obrisima naše poljuljane stvarnosti).

Naime, naša naizgled 'bizarna' svakodnevnica - upravo potrebuje ljude koji govore (kako bi rekli Bokelji Hrvati) 'zbore' Istinu, jer bez Istine nema BUDUĆNOSTI!

LINK: <https://biramdobro.com/ekskluzivno-prve-zestoke-reakcije-na-dekovicovo-promisljanje-na-temu-hrvata-u-crnoj-gori/>

Hvala Vam unaprijed na suradnju, otvorenosti i dijalogu,

KOMENTAR

U svezi s tekstom g. Dekovića mogu samo dodati dio mog govora s ljetosnje promocije mojih knjiga u Tisnom koja govori upravo o položaju Hrvata u Crnoj Gori:

*Predstavljanje je, zapravo, poslije Dana pobjede pa je svojevrсни doprinos proslavi veličanstvene „Oluje“. Izuzetno sam ponosan što je ovogodišnja proslava te velike hrvatske pobjede bila u znaku hrvatske pobjednice na Olimpijskim igrama Mateje Jelić ali i jednog mog Hrvata iz Boke kotorske. Radi se o predsjedniku Hrvatske građanske inicijative u Crnoj Gori **Adrianu Vuksanoviću**. On je odgovorio predsjedniku crnogorske skupštine **Aleksi Bečiću** koji je u četvrtak objavio da se "više nikad ne ponovi Oluja":*

- Imamo potrebu Vas osloboditi svake vrste bojazni. Budite mirni. Sigurno se više nikad neće ponoviti vojno-redarstvena, osloboditeljska akcija Oluja, jer više neće nikome pasti na pamet da osvaja hrvatske teritorije, da četiri godine vrši progon stanovništva, da bezdušno bombardira gradove diljem Republike Hrvatske, kao i njezin glavni grad.

Tako govori moj Bokelj za razliku od Predsjednika Vlade koji se u govoru u Kninu ne usudi ni reći tko je pokrenuo fašističku agresiju na njegovu – ako smijem tako reći - državu. Govor je bio pun isprika prema hrvatskim Srbima, iako su oni kao pobunjenici većim dijelom sudjelovali u planiranoj agresiji protiv hrvatske države.

S druge strane Vuksanovićev duhovit odgovor me podsjeća na moj prijedlog koji sam dva puta slao Hrvatskom saboru. Naime predlagao sam da se 5. kolovoza obilježava i kao Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba, po onoj poznatoj Miloševićевой tvrdnji da su njegovi „hrabri“ vojnici bježali kao zečevi.

I dok sam se ja rugao „hrabrim“ srpskim ratnicima, čini se da je Plenković istinski pogođen tim hrvatskim genocidom pravljenja zečeva od Srba. Zato im se valjda i ispričava. S takvim Predsjednikom Vlade što drugo očekivati nego ono što se dogodilo: Uslijedile su prijetnje:

Sve Hrvate iz tadašnje Jugoslavije trebalo je pobiti i protjerati, glasila je poruka upućena Adrianu Vuksanoviću.

Ali i ona posebno znakovita:

'Ne gine ti ražanj'.

Prijetnje je osudio ministar Gordan Grlić Radman:

– Premda su malobrojni, kulturna baština je od golemog značenja za našu nacionalnu baštinu. Stoga očekujemo da se ovakvi ispadi prema hrvatskim političkim predstavnicima sankcioniraju kao govor mržnje, poglavito u kontekstu crnogorskog puta prema EU.

Dok su Mateji prijeli smrcu, mom Bokelju su pokazali koliko ih je pogodila njegova poruga pa su mu zaprijeli svojim omiljenim načinom pogubljenja – ražnjom.

<https://m.vecernji.hr/vijesti/adrian-vuksanovic-crna-gora-sad-vidi-s-cime-se-hrvatska-suocavala-90-ih-1513706> - m.vecernji.hr

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/hrvatskom-predstavniku-u-crnoj-gori-pisali-ne-gine-ti-razanj-grlic-radman-osudio-prijetnje-15093223>

Zato ne čudi što i Zvonimir Hodak u svom današnjem komentaru kaže kako poruka Adrijanu Vuksanoviću djeluje kao da je zaostala iz davnih vremena tamo negdje 27. srpnja 1941. iz "herojskog" Srba. Tada su Hrvate pozdravljali s "Ne gine ti ražanj". Usput napominjem, Crna Gora prvi put nakon šesnaest godina nije poslala vojnog izaslanika na proslavu Oluje.

<https://direktno.hr/kolumne/podsjetimo-sto-je-milorad-pupovac-govorio-javno-1995-i-zapitajmo-se-sto-danas-prica-izvan-hrvatske-240828/>

Međutim, moram vas upozoriti da smo 27. 7. ove godine nas dva akademika Ivan Aralica i ja, sisački biskup Vlado Košić i general HV Ivan Tolj poslali otvoreno pismo Predsjednicima Države, Sabora i Vlade tražeći da se zabrani veličanje srpskih zločina u RH. Spomenuli smo i ubojstva dva katolička svećenika.

Međutim s obzirom na prijetnje Adrijanu Vuksanoviću i Hodakov komentar spomenimo kako je stradao Juraj Gospodnetić. Kao župnik Bosanskog Grahova zvijerski od četnika mučen. Uхватili su ga, vodili su ga po Grahovu kao medvjeda, jezivo su ga izmasakrirali, na kraju ubili te nabili na ražanj i ispekli 27. srpnja 1941. godine. Grob mu se ne zna. O tome je pisao i vrhbosanski nadbiskup koadjutor Tomo Vukšić.

Sjetimo se svojevremenih napada i na Dekovića i Vuksanovića jer sam bio njihov gost u Tivtu prigodom mog izbora za izvanjskog člana DANU. Tada su imali problema jer su doveli čovjeka koji brani „Bojnu Čavoglave“, Thompsona i ZDS.

A u jučerašnjem tekstu

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28178-kad-ne-vole-hrvatsku-ne-vole-ni-zds>

pisao sam o tekstu Marija Filipija u kome je dana tisuću godina stara himna slavne hrvatske mornarice u kojoj imamo ZA DOM SPREMNI UMRIJETI. Filipi koristi tekst HRVATSKA MORNARICA iz knjige „Po slidu Sunca – čerjeni bojovnici ze Horezma“ („Putom Sunca, crveni bojovnici iz Horezma“) koja je tiskana u Zadru 2019. godine u izdanju ogranka Matice hrvatske u Zadru. Autori su Rado Žic Mikulin i Leonard Eleršek. O tome je pisano u poglavlju HRVATSKA MORNARICA. Ono što je meni posebno drago jeste činjenica da na početku teksta daju i sliku

Bokeljske mornarice iz Tivta iz 1905. godine.

Mario Filipi mi je poslao i preslik tih stranica iz knjige pa vam šaljem i tu stranicu sa tom slikom.

LEONARD ELERŠEK I RADO ŽIC MIKULIN

PUTOM SUNCA CRVENI BOJOVNICI IZ HOREZMA

ՈՐ ՎԵՐԱԴԱՆԱԾ ԳՐԱԴՆԻ
ԳՅԱՆՈՐԵՃ ԼՅԱՐՅԱՊԵՃՆՎ ՔՈՃ ԼՈՒՆԱԾՈՒՄԻ

ZADAR, 2019.

★ U SPOMEN 1140. OBLJETNICE PRVOGA MEĐUNARODNOG PRIZNANJA HRVATSKE ★

1103 0111111111 0111111111 - 0111111111 11111111111111 1103 111111111111

HRVATSKA MORNARICA

Čini se kako postoji tisuću godina stara himna slavne hrvatske mornarice, pjesma od koje su stoljećima strepili svi dušmani i *jizdajice* Hrvata, himna pomorske sile čije je moćno brodogovjeđe, kundure i sagene u za Hrvate neprocjenjivo važnom remek-djelu *O upravljanju Carstvom* ovjekovječio bizantski car Konstantin VII. Porfirogenet. Pjesma je vrlo stara i dolazi iz vremena mnogo starijih od baruta, iz doba u kojem se vojevalo hladnim oružjem, kad su hrvatski brodovi naoružani podvodnim kljunom (rostrum) razbijali bokove dušmanskih galija, helandija i dromona, a hrvatski mornari naskakali na njihove palube. Tu bi davoriju naša Hrvatska ratna mornarica trebala oživjeti, uzeti je za svoju himnu i pjevati u sjećanje na sve naše plovbane, skupbane, korbane, ojbane, jidbane, rugbane, hučbane, sve naše hrabre ormance, mornare, naute, ali i riječne naute, efure, podsjetiti nas na sve one koji su svojom krvlju i znojem sačuvali za nas ovaj *kus* sinjega mora i *kraja*. Trebalo bi je pjevati onako kako su je pjevali naši stari, na našem lijepom čakavskom jeziku, kojim su govorili Francipanovi, Zvonimirovi, Branimirovi, Domagojevi i Burutusovi mornari. Ovo je priča o pjesmi „Ormanci“ (Mornari) iz priče „Kumpanija od venca“ (Društvo od vijenca), koju je na Puntu 1952. zapisao šesnaestogodišnji Rado Žic Mikulin. U toj Radovoj priči zapisan je samo refren, a kasnije je na međumrežju pronađena cijela pjesma, koju je Rado ondje ranije objavio uz objašnjenje: *Ormanci su bile postrojbe koje su u ormanicama vozile iz puntarske drage s donje strane otoka Krka, a ormanice iz Omišlja, vozile su gornjom stranom otoka i za vrijeme Franci-*

Slika 119. Spomen na brojne hrvatske pomorske bratovštine čuva tek nekolicina povijesnih društava, a najpoznatija među njima je Bokeljska mornarica s juga hrvatskog Jadrana. Bokeljska mornarica (prvotno Kotorska mornarica) hrvatska je bratovština kotorskih pomoraca. Prema tradiciji, nastala je 809., kada su kotorski mornari sudjelovali u preuzimanju moći sv. Tripuna, koji je postao zaštitnikom grada Kotora i bratovštine kotorskih mornara. U XII. st. poprimila je izrazito vojni značaj, a od polovice XIII. st. postaje staleškom organizacijom bokeljskih pomoraca. Prvi sačuvani Statut potječe iz 1463. Na slici je Bokeljska mornarica u Titvu 1905. Izvor: Hrvatska enciklopedija.

DAMIR BOROVČAK U MOJIM ZAPISIMA, ZAGREB, 2022.

PREDSTAVLJENA KNJIGA „NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE“

U petak navečer u ispunjenom Domu specijalne policije u Zagrebu okupili se opasno ignorirani znanstvenici, kolumnisti, izvjestitelji i domoljubi spremni na zaboravljene vrijednosti – braniti dom svoj. Predstavljanje knjige dvaju znanstvenika akademika Josipa Pečarića i doktora strojarskih znanosti Josipa Stjepandića iz Njemačke, pod naslovom *Ništa se još promijenilo nije*, okupilo je sve one koji željno očekuju da se konačno nešto promjeni.

U prvom redu našli su se okupljeni oni koji nisu crvenom đavlu prodali dušu, a nekako su uspjeli preživjeti crne dane opake mesiceve detuđmanizacije. U prvom su redu sjedili Dario Kordić, prodan Haagu na 17 godina, Venera Kordić, prisiljena na 17 godina suza i očaja bez prava žalbe, arhiepiskop Aleksandar, pastir nepriznatih i obespravljenih 16 tisuća hrvatskih pravoslavaca u vrtlogu hrvatskog nezakonja, velikan pobjedničke hrvatske diplomacije prof. dr. Zvonimir Šeparović, bez dostojnog mjesta i priznanja za 25. obljetnicu međunarodnog priznanja Republike Hrvatske, sisački biskup Vlado Košić, iz županije prepune jama žrtava lažnih antifašista te Marko Perković Thompson, proglašen ustašom jer je bio spreman braniti dom svoj od četničke provale i razaranja. Sadržaj knjige antife ne će ni pogledati, ali će sigurno tuliti i zavijati zbog prvog reda uglednih gostiju na predstavljanju.

Povod više za antife jer su predstavljanje vodili ugledni predstavljači. Započeo je Igor Vukić, novinar istraživač te prokazivač antifa muljatora i kako sve više izvire istina o trostrukom logoru Jasenovac. Vukić upozorava na izmišljena imena i podatke, na umnožavanja brojaka žrtava u tom čudnom spomen-području, u koje ni krvavi maršal JBT nikada nije htio navratiti. Vukić je pozdravio nazočne, kako priliči domaćinu, prije svega sve antife ako su se neustrašivo ušuljali u Dom specijalne policije te posebno novinare „Jutarnjeg lista“ koji su se ovih dana proslavili s glupostima u preradbi izjava akademika Josipa Pečarića. Previdjeli su da od Pečarića zaziru i prekaljeni prošlorežimski HAZU-ovci, s razlogom jer je Josip rođen na krivom mjestu. Kako Pečarić uopće može biti hrvatski akademik, ujedno s daleko najvećim brojem objavljenih znanstvenih radova, kad uopće nije rođen u avnojskoj SR Hrvatskoj? To je pitanje kulminiralo u izvješću HAZU-a u Hrvatskom saboru, a vjerojatno o korespondenciji koja je kasnije uslijedila, JL-ovci nisu bili kvalitetno informirani.

Nenad Piskač, kolumnist Portala Hrvatskog kulturnog vijeća, posebno je pozdravio sve specijalce u crnim majicama iz drugog dijela dvorane, potom iz prvog reda pastira Hrvatske pravoslavne crkve i sve njegove izvanzakonske vjernike, emeritusa hrvatske diplomacije Zvonimira Šeparovića te biskupa Vladu Košića uvijek spremnog na prvoj crti za istinu i sve ostale katoličke vjernike. Razložio je zato dugogodišnji društvenopolitički razvoj jugosfere na programu judeka i yudeka. Kod njih kulminira strah od ustaštva čim vide osobu u crnoj majici ili čuju glas da je netko spreman braniti dom svoj.

Kolumnist i politički analitičar Marko Ljubić govorio je o potrebi sudjelovanja i angažiranog pisanja te zauzimanja za istinu svih onih kojima je stalo do Hrvatske. Potrebno je stalno i uporno utjecati da se antife razobliče i ukaže njihova golotinja laži i podvala. Marko Ljubić to iz tjedna u tjedan osobno i vrlo uspješno čini. Njegove su raščlambe antologijske.

Na kraju su se obratili autori knjige. Akademik Pečarić je objašnjavao svoje posljednje matematičke i povijesne nejednakosti novinarki „Jutarnjeg lista“ te logiku njihovih

novinarskih specijalaca kao i njihov pad iz oba predmeta na ispitu zrelosti. Stjepandić je protumačio svoju bitku i taktiku s njemačkim medijima. Iz tih njihovih opiranja medijskim nasrtajima na Hrvatsku, podvala i laži, nastala je knjiga *Ništa se još promijenilo nije*. Knjigu je najbolje pročitati kako bi čitatelj shvatio zašto se doista još ništa promijenilo nije.

No posve je jasno kako se antifa mediji večeras nisu usudili doći u Dom specijalne policije. Strah od pozdrava „Za dom spremni“ ima isti efekt kao i prije 25 godina. Tjera u očaj sve one koji za obranu Hrvatske nisu spremni, za razliku od svih onih branitelja čija su imena ispisana u vječni spomen i koji su za svoj dom i za svaki hrvatski dom bili spremni svoj život položiti. Njihovu čast u njihovu domu Specijalne policije večeras su branila i obranila dvojica opasnih znanstvenika.

Tekst i slike: Damir Borovčak

'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA, ZAGREB, 2022.

DR STJEPANDIĆ: MARTENS JE PREKRŠIO DOGOVOR I OBJAVIO PRLJAVI, NEČASNI I NEZAKONITI PAMFLET PROTIV M. P. THOMPSONA, A ONDA KUKAVIČKI MENE OPTUŽIO ZA TO

07 Kolovoz 2020

Dr. Josip STJEPANDIĆ, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (HAZUDD) uz čije posredovanje je novinar njemačkoga FAZ-a napravio intervju s glazbenikom Markom Perkovićem Thompsonom

N) OVO JE ISTINA:

Martens je prekršio dogovor i objavio prljavi, nečasni i nezakoniti pamflet protiv M. P. Thompsona, a onda kukavički mene optužio za to

.....Pod 0) U Martensa kao da je u posljednji trenutak ušao neki skojevski vrug i preokrenuo tijekom njegovih misli za 180 stupnjeva. Na moje zaprepaštenje, odgovorio mi je da su za sve krivi „moji“ Hrvati. Takvih nema, očigledno misli na pripadnike Skojevske internacionale ili Titojugenda, s kojima je u kontaktu, koji su Hrvati samo onda kad treba zauzeti neko radno mjesto u hrvatskoj kvoti, a inače su militantni Jugoslaveni ili velikosrbi

.....Pod 1) Martens je nakon intervjua u Čavoglavama oduševljeno rekao: „Nadam se da će nakon ovoga intervjua vaša percepcija u Njemačkoj biti mnogo bolja!“ To je ponovio nakon mjesec dana u jednome zagrebačkom društvu. Sa zadovoljstvom je prihvatio i Thompsonov poziv da sa suprugom bude gost njegova koncerta. Naglo je promijenio stav i sugerirao da mu koncerte u Njemačkoj treba zabraniti

.....pod 2) Martens se nije držao dogovora: prvo je objavio autorski tekst s prepričanim intervjuom bez najjačih Thompsonovih izjava kako bi izveo zaključak da Thompson u Njemačkoj zapravo nije poželjan. Tako je ispalo da sam izručio Thompsona na nož neprijatelju, ali u konačnici nije tako i ne će biti

.....Pod 3) Intervju je od 26. veljače, kad ga je Marko dobio nakon dugoga čekanja i autorizirao, do 11. srpnja čekao je da se Martens pokrene. Izlaženje je bilo predviđeno za prvi tjedan ožujka, ali se on nije pomicao. Slučaj s Manuelom Neuerom očigledno je ubrzao neke stvari

.....pod 4) Martens se služi ne samo nečasnim nego i nezakonitim radnjama. Za svoje članke u FAZ-u kao i članak u Jutarnjem listu koristio se mojim intelektualnim vlasništvom – prijevodom intervjua i fotografije – za što nije imao dopuštenje. Ponaša se kao da mu je punac bio oficir u vojsci propale države. Tako će uskoro – i FAZ i Jutarnji list, dobiti poštu od mojih odvjetnika

.....pod 5) Dana 27. 8. 2019. molio me da provjerim ima li kakav službeni trag o "Ordenu Krune kralja Zvonimira" (3. Klasse), koji je dobio njegov djed kao oficir Wehrmachta. Martensov punac mu je bio oficir jugoslavenske vojske.....

Tekst:

Ima rijetkih dana, možda jednom u pet godina, kada netko s kim imam posla kao racionalnom osobom nenadano počne pokazivati neko posve drugo lice, počne se ponašati posve iracionalno, protiv temeljnih pravila pristojnosti, tjera neku svoju pravdu, hoće zaratiti s mnogima, ne da se dozvati niti razmisliti o šteti koju čini sebi i drugima.

Onaj tko se nađe usred takvoga incidenta te ne može pobjeći, ima dvije mogućnosti: ili sjesti pa se isplakati, ili se izgređniku nasmijati u lice.

Kako život teče, a ja sam duboko u 60. rundi, već sam se dobro uvježbao u ovoj drugoj inačici.

U trenutku dok ovo pišem (subota), prošao je točno jedan tjedan otkako se ne samo prema meni nego i prema jednoj meni vrlo dragoj osobi Michael Martens, dopisnik najuglednijih njemačkih novina Frankfurt Allgemeine Zeitung (FAZ), ponaša kao da je skojevski vrag ušao u njega.

Da je o Marku Perkoviću Thompsonu objavio klevetnički pamflet u kraćoj (tiskano izdanje, nedjelja, 19.7.) i duljoj inačici (mrežno izdanje, ponedjeljak, 20.7.), samo je jedna strana medalje, toliko ružna, da bi se morao skriti u mišju rupu. Nakon silnih prosvjeda, koji su doprli i do njega, a u kojima sam imao poneki sitniji udjel, gospodin Martens potom je nasrnuo na mene.

Tako da mu se moram javno nasmijati u lice. Grohotom!

Te ga javno upitati: „Dragi gospodine Martens, što je to ušlo u Vas da Vas je tako razgoropadilo?“

Michael Martens moju je reakciju na svoj sramotni članak mogao predvidjeti. Takvoga me upoznao prije točno dvije godine te postupno počeo cijeniti. Već u prvome okršaju po mailu naučio je da mi ne može parirati jer se prepiremo o njegovu tekstu, a ja sam autor, urednik, recenzent mnogo zahtjevnijih tekstova nego što je on ikad čitao. Žao mi je da je tu lekciju nekako zaboravio ili potisnuo tako da će je morati ponoviti.

Ja, pak, njegovu žestoku reakciju na naš prosvjed zbog klevetničkoga članka nisam mogao predvidjeti, a i da jesam, ona je potpuno neutemeljena te šteti svima, a ponajviše Martensu samome.

Međ) Kako je krenula moja komunikacija s Martensom

Prije dvije godine Hrvati širom svijeta slavili su svoje svjetske nogometne viceprvake. Iako sam tog ponedjeljka bio na poslu, moje srce bilo je među mnoštvom u Zagrebu te sam slavio. Ondje je bio i gospodin Martens te je poput mnogih kolega sutradan objavio ružnu priču koju im je netko gadno podmetnuo: Zašto Vatrene slave s „bardom mržnje“? Povrh toga, referendumske inicijative za promjenu izbornoga zakona nazvao je – rasističkima.

Na uglavnom negativne komentare u njemačkim novinama, koje su dijelom bili pisali i novinari srpskoga podrijetla, reagiralo je mnogo Hrvata, pa i ja.

FAZ je previše ugledan da bi se utopio u nekakvu masu prosjeka. Upravo u jednoj takvoj situaciji, kad smrad hajke nezaustavljivo izbija iz zraka, očekivao sam da profesionalni novinar priupita i drugu stranu. Po temeljnim pravilima struke.

To sam Martensu u poduljem mailu podastro, na što mi je on odgovorio bezobraznim protupitanjem poznajem li pjesmu „Jasenovac i Gradiška Stara“ te počeo citirati. Nisam ju poznavao, niti htio naučiti, upravo što mi je do ušiju došao jedan odvratni stih.

Na to sam mu uzvratio nižući mnoge njegove propuste. Ali nije mi bila nakana tada, a niti u drugim slučajevima, izvrijedati ili ga čak poniziti.

Nakon tog ribanja, jednostavno sam mu ponudio suradnju: posredovanje kod intervjua s Thompsonom te korisne informacije za njegov dopisnički rad, koje on iz svojih dotadašnjih izvora nije mogao dobiti.

Da budem iskren i posve precizan: fenomen Thompson zaintrigirao me prije više godina. S protokom vremena došao sam do čvrstoga zaključka: Thompsonu se nema što bitno staviti na teret. Ako bi on pak imao kakvih moralnih propusta, onda oni leže tako daleko u prošlosti, da su za sadašnju ocjenu njegove osobe te mogućega negativnog utjecaja na mlade potpuno nevažni. Moju motivaciju za razgovor, a i za moje posredovanje, Martensu sam otvoreno iznio, Thompsonu sam poželio mogućnost da iznese svoje stavove kako bi njemačka javnost mogla stvoriti svoj sud, a ne na temelju podmetanja ili čak hajke.

Gospodin Martens moju je pruženu ruku prihvatio. Pristao je napraviti intervju s Thompsonom u Čavoglavama, ali se od početka ogradio da će za to vremena imati tek u 2019. godini, kad se iz Atene preseli u Beč te dovrši i objavi svoju novu knjigu o Ivi Andriću. Kao dopisnik, on pokriva osam zemalja te sam odmah doznao da mu Hrvatska nije prioritet.

Po tome, moglo je samo biti bolje.

Naša je suradnja ubrzo započela. Već u jednome od prvih mailova Martens me zamolio za neke informacije o Andriću, što je od mene promptno dobio.

U načelu, ili sam ja Martensu slao poveznice na važne objave ili je on mene pitao za neke informacije. Tako sam imao čast više puta pružiti pitanja za intervjue s državicima ili ministrima (Vučić, Plenković, itd.), dati svoju kratku ocjenu trenutačne političke situacije, preporučiti ili ne neko konkretno djelo koje mu je bilo ponuđeno poput mišljenja o Slavku Goldsteinu i njegovoj knjizi 1941 – godina koja se ponavlja, za čiji je njemački prijevod trebao recenziju. Mislim da će i manje pronicljiv čitatelj sam zaključiti što sam mu preporučio. Recenziju u FAZ-u nisam pronašao.

Najmanje četiri puta bio sam zamoljen postaviti i obrazložiti svoju prognozu izbora. Svaki puta sam promašio, manje ili više.

Isto tako, Martens me upozorio na knjigu Alexandra Korba „U sjeni svjetskog rata: masovni teror ustaša protiv Srba, Židova i Roma u Hrvatskoj 1941.-, 45., jer važi za standardno djelo u njemačkome Ministarstvu vanjskih poslova, koju sam smjestu nabavio te počeo čitati i pomalo recenzirati.

U međuvremenu mi se javljao, npr. iz Skopja 5.10.18., te se pohvalio da su se njegovi hrvatski prijatelji čudili kako je uspio doći do Thompsona.

Međ) Bio je na skupu pučana, kada i Angela Merkel, na kojemu se pjevala Lijepa li si

Često sam hvalio njegove članke, pogotovo o Srbiji, Kosovu i Makedoniji, a nekoliko puta kritizirao, poput panegirika Slavenki Drakulić, punoga objeda prema hrvatskim domoljubima.

U povodu smrti Johanna Georga Reißmüllera, bivšega izdavača FAZ-a, koji je Hrvatskoj pružio veliku potporu u njezinu najtežem razdoblju, imali smo intenzivnu komunikaciju. G. Martens mogao je zaključiti da je Hrvatski tjednik bio među rijetkim tiskovinama, koje su tome velikome čovjeku odale posljednju počast.

U to doba došao je od strane Efraima Zuroffa poziv za zabranu knjige o Jasenovcu autora Josipa Pečarića i Stjepana Razuma "Razotkrivena jasenovačka laž", o čemu sam g. Martensa odmah informirao. Jasenovac će postati česta tema naše komunikacije. Na žalost, iako će marljivo skupljati informacije o njemu, Martens se do sada nije mogao odlučiti da o toj temi napiše i jednu riječ.

Na dan komemoracije za J.G. Reißmüllera, Martensu se u članku potkrala sitna pogrješka, koju je nakon moje obavijesti smjestu dao ispraviti u mrežnome izdanju. Takve

su se stvari ponavljale više puta. U šali sam mu više puta napisao da sam ja njegova „kontrola kvalitete“, kojom se on vrlo rado koristio, ali samo nakon objave članka.

Na samu Veliku subotu bivam počašćen primanjem u klub pokusnih čitatelja Martensove biografije Ive Andrića. Tekst od 35 kartica čitam u jednome dahu i već na Uskrs navečer čestitam g. Martensu tvrdnjom da ako je ostatak takav da će to biti knjiga koju će se često citirati, pogotovo poglavlje 9. Samo nekoliko pogriješaka. Izražavam olakšanje da je izostala poruga za hrvatske janjičare poput Andrića. Raspravljamo o planovima za izdavanje knjige u Srbiji i Hrvatskoj.

U nedjelju, 28. travnja, Martens postaje zvijezda nakon što je objavio članak pod naslovom „Srbija ne spada u EU“. Mnogi se prijatelji javljaju te pitaju tko je Martens. On uzvraća s nekoliko misli o stilskim pitanjima.

Martens dolazi u Zagreb te, između ostaloga i na moj nagovor, posjećuje J. Pečarića.

Na predizbornom skupu europskih pučana pjeva se Thompsonova „Lijepa li si“. Martens mi priopćuje da je bio protiv, ali to nije spomenuo u članku.

U mailu od 18.5. pita me kakav je to smiješni portal index.hr te od mene dobija opširan odgovor.

Dana 27. svibnja dobija od meine informaciju da je Upravni sud Republike Slovenije poništio zabranu koncerta Marka Perkovića Thompsona u Mariboru.

Usput mu poručujem:

Vas će se puno citirati u Bosni i Hercegovini, Kosovu i Hrvatskoj, to je posve razvidno.

Dana 10. srpnja obavješćujem ga da je Plenković torpedirao Thompsonov koncert na Krbavskome polju, jedva nakon što su prošli izbori za EP.

U subotu 6. srpnja 2019. najavljujem posjet Beču. Martens uzvraća da će za Thompsona rezervirati jednu cijelu stranicu. Od toga trenutka taj pojam „jedna stranica“ ili „format Angela Merkel“ provlači se tijekom cijele prepiske.

Naš prvi susret događa se u Beču u blizini njegova stana, u subotu 20.7., na proputovanju. Donosim mu nekoliko knjiga. Živahan razgovor u kojemu sam mu iznio mnogo pojedinosti o Titovoj Jugoslaviji. S posebnim zanimanjem prati moje dogodovštine iz jugovojске u koju sam morao pristupiti kao mladi doktor znanosti. Pripovijedam mu da sam imao veliku sreću da je bilo toliko mnogo Albanaca vojnika, tako da KOS-u očigledno nisam bio zanimljiv, iako sam na temelju usporeniہ pisama mogao zaključiti da me temeljito prate. Od svega je najviše zapamtio tu prisposdobu kako sam zahvaljujući progonu Albanaca ostao nedirnut.

Dolazim na temu obavještajnih služba te ga upozoravam kako u ruke dobijam svakojaki materijal, u čiju vjerodostojnost primatelj ne može biti siguran. Naglašavam kako se on sam mora pobrinuti za verifikaciju svake informacije koju dobije od mene. Kao dobre primjere navodim slučajeve Darija Kordića te Marka Perkovića Thompsona koje su ukopali Hrvati, tj obavještajne službe.

Međ) Put u Čavoglave

To je bilo prvi put da smo uopće konkretno razgovarali o Thompsonu. Kratko iznosim svoja iskustva i naglašavam da, ako hoće provjeravati jesu li tzv. inkriminirajuće snimke za Thompsona autentične, mora zaposliti forenzičare.

Izvjješćujem ga koliko je truda i posrednika bilo potrebno da se Marko Perković Thompson uopće nagovori na intervju.

Dogovaramo da termin za intervju bude nakon ljetne stanke.

Dok sam bio na putu, poslao mi je uvrjedljiv mail koji je Martens dobio od g. Karla Kutniaka te sam između redaka razumio da on misli kako je Kutniak u dosluhu sa mnom.

Nije, jer ga uopće ne poznajem. Naprotiv, u svakoj prigodi prije i kasnije molio sam naše hrvatske prijatelje da budu umjereni u kritikama.

Dana 22. 7. dobijam njegov službeni upit Marku Perkoviću Thompsonu za intervju u Čavoglavama. Kratko pismo prevodim istoga dana te šaljem natrag.

Onda me 25. 7. pitao mogu li mu što reći o „Srpkinji koja je u 2. svjetskom ratu spasila 10.000 djece“. Uzvratilo sam mu člankom Igora Vukića o filmu Dane Budisavljević. Poslije ću doznati da je poticaj da se bavi tom temom dobio od jedne od „vještice iz Rija“, koju poodmakla starost u Švedskoj ne odvraća od podlosti i podmetanja. S poodmaklim godinama vještica postaje stara vještica!

Naravno, pitao me za pomoć pri objavljivanju njegove knjige u Hrvatskoj pa sam ga posredstvom naše vicekonzulice uputio na Ministarstvo kulture, gospođi Dubravki Đurić-Nemec.

Dana 21. 8. izlazi knjiga *Im Brand der Welten*. Počinjem čitati, a dan kasnije HT prvi put spominje knjigu, kao prvi medij u Hrvatskoj.

Dana 27. 8. 2019. dobivam zamolbu da provjerim ima li kakav službeni trag o "Ordenu Krune kralja Zvonimira" (3. Klasse), koji je dobio njegov djed kao oficir Wehrmachta.

Dana 29. 8. počinjemo planiranje putovanja u Čavoglave, a 13. 9. dolazi pozivnica od Thompsona: „Dobio sam informaciju, a i poziv da bi rado kroz jedan intervju razgovarali sa mnom vezano za razne društveno-glazbene događaje koji okružuju mene i moju publiku u hrvatskom javnom prostoru. Rado ću i sa zadovoljstvom razgovarati za Vaše novine i slobodno s gospodinom Stjepandićem dogovorite detalje.

Meni 5. 10. odgovara i stojim Vam na raspolaganju.

Radujem se našem susretu.

Marko Perković“

Bila su dogovorena jednostavna, ali stroga pravila: sva su pitanja bila dopuštena, a Thompson je tražio autorizaciju kompletnoga intervjua prije objavljivanja.

Ja sam sa svoje strane tražio od obiju strana da ne sudjelujem u oblikovanju sadržaja intervjua, nego samo kao posrednik i prevoditelj.

Razgovor je bio vođen u Čavoglavama, u subotu 5. 10. ,19. u vrtu kuće M. Perkovića. Usput smo posjetili novu crkvu te se fotografirali ispred kipa bl. Stepinca. Planirano je bilo da ostanemo najviše tri sata, a ostali smo skoro 12 sati, od 10.30 do 22 sata. Gospodin Martens je dva puta ustajao te se opraštao da bi se ipak bio predomislio. U međuvremenu su bili pristigli tamburaši s kojima je Thompson snimio jednu pjesmu, ali su oni napustili društvo sredinom popodneva. Popodne smo u društvu pršutara Ante Reljanovića skoknuli do Otavica te posjetili mauzolej i rodnu kuću Ivana Meštrovića. Vrlo ugodan dan tijekom kojega je Martens više puta iznio svoje zadovoljstvo dojmovima.

O najvažnijoj točki, samome razgovoru, Martens mi je pripovijedao da je provjerio cijelu pismohranu FAZ-a, a da je dva pitanja zatražio od hrvatskih novinara, koji su navodno htjeli doći s njim na intervju. Nisu to Hrvati, nego Jugoslaveni ili velikosrbi.

Razgovor je protekao prilično mirno i harmonično, iako je Martens imao više provokativnih pitanja. Na najmanje tri mjesta ja bih da sam bio na mjestu Marka Perkovića Thompsona kazao da mogu odgovoriti, ali da mu odgovor ne će mnogo pomoći jer za takve teme treba povjesničara.

S druge strane, računao sam da će nakon takvoga rešetanja i sam Martens uvidjeti da u optužbama protiv Thompsona nema nikakvoga temelja. To je i Martens nakon intervjua, dok smo još bili utroje, iznio: „Nadam se da će nakon ovog intervjua Vaša percepcija u Njemačkoj biti mnogo bolja.“ Tu će izjavu ponoviti mjesec dana kasnije na jednoj večeri u Zagrebu u društvu dvojice prijatelja.

Martens je imao pristup svuda, Thompson ga je uveo u svoju dnevnu sobu, ondje je bilo desetak prijatelja. Lijepo muško društvo u koje se Martens mnogo bolje uklapao od mene jer je on s njima pio, dok ja nisam okusio niti kapi alkohola.

Međ) Deset mjeseci čekanja na objavu

Pri odlasku Thompson je Martensa pozvao da posjeti jedan koncert sa suprugom, na što je ovaj pristao. Dok sam ga vozio u svojem automobilu natrag u Split, razgovarali smo. Martens je bio vidljivo impresioniran onime što je doživio u Čavoglavama, tako da je u mom automobilu zaboravio neke osobne stvari.

Nakon intervjua, naša se komunikacija okretala ponajprije oko njegove knjige te Nobelove nagrade za Petera Handkea, što je Martens odlučno kritizirao. Tako se 21.10. hvali brojem recenzija te tvrdi da se nitko nije javio od skojevske internacionale. Uzvraćam da je takvima 450 stranica pretvrd zalogaj.

Opet traži moj logički savjet za film na kojemu stoji „Istina o Srebrenici“, a zapravo je o Žepi. Na temelju nekoliko opažanja dolazim do zaključka da je to gruba manipulacija, u kojoj se Ratko Mladić pokazuje kao pomirljiv zapovjednik. Slutim da mu je netko to htio podmetnuti.

Dok ja čekam da konačno dobijem intervju, prolaze tjedni za mene intenzivnoga rada. Razveselilo me da je predsjednica RH Kolinda Grabar Kitarović Odličjem kneza Branimira posthumno odlikovala Johanna Georga Reißmüllera. Tu i tamo pitam za intervju, a on se izgovara obvezama. Nudim mu čak i prijevod ako dobijem vrpcu. Konačno 29. 11. piše: „Jedva da mogu dočekati taj dan kad ću na Twitteru objaviti sliku s Thompsonom te najaviti intervju.“

Onda na scenu stupa Hrvatski tjednik, 30.11., poziv na božićni domjenak HT-a u Zagrebu, hotel Dubrovnik, a 2. prosinca Hrvatski tjednik kao prvi politički medij objavljuje moju recenziju knjige Im Brand der Welten iz mogega pera. Prije toga jednu je recenziju objavio samo akademik Nemec u Vijencu.

Dana 10. 12. pita me imam li informacija o skandaloznome postupanju hrvatske policije prema nigerijskim sportašima. Nakon kratke provjere dajem informaciju da su to migranti koji su se prikazali sportašima (bez reketa došli na turnir) da bi dobili vizu.

Dana 14. 12. konačno mi dolazi intervju u obliku teksta. Moj prijevod s njemačkoga na hrvatski gotov je za četiri dana jer mi Martens nije stavio na raspolaganje hrvatski transkript. Marko nije zadovoljan jer je Martens dosta toga krivo razumio te traži vremena za autorizaciju, koju dovršava 24. veljače, a ja za dva dana završavam prijevod novoga dokumenta.

Tako je intervju od 26. veljače do 11. srpnja čekao da se Martens pokrene. Izlaženje je bilo predviđeno za prvi tjedan ožujka, ali se on nije pomicao, a onda je izbila kriza s COVID-19, koja do danas traje.

Usprkos tome, u međuvremenu je moja prosudba bila zatražena – kako za izbore u HDZ-u tako i za parlamentarne izbore.

Afera s Manuelom Neuerom očigledno je ubrzala neke stvari.

Gospodin Martens pristao je da Marko krati tekst na 30.000 znakova (print izdanje), odnosno 40.000 znakova (web izdanje), što smo dva-tri dana i uspjeli. Svaki je korak precizno dokumentiran u mailovima – onako kako se to radi u inženjerskom poslu. Zainteresiranoj javnosti slobodno priopćavam da manuskript imam u ukupno 32 inačice plus jedan dokument s referencama za web izdanje. Iz naše prepiske slijedi nedvosmisleno da smo pripremali po jednu inačicu za print izdanje velikoga formata „Angela Merkel“ te jednu dulju za mrežno izdanje.

Međ) Ne će Martens zabraniti M. P. Thompsona u Njemačkoj

Kao što je Hrvatski tjednik objavio u prošlome broju, gospodin Martens se na žalost nije držao dogovora, pa je umjesto intervjua u print izdanju objavio svoj podulji autorski tekst u kojemu je pomalo prepričao dijelove intervjua s ponekim citatom, ali bez najjačih izjava. Tako je na koncu došao do zaključka da Thompson u Njemačkoj zapravo nije poželjan, što cijeli slijed događaja postavlja naglavce. Tako funkcionira cenzura u FAZ. Kao da je neka nevidljiva ruka u posljednji trenutak tijekom njegovih misli okrenula za 180 stupnjeva.

U ponedjeljak je u mrežnome izdanju istina izašao intervju, ali ispred njega „uvod“ od otprilike 30 stranica, koji je zapravo prepričani intervju. Koji će čitatelj uopće čitati intervju, kad je uvod toliko dug?

Zaprepašten ovim nečuvenim postupkom te mnogim pogriješcima, kojima zapravo vrvi cijeli članak, pokušao sam najprije kontaktirati s Martensom, koji mi je poslao poruku da su za sve krivi „moji“ Hrvati. Ja takve ne poznajem, jer je u posredovanju sudjelovao samo kolega Pavić iz Hrvatskoga svjetskog kongresa. Martens je očigledno mislio na pripadnike Skojevske internacionale ili Titojugenda, koji su Hrvati samo onda kad treba zauzeti neko radno mjesto u hrvatskoj kvoti, a inače su militantni Jugoslaveni ili velikosrbi.

Potom sam se obratio gospodinu Kohleru, suizdavaču FAZ, koji mi je, istina, odmah odgovorio, ali zamolio da pričekam te da se uzdržim od kritike. To sam dva dana (utorak i srijeda) učinio, međutim u četvrtak je izašao intervju s Martensom u Večernjem listu, u kojem je on Thompsonu dao za pravo da je prevaren, a za prijevaru je optužio – mene.

Vrlo nerazuman potez jer je naša komunikacija, osim posljednjega tjedna, išla gotovo isključivo mailom, pa tako ima mnogo, mnogo dokaza da je Martens do posljednjega dana govorio o intervjuu upravo onako kako je bilo dogovoreno.

Na žalost, svome nečasnome postupanju postavio je krunu autorskome člankom u Jutarnjem listu, koji je formalno posvetio Thompsonu, a zapravo bljuje svoj otrov na mene. Kao što na početku napisah: neki je vrag ušao u Martensa, ponaša se krajnje neprofesionalno, te sramoti sebe i svoju uglednu kuću.

Kao i na početku naše komunikacije, mogu potvrditi da su njegove tvrdnje nekonzistentne i proturječne. Ako me drži tako nečasnim čovjekom, kako me prikazuje, zašto je u razdoblju od dvije godine do posljednjeg dana tražio i dobivao moje usluge za koje bi inače trebao ili pozamašne honorare ili jako mnogo vremena? Mene svojim uvrjedama svakako ne će posebno impresionirati niti ušutkati. Time najbolje pokazuje kakav je čovjek. Da stvar bude grotesknija, kao znak moga zlog karaktera dokumentira u Jutarnjem listu time što pišem za Hrvatski tjednik. Međutim, ja sam u Hrvatskome tjedniku objavio vrlo afirmativnu recenziju njegove knjige (a što ću kad je toliko dobra?), dok je Jutarnji list, za koji se sada hvata, kao i njegov sijamski blizanac Večernji, tu knjigu jednostavno ignorirao!

Pritom se Martens služi ne samo nečasnim, nego i nezakonitim radnjama. On se, naime, za svoje članke u FAZ-u kao i članak u Jutarnjem listu koristio mojim intelektualnim vlasništvom: prijevodom intervjua i fotografijama, za što nije imao dopuštenje. Ponaša se gospodin Martens kao da mu je punac bio oficir u vojsci propale države. Tako će uskoro, kako FAZ tako i Jutarnji list, dobiti poštu od mojih odvjetnika.

Proteklih dana dobio sam raznorazne reakcije: mnoge od njih bile su negativne u smislu da sam Thompsona izručio na nož neprijateljima. Situacija istina nije onako povoljna, kakvu sam ja htio imati nakon objave intervjua, ali nije ni tako loša, kao da ništa nismo poduzeli. U mrežnom izdanju trajno ostaje podulji tekst od 60 stranica, s autorskim prilogom g. Martensa te intervjuom u punoj duljini. Ako bi Thompson došao u situaciju da

neki službenik odlučuje o nečemu, ovaj će biti dužan pogledati sve raspoložive dokumente. Ovaj podulji intervju daje odgovor na sva sporna pitanja.

Što se mene tiče, mogu reći da sam posljednjih godina Marka zavolio kao mlađega brata te sam ga branio i zastupao gdje je on to čuo i nije čuo. Tako kanim postupati i u budućnosti. Meni je čast i ponos raditi za Hrvatsku, a Thompson je uz akademika Pečarića te biskupa Košića, najbolji primjer prahrvata, svojevrsnoga etalona za mjerenje hrvatske izvrsnosti. Onaj tko tako podlo napada njega, manje misli na njega osobno, nego na ponosnog hrvatskog branitelja. Zbog toga je vrijedan svakoga zauzimanja. Probleme koji pri tom nastaju, ja promatram čisto inženjerski: problem je tu da ga se riješi. Ili kako je kazao bl. Stepinac: Bog ne trpi one koji miruju, a predodređeni su za borbu.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22580-dr-stjepandic-martens-je-prekrasio-dogovor-i-objavio-prljavi-necasni-i-nezakoniti-pamflet-protiv-m-p-thompsona-a-onda-kukavicki-mene-optuzio-za-to>

BISKUP KOŠIĆ U ČAVOGLAVAMA: ‘PO SVOJOJ HRABROJ OBRANI KOJU JE OPJEVAO THOMPSON POSTALE SU SIMBOL DOMOVINSKOG RATA’

10. kolovoza 2020. u 10:45

Foto: IKA

Mons. Vlado Košić slavio je u nedjelju 9. kolovoza misu u Čavoglavama u zajedništvu s fra Ivanom Lukačom, župnikom župe sv. Ilije u Kljacima kojoj ovo mjesto pripada.

U homiliji biskup je istaknuo da su Čavoglave po svojoj hrabroj obrani koju je opjevao Marko Perković Thompson postale simbol Domovinskog rata i odlučnosti branitelja da osvajačima ne dopuste da ikad uđu u ovo mjesto, piše IKA.

“Ljubiti svoj narod učio nas je i blaženi Alojzije Stepinac, a u današnjem čitanju i sv. Pavao govori da voli svoj narod toliko da bi za njegovo obraćenje i sam bio spreman biti odbačen. Evangeoski odlomak o Isusovom hodu po moru i spašavanju Petra koji je tonuo zbog toga što je posumnjao i nas potiče da s pouzdanjem hodimo za Kristom i ne bojimo se nikakvih valova ni životnih poteškoća jer, dok ljubimo i činimo dobro, s nama je Gospodin koji će nas spasiti”, zaključio je sisački biskup Vlado Košić.

Nakon mise na zajedničkom ručku pridružili su im se šibenski biskup Tomislav Rogić i šibenski biskup u miru Ante Ivas.

<https://narod.hr/kultura/foto-biskup-kosic-u-cavoglavama-po-svojoj-hrabroj-obrani-koju-je-opjevao-thompson-postale-su-simbol-domovinskog-rata>

ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

O PREDSTAVLJANJU KNJIGE 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA (INICIJALNI KRUG TUĐMAN 100)

Na vijestima CMC-a su dan nakon predstavljanja dali reportažu o tome. Ona se može naći na Youtube-u ali i na Thompsonovim stranicama:

Marko Perković Thompson

U prostorijama HVIDRE grada Zagreba predstavljena je nova knjiga akademika Josipa Pečarića 'Bojna Čavoglave / Thompsonofbija'. Poznatom matematičaru ovo je četvrta knjiga o najtiražnijem hrvatskom glazbeniku i dragovoljcu Domovinskog rata, Marku Perkoviću Thompsonu

(2008.: "Thompson u očima hrvatskih intelektualaca",

2012.: "Hajka na Thompsona",

2017.: "Thompson: pjesmom za Hrvatsku").

<https://www.youtube.com/watch?v=vFUErrdmqNo>

Uz autora knjige na predstavljanju su sudjelovali predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić, dr. sc. Josip Jurčević te odvjetnik Davorin Karačić.

Kako je pjesma prepjevana na nekoliko stranih jezika, autor u knjizi navodi da je Thompsonov ratni hit „Bojna Čavoglave“ postao svojevrsna himna naroda izloženih

agresiji budući da pjesma u sebi nosi univerzalnu poruku da se narodi moraju hrabro izboriti za svoju slobodu.

Neki komentari s Thomsonovog facebook-

Mirjana Marusic

MARKO JE PONOS LIJEPE NAŠE I SVIH DOMOLJUBA NA KUGLI ZEMALJSKOJ. SAMO TAKVI DIVNI LJUDI TO PREPOZNAJU KAO NAS DIVNI AKADEMIK PECARIC KOJI O TOME PIŠE I POMAŽE I MARKU I SVIMA NAMA DA JE NAŠA DOMOVINA HRVATSKA NA PRVOM MJESTU I DA ĆEMO JE UVIJEK BRANITI OD SVEGA KAO I 90-TIH, A PJEVATI JOJ DO NEBA. HVALA MARKO I HVALA GOSP. PECARIC I HVALA SVIM HRVATIMA KOJI TO CIJENE I POŠTUJU.

Gordana Strunjak

Svakom čovjeku koji brani svoje ova pjesma, rijeci, Markov grleni glas i poziv na obranu na kojem god jeziku ,daje istinsku snagu čovjeku koji je obeshrabren, umoran ,daje vjeru u pobjedu, sa tom pjesmom pobjeđuju, vjera u sebe i vjera u Boga, hvala

Vjekoslav Krizanovic

JOSIPE PEĆARIĆU veliki i slavni sine ovog umornog Hrvatskog naroda , molim dragog Boga da ti da dobro zdravlje i još puno godina sretnog života .

Hrnjak Claudia

I na španjolskom molim !!

Dorijan Škofić

Hrnjak Claudia Se presentó un nuevo libro del científico Josip Pečarić 'La batalla de Čavoglav / Thompsonophobia' en el edificio HVIDRA en Zagreb. Para el famoso matemático, este es el cuarto libro sobre el músico croata más popular y voluntario de la Guerra Popular, Marko Perković Thompson.

"2008:" Thompson en los ojos de los intelectuales croatas ",

2012: "Ataque a Thompson",

2017: "Thompson: una canción para Croacia").

Junto al autor del libro, a la presentación asistió el Presidente de HAZUDD, Dr. Sc. Josip Stjepandić, Ph.D. Josip Jurčević y el abogado Davorin Karačić.

Dado que la canción se cantó en varios idiomas extranjeros, el autor del libro afirma que el éxito de guerra de Thompson, "Battle of Čavoglava", se convirtió en una especie de himno de las naciones expuestas a la agresión, porque la canción transmite el mensaje de que las naciones deben luchar con valentía por su libertad

Mirjana Okun

Bila mi je čast biti na ovom mjestu sa ovim ljudima.

Zorica Gregurić

S našim dragim Akademikom Josipom Pečarićem ponovno na istom mjestu s novom knjigom. Bila je odlična i poučna promocija. Hvala ti na tvojoj upornosti i plodonosnom radu. Privilegija je poznavati te!

<https://www.facebook.com/marko.perkovic.thompson>

<https://ar-ar.facebook.com/marko.perkovic.thompson>

Napomena: Zorica Gregurić je predsjednica Udruge Zagrebački Dragovoljci Branitelji Vukovara sudjelovala je u predstavljanju mojih knjiga, njena udruga je bila i suizdavač nekih mojih knjiga.

O toj prethodnoj mojoj knjizi o Thompsonu pogledajte njen prilog:

<https://zdrug.hr/vijesti/hrvatska/predstavljanje-knjige-thompson-pjesmom-hrvatsku/>

Sudjelovala je i u predstavljanju moje knjige „Dnevnik u znaku Za dom spremni“ kada je počasni gost bio Damir Markuš:

Zorica Gregurić i Damir Markuš

Markuš je bio nazočan i na predstavljanju ove knjige o Thompsonu.

Govor Josipa Stjepandića objavljen je na više portala:

<https://hrvatskonebo.org/2022/03/09/dr-josip-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija-8-3-22/>
<https://bezcenzure.hr/iseljenistvo/izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija/>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29862-dr-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanja-knjige-thompsonofobija>
<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/39256-i-stjepandic-o-knjizi-thompsonofobija.htm>

Jedan komentar s Portala HKV-a: **Đuro**
Genijalni g. Stjepandić.

Moj govor je objavljen na:

<https://narod.hr/kultura/nova-knjiga-akademika-pecarica-bojna-cavoglave-thompsonofobija-thompson-na-udaru-sve-do-danas>
<https://bezcenzure.hr/vlad/knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji/>
<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/39238-knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji.html>
<https://www.youtube.com/watch?v=vFUErrdmqNo>
https://twitter.com/Sokolov_krik/status/1501914198812631045?ref_src=twsrc%5Etfw

Jedan komentar s Portala HKV-a: **Đuro**

Velika i pobjednička 'mirnodopska bitka' akademika Pečarića. Himna ili oda, a i koračnica, budnica - 'bojna Čavoglave', je odigrala u DR veliku stvar. Oko 100 tisuća kazeta se vrtjelo u samovozima i na crti 'do' veliko-partizanskočetničke okupacijske zone, i u legendarnoj HRVATSKOJ VOJSCI, u pobjedi velikosrpskog fašizma. Moral, vojni i psihološki, strateški, za Hrvate i do Marsa, a za četnike - nekoliko vrsta u formacijama (JNA, beli orlovi četnika Šešelja, Martićevci, Hadžićevci i sl;) 'vanvejtiket' i zečevska bežanija, u kompletu, četnika.

Jedino su na Portalu HKV-a dali i dio:

ZANIMLJIVOST S PREDSTAVLJANJA: Knjigu o članu inicijalnog kruga Tuđman 100 napisao je drugi član inicijalnog kruga, a predstavili su je tri člana istog kruga. U publici su bili osnivači inicijalnog kruga Stjepan Tuđman i Bosiljko Mišetić kao i glasnogovornik Željko Olujić.

Puno Tuđmanista - vjerojatno su to svi nazočni na predstavljanju. Uskoro će se svi koji žele moći upisati sami u taj krug. Jer Tuđmanista ima puno.

I doista je bilo pita tko su do sada članovi i kako se mogu i drugi upisati.

Evo odgovora:

Pozivamo sve poklonike prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana da se odazovu našem pozivu i svojim sudjelovanjem uveličaju ovu veliku obljetnicu, za sve informacije možete se nam se javiti putem ove Facebook stranice ili na mail adresu: inicijalni.krug@gmail.com. Donosimo i popis članova Inicijalnog kruga Tuđman

100 , koji je sastavljen od ljudi različitog spektra zanimanja i područja interesa. Neki od njih bili su suradnici predsjednika, dok su neki u vrijeme njegovog mandata još bili školarci. Svima njima predsjednik je bio i ostao moralna, ali i državnička te politička veličina te su stoga svojom podrškom i angažmanom odlučili podržati ovu Inicijativu.

ČLANOVI INICIJALNOG KRUGA TUĐMAN 100 ZA OBILJEŽAVANJE 100-te
OBLJETNICE ROĐENJA PRVOG HRVATSKOG PREDSJEDNIKA I
UTEMELJITELJA SUVERENE HRVATSKE DRŽAVE DR. FRANJE TUĐMANA

Ivan Aralica
Mato Artuković
Stjepo Bartulica
Ante Beljo
Raza Bukvić
Toni Cetinski
Andrea Černivec
Mile Čuk
Đuro Dečak
Branko Dilberović
Davor Domazet-Lošo
Tom Držić
Mladen Gložinić
Željko Gredičak
Vinko Grubišić
Andrija, dr. Hebrang
Hrvoje Hitrec
Zvonimir Hodak
Milan Ivkošić
Jela Jozeljčić
Josip Jurčević
Neven Jurica
Bernardo Jurlna
Ibrica Jusić
Ivan Kapular
Davorin Karačić
Vlado Košić
Štefina Kovač
Mate Kovačević
Kuzma Kovačić
Ivan Kujundžić
Andrej Kuželički
Jasna dr. Lesić
Ivica Marijančić
Antun Mateš
Mirko Mihalj
Marko Miljanić
Ljerka Mintas-Hodak
Bosiljko Mišetić

Željko Olujić
Viktor Pavić
Josip Pečarić
Ivan Penava
Marko Perković-Thompson
Ivan Radić
Željko Sačić
Jakov Sedlar
Marin Sopta
Josip Stjepandić
Višnja Strenja
Stjepan Šešelj
Stjepan Šterc
Ivan Tolj
Stjepan Tuđman
Nera Kristina Tuđman
Darko Tuđman
Zlatko Vitez

AUTOR LOGOTIPA INICIJALNOG KRUGA TUĐMAN 100 JE AKADEMIK
KUZMA KOVAČIĆ

Od srca zahvaljujemo našem članu, akademiku Kovačiću na ideji i realizaciji logotipa Inicijalnog kruga Tuđman 100.

Kuzma Kovačić hrvatski je kipar, rođen 1952. na Hvaru.

Redoviti je profesor kiparstva na Umjetničkoj akademiji u Splitu, a redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti postaje 2020. godine. Profesor Kovačić autor je brojnih kiparskih djela u javnim prostorima u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini, među kojima se posebno ističe prva velika kiparska narudžba za hvarsku katedralu: portreti renesansnih pjesnika Petra Hektorovića i Hanibala Lucića, nove brončane vratnice te središnji oltar. 1993 pobjeđuje na natječaju za oblikovanje kovanog novca Republike Hrvatske i za Oltar domovine na zagrebačkom Medvedgradu. Autor je i najvećeg spomenika prvom hrvatskom predsjedniku, za koji on sam kaže da svjedoči o duhovnoj veličini predsjednika, a predstavlja kip živoga Tuđmana, onoga koji ostaje s nama.

Napomene. U četvrtak treba biti na Z1 televiziji emisija *Branitelji danas* posvećena Predstavljajući.

Knjige se mogu kupiti u prodavaonicama Croatia Recordsa.

Josip Pečarić

HRVATSKI RADIO PROGRAM 3 ZZZ FM -19 RUJAN 2021 GOD. RAZGOVOR S HRVATSKIM VELIKANOM SVJETSKOG GLASA AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM

Ili kako oni slično kao u slučaju skidanja ploče HOS-ovcima koji su dali svoj život za ovu državu sprovode ono Titovo o tome kako se ne treba držati zakona kao pijan plota, što je sada još jače I od samog Tita jer se radi o državi koja je stvorena protiv volje svjetskih moćnika koji stoje iza naci-fašističke agresije na Hrvatsku koja I danas traje

Poštovano Hrvatsko slušateljstvo, svi smo zabrinuti što se to događa oko nas i diljem svijeta, a posebice u našoj domovini Hrvatskoj, tako i u našoj BiH tisućljetnoj kolijevci Hrvatskog Naroda.

Što je to Dijalektički materijalizam zločinca Lenjina kojeg su studirali u zarobljenom otetom domu Kumrovečkoga bravara Josipa Broza, koji je izgubio dva srednja prsta kad je naučavao bravarski zanat u Sisku od 1907-1910, a ovaj zločinac Walter Tito nije niti znao pričati Hrvatski ,a svirao je opere na glasoviru ... i službeno proglašen nedavno od Francuskih povjesničara da je 10. po redu najveći zločinac u svijetu ... 20. stoljeća ... o toj listi kasnije u programu..

Taj njihov dijalektički materijalizam je zavadi pa vladaj. Postaviti svoje špijune i razbijače u svake pore društva...je li se primjenjuje i danas odlučite sami ... neki ljevičari, pa desničari sve možeš biti samo Hrvat ne možeš, jer lažima nas kolju i danas..

Domoljubno i normalno je samo možeš biti Hrvatski domoljub, bez razlike na vjeroispovijest ... to je pokazalo u oslobodilačkom domovinskom ratu. u zajedništvu koje smo iste pobijedili od 1918. god.

Pokazalo se i potvrdilo zavadi pa vladaj ... 1945. i od 2000. godine malo razmislite je li ima ikakve razlike ...

Dokle tkz. Hrvatska vlado ... Eto neki Englez u Borovu selu zapalio Hrvatsku zastavu ... Englez ... ma vidi molim vas ... što je on tamo radio - je su li njegovi koji uživaju u svim dobrotama zaista Englezi ... zamislite da je netko zapalio zločinačku okupatorsku zastavu ... koja je ovih dana bila službeno izvyješena i u Hrvatskoj ... ajme meni majko moja..

To bi cijeli svijet znao ... a ovako baš briga ovih – najveće najbolje koalicijske vlade koja sve, samo Hrvatska nije ... neće niti odgovore na pisma koja su im upućena službeno već 24 puta ... od velikih Hrvatskih domoljuba ... ma to su za njih bezvezna pisma ... ma ništa se tu nije dogodilo..

Što znači da treba zabraniti sve manjinske sabornike ... mogu samo djelovati kroz Hrvatske političke stranke, koje moraju imati predznak Hrvatska isto kao i ovdje u Australiji ... Službeno je dokazano da Aboriđini žive u svojoj domovini Australiji preko 65 tisuća godine, ... pitam vas Je li oni imaju svoje političke stranke na svim razinama ... u Australiji.. Promislite i potražite sami odgovor..

Srpska Pravoslavna Crkva ... pa zar je moguće da takav luksuz imaju okupirati povijesni Crnogorski grad Cetinje ... s Helikopterima dolaze pjevaju svoje domoljubne pjesme ... Svaka im čast...

Ma to nije ništa to se samo obnavlja „najprije učili su nas Makedonija južna Srbija, pa tu je Crna gora, pripada Srbiji...Pa cijela bivša zločinačka država je bila Velika Srbija ... tko je u njoj vladao ... i na kojim mjestima su bili, a nas su proganjali sa svih mjesta..

Zašto se boje istraživanja radnog logora Jasenovac tamo su zločini izvršeni nad nevinim Hrvatskim i drugim narodom od 1945- 1952. Istina pobjeđuje ... pogledajte našeg Igora Vukića i mnoge druge, i sad popis pučanstva ... Vidi zla tamo se nitko ne može upisati Hrvat pravoslavne vjere...niti priznaju Hrvatsku pravoslavnu Crkvu...a kod nas u Australiji također je bio popis pučanstva ... gdje su postavljena pitanja..

Koje si narodnosti podrijetlom i korijenovi porijekla, koje sam pripadnik vjere, kojim još jezikom pričamo, osim službenog Engleskog..

I na koncu Markelica dolazi u Srbiju Kurtz dolazi u Srbiju u Beograd sretno im bilo..

I dođe mi na pamet ono što mi je naš pokojni Branko Starčević iz Donjeg Pazarišta pričao ... Kad je počeo drugi svjetski rat ... nas mladića oko 60 poslani smo u Njemačku da idemo na podučavanje časnika ... Nikad neću zaboraviti i s tim ću umrijeti Hitlerovi zapovjednici nama Hrvatskim mladićima svaki dan su nam držali predavanje ponavljajući. "Vi ste Hrvati robovska stoka, vi nama ne trebate, mi imamo Beč, Budimpeštu i Beograd ... Ja ga pitam je li to moguće Branko ... E moj Petre ... ima toga još što se neće nikad osvijetliti istina. ... Hitler je surađivao sa Srbijanskom Vladom sve do 1944, a zločinac Walter Tito je do 1943 ... Tko je surađivao sa Musolinijem a tko je ujedinio sve zločince u Jugokomunističku zločinačku Jugoslaviju..

I na koncu postavljam pitanje je li Nacizam – Fašizam i Komunizam potekao iz iste kuhinje ... Jednako su osuđeni..

Analizirajte sami..

I prije što najavim našeg dragog gosta Hrvatskog domoljuba Svjetskog velikana Akademika Josipa Pečarića pročitat ću jednu malu pjesmu koju je napisala –Marija Dubravac.

Čuvaj Bože mudrog Pečarića,

Daj mu vladat mjesto Plenkovića,

Za tri dana evo pravog čuda,

U Saboru neće biti Juda,

Već odreda domoljubi pravi-

ZDS Crven bijeli plavi,

nek uz njega bude Karolina

I cvjetat će naša domovina

Pri brzoglasu nas strpljivo čeka naš dragi gost Hrvatski Domoljub Akademik svjetskog glasa i priznanja naš Josip Pečarić.

Dobro jutro poštovani Akademike Joško, i dobro došli na naš i vaš Hrvatski domoljubni program radio postaje 3 zzz fm..

1. Odmah da krenemo sa poslatim službenim pismima 24 puta, o kakvim se pismima radi i je ste li dobili i jedan odgovor ?

Lijep pozdrav i vama u Studiju i Vašim slušateljima.

Radi se o mojim pismima predsjednicima Države, Hrvatskog sabora, Vlade i HAZU. Zapravo počeo sam im pisati kada se u Jeruzalem Postu pojavio tekst australskog pisca i novinara Davida Goldmana Ovo sramotno ismijavanje Holokausta treba odmah prestati. Siguran sam da Vaši slušatelji znaju da je u tom tekstu pokazano kako Srpske laži i laži niza povjesničara iz Hrvatske doprinose da mnogi danas ne vjeruju u holokaust. On izrijeком spominje DROBILICU, zapravo se narugao tako glupoj izmišljotini, a takvih ima još. Najgore je što to vlast u Hrvatskoj odobrava, a očito je da se radi o velikosrpskom interesu. Zapravo podsjetit ću vas da ste prije 20 godina vi Hrvati diljem Australije organizirali tiskanje mojih knjiga o SRPSKOM MITU O JASENOVCU na engleskom

jeziku što ste nazvali AKCIJOM STOLJEĆA jer je na vašim radio programima emitirano moje sučeljavanje iz 1998. sa srpskim ‘genocidologom’ dr. Milanom Bulajićem što je izazvalo sjajna reagiranja. Međutim, kako je 2000. došlo do promjene vlasti tako da je to zataškano u hrvatskoj javnosti, a tom promjenom vlasti 2000. glavni udar na Hrvatsku bilo je sramotnim napadima iz svijeta na Domovinski rat i hrvatske generale pa sam niz knjiga posvetio ZLOČINAČKOM SUDU U HAAGU. Recimo samo njih ČETIRI je o mom prijatelju GENERALU PRALJKU. Trebalo je braniti i Thompsona pa sam pisao knjige i o njemu. Ali nisam prestao komentirati laži o Radnom logoru Jasenovac.

Međutim pojavili su se i drugi istraživači i pisci o Jasenovcu. Sjetite se Pisma HAZU iz 2015. kada su i ti istraživači objavili knjigu o Jasenovcu pa su bili napadnuti. Iza njih i slobode istraživanja stao je ogroman broj hrvatskih intelektualaca, nadbiskupa, biskupa, akademika, sveučilišnih profesora, književnika itd. I sami ste spomenuli Igora Vukića koji je bio jedan od napadnutih autora te 2015.. Moja knjiga s dr. Stjepanom Razumom prevedena je i na engleski. I u njoj smo branili Vukića koji je napadnut zbog knjige “Radni logor u Jasenovcu”, a i Karolinu Vidović Krišto jer su je pokušali po drugi put otjerati s HTV-a jer ga je pozvala u emisiju HTV-a. Razum i Vukić su osnovali i Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac u koje su ušli oni koji su djelovali za razotkrivanje Jasenovačke laži. Vukić je danas sigurno najveći poznavatelj problematike logora Jasenovac i vjerujem da ste gledali njegovo sučeljavanje s Vojislavom Šešeljem na jednoj beogradskoj televiziji kada je ismijao sve njihove laži, pa su na kraju voditelji optužili Šešelja da ne nastupa u srpskom interesu.

Naravno, hrvatskim vlastima takav Igor Vukić nije podoban pa ne biraju njega za ravnatelja JU SP Jasenovca već podobnog dosadašnjeg ravnatelja koji zajedno s Srbima napadaju Jeruzalem post.

I to pokazuje koliko sam bio u pravu kada sam tvrdio kako je veliki uspjeh velikosrpske politike to što njihov Memorandum SANU 2. sprovode vlasti u Hrvatskoj. Vidite da i danas mnogi misle da je najvažnija osoba u Hrvatskoj Milorad Pupovac tj. da preko njega Hrvatskom upravlja Vučić. Zapravo, vjerojatno se mnogi u Melbourneu sjećaju mojih tvrdnji iz devedesetih godina kada sam nešto slično najavljivao već tada, a iz mog prvog kontakta s gospodom Verkićem i braćom Bošnjak ostala je priča o “malom crvenom u glavama nas iz Hrvatske”. To je bilo 1992. A vidite kako to izgleda danas.

Ali tvrdio sam i tada kako se radi o politici svjetskih moćnika. Oni su pomagali i sve učinili da pobjede Srbi u ratu. Tuđman je uspio pobijediti tu njihovu naci-fašističku agresiju na Hrvatsku i zato su morali preći na ovaj neoružani nastavak te agresije koji traje i danas.

2. Ovih dana izvršena je okupacija naše Crne Gore kako vi doživljavate tu okupaciju jer vi ste sa tih nedalekih prostora Boke kotorske ... gdje ste rođeni svaki kamen govori Hrvatski ... Što znači to za slobodnu i demokratsku Crnu Goru..?

I sami ste potpisnik našega Zahtjeva za smjenama na HTV-u kada su na blagdan zaštitnika Hrvatske i hrvatskog Naroda sv. Josipa objavili intervju s patrijarhom SPC Porfirijem, Tada smo upozorili na politiku “Srpskog sveta” pa smo HRT i nazvali Porfirijevom televizijom. Peticiju koju su inicirali generali Tolj, Kapunar i Hebrang, admiral Domazet Lošo, književnici Prosperov Novak i Gavran i akademici Aralica i ja potpisalo je preko 3000 naših ljudi. Poslije agresije SPC na Cetinje tj. zračnog desanta u pratnji srpskih specijalaca u Hrvatskoj se sve više i više prepoznaje SPC kao militantna a ne crkvena organizacija. Za razliku od hrvatskih vlasti koje samo izvršavaju želje svjetskih moćnika koji su na strani naci-fašističkog srpskog ekspanzionizma tome se suprotstavio Milo Đukanović iako je u mnogo nepovoljnijoj situaciji od ove u Hrvatskoj. On je učinio ono što se mnogo lakše

moglo učiniti kod nas jer je general Prkačin kao saborski zastupnik uspio da mnogi Hrvati danas znaju da je u SPC u Hrvatskoj nelegalna organizacija koja dobiva ogromna sredstva od hrvatskih vlasti na osnovu ugovora koje je Račan potpisao s nepostojećim tijelima te 'crkve'. Sve to je poslužilo Srpskim vlastima da ponovo nastave Miloševićevu politiku, a poznata je ona njegova o Srbiji i Crnoj Gori kao dva oka u istoj glavi, a po uzoru na Hitlerovu tvrdnju o Njemačkoj i Austriji kao dva oka u istoj glavi.

Naravno u cilju sprovođenja politike Srpskog sveta u Hrvatskoj vlast ne želi, ili ako hoćete, ne smiju registrirati Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu. Jedno moje pismo poslano predsjednicima je i takav zahtjev. A da sam tako mislio od samih početaka djelovanja HPC može se vidjeti iz intervjua arhiepiskopa Aleksandra od 2. ožujka, 2017. u kome je on naveo moje riječi njemu:

“Zapravo, priznanje Hrvatske pravoslavne crkve od strane RH važnije je za samu hrvatsku državu nego za Vašu Crkvu.” (akad. Josip Pečarić).

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/category/razgovori/page/2/>

Pretpostavljam da danas razumijete poruku iz tih mojih riječi iz 2015. (pogledajte moje pismo arhiepiskopu u Prilozima) i zašto ih je spomenuo arhiepiskop Aleksandar dvije godine kasnije, napisao sam im u tom pismu.

Zapravo tu se radi o mnogo gorim stvarima jer Srbi negiraju Crnogorce kao narod i to su poslije Prvog svjetskog rata radili na izuzetno brutalan način. Crnogorci su u drugoj Jugoslaviji uspjeli dobiti priznanje narodnosti i republiku, ali udarna snaga velikosrpskog naci-fašizma SPC je ostala. Đukanović je imao hrabrosti to pokušati promijeniti, ali politika Srpskog sveta, kada je već osigurala da se u Hrvatskoj nesmetano od vlasti sprovodi, mnogo je lakše uspjela u Crnoj Gori.

Problem je što su njihovi apetiti mnogo veći pa će opet polomiti zube, jer i u Hrvatskoj sve više ljudi razumije o čemu se tu zapravo radi.

3. Zar je moguće na obilježavanja 30 obljetnice pozivaju se svi Srbi ma bilo gdje pribivaju po Hrvatskoj i šire u susjedstvu da izvise svoje zastave koje su vršili zločine ... a pale se Hrvatske u Hrvatskoj ,.. Službeno nitko to ne osuđuje taj zločin? Gosp. akademiče Joško kako vi gledate na to?

Da vas podsjetim kako smo nedavno biskup dr. Vlado Košić, general Ivan Tolj, akademik Ivan Aralica i ja uputili i zahtjev da se prestane sa slavljenjem pokolja Hrvata povodom navodnog ustanka u Srbu, a zapravo radi se o stravičnim pokoljima. Slave uz veliku potporu vlasti u RH. A takvih primjera imamo puno. Poslije svetosavskog desanta na Cetinje i vlast u Hrvatskoj mora pokazivati kao nekakvo neslaganje s tim, ali ne dvojim da će se politika Srpskog sveta nastaviti i kod nas.

I o tome sam pisao u tim pismima pa sam im poslao i moju knjigu “Branili smo Stepinca” koja je bila u tom momentu objavljena na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>

Tada sam im pisao o tri pitanja koja očito odaju slugansku politiku hrvatskih vlasti:

1. Napadi lažima na blž. Stepinca
2. Održavanje lažnog mita o Jasenovcu
3. Napadi lažima na ZA DOM SPREMNI.

4. Da, spominjete Radni logor Jasenovac ... laži nad lažima koje se otkrivaju ... boje se istine gdje je dokazano da tamo nije bio zločinački logor već radni, gdje se izučavali zanati, igrale su se utakmice, i mnoge druge kao što su priredbe kulturni koncerti ... a da bi to osobno potvrdio kad sam išao u osnovnu školu u Čelebić kod Livna. Nas

djecu učili su tim lažima, tada moj pokojni otac i ja smo radili na livadi ... njegov bliski prijatelj naš Hrvatski pravoslavac je čuo što sam rekao tad mi je rekao ovo: Zapamti mali da nije bilo radnog logora Jasenovca gdje sam učio zanat, ja danas s tobom i tvojim ćaćom ne bi razgovarao jer mi je on spasio život, kao i mnogim drugima ... Mali to što vas uče u školi to je laž.. samo ne smijem javno govoriti ... noć bi me progutala ... Akademike Joško dokle će sve te tkz .Hrvatske vlade dalje bježati od istine ... a sve više svijetlo iz tunela sjaji..?

Da, Jasenovac je jedna od te tri točke koje pokazuju svjetskim moćnicima koji stoje iza naci-fašističke agresije Srbije da su ovi na vlasti u RH poslušni i da su spremni lagati i raditi sve što se od njih traži da bi ostali u njihovoj milosti.

Iako sam vam već puno toga o Jasenovcu rekao ostavio sam nešto najbizarnije, nešto što tako očito prokazuje takvu dodvoričku politiku u RH.

Nedavno je objavljen znanstveni rad dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića u uglednom Q1 časopisu (to su najbolji svjetski časopisi u svojim oblastima) u kome su dali znanstvenu metodu kojom su pokazali da je današnji službeni popis žrtava JU SP Jasenovac lažiran. O tom radu smo prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić i ja objavili veliki članak koji je objavljen na nizu portala, a osobno smo ga slali i hrvatskim vlastima.

Nisu nam uopće odgovorili, a u medijima se prešućuje taj rad jer ne odgovara politici Srpskog sveta.

5. I na koncu našeg razgovora vaša poruka našem Hrvatskom slušateljstvu..

Zapravo samo da ću ovih dana poslati i 25. pismo:

POLTIČARI – MATEMATIČARI

(POSLJEDNJE 25. PISMO PREDSDJEDNICIMA I KNJIGA „HOS“ NA DAR)

To je zapravo pismo-rugalice gdje npr. kažem:

Na kraju moram priznati da vam kao matematičar zavidim i zbog vaših matematičkih ostvarenja, a to - nadam se - i nije malo kada dolazi od nekoga za čijih je 1300 znanstvenih radova prof. Elezović tvrdio da je nešto nevjerojatno, ili što ga kolege iz svijeta, kao npr. bivši predsjednik Švedskog matematičkog društva Lars Erik Persson, nazivaju “kraljem nejednakosti” do onog nedavnog kada je urednik jednog matematičkog časopisa iz Londona mislio da je Zagreb u Rusiji zato što mene danas – na vaše zadovoljstvo – smatraju ruskim znanstvenikom.

Već sam vam o tome pisao pa vjerojatno znate otkud taj moj jal.

Vi ste uvjerali sve u Hrvatskoj i šire da je ČETIRI MANJE OD JEDAN i tako veliko dostignuće u matematici teško tko može nadmašiti. Kao što znate svi vjeruju da je ZA DOM SPREMNI ustaški pozdrav iz NDH jer su ga ustaše koristile JEDNU godinu, a svi ostali ČETIRI. Dakle matematički:

$4 < 1$.

Povod je izjava ministra Beroša: „Matematika je egzaktna, ne morate vjerovati meni, vjerujte matematici”. A kriju izuzetan znanstveni rad s matematičkim dokazom i njihovim lažima u Jasenovcu.

Osim laži o Jasenovcu ukazujem na slične laži npr. o pozdravu Za dom spremni.

Naime na tom pozdravu se jasno vidi metoda njihovog izuzetnog ‘znanstvenog’ dokaza:

Zakonom se odredi što je točno, a što nije!

Ili kako oni slično kao u slučaju skidanja ploče HOS-ovcima koji su dali svoj život za ovu državu sprovode ono Titovo o tome kako se ne treba držati zakona kao pijan plota, što je sada još jače i od samog Tita jer se radi o državi koja je stvorena protiv volje svjetskih moćnika koji stoje iza naci-fašističke agresije na Hrvatsku koja i danas traje.

Vjerovali ili ne u tekstu je i dio kojim komentirate u svom uvodnom dijelu ovog razgovora poziciju Tita među svjetskim masovnim ubojicama:

Vidimo da se i do sada primjenjivala ista metoda u dokazivanju samo to nije bilo meni tako očito kao sa ZDS.

Meni je npr. bio čudan odnos hrvatskih političara prema listi najvećih zločinaca:

Na desetom mjestu je Josip Broz Tito – u Hrvatskoj je mnogim političarima, i ne samo njima, najdraži političar.

Na tridesetom mjestu je Slobodan Milošević – u Hrvatskoj mnogi vole njegove suradnike i obožavatelje pa su takvi i u vlastima.

Ante Pavelić nije na tim listama – u Hrvatskoj je zato iskorišten spomenuti dokaz i po njemu je njima on najgori.

A zapravo najgori im je Franjo Tuđman, ali on je stvorio RH pa to pokazuju na svaki mogući način, ali spomenuti dokaz ne smiju (još) javno iskoristiti. Kao jedan mali primjer za to je to što Tuđmana smatraju najvećim revizionistom među Hrvatim, a to podržava stranka koju je stvorio, i vlast u državi koju je on stvorio.

S druge strane iako mi matematičari volimo jednostavne dokaze u matematici pa im često dajemo imena poput elegantan i sl. nisam odmah shvatio ni tu primjenu Titove izjave da se neki sudci drže zakona kao pijani plota. I doista i ja sam mislio da je ČETIRI VIŠE OD JEDAN, pa nisam prepoznao odmah koliko je predsjednik Vlade svojim izjavama da se postupa po onome što znaju, a zakon će kasnije donijeti. Vjerojatno zbog takvih kao što sam ja koji ne razumiju takvo izuzetno matematičko dostignuće. I ja sam samo Hrvat pa ja čini svoje, zar ne?

Na kraju veliki pozdrav iz Zagreba i vama u studiji i svima koji nas slušaju.

Poštovani Akademike Joško, velika vam hvala na lijepom razgovoru i na cijenjeno vaše vrijeme koje ste darivali nama. Želimo vam svako dobro. Lijep pozdrav.

Poštovano Hrvatsko slušateljstvo bio je to razgovor sa velikim Hrvatskim domoljubom svjetskim priznatim Akademikom, a koliko je priznat u Hrvatskoj to je veliko pitanje..

Idemo se malo odmoriti uz Pjesmu Sinovi Hercegovine—Probudi se Hrvatski narode.

Razgovarao: Petar GELO

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27844-petar-gelo-razgovor-s-akademikom-jisipom-pecaricem>

FELJTON MR. SC. BLANKE MATKOVIĆ U 'HRVATSKOM TJEDNIKU'

Moj jučerašnji tekst završio sam riječima:

Četnička koalicija je takva zato što to od vlasti traže svjetski moćnici. Ali oni mogu uvjeriti gazde da im je teško provoditi takvu politiku u kojoj je očito da im je na čelu Pupovac (bolje reći Vučić) tj. da je mnogo bolje ako oni to rade izravno bez njih.

Zato će i dalje, napadali oni Porfirija i njegove sljedbenike ili ne, pokazatelj njihovog sluganstva biti njihov odnos prema ZDS.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27893-oklopno-pravoslavlje>

Javio mi se dragi prijatelj hrvatski književnik Stijepo Mijović Kočan:

Pratim!

Moj posao je umjetnost, a ne politika. Međutim, umjetničko djelo može biti potaknuto bilo kojom temom.

Zvonin ili sonet ima svoje zakonitosti koje se moraju poštivati. To ograničava, ali ne sprječava kazati istine koje želim reći.

104. zvonin Novoga saziva

Ustaše su samo izgovor pa da se
Sràmoti oslabi hrvatsku državu
Koji tako tvrde posve su u pravu
Državnike truli kompromisi krase

Sabor je Hrvatska ne trinaesto prase
Za Dom spremni znači sačuvati glavu
Braniteljsko pravo to je po Ustavu
Nikakve države nek ne bude zna se

Da smutljivci to baš Saboru predlažu
Za Dom spremni izreći ne smjeti
To izglasovat je posve bez pameti

Tek tada buknut će to je čin izdaje
Konteso srca nas nikada ne lažu
Kad smo napadnuti tad nema predaje (25/8/21)

U tekstu sam dao samo dva podatka iz „Hrvatskog tjednika“ koji su bili zgodni za tu priču o Porfirijevom kružoku i – ja bih ih tako nazvao– Porfirijevim intelektualcima u RH. Mislim da je to pošteno prema njima kad je već HTV Porfirijeva televizija.

I u tom broju jedinog hrvatskog političkog tjednika u nas ima više tekstova o Jasenovcu. Spomenuo bih samo feljton povjesničarke mr. sc. Blanke Matković. U ovom četvrtom nastavku posebno mi je bio zanimljiv dio u kome je 'oprala' dugogodišnjeg voditelja projekta o žrtvama Drugog svjetskog rata pokazujući kako on iako je profesionalni povjesničar zanemaruje arhivske izvore. On naime u članku objavljenom u Časopisu za suvremenu povijest broj 2 iz 2020. godine u tablici *Broj žrtava logora Jasenovac prema:* broj od 7000 pripisuje njoj umjesto Bogdanu Zlatariću, dakle pripisao je njoj nešto što su

više od 20 godina prije njenog rođenja priredili jugoslavenski popisivači. Radi se o brojcima o 7000 žrtava.

Spomenut ću moje sučeljavanje s dr. Milanom Bulajićem koje sam objavio u tri knjige na hrvatskom i dvije na engleskom u kome sam rekao osnivaču Muzeja žrtava genocida u Beogradu:

Vi tvrdite da je Tuđman govorio o 20.000 žrtava Jasenovcu na stranicama 33, 65, 119, 127, 161, 169, 180, 201. Na strani 181 tvrdite da je Tuđman rekao 28.000 žrtava, na strani 119, a od 30.000 do 40.000 na stranicama 47, 48, 116. Također tvrdite da obilato koristi podatak popisa od 1964., dakle 49.874. Znači vi najviše puta u knjizi kažete 20.000, ali govorite i druge podatke.

Zapravo meni je posebno draga ta brojka od 7000 o kojoj piše naša povjesničarka jer je – vjerovali ili ne – i ona povezana s Tuđmanom, ne u javnim istupima ili publikacijama već u jednoj priči koju mi je ispričao jedan od studenata iz 1971. koji je s Tuđmanom bio govornik na jednom od tadašnjih skupova.

Po završetku skupa mladog i žestokog govornika Tuđman je zagrljao i savjetovao ga da ne bude tako žestok jer mora voditi računa o sebi u državi kakva je bila tadašnja Juga. Student ga je tada zapitao koliko on misli da je bilo žrtava u Jasenovcu, a Franjo mu je odgovorio: Od 5000 do 7000.

Spomenuti članak u Časopisu za suvremenu povijest je objavljen na stranicama 517-587. Kako je iz teksta očito da je autoru ljubav prema vlastitom narodu tj. nacionalizam nešto loše možda je to razlog zašto nije spomenuo hajku iz 2015. godine koja je vođena protiv autora knjige koju su napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i sama Blanka Matković (ona je za autora članka u „Časopisu za suvremenu povijest“ UZDANICA HRVATSKIH NACIONALISTA) „Jasenovački logori – istraživanja“ koju je izdalo „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ 2015. vjerojatno zato što su branili autore tada pisali Akademiji slijedeći 'nacionalisti':

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj Poslijediplomskoga studija
Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić

prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakic-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje
 žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwert
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac

prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petracić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozić
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof. dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potporu su im pružili i drugi.

Valjda zbog toga u takom velikom tekstu se ne navodi knjiga:

J. Pečarić. *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!*, Zagreb, 2015. pp.406.

Dva pisma iz naslova knjige su Peticija ZDS i Pismo HAZU.

Zanimljivo je da je komentirana knjiga o hajci na Igora Vukića:

J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac*, Zagreb 2018.

On uopće ne spominje događaj koji sam opisao i u toj knjizi, a i u nizu prethodnih (npr. u knjizi J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.):

Pretpostavljam da i ne znaš, mada sam o tome pisao više puta, da sam davno pokušao nešto slično organizirati u Akademiji u vrijeme kada Saborska Komisija za žrtve rata i poraća još nije bila ukinuta, premda joj je rad bio onemogućen. Vladimir Žerjavić je želio da Akademija izađe u javnost sa svojom brojkom žrtava Jasenovca. Predsjednik Akademije je organizirao sastanak u HAZU na kome smo uz Žerjavića bili akademik Bilandžić i ja. Žerjavić i Bilandžić su predlagali da u tome sudjeluju i Goldsteini i predstavnici SUBNORA. Naravno, prijedlog mi je bio potpuno neprihvatljiv pa sam inzistirao da se sastanu svi koji se bave žrtvama.: dr. Josip Jurčević, znanstvenici iz Hrvatskog instituta za povijest, Kazimir Sviben i Vice Vukojević iz Saborske komisije za žrtve rata i poraća, ali i predstavnici domobranskih udruga kada su već trebali biti pozvani i oni iz SUBNOR-a. To je prihvaćeno i poziv je trebao sastaviti ing. Žerjavić. Ne samo da je to bilo logično nego i važno jer je kroz razgovor postala jasna njegova želja da taj broj bude njegov broj, tj. želio je potvrdu Akademije za svoje brojke. Poslije nekog vremena akademik Bilandžić mi je rekao da Žerjavić nije dao tekst poziva. Žerjavić je tvrdio suprotno. Zamolio sam ga da tekst ponovi, kako je i sugerirao Bilandžić. Žerjavić me je nazvao poslije nekoliko mjeseci i kazao da je tekst preveden i da ga trebam samo potpisati. Iznenadio sam se. Prijevod poziva za okrugli stol!? To, naravno, nije bio poziv već završni tekst. Naravno, odbio sam potpisati tako nešto. Jasno mi je bilo da bez nazočnosti dr. Jurčevića, ljudi iz Hrvatskog instituta za povijest, Saborske komisije i domobranskih udruga u tekstu može biti broj koji korespondira broju Draže Mihailovića, a koji promiču i Goldsteini ("oko 80 000 do 90 000 žrtava za cijeli jasenovački kompleks"). Žerjavić je došao do brojke od nekih 70.000 i tvrdio je kako je povećavao brojke iz pijeteta prema žrtvama, ali mu Goldsteini u svojoj knjizi spočitavaju da su one za Židove - premale.

A danas imamo i znanstvenu matematičku metodu dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc.

Nevena Elezovića objavljenu u priznatom Q1 svjetskom časopisu u kome je pokazano da je službena brojka JU SP Jasenovac LAŽNA.

Taj rad hrvatska vlast a i mnogi povjesničari pa i oni za koje se ne može tvrditi da su Porfirijevi povjesničari NE SPOMINJU.

Zato ću završiti ovaj tekst s riječima Davora Dijanovića iz spomenutog broja „Hrvatskog tjednika“:

Vrijeme je da prestane manipuliranje žrtvama i jasenovačka industrija laži. Svaka žrtva zaslužuje pijetet, a oni koji su lagali i krivotvorili zaslužuju jedino izgon iz znanstvene zajednice i odlazak u ropotarnicu povijesti, a prije svih uprava JU SP Jasenovac.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27903-feljton-mr-sc-blanke-matkovic-u-hrvatskom-tjedniku>

GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE REVIZIONISTI U HRVATSKOJ

Zahvaljujem vam se svima što ste došli na današnje predstavljanje knjiga:

J. Pečarić, *Revizionisti u HAZU*, Zagreb, 2020.,

J. Pečarić, *Slobodan Lang / Pešorda o Langu*, Zagreb, 2020.

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, *Roman Leljak*, Zagreb, 2021.

Posebno se zahvaljujem domaćinu don Lazaru Čibariću i ostalim sudionicima u predstavljanju. To su: Ante Nadomir Tadić Šutra, književnik iz Knina; Roko Antić, donaćelnik Općine Kistanje iz reda pripadnika hrvatskog naroda i dr. sc. Josip Stjepandić, Predsjednik HAZUDD-a.

Predstavljanje je, zapravo, poslije *Dana pobjede* pa je svojevrсни doprinos proslavi veličanstvene „Oluje“. Izuzetno sam ponosan što je ovogodišnja proslava te velike hrvatske pobjede bila u znaku hrvatske pobjednice na Olimpijskim igrama Mateje Jelić ali i jednog mog Hrvata iz Boke kotorske. Radi se o predsjedniku Hrvatske građanske inicijative u Crnoj Gori **Adrianu Vuksanoviću**. On je odgovorio predsjedniku crnogorske skupštine **Aleksi Bečiću** koji je u četvrtak objavio da se "više nikad ne ponovi Oluja":

- Imamo potrebu Vas osloboditi svake vrste bojazni. Budite mirni. Sigurno se više nikad neće ponoviti vojno-redarstvena, osloboditeljska akcija Oluja, jer više neće nikome pasti na pamet da osvaja hrvatske teritorije, da četiri godine vrši progon stanovništva, da bezdušno bombardira gradove diljem Republike Hrvatske, kao i njezin glavni grad.

Tako govori moj Bokelj za razliku od Predsjednika Vlade koji se u govoru u Kninu ne usudi ni reći tko je pokrenuo fašističku agresiju na njegovu – ako smijem tako reći - državu. Govor je bio pun isprika prema hrvatskim Srbima, iako su oni kao pobunjenici većim dijelom sudjelovali u planiranoj agresiji protiv hrvatske države.

S druge strane Vuksanovićev duhovit odgovor me podsjeća na moj prijedlog koji sam dva puta slao Hrvatskom saboru. Naime predlagao sam da se 5. kolovoza obilježava i kao Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba, po onoj poznatoj Miloševićевой tvrdnji da su njegovi „hrabri“ vojnici bježali kao zečevi.

I dok sam se ja rugao „hrabrim“ srpskim ratnicima, čini se da je Plenković istinski pogođen tim hrvatskim genocidom pravljenja zečeva od Srba. Zato im se valjda i ispričava.

S takvim Predsjednikom Vlade što drugo očekivati nego ono što se dogodilo: Uslijedile su prijetnje:

Sve Hrvate iz tadašnje Jugoslavije trebalo je pobiti i protjerati, glasila je poruka upućena Adrianu Vuksanoviću.

Ali i ona posebno znakovita:

‘Ne gine ti ražanj’.

Prijetnje je osudio ministar Gordan Grlić Radman:

– *Premda su malobrojni, kulturna baština je od golemog značenja za našu nacionalnu baštinu. Stoga očekujemo da se ovakvi ispadi prema hrvatskim političkim predstavnicima sankcioniraju kao govor mržnje, poglavito u kontekstu crnogorskog puta prema EU.*

Dok su Mateji prijetili smrću, mom Bokelju su pokazali koliko ih je pogodila njegova poruga pa su mu zaprijetili svojim omiljenim načinom pogubljenja – ražnjom.

<https://m.vecernji.hr/vijesti/adrian-vuksanovic-crna-gora-sad-vidi-s-cime-se-hrvatska-suocavala-90-ih-1513706> - m.vecernji.hr

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/hrvatskom-predstavniku-u-crnoj-gori-pisali-ne-gine-ti-razanj-grlic-radman-osudio-prijetnje-15093223>

Zato ne čudi što i Zvonimir Hodak u svom današnjem komentaru kaže kako poruka Adrijanu Vuksanoviću djeluje kao da je zaostala iz davnih vremena tamo negdje 27. srpnja 1941. iz "herojskog" Srba. Tada su Hrvate pozdravljali s "Ne gine ti ražanj". Usput napominjem, Crna Gora prvi put nakon šesnaest godina nije poslala vojnog izaslanika na proslavu Oluje.

<https://direktno.hr/kolumne/podsjetimo-sto-je-milorad-pupovac-govorio-javno-1995-i-zapitajmo-se-sto-danas-prica-izvan-hrvatske-240828/>

Međutim, moram vas upozoriti da smo 27. 7. ove godine nas dva akademika Ivan Aralica i ja, sisački biskup Vlado Košić i general HV Ivan Tolj poslali otvoreno pismo Predsjednicima Države, Sabora i Vlade tražeći da se zabrani veličanje srpskih zločina u RH. Spomenuli smo i ubojstva dva katolička svećenika.

Međutim s obzirom na prijetnje Adrijanu Vuksanoviću i Hodakov komentar spomenimo kako je stradao Juraj Gospodnetić. Kao župnik Bosanskog Grahova zvjerski od četnika mučen. Uхватili su ga, vodili su ga po Grahovu kao medvjeda, jezivo su ga izmasakrirali, na kraju ubili te nabili na ražanj i ispekli 27. srpnja 1941. godine. Grob mu se ne zna. O tome je pisao i vrhbosanski nadbiskup koadjutor Tomo Vukšić.

Ne dvojim da je reagiranje ministra Grlić Radmana iskreno. Ali ne vjerujem da je tako i kod hrvatske vlasti jer na naše pismo uopće nismo dobili nikakav odgovor. Napominjem da je potpisnik Pisma i general Ivan Tolj koji je bio glasnogovornik tijekom operacije „Oluja“. A „Oluja“ je proslavljena i tako što je naš general dobio najveću pjesničku nagradu Dobro jutro more. O tome više možete vidjeti u članku: *Hrvatski književnik i general Ivan Tolj laureat pjesničkih susreta*

<http://www.brotnjo.info/2021/08/06/hrvatski-knjizevnik-i-general-ivan-tolj-laureat-pjesnickih-susreta/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27298-hrvatski-knjizevnik-i-general-ivan-tolj-laureat-pjesnickih-susreta>

Ne smiju odgovoriti ni glasnogovorniku „Oluje“, ni HRVATSKOM biskupu, ni dvojici akademika jer je glavni u veličanju zvjerskih pokolja Hrvata njihov suradnik, možemo slobodno reći nadređeni Milorad Pupovac. Zato njihov zadatak nije to već kako osuditi pozdrav koji su koristili branitelji u Domovinskom ratu. Tako Ministar policije tvrdi da je pozdrav zabranjen. Naravno tu se uvijek spominje čuvena Plenkovićeva komisija za zabranu ZDS u kojoj je bio i povjesničar koji je poznat po izmišljanju i falsificiranju. Činjenica da Ivo Goldstein zbog toga nije prošao u HAZU u vrijeme kada mu je otac bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH je bila dobra preporuka današnjim vlastima da ga uzmu za člana Komisije koja je trebala afirmirati komunističke simbole a zabraniti one kojima je stvorena današnja država. Zato o ZDS govori i Plenković:

<https://narod.hr/hrvatska/plenkovic-o-zabrani-pozdrava-za-dom-spremni-razgovarat-ce-se-kad-za-to-dode-vrijeme>

A poznata kolumnistima Višnja Starešina piše o Srpskom svetu, koji spominje i Adrijan Vuksanović, u hrvatskim institucijama:

<https://narod.hr/kolumnne-i-komentari/staresina-hrvatsku-ugrojava-srpski-svet-u-vlastitim-institucijama-medijima-i-akademskoj-zajednici>

Zato je danas jedna od knjiga koju predstavljamo i knjiga o Slobodanu Langu koji je bio istaknuti branitelj Marka Perkovića Thompsonsa kojega stalno napadaju borci za Srpski svet u RH.

Za one koji ne znaju revizionisti u HAZU smo veliki HRVATSKI predsjednik akademik Franjo Tuđman i ja. Tuđman je stradao zato što je ukazao na laži oko Radnog logora Jasenovac, a ja sam ga branio knjigom SRPSKI MIT O JASENOVCU iz 1998. godine.

Danas predstavljamo i knjigu o Romanu Leljaku koji je također jedan od najzaslužnijih za raskrinkavanje Jasenovačke laži. Nedavno je hrvatskoj sluganskoj vlasti zadan veliki udarac jer su dva hrvatska znanstvenika prof. dr. sc. Neven Elezović i dr. sc. Nikola Banić u uglednom svjetskom Q1 znanstvenom časopisu objavili rad u kojem su dali znanstvenu medodu kojom su pokazali da je službena brojka žrtava Jasenovca LAŽNA BROJKA. Autori su se u tom članku zahvalili današnjem predstavljaču dr. sc. Josipu Stjepandiću i meni. O tom izuzetnom otkriću smo vlast u RH obavijestili prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić i ja. Naravno nismo dobili nikakav odgovor osim što vlast i dalje daje ogromna sredstva da LAŽ koja odgovara Srpskom svetu i dalje bude službena činjenica priznata u RH. Tako gazde žele, zar ne? Veliku pomoć imaju od samih Srba koji i dalje inzistiraju na smiješnoj brojci od 700,000 žrtava mada je ili upravo zato što je po službenom popisu ukupan broj svih žrtava u Jugoslaviji bio manji. Tako hrvatske sluge mogu nametnuti kao službenu brojku 'samo' 70,000 za koju Joško Čelan u najnovijem 'Hrvatskom tjedniku' u tekstu GENOCIDNI VALERIJEV (SPC-OV) MEMORANDUM I DANAS ŽARI I PALI NA DNEVNIKU HTV-A kaže da je ja nazivam 'Goldsteinovim brojem'. Zapravo moj naziv je 'Velikosrpska brojka Golsteinovih i Draže Mihailovića'.

Moram naglasiti i zasluge nedavno preminulog prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana koji je govorio na predstavljanju moje knjige *Brani li Goldstein NDH?* još 2002. godine. Govorio je o tzv. „legalistima“ i „revizionistima“ i bio žestoko napadnut. Kako je taj govor objavio Glas Koncila, a on ga je uvrstio u svoju knjigu koja je bila literatura na postdiplomskim studijima ne dvojim da je to bio jedan od velikih razloga zašto nikada nije bio izabran za profesora emeritusa na Zagrebačkom sveučilištu. Njegova podjela na „legaliste“ i „revizioniste“ danas je podjela na neznalice ili fah idiote („legalisti“) i znalce („revizionisti“).

Prigodom objavljivanja moje nedavne knjige posvećene gđi Ankici Tuđman upozorio sam i na njen i Mirov doprinos mom radu o Srpskom mitu o Jasenovcu jer sam zahvaljujući njima pisao i o doprinosu hrvatskih komunista tom mitu – toj velikoj laži!

Spomenut ću i niz naših pisama o „Porfirijevoj televiziji“ koje su inicirali general Ivan Tolj, general Ivan Kapular, admiral Davor Domazet Lošo, prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general, prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak, akademik Ivan Aralica, književnik Zdravko Gavran i ja u kojima smo protestirali zbog potpore politici Srpskog sveta na HRT-u. Jedan od primjera je upravo bio i nastup Iva Goldsteina.

Naravno nismo dobili nikakav odgovor iako je naš zahtjev potpisali oko 3000 Hrvata. Svaka vlast bi se sramila Plenkovićeve komisije u kojoj je jedan Ivo Drobilica (nazvan po najčuvenijoj njegovoj povjesnoj laži), a hrvatskoj vlasti je problem HOS jer su branili i obranili Hrvatsku. Mora im biti važno imati ljude koji će koristiti svjesno ili nesvjesno laži jer je pozdrav doista Pavelićev nastao kao odgovor srpskom fašizmu u Prvoj Jugoslaviji, ali je Pavelić tada bio na čelu i ustaša i domobrana, pa je pozdrav iz tog vremena poznat

kao DOMOBRANSKI pozdrav, a i u NDH su ga ustaše koristile samo godinu dana. Zato i spominjem i doista hrvatske povjesničare koji su nasjeli na priču o ustaškom pozdravu jer to u velikosrpskom Memorandumu SANU 2. koristi da se umjesto Domovinskog rata i fašističkoj agresiji na Hrvatsku govori o lažima o NDH. Naime, ne treba biti previše inteligentan i shvatiti poruku iz činjenice da je Tito među DESET najvećih svjetskih zločinaca, Milošević je TRIDESETI, a Pavelić nema na tim popisima napravljenim van RH. Meni je smiješno vidjeti kad čak i znanstvenici misle da je pozdrav koji se prije rata nazivao domobranskim pozdravom u državi u kojoj je Pavelić postao Poglavnik to bude ustaški pozdrav, a svjesni su činjenice da su ga koristili svi, a ustaše samo godinu dana. Drugim riječima misle da Paveliću nije cilj bila država nego su važnije ustaše.

Zato se uvijek trebamo sjetiti velikog kineskog ratnika i filozofa koji je tvrdio da je najbolje pobijediti neprijatelja koristeći najogavnije ljude u zemlji s kojom ratujete. Dodao bih: Dobro dođe i pomoć onih manje inteligentnih.

Vratimo se Goldsteinu. U Uvodu knjige o revizionistima u HAZU spominjem meni dragu konstataciju Iva Drobilice iz Globusa, 20. rujna 2002.: *Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.*

Činjenica je da oni napadaju NDH jer su laži o njoj duboko ukorijenjene u Hrvatskoj i jer su toliko puta izrečene da su po onom Goebbelsovom postale istinom.

Srbi u Crnoj Gori su me još više nahvalili. Kada je moja sestra na Dan pobjede u Kotoru izvjesila hrvatsku i crnogorsku zastavu njihov portal je pisao kako je to učinila sestra dr. Josipa Pečarića čije su šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana, javno se uključila u proslavu zločinačke akcije hrvatske vojske i NATO – „Ohuja“.

Vjerovali ili ne: MOJE PUBLIKACIJE SU NADAHNJIvale I SAMOG FRANJU TUĐMANA.

Veću pohvalu ne mogu doživjeti, zar ne?

Naravno u članku SESTRA ISTAKNUTOG LJUBITELJA USTAŠTVA JOSIPA PEČARIĆA ZAVIJORILA ŠAHOVNICU U KOTORU NA DAN... spominje se i Marko Perković Thompson i Miroslav Tuđman. Međutim, kada je slijedeće godine to ponovila na youtubeu se može naći prilog: *SKANDAL U KOTORU: Istaknuta hrvatska zastava*. U prilogu se više ne spominje moja ustašoidnost već im je – vjerovali ili ne - fašist Predsjednik Crne Gore Milo Đukanović, a spominje se i Thompsonova pjesma na crnogorski blagdan Dan pobjede.

<https://www.youtube.com/watch?v=bRbmJwNlkRA>

Ove godine vjerojatno i neće reagirati. Ipak ono kako im se narugao Adrijan Vuksanović mnogo više boli. Takvo reagiranje jednog Hrvata u Crnoj Gori pokazuje da im ni vlast u Hrvatskoj koliko god slušali Pupovca - odnosno Vučića preko njega, neće pomoći u ostvarivanju politike Srpskog sveta.

HVALA!

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27337-govor-akademika-pecarica-na-predstavljanju-knjiga-revizionisti-u-hrvatskoj>

“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

GOVOR J. PEČARIĆA U LIVNU

Zahvaljujem se svima nazočnima na današnjem predavljanju moje knjige 'JA SAM POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL. Posebna zahvalnost organizatoru Ogranku Matice Hrvatske u Livnu i predavljaču Predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću i g. Anti Tokiću koji je pomogao da ova knjiga bude tiskana.

Ovo je drugo predavljanje knjige. Prvo je bilo u Zagrebu u nazočnosti njegove supruge i kćerki jedan dan poslije nedavne sahrane Nikole Štedula u njegovom Novigradu na Dobri. Slijedeći tjedan je predavljam u Tisnom u sklopu LITA U TISNOM 2022. gdje su već predstavljene knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA i IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN".

Ne treba vam objašnjavati kakve probleme imaju i Thompson Bojna HOS-a u današnjoj Hrvatskoj. Zato vam moram 'odati' kako je poznati hrvatski publicist i domoljub Damir Borovčak prokomentirao najave ovog predavljanja:

Bravo. Čestitam... To je naša zemlja... 😊 tu su svi Za dom spremni... 😊

Zapravo postoji jednostavan način kako znati je li neki političar sluga svjetskih moćnika. Treba samo promisliti o njihovom odnosu prema:

1. Blž. Stepincu; 2. Jasenovcu; i 3. Pozdravu Za Dom Spremni.

Svi su navodno napadani zbog NDH ali je posebno i stalno je na udaru Pozdrav jer ga se izravno može povezati za Domovinski rat. A svjetskim moćnicima to odgovara, a Vlasti u RH ih slušaju.

Zašto?

Ti svjetski moćnici koji su sudjelovali na razne načine u naci-fašističkoj srpskoj agresiji na Hrvatsku neće nikada zaboraviti da ih je Tuđman s hrvatskom braniteljima pobijedio i od njihove 'strašne' srpske vojske napravio zečeve.

Oni koji ne znaju puno o djelovanju Nikole Štedula u RH može biti nejasno kako ova knjiga ima veze s druge dvije.

Ona pripada nizu knjiga o istaknutim Hrvaticama i Hrvatima. O hrvatskom velikanu Nikoli Štedulu htio sam je tiskati mnogo ranije, ali kada sam mu poslao prvu verziju rekao mi je da pričekam s objavljivanjem jer će uskoro biti tiskana njegova knjiga U SLUŽBI SAVJESTI / MEMOARI.

Knjiga je zato tiskana tek sada i ima posvetu:

Uspomeni na dragog prijatelja velikog hrvatskog domoljuba Nikolu Štedula

A Nikoli je posebno drago bilo što sam u uvodnom dijelu knjige stavio njegovu sjajnu studiju U PRILOG RASPRAVI VIJEĆA ZA SUOČAVANJE S PROŠLOŠĆU NEDEMOKRATSKIH REŽIMA koju je poslao tom vijeću. Kada je Hrvatsko nacionalno etičko sudište 11. studenog 2017. održalo javnu sjednicu "Ugroze temelja opstanka Hrvatske". Održao sam predavanje UGROZE TEMELJA OPSTANKA HRVATSKE I ZDS kome je u osnovi bio taj Nikolin tekst, a i posvetio sam mu ga. Dakle Nikolina

rasprava o ZDS je izuzetno važna, a posebno mi je bilo drago što je i on sa suprugom bio nazočan na toj sjednici HNES-a. To sam tada i naglasio:

*A simbol „antifašizma“ i njihove „borbe za Hrvatsku“ je danas među nama, To je g. NIKOLA ŠTEDUL kome sam i posvetio tekst! Kao što pokušavaju „ubiti“ Hrvatsku „antifašisti“ su pokušali ubiti i Štedula. Dva metka pogodila su ga u usta a četiri u tijelo, od kojih mu je jedan okrznuo kralježnicu - nisu ga ubili. Kao što ne mogu ubiti Hrvatsku nisu uspjeli ni Štedula. I ne samo to. Štedul uči današnje vlasti kako se tom zlu treba suprotstaviti pa je tako nedavno niz hrvatskih portala objavilo njegovu studiju **U prilog raspravi Vijeća za suočavanje s prošlošću nedemokratskih režima**. Dat ću ovdje neke dijelove te studije o pozdravu ZDS. Naime, s obzirom da sam u mnogim svojim tekstovima i knjigama zastupao slična ili istovjetna gledišta, čini mi se da je dobro ovdje pokazati kakvi su pogledi g. Štedula, pogledi čovjeka čiji život toliko podsjeća na sudbinu naše domovine.*

Naravno, nije Srbima i njihovim slugama u RH samo ZDS nešto čime povezuju NDH i RH (koju su nazivali Tuđmanova ustaška država, a branitelji su im do danas Ustaše).

Pogledajte kako je Patrijarh SPC Porfirije povezo Jasenovac i 'Oluju' koju on naziva zločinačkom. U jučerašnjem Hrvatskom tjedniku Igor Vukić je objavio članak JASENOVAČKIM VUKAŠINOM PROTIV HRVATSKE PROSLAVE OLUJE u kome piše:

Srpska opsesija Jasenovcem je teško izlječiva bolest: ni Vučićevo okupljanje naroda u Novom Sadu, kojom je htio barem malo pokvariti hrvatsku proslavu Oluje, nije moglo proći bez jasenovačke mitologije. Temu je otvorio „liberalni i moderni“ srpski patrijarh Porfirije, spominjući u svojem govoru ni manje ni više nego – „svetog jasenovačkog velikomučenika Vukašina“! Zaista je nevjerojatno da jedan čovjek s dosta škole, koji je živio neko vrijeme u Zagrebu i imao prilike upoznati se s realnim stanjem stvari oko Jasenovca, može javno ponavljati tu glupu, a potencijalno opasnu priču o jednom posve izmišljenom liku.

Ali vratimo se Štedulu i njegovoj studiji. I u njoj on spominje Jasenovac:

Većina članova Vijeća izrazila je mišljenje da se o Jasenovcu više nema što raspravljati, a predsjednik Vijeća je odbio podržati inicijativu potpisanu od velikog broja ljudi, u kojoj ugledni akademici i intelektualci traže od HAZU da podrži i zaštiti organizirani znanstveni pristup u istraživanju naše povijesti. Po shvaćanju predsjednika HAZU tako nešto je nepotrebno i suvišno. Na temelju čega bi onda narod imao povjerenja u takvo Vijeće kojem on predsjeda?

Zapravo Štedul je jedan od potpisnika Pisma HAZU koje spominje u tom tekstu. Potpisalo ga je puno hrvatskih uglednika. Spomenut ću samo skoro trideset prvih potpisnika:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU.

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management

prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

Naravno nisu to imena koja bi nešto značila srpskim slugama u RH bili oni na vlasti ili u oporbi.

Znate li da u RH vlasti progone i sude Marka Juriča zato što je raskrinkavao ovog istog Porfirija. Prijete mu višegodišnjom kaznom zatvora. Misle li oni isto što i Porfirije? Kad je Jasenovac u pitanju nema razlike u djelovanju hrvatskih i srpskih vlasti. Kao ni kad je riječ o ZDS. A ni o Stepincu se puno ne razlikuju.

Pitam se jesu li srpske sluge u Hrvatskoj već bile naučile srpsku pjesmu o Jasenovcu u Domovinskom ratu:

*Ponovljen je genocid Hrvata
Po treći put Srpskog lažnog brata.
Srbini kamu ponovo dočeka
I progone, ko pre pola veka.
"Srbosek" im izum kraj stoleća
njime seku ruke, noge glave.
Za vađenje očiju i kad Srbe dave
I zato imaju specijalne sprave.
Jasenovac opet logor posta
I stratište i novo ratište.
Razrušiše Spomen obeležje
Razbudiše duše umorenih
Da ih svuda prate njine kletve.*

Ako jesu naša sućut jer su hrvatski branitelji od njihove 'nepobedive srpske vojske' napravili zečeve.

JOSIP PEČARIĆ

**A. KAĆUNKO I J. PEČARIĆ, HRVATSKA PJESNIKINJA
MARIJA DUBRAVAC, ZAGREB, 2022.**

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE MARIJA FILIPIJA NIKOLA
TESLA ISPOD PAUČINE U SISKU**

Dopustite da vas sve lijepo pozdravim.

Pred nama je treće dopunjeno izdanje knjige Marija Filipija *NIKOLA TESLA ISPOD PAUČINE*.

Filipi je Zagrebčan rođen 24. ožujka 1950. godine, politolog, dugogodišnji novinar u više redakcija, u mladosti uspješan veslač, u ratu dragovoljac, zatim 100% invalid kao posljedica ratnog stradanja. Prva knjiga „Nikola Tesla ispod paučine“ je njegova prva knjiga uopće, a ovo je kao što sam već naglasio njezino treće izdanje. U međuvremenu je objavio knjigu svojih ratnih svjedočanstava „Na istočnom pragu Domovine“, kao i zbirku pjesama „Od mira do rata i natrag“. Također sklada pjesme koje sam i pjeva. A koliko je talentiran Mario Filipi govori i njegova Stand up komedija „Kako glumiti normalnog čovjeka“.

U Uvodu knjige upozorio sam na jedan događaj koji pokazuje koliko je Tesla stalna aktualna tema osobito u Srbiji, Ukazao sam na reagiranje tamošnjih medija na izjavu legendarnog tenisača Novaka Đokovića koja se dogodila u trenucima kada sam pisao taj Uvod. On je nehotice izazvao buru u medijima kada je spomenuo Nikolu Teslu jer je tijekom jednog razgovora kazao da se divi geniju rođenom u Smiljanima.

Srpski portali su Đokovićevu izjavu doživjeli ovako: srpski portali taj su razgovor prenijeli uz naslove “Đoković otkrio kojem se Srbinu divi”, a dan kasnije zamjerili hrvatskim kolegama što su u svojim tekstovima napisali da je “Đoković otkrio da se divi geniju rođenom u Hrvatskoj”. Zamjerili su i napali one koji su napisali istinu! Zar se Smiljan ne nalazi u Hrvatskoj?

Priča me je podsjetila na jednu priču iz Australije, a kako je ta priča draga Mariju Filipiju nadam se da će biti zanimljiva i vama: Za vrijeme Domovinskog rata bilo je puno doseljenika iz Hrvatske i Srba i Hrvata. Morali su učiti Engleski pa su bili u istim razredima. Tako mi je jedna Hrvatica ispričala da je s njom u istu grupu bila i jedna Srpkinja koja je na predstavljanju tvrdila da je ona iz Knina koji je u Srbiji. Ona je intervenirala tvrdeći da je Knin u Hrvatskoj. Profesorica je morala donijeti kartu i pokazalo se da je Knin u Hrvatskoj. Srpkinja je plačući vikala: *Nije u Hrvatskoj - u Srbiji je!*

Odavno sam naučio kako Srbi fanatično brane svoje laži. Pa i Dobrica Ćosić je rekao da je Srbima laž najviše pomogla u povijesti. Žestoko reagiranje srpskih medija na činjenicu da se Tesla rodio u Hrvatskoj pokazuje da tu ima nečeg mnogo višeg. A to upravo pokazuje ova knjiga. Ja sam u svom Uvodu posebno obratio pažnju na Filipijevu raspravu o Teslinoj izjavi u koju malo tko u Hrvatskoj sumnja: *“ponosim se svojim srpskim rodом i hrvatskom domovinom”*. Ona se pripisuje Tesli, ali je nedokazana.

Da sam Uvod pisao danas onda bih posebnu pažnju posvetio događaju u Smiljanu, rodnom mjestu Nikole Tesle, gdje je 21. srpnja upriličena svečanost blagoslova Križa podignuta njemu u čast.

Natpis na križu je:

"Na križu smrt je svladana i Svjetlost tamu pobijedi...!"

U spomen NIKOLI TESLI 7. 1856. – 7. 1. 1943. / genijalnom izdanku hrvatskoga duha / znanstveniku svega svijeta / koji je noć pretvorio u dan / te gradio budućnost čovječanstvu. U njegovu rodnom Smiljanu / u povodu 80. obljetnice preminuća. 'Planetarna Hrvatska', 2022.

Gospički župni vikar don Anđelko Kačunko tada je spomenuo navodni srpski rod Nikole Tesle:

Tesla spaja hrvatsku domovinu i "srbski rod", pravoslavnu obitelj i katoličko okruženje, a uz to je Europljanin u Americi te vrhunski znanstvenik i ujedno kršćanski vjernik.

<https://ika.hkm.hr/novosti/u-smiljanu-blagoslovljen-kriz-u-spomen-na-nikolu-teslu/>

Don Anđelko me je upozorio: pogledaj koju je buru, poglavito "tamo daleko", izazvalo podizanje Križa u spomen Tesli kao KRŠĆANINU:

"TESLIN KRIŽ" U SMILJANU:

"Ne interesuju me Dubrovnik i Rovinj, za mene je važan Jasenovac, Jadovno, Smiljane... tamo su Teslu proglasili za Hrvata - naveo je Vučić:

<https://pink.rs/politika/420639/vucic-o-orkestriranim-napadima-iz-hrvatske-necemo-dozvoliti-reviziju-istorije-u-koju-se-ulaze-ogroman-novac>

<https://www.vesti-online.com/pokrstili-teslu/>

<http://www.veritas.org.rs/happy-tv-27-07-2022-dobro-jutro-srbijo-zasto-hrvati-bez-trunke-srama-i-dostojanstva-kradu-tudu-istoriju-i-prisvajaju-poznate-licnosti-video-web/>

<https://serbiantimes.info/novi-skandal-u-hrvatskoj-katolicki-svestenici-pokrstili-teslu-u-rodnom-mestu-nedaleko-od-masovne-grobnice-600-srba/>

<https://likacclub.eu/video-poglavar-srpske-pravoslavne-crkve-posjetio-rodno-mjesto-nikole-tesle-u-smiljanu-i-zapjevao/>

<https://www.portalnovosti.com/tesla-je-svedocio-veru>

<https://www.novolist.hr/rijeka-regija/lika-senj/patrijarh-spc-porfirije-u-smiljanu-svijetu-treba-mir-kako-se-nikada-ljudska-krv-ne-bi-prolila/>

<https://banija.rs/novosti/drustvo/22952-patrijarh-porfirije-osvestao-obnovljeni-hram-svetih-apostola-petra-i-pavla-u-smiljanu-kod-gospica.html>

Puno neistina o Tesli razobličava ova knjiga. Pa i u pozivu na ovo predstavljanje dan je Filipijev tekst o tome:

Koliko ste puta slušali da je Nikola Tesla bio ekscentrični ili ludi znanstvenik, izdvojen iz ljudskog društva i zadubljen samo u svoje eksperimente, da nije volio žene, da nije volio družiti se s ljudima, da se je ponosio svojim srpskim rodnom i hrvatskom domovinom i još mnogo toga sličnog.

Sve je to daleko od istine i iskrivljuje dobro lice velikog znanstvenika do izgleda karikature. Ali kad odgrnemo paučinu zabluda i mitova, pojavljuje se sasvim drukčije, mnogo ljepše stvarno lice velikana.

Prije nego što sam vam Mario Filipi objasnio istinu o geniju tj. objasnio kako je pao mit o Nikoli Tesli Srbinu, ja bih ipak pohvalio Srbe. Naime znamo kako su prošli u agresiji na Hrvatsku kada je sam Milošević svoju „hrabru“ vojsku usporedio sa zečevima. Svi znamo da im je najviše u povijest pomogla laž (Dobrica Ćosić). Ipak u RH je na vlasti nešto što sam svojevremeno nazvao Srpsko-Hrvatskom koalicijom zbog činjenice da je u svim ideološkim pitanjima najvažnija osoba u RH Milorad Pupovac. Zato je jasna njihova bliskost sa SPC i patrijarhom Porfirijem i odnos prema blaženom Stepincu (pogledajte tekstove u današnjem Hrvatskom tjedniku:

VELIKOSRPSKI SNOVI SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE

PORFIRIJE

SVETI SRPSKI ČETNIK I RAZBOJNIK KOJI ZAZIVA NOVE RATOVE

i

KAKO SU HRVATSKE GUSKE I GUSANI PRETVARALI U SVETCA NOTORNOG
ČETNIKA U MANTIJI

Objavio sam i što im je Statut koji je u skladu s takvim nazivom koalicije:

STATUT SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE:

ISTINA DOBRICE ĆOSIĆA

Ima jedna zemlja satkana od laži,

Dobrica, Ćosić o njoj nam govori:

Što ću reći, deco, neka se uvaži,

Srbin jadan večno samo laži zbori.

Laže, laže, laže, iz razloga dvesta,

Laž mu se ko guja u srce uvukla;

Tamo joj pradede ostaviše mesta,

Do danas ju nije Istina zatukla.

A što će bre Srbin kad lagati mora,

Kakav se rodio, takav će i mreti?

To mu je sposobnost data odozgora,

Sa takvom odlikom lako mu živeti.

Čujte zašto laže: Da sebe obmane,

Da uteši drugog, da sakrije bedu...

Da ohrabri brata kada u drek pane,
 Da ga sram i savest živog ne pojedu.
 Laže zbog poštenja, laže zbog slobode,
 Laže maštovito, ma bre - od zanata!
 A zar nismo uvek bili prelivode?
 Domoljublje lažno časti nam se hvata.
 Laž je inventivna slika srbske ćudi,
 Inteligencije, čitavog nam bića;
 Na laži opstala država i ljudi -
 Dinastija slavna Karađorđevića.
 Do sudnjega dana laž je naša dika,
 Koleno kolenu nasleđe ostavlja...
 E to vam je braćo sreća vaskolika,
 Laž nek se neguje i ne zaboravlja.
 Pogledajte dobro na dno istorije,
 Laž je spašavala majčicu Srbiju.
 Bez nje nam ni danas lepe sreće nije
 Laž će nam do groba čuvati naciju

U tom tekstu sam dao i GLAVNE LAŽI SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE: MIT O JASENOVCU; ZA DOM SPREMNI JE POZDRAV IZ NDH i LAŽI O DOMOVINSKOM RATU

<http://bezcenzure.hr/vlad/statut-srpsko-hrvatske-koalicije/>

Tekst je dan i u mojoj knjizi:

J. Pečarić, "Pokvareni četnici", dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>

U Uvodu knjige spominjem i taj naziv Srpsko-Hrvatska koalicija:

Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u Hrvatskom tjedniku tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac moj govor s tog predavljanja dan je u Prilozima).

Poslije predavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštiji u tome.

Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći.

Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i jugoslavena?

-Četnik je pošten četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne?

Knjigu i jesam posvetio don Lazaru a sada poslušajte što će nam o srpskim lažima oko Nikole tesle kazati g.

Mario Filipi.

UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

JOSIP PEČARIĆ

PREDSTAVLJANJE KNJIGE U SPLITU

KUZMINA HRVATSKA

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim Hrvatskoj AKADEMIJI Znanosti i Umjetnosti tj. njenom Zavodu za znanstveni i umjetnički rad u Splitu što je organizirao predstavljanje knjige „Akademik Kuzma Kovačić“ i u Splitu kao i voditelju Zavoda akademiku Davorinu Rudolfu na njegovim pozdravnim riječima.

Zahvaljujem i predstavljateljima knjige publicisti Josipu Joviću i njegovom upozorenju o mjestima u kojima se nalaze spomenici Kuzme Kovačića pa bi bilo za očekivati da se u školama organiziraju ekskurzije za učenike tako da bi oni obilazili sva ta mjesta i te spomenike, kao i akademiku Radoslavu Tomiću koji je posebno ukazao na činjenicu da je Zaljev hrvatskih svetaca veza nas trojice: Kuzme, njega i mene. Naime u knjizi je i dano Kuzmino djelo:

Suton u Zaljevu hrvatskih svetaca, 2009., bronca (foto: G. Vranić)

(Malo dodatnih pojašnjenja: *Kako god Kuzma Kovačić oblikovao i u kojem god to materijalu činio, u njega je uvijek prisutan snažan osjećaj za tradicijske vrijednosti. Tako je i sa skulpturom **Suton u Zaljevu hrvatskih svetaca** (bronca, 2009). To je grubo obrađeno zvono, koje djeluje poput arheološke iskopine čija je zvonjava već odavno »zašla iza otuđujućih gradskih nebodera«.* Suton je u Zaljevu hrvatskih svetaca, ljudi su oglušili na crkvena zvona, okrenuli leđa duhovnom. Kao da je ta skulptura antipod sjajnoj, blistavoj čizmi koja predstavlja i simbol onoga materijalnog, želju za posjedovanjem. Zvono je, također, na mnogo mjesta probušeno, što je aluzija na rupe od metaka, odnosno na Domovinski rat koji je ostavio tragove na dušama ljudi, narušivši im vjeru koja je ipak još prisutna barem kroz zvuk vjetra koji zavija i zvoni kroz šupljine.

<https://www.matica.hr/vijenac/400/otkucaji-zemlje-i-soli-3214/>)

Zapravo sam u najavi ovo predstavljanje povezao s velikim postignućem bokeljskih Hrvata upisom „Svečanosti sv. Tripuna i kola sv. Tripuna – tradicija bokeljskih Hrvata u Republici Hrvatskoj“ na UNESCO-ov Reprezentativni popis nematerijalne baštine čovječanstva:

<https://bezccenzure.hr/toptema/predstavljanje-u-splitu-veliki-doprinos-bokeljskih-hrvata-rh/>

Meni je posebno drago što je kolega Tomić istakao ovu Kuzminu povezanost s mojom Bokom je mnogi u RH i danas vjeruju da sam ja autor imena „Zaljev hrvatskih svetaca“ za Boku kotorsku, mada je ranije to moglo naći u nekim tekstovima u Glasu Koncila, a u naslovima bi se po pravilu govorilo o Zaljevu svetaca. Moja je zasluga samo inzistiranje da se i u naslovim koristi „Zaljev HRVATSKIH svetaca“ tako da to danas mnogi znaju. Ali tako je to u životu: pripišu Ti nešto što nije Tvoje, a nešto što je doista Tvoje pripišu nekome drugome. Tako se moja tvrdnja „U Boki kotorskoj svaki kamen govori Hrvatski“ često pripisuje blž. Stepincu što je meni drago. On je – zapravo . rekao nešto slično.

Knjiga je jedna od mojih knjiga koje govore o mojoj suradnji u domoljubnom radu s nizom istaknutih Hrvata. Taj dio mog rada naš poznati književnik i kolumnist dr. sc. Damir Pešorda nazvao je „Pečarićeva Hrvatska“. Profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić konstatirao je kako su četiri stupa te moje Hrvatske: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, da bi kasnije uz Darija Kordića zajedno dodali i generala Slobodana Praljka. Više knjiga s njihovim imenima u naslovima ili podnaslovima objavio sam sam ili u koautorstvu, ali o njima sam govorio u nizu javnih nastupa. Spomenut ću da smo ove godine povodom stote obljetnice rođenja Franje Tuđmana govorili i Kuzma i ja. Kuzma u Zagrebu a ja u Vukovaru. Govorio sam o Tuđmanu i HAZU, ali i konstatirao da su zapravo sve moje publicističke knjige – knjige o njemu. Spomenut ću i da je na znanstvenom skupu o tome imao svoje izlaganje i akademik Davorin Rudolf S druge strane znamo koliko su veličanstveni spomenici Utemeljitelju RH koje je napravio Kuzma. Vjerojatno su mnogi zaboravili da su naše kune odmah bile napadnute, ali tada je akademik Franjo Tuđman bio Predsjednik i taj napad je on brzo odbio, dok istovjetan napad na ZA DOM SPREMNI traje godinama. A kunu su vidjeli smo – ne pitajući narod – brzo eliminirali. Je tako gazde traže.

Zanimalo me je jesu li Tuđman, Praljak, Kordić, Thompson i Košić jedini o kojima se na osnovu mojih knjiga mogu napisati knjige o njima tj. o mojoj suradnji s njima. Drugim riječima: Koliko ima takvih koje spominjem u svojim knjigama toliko da s takvim tekstovima mogu napraviti knjigu posvećenu i takvim izuzetnim Hrvatima? I doista do sada sam uspio napraviti 66 knjiga o takvima, a među njima je naprimjer i današnji predstavljaj moj imenjaka Josip Jović.

Predstavljajući knjigu u Zagrebu veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec je rekao:

Knjiga koju predstavljamo naslovljena je: akademik Kuzma Kovačić, što jest, jest, čitatelj očekuje opsežan, konzistentan životopis umjetnika, ali nije tako, a opet nije ni daleko od toga. Riječ je o svojevrsnom zborniku, o tekstovima prikupljenim s raznih strana, iz tiska, s portala, govora i razgovora, a kada ih se pažljivo iščita doista se pred nama otvara život i djelo velikoga kipara, rastresite se forme zgrusnu u cjelovitu sliku Kuzmina umjetničkoga i društvenog djelovanja. Kao autor knjige naznačen je na koricama najcitiraniji hrvatski matematičar i jedan od najutjecajnijih u svijetu (prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) dana je lista 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu, a ja sam po broju objavljenih radova na 2289. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 14537; JP) Josip Pečarić, knjiga objavljena u vlastitoj nakladi, kao što priliči u vremenima u kojima su autor knjige, a podosta i kipar kojemu je posvećena, daleko od ljubavi institucija. S tim da je Kuzma svojom umjetnošću, bliskijom ljudima od matematike, bolje uspio prevladati animozitete jer je jednostavno prevelik da bi ga se moglo prešutjeti, a mnoga su njegova djela pred očima javnosti koja znade pravedno prosuđivati.

Predsjednik HAZU akademik Velimir Neidhardt je o meni, dakle autoru koji je *daleko od ljubavi institucija* kazao da sam matematičar svjetskog glasa, jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti s više od 1000 znanstvenih radova iz područja matematike. Dodao bih da sam u povijesti po broju objavljenih znanstvenih radova u matematičkim časopisima među prvih deset. Ali akademik Neidhardt je – zapravo – objasnio zašto sam *daleko od ljubavi institucija* kazavši kako sam u široj javnosti naročito poznat po svom publicističkom radu u sklopu kojeg sam objavio više od 135 knjiga posvećenih uglavnom temama vezanima uz stvaranje i izgradnju hrvatske države.

Zato je Hitrec izvrsno konstatirao da je i Kuzma *podosta daleko od ljubavi institucija: S tim da je Kuzma svojom umjetnošću, bliskijom ljudima od matematike, bolje uspio prevladati animozitete jer je jednostavno prevelik da bi ga se moglo prešutjeti, a mnoga su njegova djela pred očima javnosti koja znade pravedno prosuđivati.*

Zato je i posebna vrijednost kada se umjetnici slično Kuzmi domoljubno angažiraju jer se njihovim djelima svi možemo diviti i oni doista ne mogu biti prešućeni. A Kuzmu je na to svojedobno prijateljski potaknuo prof. dr. Miroslav Tuđman. Zato u ovoj knjizi imamo i naše govore na tribinama u povodu godišnjice smrti prof. Tuđmana. Imam slične knjige i o Miroslavu Tuđmanu, a kada već govorim o osobama koje su *podosta daleko od ljubavi institucija* pogledajte naslov druge moje knjige o Miroslavu Tuđmanu koji je bio cijenjeni saborski zastupnik vladajuće većine u Hrvatskom Saboru:

J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman*, dragovoljac.com, 2021.

J. Pečarić, *Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus?* dragovoljac.com, 2022.

Zanimljivo je spomenuti kada je riječ o meni slijedeće: Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta zapovijest. Ona spominje znanstvenike koji su djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj pa kaže: ... neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija), a potom spominje fizičara Ivana Supeka, matematičare Vilima (William) Feller i Josipa Pečarića, molekularne biologe Miroslava Radmana i Ivana Đikića, fizičare Davora Pavunu i Marina Soljačića. Izdvojila je nas devetoricu, a samo smo Supek i ja iz Hrvatske.

Zapravo sve to je zaokružio na predstavljanju u Zagrebu likovni kritičar Milan Bešlić riječima:

Važnost knjige jest i u činjenici da je predstavljena hrvatskoj kulturnoj javnosti u Knjižnici HAZU srdačnim pozdravnim riječima njezina predsjednika, akademika Velimira Neidhardta, i u nazočnosti gotovo cijeloga predsjedništva, potpredsjednika akademika Frane Paraća i Glavnog tajnika akademika Daria Vretenara, drugih akademika i kulturnih djelatnika. Svojom nazočnošću akademici su sudjelovali u predstavljanju knjige i time je uzvisili te jasno izrazili svoje stajalište o samoj knjizi kazujući tim činom hrvatskoj akademskoj zajednici i cijelom hrvatskom društvu da HAZU govori na usta oba akademika: Josipa Pečarića i Kuzme Kovačića.

Bešlić je sigurno zadovoljan što se i ovo predstavljanje održava u velikoj dvorani Zavoda Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Splitu, uz pozdravne riječi voditelja Zavoda akademika Davorina Rudolfa ministra u Tuđmanovo vrijeme stvaranja hrvatske države ali i potpisnika pisma HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM kojim smo davali potporu tadašnjem predsjedničkom kandidatu prof. dr. sc. Miroslave Tuđmanu, a koje je dano u knjizi.

Na kraju bih opet podsjetio na Jovićevu ideju o obilascima krajeva s Kuzminim djelima. Naime Kuzmina djela koja bi trebalo obilaziti, zapravo cjelokupno njegov kiparski opus zajedno i s drugim pravcima rada akademika Kuzme Kovačića na koja je ukazala ova knjiga trebali bi, analogno nazivu „Pečarićeva Hrvatska“, nazivati KUZMINA HRVATSKA!

HVALA!

<https://bezcnzsure.hr/toptema/svjetska-potvrda-da-je-bokeljska-bastina-hrvatska-crkvena-i-tripunova/>

VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISAČKOJ BISKUPIJI

Godišnjica smrti Utemeljitelja Republike Hrvatske ove godine je bila u subotu. Tako je na taj dan poslije dvije godine pauze održano svečano uručenje novih stipendija studentima Sisačke biskupije

(vidjeti Prilog gdje sam dao samo nekoliko fotografija iako ih na portalu Biskupije ima mnogo više:

<https://biskupija-sisak.hr/susret-prijatelja-i-stipendista-biskupijske-zaklade-fra-bonifacije-ivan-pavletic/>)

Poslije dva dana u Splitu gdje smo u prostorijama HAZU predstavili knjigu „Akademik Kuzma Kovačić“ i preživljavanja utakmice s Brazilom stigao sam i do Siska gdje sam novim stipendistima poklonio po dvije moje knjige, kako sam to radio i prethodnih godina. U Zagrebu odgledah još dvije utakmice, ali uspijem napisati i par riječi o HRVATSKOM predsjedniku.

Na kraju dana stiže i e-mail od profesora Lars-Erika Perssona, bivšeg predsjednika Švedskog matematičkog društva i dobitnika najvećeg priznanja u Švedskoj koje jednom godišnje u Švedskoj dobiva jedna osoba:

Čestitam, i kao što vidite kao i obično ja sam uz vas 🍷

Subject: *elemat*

Date: Sat, 10 Dec 2022 22:59:36 +0100

From: Lars-Erik Persson

To: Sanja Varosanec, Josip Pecaric, Neven Elezovic, Journal MIA

Congratulations, and as you see as usual I am with you 🍷

Odgovorio mu je dr. sc. Neven Elezović:

Dragi Lars-Erik, broj 9 je naša najslabija točka. Kao pravi prijatelj, možda možeš pomoći protiv gaučosa.

Subject: Re: elemat

Date: Sun, 11 Dec 2022 00:47:48 +0100

From: Neven Elezovic

To: Lars-Erik Persson

CC: Sanja Varosanec, Josip Pecaric, Journal MIA

Dear Lars-Erik, the number 9 is our weakest spot. As a true friend, maybe you can help against gauchos!?!

Best regards from Zagreb.

Vjerovali ili ne ta čestitka ima veze sa spomenutom dodjelom stipendija u Sisku.

Kako?

Knjige koje sam darovao studentima u Sisku su:

J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.

Naslov prve nije atraktivan. Tko bi još čitao knjigu s onim "Matematika", mada bi nastavak trebao ukazivati da je tu Thompson i Vatreli.

A matematika je itekako bila povezana s njima jer je u vrijeme prethodnog svjetskog prvenstva u Zagrebu održavana matematička konferencija u povodu 70. obljetnice mog

života. O mom životu tada je i govorio Lars Erik i cijeli njegov govor je dan u knjizi. Tada je i rekao:

Rezimirajući naša početna opažanja ponovo naglašavamo da je nemoguće ograničenim brojem riječi dati pravu sliku jednog tako osobitog čovjeka i velikog matematičara kao što je Josip Pečarić. Naša namjera je zato da upotunimo sliku o njemu na različite načine i da ga predstavimo ne samo kao kralja nejednakosti, nego i kao obiteljskog čovjeka, dragog kolegu, prijatelja, mentora, međunarodni autoritet, borca za ideale, navijača za Hrvatsku, itd.

MIA2008, Trogir

Profesori: M. Matić, L.E. Persson, V. Stepanov, J. Pečarić i R. Oinarov

Ova slika s konferencije u povodu 60. obljetnice mog života otkriva nam tajnu slike hrvatskog dresa koju nam je poslao Lars-Erik.

Studenti iz Siska će već u narednom tekstu u knjizi moći pročitati:

O neobičnoj(?) vezi nogometa i matematike moglo se čuti i na Otvaranju konferencije MIA 2018:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/09/lars-erik-persson-dedicated-to-the-70th-anniversary-of-my-dear-friend-and-colleague-josip-pecarid/>

Profesor Lars-Erik Persson je i pokazao hrvatski dres sa svojim imenom koji je dobio prije deset godina na konferenciji MIA 2008, na kojoj je bio i predsjednik Znanstvenog odbora. Postojala je šansa da u polufinalu igraju Švedska i Hrvatska. Lars-Erik je gledao utakmicu s Englezima (prva utakmica u subotu) i poslije utakmice sjedilo je povećano društvo sudionika Konferencije. Želio je platiti piće svima nama uz obrazloženje da je to zato što je Švedska izgubila.

U društvu je bio i jedan od plenarnih predavača Vladimir Dmitrijevič Stepanov iz Moskve (i on je na slici iz 2008.-e u hrvatskom dresu). Javio se i on:

„Kako Rusija i Hrvatska igraju večeras, a ja ujutru odlazim pa vas neću vidjeti, bilo bi najbolje da vam ja platim piće unaprijed.“

Ali i druga knjiga koju sam darovao studentima u Sisku ima veze s nogometom.

Već sam naslov pokazuje zašto sam u jučerašnjem tekstu napisao:

Naravno na nekim portalima nisu zaboravili velikog i do sada jedinog predsjednika za kojega možemo reći da je bio HRVATSKI PREDSJEDNIK. Meni je neobično kada se kaže da je bio PRVI HRVATSKI PREDSJEDNIK jer mi se odmah nameće pitanje: A tko je onda bio DRUGI? Naime imali smo više Predsjednika RH i jednu Predsjednicu RH, ali to ne znači da su oni bili HRVATSKI predsjednici odnosno HRVATSKA predsjednica. To je tako očito danas kada svjetski moćnici kliču SLAVA UKRAJINI, a istovjetni pozdrav kojim smo pobijedili u Domovinskom ratu ZA DOM SPREMNI naši političari, kao sluge tim svjetskim moćnicima, ne smiju ni spomenuti.

Doista stvari su tako jednostavne: Kada nešto odgovara svjetskim moćnicima onda to odgovara i hrvatskim političarima, a kada nešto hrvatsko, istovjetno tomu, ne odgovara svjetskim moćnicima onda ne odgovara ni hrvatskim političarima. Svojevremeno sam to definirao tvrdnjom: KAD GAZDA MIJENJA SLUGU UVIJEK NAĐE BOLJEG SLUGU!

A druga knjiga govori kako je to izgledalo s Predsjednicom RH.

Zapravo smo je se sjetili i u Sisku i njenog da je naša Peticija ZDS bila na razini provokacije. A prvi potpisnici Peticije ZDS, kojom smo branili „Bojnu Čavoglave“ i Thompsona, uz nas dva akademika bili su biskupi Košić i Pozaić. Peti potpisnik je bio ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest iz Tuđmanovog vremena dr. sc. Mirko Valentić, a bilo je preko 4,000 potpisnika.

Ali veza s Vatrenima nije bila samo Thompson i doček u Zagrebu svjetskih viceprvaka. Prije Thompsona zbog ZDS stradao je veliki hrvatski nogometaš Josip Šimunić. Mogu misliti koliko će se studenti iz Siska iznenaditi kada iz knjige doznaju da su Šimunića pokušali obraniti u stranim novinama upozoravajući na Đokovićovo podizanje raširena tri prsta. Upozoravali smo i hrvatsku vlast da je taj srpski pozdrav s raširena tri prsta nastao u vrijeme Slobodana Miloševića, ali Miloševiću tj. srpsku fašističku agresiju na Hrvatsku su odobrili svjetski moćnici pa vlastima u RH to nije smetalo već su se dali u napad na Šimunića. Ipak su branitelji sa ZDS pobijedili u Domovinskom ratu. A nisu smjeli. I to znaju hrvatski političari. A znaju i danas. Pa i golman iz „srpske Dalmacije“ – vratar reprezentacije Kanade provocirao je naše navijače s istim fašističkim pozdravom, ali nitko s hrvatske strane nije ni riječ o tome!

Dakle, napad na Šimunića je bio prije napada na Thompsona i „Bojnu Čavoglave“, ali Šimunić je bio sedmi potpisnik te Peticije. Kada ga je Ante Čačić, kap selektor naše reprezentacije, uze za trenera bio je napadnut zbog tog Šimunićeva potpisa. Čačić im je odgovorio:

Tu peticiju su potpisali brojni doktori i akademici, prema tome to je njegova privatna stvar i ne bi želio u to ulaziti

Pitanje je je li Čačić samo inteligentniji od naših političara, ili mu kao vrsnom stručnjaku nije potrebno biti sluga. Baš me zanima što će zaključiti studenti iz Siska.

Josip Pečarić

BISKUP PROF. DR. SC. VALENTIN POZAIĆ – DRUGA KNJIGA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

NAPUSTIO NAS JE VELIKI HRVATSKI BISKUP VALENTIN POZAIĆ

Odlaze prijatelji!

Napustio nas je i mons. Valentin Pozaić, veliki hrvatski biskup kome sam prije tri godine posvetio knjigu:

J. Pečarić, *Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic.pdf>

U Uvodu sam napisao:

Ove godine biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić navršio je 75.-u godinu života. Tom prigodom je Fakultet filozofije i religijskih znanosti tiskao Zbornik radova pod naslovom „Život biraj – Elige vitam“ (ur.: Ivan Antunović, Ivan Koprek i Pero Vidović).

Međutim biskup Pozaić je i veliki hrvatski domoljub. Vjerujem da se o njegovom domoljubnom radu puno može vidjeti i iz mojih knjiga. Zato je ova knjiga i sastavljena od tekstova iz mojih knjiga u kojima se spominje naš biskup.

Naša suradnja je počela njegovim potpisivanjem apela:

O MILI BUDAKU, OPET / DESET ČINJENICA I DESET PITANJA S JEDNIM
APELOM U ZAKLJUČKU

Još nije biskup (potpisao je ovako: Valentin Pozaić, Družba isusova, professor moralne teologije), ali ga je taj potpis mogao skupo koštati. Naime prigodom izbora za biskupa jedino su mu prebacili što je bio potpisnik tog Apela, a on im je odgovorio kako je on i dalje za obnovu političkih procesa.

Već kao biskup potpisao je:

A P E L
SPASITE ŽIVOT BRANIMIRU GLAVAŠU I OMOGUĆITE MU OBRANU SA
SLOBODE!

Zagreb, 2. prosinca 2006.

Potpisnici su bili:

akademik Ivan Aralica
akademik Smiljko Ašperger
akademik Stjepan Babić
akademik Zvonimir Baletić
akademik Stjepan Babić
akademik Zvonimir Baletić
akademik Slaven Barišić
akademik Rafo Bogišić
mons. dr. Mile Bogović
akademik Dragan Dekaris
akademik Dubravko Jelčić
akademik Mislav Ježić
akademik Ivica Kostović
akademik Slavko Matić
akademik Slobodan Novak
akademik Ivo Padovan
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
mons. dr. Valentin Pozaić
mons. dr. Želimir Puljić
mons. dr. Marin Srakić
akademik Zdenko Škrabalo
akademik Josip Tišljar
akademik Nenad Trinajstić

akademkinja Alica Wertheimer-Baletić

Usljedila su i druga pisma:

IZJAVA ZA JAVNOST

U Zagrebu, 5. rujna 2006.

U povodu štrajka glađu u zatvorskoj bolnici Domagoja Margetića potpisali su:

biskup Valentin Pozaić

akademik Josip Pečarić

savjetnik Hrvatske svjetske organizacije, Joško Lončarić

PISMO PREDSJEDNIKU VLADE

U Zagrebu, 4. lipnja 2008.

Hrvatskoj Vladi je ugledni hrvatski povjesničar Milan Kruhek, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest nepodoban za član *Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju*, jer je Milan Kruhek potpisnik apela o Mili Budaku.

PISMO THOMPSONU

U Zagrebu, 20. lipnja 2008.

Zahvala Thompsonu u vrijeme sramotne hajke na njega.

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA
THOMPSONA

Zagreb, 18. 07. 2008.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

Potpisali su ga:

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član HAZU-a
(Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH
NEOPOZIVA OSTAVKA GORANA RADMANA, OSTALIH UREDNIKA HTV-A I
DUKE

Zagreb, 11. srpnja 2013. g.

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

Poznato je kao Peticija ZDS.

Prvih pet potpisnika bili su:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

PISMO HAZU

20. 07. 2015.

Predmet: traženja da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija.

PISMO PREDSJEDNICI

Potpisali su

Akademik Josip Pečarić

Biskup dr. sc. Vlado Košić

A prvi supotpisnik bio je:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić

Napisano je godinu dana poslije Pisma ZDS.

OTVORENO PISMO: PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA NOBELOVU NAGRADU ZA MIR

Akademik Josip Pečarić

Dr. sc. Vlado Košić, biskup

Prof. dr. sc. Valentin Pozaić, biskup

Akademik Dubravko Jelčić

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO
FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**ŠTO ĆE SE DOGODITI AKO GRAD VUKOVAR NE POSTUPI
PO KOMANDI 'ČASNOG' SUDA?**

15/07/2019

“Dosta je bilo pukih obećanja Srbima u Vukovaru“ prenosi Večernjak od 13. srpnja. Vjerojatno zato što su suci Ustavnog suda savršeno svjesni kako taj sud nikada ne bi vidjeli da nema politike. Stoga su svjesno skrenuli svojom presudom u politički prostor. To je za svaku pohvalu jer napokon javno priznaju kako su duboko svjesni da su samo zahvaljujući politici i došli na Gornji grad (Ustavni sud).

Treba biti samo strpljiv pa će Selanec, Kušan, Abramović, Antičević... u nekoj budućoj presudi tog Suda početi ozbiljno i dijalektički razmišljati i o jednoj blažoj varijanti SAO Krajine. Obećanja se moraju ispunjavati. Pitanje je samo tko je kome što obećao? Možda je Ustavni sud u ovom sastavu nekome doista nešto i obećao. Vukovarci sigurno nisu!

Naime, Sud obvezuje Gradsko vijeće Vukovara da već u listopadu ove godine postupi u skladu s izmjenama Statuta i o tome mora obavijestiti Ustavni Sud. Evo nam još jedno parapolitičko tijelo koje prijeti Vukovarcima. Što će se dogoditi ako grad Vukovar u listopadu ne postupi po komandi “časnog“ Suda? Hoće li Sud po kazni zabraniti ćirilicu u Vukovaru, a latinicu u Borovom selu? Cijeli život su nas učili o Sutjesci, Jajcu, Neretvi, Drvaru, a o bitkama za Vukovar, Dubrovnik, Zadar, Šibenik, Karlovac, Gospić podučava nas danas Ustavni sud RH kroz ovakve presude.

Gradonačelnik Vukovara Ivan Penava “reagovao je retrogradno“ i poručio kako se odluka Ustavnog suda neće poštivati sve dok se ne budu ispoštivala prava stradalnika Domovinskog rata. Naglasio je da su “temeljne vrijednosti Ustava RH pravo na život, ljudsko dostojanstvo i ljudsku slobodu“. Upravo su ta prava bila zgažena velikosrpskom agresijom na Vukovar. Sjetimo se samo masovnih ubojstva, mučenja, zatvaranja, silovanja, odvođenja u srpske koncentracijske logore više od 30.000 tisuća hrvatskih građana. Što je s njihovim ustavnim pravima, pravima silovanih žena, članova obitelji ubijenih, što je s “nestalima“?... Odlično je Penava poentirao ukazujući na ideološko sljepilo “časnog“ Suda i ustvrdivši da su prvo na redu prava iz 1991. godine, a tek onda prava iz 2017. ili 2018.g. Kako to da Ustavni sud nije upozorio Vladu RH na dužnost da 30.000 robijaša koji su bili zatočeni u srpskim logorima nakon pada Vukovara dobije satisfakciju? Onima koji su tamo mučeni, ubijani i premlaćivani mjesecima? To je bilateralni problem Vlada Hrvatske i Srbije, a ne pitanje privatnih tužbi logoraša pred srpskim sudovima. S obzirom na naglašavanje ljudskih sloboda u Ustavu RH, to je pravno relevantno pitanje za suce ovog Ustavnog suda?

Je li se ikada itko od sudaca tog Suda zapitao kako je moguće da oni koji su bili gospodari života i smrti na Ovčari, sajmištu i u bolnici danas rade u vukovarskoj policiji, gradskim službama i drugim javnim institucijama, a da ih nikada nitko nije pozvao na odgovornost za sva zlodjela koja su činili nad hrvatskim stanovnicima Vukovara? Je li im ikada pravno

zasmetalo da žrtve svakodnevno susreću svoje nekažnjene silovatelje na ulici? Dobro, slažem se, to nije zgodna tema za suce našeg Ustavnog suda. Oni se bave samo pločama!

Ovaj Ustavni sud ne može izbjeći svoju sudbinu

Ipak, tema za njih je moj predmet koji je, naravno, ukinut. Notorni Saša Blagus je u Novom listu napisao za mog klijenta prof.dr.sc. Josipa Jurčevića da se radi o “notornom manipulatoru i ideologu hrvatske inačice fašizma“. Ni manje ni više. Sudovi su sudili u korist Jurčevića. Ustavni sud smatra da sudovi za osuđujuću presudu Blagusu moraju imati “iznimno ozbiljne razloge“. Zamislite da netko napiše za nekog od ovih sudaca Ustavnog suda da je manipulator i boljševik, koje bi se ljevičarsko kokodakanje dogodilo. Kako bi se zgranula big mama Anka Taritaš Mrak, što bi sve osvanulo u Večernjakovom Obzoru, što bi napisao Antonie Tomić, a Neno Stazić bi vjerojatno samo promrmljao: ”Jesam li vam ja rekao.. loše i šlampavo obavljen posao 1945. godine”.

Odbijena je i tužba Marka Franciskovića koji je osuđen platiti 30.000kn Goranu Radmanu jer ga je na YouTubeu nazvao suradnikom KOS-a. Sud smatra “da to nije bilo u kontekstu javne rasprave niti je dokazao istinitost“. Analogno tome “časni sud“ vjerojatno smatra da je naš Saša Blagus, nakon javne rasprave, dokazao da je prof. Jurčević “notorni malipulator“ fašistički ideolog. To je barem u ovakvoj Hrvatskoj lako dokazivo. Dovoljno je da to napišeš i pošalješ, recimo, Novom listu, a oni to objave bez rasprave. Javne... Ovaj Ustavni sud i da hoće ne može izbjeći svoju povijesno-političku sudbinu.

Baš sada kad je Dalija Orešković bolno kriknula: ”Kandidiram se, ne mogu sve ovo mirno gledati“, misleći valjda kako se sve lakše gleda s Pantovčaka, Ustavni sud dodaje lagani impuls njenoj kandidaturi i prihvaća ustavnu tužbu Tomislava Karamarka. Svojedobno je odluka Dalijinog povjerenstva koštala Karamarka mjesta potpredsjednika Vlade. Tu su odluku potvrdili Upravni sud u Zagrebu i Visoki upravni sud. Onako usput rečeno, neki od sadašnjih sudaca Ustavnog suda bili su i nekadašnji suci upravnog suda koji su “nagazili“ Karamarka. Sad su sve te odluke odletjele u povijest i sve kreće od nule. Dalija je sa sjetom u očima izjavila da je zabijen zadnji čavao u lijes Povjerenstva za sukob interesa. Tko je zabio prvi čavao nije nam barem za sada otkrila.

Dobro kažu Arapi: “Ponekad nas sudbina snađe na cesti kojom smo išli da je izbjegnemo“

Dva su ”zgodna” povijesna datuma – 10. travnja i 10. srpnja. Dana 10. travnja 1941. godine osvanula je crna i tamna endehazija, a dana 10. srpnja 1949. godine službeno je počeo raditi legendarni Goli otok. Dana 9. srpnja 1949.. godine, iz svih krajeva neprežaljene Juge bilo je dopremljeno na Goli otok oko 1200 političkih zatvorenika “naše zemlje ponosne“. “Svečano“ otvaranje dogodilo se 10. srpnja 1949.. godine. Zlobni krkani kažu kako je na otvaranju pjevao mješoviti zbor 6. ličke i 11. dalmatinske brigade uz dirigentsku palicu maestra Aleksandra Rankovića. “Klasne neprijatelje“ navodno je dočekaao veliki transparent dobrodošlice: “Dobro došli!” i ”Nikada s Golog ne o’šli!“. Neki i nisu “o’šli“, a neki i danas evociraju slavne dane kad su energično i prkosno u odsudnim trenutcima Staljinu rekli – da!!!

Irinej nas podučava da su katolički svećenici u Jasenovcu pobili milijun Srba. Valerijanov memorandum SPC tvrdio je da su do kraja lipnja 1941. godine Hrvati pobili 100.000 Srba. Krajem srpnja taj je broj već bio narastao na 180.000 Srba, a krajem rujna bio je čak 350.000 tisuća. Sada se očekuje premijera filma o Diani Budisavljević s tezom da je u NDH “zaklano“ 750.000 tisuća nevinih i razoružanih Srba. Usput se prikazuje i kako je Diana spasila od sigurne smrti 10.000 srpske djece. Još se jedino zna je li to onih 10.000 za koje

je naš Pupi 1991.. godine tvrdio da ih je Tuđman prekrstio. Naravno, kada se laže onda neka to bude i masno. Dok istina navuče gaće, laž obide pola zemaljske kugle.

Jednostavan uvid u popis stanovništva prije Drugog svjetskog rata i nakon "oslobođenja" otkriva tko je u tom ratu pretrpio veće gubitke. Treba uzeti u ruke sjajnu knjigu Stjepana Loze, "Ideologija i propaganda velikosrpskog genocida nad Hrvatima" pa na 736 stranica pročitati kako Lozo detaljno i dokumentirano piše o Koritskim jamama i svim jamama koje su bile pripremljene Hrvatima. Velikosrpske snage dočekale su pripremljene kako vrijeme pada Kraljevine Jugoslavije tako i vrijeme pada komunizma 1989.. godine. Naoružane do zuba i uz snažnu propagandu SPC-a o genocidnosti Hrvata. Posljedice te industrije smrti nakon 1945. godine još danas se otkrivaju.

Ovih dana provodi se još jedno iskopavanje u dvorištima Učiteljske škole u Savskoj cesti u Zagrebu. Bojim se kako iskopavanja vjerojatno nikada neće ni prestati. Naravno, nitko ozbiljan ne očekuje da Goran Gerovac, Ante Tomić, Jurica Pavičić, Nenad Stazić, Boris Vlašić, Roby Bajruši, Branimir Pofuk i slični ikada uzmu Lozinu knjigu u ruke. No, ta knjiga ionako nije pisana za okamenjene jugo nostalgicare. To je knjiga za konačnu spoznaju prave istine o komunizmu i velikosrpskom genocidu nad Hrvatima. Stvarno je bilo vrijeme za takvo djelo.

Voltaire je jednom napisao: "Opasno je biti u pravu u stvarima u kojima su nadležne vlasti u krivu"

U Hrvatski sabor stiže veliko pojačanje Nenadu Staziću – Ivan Klarin, načelnik općine Tisno. Bit će vruće i "tisno" na lijevoj strani sabornice. Klarin je inače "poznati" ustavni stručnjak opće prakse. Začudo, usprkos toj "stručnosti" još nije postao sudac Ustavnog suda. Dobro bi došao ovom sadašnjem sastavu. Lani je taj ljevičar odbio zahtjev za ustupanjem općinskog prostora kako bi se održala prezentacija knjige akademika Josipa Pečarića jer je naš "ustavni stručnjak", analizirajući sadržaj knjige, "naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH".

Knjiga se zvala "Thompson – pjesmom za Hrvatsku". Već iz naslova Klarinu je s ustavnopravnog aspekta sve bilo jasno. Akademik Pečarić mu je na to odgovorio: "Nevjerojatno je da vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu – provodite li vi Memorandum SANU 2?" Naš Ivan istaknuo se kao crvena muha u čaši mlijeka i po reakciji na pojavu prijetnje smrću biskupu Košiću, ustvrdivši da biskup Košić "namjerno iritira hrvatsku javnost". Tu je naš Ivan u pravu. Sve koji "namjerno" iritiraju hrvatsku javnost treba ubiti. To su metode ljevičarskih demokrata, a što se tiče hrvatske javnosti, ona će prije ili kasnije doznati da je bila iritirana.

Jedan moj klijent, Ante Kulušić, tužio je našeg ustavnog "stručnjaka" za kazneno djelo klevete prije nekoliko godina. Međutim, Klarin do sada nije vidio suda. Najprije je zatražio promjenu mjesne nadležnosti pa je predmet po načelu ekonomičnosti preseljen u Šibenik. Do sada se "hrabri" načelnik nije pojavio ni na jednom od brojnih ročišta. Tek tada je sud napokon donio odluku da ga se na sljedeće privede putem policije. E, sad se u Ivanu probudio duh budućeg suca Ustavnog suda pa je u roku odmah aktivirao svoj saborski mandat tako da će ga ubuduće zaštititi od privođenja imunitet saborskog zastupnika. I tako će naš Klarin pobjeći kako od odgovornosti po privatnoj kaznenoj tužbi Ante Kulušića, tako i od 87 prijava raznim inspekcijama koje su protiv njega podnesene zbog njegove obiteljske tvrtke, kojoj je, osim turističko-ugostiteljske, jedna od djelatnosti bila i pogrebna oprema. Ali za druge, ne za Ivana. Očito će još dugo Općinski sud u Šibeniku čekati na Ivana, vjerojatno do zastare. Za Ivana Klarina stvarno ima života prije smrti. I njegove i biskupa Vlade Košića.

Kao što je rekao Mahatma Gandhi: “Okolo oko i na kraju će cijeli svijet biti slijep”

Naišao sam u ”Dnevno hr.” na zgodnu vijest. Nakon skoro trideset godina Varaždinske Toplice su preimenovala Ulicu maršala Tita u ulicu Franje Tuđmana. Brzi su naši Zagorci. Ljudi se uvijek pomalo pitaju kako to da u Hrvatskom zagorju nema rata. Stari desničarski cinik prof. Žukina, moj teniski partner, lakonski odgovara: “Zato jer tamo nema ni Srba ni Hrvata”. Osim Maršalove ulice “nastradala” je i Ulica 32. divizije JNA koja je preimenovana u Ulicu 104. Brigade Hrvatske vojske, Ulica Martina Pušteka, prvoborca, po novom je Ulica grada Vukovara. Naravno, sve to može samo ako to Ustavni sud ne poništi. Trg slobode zvat će se Trg svetog Martina. Gradonačelnica Varaždinskih Toplica Dragica Ratković iz HSLS-a još je pred dvije godine izjavila da ima hitnijih stvari od preimenovanja ulica. Protiv promjena naziva ulica bili su vijećnici Reformista koji smatraju da bi bilo bolje graditi dječje vrtiće. Jaka reforma! Skoro revolucionarna. I tako su naši Zagorci skromno i u tišini, u primjerenoj brzini od 30 godina, zamijenili maršala generalom.

Abraham Lincoln je jednom rekao: “Skromnost bi morala biti vrlina onih koji nemaju drugih vrlina”. Makar se s njim ne slažem, dobro zvuči!

Mnoštvo predsjedničkih kandidata i medijski dinosauri

Svaki dan jedan novi predsjednički kandidat ili kandidatkinja. Uz ove etablirane i one neočekivane svoju progresivnu kandidaturu najavio je i Dejan Jović, popularni savjetnik, dekan, antifa, analitičar. Čovjek misli da mu je – sada ili nikada. Jedva čekam da u kampanji ponovi slavnu izjavu kako se na referendumu o hrvatskoj samostalnosti samo 11 posto glasača izjasnilo za hrvatsku samostalnost. Ako može Dejan s ovakvim referencama, pitam se zašto ne bi objavila svoju kandidaturu, recimo, i Karolina Vidović Krišto. Žena ima podršku od oko 100.000 ”prijatelja” na fejsu, ne računajući onu i na drugim off-medijskim. Ne lobiram ni za koga već samo ističem tko se sve kandidira i tko bi se mogao kandidirati zbog podrške na društvenim mrežama.

Uostalom, primjer Trumpa govori o snazi društvenih mreža. Ne samo u Americi nego i kod nas tiskani mediji kao Jutarnji, Večernji, Slobodna, Novi list itd. postaju pomalo dinosauri čiji medijski utjecaj kopni iz dana u dan. Još je ”vruće, toplo” ljeto, ali prosinac se polagano i tiho približava pa ćemo imati prigodu vidjeti i čuti sve što kandidati i kandidatkinje za predsjednika(cu) republike imaju za reći i pokazati. Čak i ono što ne bi željeli da vidimo i znamo.

Anatole Francois je jednom rekao: “Kandidatima se zamjera što govore sami o sebi. Međutim, to je ipak predmet o kome mogu najbolje govoriti”.

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

**A. KAĆUNKO, J. PEČARIĆ, BISKUP DR. SC. MILE
BOGOVIĆ, ZAGREB, 2023.**

ZAHVALA

Dobrome Bogu hvala na ovome danu i ovome daru! Fra Draženko je već spomenuo sve one kojima osjećamo da je potrebno izraziti zahvalnost, pa ih ja neću ponovno spominjati. Spomenut će ipak bar nekoliko imena. Glavninu tereta s naše strane ponijeli su vlč. Nikola Turkalj i župnik fra Nediljko Knezović, sa suradnicima. Nikola je okupio u skladnu suradnju policiju, Crveni križ, ugostitelje i druge koji su se rado uključili. Nediljko je sa župljanima iz Udbine, a katkada i iz Lapca, od ranog jutra do kasno u noć obavljao poslove da majstori dođu i kada majstori odu.

Na kraju naše svečanosti povodom Dana hrvatskih mučenika izražavam zahvalnost kardinalu Josipu Bozaniću za predvođeno slavlje i za poruku koju je uputio nama i svima koji su s nama bili povezani preko HRT i radio postaja.

Hvala i gospođi koja nam je darovala pokrivač za drugi ambon na kojemu je križ i broj 1804. To je broj nestalih samo iz Domovinskog rata, za koje ne znamo za sudbinu ni za grob, ako ga uopće imaju.

Gledajući hodočasnike na dan blagoslova prošle godine, osjetio sam njihovu radost što je ova Crkva izgrađena.

Ljepoti ove liturgije uvelike su doprinijeli udruženi zborovi naše Biskupije predvođeni dirigentom Ivanom Prpićem Špikom i orguljašem Milanom Dučićem te solisticom s. Cecilijom Pleša. Njima se i ovaj put pridružio zbor iz Zagreba Baščina, onaj koji je organizirala Jasna Polić Biliško.

Raspisali smo natječaj za unutarnje uređenje i dobili više dobrih ponuda i rješenja. Tek mali dio toga uspjeli smo ostvariti, a drugo ćemo postupno raditi u dogovoru s umjetnicima i prema dopuštenim financijskim mogućnostima. Oltar je darovala župa Vir iz Hercegovine, odnosno župnik don Petar Vuletić, portal je dar Ličana iz Kanade, a očekujemo da se netko javi za spomenik Papi i Vukovarski križ. Može se netko javiti i za druge manje zahtjevnije predmete: klupe (svaka pojedina), ispovjedaonice i sl.

I ovaj put ću ponoviti prošlogodišnje riječi: Moralna je obveza našeg naraštaja da se svima onima kojima je bilo pogaženo svako ljudsko dostojanstvo, pa čak i pravo na grob, izgradi na Krbavskom polju, podno CHM, zajedničko grobište ili grob?

Kako se to obično događa u sličnim prilikama, hodočasnici su bili ograničeni u svojim kretanjima, pa čak nisu mogli do sada ući u crkvu. Ispričavam se zbog toga. Trebalo je računati na brojne uzvanike. Od danas više neće biti uzvanika. Dolazit će samo hodočasnici. Njima će biti na raspolaganju cijeli prostor crkve i oko crkve. Vidimo se dogodine u drugom terminu, u zadnju subotu u kolovozu koja će tada biti 25. kolovoza. Na taj način ćemo povezati žrtve naših stradalnika iz daleke prošlosti (Krbavska bitka) s onima iz drugog svjetskog rata i poraća kao i one iz Domovinskog rata.

Na kraju zahvaljujem Kulturno umjetničkim društvima koja će nastupiti nakon mise, te Marku Perkoviću Thompsonu za koncert koji počinje u 16 sati. Njemu će se pridružiti i Mate Bulić. Njima zahvaljujem što će to učiniti kao svoj dar hrvatskim mučenicima, a svima preporučujem da nam pomognete podmiriti troškove pratnje i organizacije.

Završit ću riječima Ivana Pavla II. „Nemojte prepustiti zaboravu one koji su pretrpjeli mučeništvo!" Ni one iz vaših obitelji, ni one iz našega naroda.

Biskup gospičko-senjski mons. dr. Mile Bogović

Fotografije: Ljubomir Škrinjar

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/mile-bogovic/9041-dr-mile-bogovi-chm-je-zid-ponosa-i-zahvalnosti.html>

(12. rujna 2011.)

**MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

PISMO PREDSJEDNICIMA 13.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

Kao što sam vam napisao u prošlom pismu u svojoj 'obrani' u *The Jerusalem Postu* Ivo Goldstein se poziva i na svog oca: „Moj pokojni otac Slavko i ja najmanje 20 godina vodili smo žestoke rasprave s ovim proustaškim krugovima u Hrvatskoj i inozemstvu.“ Blagonaklono Ivo Drobilica spominje samo nekoliko imena iz tih proustaških krugova.

Zato ću vas ja podsjetiti kako su 2015. godine jednu takvu knjigu napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i Blanka Matković. Njihovu knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“ izdalo je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Osuda knjige došla je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu: „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015, na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina (tada posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH g. Zorana Milanovića), Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine, te stidljivo i Nataše Jovičić, ravnateljice Spomen-područja Jasenovac.

Na to su masovno odgovorili veliki broj onih iz proustaških krugova o kojima piše Ivo Drobilica. To su:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj Poslijediplomskoga studija
Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić

prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peaković-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje
 žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović

prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čivljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vatauvuk
prof. dr. sc. Mladen Petravic
prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof. dr. sc. Mile Dželalija

dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
Potporu su im pružili i drugi iz proustaških krugova.

U Prilogu vam šaljem i njihovo pismo.

Podsjećam vas da sam vam poslao moju knjigu "Branili smo Stepinca". U knjizi imate još jako puno imena iz proustaških krugova, dovoljno je pogledati samo djelomični popis onih koji su tražili ostavke na Porfilijevoj TV (poglavlje 'Srpski svet' i Hrvatska) i zbog toga što im gostuje i Ivo Drobilica, a to je bilo mnogo prije pojave Goldmanova teksta u Jerusalem Postu. Zajedno s onim na Internetu preko 3000 takvih potpisnika. Izdvojit ću samo neka imena pobjednike iz Domovinskog rata:

general dr Kornelije Brkić
general Ljubo Česić Rojs
general Mile Ćuk
admiral Davor Domazet Lošo
prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general
brigadir Werner Ilic, Zagreb
general Ante Jelavić
general Ivan Kapular, Zagreb
general Marinko Krešić
brigadir Stjepan Kulić, Vinkovci
general Mladen Markač, Zagreb
brigadir Ivan Markešić
general dr. sc. Miroslav Međimorec
general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška
general Ivica Primorac
general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
brigadir Ivan Rašić, Zagreb
general Renato Romić, Virovitica
general Željko Šiljeg, Zagreb
st. brigadir Marinko Štrbac, Novoselac
general Žarko Tole, Split
general Ivan Tolj, književnik
brigadir Ilija Vincetic, Zadar
brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
brigadir Drago Zrinušić, Zadar

Vidite kako je teško bilo Ivi Drobilici i njegovom tati u toj borbi s proustaškim krugovima. S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

P.S. Iz zahvalnosti prema tim velikim znanstvenim doprinosima Ive Drobilica naši ljudi su i pronašli tu drobilicu po kojoj je dobio ime:

**PRIZNAJTE HRVATSKU PRAVOSLAVNU CRKVU!,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

PRIZNAJTE HRVATSKU PRAVOSLAVNU CRKVU!

Subject:Re: PISMO PREDSEDNICIMA, 24.

Date: Fri, 17 Sep 2021 08:35:09 +0200

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: predsjednik@predsjednik.hr <prijedjednik@predsjednik.hr>,
predsjednik@sabor.hr <prijedjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr
<prijedjednik@vlada.hr>, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>

CC:vjuricic@ffzg.hr, Stjepan Tuđman <st.tugjman@gmail.com>, mjurkovi@ffzg.hr,
anic@sumfak.hr, sbabic@hazu.hr, zbaletic@eizg.hr, jaksabarbic@zg.t-com.hr,
ferdo.basic1@gmail.com, vberman@public.carnet.hr, bratulic@gmail.com,
leo.budin@fer.hr, nenad.cambj@st.t-com.hr, zdadic@hazu.hr,
stjepan.damjanovic@zg.ht.hr, dekaris@hazu.hr, vida.demarin@gmail.com,
gdruzic@hazu.hr, andrej.dujella@math.hr, goran.durn@rgn.hr,
dunja.falisevac@zg.t-com.hr, nadafis@gmail.com, sgamulin@mef.hr,
gusic@hazu.hr, mhraste@pierre.fkit.hr, ilakovac@phy.hr, Milko.Jaksic@irb.hr,
stjepan.jecic@fsb.hr, sibila@hazu.hr, vjekoslav.jerolimov@gmail.com,
jezic.mislav@gmail.com, mjuracic@geol.pmf.hr, kastelan@hazu.hr,
branko.kincl@zg.t-com.hr, ikostov@hiim.hr, fkrsinic@izor.hr,
ignac.lovrek@fer.hr, josip.madic@vef.hr, vladimir.markovic.hazu@gmail.com,
ured@ipu.hr, rmatasov@ffzg.hr, slavko.matic@zg.t-com.hr, music@irb.hr,
andrija.mutnjakovic@zg.t-com.hr, neidhardt@hazu.hr, knemec@ffzg.hr,
dnovakov@ffzg.hr, scitaroci@gmail.com, dtolic@ffzg.hr, morlic@gfz.hr,
vpaar@phy.hr, fparac@gmail.com, pavao.pavlicic@ffzg.hr, marko.pecina@zg.t-com.hr,
ivanka.petrovic@stin.hr, pichler@ifs.hr, Vlasta.Pilizota@ptfos.hr,
zreiner@kbc-zagreb.hr, davorin.rudolf@yahoo.com,
daniel.rukavina@medri.uniri.hr, boris.senker@ffzg.hr, ivo.senjanovic@fsb.hr,
vlatko.silobrcic@h-1.hr, niksa.stancic@zg.t-com.hr, rizavod@hazu.hr,
marko@imi.hr, slaus@irb.hr, vsunjic@hazu.hr, tadic@math.hr, rtomic@ipu.hr,
ftomic@agr.hr, trina@irb.hr, stanislavtuxar@gmail.com,
udovicic.bozo@gmail.com, juzarevi@ffzg.hr, igor.vlahovic@rgn.hr,
vretenar@phy.hr, vukicev@mef.hr, mirkozelic@hazu.hr, mzićfuch@ffzg.hr,
Mladen.Zinic@irb.hr, gmuic@math.hr, basic@pravst.hr, cvitas@chem.pmf.hr,
drmaticic@vef.hr, roncevic.i@gmail.com, mirna.situm@kbcsm.hr,
zeljko.tomicic@iarh.hr, davormilicic01@gmail.com,
zeljko.kastelan@gmail.com, aakrap@efzg.hr, d_stambuk@yahoo.com,
kuzma.kovacic@gmail.com, ministar <ministar@mzos.hr>, Ivan Tolj
<ivantolj0154@gmail.com>, Vlado Košić <vlado.kosic@sk.t-com.hr>, Gordan
Grlić-Radman <Gordan.Grlic-Radman@mvep.hr>

PISMO PREDSEDNICIMA, 24.: PRIZNAJTE HPC!

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

U Prilozima vam dajem homiliju biskupa Košića u Petrinji na danima sjećanja 16. 9. 2021.

Uvjerem sam da znate da su danas mnogi Hrvati uvjereni kako nema većeg branitelja hrvatskih nacionalnih interesa od biskupa Košića.

U toj homiliji, u nazočnosti arhiepiskopa Hrvatske pravoslavne crkve Aleksandra, biskup pita: *Zašto naša vlast ne želi priznati Hrvatsku pravoslavnu Crkvu?*

U prostorijama Hrvatske kulturne zaklade-Hrvatskog slova još se 17. lipnja razgovaralo o Hrvatskoj pravoslavnoj crkvi te nastojalo odgovoriti na pitanje: ***Što je hrvatska pravoslavna crkva u Hrvatskoj danas.***

Govor jednog od 48 osnivača (zapravo najmlađi) HDZ-a književnika i novinara Mate Kovačevića *Trebalo je davno prije ustrojiti Hrvatsku pravoslavnu crkvu* možete s portala narod.hr (Mate Kovačević sigurno jedan od najvećih poznavatelja hrvatske povijesti u nas) također vam dajem u Prilozima.

Raduje me, nadam se i vas, što se danas pokreće jedno od najvažnijih pitanja u RH. Da sam tako mislio od samih početaka djelovanja HPC možete vidjeti iz intervju a arhiepiskopa Aleksandra od 2 ožujka, 2017. On je naveo moje riječi njemu:

“Zapravo, priznanje Hrvatske pravoslavne crkve od strane RH važnije je za samu hrvatsku državu nego za Vašu Crkvu.” (akad. Josip Pečarić).

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/category/razgovori/page/2/>

Pretpostavljam da danas razumijete po I ruku iz tih mojih riječi iz 2015. (pogledajte moje pismo arhiepiskopu u Prilozima) i zašto ih je spomenuo arhiepiskop Aleksandar dvije godine kasnije.

Poslije događaja u Cetinju kada je politika 'Srpskog sveta' i Patrijarha Porfirija, na koju smo upozoravali još kada smo tražili smjene na HRT (tj. Porfirijevoj televiziji) koji takvu politiku podržavaju, sve više i više ljudi razumiju ulogu SPC u RH i činjenicu da je upravo SPC najvažniji čimbenik u velikosrpskoj politici. Danas poslije istupa generala Prkačina u Hrvatskom saboru postalo je jasno da je djelovanje SPC u RH nelegalno i da su svi akti o toj crkvi u RH nelegalni, još je očitije da se eliminiranjem SPC u RH i oduzimanjem od nje nelegalnih posjeda koje imaju može zadati najveći udar velikosrpskoj politici čiji su oni eksponenti. A uloga arhiepiskopa Aleksandra se u svemu tome može usporediti s ovom generala Prkačina.

Pogledajte i:

<https://kamenjar.com/ante-prkacin-o-spc-nikad-nitko-nam-toliko-zla-nije-nanio/>

<https://direktno.hr/direkt/prkacin-tvrdim-da-su-jedan-porfirije-i-jovan-iz-pakraca-bolje-placeni-od-brace-sinkovic-244568/>

<https://narod.hr/hrvatska/prkacin-intencija-zakona-o-popisu-stanovnistva-je-da-se-hrvatski-pravoslavci-deklariraju-kao-srbi-i-pripadnici-spc-a>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27777-ako-sad-ne-stanemo-na-kraj-vucicu-i-srpskom-svetu-na-redu-su-i-bih-i-makedonija-pa-i-mi>

<https://kamenjar.com/slavko-kulic-srbija-trazi-novi-rat-kako-bi-kompenzirala-gubitke-pretrpljene-raspadom-jugoslavije/>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/37884-srpski-svet-pruza-sape-ne-samo-prema-crnoj-gori-nego-i-prema-hrvatskoj.html>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/37868-h-hitrec-dok-se-s-istoka-valja-poznata-neman-hrvatska-uziva-u-stabilnosti.html>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27758-nedavna-dogadjanja-na-cetinju-samo-su-uvertira-u-pokusaj-utapanja-crne-gore-u-srpski-svet>

Za razliku od vas gospodo predsjednici arhiepiskop Aleksandar se suprotstavljao svim lažima po kojima se prepoznaju u RH oni koji laž služe onim svjetskim moćnicima koji su podržavali i/ili inicirali naci-fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku. Dakle suprotstavljao se

Napadima lažima na blž. Stepinca

Održavanju lažnog mita o Jasenovcu

Napadima lažima na ZA DOM SPREMNI.

Spomenut ću samo da je potpisnik Peticije ZDS iz 2015. kojom smo branili legendarnu pjesmu iz Domovinskog rata „Bojnu Čavoglave“ i hrvatskog branitelja Marka Perkovića Thompsona koga proganja hrvatska vlast jer se kao u Domovinskom ratu onima koji su tada bježali kao zečevi (po Slobodanu Miloševiću) i danas leđi krv u žilama kad čuju ovu pjesmu. Dapače, u svom tadašnjem odgovoru Predsjednici (tada je vlast krila činjenicu da je Peticija pisana u obranu “Bojne” I Thompsona, pa su lažno pripisivali prijedlog Mladog Jastreba nama) iskoristi sam i riječi arhiepiskopa Aleksandra:

S obzirom da sam Vam ja uputio pismo koje je do sada potpisalo preko 3500 ljudi, nisam očekivao da ću za Vaš odgovor doznati preko medija. Tvrdnja iz Vašeg ureda kako je inicijativa da se pozdrav “Za dom spremni” vrati kao službeni pozdrav Oružanih snaga “neozbiljna, neprihvatljiva i na razini provokacije”.

Takva formulacija govori više o ljudima u Vašem Uredu, i čini mi se da ih je izvrsno opisao Hrvatski arhiepiskop Aleksandar. U svom e-mailu od 24. 08. 2015. arhiepiskop mi kaže:

„Meni bi bilo zadovoljstvo s Vama surađivati u tome da Hrvati znaju hrvatsku povijest, ali ne čitajući preko srpskih očiju.“

*Dojam je da ljudi koji su ovako odgovorili na pismo koje Vam je uputila, kako kažu u dnevno.hr **skupina iznimno cijenjenih hrvatskih znanstvenika, akademika, doktora znanosti** čitaju hrvatsku povijest preko srpskih očiju, zar ne?*

Kako su oni u uredu HRVATSKE PREDSEDNICE sigurno ne smiju čitati hrvatsku povijest preko srpskih očiju, pa Vam šaljem tekst Eve KIRCHMAYER-BILIĆ. Nadam se da će pošto ga pročitaju Vaši savjetnici naučiti čitati hrvatsku povijest preko hrvatskih očiju. Iste godine Hrvatski arhiepiskop Aleksandar je potpisao, kao što možete vidjeti u Prilozima i Pismo HAZU u povodu laži o Jasenovcu u kojima sudjeluje i hrvatska vlast. A kako se suprotstavljao lažima o Stepincu pogledajte tekst iz 2016.: Arhiepiskop Aleksandar: Mi slavimo kardinala Stepinca a ne laži komunista i Srpske pravoslavne crkve

<https://www.maxportal.hr/naslovna/arhiepiskop-aleksandar-mi-slavimo-kardinala-stepinca-a-ne-lazi-komunista-i-srpske-pravoslavne-crkve/>

On je potpisnik i niz drugih domoljubnih otvorenih pisama.

A za razliku od vas, on nije etnički Hrvat!

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

MOJA ANKICA, ZAGREB, 2023.

MOJA ANKICA 3.

Mala isprika svima koji su bili na sprovodu. Nije bilo razglasa kod mrtvačnice. Nismo ga tražili jer smo mislili da sprovod bude samo u krugu obitelji i najbližih prijatelja.

Pokazalo se da je problem obitelj jer ja imam i svoje doktorande za koje i inače kažem da su mi djeca, unučad i praunučad već prema tome tko su im mentori.

A kada su se oni počeli javljati, a mnogi od njih su napisali da im je moja Ankica bila kao majka, shvatio sam da ipak trebam osmrtnicu poslati svim prijateljima sa svoje liste. S portala dragovoljac.com tražili su mi i tekst:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37055-akademik-pecaric-moja-ankica>

Na početku sam naveo riječi prof. dr. sc. Lars Erik Perssona s međunarodne konferencije u povodu mog 70. rođendana koji je među ostalim naglasio:

Ne postoji konferencija ili znanstveno putovanje na koje je Josip bio bez svoje supruge Ankice.

Te riječi je prenijelo i Hrvatsko žrtvoslovno društvo u svom pozivu dajući sliku sa Četvrtog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa na kojoj je i Ankica i koja je dana ranije.

Slijede neke fotografije sa konferencije u povodu mog 70. rođendana: Počasni gosti su bili Stanko Šarić, Marko Perković Thompson i Dražen Žanko.

Neke ranije konferencije:

Third International Conference of Applied Mathematics, Plovdiv, Bulgaria, 2006.

Mathematical Inequalities and Applications 2008

Conference in honour of Prof. Josip Pečarić on the occasion of his 60th birthday

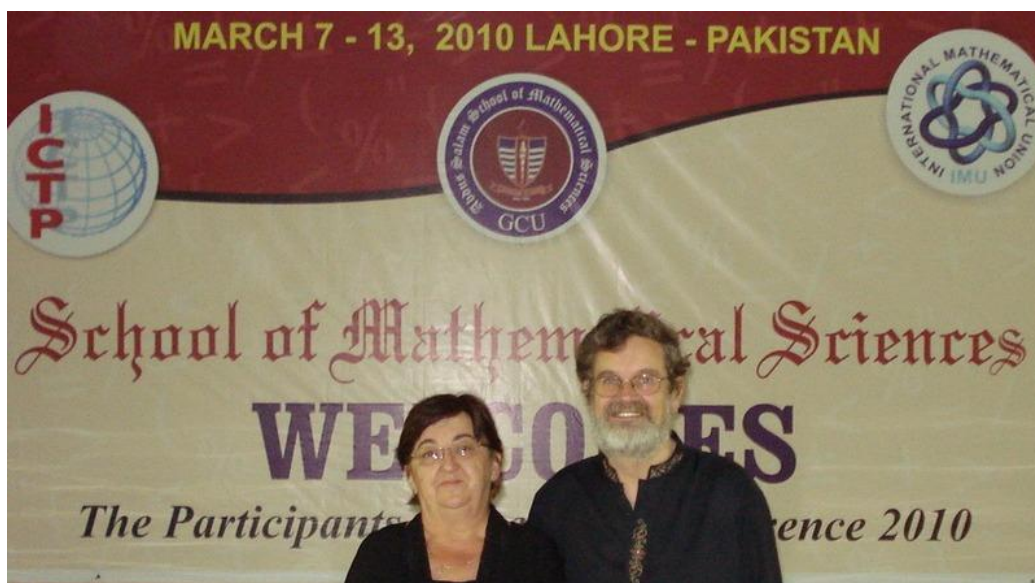

Participants of international conference in Trogir
 Abdus Salam School of Mathematical Sciences, Lahore, organized the international
 conference on Math Inequalities,
 supported by ICTP (International Center for Theoretical Physics) in Trieste and by
 the International Mathematical Union.

Ankica and Josip Pečarić in Lahore, Paksitan.

Participants of the 2010 *International Conference on Mathematical Inequalities and Applications* in Lahore, Pakistan. There were about 200 participants from 19 countries, 12 of them from Croatia, including Professor Josip Pečarić.

Professors Josip Pečarić with his wife Ankica, Riaz Ahmad, Ana Marija Grancarić, Darko Ujević, and PhD students of Professor Pečarić.

<https://www.croatia.org/crown/articles/10323/1/Josip-Pecarics-activities-in-Pakistan-and-Croatia-from-Mathematics-to-Croatian-history.html>

Prva međunarodna matematička konferencija u Mostaru, 2015.

Tako je na sprovodu je bilo puno 'moje djece' koji su svi redom nastavnici na našim sveučilištima, a neki su i umirovljenici. Osim ovih koji su iz Zagreba pet ih je došlo iz Splita, dvije iz Rijeke i po jedna iz Varaždina i Osijeka.

Jedna suradnica je došla iz Hercegovine.

Na sprovod je iz Njemačke došao Predsjednik HAZU-da dr. sc. Josip Stjepandić.

(J. Pečarić, J. Stjepandić, *Ništa se još promijenilo nije*, Zagreb, 2017. str. 346.

J. Pečarić, *Dr. sc. Josip Stjepandić*, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stjepandic.pdf>

Stjepandić je odvezao na Mirogoj dio obitelji i don Lazara Čibarića, koji je kao prijatelj sudjelovao u sprovodu.

J. Pečarić, *Ljeta u Tisnom / Don Lazar Čibarić*, Zagreb, 2021. str.

Jasno je da je cijela obitelj bila presretna kada se javio i biskup Košić sa željom da i on sudjeluje. Dok je Lars Erik na spomenutoj konferenciji govorio o meni kao matematičaru, biskup Košić je blagoslovio Konferenciju i govorio o mom domoljubnom radu.

(J. Pečarić, *Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić*, Zagreb, 2019. str. 398.)

Ali to nije bila posljednja konferencija na kojoj su bili zajedno Ankica i Lars Erik. To je bila ona povodom Lars Erikovog 75. rođendana-

Andrea mi je poslala neke slike s te konferencije:

Analysis, Inequalities and Homogenization Theory, Lulea, June 8-11. 2009.

Zadnji kongres na kome smo Ankica i ja sudjelovali je bio prošle godine

Hrvatski matematički kongres u Splitu u Splitu. 2022.

Njena 'matematička djeca' su na Kongresu prvi put osjetili da nešto nije u redu s njenim zdravljem.

Zapravo netočan je podatak da je Ankica bila na svim konferencijama- Nije bila na onoj u povodu 1000 mojih radova u Trogiru. Baš uoči Konferencije rodio nam se drugi unuk. Više od deset mojih suradnika iz Pakistana je željelo doći, ali to je uspjelo samo Adilu Khanu jer je vizu tražio kod veleposlanika Tomislava Bošnjaka.

A sada i neke fotografije sa sprovoda. Napravila ih je Jadranka Lučić, ex tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva i adm. portala

<https://viktimologija.com.hr/wp/in-memoriam-ankica-pecaric/>

Na slici su pored don Lazara i biskupa i dragi prijatelji bivši rektor Zagrebačkog sveučilišta prof. dr. sc. Branko Jeren, prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić i prof. dr. sc. Nedjeljko Perić.

Prof. Jeren je napisao i Predgovor knjige:

J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Neven Elezović*, Zagreb, 2021. str. 461.

Naravno Neven je sa suprugom i sinom bio na sprovodu, a valjda je poznato da je imao probleme kao vlasnik izdavačke kuće „Element“ zbog naše suradnje. Naime „Element“ tiska sva četiri 'moja' časopisa koja su na svjetskim listama. A od 129 hrvatska znanstvena časopisa samo ih je 2 Q1 i 2 Q2, s tim da je po jedan od njih 'moj', tj. Elementov. A taj koji je Q1 je u 5% svjetskih matematičkih časopisa.

Na slijedećoj slici je s Biskupom Dario Kordić

(J. Pečarić, *Dario Kordić*, Zagreb, 2019. str. 343.

J. Pečarić, *Hrvatski velikan Dario Kordić*, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/kordic.pdf>)

Ovdje su im se pridružili Danica i Vlado Glavaš
(J. Pečarić, Vlado Glavaš, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30320-vlado-glavas>)

Teško je na ovim slikama vidjeti tko je sve nazočan. Tu su npr. Stjepan Tuđman, Nera Kristina Tuđman (Štefu i Neri sam posvetio poglavlja knjige: J. Pečarić, *Ankica Tuđman*, Zagreb, 2021., str. 335.), Stjepan Razum (J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

J. Pečarić, *Stjepan Razum u službi Istine*, Zagreb, 2021., str. 404.

J. Pečarić, *Stjepan Razum, Jasenovac – A lie uncovered*, Lulu.com, 2021. pp. 506.

J. Pečarić, *Željko Olujić*, Zagreb, 2022. str. 362.),

General Ljubo Ćesić Rojs, Željko Olujić, Marko Ljubić...

Naravno zahvaljujem svima i na izrazima sućuti, na vijencima, cvijeću i brzojavima. Moju Ankicu sigurno posebno veseli brzojav od Udruge IX. Bojne HOS-a. Predstavljanje knjige J. Pečarić, *IX. Bojna "Rafael Vitez Boban"*, Zagreb, 2022., str. 349.

u Splitu bilo je u vrijeme Sedmog Hrvatskog matematičkog kongresa. Na večeri smo Ankica i ja bili s Markom Skejom i Lukom Podrugom. Vjerujem da bi ona htjela ove godine ići i u Vukovar. Zašto? Zbog današnje obavijesti u Prilogu. Kao da su shvatili događaje iz 2013. godine. Tada je državnom vrhu rečeno: „Sačekajte da prođu Hrvati!“ pa je protokolarni službeni vrh umjesto na Memorijalno groblje otišao natrag, odakle su i došli. Kao da se tada znalo da postoje Hrvati i oni koji samo za sebe kažu da su Hrvati. Zar vas Penavine riječi iz Priloga ne podsjećaju na tu podjelu?

Ankica je znala da sam sličnu borbu imao u Beogradu. Kada su me pokušali zaustaviti na doktoratu, shvatio sam da je problem što ja objavljujem vani, pa sam radio i objavljujivao tri puta više. I evo na čemu sam danas u Matematici.

Ali ne uspijeva uvijek. Moja Ankica je to iskusila u Zagrebu. Prvo je bila na zamjeni u jednoj srednjoj školi. Tada joj je ponuđeno stalno radno mjesto, ali trebala je osigurati da netko položi ispit kod mene. Odgovorila je: „Ja ne prodajem svog muža“. I ništa od posla. Dobila ga je na kraju kod Belja, ali poslije 2000. ništa od posla niti mirovine. Nije htjela prodati ni mene ni sebe!

Sutradan smo bili na groblju:

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića. Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1716, citata: 25658, H-index: 56;

MathSciNet: publikacija: 1.388, citata: 7.392, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 848, citata: 8672, H-index: 40;

WoS: publikacija: 847, citata: 7641, H-index: 36.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

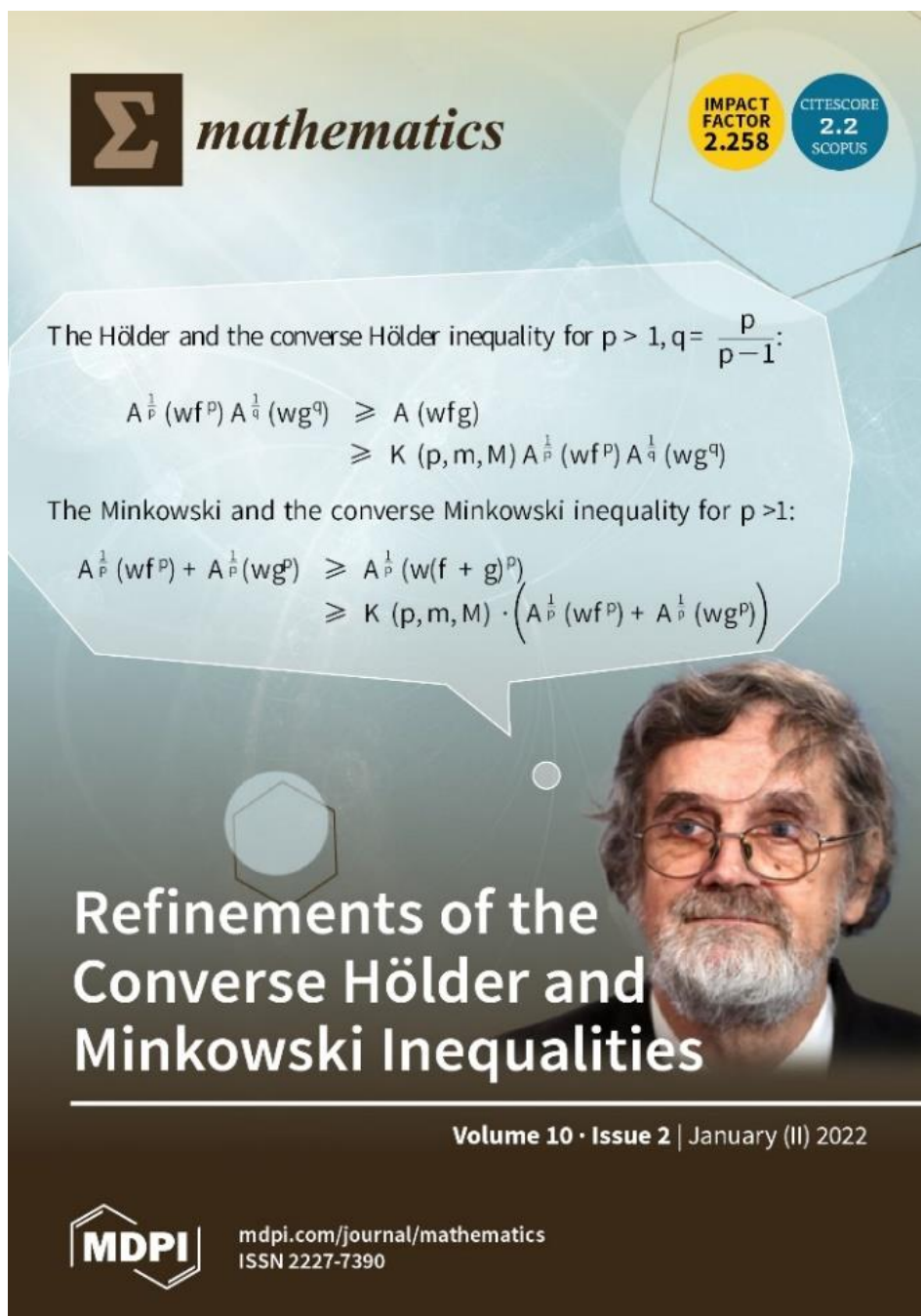
Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu „Nature“, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Σ mathematics

IMPACT FACTOR 2.258 CITESCORE 2.2 SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \geq A(wfg) \geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q)$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \geq A^{\frac{1}{p}}(w(f+g)^p) \geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \right)$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 • Issue 2 | January (II) 2022

MDPI [mdpi.com/journal/mathematics](https://www.mdpi.com/journal/mathematics)
ISSN 2227-7390

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>[Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles](#)

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Ovo mu je 224. publicistička knjiga.

27. 5, 2025.